

ئىسلامدا ھالال ۋە ھارام

«ھالال ئېنىق، ھاراممۇ ئېنىق، بۇلارنىڭ ئارىسىدا گۇمانلىق نەرسىلەر بار»

ھەدىس شەرىپ

دوكتور يۈسۈپ ئەلقارادەۋى

تەرجىمە قىلغۇچى:

ئابدۇلئەزىز رەھمەتۇللاھ

مۇندەرىجە

10 تەرجىمە قىلغۇچىدىن

14 مۇقەددىمە

27 تەرىپلەر

28 بىرىنچى باب

28 ھالال - ھارام ھەققىدە ئىسلامنىڭ ئاساسىي پرىنسىپلىرى

29 جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ھالال ۋە ھارام

33 بىرىنچى ھەرقانداق نەرسە ئەسلىدە ھالالدۇر

40 ئىككىنچى ھالال ياكى ھارام قىلىش يالغۇز ئاللاھنىڭلا ھەققىدۇر

40 ئۈچىنچى ھالالنى ھارام ياكى ھارامنى ھالال قىلىش ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشنىڭ جۆرىسىدۇر

46 تۆتىنچى ھارام قىلىش بىر ئىشنىڭ يامانلىقىغا، مەينەتلىكىگە ۋە زەرەرىگە قاراپ بولىدۇ

52 بەشىنچى ھالالدا ھارامغا مۇھتاج بولۇپ قالمايدىغان دەرىجىدە يېتەرلىك نەرسىلەر بار

58 ئالتىنچى ھارامغا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق نەرسە ھارام

61 يەتتىنچى ھارامنى ھالال قىلىش ئۈچۈن ھىلە ئىشلىتىش ھارامدۇر

62 سەككىزىنچى ياخشى نىيەت ھارامنى قىلىشقا باھانە بولالمايدۇ

64 توققۇزىنچى ھارامنى قىلىپ سالماسلىق ئۈچۈن گۇمانلىق نەرسىلەردىن ساقلىنىش كېرەك

67 ئونىنچى ھارام ھەممە كىشىگە ئوخشاش ھارامدۇر

69 ئونبىرىنچى زۆرۈرىيەت چەكلەنگەن نەرسىلەرنى مۇباھ قىلىدۇ

75 ئىككىنچى باب

77 ئىككىنچى باب

78 بىرىنچى يېمەك - ئىچمەكلەردە ھالال ۋە ھارام

79 شەرىئىي بوغۇزلاش

100 شەرىئىي بوغۇزلاش شەرتلىرى

104 ئوۋ ئوۋلاش

117 ھاراق ۋە زەھەرلىك چېكىملىكلەر

128 ھاراق دورا ئەمەس، كېسەللىكتۇر:

135 مەست قىلغۇچى ماددىلار

138

- 142..... ئىككىنچى كىيىم - كىچىك ۋە زىننەت بۇيۇملىرىدا ھالال ۋە ھارام
- 144..... ئىسلام پاكىزلىق ۋە ياسىنىشقا ئەھمىيەت بەرگەن دىندۇر
- 149..... يىپەك ۋە ئالتۇننى ئەرلەرگە ھارام قىلىشنىڭ ھېكمىتى
- 150..... يىپەك ۋە ئالتۇننى ئاياللارغا ھالال قىلىشنىڭ ھېكمىتى
- 151..... مۇسۇلمان ئايالنىڭ كىيىمى
- 153..... ئايالنىڭ ئەرگە ۋە ئەرنىڭ ئايالغا ئوخشۇۋېلىشى
- 154..... ھاكاۋۇرلۇق ۋە شۆھرەتپەرەسلىك كىيىمى
- 156..... زىننەتلىنىشتە ئاللاھنىڭ ياراتقىنىنى ئۆزگەرتىش ۋە ئاشۇرۇۋېتىش
- 156..... گۈل چېكىش، چىش ئىنچىكىلىتىش ۋە ھۆسەن تۈزەش
- 159..... قاشنى ئىنچىكىلىتىش
- 160..... چاچ ئۇلاش
- 163..... چاچ بويىش
- 165..... ساقال قويۇش
- 170..... ئۆي ئىچىدە
- 171..... ئىسراپ ۋە بۇتپەرەسلىك ئالامەتلىرى
- 172..... ئالتۇن ۋە كۈمۈش قاچىلار
- 175..... ئىسلام ھەيكەللەرنى ھارام قىلغان
- 177..... ھەيكەللەرنىڭ ھارام قىلىنىشىنىڭ سەۋەبى
- 179..... ئۇلۇغلارنى خاتىرىلەشتە ئىسلامنىڭ تۇتقان يولى
- 183..... بالىلار ئويۇنچۇقلىرىغا رۇخسەت
- 185..... پۇچۇق ۋە بۇزۇلغان ھەيكەللەر
- 186..... نەقىشلەنگەن ۋە سىزىلغان گەۋدەسىز رەسىملەر
- 199..... ھاقارەتلىنىدىغان رەسىم ۋە سۈرەت ھالالدۇر
- 200..... فوتو ئاپپارات سۈرەتلىرى
- 202..... سۈرەتنىڭ مەزمۇنى
- 204..... سۈرەت ۋە سۈرەتچىلەر ھەققىدىكى ئەھكاملارنىڭ خۇلاسسىسى
- 206..... ئىبھتىياج بولمىسىمۇ ئىت بېقىش
- 208..... ئوۋ ۋە قاراۋۇلۇق ئىتلىرى مۇباھتۇر
- 209..... يېڭى ئىلىم - پەننىڭ ئىت بېقىشقا بولغان قارىشى
- 215..... تۆتىنچى ھۈنەر - كەسىپ ۋە پۇل تېپىشتا
- 217..... قانداق شارائىتتا تىلەشكە رۇخسەت قىلىندۇ؟

- 218..... ئىنساننىڭ ئىززىتى - ئىشلەشتە
- 219..... دېھقانچىلىق بىلەن تىرىكچىلىك قىلىش
- 223..... ھارام قىلىنغان زىرائەت
- 224..... سانائەت ۋە ھۈنەر - كەسىپلەر
- 230..... ئىسلام ئۇرۇش ئېلان قىلغان ھۈنەر - سەنئەتلەر
- 231..... زىنا - پاهىشە
- 232..... ناخشا - ئۇسسۇل ۋە جىنسىي ئۇيۇن - تاماشالار
- 233..... ھەيكەلتىناراشلىق سەنئىتى
- 234..... مەست ۋە بېھۇش قىلىدىغان زىيانلىق نەرسىلەرنى ياساش
- 235..... تىجارەت يولى بىلەن تىرىكچىلىك قىلىش
- 244..... خىرىستىئانلارنىڭ تىجارەتكە قارىتا پوزىتسىيىسى
- 245..... ھارام قىلىنغان تىجارەت
- 248..... خىزمەت قىلىش ۋە مەنەپ تۇتۇش
- 251..... ھارام قىلىنغان ئىش - خىزمەتلەر
- 253..... پۇل تېپىش مەسلىھىتىدە ئۈمۈمىي قائىدە:
- 255..... ئۈچىنچى باب
- 255..... توي - تۈكۈن ۋە ئائىلە ھاياتىدىكى ھالال ۋە ھارام
- ئاتا - ئانا ۋە بالىلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە. بىرىنچى ئىنسان تەبىئىتى
- 255..... ھەققىدە
- 256..... بىرىنچى ئىنسان تەبىئىتى ھەققىدە
- 256..... جىنسىي تەبىئەت ئالدىدا ئىنساننىڭ پوزىتسىيىسى
- 258..... زىناغا يېقىنلاشماڭلار
- 259..... نامەھرەم بىلەن خالىي بىر يەردە بولۇش ھارام
- 263..... شەھۋانىي قاراش
- 266..... ئەۋرەتكە قاراش ھارامدۇر
- 267..... قاراشتىكى مۇپھلىق دائىرىسى
- 269..... ئاياللار زىننىتىنىڭ كۆرسىتىشكە بولىدىغانلىرى ۋە بولمايدىغانلىرى
- 275..... ئاياللارنىڭ ئەۋرەتلىرى
- 279..... ئايال كىشىنىڭ ئاممىۋى مۇنچىلارغا كىرىشى
- 282..... ھۆسن - جامالىنى باشقىلارغا كۆرسىتىش ھارام
- 284..... ھۆسننى كۆرسىتىشتىن ھېسابلانمايدىغان ئىشلار

- 290..... ئاياللارنىڭ ئەرلىرىنىڭ مېھمانلىرىنى كۈتۈۋېلىشى
- 291..... ئەر بىلەن ئەرنىڭ جىنسىي مۇناسىۋەتلىشىشى چوڭ ھاراملارنىڭ بىرىدۇر
- 294..... قول بىلەن جىنسىي لەززەتلىنىشنىڭ ھۆكۈمى
- 296..... ئىككىنچى توي قىلىشتا
- 296..... ئىسلامدا راھىبلىق يوق
- 300..... يىگىتنىڭ ئۆيلەنمەكچى بولغان قىزغا قارىشى
- 303..... توي تەكلىپىنىڭ چەكلەنگەن تۈرلىرى
- 306..... نىكاھلىنىش ھارام قىلىنغان ئاياللار
- 309..... ئېمىلداشلىق سەۋەبىدىن نىكاھلىنىش ھارام بولغان ئاياللار
- 312..... باشقىلارنىڭ نىكاھىدىكى ئاياللار
- 315..... مۇشرىك ئاياللار
- 316..... ئەھلى كىتاب ئاياللار بىلەن نىكاھلىنىش
- 320..... مۇسۇلمان ئايالنىڭ مۇسۇلماندىن غەيرىگە ياتلىق بولۇشى
- 322..... زىنا قىلىدىغان ئاياللار
- 325..... ۋاقىتلىق نىكاھ
- 329..... بىردىن ئارتۇق ئايال بىلەن ئۆيلىنىش
- 330..... بىردىن ئارتۇق ئايال بىلەن ئۆيلىنىشتە ئادالەت شەرتتۇر
- 332..... تۆتكىچە ئۆيلىنىشكە رۇخسەت قىلىشتىكى ھېكمەت
- 334..... ئۈچىنچى ئەر - خوتۇن ئۆتتۈرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە ھالال ۋە ھارام
- 335..... ئەر - ئايال ئۆتتۈرىسىدىكى جىنسىي مۇناسىۋەتتە
- 337..... ئارقا تەرەپتىن ساقلىنىش
- 340..... ئەر - خوتۇن ئۆتتۈرىسىدىكى سىرلارنى ساقلاش
- 342..... تۆتىنچى تۇغۇت چەكلەشتىكى ھالال ۋە ھارام
- 344..... تۇغۇتنى رەتكە سېلىشنى جانىز قىلىدىغان زۆرۈر ئەھۋاللار
- 348..... بالا چۈشۈرۈۋېتىش
- 350..... بەشىنچى ئەر - ئايالنىڭ ھوقۇقلىرى ھەققىدە
- 353..... ئەر - ئايال بىر - بىرىگە سەۋرلىك بولۇشى كېرەك
- 354..... ئىناقسىزلىق كۆرۈلگەندە
- 358..... تالاق قىلىش رۇخسەت قىلىنىدىغان ئەھۋاللار
- 359..... ئىسلامدىن بۇرۇنقى تالاق قىلىش ئۇسۇللىرى
- 360..... يەھۇدىي دىنىدىكى تالاق قىلىش تۈزۈمى

- 360..... خىرىستىئان دىنىدىكى تالاق قىلىش تۈزۈمى
- 362..... تالاق مەسىلىسىدە خىرىستىئان مەزھەبلىرى ئارىسىدىكى ئىختىلاپلار
- 364..... خىرىستىئان دىنىدا تالاقنى چىگىتىۋەتكەنلىكنىڭ نەتىجىسى
- 365..... خىرىستىئان دىنى ۋاقىتلىق بىر چارە ئىدى
- 368..... ئىسلامنىڭ تالاقنى ئازايتىش ئۈچۈن قويغان چەكلىمىلىرى
- 372..... تالاق قىلىنغان ئايال ئىددىتى توشقىچە ئەر - خوتۇنلۇق ئۆيىدە تۇرىدۇ
- 374..... تالاق بىردىن - بىردىن بولىدۇ
- 375..... چىرايلىقچە ئۆي تۇتۇش ياكى چىرايلىقچە قويۇۋېتىش
- 377..... ئېرىدىن ئاجراشقان ئايالنىڭ قايتا توي قىلىشنى توسۇش ھارام
- 378..... ئېرىدىن نەپرەتلىنىدىغان ئايالنىڭ ھەققى
- 380..... ئايالغا زىيان ئۇرۇش ھارامدۇر
- 381..... "ئايالغا يېقىنلاشمايمەن" دەپ قەسەم ئىچىش ھارامدۇر
- 384..... ئالتىنچى ئاتا - ئانا ۋە بالىلار ئوتتۇرىدىكى مۇناسىۋەتتە
- 384..... ئىسلام نەسەبىنى ھىمايە قىلىدۇ
- 385..... ئاتا بالىسىغا تانسا بولمايدۇ
- 386..... ئىسلامدا بالا قىلىۋېلىش ھارامدۇر
- 390..... بالا قىلىۋېلىش تۈزۈمىنى ئەمەلىي بىكار قىلىش
- 393..... بېقىپ تەربىيەلەش مەنىسىدىكى بالا قىلىۋېلىش
- 394..... سۈنئىي ئۇرۇقلاندۇرۇش
- 395..... بالىنىڭ ئاتىسىدىن غەيرىگە مەنسۇپ بولۇۋېلىشى گۇناھتۇر
- 396..... بالىلىرىڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار
- 398..... بەرگەندە بالىلارغا تەڭ بېرىش
- 400..... مىراستا ئاللاھنىڭ چەك - چېگرىسىغا تاجاۋۇز قىلماسلىق
- 403..... ئاتا - ئانىنى قاخشاتماق چوڭ گۇناھلارنىڭ بىرى
- 406..... ئاتا - ئانىلارنىڭ تىللىنىشىغا سەۋەب بولۇش چوڭ گۇناھلاردىن
- 406..... ئاتا - ئانىنىڭ رۇخسىتىسىز جىھادقا پىداشې بولۇشقا بولمايدۇ
- 408..... مۇشرىك ئاتا - ئانا
- 410..... تۆتىنچى باب
- 410..... مۇسۇلماننىڭ ئومۇمىي ھاياتىدىكى ھالال - ھارام
- 411..... بىرىنچى
- 411..... ئېتىقاد ۋە ئۆرپ - ئادەتلەردە

- 411..... ئاللاھنىڭ كائىناتلاردىكى قانۇنىيەتلىرىگە ھۆرمەت قىلىش
- 412..... خۇراپات ۋە بۇزۇق ئېتىقادلارغا جەڭ ئېلان قىلىش
- 414..... پالچىلارغا ئىشىنىش كۆپۈرلۈقتۇر
- 416..... پال سېلىش
- 417..... سېپەر
- 420..... تۇمار ئېسىش
- 424..... شۇملۇق ھېس قىلىش
- 427..... جاھىلىيەت دەۋرى ئۆرپ - ئادەتلىرىگە جەڭ ئېلان قىلىش
- 427..... ئىسلامدا تەئەسسۈپلۈق قىلىش يوق
- 431..... نەسەب ۋە رەڭ ھېسابقا ئېلىنمايدۇ
- 433..... ئۆلۈكلەرگە يىغا - زار قىلماق
- 437..... ئىككىنچى
- 437..... مۇئامىلىلەردە
- 438..... ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنى سېتىش ھارامدۇر
- 439..... نامەلۇم نەرسىنى سېتىش چەكلەنگەندۇر
- 440..... بازار باھاسى بىلەن ئوينىشىش
- 443..... مونوپولىيىچى لەنەت قىلىنغاندۇر
- 445..... بازار ئەركىنلىكىگە ئارىلىشىۋالماق
- 447..... بېدىكچىلىك ھالالدۇر
- 449..... تىجارەتتە ئالداش ۋە ناھەق پايدا ئېلىش ھارامدۇر
- 450..... كىمكى بىزنى گوللايدىكەن، ئۇ بىزدىن ئەمەس!
- 452..... كۆپ قەسەم قىلىش
- 452..... تارازا - ئۆلچەمدە كەم بېرىش
- ئوغرىلانغان ۋە بۇلانغان نەرسىنى سېتىۋېلىش ئوغرى بىلەن بۇلاڭچىغا شېرىك بولغانلىقتۇر
- 455.....
- 455..... جازانە ھارام
- 458..... جازانى چەكلەشنىڭ ھېكمىتى
- 460..... ئۆسۈم يېگۈزگۈچى ۋە جازانە كېلىشىمنى يازغۇچى
- 462..... پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەرز توغرىسىدا ئاللاھدىن پاناھ تىلەيدۇ
- 464..... ئارتۇق باھادا نېسى سېتىش
- 466..... مالغا ئالدىن پۇل ئۆتكۈزۈپ قويۇش

- 467..... ئىش بىلەن دەسماينىڭ ھەمكارلىشىشى
- 470..... دەسمايە ئىگىلىرىنىڭ شېرىكلىشىشى
- 472..... سۇغۇرتا شىركەتلىرى
- 474..... سۇغۇرتا شىركەتلىرى ھەمكارلىشىش قۇرۇلمىلىرىمۇ؟
- 477..... ئىسلام سۇغۇرتا تۈزۈمى
- 479..... زىرائەت زېمىنىدىن پايدىلىنىش
- 479..... تېرىلغۇ يەردىن پايدىلىنىش ئۆسۈللىرى
- 482..... تېرىلغۇ يەردىن پايدىلىنىش كېلىشىمى
- 483..... تېرىقچىلىقتىكى بۇزۇق كېلىشىم
- 487..... تېرىلغۇ يەرنى پۇلغا ئىجارىگە بېرىش
- 490..... قىياس) تېرىلغۇ يەرنى پۇلغا ئىجارىگە بېرىشنى چەكلەشنى تەقەززا قىلىدۇ
- 496..... ھايۋاناتلارنى بېقىشتا شېرىكلىشىش
- 499..... ئۈچىنچى
- 499..... كۆڭۈل ئېچىش ۋە ئارام ئېلىشتا
- 499..... ئارىلاپ - ئارىلاپ
- 501..... پەيغەمبەر ۋە ئىنسانچىلىق
- 502..... قەلبىلەر زېرىكىدۇ
- 504..... ھالال ئويۇن - تاماشادىن مىساللار
- 504..... يۈگۈرۈش مۇسابىقىسى
- 505..... چېلىشىش
- 506..... مەرگەنلىك
- 508..... نەيزىۋاللىق ئويۇنى
- 510..... چەۋەندارلىق ئويۇنلىرى
- 512..... ئوۋ ئوۋلاش
- 514..... نەرد) ئويناش
- 515..... شاھمات ئويناش
- 517..... ناخشا - مۇزىكا
- 523..... ناخشا - مۇزىكىنىڭ مۇباھ بولۇشىنىڭ شەرتلىرى
- 525..... قىمار ھاراقىنىڭ جۇپىتىدۇر
- 529..... لاتارىيە ئويۇنلىرىمۇ قىماردۇر
- 530..... كىنو ۋە سەھنە ئويۇنلىرى

- 532.....ئۆتىنچى
- 532.....ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە
- 534.....مۇسۇلمان مۇسۇلمان بىلەن تاشلىشىپ كەتسە بولمايدۇ
- 538.....ياراشتۇرۇش
- 539.....مەسخىرە قىلماسلىق
- 541.....تىل ئۆزاتماسلىق
- 542.....لەقەم قويماسلىق
- 543.....يامان گۇمان قىلماسلىق
- 544.....باشقىلارنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرۇن تەكشۈرمەسلىك
- 547.....غەيۋەت قىلماسلىق
- 554.....گەپ توشماسلىق
- 556.....كىشىلەرنىڭ ئىززەت - نۇمۇسىغا تىل تەككۈزمەسلىك
- 559.....ئادەم ئۆلتۈرمەسلىك
- 562.....ئۆلتۈرگۈچى ۋە ئۆلتۈرۈلگۈچى ھەر ئىككىسىلەن ئوتتا
- 564.....ئىسلام دۆلىتى توختاملاشقان ۋە كاپالەتلىك قىلغان كاپىرلارنى ئۆلتۈرمەسلىك
- 565.....قانداق ئادەمنى ئۆلتۈرۈشكە بولىدۇ
- 570.....باشقىلارنىڭ مال - مۈلكىگە چېقىلماسلىق
- 572.....پارا ھارامدۇر
- 574.....خەلقنىڭ ھۆكۈمەت كادىرلىرىغا قىلغان سوۋغاتلىرى
- 576.....زۇلۇمدىن قۇرتۇلۇش ئۈچۈن پارا بېرىش
- 577.....كىشىنىڭ ئۆز مال - مۈلكىنى ئىسراپ قىلىشى ھارامدۇر
- 582.....بەشىنچى
- 582.....غەيرىي مۇسۇلمانلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلەردە
- 584.....كىتابىيلارغا (يەھۇد - ناسارالارغا) ئايرىم قاراش
- 587.....ئىسلام دۆلىتىدە ياشايدىغان غەيرىي مۇسۇلمانلار (زىممىيلار)
- 590.....غەيرى مۇسۇلمانلار بىلەن دوست بولۇش ۋە ئۇنىڭ مەنىسى
- 596.....مۇسۇلماننىڭ غەيرى مۇسۇلماندىن پايدىلىنىشى
- 598.....ئىسلام ئومۇميۈزلۈك بىر رەھمەتتۇر
- 601.....خاتىمە

تەرجىمە قىلغۇچىدىن

بسم الله الرحمن الرحيم

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن
باشلايمەن

ئىسلام دىنى ئاخىرقى ساماۋى دىن بولۇش سۈپىتى بىلەن ھەرقايسى زامان ۋە ماكاندىكى پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ مەنپەئەتىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن شەخس ۋە جەمئىيەتكە پايدىلىق ھەرقانداق ئىشقا چاقىرغان، يامان ۋە زىيانلىق ھەرقانداق ئىشتىن توسقان.

قولغىزدىكى: ”ئىسلامدا ھالال ۋە ھارام“ دېگەن بۇ كىتاب شەرئەتنىڭ نۇرلۇق ئەھكاملىرىنى ۋە بۇ ئەھكاملارنىڭ ھېكمەتلىرىنى، ھالالنى ۋە ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن ھالال ئىكەنلىكىنى، ھارامنى ۋە ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن ھاراملىقىنى، قۇرئان كەرىمگە ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىگە تايىنىشقا قولاي ئۇسلۇبتا بايان قىلىدۇ.

بۇ كىتاب زامانىمىزدىكى مۇسۇلمان شەخسنىڭ ئىبادەت، مۇئامىلە، نىكاھ - تالاق، يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك، يۈرۈش - تۇرۇش، خۇسۇسىي، ئائىلەۋىي ۋە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت... قاتارلىق مەسىلىلەردە ھالال - ھارام ئەھكاملىرىغا بولغان كۈندىلىك ئېھتىياجىنى قامداپ، بۇ ھەقتە ئۇيغۇرچە دىنىي كىتابلاردىكى بىر بوشلۇقنى تولدۇرغۇسى.

بۇ كىتاب پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ قىزغىن قەدىرلىشىگە ئېرىشكەن بولۇپ، ئەرەبچە نۇسخىسى 1993 - يىلغا قەدەر يىگىرمە نەچچە قېتىم بېسىلىپ نەشر قىلىنغاندىن تاشقىرى، دۇنيادىكى كۆپىنچە مىللەتلەرنىڭ تىللىرىغا تەرجىمە قىلىنغان.

بۇ كىتاب يەنە ئىسلام ئۆلىمالىرىنىڭمۇ دىققىتىنى قوزغىغان بولۇپ، بەزى ھەدىس ئالىملىرى ئۇنىڭدا كەلگەن ھەدىسلەرگە باھا بېرىپ كىتاب يازسا، بەزى فەقىھلەر ئۇنىڭدىكى بىرنەچچە فەقىھى قاراشلار ھەققىدە توختۇلۇپ كىتاب يازغان⁽¹⁾.

مۇئەللىپ شەيخ يۈسۈف ئەلقاراداۋى دەۋرىمىزدىكى مەشھۇر دىنىي ئالىملارنىڭ بىرى بولۇپ، مىسىردا تۇغۇلغان، 1960 - يىلى ئەل ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتىتى ئىلاھىيەت فاكۇلتېتىدىن قۇرئان ۋە ھەدىس بىلىملىرىدە ماگىستىر ئۇنۋانىنى، 1973 - يىلى دوكتور ئۇنۋانىنى ئالغان، ھەمدە ھازىرغا قەدەر يۈزدىن ئارتۇق كىتاب يازغان، نۇرغۇن ماقالىلارنى ئېلان قىلغان ۋە كۆپلىگەن چوڭ خەلقئارالىق مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن، بىرنەچچە قېتىم تۈرمىگە قامالغان بولسىمۇ خەلقئارادا ئىسلام تەشۋىقاتى بىلەن شۇغۇللۇنۇپ كېلىۋاتقان مۆتىۋەر زاتتۇر. جانابى ئاللاھ بۇ ئالىمنىڭ ئۆمرىگە بەرىكەت ئاتا قىلغاي، بىزنى ئىلمىدىن پايدىلىنىشقا نېسىپ قىلغاي ئامىن.

پېقىر - تەرجىمە قىلغۇچى - قابىلىيىتىمىزنىڭ چەكلىك بولۇشىغا قارىماي بۇ قىممەتلىك ۋە مەشھۇر كىتابنىڭ ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرى بىلەن يۈز كۆرىشىشىنى ئۈمىد قىلىپ ئۇنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلدىم. تەرجىمىدە كىتابنىڭ مىسىر قاھىرە "ۋەھبە نەشرىياتى" ھـ1413 - يىلى م1993 - يىلى 21 - بېسىلىشىدىكى نۇسخىسىنى ئاساس قىلدىم.

(1) - مەسىلەن: دەۋرىمىزدىكى ئاتاقلىق ھەدىسشۇناس مەرھۇم شەيخ مۇھەممەد ناسىرىدىن ئالبانى بۇ كىتابتىكى ھەدىسلەرگە باھا بېرىپ "غايەتتۇل مارام" دېگەن كىتابىنى يازغان بولۇپ، ئۇنى شامدىكى (ئەلەكەتەبۇل ئىسلامى) نەشرىياتى بىرنەچچە قېتىم بېسىپ نەشر قىلغان. يەنە سەئۇدى ئەرەبىستان مەشھۇر فەقىھى ئالىملىرىدىن شەيخ سالىھ ئىبنى فەۋزان ئىبنى ئابدۇللاھ كىتابتىكى بەزى فەقىھى قاراشلارنى مۇھاكىمە قىلىپ "ئەل ئىسلام" ناملىق بىر رىسالە يازغان بولۇپ، بۇ رىسالىنى رىيادتىكى ئىمام مۇھەممەد ئىبنى سەئۇد ئۇنىۋېرسىتېتى ۋە (ئەل مائارىپ نەشرىياتى) بىرنەچچە قېتىم بېسىپ نەشر قىلغان.

ئوقۇرمەنلەر تولۇق پايدىلىنىشى ئۈچۈن كىتابتا كەلگەن بەزى ئاتالغۇلارنى قىسقىچە ئىزاھلىدىم، ھەمدە كىتابتا ئىسمى زىكىر قىلىنغان كۆپلىگەن شەخسلەرنىڭ تەرجىمىھالىنى بايان قىلدىم. بۇ ئىزاھات ۋە تەرجىمىھالنىڭ ئاخىرىغا (- ت) بەلگىسىنى قويدۇم .

بۇ كىتابنى تەرجىمە قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت قىلغان ئۇلۇغ ئاللاھقا ھەمدۇ - سانادىن سوڭرە ، مېنى ئوقۇتقان ئاتا - ئانامغا ، كىتابنىڭ تەرجىمە ۋە نەشر قىلىنىشىغا ياردەمدە بولغانلارغا چىن كۆڭلۈمدىن رەھمەت ئېيتىمەن ، شۇنداقلا جانابى ئاللاھدىن بۇ ئىشنى مەقبول ئەمەللەردىن قىلىشىنى ، ھەمدە تەرجىمىدە سادىر قىلغان خاتالىقلىرىمنى كەچۈرۈۋېتىشىنى تىلەيمەن ، مۇھتەرەم ئوقۇرمەنلەردىنمۇ سەۋەنلىكلىرىمنى تۈزىتىپ ئوقۇشنى سورايمەن .

يەنە ئۇيغۇر مىللىتىمىزنىڭ بۇ كىتابتىن پايدىلىنىشىنى ، خىلمۇخىل ئېقىملارغا ئەگەشمەي ئىسلامىيەتكە مەھكەم يېپىشىپ ، بارلىق ئىش - ھەرىكەتلىرىدە ، يۈرۈش - تۇرۇشلىرىدا ئىسلام كۆرسەتمىلىرىگە ئەگىشىپ مېڭىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن .

تەرجىمە قىلغۇچى:

ئابدۇلئەزىز رەھمەتۇللاھ

ھىجرىيە 1423 - يىلى 17 - رابىئۇسسانى .

مىلادىيە 2002 - يىلى 27 - ئىيۇن

من الدستور الإلهي

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [سورة الأعراف 32 - 33]

ئىلاھى دە ستوردن:

ئاللاھقا يۈزلىنىپ قوغلاندى شەيتان ۋە سۆھبەتسىدىن پاناھ تىلەيمەن

﴿ئېيتقىنكى، ئاللاھ بەندىلىرى ئۈچۈن ياراتقان لباسلارنى، شىرىن، پاك رىزىقلارنى كىم ھارام قىلدى؟ ئېيتقىنكى، ئۇلار بۇ دۇنيادا (گەرچە كافرلار بۇ نېمەتلەردىن مۆمىنلەرنىڭ سايسىدا پايدىلانسىمۇ، لېكىن ئەسلىدە) مۆمىنلەر ئۈچۈن يارتىلغان، ئاخىرەتتە بولسا مۆمىنلەرگىلا خاستۇر. ئېيتقىنكى، پەرۋەردىگارىم ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن يامان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى، گۇناھلارنى، ناھەق چىقىلىشىنى، ئاللاھقا دەلىلسىز شېرىك كەلتۈرۈشىنى، ئۆزۈڭلار بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى ئاللاھ نامىدىن قالايمىقان سۆزلەشنى ھارام قىلدى﴾ [ئەئراف سۈرىسى 32 - 33 _ ئايەتلەر]

بسم الله الرحمن الرحيم

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن
باشلايمەن

مۇقەددىمە

ئەزھەر شەرىپ قارمىقىدىكى ئىسلام مەدەنىيىتى باشقارمىسى
ماڭا جامئۇلئەزھەر شەيخلەر كېڭىشىنىڭ ياۋروپا ۋە ئامېرىكىدىكى
مۇسۇلمانلارغا ئىسلامنى ۋە ئىسلامنىڭ كۆرسەتمىلىرىنى ئېنىق
تونۇتۇش، ھەمدە غەيرىي مۇسۇلمانلارغا تەشۋىق قىلىش ئۈچۈن
ئىنگىلىز تىلىغا تەرجىمە قىلىنىدىغان، ئۇسلۇبى قولاي بىرقانچە
كىتاب يېزىپ چىقىشتىن ئىبارەت ئىلمىي پىلانغا ھەسسە
قېتىشىمنى تەلەپ قىلدى.

ھەقىقەتەن بۇنداق كىتابلارنى تۈزۈش پىلانى خېلى بۇرۇنلا
ئەمەلىيلەششى كېرەك بولغان ياخشى، شۇنداقلا مۇھىم بىر پىلان
ئىدى، چۈنكى ياۋروپا ۋە ئامېرىكىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىسلام
ھەققىدىكى مەلۇماتى يوق دېيەرلىك، ئۇلار بىلگەن ئۆزىگە
مەلۇماتمۇ خاتالىقلاردىن ۋە بۇرمىلاشلاردىن خالىي ئەمەس. تېخى
يېقىندا ئامېرىكا شىتاتلىرىدىن بىرىگە ئەۋەتىلگەن ئەزھەرىي بىر
دوستۇم بىزگە يازغان خېتىدە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ شىتاتتىكى
مۇسۇلمانلارنىڭ كۆپىنچىسى مەيخانا ئېچىپ، ھاراق تىجارىتى بىلەن
تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن، ئۇلار بۇ ئىشنىڭ ئىسلامدا چەكلەنگەن چوڭ
ھارام ئىشلاردىن بىرى ئىكەنلىكىنى بىلمىشىمەيدىكەن».

ئۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ يەردە مۇسۇلمان ئەرلەر مۇسۇلمانلارنىڭ قىزلىرىنى تاشلاپ قويۇپ، خرىستىئان ۋە يەھۇدىي قىزلار بەلكى تېخى بۆتپەرەس قىزلارغا ئۆيلىنىدىكەن، يەنە مۇنداق... مۇنداق... ئىشلارنى قىلىشىدىكەن».

ئەگەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالى مۇشۇنداق بولسا، مۇسۇلمان ئەمەسلەرنىڭ قانداق بولىدۇ دەيسىز؟ ئۇلار ئىسلام، ئىسلام پەيغەمبىرى ۋە ئىسلامغا ئېتىقاد قىلغۇچىلار ھەققىدە خاتا چۈشەنچىلەر ۋە بۇرمىلانغان مەلۇماتلاردىن باشقىنى بىلمەيدۇ. بۇ يەتتەگۈش مەلۇماتلارنى خرىستىئانلار ۋە تاجاۋۇزچى جاھانگىر دۆلەتلەر زەھەرلىك تەشۋىقاتلىرى ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ ئېغىغا سىغدۇرۇشكە، ھەمدە ئىسلامنىڭ ئوبرازىنى خۇنۇكلەشتۈرۈپ ئۇنى كىشىلەرگە قەبىھ كۆرسىتىشكە ھەر تۈرلۈك ئۇسسۇللارنى قوللۇنۇپ تىرىشماقتا، بىز بولساق بۇنىڭدىن بىخەۋەر غەپلەت ئۇيغۇسىدا ياتماقتىمىز.

مانا ئەمدى بۇ پىلاننى باشلاپ ئىسلامغا تەشۋىق قىلىش ۋە چاقىرىش بۇرچى تەقەززا قىلىدىغان بۇ ئۈمىدىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ۋاقتى كەلگەن بولسا، بۇ ھەقىقەتەن بۇ پىلاننى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ئەزھەر ۋە ئۇنىڭ سىرتىدا تۇرۇپ كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان ۋە كۈچ چىقىرىۋاتقانلارنى تەبرىكلىشىمىزگە يارايدىغان بىر مۇبارەك قەدەمدۇر، ئۇلاردىن تېخىمۇ كۆپ كۈچ چىقىرىشنى تەلەپ قىلىمىز، ھەمدە ئۇلارغا مۇۋەپپەقىيەت تىلەيمىز.

مەدەنىيەت باشقارمىسى مېنىڭ يېزىشىمغا تاپشۇرغان تېما: «ئىسلامدا ھالال ۋە ھارام» بولۇپ، ئۇلار تەكلىپىدە كىتابنى ئاسان قانائەتلەندۈرىدىغان قىلىپ، باشقا دىن ۋە مەدەنىيەتلەر بىلەن سېلىشتۇرۇپ يېزىشىمنى تەۋسىيە قىلغان.

بەلكى ”ھالال - ھارام“ تېمىسى بىر قاراشتا بەك ئاددىي ۋە قولاي كۆرۈنىشى مۇمكىن، لېكىن ئۇ ئەمەلىيەتتە ئۇنداق ئەمەس، چۈنكى يا قەدىمدە يا ھازىرقى زاماندا ھېچ بىر كىشى بۇ تېمىنىڭ چېچىلاڭغۇ مەسىلىلىرىنى مەخسۇس بىر كىتابقا جۇغلاپ باقمىغان بولۇپ، بۇ تېمىدا ئىزدەنگۈچى ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك مەزمۇنلارنى پۈتۈن ئىسلام فىقھى كىتابلىرىنى ھەمدە تەفسىر ۋە ھەدىس كىتابلىرىنى قېزىپ ئىزدەپ تېپىشى كېرەك ئىدى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنىڭغا ئوخشاش بىر تېمىدا بىر نەرسە يازماقچى بولغان كىشى بۇرۇنقى ئالىملىرىمىز ئىختىلاپلاشقان، يېڭى ئەسىر ئالىملىرىمىزنىڭمۇ قاراشلىرى ۋە تەھلىللىرى ئوخشاش بولمىغان نۇرغۇن مەسىلىلەرگە قارىتا ئېنىق مەۋقە تۇتۇشقا مۇھتاج بولاتتى.

تەتقىقاتچىمۇ تەتقىقات جەريانىدا ھالال - ھارام مەسىلىلىرىدە بىر قاراشنى باشقا قاراشلاردىن كۈچلۈك دەپ تاللاشتا ھەقىقەتكە يېتىش ئۈچۈن ئاللاھنى كۆزلەپ تەئەسسۇپلۇقتىن ئىنسانىي تاقىتىنىڭ يېتىشىچە ساقلىنىشى، كۆپ ئىزدىنىشى ۋە قايتا - قايتا پىكىر يۈرگۈزۈشىگە توغرا كېلەتتى.

مەن ھازىرقى زامان ئىسلام تەتقىقاتچىلىرى ۋە تەشۋىقاتچىلىرىنىڭ ئاساسەن ئىككى خىل پىكىرىنى ئېقىمغا ئايرىلىدىغانلىقىنى كۆردۈم:

بىرىنچى خىل ئېقىمدىكىلەر، غەرب مەدەنىيىتى چاقماقلىرى كۆزلىرىنىڭ نۇرىنى يەپكەتكەنلەر بولۇپ، ئۇلار غەرب مەدەنىيىتىدىن ئىبارەت بۇ چوڭ بۇتقا تەلپۈنۈپ چوقۇنغان ۋە ئۇنىڭ ئالدىدا

ئاجىزلىقىنى بىلىدۈرۈپ قول باغلاپ تۇرغانلاردۇر. ئۇلار غەرب پىرىنسىپلىرىنى ۋە ئۆرپ - ئادەتلىرىنى قارشى تۇرماي ۋە تالاش - تارتىش قىلمايلا قوبۇل قىلىش كېرەك بولغان ھەق دەپ قاراپ، بەزىبىر مەسىلىلەردە ئىسلام قارشى ئۇنىڭ بىلەن ئۇدۇل چىقىپ قالسا، دوپپىلىرىنى ئاسمانغا ئېتىشىدۇ، ناۋادا زىت كېلىپ قالسا، خۇددى ئىسلام دىنى غەرب مەدەنىيىتى، غەرب پەلسەپىسى ۋە غەرب ئۆرپ - ئادەتلىرىگە بوي سۇنۇشى لازىمدەك ئىككى قاراشنى يېقىنلاشتۇرۇش ياكى ئۆزى ئېيتىپ باھانە كۆرسىتىش ياكى باشقىچە ئىزاھلاشقا ۋە بۇرمىلاشقا ئۇرۇنىشىدۇ. بىز بۇنى ئۇلارنىڭ ئىسلام چەكلىگەن بۇت - ھەيكەللەر، لاتارىيە ئويۇنلىرى، جازانە ئۆسۈملىرى، يات ئەرلەرنىڭ ئاياللار بىلەن خالىي ئۇچرىشىشى، ئاياللارنىڭ ئەرلەرچە ياسىنىۋېلىشى، ئەرلەرنىڭ ئالتۇن ۋە يىپەك بىلەن زىننەتلىنىشى... قاتارلىق مەسىلىلەر ھەققىدە قىلغان سۆزلىرىدىن، ھەمدە ئىسلام ھالال قىلغان تالاق ۋە كۆپ خوتۇنلۇق بولۇش تۈزۈمىدەك مەسىلىلەر ھەققىدە قىلغان سۆزلىرىدىن ئېنىق كۆرۈۋالالايمىز، ئۇلار خۇددى غەرب ھالال قىلغىنى ھالال، غەرب ھارام قىلغىنى ھارام بولىدىغاندەك ئىسلامنىڭ ئاللاھنىڭ دىنى ئىكەنلىكىنى، ئاللاھنىڭ دىنىنىڭ ھەرۋاقت ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭغا باشقىلارنىڭ ئەگىشىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ باشقىغا ئەگەشمەيدىغانلىقىنى، پەرۋەردىگارىنىڭ بەندىگە ياكى ياراتقۇچىنىڭ مەخلۇقلار خاھىش - ھەۋەسلىرىگە ئەگەشمەيدىغانلىقىنى ۋە بويسۇنمايدىغانلىقىنى ئۇنۇتۇشقان.

﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾

﴿ناۋادا ھەقىقەت ئۇلارنىڭ نەپسى - خاھىشىغا بويسۇنىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە ئاسمانلار، زېمىن ۋە ئۇلاردىكى مەخلۇقلار خاراب

بولغان بولاتتى، ئۇنداق بولغىنى يوق» [مۇئەسسۇن سۈرىسى 71 -
ئايەت]

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾

﴿ئىيتقىنكى، «سەلەرنىڭ بۇتلىرىڭلارنىڭ ئارىسىدا ھەق
يولغا يېتەكلىيەلەيدىغانلار بارمۇ؟» ئىيتقىنكى، «ئاللاھ ھەق
يولغا يېتەكلەيدۇ. ھەق يولغا يېتەكلىيەلەيدىغان زاتقا بويسۇنۇشقا
ھەقلىقمۇ؟ ياكى ھەق يولغا يېتەكلەنمىسە ھەق يولنى تاپالمايدىغان
نەرسىلەرمۇ؟ سەلەرگە نېمە بولدى؟ نېمىشقا بۇنداق ھۆكۈم
چىقىرىسىلەر؟»﴾ [يونس سۈرىسى 35 - ئايەت]

ئىككىنچى خىل ئېقىمدىكىلەر مەلۇم بىر كىتابتىكى بىر
ئىبارىگىلا ئېسىلىۋېلىپ، ھالال - ھارام مەسىلىلىرىدە مۇئەييەن
قاراشلاردا چىڭ تۇرۇۋېلىپ، ئىسلامنىڭ قارىشى مۇشۇ دەپ
ئويلىغانلاردۇر. شۇڭا بۇ گورۇپ ئۆز قاراشلىرىدىن قىلچىلىك
تەۋرىمەي، ئۆز مەزھىبى ۋە قارىشىنىڭ دەلىللىرىنى تەكشۈرۈپمۇ
باقماي، ئۇنى باشقىلارنىڭ دەلىللىرى بىلەن سېلىشتۇرۇپمۇ باقماي،
ھەقىقەتكە تەكشۈرۈپ، سېلىشتۇرۇپ ئاندىن يېتىشكە
ئۇرۇنمىغانلاردۇر.

ئەگەر ئۇلار ناخشا - مۇزىكا، شاھمات ئويناش، ئاياللارنى
ئوقۇتۇش ياكى ئاياللارنىڭ يۈزى بىلەن قولنى يۆگىمەسلىككە
ئوخشاش مەسىلىلەر ھەققىدە سورالسا، ئۇلارنىڭ ئاغزىغا ۋە
قەلبىگە ئەڭ تىز كېلىدىغىنى «ھارام» دېگەن ھۆكۈمدۇر. بۇلار
دەسلەپكى سالىھ ئالىملىرىمىزنىڭ بۇ ھەقتىكى ئەدەب - ئەخلاقىنى
ئۇنۇتۇشقان، چۈنكى دەسلەپكىلەر ھارام دېگەن ھۆكۈمنى پەقەتلا
ھاراملىقى كەسكىن بىلىنگەن نەرسىگىلا بېرىشەتتى، ئۇندىن

باشقىغا: «ياقتۇرمايمىز» ياكى «ياخشى كۆرمەيمىز» دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىشاتتى.

مەن يۇقىرىدىكى بۇ ئىككى ئېقىمدىن بىرىگە باغلىنىپ قالماسلىققا تىرىشتىم، ئاللاھنى پەرۋەردىگار، ئىسلامنى ھەق دىن، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەر دەپ ئىمان كەلتۈرگەندىن كېيىن غەربنى مەبۇد قىلىپ چوقۇنۇشنى دىنىي جەھەتتىن ئۆزۈمگە راۋا كۆرمىدىم.

توغرا ياكى خاتا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر بارلىق مەسىلىلەردە مۇئەييەن بىر مەزھەبىنى تەقىد قىلىشنىمۇ⁽¹⁾ ئەقلىمگە راۋا كۆرمىدىم، چۈنكى باشقىلارنى قارىغۇلارچە دورايدىغان تەقىدچى - ئىبنول جەۋزى⁽²⁾ دېگەندەك: «تەقىد قىلغان نەرسىدە ئىشەنچ قىلالمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تەقىد قىلىش ئەقىلنىڭ رولىنى بىكار قىلىشتۇر، چۈنكى ئەقىل، پىكىر يۈرگۈزۈش ۋە ئويلىنىشقا يارىتىلغان، يورۇقلۇقتا مېڭىش ئۈچۈن بىر شام تۇتقۇزۇلغان ئادەمنىڭ ئۇنى ئۆچۈرۈۋېتىپ قاراڭغۇلۇقتا مېڭىشى قەبىھتۇر»⁽³⁾.

شۇنداق، ئىسلام دۇنياسىدا دەۋر سۈرۈپ كەلگەن فىقھىي مەزھەبلەردىن مۇئەييەن بىرىگە ئۆزۈمنى باغلىۋېلىشنى لايىق كۆرمىدىم، چۈنكى ھەقىقەت بىر مەزھەبتىلا ئەمەس، تەقىد قىلىنىپ كېلىۋاتقان بۇ مەزھەبلەرنىڭ ئىماملىرىمۇ ئۆزلىرىگە خاتالىقتىن خالىيلىقنى داۋا قىلىمىغان، ئۇلار پەقەت ھەقىقەتكە

(1) - تەقىد قىلىش: باشقىلارنىڭ سۆز - ھەرىكىتىگە دەلىللىرى ئەگىشىشىدۇر - ت.

(2) - ئىبنۇل جەۋزى: ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەلى، ئاتاقلىق ھەدىسشۇناس، تارىخچى، فىقھى، ھەنبەلىي مەزھەب ئالىملىرىدىن. ھ. 597 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - (تەلپىسۇ ئىبلىس) 81 - بەت.

يېتىش ۋە توغرا ھۆكۈمنى تېپىش ئۈچۈن ئىجتىھاد قىلغانلار (1) بولۇپ، خاتالاشسا بىر ئەجر، توغرا ھۆكۈمنى تاپسا ئىككى ئەجرگە ئېرىشىدۇ.

ئىمام مالىك⁽²⁾ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن باشقا ھەرقانداق كىشىنىڭ سۆزلىرىدىن قوبۇل قىلىندىغىنى ۋە رەت قىلىندىغىنى بولمىدۇ».

ئىمام شافىئى⁽³⁾ مۇنداق دېگەن: «مېنىڭ قارىشىم توغرا، ئەمما خاتا بولۇش ئېھتىمالى بار، باشقىلارنىڭ قارىشى خاتا، ئەمما توغرا بولۇش ئېھتىمالى بار».

سېلىشتۇرۇپ بىر قاراشنى تاللاش سايمانلىرىغا ۋە ئىقتىدارىغا ئىگە بىر مۇسۇلمان ئالىمغا بىر مەزھەب ياكى مەلۇم بىر فەقھنىڭ قاراشلىرىغا ئەسىر بولۇپ ئۆتۈش لايىق ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ دەلىل - پاكىتقا ئەگىشىشى ۋاجىبتۇر، شۇڭا دەلىلى توغرا ۋە كۈچلۈك بولغان قاراش ئەگىشىشكە ئەڭ ھەقىقەتتۇر، ئاساسسىز ياكى دەلىلى ئاجىز قاراش - ئىگىسى كىم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر - رەت قىلىنىشى كېرەك. قەدىمكى زاماندا ھەزرىتى ئەلى⁽⁴⁾ (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) مۇنداق دېگەن: «ھەقىقەتنى كىشىلەرنىڭ نامىدىن تونۇمىغىن، بەلكى ئالدى بىلەن ھەقىقەتنى تونۇغىنكى، كېيىن ئۇنىڭ ئەھلىنى بىلىۋالالايسەن».

(1) - ئىسلام فىقھى ئىستىلاھىدا ئىجتىھاد قىلىش: فەقھنىڭ پۈتۈن كۈچى بىلەن ئۇرۇنۇپ شەرىئى

ھۆكۈمنى بىلىش ئۈچۈن تىرىشىشىدىن ئىبارەت - - ت.

(2) - ئىمام مالىك: مالىك ئىبنى ئەنەس ئىبنى مالىك، مەشھۇر تۆت مەزھەبىنىڭ بىرى بولغان مالىكى مەزھەبى ئىمامى، ھ 179 - يىلى مەدىنىدە ۋاپات بولغان - ت.

(3) - ئىمام شافىئى: مۇھەممەد ئىبنى ئىدرىس ئىبنى ئەلئەبباس ئىبنى ئەششافىئ، مەشھۇر تۆت مەزھەبىنىڭ بىرى بولغان شافىئى مەزھەبى ئىمامى، (150 - 204ھ) مىسىردا ۋاپات بولغان - ت.

(4) - ھەزرىتى ئەلى: ئەلى ئىبنى ئەبى تالىب ئىبنى ئابدۇل مۇتەلەب، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى، راشىد خەلىپىلەرنىڭ تۆتىنچىسى، 40 - ھ ئابدۇراھمان ئىبنى مۇلىجەم تەرىپىدىن يارىدار قىلىنغاندىن بىر كۈن كېيىن كۈفەدە ۋاپات بولغان - ت.

مەن ئەزھەر مەدەنىيەت باشقارمىسىنىڭ تەلپىنى ئورۇنداشقا كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە تېرىشىپ ئەڭ يېڭى ئىلمىي پىكىر ۋە پەننىي بىلىملەردىن پايدىلىنىپ ئەھكاملارنىڭ سەۋەبىنى بايان قىلىش ۋە سېلىشتۇرۇشقا كۆڭۈل بۆلدۈم، كىتاب پۈتكەندىن كېيىن شۇنى ئېيتىش كېرەككى، خۇداغا شۈكرى، ئىسلام ھەقىقەتەن پاك ۋە نۇرلۇق بولۇپ، ئۆزىنىڭ پۈتۈن ئىنسانىيەتنى يېتەكلەشكە كەلگەن مەڭگۈلۈك دىن ئىكەنلىكىنى ئېنىق دەلىل بىلەن ئىسپاتلاپ كۆرسەتتى.

﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً﴾

﴿ئاللاھنىڭ دىنىدا چىڭ تۇرۇشلار، ئاللاھنىڭ دىنىدىن ياخشى كىمىنىڭ دىنى بار؟﴾ [بەقەرە سۈرىسى 138 - ئايەت]

ھالال بىلەن ھارام ھەربىر مىللەتكە قەدىمدىن بۇيان مەلۇمدۇر، ئۇلار پەقەتلا ھارام نەرسىلەرنىڭ مىقدارى، تۈرى، ھارام قىلىنىش سەۋەبلىرى ھەققىدە ئوخشاشمىغان كۆزقاراشلاردا بولغان بولۇپ، بۇ ئوخشاشماسلىقنىڭ كۆپىنچىسى ئىبتىدائىي ئىتىقاد، خۇراپات ۋە ئەپسانىلەرگە اچىتىشلىق ئىدى.

كېيىن كاتتا ساماۋى دىنلار قانۇن - شەرىئەتلەرنى، ھالال - ھارام ھەققىدە ۋەز - نەسىھەتلەرنى ئېلىپ كېلىپ ئىنساننى خۇراپات، ئەپسانە ۋە قەبىلىۋىي ھايات سەۋىيەسىدىن ئېسىل، ئىززەتلىك ئىنسان سەۋىيەسىگە كۆتۈردى. لېكىن بۇ قانۇنلاردىكى بەزى ھالال - ھارام ئەھكاملىرى ئۆز زامانىدىكى دەۋر ۋە مۇھىتىغا لايىق بولۇپ، ئىنساننىڭ تەرەققى قىلىشىغا ئەگىشىپ تەرەققى قىلىپ، شەرت - شارائىت ۋە مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ ئۆزگىرىدىغان ئىدى، شۇڭا يەھۇدىزمنى مىسالغا ئالساق، بەنى

ئىسرائىل⁽¹⁾ قەۋمى قىلغان زۇلۇم - تاجاۋۇزچىلىقلىرى تۈپەيلىدىن جازالانىپ، ئۇلارغا بەزى نەرسىلەر ۋاقتلىق ھارام قىلىنغان ئىدى، لېكىن بۇ چەكلىمىلەر ئەبەدىيلىك مەقسەت قىلىنغان قانۇن ئەمەس ئىدى. قۇرئان كەرىم ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ بەنى ئىسرائىل قەۋمىگە قىلغان بۇ سۆزىنى ئاشۇ سەۋەبتىن بايان قىلغان:

﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾

﴿مەن ئىلگىرى كەلگەن تەۋراتنى تەستىقلىغان ھالدا، سىلەرگە ھارام قىلىنغان بەزى نەرسىلەرنى ھالال قىلىش ئۈچۈن كەلدىم﴾ [ئالى ئىمران سۈرىسى 50 - ئايەت]

ئىسلام كەلگەندە ئىنسانىيەتنىڭ ئەقىل - ئىدراكى پىششىق يېتىلىپ، ئاللاھ تائالا ئۇنىڭغا تۈگەنچە پەيغەمبەرلىكنى ئەۋەتىشكە يارايدىغان سەۋىيەگە يەتكەن، شۇڭا ئاللاھ تائالا ئىنسانىيەتكە بەلگىلىگەن قانۇن - تۈزۈملىرىنى مۇكەممەل، مەڭگۈ ۋە ئومۇميۈزلۈك بولغان ئىسلام شەرىئىتى بىلەن ئۇياغلاشتۇرغان. بۇ ھەقتە مائىدە سۈرىسىدە بەزى چەكلىگەن يېمەكلىكلەرنى بايان قىلغاندىن كېيىنكى بۇ ئايەتلەرنى ئوقۇيمىز:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا﴾

﴿بۈگۈن سىلەرنىڭ دىنىڭلارنى پۈتۈن قىلدىم، سىلەرگە نېمىتىمنى تاماملىدىم، ئىسلام دىنىنى سىلەرنىڭ دىنىڭلار بولۇشقا تاللىدىم﴾ [مائىدە سۈرىسى 3 - ئايەت]

(1) ئىسرائىل ئىبرانىچە سۆز بولۇپ مەنىسى (ئاللاھنىڭ بەندىسى) دېيەكتۇر، ئۇ يەنە ئۇيۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ كېيىنچە ئاتالغان ئىسمى ياكى لەقىمىدۇر. بەنى ئىسرائىل: يەنە ئۇيۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ جەمەتى ۋە كېيىنكى نەسلىنى بىلدۈرىدۇ، بۇنىڭدىن يەھۇدىيلار كۆزدە تۇتۇلىدۇ. ت.

ئىسلامدا ھالال - ھارام ئۇقۇمى ئاددىي ۋە ئېنىقتۇر، بۇ ئۇقۇم ئاسمانلار، زېمىن ۋە تاغلار ئۆز ئۈستىگە ئېلىشقا چىدىمىغان، ئىنسانلار ئۆز ئۈستىگە ئالغان كاتتا ئامانەتتىن بىر پارچىدۇر، بۇ ئامانەت ئىلاھىي تەكلىپلەر ئامانەتى ۋە يەر يۈزىدە ئاللاھقا ئىزباسارلىق قىلىش ۋە زىپىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىش ئامانەتدۇر. ئىنسان ئاشۇ مەسئۇلىيەت ئاساسىدا مۇكاپاتلىنىدۇ ياكى جازالىنىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسانغا ئەقىل ۋە ئىرادە بېرىلگەن، پەيغەمبەرلەر ئەۋەتىلگەن، كىتابلار چۈشۈرۈلگەن. ئىنسان بۇ مەسئۇللۇقنى ئۆز ئۈستىگە ئالغاندىن كېيىن: ھالال - ھارام نېمە ئۈچۈن؟ نېمە ئۈچۈن مەن چەكلىمىسىز ئەرەك قىلىپ بېرىمىدىم؟ دەپ سورىشى ئورۇنسىز. چۈنكى ھالال - ھارام چەكلىمىلىرى ئىنسانلارغا خاس بولغان سىناقنىڭ تولۇقلىمىسىدۇر، بۇ سىناق ئارقىلىق يا پەرىشتىلەردەك ساپ روھ، يا ھايۋاناتلارداك ساپ شەھۋەت بولماي، بەلكى ئوتتۇرا بىر نەرسە بولغان ئاللاھنىڭ بۇ ئالاھىدە تىپتىكى مەخلۇقلىرى باشقا مەخلۇقلاردىن پەرقلىنىشنى تۇرىدۇ، ئىنسان خالىسا يۈكسەپ پەرىشتىلەر ياكى پەرىشتىلەردىنمۇ ئەۋزەلرەك بولالايدۇ، خالىسا ھايۋانلارداك ياكى ھايۋانلاردىنمۇ بەتەررەك بولالايدۇ.

يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، ھالال - ھارام تۈزۈمى ئومۇمىي ئىسلام شەرىئىتى دائىرىسى ئىچىدە ئۆپلىنىدىغان بولۇپ، بۇ شەرىئەت ئىنسانىيەتكە ياخشىلىق كەلتۈرۈش، قىيىنچىلىقنى يوقۇتۇپ قولايلىق يارىتىپ بېرىش، زىيان ۋە يۈزۈقچىلىقنىڭ ئالدىنى توسۇپ مەنپەئەت ئېلىپ كېلىشكە تايىنىدۇ. بۇ مەنپەئەت ئىنساننىڭ جىسمىغا، روھىغا، ئەقلىگە ۋە پۈتۈن بارلىقىغا، جەمئىيەتنىڭ باي - كەمبەغەل، ھاكىم - مەھكۈم، ئەر - ئايال قاتارلىق بارلىق تەبىقىسى ۋە قاتلاملىرىغا، ھەمدە پۈتۈن

ئىنسانىيەتنىڭ ھەر خىل ئىرق، رەڭ، يۇرت ۋە ئەۋلادلىرىغا ئومۇملاشقان مەنپەئەتتۇر.

بۇ دىن ئىنسانىيەت باسقۇچلىرىنىڭ ئاخىرقى باسقۇچىدا ئاللاھنىڭ بەندىلىرىگە قىلغان ئومۇمىيۈزلۈك ئىلاھىي رەھىمىتى ۋە مەرھەمىتى سۈپىتىدە كەلگەندۇر، ئاللاھ تائالا بۇنى پەيغەمبىرىگە جاكارلاپ مۇنداق دېگەن:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

﴿سېنى بىز پۈتۈن ئەھلى جاھان ئۈچۈن پەقەت رەھمەت قىلىپلا ئەۋەتتۇق﴾ [ئەنبىيا سۈرىسى 107 – ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ مۇنداق دېگەن:

﴿مەن بولسام سوۋغا قىلىنغان بىر رەھمەتتۈرمەن﴾⁽¹⁾

بۇ رەھمەتنىڭ ئىزلىرىنىڭ جۈملىسىدىن ئاللاھ تائالانىڭ بۆتپەرەسلەر ۋە ئەھلى كىتابلار ھاياتقا پەيدا قىلىۋالغان قىيىنلاشتۇرۇش ۋە چىڭىتىۋېتىش نەتىجىسىدە ھالال، پاك نەرسىلەرنى ھارام قىلىۋېلىش ياكى چەكلىمىلەردىن بوشىنىۋېلىش نەتىجىسىدە ھارام، مەنپەئەت نەرسىلەرنى ھالال قىلىۋېلىشتەك ئۆزلىرى پەيدا قىلىۋالغان كىشەن - تاقاقلاردىن مۇشۇ ئاخىرقى ئۆمىمەتنى خالاس قىلغانلىقىدۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۷﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ

(1) - ھاكىم ھەزرىتى ئەبۇ ھۈرەيرىدىن رىۋايەت قىلغان، بۇ رىۋايەتكە ئىمام زەھەبىيىمۇ ئىتىراز بىلدۈرمىگەن.

لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ﴿

﴿مېنىڭ رەھمىتىم دۇنيادا مەخلۇقاتلارنىڭ ھەممىسىگە ئورتاق تۇر، ئاخىرەتتە ئۇنى كۆپۈردىن ۋە چوڭ گۇناھلاردىن ساقلانغۇچىلارغا، زاكىتىنى بېرىدىغانلارغا ۋە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە ئىمان ئېيتىدىغانلارغا تېگىشلىك قىلمەن. ئۇلار ئۇممىي ئەلچى (مۇھەممەد) پەيغەمبەرگە ئەگىشىدۇ، ئۇلار ئۆز قولىدىكى تەۋرات ۋە ئىنجىلدا ئۇنىڭ سۈپەتلىرىنىڭ يېزىلغانلىقىنى كۆرىدۇ. ئۇ ئۇلارنى ياخشى ئىش قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، يامان ئىش قىلىشتىن توسىدۇ، ئۇلارغا پاك نەرسىلەرنى ھالال قىلىدۇ، ناپاك نەرسىلەرنى ھارام قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئېغىر يۈكىنى ۋە قىيىن ۋەزىپىلىرىنى يېنىكلىتىدۇ﴾ [ئەئراف سۈرىسى 156 – 157 - ئايەتلەر]

ئىسلامنىڭ ھالال - ھارام مەسىلىلىرىدىكى دەستۇرى بۇ كىتابىمىزنىڭ بېشىدا كەلتۈرگەن مۇشۇ ئىككى ئايەتتە نامايەن بولىدۇ:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلذَّيْنِ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾
 ﴿ئېيتقىنكى، «ئاللاھ بەندىلىرى ئۈچۈن ياراتقان لىباسلارنى، شىرىن، پاك رىزىقلارنى كىم ھارام قىلدى؟»﴾ [ئەئراف سۈرىسى 32 – ئايەت]

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالسَّبْيَ بَعِيرٍ الْحَقُّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿ئېيتقىنىكى،﴾ «پەرۋەردىگارم ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن يامان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى، گۇناھلارنى، ناھەق چېقىلىشنى، ئاللاھقا دەلىلسىز شېرىك كەلتۈرۈشنى، ئۆزۈڭلار بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى ئاللاھ نامىدىن قالايمىقان سۆزلەشنى ھارام قىلدى» ﴿ئەئراف سۈرىسى 33— ئايەت﴾

مەن ھالال - ھارام مەسىلىسىنىڭ مۇھىملىقى، بۇ كىتابنى كىچىكلىكىگە قارىماي ھازىرقى زاماندىكى مۇسۇلمان شەخسنىڭ كۈتۈبخانىسىدىكى بىر بوشلۇقنى تولدۇرۇپ، مۇسۇلمان كىشىگە شەخسىي، ئائىلىۋى ۋە ئومۇمىي ھاياتىدا ئۇچرايدىغان كۆپ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىدىغان، ماڭا نېمە ھالال بولىدۇ؟ نېمە ھارام بولىدۇ؟ بۇنى ھارام قىلىش ياكى ئۇنى ھالال قىلىشنىڭ ھېكمىتى نېمەدۇر؟ دېگەندەك نۇرغۇنلىغان سۇئاللىرىغا جاۋاب بېرىدىغان بىر كىتاب قىلىدۇ دەپ ئويلايمەن.

بۇ مۇقەددىمىنىڭ ئاخىرىدا ئەزھەر شەيخلەر كېڭىشىگە ۋە ئەزھەر ئىسلام مەدەنىيىتى باشقارمىسىغا ماڭا ئىشىنىپ بۇ يېڭى تېمىدا كىتاب يېزىشقا تەكلىپ قىلغانلىقى ئۈچۈن رەھمەت ئېيتىمەن، ھەمدە بۇ كىتابنى يېزىش بىلەن ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشەنچىسىگە لايىق ھالدا كۆزلەنگەن ۋەزىپىنى ئورۇندىغان بولۇشىمنى ئۈمىد قىلىمەن.

ئاللاھ تائالادىن بۇ كىتابنى پايدىلىق قىلىشنى، بىزنى توغرا سۆز ۋە توغرا ئەمەلگە مۇۋەپپەقىيەت قىلىشنى، پىكىر ۋە قەلەم خاتالىقلىرىدىن ساقلىشىشنى، بىزگە توغرا يولغا مېڭىشنى قولايلاشتۇرۇپ بېرىشنى تىلەيمەن، ئۇ زات دۇئانى ئاڭلىغۇچىدۇر.

ھىجرىيە 1380— يىلى سەپەر ئېيى.

مىلادىيە 1960— يىلى ئاۋغۇست.

دوكتۇر: يۈسۈپ ئەل قاراداۋى

تەرىپلەر

ھالال - ئاللاھ تەرەپىدىن قىلىشقا رۇخسەت قىلىنغان، چەكلىمىگە ئۇچرىمىغان نەرسىدۇر.

ھارام - ئاللاھ تەرەپىدىن كەسكىن بۇيرۇق بىلەن قىلىنىشى چەكلەنگەن نەرسە بولۇپ، بۇنىڭغا خىلاپلىق قىلغۇچى ئاخىرەتتە ئاللاھنىڭ جازالىشىغا دۇچار بولىدۇ، بەلكى دۇنيادىمۇ شەرئىي جازاغا تۆتىلىشى مۇمكىن.

مەكرۇھ - ئاللاھ تەرەپىدىن كەسكىن ھالدا چەكلەنمىگەن نەرسە، بۇ ھارامدىن بىر دەرىجە تۆۋەن بولۇپ، مەكرۇھنى قىلغانلارغا ھارامنى قىلغانلارنىڭ جازاسى بېرىلمەيدۇ، ئەمما مەكرۇھنى داۋاملىق قىلىۋېرىش ياكى ئۇنىڭغا سەل قاراش كىشىنى ھارام ئىشلارنى قىلىشقا جۈرئەتلىك قىلىپ قويدۇ.

بىرىنچى باب

- ❖ ھالال - ھارام ھەققىدە ئىسلامنىڭ ئاساسىي پىرىنسىپلىرى
- ❖ ھەرقانداق نەرسە ئەسلىدە ھالالدىر.
- ❖ ھالال ياكى ھارام قىلىش پەقەت ئاللاھنىڭلا ھەققىدۇر.
- ❖ ھالالنى ھارام ياكى ھارامنى ھالال قىلىش ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشنىڭ جۆرىسىدۇر.
- ❖ ھارام قىلىش بىر ئىشنىڭ يامانلىقىغا، مەينەتلىكىگە ۋە زەرەرىگە قاراپ بولىدۇ.
- ❖ ھالالدا ھارامغا مۇھتاج بولۇپ قالمايدىغان دەرىجىدە يېتەرلىك نەرسىلەر بار.
- ❖ ھارامغا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق نەرسە ھارام.
- ❖ ھارامنى ھالال قىلىش ئۈچۈن ھىلە ئىشلىتىش ھارامدۇر.
- ❖ ياخشى نىيەت ھارامنى قىلىشقا باھانە بولالمايدۇ..
- ❖ ھارامنى قىلىپ سالماسلىق ئۈچۈن گۇمانلىق نەرسىلەردىن ساقلىنىش كىرەك.
- ❖ ھارام ھەممە كىشىگە ئوخشاش ھارامدۇر، ئۇنىڭدا ئايرىمچىلىق ۋە يۈز - خاتىرە قىلىش يوقتۇر.
- ❖ زۆرۈرىيەت چەكلەنگەن نەرسىلەرنى جائىز قىلىدۇ.

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ھالال ۋە ھارام

ھالال - ھارام مەسىلىسىدە جاھىلىيەت خەلقى باشقا مەسىلىلەردەك قاتتىق ئېزىپ، ھەددىدىن ئارتۇق قالايمىقانلىشىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇلار پاسكنا، ھارام نەرسىلەرنى ھالال، پايدىلىق، پاكىز نەرسىلەرنى ھارام قىلغان ئىدى.

بۇ ئازغۇنلۇق ئوچىللىق ۋە سولچىللىقتا ھەددىدىن زىيادە چەتنەپ كېتىشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى.

ئوچىللىقتا ھىندىلارنىڭ زالىم براخمانىزم⁽¹⁾ تائىپىسى، ۋە مۇستەبىت خرىستىئان راھىبلىقى، ۋە ئۇنىڭدىن باشقا بەدەننى ئازابلايدىغان، ئاللاھنىڭ بەندىلەر ئۈچۈن يارىتىپ بەرگەن رىزقىنى ۋە زىننەتلىرىنى ھارام قىلىدىغان مەزھەپلەر بارلىققا كەلدى، خرىستىئانلارنىڭ مۇستەبىتلىكى ئوتتۇرا ئەسىردە چېكىگە يەتتى، راھىبلاردا ياخشى نەرسىلەرنى ھارام قىلىش كۈچىيىپ كەتتى، ھەتتاكى بەزىلىرى پۈتۈن يۇيۇشنى گۇناھ، يۇيۇنۇشنى بولسا قايغۇلۇق كەلتۈرىدىغان ئەپسۇسلىنارلىق ئىش دەپ قارىدى.

سولچىللىقتا بولسا، ئىراندا ئورتىغا چىققان، مۇتلەق ئەركىنلىككە چاقىرىدىغان، كىشىلەرنىڭ ھەرقانداق ئىشنى قىلالىشى ئۈچۈن، ھۆررىيەت تىزگىنىنى بولۇشىغا قويۇۋېتىدىغان، ھەر نەرسىنى ھالال، ھەتتا ئىنسانلار تۇغۇلما تەبىئىتىدە ”مۇقەددەس“ دەپ بىلگەن ئىززەت - نۇمۇسلىرىنىمۇ ھالال دەپ قارايدىغان ”مەزدەك“ ھەرىكىتى ئوتتۇرىغا چىقتى.

(1) - براخمانىزم: ھىندىستاندىكى ھاياۋانلار گۇۋىنى يېيىشنى چەكلەيدىغان، ئاللاھنىڭ بەيغەمبەر ئەۋەتكىنىگە ئىشەنمەيدىغان بىر تائىپە - ت.

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەرەب خەلقى، ھالال - ھارام ئۆلچىمىنىڭ قالايمىقانلىشىپ كەتكەنلىكىنىڭ تىپىك بىر مىسالى ئىدى. ئۇلار ھاراق ئىچىش، جازانىنى قاتمۇ - قات يېيىش، ئاياللارغا ئازار بېرىش، ئۇلارنى نىكاھتىن توسۇۋېلىش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن ئىشلارنى ھالال قىلدى، بۇنىڭدىنمۇ ئىچىنىشلىقراقى شۇكى، ئىنسان ۋە جىندىدىن بولغان شەيتانلارنىڭ چىرايلىق كۆرسىتىشى بىلەن، ئاتىلىق مېھرىگە خىلاپ ھالدا، ئۆز بالىلىرى، يۈرەك پارىلىرىنى ئۆلتۈرۈشكە جۈرئەت قىلىشى ئىدى، بۇ توغرىدا قۇرئان كەرىم مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءَهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَيَلْبَسُوا عَلَيْهِم دِينَهُمْ﴾

﴿شۇنىڭدەك، مۇشرىكلەرنىڭ شېرىكلىرى (شەيتانلار) مۇشرىكلەرنى ھالاك قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ دىنىنى قالايمىقانلاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنلىرىغا بالىلىرىنى ئۆلتۈرۈشنى چىرايلىق كۆرسەتتى﴾ [ئەنئام سۈرىسى 137 - ئايەت]

بۇتلارنى قوغداش ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان مۇشرىكلار ۋە شۇلارغا ئوخشاشلار، ئاتىلارغا ئۆز بالىلىرىنى ئۆلتۈرۈشنى چىرايلىق كۆرسىتىشتە بىر نەچچە خىل يوللارنى قوللاندى: باشقا كەلگەن ياكى كەلگۈسىدە كېلىش ئېھتىمالى بولغان پەقىرلىقتىن قۇرتۇلۇش. تۇغۇلغان بالا قىز بولسا، ئىززەت - نۇمۇسغا داغ تېگىپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش، بالىلارنى ئۆلتۈرۈش ۋە ئۇنى ئىلاھلىرى ئۈچۈن قۇربان قىلىش ئارقىلىق ئىلاھلارغا يېقىنلاشماق. قىزىقارلىقى شۇكى، بالىلىرىنى تىرىك كۆمۈشنى ھالال دەپ قارىغان بۇ كىشىلەر، مال ۋە ھايۋانلاردىن ھالال قىلىنغان نەرسىلەرنى ئۆزلىرىگە ھارام قىلىشىۋالغان ئىدى.

تېخىمۇ ئەجەبلىنەرلىكى، ئۇلار بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى دىننىڭ ئەھكاملىرىدىن قىلىۋېلىپ، ھۆكۈم ۋە دىيانەت جەھەتتە ئاللاھقا مەنسۇپ قىلدى، ئاللاھ تائالا بۇ تۆھمەتكە مۇنداق دەپ رەت قايتۇردى:

﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْتٌ حَجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بَرَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ سِيَئَةٌ يَمَّا كَانُوا يُفْتَرُونَ﴾

﴿ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ گۇمانىچە، بۇ ھايۋانلار ۋە ئېكىنلەر (مەبۇدلىرىمىزغا خاس بولۇپ، باشقىلارغا) ھارامدۇر، ئۇلارنى پەقەت بىز خالىغان ئادەملەرلا يەيدۇ، بۇ ھايۋانلارنى مىنىش ھارامدۇر، بۇ ھايۋانلارنى بوغۇزلىغاندا ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئېيتىشقا بولمايدۇ دەپ ئاللاھقا يالغاننى چاپلىدى. ئاللاھقا يالغان چاپلىغانلىقلىرى ئۈچۈن ئاللاھ ئۇلارنى جازاللايدۇ﴾ [ئەنئام سۈرىسى 138 - ئايەت]

قۇرئان كەرىم ھارام بولۇشى ئېنىق بولغان نەرسىلەرنى ھالال، ھالال بولۇشى ئېنىق بولغان نەرسىلەرنى ھارام قىلىۋالغان ئاشۇلارنىڭ ئازغۇنلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾

﴿ھاماقەتلىك ۋە نادانلىقلىرىدىن بالىلىرىنى ئۆلتۈرگەن ۋە ئاللاھ نامىدىن يالغان ئېيتىپ، ئاللاھ رىزىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەرنى ھارام قىلغان كىشىلەر ھەقىقەتەن زىيان تۆتتى، ئۇلار ھەقىقەتەن ئاداشتى، ھىدايەت تاپمىدى﴾ [ئەنئام سۈرىسى 140 - ئايەت]

ئىسلام دىنى كېلىش بىلەن دۇنيادىكى ھالال - ھارام مەسىلىسىدىكى ئازغۇنلۇق - بۇرۇلۇشلارنى كۆردى ۋە تۇنجى قەدەمدە بۇ خەتەرلىك تەرەپنى تۈزىتىش ئۈچۈن ھالال - ھارام ئىشى تايىنىدىغان توغرا پرىنسىپلىك بىرمۇنچە قانۇن - تۈزۈملەرنى بەلگىلىدى، پۈتۈن ئىشلارنىڭ بۇ قانۇن - تۈزۈملەرگە ئاساسلىنىشىنى بۇيرىدى، بۇندىن باشقا يەنە توغرا ھۆكۈم قىلىش ئۆلچەملىرىنى قويدى، ھارام ۋە ھالال قىلىنغان نەرسىلەردە ئادالەت ۋە نورماللىق ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى، شۇنىڭ بىلەن ئىسلام ئۈممىتى، ئاللاھ ئۇلارنى ﴿سىلەر ئىنسانلارغا چىقىرىلغان ئەڭ ياخشى ئۈممەت﴾ دەپ سۈپەتلىگەندەك ئوڭ ۋە سول تەرەپلەرگە ئازغان، چەتنەپ كەتكەنلەر ئارىسىدا ئادالەت ۋە نورماللىقنى ساقلايدىغان ئوتتۇراھال ئۈممەت بولدى.

بىرىنچى ھەرقانداق نەرسە ئەسلىدە ھالالدۇر

ئىسلام بەلگىلىگەن بىرىنچى پىرىنسىپ: ئاللاھ ياراتقان پۈتۈن نەرسىلەر ئەسلىدە ھالالدۇر، ئاللاھ تەرەپىدىن ھارام قىلىنغانغا ئوچۇق ۋە توغرا دەلىل - ئىسپات كەلمىگەن نەرسىلەردىن باشقا ھارام نەرسە يوقتۇر. ئەگەر بىر نەرسىنىڭ ھاراملىقىغا كەلگەن دەلىل - بەزى ئاجىز ھەدىسلەردەك - توغرا بولمىسا ياكى ھاراملىقىغا ئوچۇق دەلىل بولمىسا، ئۇ نەرسە ئەسلىگە ئاساسەن ھالال ۋە مۇباھ ھالىتىدە تۇرىۋېرىدۇ، ئىسلام ئالىملىرى ھەرقانداق نەرسىنىڭ ئەسلىدە ھالال ۋە مۇباھ ئىكەنلىكىگە قۇرئان كەرىمدىن ئوچۇق دەلىل كۆرسىتىدۇ. مەسلەن:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾

﴿ئاللاھ يەر يۈزىدىكى ھەممە نەرسىنى سىلەرنىڭ پايدىلىنىشىڭلار ئۈچۈن ياراتتى﴾ [بەقەرە سۈرىسى 29 - ئايەت]
يەنە مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ﴾

﴿ئاللاھ ئاسماندىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆز پەزىلىدىن سىلەرگە بويسۇندۇرۇپ بەردى، بۇنىڭدا ھەقىقەتەن (ئىلاھىي قۇدرەتنى) تەپەككۈر قىلىدىغان قەۋم ئۈچۈن (ئاللاھنىڭ قۇدرىتى ۋە بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) دەلىللەر بار﴾ [جاسىيە سۈرىسى 13 - ئايەت]

ۋە يەنە مۇنداق دەيدۇ:

﴿الْمُتَرَوِّا أَنَّ اللّٰهَ سَحَرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْعَىٰ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾

﴿ئاللاھنىڭ ئاسمان ۋە زېمىندىكى ھەممىنى سىلەرگە بويسۇندۇرۇپ بەرگىنىنى، سىلەرگە ئاشكارا - يوشۇرۇن نېمەتلىرىنى يەتكۈزۈپ بەرگىنىنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟﴾ [لوقمان سۈرىسى 20 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا بۇ نەرسىلەرنى يارىتىپ ئىنسانلارغا بويسۇندۇرۇپ بېرىپ، ھەمدە ئىنسانلارغا شۇنداق كاتتا نېمەتلىرىنى بەرگەنلىكى ھەققىدە مىننەت قىلغان تۇرسا، بۇ نەرسىلەرنىڭ بىر قىسمىنى ھارام قىلىپ چەكلىۋېتىش ئارقىلىق ئىنسانلارنى بۇ نەرسىلەردىن قانداقۇ مەھرۇم قىلسۇن؟

ئاللاھ تائالا پەقەت بىر پۈتۈن ھالەتتە بولغان بۇ نېمەتلىرىدىن بەزىبىر قىسمىنىلا (بۇ توغرىدا كېيىنچە سۆزلەيمىز) بەزى ھېكمەتلىرىگە ئاساسەن ھارام قىلغان.

بۇ سەۋەبتىن ئىسلام شەرىئىتىدە ھارامنىڭ دائىرىسى ئىنتايىن تارىيىپ، ھاللىنىڭ دائىرىسى ناھايىتى كېڭەيدى، چۈنكى ھارام قېلىشتا بىزگە ئوچۇق ۋە توغرا كەلگەن دەلىللەر بەك ئاز بولغاچقا، ھالال ياكى ھاراملىقىغا دەلىل كەلمىگەن ھەر قانداق نەرسە ئەسلىي ھاللىق ھالىتىدە، يەنى ئىلاھىي كەچۈرۈم دائىرىسىدە قېلىۋېرىدۇ.

بۇ توغرىدا ھەدىس شەرىپتە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئاللاھ قۇرئاندا ھالال قىلغىنى ھالال، ھارام قىلغىنى ھارامدۇر. ھالال ياكى ھارام ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم بېرىلمىگەن نەرسىلەر بولسا، ئاللاھنىڭ كەچۈرمىدۇر، ئاللاھنىڭ بۇ كەچۈرمىنى قوبۇل قىلىڭلار،

ئاللاھ ھېچ نەرسىنى ئۇنتۇپ قالمايدۇ» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەدىستىن كېيىن شۇ ئايەتنى ئوقۇدى⁽¹⁾:

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾

﴿پەرۋەردىگارنىڭ ھېچ نەرسىنى ئۇنتۇتقۇچى ئەمەس﴾ [مەريەم سۈرىسى 64 - ئايەت]

يەنە ھەزرىتى سەلمان ئەلفارىسى⁽²⁾ رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سېرىق ماي، پىشلاق ۋە ياۋا ئىشەك (ياكى ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننىڭ تېرىسىنى ئىشلىتىش) ھۆكۈمى ھەققىدە سورالغاندا: «ھالال - ئاللاھ كىتابىدا ھالال قىلغان نەرسىدۇر، ھارام - ئاللاھ كىتابىدا ھارام قىلغان نەرسىدۇر، ھۆكۈم قىلمىغان نەرسە بولسا، ئەپسۇ قىلغان نەرسىلەردۇر» دەپ جاۋاب بەردى»⁽³⁾.

دېمەك: ھەزرىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق تەپسىلاتتىن جاۋاب بېرىشنى خالىماي، ئۇلارغا ھالال ۋە ھارامنى بىلىشتە ئىشلىتىدىغان ئاساسىي قائىدىنى كۆرسەتتى، بۇ قائىدە بىلەن ئاللاھ ھارام قىلغان نەرسىلەر بىلىنىدۇ - دە، ئۇندىن باشقىسى ھالال نەرسىلەر قاتارىغا ئۆتىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ سىلەرگە مەلۇم پەرزلەرنى پەرز قىلدى، ئۇنى زايى قىلماڭلار. چىگرا بەلگىلەپ بەردى، ئۇنىڭدىن ھالقىماڭلار. بەزى نەرسىلەرنى ھارام قىلدى، ئۇنى قىلماڭلار. يەنە بەزى نەرسىلەرگە ئۇنتۇغانلىقتىن ئەمەس، بەلكى

(1) - ھاكىم رىۋايەت قىلىپ "سەھىھ" دەپ باھا بەرگەن. بەزى زامۇ رىۋايەت قىلىپ "سەنەدى ياخشى" دېگەن.

(2) - سەلمان ئەلفارىسى: ئۇلۇغ ساھابە، تېكى يازس مىللىتىدىن، مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن ئۆزىنى ئىسلام ئوغلى سەلمان دەپ ئاتىغان، 33-37 ھ. ئارىلىقىدا ۋاپات بولغان.

(3) - ئىمام تىرمىزى، ئىبنى ماجە ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

سىلەرگە رەھمەت قىلغانلىقتىن سۈكۈت قىلدى، ئۇنى ئىزدىمەڭلار» (1).

بۇ يەردە شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتىمەنكى، نەرسىلەرنىڭ ئەسلىي ھاللىق سۈپىتى بەلگىلىك نەرسىلەرنىڭ ماددىسى بىلەنلا چەكلىنىپ قالماستىن، بەلكى ئىبادەتلەرنىڭ سىرتىدا "ئادەت ۋە ياكى مۇئامىلە" دەپ ئاتالغان ئىش - ھەرىكەتلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇڭا ئادەت ۋە مۇئامىلەردىمۇ ئاللاھ ھارام قىلغاندىن باشقا نەرسىنىڭ ھەممىسى ئەسلىدىكى ھاللىق ۋە مۇباھلىقىدا تۇرىۋېرىدۇ. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە ھارام قىلغان نەرسىلەرنى ئوچۇق بايان قىلدى﴾ [ئەنئام سۈرىسى 119 - ئايەت]

بۇ ئايەت پۈتۈن ماددا ۋە ئىش - ھەرىكەتلەرگە ئومۇمىيىدۇر.

لېكىن ئىبادەتلەر بۇنىڭ ئەكسىچە، چۈنكى ئىبادەتلەر پەقەت ۋەھىي يولى بىلەنلا يەتكۈزۈلىدىغان دىننىڭ ساپ كۆرسەتمىسىدۇر، بۇ توغرىلۇق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مۇنداق بىر ھەدىس رىۋايەت قىلىنغان: ﴿كىمكى دىنىمىزدا ئەسلىدە يوق بولغان بىرەر ئىشنى پەيدا قىلسا، ئۇ ئىش رەت قىلىنىدۇ﴾ (2)

(1) - ئىمام دارىقۇتنى رىۋايەت قىلغان، ئىمام نەۋۋەۋى "قىرىق ھەدىس" تە: "ھەسەن" دەپ باھا

بەرگەن.
(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم سەھىھلىرىدە رىۋايەت قىلغان.

بۇنىڭغا ئاساسەن دىننىڭ ھەقىقىتى بۇ ئىككى نەرسىدە گەۋدىلىنىدۇ:

□ ئاللاھدىن باشقىغا ئىبادەت قىلماسلىق ۋە ئىبادەت قىلىشتا ئاللاھ ئۆزى كۆرسەتكەن يول بويىچە ئىبادەت قىلىش.

□ كىمكى، - ئۇ كىم بولشىدىن قەتئىينەزەر - ئۆز يېنىدىن بىرەر ئىبادەتنى پەيدا قىلسا، ئۇنىڭ بۇ ئازغۇنلىقى قەتئىي رەت قىلىنىدۇ. چۈنكى جانابى ئاللاھ ئۆزىگە يېقىن قىلىدىغان ئىبادەتلەرنى پەيدا قىلىشتا بىردىنبىر ھوقۇق ئىگىسىدۇر.

ئەمما ئادەت ۋە مۇئامىلە ئىشلىرىنى تۈزگۈچى بولسا ئاللاھ ئەمەس، بەلكى ئىنسانلار تۈزۈپ، شۇ بويىچە ئىش قىلىشقان، ئاللاھ بۇلارنىڭ خاتا يەرلىرىنى توغرىلاپ ۋە نۇرماللاشتۇرۇپ تەرتىپكە سالغان، شۇنداقلا زىيان - زەخمەت، بۇزۇقچىلىقتىن خالىي بولغانلىرىنى تەستىقلىغان.

شەيخۇل ئىسلام⁽¹⁾ ئىبنى تەيمىيە⁽²⁾ بۇ توغرىدا مۇنداق دەيدۇ:
"بەندىلەرنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرى ئىككى قىسىم بولىدۇ:

1 - دىنلىرىنى تۈزەيدىغان ئىبادەتلەر.

2 - دۇنيا ئىشلىرىدا مۇھتاج بولىدىغان ئادەتلەر.

شەرىئەت ئاساسلىرىنى كۆزىتىش ئارقىلىق شۇنى بىلىمىزكى: ئاللاھ بۇيرۇغان ۋە ياقتۇرغان ئىبادەتلەر پەقەت ئاللاھنىڭ بەلگىلىشى بىلەنلا ئىسپاتلىنىدۇ.

(1) - شەيخۇل ئىسلام: ئىسلام داھىسى ۋە كاتتا ئالىملارغا بېرىلىدىغان دىنىي ئۇنۋان-ت.
(2) - ئىبنى تەيمىيە: ئەھمەد ئىبنى ئابدۇل ھەلىم، كاتتا مۇجتەھىد ۋە مۇجاھىد، ئاناقلق ئالىم، 728 - ھ. ۋاپات بولغان-ت.

ئەمما ئادەتلەر، ئىنسانلار دۇنيا ئىشلىرىدا مۇھتاجلىق سەۋەبىدىن قىلىپ كۆنگەن ئىشلاردىن ئىبارەت بولۇپ، ئەسلىدە ئۇنىڭدا ھېچقانداق چەكلىمە يوق، شۇڭا ئۇنىڭدا ئاللاھ چەكلىگەندىن باشقىسى چەكلەنمەيدۇ، چۈنكى يولغا قويۇش ۋە چەكلەش يالغۇز ئاللاھنىڭ بەلگىلىشى بىلەنلا بولىدۇ، ئىبادەت دېگەن چوقۇم بۇيرۇلغان بولۇشى لازىم، كەسكىن بىر بۇيرۇق بىلەن قىلىش بۇيرۇلمىغان نەرسە قانداقمۇ چەكلەنگەن نەرسە بولىدۇ؟

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىمام ئەھمەد⁽¹⁾ ۋە باشقا مۇھەددىسلەردىن چىققان فىقھى ئالىملىرى مۇنداق دەيدۇ: "ئىبادەتلەردىكى ئاساس - بەلگىلەشتۈر، شۇڭا ئاللاھنىڭ بەلگىلىگەندىن باشقا ئىبادەت يولغا قويۇلمايدۇ. بولمىسا باشقا نەرسىلەرنى خالىغانچە يولغا قويۇۋالدىغان بولساق، ئاللاھنىڭ تۆۋەندىكى سۆزى قاتارىغا كىرىپ قالسىز، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿م لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾

﴿ئۇلارنىڭ ئاللاھ رۇخسەت قىلمىغان نەرسىلەرنى ئۇلارغا دىن قىلىپ بەلگىلەپ بەرگەن مەبۇدلىرى بارمۇ؟﴾ [شۇرا سۈرىسى 21 - ئايەت]

ئادەتلەردىكى ئاساس - كەچۈرۈشتۈر، شۇڭا ئادەتلەردە ئاللاھ ھارام قىلغاندىن باشقىسى مەئى قىلىنمايدۇ، ناۋادا ھەددىمىزدىن ئېشىپ چەكلەنمىگەن بىر نەرسىنى ھارام قىلىۋالساق، ئاللاھ تائالانىڭ بۇ سۆزلىرىگە كىرىپ قالسىز:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا﴾

(1) - ئىمام ئەھمەد: ئەھمەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ھەنبەل، مەشھۇر تۆت مەزھەبىنىڭ بىرى بولغان ھەنبەلىي مەزھەب ئىمامى، مۇھەددىسلەرنىڭ كاتتىسى، (164 - 241 - ھ) باغدادتا ۋاپات بولغان - ت.

﴿ئىيتتىقىنىكى، «ئىيتتىپ بىقىغلاچۇ! نىمىگە ئاساسەن سىلەرگە ئاللاھ چۈشۈرگەن ھالال رىزىقىنىڭ بەزىسىنى ھارام، بەزىسىنى ھالال قىلىۋالدىغلا»﴾ [يۇنۇس سۈرىسى 59 - ئايەت]

مانا بۇ پايدىلىق چوڭ بىر قائىدە، ئۇنداقتا مۇنداق دىيىشكە بولىدۇ:

ئىسلام ئىنسانلارنىڭ يىمەك - ئىچمەك، كىيىم - كىچەك، ئىلىم - سىتىم، سوۋغا - ھەدىيە ۋە ئىجارىگە بېرىشكە ئوخشاش ھاياتتا مۇھتاج بولىدىغان ئىشلار ھەققىدە گۈزەل ئەدەب - ئەخلاق ئىلىپ كىلىپ، ئۇلاردىن بۇزۇق، زىيانلىق دەپ قارىغان نەرسىلەرنى ھارام قىلغان، قىلمىسا بولمايدىغان زۆرۈرلىرىنى ۋاجىب قىلىپ، قىلىش كىرەك بولمىغانلىرىنى يامان كۆرگەن. بۇلاردىن تۈرىدە، مىقدارىدا ۋە سۈپەتلىرىدە پايدىلىق تەرىپى ئۈستۈن بولغانلىرىنى بولسا ياقتۇرغان.

شۇنداق ئىكەن، كىشىلەر شەرىئەت ھارام قىلمىغان جەھەتلەردە خالىغان شەكىلدە يەپ - ئىچەلەيدۇ، خالىغان شەكىلدە ئىلىم - سىتىم قىلايدۇ، ئىجارە - كىرا قىلايدۇ، بۇ ئىشلارنىڭ بىر قىسمى بەزىدە مۇستەھەب، ياكى مەكرۇھ بولسىمۇ، شەرىئەت بۇلار ھەققىدە چەكلىمە قويمىغانلا بولسا، ئەسلىدىكى ھالاللىقتا قىلىۋېرىدۇ»⁽¹⁾.

(1) - ئىمام ئىبنى تەيمىيە: (ئەلقاۋاد ئەننۇرانىيە) 112 - 113 - بەتلەرگە قارالسۇن. بۇقىرىقى ئاساسىي قائىدىگە تايىنىپ ئىمام ئىبنى تەيمىيە، ئۇنىڭ شاگىرتى ئىمام ئىبنۇل قايىم ۋە ھەنەلىي مەزھەب ئالىملىرى مۇنداق دەپ مۇئەييەنلەشتۈرگەن: كىلىشىم ۋە شەرتنامىلەردە ئاساس مۇباھلىقتۇر. شۇڭا ھاراملىقى ھەققىدە ئىبنى بىر دەلىل بولمىغان ۋە ھارامنى ئۆز ئىچىگە ئالمىغان ھەرقانداق كىلىشىم ھالالدىر.

ھەزرىتى جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ⁽¹⁾ نىڭ سەھىھتە كەلگەن بۇ سۆزى يۇقىرىدىكى ئاساسقا دالالەت قىلىدۇ: قۇرئان نازىل بولۇۋاتقان چاغلاردا بىز ئەزل⁽²⁾ قىلاتتۇق، ئەگەر بۇنىڭدا چەكلىنىدىغان بىرنەرسە بولسا، قۇرئان ئۇنى چەكلىگەن بولاتتى⁽³⁾.

بۇ سۆز شۇنى ئىسپاتلايدۇكى، ساھابىلەر ۋەھىي ئارقىلىق ھەققىدە ئېنىق سۆز قىلىنمىغان نەرسىلەرنى چەكلەنگەن ۋە مەنى قىلىنغان ھېسابلىمىغان، تاكى ئۇنى چەكلەيدىغان بىر بۇيرۇق كەلگەنگە قەدەر ئۇنى ھالال دەپ قارىغان، مانا بۇ ساھابىلەرنىڭ ساغلام چۈشەنچىگە ئىگە ئىكەنلىكىدىندۇر. ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن.

بۇنىڭ بىلەن، ئىبادەتلەر يالغۇز ئاللاھنىڭ بۇيرۇقى بىلەنلا يولغا قويۇلىدۇ، ئادەتلەرمۇ پەقەت ئاللاھنىڭ ھارام قىلىشى بىلەنلا ھارام قىلىنىدۇ دېگەندىن ئىبارەت بولغان مۇھىم بىر قائىدە مۇئەييەنلىشىدۇ.

ئىككىنچى ھالال ياكى ھارام قىلىش يالغۇز ئاللاھنىڭلا ھەققىدۇر

ئىككىنچى ئاساسىي پرىنسىپ شۇنىڭدىن ئىبارەت: ئىسلام ھالال - ھارام قىلىش ھوقۇقىنى بەلگىلەپ، بۇ ھوقۇقنى ئاللاھ ۋە

(1) - ھەزرىتى جابىر: جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى ھەرام ئەلئەنسارى، ساھابىلەرنىڭ ئالىملىرىدىن، 70 - ھ. ۋايات بولغان - ت.

(2) - ئەزل قىلىش: ئايالنىڭ ھامىلدار بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ مەنىنى سىرتقا چىقىرىۋېتىش - ت.

(3) - بىرىنچى جۈملە سۆزنى ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان، ئەمما ئىككىنچى جۈملىنى ئىمام مۇسلىم سەھىھىدە ھەزرىتى جابىرنىڭ سۆزىنى رىۋايەت قىلغۇچىلارنىڭ بىرىگە مەنسۇپ قىلغان - ت.

خەلقنىڭ نەزىرىدە دەرىجىلىرى نەقەدەر كاتتا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئىنسانلارنىڭ قولىغا بەرمەي، ئۇنى يالغۇز ئاللاھنىڭ ھەققى قىلغان ... شۇڭا بىرەر نەرسىنى ئاللاھنىڭ بەندىلىرىگە مەڭگۈ ھارام قىلىپ چەكلىۋېتىشكە راھىبلارنىڭمۇ، پاپازلارنىڭمۇ، پادىشاھ ياكى دۆلەت رەئىسىنىڭمۇ ھەققى يوقتۇر... بۇنداق قىلغۇچىلار ھەددىدىن ئېشىپ ئاللاھنىڭ ئۆز مەخلۇقلىرىغا قانۇن بەلگىلەپ بېرىشتىن ئىبارەت پەرۋەردىگارلىق ھوقۇقىغا تاجاۋۇز قىلغان بولىدۇ. ئۇلارنىڭ بەلگىلىمىلىرىنى قوبۇل قىلىپ ۋە رازى بولۇپ ئۇنىڭغا كۆرە ھەرىكەت قىلغان كىشىمۇ، ئاللاھقا باشقىلارنى شېرىك كەلتۈرگەن بولىدۇ.

﴿م لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾

﴿ئۇلارنىڭ ئاللاھ رۇخسەت قىلمىغان نەرسىلەرنى ئۇلارغا دىن قىلىپ بەلگىلەپ بەرگەن مەبۇدلىرى بارمۇ؟﴾ [شۇرا سۈرىسى 21 - ئايەت]

قۇرئان كەرىم ھالال - ھارام قىلىش ھوقۇقىنى پاپاز - راھىبلىرىنىڭ قولىرىغا تاپشۇرغان يەھۇد - ناسارالارنىڭ ئېغىر ئەھۋالىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

﴿ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ راھىبلىرىنى (ئۆلىمالىرىنى) ۋە مەرىم ئوغلى مەسىھنى ئىلاھ قىلىۋالدى، ھالبۇكى، ئۇلار بىر ئىلاھقا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇلغان ئىدى، ئاللاھتىن باشقا ھېچ ھەق مەبۇد يوق، ئاللاھ ئۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەنلىرىدىن پاكئۇر﴾ [تەۋبە سۈرىسى 31 - ئايەت]

بىر كۈنى ھەزرىتى ئەدىي ئىبنى ھاتم – ئۇ ئىسلامدىن بۇرۇن خرىستىئان دىنىدا ئىدى – پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۇقىرىقى ئايەتنى ئوقۇغىنىنى ئاڭلاپ: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئۇلار (خرىستىئانلار) ئاخۇن - پاپازلىرىغا ئىبادەت قىلمىغان ئىدى» دېگەن. بۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق جاۋاب بەرگەن: «ياق، ئۇلار (ئاخۇن - پاپازلار) خرىستىئانلارغا ھالالنى ھارام، ھارامنى ھالال قىلىپ بەرگەن، خرىستىئانلار ئۇلارغا ئەگەشكەن، مانا بۇ ئۇلارنىڭ ئاخۇن - پاپازلىرىغا ئىبادەت قىلغىنىدۇر»⁽¹⁾.

يەنە باشقا بىر رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۇقىرىقى ئايەتنى تەپسىر قىلىپ مۇنداق دېگەن:

﴿گەرچە ئۇلار ئاخۇن - پاپازلىرىغا ئىبادەت قىلمىسىمۇ، لېكىن ئاخۇن - پاپازلىرى ئۇلارغا بىر ھارامنى ھالال، بىر ھالالنى ھارام قىلغاندا ئۇلار قوبۇل قىلىپ، شۇنىڭغا ئاساسەن ئىش قىلشانتى﴾.

خرىستىئانلار تا ھازىرغىچە ھەزرىتى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ (ئاسمانغا ئۆزلىگەن چېغىدا) شاگىرتلىرىغا خالىغانلىرىچە ھارام ۋە ھالال قىلىشقا ئىجازەت بەرگەنلىكىنى دەۋا قىلىشىدۇ. مەسىلەن: مەتتە ئىنجىلنىڭ 18 - بۆلىمى 18 - جۈملىسىدە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿سەلەرگە ھەقىتى ئېيتىمەن، سەلەر زېمىندا ھالال قىلغان ھەر نەرسە كۆكتە ھالال قىلىنغاندۇر﴾⁽²⁾.

(1) - بۇ ھەدىسنى ئىمام تىرمىزى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان، ئىمام تىرمىزى ئۇنىڭغا "ھەسەن" دەپ باھا بەرگەن.

(2) - مانا بۇ، خرىستىئانلارنىڭ ئۆز دىنىنى ئۆز قوللىرى بىلەن قانداق ئۆزگەرتىۋەتكەنلىكىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

قۇرئان كەرىم، يۇقىرىقىلارغا ئوخشاش ئاللاھنىڭ بەلگىلىمىسى بولمىغان نەرسىلەرگە ئۆز خاھىشلىرىچە ھالال ۋە ھارام ھۆكۈملىرىنى چىقارغان مۇشرىكلارنىڭمۇ ئېغىر جىنايەتلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ أَللَّهُ أَذَنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾

﴿ئېيتتىڭىزكى، «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! نېمىگە ئاساسەن سىلەرگە ئاللاھ چۈشۈرگەن ھالال رىزىقنىڭ بەزىسىنى ھارام، بەزىسىنى ھالال قىلىۋالدىڭلار؟ سىلەرگە بۇنداق قىلىشقا ئاللاھ ئىزنى بەردىمۇ؟ ياكى ئاللاھقا يالغاننى چاپلامسىلەر؟»﴾ [يۇنۇس سۈرىسى 59 - ئايەت]

ۋە يەنە مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكُذْبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِيَتَفَتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾

﴿ئاللاھ نامىدىن يالغاننى ئويدۇرۇش ئۈچۈن ئاغزىڭلارغا كەلگەن يالغاننى سۆزلەپ (ھېچ دەلىلسىز) «بۇ ھالال، بۇ ھارام» دېمەڭلار، ئاللاھ نامىدىن يالغاننى ئويدۇرغۇچىلار قەتئىي مەقسىتىگە ئېرىشەلمەيدۇ﴾ [نەھل سۈرىسى 116 - ئايەت]

بۇ ئوچۇق ئايەت، ھەدىس شەرىپلەردىن ئىسلام قانۇنشۇناسلىرى شۇنى كەسكىن تونۇپ يەتكەن: ھالال - ھارام قىلىش ھەققى يالغۇز ئاللاھنىڭدۇر، ئاللاھ ھالال - ھارامنى قۇرئان كەرىمدە ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدە بەلگىلەيدۇ،

ئۇلارنىڭ (شەرىئەت ئالىملىرىنىڭ) ۋەزىپىسى پەقەت ھالال - ھارامنى بايان قىلىپ بېرىشتىن ھالقىپ كەتمەيدۇ.

﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە ھارام قىلغان نەرسىلەرنى ئوچۇق بايان قىلدى﴾ [ئەنئام سۈرىسى 119 - ئايەت]

شەرىئەت ئالىملىرىنىڭ مۇھىم ۋەزىپىسى: كىشىلەرگە بۇ جايىز، بۇ جايىز ئەمەس دەپ ھۆكۈم بەلگىلەپ بېرىش ئەمەس ئىدى. شۇڭا ئۇلار مۇجتەھىدلىك، ئىماملىق سۈپەتلىرى بولسىمۇ پەتىۋا بېرىشتىن قېچىشاتتى، ئاللاھنىڭ ھالال - ھارام ھۆكۈمىدە خاتۇلشىپ قىلىشىلىرىدىن قورقۇپ، پەتىۋا سوراپ كەلگەن كىشىلەرگە بىر - بىرلىرىنى كۆرسىتىپ قويۇشاتتى.

ئىمام شافىئى (ئەلئۇم) ناملىق مەشھۇر كىتابىدا ئىمام ئەبۇ ھەنىفە⁽¹⁾ نىڭ شاگىرتى قازى ئەبۇ يۈسۈف⁽²⁾ نىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان:

”ئىلىم ئەھلىدىن بولغان ئۇستازلىرىمنىڭ پەتىۋا بېرىشتىن يىرگىنىدىغانلىقىنى كۆردۈم، ئۇلار تەپسىر قىلىش كەتمەيدىغان قۇرئان كەرىمنىڭ ئوچۇق بىر دەلىلىگە تايانماي تۇرۇپ بۇ ھالال، بۇ ھارام دېيىشنى بەك يامان كۆرەتتى. ئىبۇسائىب تابدىيىلەرنىڭ ئەڭ كاتتىلىرىدىن بولغان رابى ئىبنى ھەيسەمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان: ”سىلەردىن بىرىڭلار: بۇنى ئاللاھ ھالال قىلغان، ياكى بۇنىڭدىن ئاللاھ رازى بولغان دېگەن شەكىلدە پەتىۋا بەرمىسۇن، چۈنكى بۇ پەتىۋا بەرگۈچىگە ئاللاھ: ”مەن بۇنى ھالال قىلمىدىم ۋە

(1) - ئىمام ئەبۇ ھەنىفە: نوئمان ئىبنى سابىت، مەشھۇر تۆت مەزھەبىنىڭ بىرى بولغان ھەنەفىي مەزھەب ئىمامى، (80 - 150ھ)، باغدادا ۋاپات بولغان - ت.

(2) - ئەبۇ يۈسۈف: يەئقۇب ئىبنى ئىبراھىم، 183 - ھ. باغدادا ۋاپات بولغان - ت.

ئۇنىڭدىن رازى بولمۇدۇم“ دېيىشى مۇمكىن. ياكى بىرسىڭلار: ”ئاللاھ بۇنى ھارام قىلدى“ دېگەندە، ئاللاھ ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىپ: ”يالغان ئېيتىۋاتسىەن، مەن بۇنى ھارام قىلمىدىم ھەم مەننى قىلمىدىم“ دېيىشى مۇمكىن“ دېگەن. بەزى دوستلىرىمىزنىڭ ئاڭلىشىچە: ئىبراھىم ئەناخائى - كوفەدىكى تائىبىي ئۆلىمالاردىن بىرى - بىزگە ئۆز ھەمراھلىرىنىڭ ھەرقانداق بىر نەرسە ھەققىدە پەتۋا بەرگەندە ياكى ھەرقانداق بىر نەرسىنى قىلىشتىن توسقاندا: ”بۇ مەكرۇھتۇر، بۇ زىيانلىقتۇر، بۇنىڭدا چاتاق يوق“ دەيدىغانلىقىنى، بۇنداق قىلىش ھالال، ئۇنداق قىلىش ھارام دېگەن تەرىقىدە كەسكىن ھۆكۈم قىلىشنى ئىنتايىن خەتەرلىك ھېسابلايدىغانلىقىنى ئېيتقان⁽¹⁾.

بۇ ئەبۇ يۈسۈفنىڭ پىشقەدەم زاتلىرىدىن نەقىل كەلتۈرگەن، ئىمام شافئىنىڭمۇ نەقىل كەلتۈرۈپ ئېيتقان سۆزلىرىدۇر، ئىبنى مۇفلەھ⁽²⁾ مۇ شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيەنىڭ شۇ سۆزىنى نەقىل قىلغان: ”بۇرۇنقىلار ھاراملىقى كەسكىن بىلىنمىگەن نەرسىگە ھارام تامغۇسىنى ئۇرمايتتى“،⁽³⁾.

بۇ ھەقتە يەنە كۆز ئالدىمىزغا ئەھمەد ئىبنى ھەمبەلدەك كاتتا بىر ئالىم كېلىدۇ، بۇ تەقۋادار ئالىم بىرەر نەرسە ھەققىدە سورالغان

(1) - "ئەلئۇم" 7 - توم، 317 - بەت.

(2) - بۇرھانىددىن ئىبنى مۇفلەھ، ھەنبەلىي مەزھەب ئالىملىرىدىن، ھ - 884 - يىلى ۋاپات بولغان -

ت. (3) - بۇنى تەكىتلەيدىغىنى شۇكى ساھابىلەر بەقەرە سۈرىسىدىكى:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعَةٌ لِلنَّاسِ﴾

﴿سەندىن ھاراق ۋە قىمار ھەققىدە سورىشىدۇ، سەن ئۇلارغا: ھەر ئىككىسىدە چوڭ گۇناھ ۋە كىشىلەرگە ئانچە - مۇنچە پايدىمۇ بار، لېكىن ئۇلاردىكى گۇناھ پايدىغا قارىغاندا تېخىمۇ چوڭ دېگەن﴾ دېگەن ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىنمۇ تېخى ھاراقتىن پۈتۈنلەي قول ئۈزۈشمىگەن ئىدى. مائىدە سۈرىسىدىكى ئايەت نازىل بولغاندىلا ئاندىن ھاراقتىن ئۈزۈل - كېسىل قول ئۈزۈشكەن.

چاغدا: "نەپرەت قىلمەن، ياقنۇرمايمەن، ياكى ياخشى كۆرمەيمەن ۋە ياكى ياخشى دەپ قارىمايمەن" دەيتتى.

يۇقىرىقىغا ئوخشاش سۆزلەر ئىمام مالكتىن، ئىمام ئەبۇ ھەنفەدىن ۋە باشقا بارلىق ئىماملاردىن رىۋايەت قىلىنغان. ئۇلاردىن ئاللاھ رازى بولسۇن⁽¹⁾.

ئۈچىنچى ھالانى ھارام ياكى ھالال قىلىش ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشنىڭ جۈرئىتىدۇر

ئىسلام خالغانچى ھاراملاشتۇرىدىغان ۋە ھالاللاشتۇرىدىغانلارنى سۆكۈپ، تەنقىد قىلدى، ھەمدە بىرەر دەلىلگە تايانماستىن ھارام ھۆكۈمىنى چىقارغۇچىلارغا، ئاللاھ كەڭرى قىلىپ بەرگەن نەرسىنى تارايىتۋەتكەنلىكىدىن ئىنتايىن ئېغىر جىنايەت يۈكلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق چىڭتىۋېتىش ۋە ئۆزگەرتىۋېتىشكە قارشى ھەرتۈرلۈك قوراللارنى ئىشلىتىپ ئۇرۇش ئېلان قىلدى، ھەمدە ھۆكۈملەرنى يەڭگۈشلىگەنلەرنى ئەيىبلەپ، ئۇلارنىڭ ھالاک بولىدىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىپ مۇنداق دېدى:

«يەڭگۈشلىگەنلەر ھالاک بولدى، يەڭگۈشلىگەنلەر ھالاک بولدى»⁽²⁾.

(1) - قوللىرىدا دەلىل ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش بىر نەرسە بولماستىن ھەرقانداق بىر نەرسىگە (ھارام) تامغۇسىنى ئالدىراگ بېسىۋېتىدىغان دورامچىلار بۇنى بىلىۋالسۇن.
(2) - ئىمام مۇسلىم، ئىمام ئەھمەد ۋە ئەبۇ داۋۇدلار رىۋايەت قىلغان.

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ يولىنى شۇ ھەدىس بىلەن بەلگىلەپ مۇنداق دېدى: «مەن كەڭ ئەپۇ قىلىش دىنى بىلەن ئەۋەتلىدىم»⁽¹⁾.

ئىسلام دىنى ئىمان - ئېتىقادتا يەككە - بىر ئاللاھقا قۇللۇق قىلىشنى، ئەمەل - ئىبادەت ۋە ھۆكۈم بەلگىلەشتە كەڭچىللىكنى تەلەپ قىلىدىغان دىندۇر، بۇ ئىككى نەرسىنىڭ زىتى ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈش، ھالالنى ھارام قىلىۋېتىشتۇر، بۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كەلگەن بىر ھەدىس قۇدىسىدا بايان قىلىنغان، ئۇنىڭدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: «مەن بەندىلىرىمنى مۇسۇلمان قىلىپ ياراتتىم، شەيتانلار كېلىپ ئۇلارنى دىنلىرىدىن يىراقلاشتۇردى، مەن ھالال قىلىپ بەرگەن نەرسىلەرنى ھارام قىلدى، ھەمدە ھېچ كۈچ - قۇۋۋىتى بولمىغان نەرسىلەرنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشنى بۇيرىدى»⁽²⁾.

دېمەك: ھالالنى ھارام قىلىش شېرىكنىڭ جۆرىسىدۇر، شۇڭا قۇرئان كەرىم مۇشۇ ئىككى نەرسىنى، ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرگەنلىك، بۇتقا چوقۇنغانلىق ۋە ئۆزلىرىگە ھالال قىلىنغان ئۆسۈملۈك ۋە ھايۋانلارنى ئاللاھنىڭ ئەمرىسىز ھارام قىلىۋالغانلىق تۈپەيلىدىن قاتتىق ئەيىبلەنگەن.

مەسلەن: ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىدىن بىرى، بەھىرا، سائىبە، ۋەسىلە ۋە ھامى دەپ ئاتالغان ھايۋانلارنى ھارام قىلىشلىرىدۇر. ئۇلار جاھىلىيەت دەۋرىدە بىر تۈگە بەش قېتىم بوتلىسا ۋە ئاخىرقىسى ئىركەك بولسا، ئۇ تۈگىنىڭ قۇلاقلىرىنى پىچىپ، ئۇنىڭغا مىنىشنى ھارام دەپ قارىشاتتى، ئۇ تۈگە بوغۇزلانمايتتى، ئۇستىگە يۈك يۈكلەنمەيتتى، ئوت ۋە سۇلاردىن قوغلانمايتتى،

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

خۇدالىرى ئۈچۈن ئەركىن قويۇپ بېرىلەتتى، بۇنىڭغا بەھىرا (يەنى قۇلىقى پىچىلغان) دېگەن نام بېرىلەتتى. يەنە جاھىلىيەت دەۋرىدە بىر كىشى سەپەردىن قايتسا ياكى بىرەر كېسەلدىن ساقايسا، بىر تۈگىنى ئەركىن قويۇۋېتىشەتتى، ئۇنى بەھىراغا ئوخشاش قويۇپ بېرىپ (سائىبە) دەپ ئاتىشاتتى. ئەگەر بىر قوي چىشى قوزىلسا، ئۇ قوزا ئۆزلىرىگە ئائىت بولاتتى، ئەركەك قوزا خۇدالىرىغا ئائىت ئىدى. ھەم ئەركەك ھەم چىشى قوزىلسا (بۇ قېرىندىشىغا يېتىشتى) دەپ ئەركىكىنى بوغۇزلىماي، خۇدالىرىغا ئاتاپ ئەركىن قويۇپ بېرىشەتتى، مانا بۇنداق قويۇپ بېرىلگەن قويغا (ۋەسىلە) ئىسمىنى قويۇشاتتى. ئەگەر بىر ئەركەك ھايۋاندىن ئون ھايۋان تۈرەلسە (دۈمبىسىنى ساقلىدى) دەپ ئۇنىڭغا مىنىشمەيتتى، يۈك - تاقمۇ يۈكلەشمەيتتى، بۇنداقلارغا (ھامى) ئىسمىنى بېرىشەتتى. بۇ تۆت نەرسە ھەققىدە مۇشۇ مەنىگە يېقىن كېلىدىغان ھەرخىل نەپىسىرلەر بار. قۇرئان كەرىم ئۇلارنىڭ بۇ تەرىقىدە ھارام قىلىۋېلىشىنى رەت قىلىپ، ئەجدادلىرىنى دوراپ بۇ ئازغۇنلۇقتا مېڭىۋېرىشىنى ئەيىبلەيدى، ئۇلاردىن ھېچقانداق ئۆزۈرە قوبۇل قىلمىدى:

﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَجِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَمْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾

﴿بەھىرا، سائىبە، ۋەسىلە، ھامىلارنى قىلىۋېلىشىنى ئاللاھ بۇيرىغىنى يوق، لېكىن كاپىرلار ئاللاھقا يالغاننى چاپلايدۇ، ئۇلارنىڭ تولسى بۇنىڭ يالغانلىقىنى چۈشەنمەيدۇ. ئۇلارغا: «ئاللاھ نازىل قىلغان قانۇنغا، پەيغەمبەر بايان قىلغان ھۆكۈمگە

ئەمەل قىلىڭلار» دېيىلسە، «ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ دىنى بىزگە كۇپايە» دېيىشىدۇ، ئۇلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى ھېچنەرسە بىلمەيدىغان، ھىدايەت تاپمىغان تۇرسىمۇ (يەنىلا ئۇلارنىڭ دىنىغا ئەگىشەمدۇ؟) ﴿مائىدە سۈرىسى 103 - 104 - ئايەتلەر﴾

قۇرئان كەرىم ئەنئام سۈرىسىدىمۇ ئۇلارنىڭ ئۆچكە، كالا ۋە تۆگە قاتارلىق بەزى ھايۋانلارنىڭ ھارام بولغانلىقى ھەققىدىكى دەۋاللىرىنى ئوچۇق ۋە تەپسىلىي ئىزاھلاپ، ئۇلارنى گۈزەل بىر ھەجۋىي ئۇسلۇبتا مات قىلىدىغان رەددىيەلەرنى بەردى:

﴿ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ نَبَّؤُنِي يَعْلَمُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۰۳﴾ وَمِنَ الْبَيْطِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە يېيىش ھالال قىلىنغان﴾ سەككىز جۈپ چاھارپايىنى ياراتتى، قويدىن ئىككىنى، ئۆچكىدىن ئىككىنى، ئېيتقىنى، «ئاللاھ قوي بىلەن ئۆچكىنىڭ ئەركەكلىرىنى ياكى چىشىنى ھارام قىلدىمۇ؟ ۋە ياكى ئىككى چىشىنىڭ قورسىقىدىكى قوزا بىلەن ئوغلاقنىمۇ؟ ئەگەر سىلەر راستچىل بولساڭلار، قېنى ماڭا دەلىل بىلەن ئېيتىپ بېرىڭلار» (ئاللاھ سىلەرگە) تۆگىدىنمۇ بىر جۈپ، كالىدىنمۇ بىر جۈپ ياراتتى، ئېيتقىنى، «ئاللاھ تۆگە بىلەن كالىنىڭ ئەركەكلىرىنى ياكى چىشىلىرىنى ھارام قىلدىمۇ؟» ﴿ئەنئام سۈرىسى 143 - 144 - ئايەتلەر﴾

ئەئراف سۈرىسىدىمۇ جانابى ئاللاھ ھەرقانداق نەرسىگە دەرھاللا ھارام ھۆكۈمىنى بەرگۈچىلەرنى ئەيىبلەپ، مۇتلەق ھارام بولغان نەرسىلەرنى ۋە ئۇلارنىڭ ئاساسلىرىنى مۇنداق دەپ بايان قىلىدۇ:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾

﴿ئېيتقنىكى، ئاللاھ بەندىلىرى ئۈچۈن ياراتقان لىباسلىرىنى، شىرىن، پاك رىزىقلارنى كىم ھارام قىلدى؟﴾ [ئەئراف سۈرىسى 32- ئايەت]

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿ئېيتقنىكى، پەرۋەردىگارم ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن يامان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى، گۇناھلارنى، ناھەق چېقىلىشنى، ئاللاھقا ھېچ دەلىلسىز شېرىك كەلتۈرۈشنى، ئۆزۈڭلار بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى ئاللاھ نامىدىن قالايمىقان سۆزلەشنى ھارام قىلدى﴾ [ئەئراف سۈرىسى 33- ئايەت]

داۋاملىق ئەقىدە، تەۋھىد ۋە ئاخىرەت مەسىلىلىرىنى ئىسپاتلاشقا ئەھمىيەت بېرىدىغان مەككىي (ھىجرەتتىن ئىلگىرى نازىل بولغان) سۈرىلەردىكى بۇ مۇنازىرىلەر بىزگە بۇ مەسىلىنىڭ قۇرئان كەرىم نەزىرىدە پارچە ياكى تارماق مەسىلىلەردىن بولماستىن، بەلكى تۈپ ئاساسىي ۋە ئومۇمىيۈزلۈك مەسىلىلەردىن ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.

مەدىنەدىكى دەۋردە مۇسۇلمانلار ئارىسىدا قىيىنلاشتۇرۇش، مۇتەئەسسىپلىك ۋە ياخشى نەرسىلەرنى ئۆزلىرىگە ھارام قىلىش يۈنلىشى پەيدا بولغان، بۇنىڭغا قارىتا ئاللاھ تائالا ئۇلارنى ئىلاھىي چەك - چېگرىدا توختىتىدىغان ۋە ئىسلامنىڭ توغرا يولىغا قايتۇرىدىغان مۇستەھكەم، ئېنىق ۋە كەسكىن ئايەتلەرنى نازىل قىلغان:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ * وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿

﴿ئى مۆمىنلەر، ئاللاھ سىلەرگە ھالال قىلغان پاك نەرسىلەرنى ھارام قىلماڭلار، چەكتىن ئاشماڭلار، ئاللاھ چەكتىن ئاشقۇچىلارنى ھەقىقەتەن ياخشى كۆرمەيدۇ، ئاللاھ سىلەرگە رىزىق قىلىپ بەرگەن ھالال، پاك نەرسىلەردىن يەڭلار، سىلەر ئىيمان ئېيتقان ئاللاھنىڭ ئازابىدىن ساقلىنىڭلار﴾ [مائدە سۈرىسى 87 - 88 - ئايەتلەر]

تۆتىنچى ھارام قىلىش بىر ئىشنىڭ يامانلىقىغا، مەينەتلىكىگە ۋە زەرەرىگە قاراپ بولىدۇ

ئىنسانلارنى يارىتىپ، ئۇلارغا سانسىز نېمەتلەرنى ئاتا قىلغان ئاللاھنىڭ بۇ ئىنسانلارغا خالىغان نەرسىنى ھالال، خالىغان نەرسىنى ھارام قىلىش ھەققى باردۇر، يەنە ئۇلارنى خالىغان ئىبادەتلەرنى قىلىشقا بۇيرۇشمۇ ئاللاھنىڭ ھەققىدۇر، ئىنسانلارنىڭ بۇنىڭغا ئېتىراز بىلدۈرۈش ياكى ئىسيانكارلىق قىلىش ھەققى يوقتۇر، چۈنكى بۇ ھەق ئاللاھ تائالاغا ئىنسانلار پەرۋەردىگارى بولۇش سۈپىتى بىلەن خاس بولغان ھەققدۇر، ئۇلارنىڭ بۇ ھەققكە قارشى چىقىماسلىقى ئاللاھقا قىلىدىغان ئىبادەتلىرىنىڭ تەقەززاسىدۇر. بىراق، جانابى ئاللاھ بەندىلىرىگە مەرھەممەت قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئىنسانلار مەنپەئەتتى ۋە پايدىسىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئەقىلگە مۇۋاپىق بەزى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، ھالال - ھارام ھۆكۈملىرىنى بەلگىلىگەن. ئاللاھ تائالا ياخشى ۋە گۈزەل نەرسىلەردىن باشقا ھېچبىر نەرسىنى ھالال، قەبىھ ۋە زىيانلىق نەرسىلەردىن باشقا ھېچبىر نەرسىنى ھارام قىلمىغان.

ئاللاھ تائالانىڭ بەزى ياخشى نەرسىلەرنى يەھۇدىيلارغا ھارام قىلىۋەتكەنلىكى توغرىدۇر، ئەمما بۇ، ئۇلارنىڭ ھەددىدىن ئېشىشىلىرى ۋە ئاللاھنىڭ ئۇلۇغ دەپ كۆرسەتكەن نەرسىلىرىنى دەپسەندە قىلغانلىقى تۈپەيلىدىن بېرىلگەن بىر جازا ئىدى، شۇڭا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ:

﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبِعْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾

﴿يەھۇدىيلارغا توم تۇياقلىق ھايۋانلارنىڭ ھەممىسىنى ھارام قىلدۇق، ئۇلارغا كالا، قويلارنىڭ دۈمبىسىدىكى ياكى ئۈچەيلىرىدىكى ياكى سۆڭىكىگە چاپلىشقانلىق ياغلىرىدىن باشقا ياغلىرىنى ھارام قىلدۇق، بۇ ئۇلارنىڭ (پەيغەمبەرلەرنى ئۆلتۈرۈش، جازانە قىلىش، كىشىلەرنىڭ مال - مۈلكىنى ناھەق يەۋېلىش قاتارلىق) زۇلۇملىرى تۈپەيلىدىن ئۇلارغا بەرگەن جازايمىزدۇر، بىز ئەلۋەتتە راستچىلىمىز﴾ [ئەنئام سۈرىسى 146 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا بۇلارنىڭ بۇنداق ھەددىدىن ئېشىش جىنايەتلىرىنى باشقا بىر سۈرىدە مۇنداق بايان قىلىدۇ:

﴿فَبُظْلِمَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّ وَقَدْ نُفُوا عَنْهُ وَأَكَلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ﴾

﴿يەھۇدىيلارنىڭ قىلغان ھەقسىزلىقلىرى، نۇرغۇن كىشىلەرنى ئاللاھنىڭ يولىدىن توسقانلىقلىرى، چەكلەنگەن جازانىنى ئالغانلىقلىرى ۋە كىشىلەرنىڭ پۇل - ماللىرىنى ناھەق يېگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇلارغا ئىلگىرى ھالال قىلىنغان پاكىز نەرسىلەرنى ھارام قىلدۇق﴾ [نسا سۈرىسى 160 - 161 - ئايەتلەر]

ئاللاھ پەيغەمبەرلەرنىڭ تۈگەنچىسىنى مەڭگۈ قالدۇرغان ئومۇمىي بىر دىن ئەلچىلىكى بىلەن ئەۋەتكەندە، بۇندىن ئىلگىرى چېكىدىن ئاشقان بىر قەۋمنى يولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن ۋاقىتلىق بەلگىلىگەن بەزى چەكلىمىلەرنى ئەمەلدىن قالدۇرغان، بۇ ئاللاھنىڭ

ئىلاھىي رەھىمىتىدىن بولغان، ئەھلى كىتابلارغا مەلۇم بولغىنىدەك، بۇ يەتتەگىلىتىش - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېلىپ كەلگەن ئەلچىلىكنىڭ ئۇنۋانى بولغان. قۇرئان كەرىم بۇنى مۇنداق بايان قىلىدۇ:

﴿عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾

﴿ئۇلار ئۆز ئىلكىدىكى تەۋرات - ئىنجىلدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈپەتلىرىنىڭ يېزىلغانلىقىنى كۆرىدۇ، ئۇ ئۇلارنى ياخشى ئىش قىلىشقا بۇيرىدۇ، يامان ئىش قىلىشتىن توسىدۇ، ئۇلارغا پاك نەرسىلەرنى ھالال قىلىدۇ، ناپاك نەرسىلەرنى ھارام قىلىدۇ، ئۇلارغا يۈكلەنگەن ئېغىر ۋە قىيىن ۋەزىپىلەرنى ئېلىپ تاشلايدۇ﴾ [ئەئراف سۈرىسى 157 - ئايەت]

ئىسلام ھەرقانداق بىر گۇناھنى يۇيۇش ئۈچۈن بەزى ياخشى نەرسىلەرنى ھارام قىلىشتىن باشقا نۇرغۇن يوللارنى كۆرسەتكەن ۋە بەلگىلىگەن. مەسلەن: سۇنىڭ كىرنى پاكىزلىغىنىدەك، چىن كۆڭۈلدىن قىلغان تەۋبە گۇناھلارنى پاكلايدۇ، ياخشىلىقلار يامانلىقلارنى ئېلىپ كېتىدۇ، سەدىقلەر سۇ ئوتنى ئۆچۈرگەندەك گۇناھلارنى ئۆچۈرۈپتىدۇ، مۇسبەتلەر، سىناقلار ۋە ھەر تۈرلۈك كۈلپەتلەر قىش كۈنىدە قۇرىغان ياپراقلار ئارقا - ئارقىدىن تاكىلىگىنىدەك گۇناھلارنى تاكلۇپتىدۇ.

بۇنىڭ بىلەن ئېنىق مەلۇم بولىدۇكى، ئىسلامدا ھارام ھۆكۈمى نەرسىلەرنىڭ ناچارلىقىغا، مەينەتلىكىگە ۋە زىيانلىق بولۇشىغا قاراپ بولىدۇ، يەنى بىر نەرسە يامان ياكى مەينەت ياكى قەبىھ

بولسا، ئۇ نەرسە شۇنىڭ ئۈچۈن ھارامدۇر. شۇنىڭدەك بىر نەرسىنىڭ زىيانلىق تەرىپى پايدىلىق تەرىپىدىن ئارتۇق بولسىمۇ، ئۇ نەرسە ھارامدۇر، پايدىسى ئارتۇق بولغان نەرسە ھالالدىر، قۇرئان كەرىمنىڭ ھاراق ۋە قىمار ھەققىدە بايان قىلغان ھۆكىمى شۇنىڭغا ئاساسەن بەلگىلەنگەن:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا﴾

﴿ئى مۇھەممەد! سەندىن ھاراق ۋە قىمار ھەققىدە سورىشىدۇ، سەن ئۇلارغا: «بۇنىڭ ھەر ئىككىسىدە چوڭ گۇناھ ۋە كىشىلەرگە (ئازغىنا) پايدا بار، لېكىن ئۇلاردىكى گۇناھ پايدىغا قارىغاندا تېخىمۇ چوڭ» دېگەن﴾ [بەقەرە سۈرىسى 219 - ئايەت]

ھەمدە ئىسلامدا ھالال ھەققىدە سورالغاندا: «ھالال دېگەن ياخشى، ئوبدان نەرسىلەر» دەپ جاۋاب بېرىش ئېنىق جاۋابلاردىن بولۇپ كەلگەن، يەنى ساغلام خاراكتېرلىك ئىنسانلار ياخشى، پايدىلىق دەپ كۆرىدىغان، ھەم پۈتۈن ئىنسانلارمۇ ئوبدان، پايدىلىق دەپ ھېسابلايدىغان ھەر قانداق نەرسە ھالالدىر، چۈنكى ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾

﴿ئۆزلىرىگە نېمىلەرنىڭ ھالال قىلىنغانلىقىنى سەندىن سورىشىدۇ. ئېيتقىنكى، «سىلەرگە پاك نەرسىلەر ھالال قىلىندى»﴾ [مائىدە سۈرىسى 4 - ئايەت]

ۋە يەنە مۇنداق دەيدۇ:

﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾

﴿بۈگۈن سىلەرگە پاك نەرسىلەر ھالال قىلىندى﴾ [مائدە سۈرىسى 5 - ئايەت]

بىراق، ئاللاھنىڭ ھارام ھۆكۈمى ئاساسلانغان قەبىھ ۋە زىيانلىق نەرسە ھەققىدە مۇسۇلمان كىشىنىڭ تەپسىلىي مەلۇماتقا ئىگە بولۇشى كېرەك ئەمەس، چۈنكى بىر مۇسۇلمانغا ئېنىق كۆرۈنگەن نەرسە بەلكى باشقا بىرىگە كۆرۈنمەسلىكى مۇمكىن، بەلكى بەزى نەرسىلەرنىڭ قەبىھ ياكى زىيانلىق ئىكەنلىكى بىر ئەسىردە مەلۇم بولمىغىنى بىلەن، يەنە بىر ئەسىردە مەلۇم بولۇپ قېلىشى مۇمكىن، شۇڭا مۇسۇلمان كىشى ھارام قىلىنغان مەسىلىلەرگە قارىتا داۋاملىق: «ئاڭلىدۇق ۋە ئىتائەت قىلدۇق»،⁽¹⁾ دېيىشى كېرەك.

ھەممىزگە مەلۇم، جانابى ئاللاھ توڭگۇز گۆشىنى ھارام قىلغان چاغدا، مۇسۇلمانلار بۇ ھاراملىقنىڭ پاسكىنىلىققا تايىنىدىغانلىقىدىن باشقا بىر سەۋەب بىلمەيتتى، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئىلىم - پەن، توڭگۇز گۆشىدە ئۆلتۈرگۈچى قۇرۇت ۋە مىكروبلارنىڭ بارلىقىنى كەشىپ قىلدى.

يەنە بىر مىسال ئالساق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿لەنەت كەلتۈرىدىغان ئۈچ نەرسىدىن ساقلىنىڭلار، (يەنى ئىنسانلارنىڭ ۋە ئاللاھنىڭ لەنتىنى كەلتۈرىدىغان نەرسىلەردىن ساقلىنىڭلار) بۇلار: سۇ مەنبەلىرىگە، يول ئوتتۇرىسىغا ۋە سايغا تەرەت قىلىشتۇر﴾⁽²⁾.

ئىسلامنىڭ دەسلەپكى ئەسىرلىرىدە بۇ ئۈچ نەرسىنىڭ ئومۇمىي ئەخلاق ۋە ئەدەب قائىدىلىرىگە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان قەبىھ

(1) - بەقەرە سۈرىسى 285 - ئايەت.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، ئىبنى ماجە ۋە ھۆكۈم قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان، ئىمام بەيھەقىمۇ رىۋايەت قىلىپ (سەھىھ) دەپ باھالىغان.

قىلقلاردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىدىن باشقا بىر نەرسىنى ھېچكىم بىلمەيتتى، زاماننىڭ ئۆتۈشى ۋە ئىلمىي تەرەققىياتنىڭ تېخىمۇ ئىلگىرىلىشى بىلەن بىز لەنەت كەلتۈردىغان بۇ ئۈچ نەرسىنىڭ ئومۇمىي ساقلىقنى ساقلاش ئۈچۈن ئىنتايىن خەتەرلىك بولغان يۇقۇملۇق ۋە يامان كېسەللىكلەرنىڭ مەنبەسى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالدۇق.

شۇنداق قىلىپ، ئىلىم - مەرىپەتنىڭ پارلاق نۇرلىرى ئەتراپقا چۈشۈپ، كەشپىيات دائىرىسى كېڭەيگەنسە، ئىسلامنىڭ ھالال - ھارام مەسىلىسىدىكى ۋە بۇنىڭغا ئوخشاش بارلىق ھۆكۈملىرىدىكى ئالاھىدىلىكلىرى ئېنىق مەيدانغا چىقىدۇ، ئاللاھ بەندىلىرىنى ياخشى بىلىدىغان، ئۇلارغا ئەڭ مەرھەمەتلىك ھېكمەت ئىگىسى تۇرسا، بەلگىلىگەن ھۆكۈمى ئەلۋەتتە ئىنسانلارنىڭ پايدا - زىيىنىنى كۆزدە تۇتىدۇ:

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ﴾

﴿ئاللاھ بۇزغۇچى ۋە تۈزگۈچىنى بىلىپ تۇرىدۇ، ئەگەر ئاللاھ خالىسا، سىلەرنى چوقۇم جاپاغا سالاتتى، ئاللاھ ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾ [بەقەرە سۈرىسى 220 - ئايەت]

* * *

بەشىنچى ھالدا ھارامغا مۇھتاج بولۇپ قالمايدىغان دەرىجىدە يېتەرلىك نەرسىلەر بار

ئىسلامنىڭ گۈزەللىكلىرىدىن بىرى، ئىنسانلارغا ھەر تۈرلۈك قولايلىقلارنى بەرگەنلىكىدۇر. مەسلەن: ئىسلام بىرەر نەرسىنى ھارام قىلغاندا، ئۇنىڭ ئورنىنى تولوقلايدىغان باشقا بىر نەرسىنى كۆرسەتكەن، ئىمام ئىبنۇل قايىم (1) بايان قىلغاندەك (2) ئىسلامنىڭ بۇ ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىر نەچچىنى ئۆرنەك بېرەيلى:

● ئىسلام جازانىنى ھارام قىلىپ، ئورنىغا، پايدا بېرىدىغان ئېلىم - سېتىمنى يولغا قويغان.

● قىمارنى ھارام قىلىپ، ئورنىغا ئات، تۆگە چاپتۇرۇش ۋە ئوق ئېتىش مۇسابىقىلىرىدەك پايدىلىق پائالىيەتلەرنى ئالماشتۇرغان.

● پال ئېچىشنى ھارام قىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئىستىخارە دۇئاسىنى يولغا قويغان (3).

● ئەرلەرگە يىپەك كىيىملەرنى ھارام قىلىپ، ئورنىغا يۇڭ، پاختا رەختلەردىن تىكىلگەن ھەر تۈرلۈك ئېسىل كىيىملەرنى ھالال قىلغان.

(1) - ئىمام ئىبنۇل قايىم: مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ بەكرى، ئىمام ئىبنى تەيمىيەنىڭ شاگىرتى، ئاناقلق ئالىم، ئىبنۇقايىم ئەلجەزىبىيە دەپ تونۇلغان، (691-751ھ) - ت.

(2) - (راۋزەتۇل مۇھىبىيىن) 10 - بەت ۋە (ئەلامۇل مۇۋاققىتىن) 2 - توم، 111 - بەتكە قاراڭ.

(3) - ئىستىخارە: ئىنسان تەرەددۇت قىلغان ئىككى ياكى بىرقانچە نەرسىلەردىن ئەڭ خەيرلىك بولغىنىغا يول كۆرسىتىشنى ئاللاھدىن تىلەش دېگەنلىك بولىدۇ. بۇنىڭ مەخسۇس دۇئاسى ۋە نامىزى بار. ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارغا ھەر قانداق بىر ئىشنى باشلاشتىن بۇرۇن ئىستىخارە ۋە مەسلىھەت سېلىشنى تەۋسىيە قىلغان، ئېيتىلدى: "ئىستىخارە سالغان ئالدىنچى، مەسلىھەت سالغان پۇشمان يېپەس".

● زىنا ۋە بەچچۈزلىقنى ھارام قىلىپ، ئورنىغا توي قىلىشنى ھالال قىلغان.

● مەست قىلىدىغان ئىچمىلىكلەرنى ھارام قىلىپ، روھ ۋە بەدەنگە پايدىلىق بولغان بارلىق شېرىن ئىچمىلىكلەرنى ھالال قىلغان.

● تۈرلۈك قەبىھ يېمەكلىكلەرنى ھارام قىلىپ، ئورنىغا بارلىق پاكىز ۋە ياخشى يېمەكلىكلەرنى ھالال قىلغان.

بۇ تەرىقىدە ئىسلامنىڭ بارلىق ئاساسىي پرىنسىپلىرىنى تەكشۈرۈپ باقساق، جانابى ئاللاھنىڭ ھەر بىر نەرسىنىڭ ئۆز تۈرىدىن بىر يەرنى كېپەيتىپ بەرمەي تۇرۇپ، بەندىلىرىگە بىر نەرسىنى چەكلىمىگە ئىلگىرى كۆرۈۋالالايمىز، چۈنكى ئۇزات بەندىلىرىگە ھېچقاچان قىيىنچىلىقنى خالىمايدۇ. ئەكسىچە قولايلىق، ياخشىلىق، ھىدايەت ۋە مەرھەمەتنى خالايدۇ، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە (ھالال ۋە ھارامغا دائىر ئەھكاملارنى) بايان قىلىشنى، سىلەردىن بۇرۇنقىلار (پەيغەمبەرلەر ۋە ياخشىلار) نىڭ يوللىرىغا سىلەرنى ھىدايەت قىلىشنى، تەۋبەئىلەرنى قوبۇل قىلىشنى خالايدۇ، ئاللاھ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر. ئاللاھ سىلەرنىڭ تەۋبەئىلەرنى قوبۇل قىلىشنى خالايدۇ، شەھۋەتلەرگە ئەگىشىدىغانلار توغرا يولدىن بۇرۇلۇپ كېتىشىڭلارنى (يەنى شۇلارغا ئوخشاش فاجىر بولۇشىڭلارنى)

خالايدۇ، ئاللاھ سىلەرنىڭ يۈكۈنلارنى يېنىكىلىتىشىنى (يەنى شەرىئەت ئەھكاملىرىنى سىلەرگە ئاسانلاشتۇرۇشنى) خالايدۇ. ئىنسان (نەپسى خاھىشىغا خىلاپلىق قىلىشتىن) ئاجىز يارىتىلدى ﴿[نسا سۈرىسى 26 - 28 - ئايەت]

* * *

ئالتىنچى ھارامغا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق نەرسە ھارام

ئىسلام بەلگىلىگەن پرىنسىپلارنىڭ يەنە بىرى: بىر نەرسىنى ھارام قىلغاندا، ئۇنىڭغا ئېلىپ بارىدىغان بارلىق يوللارنىمۇ ھارام قىلىشتۇر.

مەسلەن: زىنانى ھارام قىلغاندا، جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئاياللارنىڭ ھۆسنى - جامالىنى باشقىلارغا كۆرسىتىش، ئايال كىشى يات ئەر كىشى بىلەن خالىي بىر يەردە بولۇش، بېھۇدە ئارىلىشىش، يالڭاچ رەسىملەر، سېرىق ئەدەبىيات ۋە سېرىق ناخشىلار... قانارلىق زىناغا ئېلىپ بارىدىغان بارلىق سەۋەب ۋە مۇقەددىمىلەرنى ھارام قىلغان.

مانا بۇ سەۋەبتىن فىقھى ئالىملىرى بۇ قائىدىنى قويغان:

“ھارامغا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق نەرسە ھارام بولىدۇ”

بۇنىڭغا ئىسلامنىڭ تۆۋەندىكى بەلگىلىمىسىمۇ ئۇيغۇن كېلىدۇ: ھارامنىڭ گۇناھى يالغۇز ئۇ گۇناھنى قىلغۇچىغا خاس ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭغا ماددىي ۋە مەنىۋى كۈچ بىلەن قاتناشقۇچىلارمۇ گۇناھقا شېرىك بولىدۇ، بۇنداق ئەھۋالدا ھەربىر كىشىنىڭ گۇناھى قاتنىشىش نىسبىتىگە كۆرە بولىدۇ. مەسلەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاراق ئىچكۈچىگە، ياسىغۇچىغا، توشغۇچىغا، ئەكەلدۈرگىچىگە ۋە پۇلىنى يېگۈچىگە لەنەت قىلغان.

جازاندىمۇ ئۆسۈم ئالغۇچى، بەرگۈچى، يازغۇچى ۋە گۇۋاھ بولغۇچىلارنىڭ ھەممىسىگە لەنەت قىلىدۇ.

دېمەك: ھارامغا ئېلىپ بارغان ۋە قىلىنىشىغا ياردەم بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسى ھارامدۇر، ھارامغا ياردەم قىلغان كىشىمۇ گۇناھقا شېرىكتۇر.

* * *

يەتتىنچى ھارامنى ھالال قىلىش ئۈچۈن ھىلە ئىشلىتىش ھارامدۇر

ئىسلام ھارامغا ئېلىپ بارىدىغان ھەر قانداق ئاشكارا يوللارنى ھارام قىلغىنىدەك، شەيتانىي ھىللەر ۋە يوشۇرۇن يوللار بىلەن شۇ ھارامنى قىلىش ئۈچۈن ھىلە ئىشلىتىشنى ھەم ھارام قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ ھارام قىلغان نەرسىلەرنى بەزى ھىللەر بىلەن ھالال قىلىۋالغان يەھۇدىيلارنىڭ ئەھۋالىنى مۇنداق بايان قىلغان: ﴿سىلەر يەھۇدىيلارنىڭ، ئاللاھ ھارام قىلغان نەرسىلەرنى ئەڭ ناچار ھىللەر بىلەن ھالال ساناپ قىلغان گۇناھلىرىنى ھەرگىز قىلماڭلار﴾⁽¹⁾.

چۈنكى ئاللاھ تائالا شەنبە كۈنى ئوۋ ئوۋلاشنى ھارام قىلغان بولسىمۇ، يەھۇدىيلار بۇ ھارامغا ھىلە ئىشلىتىپ، ئۇنى ھالال ھېسابلىۋالغان، بۇنىڭ ئۈچۈن (شەنبە كۈنى ئوۋ ئوۋلىمىغان بولۇپ كۆرۈنۈش ئۈچۈن) جۈمە كۈنىدە ئورا كولاپ، تۇزاق - قاپقان قۇرۇشۇپ، يەكشەنبە كۈنى كېلىپ تۇزاققا چۈشكەن ئوۋلارنى ئېلىشائتى، بۇ ئىشنى ھىلىگەرلەر ھالال دەپ ئويلىغىنى بىلەن، ئۇ ئىسلام ئالىملىرىنىڭ نەزىرىدە ھارامدۇر. چۈنكى ئۇلارغا ھارام قىلىنغىنى سەۋەبلىك ۋە سەۋەبسىز ئوۋ ئوۋلىماسلىقتۇر.

(1) - بۇ ھەدىسنى ئىمام ئىبنۇل قايىم (ئىغاسەتۇللىھقان) ناملىق كىتابىنىڭ 1 - توم 348 - بېتىدە بايان قىلغان، ھەمدە ئۇنىڭغا: (سەئەدى ياخشى) دەپ باھا بەرگەن.

يەنە گۇناھ ھېسابلىنىدىغان ھىلىلەرنىڭ بىرى بولسا: ھارام بولغان بىر نەرسىگە ئەسلىي ئىسمىدىن باشقا بىر ئىسىم قويۇپ، شەكلىنى ئۆزگەرتىپ، ھەقىقىتىنى بۇرۇنقىدەكلا قالدۇرۇشتۇر. شەكسىزكى بىر نەرسىنىڭ ئۆزى ئەينەن تۇرۇپ ئىسمىنىلا ئۆزگەرتىپ قويۇش بىلەن ياكى ھەقىقىتى ئەينەن تۇرۇپ شەكلىنى ئۆزگەرتىپ قويۇش بىلەن ئۇنىڭ ھاراملىقى ئۆزگىرىپ قالمايدۇ. مەسلەن: قەبىھ جازانە بىلەن مۇئامىلە قىلىش ئۈچۈن بىر قانچە ھىلىلەر كۆرسىتىلسە ياكى ھاراق (ئۇنى ھالال كۆرسىتىش ئۈچۈن) ھەرخىل ئىسىملار بىلەن ئاتالسىمۇ بەربىر جازانە ۋە ھاراقنىڭ ئەسلىدىكى ھاراملىقى ئەينەن قېلىۋېرىدۇ. ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئۈمىتىمدىن بىر تائىپە كېلىدۇ، ئۇلار ھاراقنى باشقا ئىسىم بىلەن ئاتاپ ھالال قىلىۋالىدۇ﴾⁽¹⁾.

﴿شۇنداق بىر زامان كېلىدۇكى، كىشىلەر جازاننى ئېلىم - سېتىم نامى بىلەن ھالال قىلىۋالىدۇ﴾⁽²⁾.

دېمىسىمۇ، بۈگۈنكى كۈنلەردە يالغىچ ئۇسسۇلغا ”سەئەت“ ھاراققا ”روھىي ئىچمىلىك“، جازانگە ”ئۆسۈم - پايدا“... ئىسىملىرىنىڭ بېرىلىشى زامانىمىزنىڭ ئاجايىبلىرىدىندۇر.

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.
 (2) - (ئىخاسە تۈللەھقان) 1 - توم، 352 - بەت.

سەككىزىنچى ياخشى نىيەت ھارامنى قىلىشقا باھانە بولالمايدۇ

ئىسلام دىنى يۈكسەك غايە، پاك مەقسەت ۋە ياخشى نىيەتلەرنى بارلىق ھۆكۈملىرىدە قەدىرلەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئىشلار نىيەتلەرگە باغلىق، ھەر كىشىگە پەقەت نىيەت قىلغان نەرسە بار﴾⁽¹⁾.

ياخشى نىيەت مۇباھ بولغان ۋە ئادەت ھالىغا كەلگەن نەرسىلەرنىمۇ ئاللاھقا ئىتائەت ۋە ئاللاھقا يېقىنلىق دەرىجىسىگە يەتكۈزىدۇ.

مەسلەن: ھاياتنى قوغداش، بەدىنىنى كۈچلەندۈرۈش ياكى پەرۋەردىگارىغا ۋە مىللىتىگە قارىتا بۇرچىنى ئۆز جايىدا ئورۇندىيۈلىشى ئۈچۈن نىيەت قىلىپ تاماق يېگەن، چېنىققان ئىنساننىڭ بۇ تامىقى ۋە چېنىقىشى ئىبادەت دەرىجىسىدۇر.

ئۆز نەپسىنى ۋە ئايالىنى ھارامدىن ساقلاش ياكى پەرزەنت كۆرۈش نىيىتىدە شەھۋىتىنى قاندۇرغان كىشىنىڭ بۇ ئىشى مۇكاپاتقا لايىق بولغان بىر ئىبادەتتۇر. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ:

﴿سىلەرنىڭ ئاياللىرىڭلارغا يېقىن كېلىشىڭلارمۇ سەدىقە ھېسابلىنىدۇ﴾ ساھابىلەر مۇنداق دەپ سوراشتى: «ئى رەسۇلۇللاھ، شەھۋىتىنى قاندۇرغانغىمۇ ئەجىر بېرىلمەمدۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭغا مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: ﴿شەھۋىتىنى

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

ھارام بىلەن قاندۇرغان بولسا گۇناھ يېزىلماي! خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاشلا ھالالدا قاندۇرغان بولسا ئەجر بېرىلىدۇ⁽¹⁾.

﴿تىلەمچىلىكتىن قۇرتۇلۇش، ئائىلىسىنى بېقىش ۋە خوشنىسىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن ھالال يولدىن پۇل تېپىشقا ھەرىكەت قىلغان كىشى، يۈزى تولۇن ئۆيدەك نۇرلۇق ھالدا پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىغا بارىدۇ﴾⁽²⁾.

مۆمىننىڭ ھەممە ئىشى شۇنداق تۇر، ياخشى نىيەت ھەر قانداق بىر ياخشى ئىشنى ئىبادەت دەرىجىسىگە كۆتۈرىدۇ، ھارام بۇنداق ئەمەس، ھارامنى قىلغۇچىنىڭ نىيىتى نەقەدەر ياخشى، غايىسى نەقەدەر ئۇلۇغ بولسىدىن قەتئىينەزەر ھارام يەنلا ھارامدۇر، ئىسلام ھەرقانداق بىر غايىگە يېتىش ئۈچۈن ھارامنى ۋاستە ئورنىدا ئىشلىتىشنى ھېچبىر شەكىلدە قوبۇل قىلمايدۇ، چۈنكى ئىسلام غايە ۋە قوللىنىلغان ئۇسۇلنىڭ شەرەپلىك ھەم پاك بولۇشىغا دىققەت قىلىدۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام ”ئېسىل غايە ھەر تۈرلۈك ئۇسۇلنى ئاقلىيالايدۇ“ ياكى ”ھەقكە ئېرىشمەك ئۈچۈن ھەر تۈرلۈك باتىل قوللىنىلىدۇ“ دېگەندەك پرىنسىپلارنى رەت قىلىدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ قارىشىچە ھەقكە يالغۇز ھەق يول بىلەنلا يەتمەك لازىم.

مەسلەن: بىر كىشى مەسجىد ياكى ھەر قانداق خەيرلىك بىر بىنا سېلىش ئۈچۈن جازانە، ئوغرىلىق، ھارام كۆڭۈل ئېچىش، قىمار ياكى چەكلەنگەن ھەر قانداق بىر ئىشتىن مال توپلىغان بولسا، ئۇ كىشىنىڭ بۇ ياخشى نىيىتى ۋە ئۇلۇغ غايىسى بويىدىن بۇ ھارامنىڭ گۇناھىنى ھەرگىزمۇ كۆتۈرۈۋېتەلمەيدۇ، چۈنكى غايە ۋە نىيەتلەر

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تائابارنى رىۋايەت قىلغان.

ئىسلامدا ھېچقاچان ھارامنى ھالالغا ئايلاندۇرۇشقا تەسىر يەتكۈزەلمەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: «ئاللاھ پاكىتۇر، پاكىتنى باشقىنى قوبۇل قىلماس. ئۇلۇغ ئاللاھ پەيغەمبەرلەرگە بۇيرىغان نەرسىنى مۆمىنلەرگىمۇ بۇيرۇپ مۇنداق دېگەن:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾

«ئى پەيغەمبەرلەر، ھالال نەرسىلەرنى يەڭلار، ياخشى ئەمەللەرنى قىلىڭلار، مەن ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ قىلغان ئەمەللىرىڭلارنى ئوبدان بىلىمەن» [مۆمىنۇن سۈرىسى 51 - ئايەت]

يەنە مۇنداق دەپ بۇيرىغان:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنَ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾

«ئى مۆمىنلەر، بىز سىلەرنى رىزىقلاندۇرغان ھالال نەرسىلەردىن يەڭلار» [بەقەرە سۈرىسى 171 - ئايەت]

يۇقىرىقى ئايەتلەرنى ئوقۇغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ:

«بىر كىشىنى ئويلاڭلار، ئۇ پۈتۈن ئىشتىياقى بىلەن (ھەج ياكى ئۆمرىدەك بىر ئىش ئۈچۈن) ئۇزۇن سەپەرلىك يولغا چىقىدۇ، ئۇنىڭ يېگىنى ھارام، ئىچكىنى ھارام، كەيگىنى ھارام ۋە غىزالىنىشى ھارام تۇرۇقلۇق، قوللىرىنى ئاسمانغا كۆتۈرۈپ: «ئى

ئىگەم! ئى پەرۋەردىگارىم! « دەپ يالۋۇرىدۇ. ئۇنىڭ بۇ دۇئاسى قانداقمۇ ئىجابەت قىلىنسۇن؟ »⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە باشقا بىر ھەدىستە مۇنداق دېگەن: «ھارامدىن مال توپلاپ سەدىقە بەرگەن كىشى بۇ سەدىقسىدىن ھېچبىر ئىجىر ئالالمايدۇ، گۇناھى ئۇنىڭغا بولاۋېرىدۇ»⁽²⁾.

يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېگەن:

«ھارامدىن پۇل تېپىپ سەدىقە بەرگەن بەندىنىڭ سەدىقسى قوبۇل قىلىنمايدۇ، ئۇنى خەجلىسە بەرىكەتسىز بولىدۇ، خەجلىمەي بالىلىرىغا قالدۇرۇپ ئۆلۈپ كەتسە، ئۇ پۇل بەندىنى ئوتقا ئېلىپ بارىدىغان ھەمراھى بولىدۇ، ئاللاھ ناچارنى ناچار بىلەن ئەمەس، ناچارنى ياخشى بىلەن تازىلايدۇ، پاسكىنا پاسكىنىنى پاكلىيالايدۇ»⁽³⁾.

توققۇزىنچى ھارامنى قىلىپ سالماسلىق ئۈچۈن گۇمانلىق نەرسىلەردىن ساقلىنىش كېرەك

ئاللاھ تائالانىڭ رەھىمىتىدىن يەنە بىر تامچە بولسا، ھالال - ھارام ھەققىدە بەندىلىرىنى قاراڭغۇلۇقتا قويماستىن، ھالالنىمۇ

(1) - ئىمام مۇسلىم ۋە تىرمىزى ھەزرىتى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىبنى خۇزەيمە، ئىبنى ھىببان ۋە ھاكىمىلار ھەزرىتى ئەبۇ ھۇرەيرەدىن رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەھمەد ۋە باشقىلار ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان.

ئېنىق، ھارامنىمۇ ئېنىق بايان قىلىپ بەرگەنلىكىدۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە ھارام نەرسىلەرنى ئوچۇق بايان قىلدى﴾
[ئەنئام سۈرىسى 119 - ئايەت]

ھالال ئىكەنلىكى ئېنىق بىر نەرسىنى قىلىشتا ھېچ گەپ يوق، ھاراملىقى ئېنىق بولغان نەرسىنى قىلىشتىمۇ ھېچبىر رۇخسەت يوق.

ئېنىق ھالال بىلەن ئېنىق ھارام ئارىسىدا بىر ئارىلىق بار بولۇپ، ئۇ ھالال ياكى ھاراملىقى بەزى كىشىلەرگە چۈشىنىشلىك بولمىغان ياكى بىلىنمىگەن گۇمانلىق رايونىدۇر، بۇ چۈشىنىلمەسلىكنىڭ سەۋەبى: يا دەلىللەرنىڭ ئۇ كىشىلەرگە تۇتۇق كۆرۈنىشى، يا دەلىلنى ۋەزىيەتكە تەتبىقلاشتا دەلىلنىڭ ھەر ئىككى تەرەپكە ئوخشاپ كېتىشىدۇر.

ئىسلام دىنى مۇسۇلماننىڭ بۇنىڭدەك گۇمانلىق دائىرىدىكى نەرسىلەردىن ساقلىنىشىنى "تەقۋادارلىق" دەپ قارىدى. چۈنكى مۇسۇلمان بۇنىڭدىن ساقلىنىش ئارقىلىق ئېنىق بىر ھارامغا سۆرۈلۈپ كېتىشتىن ئۆزىنى ئاسرىغان بولىدۇ. بۇ، يوچۇقلارنى توسۇپ تېشىنىڭ بىر تۈرىدۇر، ئۇ يەنە ئىنسان ۋە ھاياتنىڭ ھەقىقىتىدىن خەۋەردار بولغان ئىسلام دىنىنىڭ يىراقنى كۆرەلەيدىغان تەربىيىسىدىن بىر نەمۇنىدۇر.

بۇ پىرىنسىپنىڭ ئەسلىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىدىن چىقىدۇ:

«ھالال ئېنىق، ھاراممۇ ئېنىق، بۇلارنىڭ ئارىسىدا گۇمانلىق نەرسىلەر بار، ئىنسانلارنىڭ كۆپىنچىسى بۇلارنىڭ ھالال ياكى ھاراملىقىنى بىلىشمەيدۇ، دىننى ۋە ئىپتىتىنى ساقلاش نىيىتى بىلەن بۇلارنى كىم تەرك ئەتسە، ئامان بولىدۇ، بۇنىڭ قايسى بىرىنى قىلغان كىشى ھارامنى قىلىپ سېلىشقا تاس قالىدۇ، بۇ خۇددى چەكلەنگەن رايون ئەتراپىدا پادىسىنى ئوتلاتقان كىشىنىڭ ھەر قانداق پەيتتە بۇ رايونغا كىرىپ پادا ئوتلىتىپ قېلىشقا تاس قالغىنىغا ئوخشايدۇ. ھەر بىر پادىشاھنىڭ چەكلىگەن بىر رايونى بولىدۇ، ئاللاھنىڭ چەكلىگەن رايونى بولسا ھارام قىلغان نەرسىلىرىدۇر»⁽¹⁾.

ئونىنچى ھارام ھەممە كىشىگە ئوخشاش ھارامدۇر

ئىسلام شەرىئىتىدە ھارام ھۆكۈمى ھەممە كىشىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان ئومۇمىيلىق بىلەن سۈپەتلىنىدۇ. ئىسلامدا ئەرەب بولمىغانغا ھارام بولۇپ، ئەرەب بولغانغا ھالال بولىدىغان ھېچبىر نەرسە يوق، قارا تەنلىككە چەكلىنىپ، ئاق تەنلىككە مۇباھ بولىدىغان ھېچبىر نەرسە يوق، كاھىن، پاپاز، راھىب ۋە ياكى دۆلەت كىشىلىرىگە ئوخشاش مۇئەييەن بىر تەبىقە ياكى بىر سىنىققا بېرىلگەن مەخسۇس بىر رۇخسەت ياكى ھەق يوق، ھەتتا كاپىرغا ھارام بولغان نەرسىنى مۇسۇلمانغا ھالال قىلىدىغان ھېچبىر خۇسۇسىيەت يوق، چۈنكى ئاللاھ ھەممە ئىنسانلارنىڭ پەرۋەردىگارى، ئۇنىڭ ھۆكۈملىرى ھەممە كىشىگە بىردەك ئىجرا

(1) - ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان، يۇقىرىقىسى ئىمام تىرمىزى رىۋايىتىدۇر.

قىلىنىدۇ. ئاللاھ ھالال قىلغان بىر نەرسە پۈتۈن ئىنسانلارغا ھالالدۇر، ھارام قىلغان ھەرقانداق نەرسە قىيامەت كۈنىگە قەدەر ھەممە كىشىگە ھارامدۇر.

مەسلەن: ئىسلامدا ئوغرىلىق قىلىش كەسكىن ھارام، بۇ ئوغرىلىقنى قىلغۇچى مۇسۇلمان بولسۇن ياكى بولمىسۇن، ئوغىرلانغۇچىمۇ مۇسۇلمان بولسۇن ياكى كاپىر بولسۇن، ھۆكۈم ئىنى ھۆكۈمدۇر، يەنى ھارام يەنىلا ھارامدۇر، نەسەب ۋە نوپۇزى نەقەدەر يۇقىرى ۋە كۈچلۈك بولشىدىن قەتئىينەزەر ھەرقانداق نەرسىنىڭ جازاسى بىردەك ئوخشاشتۇر، بۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇتقان ۋە بىزگە ئېلان قىلغان يولدۇر. ئۇ زات مۇنداق دەيدۇ:

﴿ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلمەنكى، ناۋادا ئوغرىلىقنى مۇھەممەدنىڭ قىزى پاتىمە قىلغان بولسا، قولىنى كەسكەن بولاتتىم﴾⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە بىر ئوغرىلىق ۋە قەسى يۈز بېرىپ، بىر يەھۇدىي بىلەن بىر مۇسۇلماندىن گۇمان قىلىندى، مۇسۇلماننىڭ بەزى تۇغقانلىرى بىرقانچە دەلىللەر بىلەن گۇماننى مۇسۇلماندىن ئۇزاقلاشتۇرۇپ، يەھۇدىغا دۆڭگەپ قويدى، ئوغرىلىقنى قىلغان مۇسۇلمان تۇرۇقلۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بىگۇناھ ئىكەنلىكىگە ئىشىنىپ، ئۇنى ئاقلىدى، ئاخىرى خائىنلارنى رەسۋا قىلىدىغان، ھېلىقى يەھۇدىنىڭ بىگۇناھ ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كايىدىغان ۋە ھەقىنى ئۆز جايىغا قويدىغان ئىلاھىي ۋەھىي كەلدى، بۇ ئىلاھىي ۋەھىي شۇ ئىدى:

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿۷۰﴾ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۷۱﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنَ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ حَوَآئِنَا أَيْمًا ﴿۷۲﴾ يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿۷۳﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾

﴿ئى مۇھەممەد﴾ سېنى كىشىلەر ئارىسىدا ئاللاھ كۆرسەتكەن بويىچە ھۆكۈم قىلسۇن دەپ ساڭا ھەقىقەتەن ھەق كىتابى نازىل قىلدۇق. خائىنلارنىڭ تەرىپىنى ئالمىغىن، ئاللاھتىن مەغپىرەت تىلىگىن، ئاللاھ ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر، ئۆزلىرىگە خىيانەت قىلغۇچىلارنىڭ تەرىپىنى ئالمىغىن، خىيانەتكە ئادەتلەنگەن، گۇناھقا چۆمگەن كىشىنى ئاللاھ ھەقىقەتەن دوست تۇتمايدۇ، ئۇلار (خىيانەتلىرىنى) ئىنسانلاردىن يوشۇرىدۇ، ئاللاھتىن يوشۇرمايدۇ، ئۇلار ئاللاھ رازى بولمايدىغان سۆزنى (يەنى بۆھتان چاپلاش، يالغان گۇۋاھلىق بېرىش، ۋە يالغان قەسەم) پىلانلىغان چاغدا، ئاللاھ ئۇلار بىلەن بىللە ئىدى، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى ئاللاھ تامامەن بىلگۈچىدۇر، سىلەر شۇنداق كىشىلەرسىلەركى، ھاياتى دۇنيادا ئۇلارنىڭ (ئوغرى - خائىنلارنىڭ) تەرىپىنى ئالدىڭلار، قىيامەت كۈنى كىم ئاللاھقا قارشى ئۇلارنىڭ تەرىپىنى ئالىدۇ؟ ياكى كىم ئۇلارغا ھامى بولىدۇ؟ ﴿ئىسا سۈرىسى 105 - 109 - ئايەتلەر﴾

ئازغان ۋە ھەقتىن چەتنىگەن يەھۇدىزم، بىر يەھۇدىيىنىڭ باشقا بىر يەھۇدىيىگە جازانە بىلەن قەرز بېرىشنى ھارام دەپ، غەيرىي يەھۇدىيلارغا جازانە بىلەن قەرز بېرىشنى ھالال دەپ داۋا قىلغان.

تەسنىيە ئىشتىرا 33 - بۆلۈم 19 - 20 - جۈملىسىدە مۇنداق دېيىلگەن: "بىر قىرىندىشىڭغا پۇل، يېمەك (ياكى ئۆسۈم بىلەن بېرىلدىغان) ھەرقانداق بىر نەرسىنى جازانە بىلەن قەرز بەرمە (19)، ياتقا جازانە بىلەن قەرز بەرسەڭ بولىدۇ، لېكىن قىرىندىشىڭغا جازانە بىلەن قەرز بەرمە" (20).

يەھۇدىيلاردىكى بۇ مايلىقنى قۇرئان كەرىم بىزگە ئىبىرەت ئېلىشىمىز ئۈچۈن بايان قىلىپ بەرگەن. مەسلەن: ئۇلار ئۆز دىنىدىن ياكى مىللىتىدىن بولمىغان كىشىلەرگە قارشى ئالداش ۋە ئىھانەت قىلىشنى ھالال، ھەمدە بۇنىڭدا ھېچ گەپ يوق دەپ قارىغان، بۇ ھەقتە قۇرئان كەرىم مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِذَا تَأَمَّنْهُ يَقْنَطِرِ يُوَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِذَا تَأَمَّنْهُ يَدِينَارٍ لَأَ يُوَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

﴿ئەھلى كىتابتىن بەزى كىشىلەر باركى، ئۇنىڭدا كۆپ مال ئامانەت قويساڭمۇ ساڭا ئۇنى قايتۇرۇپ بېرىدۇ، ئۇلاردىن يەنە بەزى كىشىلەر باركى، ئۇنىڭدا بىر تىللا ئامانەت قويساڭمۇ ئۇنىڭ بىشىدا تۇرۇپ سۈيلىمىگىچە ئۇنى ساڭا قايتۇرۇپ بەرمەيدۇ، بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار: «ئۆمىلەرنىڭ⁽¹⁾ مېلىغا خىيانەت قىلساق بىزگە گۇناھ بولمايدۇ» دېدى، ئۇلار بىلىپ تۇرۇپ ئاللاھ نامىدىن يالغاننى توقۇيدۇ﴾ [ئالى ئىمران سۈرىسى 75 - ئايەت]

ھەقىقەتەن ئۇلار ئاللاھ نامىدىن يالغان سۆزلىمەكتە، چۈنكى ئاللاھنىڭ شەرىئىتى ھېچبىر مىللەتنى يەنە بىر مىللەتتىن

(1) - ئەرەبلەرنى دېيەكچى، چۈنكى ئىسلامدىن ئىلگىرى ئۇلارنىڭ يا مۇقەددەس كىتابى ياكى ئىلىم - مەرىپىتى بولمىغان. ساماۋى كىتابى يوق باشقا مىللەتلەرمۇ ئۆمىلەر قاتارىغا كىرىدۇ.

ئايرىمايدۇ، ئاللاھ تائالا ئالداش ۋە ئىھانەت قىلىشنى بارلىق پەيغەمبەرلەر ئارقىلىق ھەممە كىشىگە ھارام دەپ بىلدۈرگەن.

بىز ئەپسۇسلىنىدىغان بىر مەسىلە، بۇ ياۋايى ۋە ھايۋانىي تۇيغۇنىڭ يەھۇدىيلار تەرەپىدىن ساماۋى بىر دىنغا مەنسۇپ قىلىنىشىدۇر، چۈنكى ئالىجاناب ئەخلاق ئۇياقتا تۇرسۇن، ئادەتتىكى ئەخلاقمۇ بىرىگە ھالال قىلغان نەرسىنى باشقىسىغا ھارام قىلمايدۇ. ھەممە كىشىنى ئوخشاش ئورۇنغا قويدۇ، ياۋايى ئىنسانلار بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرمىزدىكى پەرق، ئەخلاقى دائىرىنىڭ بار - يوقلىقى ئەمەس، بەلكى كەڭ - تارلىقىدۇر. مەسلەن: ياۋايى قەبىلىلەرنىڭ نەزىرىدە ئامانەتلىك بولۇش ئېسىل پەزىلەتتۇر، بىراق بۇ بىر قەبىلە ئىچىدە ئۆزئارا شۇنداق بولىدۇ، قەبىلە سىرتىدا خىيانەت قىلىش جائىز، ھەتتا مۇستەھەب ۋە ۋاجىب.

”مەدەنىيەت قىسسىسى“ نىڭ ئاپتورى ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ⁽¹⁾:

«بارلىق ئىنسانىي جەمئىيەتلەر باشقا جەمئىيەتلەرنى ئۆزلىرىدىن تۆۋەن دەرىجىدە دەپ قارايدۇ، بۇ ھەقتە ئۇلار ئىتتىپاقلاشقان. مەسلەن: يەرلىك ئامېرىكىلىقلار ئۆزلىرىنىڭ پۈتۈن ئىنسانلارغا ئۆرنەك بولۇپ ”ئۇلۇغ روھ“ تەرەپىدىن يارىتىلغانلىقىنى، باشقا ئىنسانلارنىڭ بۇلارنى ئۆلگە قىلىشى كېرەكلىكىنى ئېتىقاد قىلاتتى. ھىندىستاندىكى بىر قەبىلە ئۆزى - ئۆزىگە ”ئىنسانلار ئىچىدىكى ئىنسانلار“ لەقىمىنى قويۇۋالغان. كۆرىۋىنلارمۇ ”يالىغۇز بىزلا ئىنسانلار“ دەيدۇ. پۈتۈن بۇلارنىڭ يەكۈنى قىلىپ شۇنداق دېيەلەيمىزكى: بارلىق دەسلەپكى ئىنسانلار باشقا مىللەتلەرنىڭ كىشىلىرىنى ئۆز قەبىلىلىرىنىڭ كىشىلىرىگە

(1) - شۇ ناملىق ئەسەر، 1 - توم، 95 - بەت.

تەڭ قىلىدىغان ئەخلاققا ئىگە ئەمەس ئىدى، ئۇلار ئوچۇق ھالدا: ئەخلاقنىڭ ۋەزىپىسى ئۆزلىرى ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى كۈچلەندۈرۈش ۋە ئۆز جەمئىيىتىنى باشقا جەمئىيەتلەرگە قارشى مۇستەھكەم قىلىشتىن ئىبارەت دەپ قارايتتى، بۇنىڭغا ئاساسەن ئەخلاقىي قائىدىلەر ۋە ھاراملار پەقەتلا ئۆز كىشىلىرى ئارىسىدىلا تەتبىقلىناتتى، باشقا قەبىلە ۋە مىللەتلەر ئۆزلىرىگە مېھمان بولمىغان تەقدىردە، بۇ ئەخلاقىي قائىدىلەردىن ۋە ھارام ئۇقۇمىدىن پايدىلىنالمىتتى. بۇ سەۋەبتىن ئۇلار باشقىلارغا ھەر تۈرلۈك مۇئامىلە قىلىشقا بولىدۇ دەپ قارايتتى».

ئونبىرىنچى زۆرۈرىيەت چەكلەنگەن نەرسىلەرنى مۇباھ قىلىدۇ

ئىسلام دىنى ھاراملارنىڭ دائىرىسىنى تارايتتى، لېكىن ئۇندىن كېيىن ھارام ھەققىدە كەسكىن تۈزۈملەرنى بەلگىلەپ، ئاشكارا ياكى يوشۇرۇن ھارامغا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق يولنى توسىۋەتتى. دېمەك: ھارامغا ئېلىپ بارىدىغان ھەممە نەرسە ھارامدۇر، ھارامغا ياردەم قىلىدىغان ھەر نەرسە ھارامدۇر، ھارامنى ھالال قىلىش ئۈچۈن ھىلە ئىشلىتىش ھارامدۇر... ۋە باشقىلار. بۇنىڭ بىلەن بىللە ئىسلام دىنى ھايات زۆرۈرىيەتلىرىگە ۋە ئىنساننىڭ بۇ زۆرۈرىيەتلەرگە قارىتا ئاجىزلىقىغا كۆز يۈمىمىغان، نەتىجىدە قاتتىق زۆرۈرىيەتلەرنى ۋە ئىنسانىي ئاجىزلىقلارنى كۆزدە تۇتقان، ھەمدە بۇ خىل زۆرۈرىيەتلەر ئالدىدا مۇسۇلماننىڭ ئۆزىنى ھالاكەتتىن قۇتقۇزۇشى ئۈچۈن بەزى ھاراملارنى قىلىشقا رۇخسەت قىلغان.

مانا بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلۇغ ئاللاھ، قان ۋە توغگۈز گۆشىدەك بەزى يېمەكلىكلەرنىڭ ھارام ئىكەنلىكىنى بايان قىلغاندىن كېيىن قۇرئان كەرىمىدە مۇنداق دەيدۇ:

﴿مَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

﴿كىمكى ئۆز ئىختىيارىچە ئەمەس، ئىلاجسىزلىقتىن (ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) ھاياتىنى ساقلاپ قالغۇدەك يېسە، ئۇنىڭغا ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، ھەقىقەتەن ئاللاھ ناھايتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايتى مېھرىباندۇر﴾ [بەقەرە سۈرىسى 173 – ئايەت]

بۇ مەنە قۇرئان كەرىمدىكى تۆت سۈرىدە ھارام قىلىنغان يېمەكلىكلەر بايان قىلىنسىلا تەكرارلانغان، ئىسلام

شەرىئەتشۇناسلىرى بۇنىڭدەك ئايەتلەردىن ئىنتايىن مۇھىم بىر پىرىنسىپنى چىقارغان، ئۇ بولسا:

«زۆرۈرىيەتلەر چەكلەنگەن نەرسىلەرنى مۇباھ قىلىدۇ»

ئەمما ئايەتلەر بۇ زۆرۈرىيەت ئىچىدە قالغان كىشىنى (غېر باغ ولىا ناد) باشقىسىغا تاجاۋۇز قىلمىغان بولمىشى كېرەك دەپ قەيت قىلغان، بۇ ھۆكۈملەرنى كەسكىن ھالدا بىلدۈرگەن ئايەتلەرنىڭ تەپسىرىدىن، رۇخسەت بىلەن ئىش قىلغاندا چەكتىن ئاشماسلىق، زۆرۈرىيەت دائىرىسى ئىچىدە قىلىش كېرەكلىكىنى ئېنىق كۆرۈۋالالايمىز. شەرىئەتشۇناسلار بۇنىڭدىن يەنە بىر پىرىنسىپ چىقارغان، ئۇ بولسا:

«زۆرۈرىيەت ئۈچۈن رۇخسەت قىلىنغان نەرسە زۆرۈرىيەت مىقدارىدا بولىدۇ»

شۇڭا ئىنسان بۇ زۆرۈرىيەتكە ۋاقىتلىق بويسۇنسىمۇ، ئۇنىڭغا تامامەن تەسلىم بولماسلىقى كېرەك، ئەكسىچە ئەسلىي ھالال بولغان نەرسىگە يېپىشىشى ۋە ئۇنى ئىزدىشى كېرەك، بۇنداق قىلغان تەقدىردە زۆرۈرىيەت باھانىسى بىلەن ھارامنى كىچىك سانمايدۇ. دە، ئۇنىڭدىن داۋاملىق ساقلىنىدۇ. ئىسلام زۆرۈرىيەت ئەھۋاللىرىدا چەكلەنگەن نەرسىلەرنى ھالال قىلىش بىلەن، ئۆزىنىڭ ئومۇمىي روھىنى ۋە ئەسلىي قائىدىلىرىنى تەتبىقلايدۇ، بۇ ئومۇمىي روھ بولسا: مۇشەققەتچىلىك ئارىلاشمىغان قولايلىق روھىدۇر. بۇرۇن كەلگەن ئۈممەتلەرگە بەك ئىغىر يۈك بولغان ئىشكەللەرنى يەتتىگىلىتىش روھىدۇر. ئۇلۇغ ئاللاھ ھەقىقەتەن توغرا سۆزلىگەن:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە ئاسانلىقنى خالايدۇ، ھەرگىز تەسلىقنى خالىمايدۇ﴾ [بەقرە سۈرىسى 185 - ئايەت]

﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيَتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە مۇشەققەتنى خالىمايدۇ، لېكىن ئاللاھ شۈكۈر قىلىشىڭلار ئۈچۈن سىلەرنى پاكلاشنى، (ئىسلام شەرىئىتىنى سىلەرگە بايان قىلىش بىلەن) نېمىتىنى سىلەرگە تاماملاشنى خالايدۇ﴾ [مائىدە سۈرىسى 6 - ئايەت]

﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾

﴿ئاللاھ سىلەرنىڭ يۈكۈڭلارنى يېنىكلىتىشنى (يەنى شەرىئەت ئەھكاملىرىنى سىلەرگە ئاسانلاشتۇرۇشنى) خالايدۇ، ئىنسان (نەپسى خاھىشىغا خىلاپلىق قىلىشتىن) ئاجىز يارىتىلدى﴾ [نسا سۈرىسى 28 - ئايەت]

ئىككىنچى باب

مۇسۇلماننىڭ شەخسىي ھاياتىدىكى ھالال ۋە ھارام

1 - بېمەك - ئىچمەكلەردە:

● شەرىئىي بوغۇزلاش.

● ئوۋ ئوۋلاش .

● ھاراق ۋە زەھەرلىك چېكىملىكلەر.

2 - كىيىم - كېچەك زىننەت بۇيۇملىرىدا:

● ئالتۇن ... ۋە يىپەك.

● مۇسۇلمان ئايالنىڭ كىيىمى .

● ئاللاھنىڭ ياراتقىنىنى ئۆزگەرتىش.

3 - ئۆي ئىچىدە:

● ئالتۇن - كۈمۈش .

● ھەيكەللەر .

● فوتو سۈرەت .

4 - ھۈنەر - كەسپ ۋە پۇل تېپىشتا:

● ناخشا - ئۇسسۇل ۋە جىنسىي ئويۇنلار .

● ھەيكەلتاراشلىق ۋە كرىستلارنى ياساش .

● مەست قىلىدىغان ئىچىملىك ۋە چېكىملىكلەر .

● ھارام قىلىنغان خىزمەتلەر.

بىرىنچى يېمەك - ئىچمەكلەردە ھالال ۋە ھارام

قەدىمكى مىللەتلەر يېيىش ۋە ئىچىش جائىز بولغان ياكى بولمىغان نەرسىلەردە، بولۇپمۇ يېگىلى بولىدىغان جانلىقلار ھەققىدە تالاش - تارتىش قىلىشقان.

ئۆسۈملۈكلەردىن چىقىدىغان يېمەك - ئىچمەكلەردە ئىنسانلارنىڭ كۆپ ئىختىلاپى بارلىقى بىلىنمىدى. ئىسلام دىنى ئۈزۈمدىن، خورمىدىن ياكى ئارپىدىن ياسالغان بولسۇن ۋە ياكى باشقا بىر ماددىدىن ياسالسۇن، ئىشقىلىپ ھاراققا ئايلانغان قىسمىنىلا ھارام قىلغان. ھاراق (ۋە مەست قىلىدىغان ھەرقانداق نەرسە) ھارامدۇر. ئىسلام، يەنە ئىنساننى ھۇشسىزلىنىدىغان، بوشىتىۋېتىدىغان ۋە بەدەنگە زىيانلىق بولغان ھەممە نەرسىنى ھارام قىلغان، يېيىلىدىغان جانلىقلار ۋە ھايۋاننى يېمەكلىكلەر بولسا مىللەتلەر ۋە جەمئىيەتلەر كەڭ تۈردە ئىختىلاپلاشقان مەسىلىلەردۇر.

براخمانىزىمدا ھايۋاننى بوغۇزلاش ۋە يېيىش:

براخمانىزىم، بەزى پەلسەپىچىلەر ۋە بۇلارغا ئوخشىغان گۇرۇھلار ھايۋاننى بوغۇزلاش ۋە ھايۋان گۆشىنى ئىستېمال قىلىشنى ئۆزلىرىگە ھارام قىلىپ، پەقەت ئۆسۈملۈكلەر بىلەنلا غزالىنىپ ياشىغان. ئۇلار بۇ پەلسەپىۋى قاراشقا دەلىل قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھايۋاننى بوغۇزلاش، ئىنساننىڭ ئۆزىگە ئوخشاش بىر جانلىققا قارشى تاش يۈرەكلىكىدىن باشقا نەرسە ئەمەس، ئۇنى ياشاش ھەققىدىن مەھرۇم قىلىش توغرا ئەمەس».

لېكىن كائىناتقا قاراپ پىكىر يۈرگىزگىنىمىزدە شۇنى بىلەلەيمىزكى: بۇ ھايۋانلارنىڭ يارىتىلىشى ئۆز ئالدىغا بىر غايە ئەمەس، چۈنكى ئۇلارغا ئەقىل ۋە ئىرادە بېرىلمىگەن، كۆردۈكى ئۇلارنىڭ تەبىئىي ئورنى ئىنسان خىزمىتىگە تەييار بولۇشتۇر. ئۇنداقتا ئىنساننىڭ تىرىك ياكى بوغۇزلانغان ھايۋانلاردىن پايدىلىنىشى ئەقىلگە مۇۋاپىق.

يەنە، ئاللاھنىڭ مەخلۇقلار ھەققىدە تەتبىقلىغان قانۇنىيىتىدىن بىلىمىزكى، ئۈستۈن تەبىئىدىكى بىر تۈرنىڭ پايدىسى ئۈچۈن ئاستىن تەبىئىدىكى تۈر پىدا قىلىندۇ.

مەسىلەن: ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان ياپ - يېشىل ئۆسۈملۈكلەر جانلىقلارنىڭ ئوزۇقى ئۈچۈن كېسىلىدۇ، جانلىقلار ئىنسانلارنىڭ ئوزۇقى ئۈچۈن ئۆلتۈرىلىدۇ، ھەتتا تەنھا ئىنسانمۇ ئومۇمنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن جەڭگە قاتنىشىدۇ ۋە ئۆلتۈرىلىدۇ... ۋە ھاكازا.

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىنساننىڭ ھايۋاننى بوغۇزلاشتىن چەكلىنىشى، ئۇنى ئۆلۈمدىن ۋە ھالاكەتتىن قۇتقۇزالمىدۇ، چۈنكى جانلىقلار بىر - بىرلىرىنى ئۆلتۈرۈشمىگەن تەقدىردىمۇ، يەنىلا بىر كۈنى جايىدا يېتىپ ئۆلىدۇ، بۇ ئۆلۈم ئۇلار ئۈچۈن تېخىمۇ تىز ئۆلتۈرگەن ئىتتىك پىچاقتىن بەكرەك ئازابلىق بولىشى مۇمكىن.

يەھۇد ۋە خرىستىئانلاردا يېيىلىشى ھارام بولغان جانلىقلار:

تەۋراتتا بايان قىلىنغاندەك ئاللاھ تائالا يەھۇدىيلارغا نۇرغۇنلىغان دېڭىز ۋە قۇرۇقلۇق جانلىقلىرىنى ھارام قىلغان.

قۇرئان كەرىم ئاللاھ تائالا يەھۇدىيلارغا بەلگىلىگەن ھاراملارنى ئېنىق بايان قىلغان، بىز يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك بۇ ھارام قىلىشنىڭ سەۋەبى: ئۇلارنىڭ زۇلۇملىرى ۋە

گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن ئۇلارغا بۇ نەرسىلەردىن مەھرۇم قىلىش جازاسى بېرىلگەن.

﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبِعْثِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾

﴿بەھۇدىيلارغا توم تۇياقلىق ھايۋانلارنىڭ ھەممىسىنى ھارام قىلدۇق، ئۇلارغا كالا، قويلارنىڭ دۈمبىسىدىكى ياكى ئۈچەيلىرىدىكى ياكى سۆڭىكىگە چاپلىشقان ياغلىرىدىن باشقا ياغلىرىنى ھارام قىلدۇق، بۇ ئۇلارنىڭ زۇلۇملىرى تۈپەيلىدىن ئۇلارغا بەرگەن جازايمىزدۇر، بىز ئەلبەتتە راستچىلىمىز﴾ [ئەنئام سۈرىسى 146-ئايەت]

بۇ يەھۇدىيلارنىڭ ئەھۋالى، ئەسلىدە خرىستىئانلارمۇ بۇ ھەقتە يەھۇدىيلارغا ئەگىشىشى كېرەك ئىدى، چۈنكى ئىنجىل ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ تەۋراتنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، ئۇنى تاماملاش ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى ئېلان قىلغان.

لېكىن ئۇلار تەۋراتتا ئۆزلىرىگە ھارام قىلىنغان، ئىنجىل ئۇنى ئەمەلدىن قالدۇرمىغان نەرسىلەرنى ھالال قىلىۋالغان، يېمەك - ئىچمەكلەر ھەققىدە پاپازلىرىغا ئەگەشكەن، پەقەتلا بۇتلار ئۈچۈن بوغۇزلانغان ھايۋانلارنى يېمىگەن.

خرىستىئانلارنىڭ پولۇس دېگەن ئالىمى: ”پاك بولغان ھەرنەرسە پاكلىرىنىڭدۇر، ئېغىزدىن كىرگەن نەرسە ئېغىزنى كىرلەتمەيدۇ، ئۇنى پەقەت چىققان نەرسىلا كىرلىتىدۇ“ دېگەندەك باھانە كۆرسىتىپ بۈگۈنگە قەدەر تەۋراتتا ھارام قىلىنغان بولمىشىغا قارىماي، توڭگۇز گۆشى يېيىشنى ھالال قىلىۋالغان.

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى نەرسىلەردە ھارام قىلىنغان جانلىقلار:

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەرەبلەر بەزى جانلىقلارنى مەينەت ۋە قەبىھ دەپ قارىغانلىقى ئۈچۈن، يەنە بەزىلىرىنى ئىبادەت قىلىش ۋە بۇتلارغا يېقىنلىشىش نىيىتى بىلەن ھارام قىلغان. مەسىلەن: بىز يۇقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك بەھىرا، سائىبە، ۋەسىيلە ۋە ھامىلارنى ھارام قىلىپ، ئۇنىڭ قارشىلىقىدا ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان ۋە قانغا ئوخشاش كۆپلىگەن قەبىھ نەرسىلەرنى ھالال سانغان.

ئىسلام پاك نەرسىلەرنى ھالال قىلىدۇ:

جانلىقلارنى يېيىش ھەققىدە ئىنسانلارنىڭ بىر قىسمى ئىسراپقا، يەنە بىر قىسمى قاتتىق چەكلەشكە يۈزلەنگەن بىر پەيتتە، ئىسلام دىنى، چاقىرىقىنى پۈتۈن ئىنسانلارغا قارىتىپ مۇنداق دېگەن:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾

﴿ئى ئىنسانلار، يەر يۈزىدىكى ھالال - پاك نەرسىلەردىن يەڭلار، شەيتاننىڭ يوللىرىغا ئەگەشمەڭلار، چۈنكى شەيتان سىلەرگە ئوچۇق دۈشمەندۇر﴾ [بەقەرە سۈرىسى 168- ئايەت]

بۇ ئايەتتە ئاللاھ تائالا پۈتۈن ئىنسانلارغا ئىنسان بولۇش سۈپىتى بىلەن خىتاب قىلىپ ئۇلارنى يەر يۈزىدىكى ئۆزلىرى ئۈچۈن يارىتىلغان ھەر قانداق پاك نەرسىلەرنى يېيىشكە، بەزى ئىنسانلارغا ئاللاھنىڭ ھالال قىلغان نېمەتلىرىنى قەبىھ كۆرسىتىش ئارقىلىق ھالالنى ھارام قىلىشقا ئۈندەيدىغان شەيتاننىڭ يولىغا دەسسەسلىككە، ئۆزلىرىنى پاك نەرسىلەردىن مەھرۇم قىلماسلىققا

چاقىردى. ئۇنىڭدىن كېيىن مۆمىنلەرگە خىتاب قىلىپ مۇنداق دېدى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۶۰﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لَعِيرِ اللَّهُ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر، بىز سىلەرنى رىزىقلاندۇرغان ھالال نەرسىلەردىن يەڭلار، ئەگەر ئاللاھقا ئىبادەت قىلىدىغان بولساڭلار، ئاللاھقا شۈكۈر قىلىڭلار، ئاللاھ سىلەرگە ئۈزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننى، قانى، چوشقا گۆشىنى، ئاللاھدىن غەيرىنىڭ (بۇتلارنىڭ) نامى ئىيتىلىپ بوغۇزلانغان ھايۋاننى يېيىشنى ھارام قىلدى، كىمكى ئۆز ئىختىيارچە ئەمەس، ئىلاجسىزلىقتىن (يۇقىرىقى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) ھاياتنى ساقلاپ قالغۇدەك يېسە، ئۇنىڭغا ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. ھەقىقەتەن ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇ﴾ [بەقەرە سۈرىسى 172 - 173 - ئايەتلەر]

ئاللاھ تائالا مۆمىنلەرگە خاس بولغان بۇ بۇيرۇق بىلەن ئۇلارنى ئاتا قىلىنغان پاك نەرسىلەردىن يېيىشكە ۋە بۇنىڭ قارشىلىقىدا شۈكۈر قىلىش ۋە زىپىسىنى ئادا قىلىشقا بۇيرىغان، كېيىن بۇ ئايەتتە ۋە باشقا ئايەتلەردە بايان قىلىنغان بۇ تۆت تۈردىن باشقىسىنى ھارام قىلمىغانلىقىنى، ھاراملارنىڭ بۇ تۆت تۈردە يىغىنچاقلىغانلىقىنى بايان قىلغان:

﴿قُلْ لَا أُجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِّعَيِّرِ اللَّهُ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

﴿ئېيتقىنكى، ماخا ۋەھىي قىلىنغان ئەھكاملار ئىچىدە، ئۆزى ئۆلۈپ قالغان نەرسە ياكى ئېقىپ چىققان قان ۋە ياكى چوشقا گۆشى ۋە ئاللاھدىن غەيرىنىڭ ئىسمى ئېيتىلىك بوغۇزلانغان گۇناھ مالدىن غەيرىنى ھارقانداق ئادەم ئۈچۈن ھارام كۆرمەيمەن. كىمكى ئۇلاردىن (يەنى يۇقىرىقى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) نائىلاج ۋە ئىختىيارسىز ھالدا ھاياتىنى ساقلاپ قالغۇدەك يېسە، ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، چۈنكى پەرۋەردىگارىڭ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، مېھرىباندۇر﴾ [ئەنئام سۈرىسى 145 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا مائىدە سۈرىسىدە بۇ ھاراملارنى تېخىمۇ تەپسىلىي بايان قىلغان:

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلًا لِّعَيِّرِ اللَّهُ بِهِ وَالْمُنْحَقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَىٰ النَّصْبِ﴾

﴿سىلەرگە ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، قان، چوشقا گۆشى، ئاللاھدىن غەيرىنىڭ نامى تىلغا ئېلىنىپ بوغۇزلانغان ھايۋان، بوغۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، ئۈرۈپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، يىقىلىپ ئۆلگەن ھايۋان، (ھايۋانلار تەرەپىدىن) ئۈسۈپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، يىرتقۇچ ھايۋانلار يەپ قويغان ھايۋان ھارام قىلىندى﴾ [مائىدە سۈرىسى 3 - ئايەت]

ھارام قىلىنغان گۆشلەرنى ئون قىسىمغا يەتكۈزگەن بۇ ئايەت بىلەن تۆت قىسىمغا جۇغلانغان ئايەتنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھېچ زىتلىق يوق، پەقەتلا بۇ ئايەت تەپسىلىي بايان قىلغان. چۈنكى بوغۇلۇپ، ئۇرۇلۇپ، ئىگىز يەردىن چۈشۈپ، ئۈسۈلۈپ ۋە يىرتقۇچ ھايۋانلار تەرەپىدىن يېيىلگەنلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزى ئۆلۈپ قالغان مەندە، بۇلار بۇ مەنىنىڭ ئىزاھىدىن باشقا نەرسە ئەمەس، تىكىلگەن تاشلاردا بوغۇزلانغانلارمۇ ئاللاھدىن باشقىغا بوغۇزلانغاننىڭ ھۆكۈمىدە بىر قىسىم ھېسابلىنىدۇ. دېمەك: ھارام قىلىنغان يېمەكلىكلەر يىغىنچاقلانغاندا تۆت، تەپسىلىي بايان قىلىنغاندا ئون قىسىمدۇر.

ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننىڭ ھارام قىلىنىشى ۋە ئۇنىڭ ھېكمىتى:

ھارام يېمەكلەردىن ئايەتلەر ئېنىق بايان قىلغان بىرىنچى نەرسە: ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاندۇر. ئۇ - ئىنسان تەرەپىدىن بوغۇزلاش ياكى ئوۋلاش نىيىتى بولماستىن ئۆلگەن ھايۋان ياكى ئۇچار قاناتلاردىن ئىبارەت.

زامانىۋى ئەقىل ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننىڭ ھارام قىلىنىشى ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلانماي تاشلىۋېتىشنىڭ ھېكمىتى ئۈستىدە توختىلىشى مۇمكىن، بۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بېرىمىز: بۇنىڭدا ئېنىق ھېكمەتلەر بار مەسىلەن:

1) - ساغلام تەبىئەت ئۇنىڭدىن يىرگىنىدۇ ۋە نەپرەت قىلىدۇ، ئاقىللار ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننى يېيىشنى ئىنساننىڭ ئىززىتىنى چۈشۈرىدىغان ئىش دەپ قارايدۇ. شۇڭا كىتاب ئەھلى بولغان بارلىق مىللەتلەرنىڭ (بوغۇزلاش ئۈسسۈلى ئوخشىمىسىمۇ) بوغۇزلانغاندىن باشقىسىنى يېمەيدىغانلىقىنى ۋە ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننى ھارام دەيدىغانلىقىنى كۆرىمىز.

(2) - ھېكمەتلەرنىڭ يەنە بىرى بولسا: مۇسۇلمانلارنى ھەرقانداق ئىشنى نىيەت ۋە ئىرادە بىلەن قىلىشقا ئادەتلەندۈرۈشتۈر. نىيەت قىلماي ۋە ئىشلەش كۈچىنى خوراتماي تۇرۇپ ھېچ قانداق بىر نەرسىگە ياكى مېۋىگە ئىگە بولۇشقا ئادەتلەندۈرمەسلىكتۇر. چۈنكى ھايۋاننىڭ ھالالىقىنى پەرقلەندۈرىدىغان بوغۇزلاش بولسا: يېيىش مەقسىتىدە جىنىنى چىقىرىشتۇر. خۇددى ئاللاھ تائالا ئىنسان يېيىشنى مەقسەت قىلمىغان ۋە ئويلىمىغان نەرسىنى يېيىشكە رازى بولمىغاندەك.

(3) - ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان چوڭ بىر ئېھتىمالدا ئۇزۇن مۇددەتلىك ياكى ئۇشتۇمتۇت كېسەل تۈپەيلىدىن ياكى زەھەرلىك ئوتلارنى يېيىش ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش سەۋەبلەردىن ئۆلگەن بولىدۇ. بۇلارنىڭ زەھىرىدىن پۈتۈنلەي خاتىرجەم بولغىلى بولمايدۇ، چۈنكى بۇنداق ئۆلگەن ھايۋان ئاجىزلىق ۋە نورمالسىزلىقتىن ئۆلگەن بولىدۇ.

(4) - ئۇلۇغ ئاللاھ ئىنسانلارغا ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننى ھارام قىلىش بىلەن بىللە باشقا ھايۋان ۋە ئۇچارقانلارغا رەھمەت قىلىپ، ئۇلارغا ئۆلۈك ھايۋانلاردىن ئوزۇقلىنىش پۇرسىتى بەرگەن، چۈنكى قۇرئان كەرىم بايان قىلغىنىدەك، ھايۋاناتلار ۋە ئۇچارقۇشلارمۇ بىزگە ئوخشاش مىللەتلەردۇر. بۇ خىل ئەھۋال چۆل - باياۋانلاردەك ھايۋان ئۆلۈكلىرى كۆمۈلمەيدىغان يەرلەردە ئېنىق كۆرىلىدۇ.

(5) - يەنە بىر ھېكمەتنى بولسا، كىشىلەرگە ئىگە بولغان ھايۋاناتلىرىدىن خەۋەر ئېلىشنى، ئۇلارنى كېسەللىك ۋە ئاجىزلىق قۇربانى بولۇپ كېتىشىگە تاشلاپ قويماي، يا داۋالاش، يا بۇ ئازابىتىن تىز قۇتقۇزۇش كېرەكلىكىنى ئۇقتۇرۇش.

ئاققان قاننىڭ ھىھارام قىلىنىشى:

ھارام يېمەكلىكلەرنىڭ ئىككىنچىسى: ئاققان قاندۇر. ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن تالنىڭ ھالال ياكى ھاراملىقى ھەققىدە سورالغاندا: "يەڭلار" دېگەن، سورىغۇچىلار ئۇنىڭ قان ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندا ئۇ مۇنداق دېگەن: "سىلەرگە ھارام قىلىنغان نەرسە ئاققان قاندۇر".

ئاققان قاننىڭ ھارام بولىشىدىكى ھېكمەتلەرنىڭ بىرى: ئۇ پاكىز ئىنسانىي تەبىئەت يىرگىنىدىغان نەرسە، ھەمدە ئۇ ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاندىكى زىيانلىق بولۇشى مۇمكىن.

جاھىلىيەت ئەرەبلىرى ئاچ قالغان چاغدا، ھايۋاننى يارىدار قىلىپ، ئۇنىڭدىن ئاققان قاننى يىغىپ ئىچىشەتتى، بۇ ھەقتە جاھىلىيەت دەۋرى ئەرەب شائىرى ئەئىشە مۇنداق دەيدۇ:

تاپلاردىن يىراق تۇر، قەتئى يېقىن كەلمە

قان ئاققۇزۇپ جاننى قىيناپ بۇنداق كەسمە

بۇنداق قان ئېقىتىش ھايۋاناتلارغا ئازار بولغانلىقتىن، ھەمدە ئۇنى ئاجىزلىتىشقا سەۋەب بولغانلىقتىن جانابى ئاللاھ بۇنى ھارام قىلغان.

توشقۇز گۆشى:

ھاراملارنىڭ ئۈچىنچىسى: توشقۇز گۆشىدۇر. ساغلام تەبىئەت ئۇنى قەيسە كۆرىدۇ، ئۇنىڭدىن يىرگىنىدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرگەن يېمىكى پاسكىنا نىجىس نەرسىلەردىن ئىبارەت. ھازىرقى زامان تېببىي تەتقىقاتلىرى توشقۇز گۆشىنىڭ ھەممە

بەلۋاغلاردا بولۇپمۇ ئىسسىق بەلۋاغلاردا زىيانلىق ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. ئىلمىي تەجرىبىلەر ئارقىلىق توڭگۇز گۆشىدە ئادەم ئۆلتۈرىدىغان قۇرۇت ۋە مىكروبلار بارلىقى ئىسپاتلاندى. كىم بىلىدۇ، بەلكى كېلەچەكتە ئىلىم - پەن بۇ ھاراملار ھەققىدە بىز بۈگۈن بىلىدىغان مەلۇماتلاردىن تېخىمۇ كۆپرەك يېڭى مەلۇماتلارنى كەشىپ قىلىشى مۇمكىن. ئاللاھ تائالا پەيغەمبىرىنى سۈپەتلەپ ھەقىقەتەن راست ئېيتقان:

﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾

﴿ئۇلارغا ناپاك نەرسىلەرنى ھارام قىلىدۇ﴾ ئەئراق سۈرىسى

157- ئايەت]

بۇ ھەقتە بەزى تەتقىقاتچىلار: ”ئىنسان توڭگۇز گۆشىنى يېيىشنى داۋام قىلسا، كۈنلىمەس بولۇپ قالىدۇ“ دېگەن.

ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامىغا بوغۇزلانغان ھايۋان:

ھاراملارنىڭ تۆتىنچىسى: ئاللاھدىن غەيرىنىڭ نامى تىلغا ئېلىنىپ بوغۇزلانغان ھايۋاندۇر. يەنى بوغۇزلانغاندا بۇت ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ نامى ئېيتىلغان ھايۋانلاردۇر. ئەرەب بۇتپەرەسلىرى ھايۋان بوغۇزلىغاندا، لات، ئۇززا بۇتلىرىنىڭ ناملىرىنى تىلغا ئېلىشقا، بۇ ئاللاھدىن باشقىغا يېقىنلىشىش ۋە ئۇنىڭ ئۇلۇغ ئىسمىدىن باشقا بىر نەرسە بىلەن ئىبادەت قىلىشتۇر. بۇ يەردىكى ھارام قىلىش سەۋەبى: تەۋھىد ئەقىدىسىنىڭ قوغدىلىشى، ئېتىقادنىڭ ھەر تۈرلۈك بۇلغۇنىشىلاردىن پاكلىنىشى ۋە ھەر قانداق بىر مۇناسىۋەتتە كۆپۈر ۋە شېرىككە قارشى كۆرەش قىلىشتەك ساپ دىنىي غايىدىن ئىبارەتتۇر.

ئىنساننى ياراتقان، يەر يۈزىدىكى بارلىقلارنى ئىنسانغا بويسۇندۇرغان ۋە ھايۋاناتلارنى ئۇنىڭ خىزمىتىگە تەيىنلىگەن جانابى ئاللاھ ئۆز نامىنى تىلغا ئېلىش شەرتى بىلەن ئىنسانلارغا ھايۋاننى بوغۇزلاپ پايدىلىنىشقا رۇخسەت قىلغان. ئاللاھنىڭ نامىنى بوغۇزلاش پەيتىدە تىلغا ئېلىشنىڭ مەنىسى: بۇ جانلىق ھايۋانغا بۇ ئىشنىڭ پەقەت ئاللاھنىڭ ئىزىنى ۋە رازىلىقى بىلەن قىلىنغانلىقىنى بىلدۈرۈشتۇر. ھايۋان بوغۇزلىغاندا ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامى تىلغا ئېلىنىڭ قالسا، ئاللاھنىڭ بۇ ئىزىنى ۋە رازىلىقى بىكار قىلىنىدۇ. شۇنداق قىلىپ بۇنداق بوغۇزلانغان ھايۋاندىن مەھرۇم بولۇشقا لايىق بولغان بولىدۇ.

ئۆزى تۇلۇپ قالغان جانلىقلارنىڭ تۈرلىرى:

يۇقىرىقى تۆت خىل تۈر ھارام يېمەكلىكلەرنىڭ ئىخچاملاشقان تۈرى بولۇپ، يۇقىرىدا ئېيتقىنىمىزدەك مائىدە سۈرىسىدىكى ئايەت بۇلارنى ئون تۈرگە ئايرىغان.

ئۇنىڭ بەشىنچىسى: بوغۇلۇپ ئۆلگەن ھايۋاندۇر. ئارغامچا ياكى ھەرقانداق بىر نەرسە بىلەن بوينىدىن بوغۇلغان ياكى بېشى تار يەرگە كىرىپ قالغاندەك شارائىتلاردا ئۆلگەن ھايۋانلار بوغۇلۇپ ئۆلگەن ھايۋان قاتارىغا كىرىدۇ.

ئالتىنچىسى: كالتەك ياكى باشقا ھەرقانداق بىر نەرسە بىلەن ئۇرۇلۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان.

يەتتىنچىسى: ئىگىزدىن يىقىلىپ چۈشۈپ ئۆلگەن ھايۋان. قۇدۇققا چۈشۈپ ئۆلۈپ قالغانلىرىمۇ مۇشۇ ھۆكۈمدە.

سەككىزىنچىسى: باشقا بىر ھايۋان تەرەپىدىن ئۈسۈلۈپ ئۆلگەن ھايۋان.

توققۇزىنچىسى: يىرتقۇچ ھايۋان بىر قىسمىنى يەپ قويغانلىقتىن ئۆلگەن ھايۋان.

ئۇلۇغ ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە بۇ ئاخىرقى بەش ھارامنى بىر - بىرلەپ سانغاندىن كېيىن مۇنداق دېگەن:

﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾

«بوغۇزلىغانلىرىڭلارلا ھالال بولسۇن» يەنى: بۇ ھايۋانلاردىن جېنى چىقىپ بولمىغان ھالەتتە ئۆلگۈرۈپ بوغۇزلىغىنىڭلار ھالال بولسۇن.

بۇنىڭدىن بىلىنىدۇكى، ھايۋان جانلىق ھالەتتە ئۆلگۈرۈپ بوغۇزلانسا ئۇنىڭ ھالال بولۇشى ئۈچۈن كۇپايدۇر. ھەزرىتى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: "ھەرقانداق بىر نەرسە بىلەن ئۇرۇلغان، ئىگىزلىكتىن چۈشۈپ كەتكەن ياكى ئۈسۈلگەن ھايۋان پۇت - قوللىرىنى مىدىرلاتقاندا بوغۇزلاپ ئۆلگۈرگەن تەقدىردە ئۇنى يېسەك بولسۇن". ئەل داھىياك⁽¹⁾ مۇنداق دەيدۇ: "جاھىلىيەت دەۋرىدە يۇقىرىدا ئېيتىلغانلارنىڭ ھەممىسى يېيىلەتتى. ئىسلام كەلگەندە بۇ ھايۋانلاردىن ئۆلگۈرۈپ بوغۇزلانغاندىن باشقا ھەممىنى ھارام قىلدى. بۇنىڭغا بىنائەن پۇتى ياكى قۇيرۇقى ياكى كىرىكى مىدىرلاپ ھەرىكەت قىلغاندا ئۆلگۈرۈپ بوغۇزلانغان ھايۋان ھالالدۇر"⁽²⁾.

بۇ تۈرلۈك ھايۋانلارنىڭ ھارام قىلىنىش ھېكمىتى:

(1) - ئەل داھىياك: ئەدداھىياك ئىبنى مۇزاھىم ئەلھىلالى، تابىئىي، مەشھۇر مۇپەسسىر، 105 - ياكى

106 - ھەۋايات بولغان - ت.

(2) - بەزى ئالىملار مۇنداق دېگەن: "بىر ھايۋاننىڭ يېيىلىشى ئۈچۈن بوغۇزلىغاندا تولۇق جانلىق بولۇشى شەرت. بۇنىڭ ئالامىتى: قاننىڭ ئېتىلىپ چىقىشى ۋە قاننىق ھەرىكەتتۇر".

بۇ تۈرلۈك ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋانلارنىڭ ھارام بولۇشى يۇقىرىدا ئۆتكەن ھېكمەتلەردىن كېسەللىكتىن ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننىڭ زىيانلىق بولۇشىدىن باشقا ھېكمەتلەردۇر، چۈنكى بۇ يەردە ھايۋان كېسەللىكتىن ئەمەس باشقا سەۋەبتىن ئۆلگەن. بۇ يەردە يەنە يۇقىرىدىكى ھېكمەتلەرنىڭ ئاخىرقىسى تېخىمۇ بەك كۆزگە چېلىقىدۇ، بۇنداق ھايۋاننى ھارام قىلىش بىلەن ھېكمەت ئىگىسى ئاللاھ تائالا ھايۋانغا كۆڭۈل بۆلۈش، ئۇنىڭغا رەھىمدىللىك قىلىش ۋە ئۇنى ئاسراشنى ئىنسانلارغا ئۈگىتىدۇ. بىخۇدلىق قىلىپ ھايۋاننىڭ بوغۇلۇپ قېلىشىغا، ئىگىز يەردىن چۈشۈپ كېتىشىگە، بىر - بىرلىرىنى ئۆلتۈرگەنگە قەدەر ئۇرۇشۇشلىرىغا سەۋەب بولۇش توغرا ئەمەس. يەنە بەزى تاش يۈرەك پادىچىلار قىلغىنىدەك ھايۋانلارنى ئازابلانغان ھالدا ئۆلگۈچە ئۇرۇشمۇ جازا ئەمەس. ئۆلگۈچە ياكى ئېغىر يارىلانغۇچە ھايۋانلارنى بىر - بىرى بىلەن ئۇرۇشقا سېلىشمۇ جازا ئەمەس.

بۇنىڭ ئۈچۈن ئالىملار بىر مۇڭگۈز تېگىشى بىلەن بوغۇزلىنىدىغان يېرىدىن قان ئاققان تەقدىردىمۇ، ئۈسۈشۈپ ئۆلگەن ھايۋاننىڭ ھارام بولىدىغانلىقىغا ھۆكۈم قىلغان. مېنىڭ قانائىتىمچە بۇ، ھايۋانلارنى ئۆلگەنگە قەدەر بىر - بىرلىرى بىلەن ئۇرۇشقا قويۇپ بېرىشنىڭ جازاسىدۇر، شۇڭا ئۇ ھارام قىلىنغان.

يىرتقۇچ ھايۋان يېگەن ۋە ئۆلتۈرگەن ھايۋاننىڭ ھارام بولۇشىنىڭ ھېكمەتلىرىدىن بىرى، بەلكى بىرىنچىسى: ئىنساننى ھۆرمەتلەش ۋە ئۇنى ھايۋانلارنىڭ ئارتۇقىنى يېيىشتىن ساقلاشتۇر. جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئىنسانلار يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن ئاشقان قوي، كالا ۋە تۆگىنى يېيىشەتتى، شۇڭا ئاللاھ بۇنى مۆمىنلەرگە ھارام قىلدى.

بۇتلارغا بوغۇزلانغان ھايۋانلار:

ھارام قىلىنغان يېمەكلىكلەرنىڭ ئونىنچىسى: تىكىلگەن تاشلارغا بوغۇزلانغان ھايۋانلاردۇر. تىكىلگەن تاشتىن مەقسەت: ئاللاھدىن باشقا ئىبادەت قىلىنىدىغان تاش ياكى ھەيكەل قاتارلىق نەرسىلەردۇر. جاھىلىيەت دەۋرىدە كەبىنىڭ ئەتراپىدا بۇنداق تىكىلگەن تاشلار بار بولۇپ، ئىنسانلار خۇدالىرىغا ۋە بۇتلىرىغا يېقىنلىق قىلىش نىيىتى بىلەن ئۇنىڭ ئالدىدا قۇربانلىق قىلىشاتتى.

بۇ ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامىغا بوغۇزلانغانلارنىڭ بىر تۈرىدۇر، چۈنكى ھەر ئىككىسىدە ئاللاھدىن باشقىنى ئۇلۇغلاش مەنىسى بار، ئوتتۇرىدىكى پەرق بولسا: ئاللاھدىن باشقىغا بوغۇزلانغان ھايۋان بۇتتىن ئۇزاق بولسىمۇ ئۇنىڭ نامىغا بوغۇزلىنىدۇ. تىكىلگەن تاشلارغا بوغۇزلانغانلار بولسا بۇتنىڭ ياكى تاشنىڭ ئالدىدا ياكى ئۈستىدە بوغۇزلىنىدۇ، بۇ ئىككىنچىسىنىڭ ھارام بولۇشى ئۈچۈن ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامى ئېيتىلغان بولۇشى كېرەك ئەمەس.

بۇنداق تىكىلگەن تاشلار كەبىنىڭ ئەتراپىدا بولغاچقا، كۆپ ئىنسانلار ھايۋاناتلارنى بۇ تاشلارنىڭ ئۈستىدە بوغۇزلاش كەبىنى ئۇلۇغلىغانلىقتۇر دەپ خاتا چۈشىنىشەتتى، شۇڭا بۇنىڭ ھاراملىقى ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامىغا بوغۇزلانغان ھايۋان قىسمىدىن مەلۇم بولسىمۇ، قۇرئان كەرىم بۇ خاتا چۈشەنچىنى يوقۇتۇش ئۈچۈن ھاراملىقىنى ئېنىق ۋە كەسكىن ھالدا ئايرىم كۆرسەتتى.

بېلىق ۋە پىچەتكە پىھالال:

ئىسلام شەرىئىتى ھارام قىلىنغان ئۆلۈك ھايۋانلار قاتارىدىن بېلىق ۋە پىچەتكە ئوخشاش سۇ جانلىقلىرىنى چىقىرىۋەتكەن. ئىمام ئەھمەد ۋە باشقىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان

بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دېڭىز سۈيى ھەققىدە سورالغاندا:

«دېڭىزنىڭ سۈيى پاكىز، ئۆلۈكى ھالال»⁽¹⁾ دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

﴿حَلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾

«سىلەرنىڭ ۋە يولۇچىلارنىڭ مەنپەئەتلىنىشى ئۈچۈن سىلەرگە دېڭىز ھايۋانلىرى، دېڭىزدىن چىقىدىغان يېمەكلىكلەر ھالال قىلىندى» [مائىدە سۈرىسى 96 - ئايەت]

ھەزرىتى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ئايەتنى تەپسىر قىلىپ: "دېڭىزنىڭ ئوۋى: دېڭىزدىن ئوۋلانغان نەرسىلەر، يېمەكلىرى: دېڭىز سىرتىغا ئاتقان نەرسىلەردۇر" دېگەن. ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ: "دېڭىزنىڭ يېمەكلىرى - ئۆلۈكىدۇر" دېگەن.

ئىمام بۇخارى⁽²⁾ ۋە ئىمام مۇسلىم⁽³⁾ سەھەبلىرىدە ھەزرىتى جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە مۇنداق دەپ كەلگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەردىن بىر كىچىك قوشۇن ئەۋەتتى، ئۇلار دېڭىزدا ئۆلۈپ قىرغاققا چىقىپ قالغان چوڭ بىر كىتنى تېپىۋالدى، قوشۇن ئۇنىڭ گۆشىدىن يىگىرمە نەچچە كۈن

(1) - ئىمام ئەھمەد، تىرمىزى، ئەبۇ داۋۇد، نەسائى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى: مۇھەممەد ئىبنى ئىسمائىل ئىبنى ئىبراھىم ئەلبۇخارى، ئاناقلۇق ھەدىس ئالىمى، مەشھۇر (سەھىھۇل بۇخارى) ۋە باشقا بىرنەچچە كىتابنىڭ مۇئەللىپى، ۋاپاتى ھ-256 - يىلى - ت.

(3) - ئىمام مۇسلىم: مۇسلىم ئىبنى ئەلھەججائ ئىبنى مۇسلىم ئەلنىشاپۇرى، ھەدىس ئىماملىرىدىن بىرى، مەشھۇر (سەھىھۇ مۇسلىم) قاتارلىق كىتابلارنىڭ مۇئەللىپى، ھ-261 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

يېگەندىن كېيىن قوشۇن مەدىنىگە قايتىپ كەلدى ۋە دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇ ۋەقەنى دوكلات قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

﴿اللھنىڭ سىلەرگە چىقىرىپ بەرگەن رىزقىدىن يەڭلار، ئەگەر يەنە بولسا بىزگىمۇ يېگۈزۈڭلار﴾ دېدى. بەزى ساھابىلەر بىر ئاز ئېلىپ كەلگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يېدى»⁽¹⁾.
چېكەتكىمۇ دېڭىزنىڭ ئۆلۈكى بىلەن ئوخشاش بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چېكەتكىنىڭ ئۆلۈكىنى يېيىشكە رۇخسەت قىلغان، چۈنكى ئۇنى بوغۇزلاش مۇمكىن ئەمەس. ھەزرىتى ئىبنى ئەبى ئەۋفە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە يەتتە قېتىم چېكەتكە يەپ جەڭ قىلدۇق»⁽²⁾.

ئۆلۈپ قالغان باھايۋاننىڭ تېرىسى، سۆڭىكى ۋە تۈكىدىن پايدىلىنىش:

ئۆزى ئۆلۈپ قالغان باھايۋاننى ھارام قىلىشتىن مەقسەت: ئۇنىڭ يېيىلىشىنى ھارام قىلىشتۇر. ئەمما ئۇنىڭ تېرىسى، مۇڭگۈزى ياكى سۆڭىكى ۋە تۈكلىرىدىن پايدىلانغىلى بولىدۇ، بەلكى ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش كېرەك. چۈنكى ئۇ پايدىلىنىش مۇمكىن بولغان بىر مال، شۇڭا ئۇنى زاي قىلىۋېتىشكە بولمايدۇ.

ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «ئانىمىز مەيۈنەنىڭ كېنىزىگە بىر قوي سەدىقە بېرىلدى، ئۇ قوي ئۆلۈپ قالدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ: ”ئۇنىڭ تېرىسىنى چىقىرىپ، ئاشلاپ پايدىلانساڭلار بولماسىدى“ دېدى، ساھابىلەر: ”ئۇ ئۆلۈپ قالغان“ دېيىشكەندە،

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىبنى ماجەدىن باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ پەقەت يېيىلىشى ھىھرام قىلىندى» دېدى (1).

بۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆلۈك ھايۋانلارنىڭ تېرىسىنى تازىلاش يولىنى كۆرسىتىپ قويدى، ئۇ بولسا ئاشلىماقتۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا بىر ھەدىستە مۇنداق دېگەن: «ئاشلاش تېرىنى پاكىزلايدىغان نەرسە» (2).

يەنى: پاكىزلاش ئۈچۈن تېرىنى ئاشلاش، قوينى ھالال قىلىش ئۈچۈن بوغۇزلىماققا ئوخشايدۇ.

يەنە بىر ھەدىستە: «ئۇنى ئاشلاش پاسكىنلىقنى تۈگىتىدۇ» (3) دېگەن.

سەھىھۇ مۇسلىمدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «تېرە ئاشلانسى پاكىزلانغان بولىدۇ»

بۇ ھۆكۈم ئىت ياكى توڭگۇز تېرىسى بولسۇن ھەرقانداق تېرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان ئومۇمىي ھۆكۈمدۇر، بۇ ئەھلى زىھنىنىڭ قارىشىدۇر. ئىمام ئەبۇ ھەنىفىنىڭ شاگىرتى ئىمام ئەبۇ يۈسۈپتىنمۇ ئەينى قاراش رىۋايەت قىلىنغان. ئىمام شەۋكانى (4) بۇ قاراشنى كۈچلەندۈرگەن.

ئىمام بۇخارىنىڭ رىۋايىتىدە، سەۋدە ئانىمىز مۇنداق دېگەن: «بىزنىڭ بىر قويمىز ئۆلۈپ قالغان ئىدى، بىز ئۇنىڭ تېرىسىنى ئاشلاپ، ھازىر كونا تۈلۈم بولۇپ قالغان بولسىمۇ، چۈلە سېلىپ ئىشلىتىۋاتىمىز»

(1) - ئىبنى ماجەدىن باشقا كۆپچىلىك رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئەبۇ داۋۇد ۋە نەسائى رىۋايەت قىلغان.

(3) - ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(4) - ئىمام شەۋكانى؛ مۇھەممەد ئىبنى ئەلى، يەمەننىڭ ئەللامىسى، مەشھۇر مۇجتەھىد، نۇرغۇن كىتابلارنى يېزىپ قالدۇرغان، (1173-1250ھ) سانئادا ۋاپات بولغان - ت.

زۆرۈرىيەت باھالىتى بۇنىڭ سىرتىدا:

يۇقىرىدا ئېيتىلغان ھىرام يېمەكلىكلەرنىڭ ھەممىسى ئادەتتىكى نورمال ئەھۋالدا شۇنداق بولىدۇ، لېكىن ئېيتقىنىمىزدەك زۆرۈرەت ھالىتىنىڭ ئايرىم ھۆكۈمى بار، ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾

﴿زۆرۈرىيەت بولمىغۇچە يېيىش ھىرام قىلغان نەرسىلەرنى ئاللاھ سىلەرگە ئوچۇق بايان قىلدى﴾ [ئەنئام سۈرىسى 119 – ئايەت]

يەنە ئاللاھ تائالا ھىرام يېمەكلىكلەرنى بايان قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دېگەن:

﴿مَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

﴿كىمكى ئۆز ئىختىيارچە ئەمەس، ئىلاجسىزلىقتىن (يۇقىرىقى ھىرام قىلىنغان نەرسىلەردىن) ھاياتىنى ساقلاپ قالغۇدەك يېسە، ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، ھەقىقەتەن ئاللاھ ناھايتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايتى مېھرىبانىدۇر﴾ [بەقەرە سۈرىسى 173- ئايەت]

ئۆلىمالار تەرەپىدىن بىردەك ئىتتىپاقلىشىپ قوبۇل قىلىنغان زۆرۈرەت: ئاچ قالغاندا غىزالىنىش زۆرۈرىتىدۇر.

بەزى ئۆلىمالار زامان مۇددىتى تەرەپىدىن بىر كېچە - كۈندۈز ئۆتۈشى ۋە بۇ ئەسنادا ھىراملاردىن باشقا يەيدىغان نەرسىنىڭ تېپىلماسلىق شەرتىنى قويدۇ، بۇنداق ئەھۋالدا ئىنسان ئۆزىنى ئۆلۈمدىن ساقلاپ قېلىشقا يېتەرلىك مىقداردا ھىرام يېمەكلىكلەرنى يېسە بولىدۇ.

ئىمام مالىك مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئەھۋالدا قالغان كىشى ئۇنىڭدىن تويغىچە يەلەيدۇ، ۋە باشقا يېمەك تېپىلغانغا قەدەر ئۇنىڭدىن ئوزۇقلۇققا ئېلىۋالسا بولىدۇ».

باشقا ئۆلىمالار مۇنداق دەيدۇ: «پەقەت ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇپلا قالدىغان مىقداردىن ئارتۇق يېسە بولمايدۇ، قۇرئان كەرىمدىكى:

﴿غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾

«باشقىنىڭ مېلىغا قول ئۇزاتماسلىق ۋە زۆرۈرەت چېكىدىن ئېشىپ كەتمەسلىك» دېگەن كۆرسەتمىمۇ قارىماققا شۇنى بىلدۈرىدۇ. ئاچلىق زۆرۈرىتىنى قۇرئان كەرىم ئۈچۈن بىر دەلىل بىلەن بايان قىلغان:

﴿فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرٍ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

«كىمكى ئاچلىقتا ئىلاجسىزلىقتىن، گۇناھنى مەقسەت قىلماستىن (ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) يېيىشكە مەجبۇر بولسا گۇناھ بولمايدۇ، ئاللاھ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، بەندىلىرىگە ناھايىتى مېھرىباندۇر» [مائىدە سۈرىسى 3 - ئايەت]

ھورۇ زۆرۈرىيىتى:

يارا ياكى بىر كىسەللىكنىڭ ساقىيىشى يالغۇز بۇ ھاراملاردىن بىرىنى يېيىشكە باغلىق بولۇپ قالغان تەقدىردە فىقھى ئالىملىرىنىڭ ئوخشاشمىغان كۆز قاراشلىرى بار. بەزىلىرى داۋالىنىشنى ئوزۇقلىنىشتەك كۈچلۈك بىر زۆرۈرىيەت دەپ قوبۇل قىلمايدۇ، بۇ قاراشتىكىلەر ئىمام بۇخارى ھەزرىتى ئىبنى مەسئۇدىتىن رىۋايەت قىلغان شۇ ھەدىس شەرىپكە تايىنىدۇ:

﴿ئاللاھ شىپالىقىڭلارنى سىلەرگە ھارام قىلغان نەرسىلەردە قىلمىغان﴾

يەنە بەزىلەر داۋالنىشنى ئوزۇقلىنىشتەك كۈچلۈك زۆرۈرەت دەپ قارايدۇ. چۈنكى ھەر ئىككىسى ھاياتنىڭ داۋاملىشىشى ئۈچۈن كېرەكلىك، بۇ قاراشتىكىلەرمۇ ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ داۋالاش ئۈچۈن قوللىنىشقا بولىدىغانلىقى ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئومۇمەن يىپەك كىيىم كىيىشنىڭ ھارام ئىكەنلىكىنى بەلگىلەپ، قوتۇر كېسىلىگە مۇپتىلا بولغان ھەزرىتى ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇق ۋە زۇبەير ئىبنى ئەۋۋاملارغا يىپەك كىيىشكە بەرگەن رۇخسەتنى دەلىل قىلىپ كۆرسىتىدۇ. (بۇ ھەقتە كىيىم - كېچەك ۋە زىننەت بۇيۇملىرى دېگەن بابقا قاراڭ).

بەلكى بۇ قاراش، ھەر بىر كۆرسەتمە ۋە قانۇنلىرىدا ئىنسان ھاياتىنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان ئىسلامنىڭ روھىغا تېخىمۇ يېقىن بولىشى مۇمكىن.

ئېگىن ھارام بولغان بىر نەرسىنى دورا ئورنىدا ئىستېمال قىلىشنىڭ شەرتلىرى بار:

1 - بۇ دورا ئىستېمال قىلىنىدىغان تەقدىردە ئىنساننىڭ ھاياتى ۋە سالامەتلىكى ھەقىقىي خەۋپكە ئۇچرىشى.

2 - ئۇنىڭ ئورنىغا دەسسەيدىغان ھالال دورىنىڭ تېپىلماسلىقى.

3 - بۇ دورىنى دىيانتىگە ۋە ئىلمىگە ئىشەنچ قىلغىلى بولىدىغان مۇسۇلمان بىر دوختۇرنىڭ تەۋسىيە قىلىشى.

بىز بۇ يەردە ئەمەلىي ھاياتىمىزدىن ۋە ئىشەنچلىك دوختۇرلارنىڭ سۆزلىرىدىن بىلگىنىمىزگە ئاساسلىنىپ ئېيتساق، بۇ

ھاراملاردىن بىرىنى دورا قىلىپ ئىشلىتىشكە مەجبۇر قىلىدىغان تېببىي زۆرۈرەت يوق، لېكىن بىز بۇ ھاراملاردىن باشقا دورا تېپىلمىغان بىر يەردە ياشايدىغان مۇسۇلمان ئۈچۈن ئېھتىيات قىلىپ، بۇ پىرىنسىپنى بەلگىلىدۇق.

ئېھتىياتىن بىر قىسمىنى قانۇنغا كىشى باھارامغا مەجبۇر ئەمەس:

ئىنساننىڭ ئۆز ئىگىلىكىدە يېمەك تاپالماسلىقى ھاراملارنى ئىستىمال قىلىشى ئۈچۈن بىر زۆرۈرەت ئەمەس، چۈنكى مۇسۇلمان ئۆز جەمئىيىتىدە ياشىغان كىشىلەردە زۆرۈرەتنى ھەل قىلىدىغان ئارتۇق يېمەك تېپىلغان تەقدىردە، "ھارامنى يېيىشكە مەجبۇر بولغان" ھېسابلانمايدۇ، چۈنكى ئىسلام جامائىتى بىر جىسىم ياكى بىر - بىرىنى تۇتۇپ تۇرىدىغان ساغلام بىر بىناغا ئوخشايدۇ، ئۇلار بىر - بىرلىرىنىڭ دەرتلىرىنى تىخىشايدىغان، ئۆزئارا ھەمكارلىشىدىغان بىر پۈتۈن گەۋدىدۇر.

بۇ ئېھتىياتى بىر قىسمىنى ئىسلام شەرىئەتشۇناسلىرىدىن ئىمام ئىبنى ئەزىم⁽¹⁾ مۇنداق دەيدۇ:

"بىر مۇسۇلمان كىشى بىر مۇسۇلمان ياكى بىر زىممىي⁽²⁾ نىڭ يېنىدا ئارتۇق يېمەك تېپىلغان ئەھۋالدا، ئۆلۈك ھايۋان ياكى چوشقا گۆشى يېسە بولمايدۇ. چۈنكى ئاچ قالغاننى تويغۇزۇش يېمەك ئىگىسىگە پەرزدۇر، بۇنداق بولىدىكەن، ئۇ ئەلۋەتتە ئۆلۈك ھايۋان

(1) - ئىمام ئىبنى ئەزىم: ئەلى ئىبنى ئەھمەد (ئەبۇ مۇھەممەد)، مۇھەددىسى ۋە مۇجتەھىد، ئەلمۇھەللا ئاتارلىق كىتابلارنىڭ مۇتەللىپى، زاھىرىي مەزھەبگە ۋە كىلىك قىلىدۇ، 456 - ھ ۋاپات بولغان - ت.

(2) - زىممىي: ئىسلام دۆلىتىدە مۇقىم ياشايدىغان كاپىر گەرەجىدان - ت.

ياكى چوشقا گۆشى يېيىشكە مەجبۇر بولۇپ قالغان ھېسابلانمايدۇ. يېمەك ئىگىسى ئارتۇق يېمىكىنى بەرمىگەن تەقدىردە ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشسا بولىدۇ، ئەگەر يېمەك ئىگىسى ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتسە ئۇنىڭدىن قىساس ئېلىنىدۇ. ناۋادا ئۆلتۈرۈلسە ئاللاھنىڭ لەنتىگە لايىق بولىدۇ. چۈنكى ئۇ بىر ھەقنى ئادا قىلىشقا ئۇنىمىغان تاجاۋۇزچى گورۇھ قاتارىغا كىرىدۇ. قۇرئان كەرىم مۇنداق دەيدۇ:

﴿إِن بَعَثَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَى فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء إلى أمر الله﴾

﴿ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرى ئىككىنچىسىگە تاجاۋۇز قىلسا، تاجاۋۇز قىلغۇچى تاكى ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىگە قايتقانغا قەدەر (يەنى تاجاۋۇزنى توختۇتقانغا قەدەر) ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشۇڭلار﴾ [ھۇجۇرات سورىسى 9 - ئايەت]

ھەقنى ئىگىسىگە بەرمىگەن كىشى چەكتىن ئاشقان ۋە ھەق ئىگىسى بولغان قېرىندىشىغا تاجاۋۇز قىلغان بولىدۇ، شۇڭا بۇ سەۋەبتىن ھەزرىتى ئەبۇبەكىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زاكاتنى بەرمەي تۇرىۋالغانلار بىلەن ئۇرۇشقان،⁽¹⁾.

شەرتىي بوغۇزلاش

دېڭىز ھايۋانلىرىنىڭ ھەممىسى بېھاللاردۇر

ياشايدىغان جايلىرىغا قاراپ ھايۋانلار دېڭىز ھايۋانلىرى ۋە قۇرۇقلۇق ھايۋانلىرى دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. دېڭىز ھايۋانلىرى يەنى سۇنىڭ ئاستىدىلا ياشايدىغان ھايۋانلارنىڭ ھەممىسى قەيەردە

(1) - ئىبنى ھەزم: (ئەلمۇھەللا) 6 - توم، 139 - بەت.

ۋە قانداق ئەھۋالدا تېپىلىشىدىن قەتئىينەزەر ھالاللدۇر. تۇتۇلغۇچى مۇسۇلمان بولسۇن ياكى كاپىر بولسۇن، تىرىك تۇتۇلسۇن ياكى ئۆلۈك تۇتۇلسۇن، لەيلەپ قالغان بولسۇن ياكى لەيلىمگەن بولسۇن، ھەممىسى ئوخشاش. بۇ ھۆكۈمدە بېلىق بىلەن كىت، يەنە دېڭىز ئىتى ياكى دېڭىز توڭگۇزى ۋە ياكى باشقا ئىسىملار بىلەن ئاتالغان ھەرقانداق ھايۋان ئوخشاش يەنى ھەممىسى ھالال. ئاللاھ تائالا مەلۇم بىر قىسمىنى ھارام قىلماستىن ۋە باشقا ھايۋانلاردەك بوغۇزلاش شەرتىنى قويماستىن پۈتۈن دېڭىز ھايۋانلىرىنىڭ ھالال ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان، بەندىلىرىگە قولايلىق ۋە كەڭچىلىك قىلىپ بەرگەن. شۇڭا دېڭىز ھايۋانلىرىنى ئۆلتۈرۈشتە كۈچى يەتكەن ھەر قانداق نەرسە بىلەن ئىمكان قەدەر ئازاب سالماي ئۆلتۈرۈپ يېسە بولىدۇ.

﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾

﴿ئاللاھ سىلەرنى دېڭىزنىڭ بېلىقلىرىنى يېسۇن دەپ، سىلەرگە دېڭىزنى بويسۇندۇرۇپ بەردى﴾ [نەھل سۈرىسى 14 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا يەنە مۇنداق دېگەن:

﴿أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيْرَةِ﴾

﴿سىلەرنىڭ ۋە يولۇچىلارنىڭ مەنپەئەتلىنىشى ئۈچۈن سىلەرگە دېڭىز ھايۋانلىرى، دېڭىزدىن چىقىدىغان يېمەكلىكلەر ھالال قىلىندى﴾ [مائىدە سۈرىسى 96 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا بۇ ھۆكۈمنى پۈتۈن دېڭىز يېمەكلىكلىرىگە ئومۇملاشتۇرغان:

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾

﴿پەرۋەردىگارنىڭ ئۇنتۇمايدۇ﴾ [مەريەم سۈرىسى 24 - ئايەت]

قۇرۇقلۇق ھايۋانلىرىدىن ھىھارام قىلىنغانلىرى:

يۇقىرىقى ئايەتلەردە بەلگىلەنگەندەك قۇرئان كەرىم قۇرۇقلۇق ھايۋانلىرىدىن توڭگۇز گوشى، قان، ئۆلۈپ قالغان ۋە ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامىغا بوغۇزلانغان ھايۋان قاتارلىقلاردىن باشقا ھايۋانلارنىڭ ھاراملىقىنى ئوچۇق بەلگىلىمىگەن، لېكىن پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھەققىدە قۇرئان كەرىم مۇنداق دەيدۇ:

﴿يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾

﴿ئۇلارغا پاك نەرسىلەرنى ھالال قىلىدۇ، ناپاك نەرسىلەرنى ھارام قىلىدۇ﴾ [ئەئراف سۈرىسى 157 - ئايەت]

ناپاك نەرسىلەر بولسا بەزى بىر قىسىم كىشىلەر تەرەپىدىن قوبۇل قىلىنىپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، ساغلام تەبىئەت ۋە تۇيغۇ ئىقتىدارىغا ئىگە بولغان بارلىق ئىنسانلار تەرەپىدىن قەبىھ كۆرىلىدۇ، نەپەت قىلىنىدۇ. مەسىلەن: سەھىۋۇل بۇخارىدىكى بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن:

﴿پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيبەر كۈنى ئىشەك گوشى يېيىشنى چەكلىدى﴾

سەھىۋۇل بۇخارى ۋە سەھىھۇ مۇسلىمىدىكى بىر ھەدىستە: ﴿پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن مەگەن چىشى، ئۇچار قاناتلاردىن تىتىدىغان تىرنىقى بارلارنىڭ گوشىنى چەكلىدى﴾ دېيىلگەن.

بۇ يەردە يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن مەقسەت: يولۋاس، شىر ۋە بۆرىگە ئوخشاش خىرىس قىلىپ پارچىلاپ يەيدىغان ھايۋانلاردۇر. ئۇچار قاناتلاردىن مەقسەت: بۈركۈت، قارچىغا ۋە لاجىغا ئوخشاش يارىلاندىرىدىغان تىرنىقى بار قۇشلاردۇر.

ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قۇرئاندا بەلگىلەنگەن تۆت نەرسىدىن باشقا نەرسە ھارام ئەمەس دەپ قارايدۇ. بەلكى ئۇ يىرتقۇچ ھايۋانلارنى يېيىشنى چەكلەيدىغان ھەدىسلەر ھاراملىقنى ئەمەس مەكرۇھلىقنى بىلدۈرىدۇ دەپ قارىشى ياكى بۇنداق ھەدىسلەرنى ئۇ ئاڭلىمىغان بولشى مۇمكىن. ئۇ: ”جاھىلىيەت دەۋرى ئەرەبلىرى بەزى نەرسىلەرنى يېيىشەتتى، بەزى نەرسىلەرنى بولسا يىرگەنگەنلىكتىن يېيىشمەيتتى، كېيىن ئاللاھ تائالا پەيغەمبىرىنى ئەۋەتتى، ھالال ۋە ھارامنى كۆرسەتكەن كىتابنى نازىل قىلدى، ئۇنىڭ ھالال قىلغىنى ھالالدى، ھارام قىلغىنى ھارامدۇر، ھەققىدە ھۆكۈم بەرمىگەن نەرسە كەچۈرۈلگەن نەرسىدۇر“ دېگەن ۋە:

﴿قُلْ لَا أُجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾

﴿ئېيتقىنكى: «ماڭا ۋەھىي قىلىنغان ئەھكاملار ئىچىدە ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، ئاقىدىغان قان ۋە توڭگۇز گۆشى – چۈنكى توڭگۇز نجىستۇر – ۋە ئاللاھدىن غەيرىنىڭ ئىسمى ئېيتىلىپ بوغۇزلانغان گۇناھ مالدىن غەيرىنى ھەر قانداق ئادەم ئۈچۈن ھارام كۆرمەيمەن»﴾ [ئەل ئەنئام سۈرىسى 145 - ئايەت] دېگەن ئايەتنى ئوقۇغان⁽¹⁾.

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ھەزرىتى ئىبنى ئابباستىن رىۋايەت قىلغان.

بۇ ئايەتكە ئاساسەن ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىشەك گۆشىنى ھالال دەپ قارايتتى، ئىمام مالىكىمۇ ئىبنى ئابباسنىڭ قارىشىغا مايىل، شۇڭا ئۇ يىرتقۇچ ۋە يىرتقۇچقا ئوخشىغان ھايۋانلارنى ھارام دېمەي مەكرۇھ دەپ قارىغان.

بۇ يەردە شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى: شەرئىي بوغۇزلاش، ھارام قىلىنغان ھايۋانلارنىڭ گۆشىنى ھالال قىلالمايدۇ، لېكىن بۇ ھايۋانلارنى شەرئىي بوغۇزلىسا تېرىسىنىڭ ئاشلاشتىن بۇرۇن پاكىز بولىشىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ئۆي ھايۋانلىرى ھالال بولۇش ئۈچۈن شەرئىي بوغۇزلاش شەرتتۇر:

بېيلىشى ھالال بولغان قۇرۇقلۇق ھايۋانلىرى ئىككى قىسىمدۇر:

1 - تۆگە، كالا ۋە توخۇ، كەپتەردەك تۇتۇش مۇمكىن بولغانلار.

2 - تۇتۇش مۇمكىن بولمىغانلار.

ئىسلام بىرىنچى قىسىمدىكى ھايۋانلارنىڭ ھالال بولۇشى ئۈچۈن ئۇنى بوغۇزلاشنى شەرت قىلغان.

شەرئىي بوغۇزلاش شەرتلىرى

تەلەپكە لايىق بوغۇزلاش تۆۋەندىكى شەرتلەر تېپىلسا مۇكەممەل بولىدۇ:

1 - ھايۋاننىڭ قېنىنى ئېقىتىدىغان ۋە تومۇرلىرىنى كېسىدىغان ئىتتىك بىر نەرسە بىلەن بوغۇزلاش.

ساھابىلەردىن ھاتەم تائىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ”ئى رەسۇلۇللاھ، بىز بەزىدە ئوۋ ئوۋلىغىنىزدا، ئوۋنى بوغۇزلاشقا قىرلىق تاش ياكى قومۇشتىن باشقا نەرسە تاپالمايمىز، ئاشۇنداق نەرسىلەر بىلەن بوغۇزلىساق بولامدۇ؟“ دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بەرگەن: ”ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ، خالىغان نەرسە بىلەن قان ئېقىت“،⁽¹⁾.

2- ھايۋاننىڭ گېلى ياكى بوينىدىن بوغۇزلىنىشى، يەنى بوغۇزنى كېسىش ياكى بوينىغا سانجىش ئارقىلىق ئۆلتۈرۈش. لېكىن بوغۇزلاشنىڭ ئەڭ مۇكەممىلى: گالدىكى يېمەك - ئىچمەك ئۆتكۈزۈلگەن قىزىل ئۆڭگەچ ۋە نەپەس يولى بولغان كېكرەك بىلەن ئىككى تەرەپتىكى شاخ تومورلارنى كېسىشتۈر⁽²⁾.

بەلگىلەنگەن بۇ يەردىن بوغۇزلاش مۇمكىن بولمىغان تەقدىردە بۇ شەرت ئەمەلدىن قالدۇ. مەسىلەن: بەزى ھايۋانلار بېشى ئاستىغا بولۇپ قۇدۇقتەك بىر يەرگە چۈشۈپ كېتىپ، گېلىدىن بوغۇزلاش مۇمكىن بولمىسا، ياكى ئۈرۈكۈپ كېتىپ ياۋايىلىق ھالىتىگە قايتىپ تۇتقىلى بولمىسا، بۇ خىل ھايۋانلارغا ئوۋ ھۆكۈمى يۈرگۈزۈلىدۇ. بۇنداق ئەھۋالدا كۈچى يەتكەن قايسىبىر يېرىنى كەسكىن بىر نەرسە بىلەن قاننى تۇتۇپ ئۆلتۈرسە ھالال بولىدۇ.

(1) ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، نەسائى، ئىبنى ماجە، ھاكىم ۋە ئىبنى ھىبىئانلار رىۋايەت قىلغان.
 (2) بوغۇزلاش ھەققىدە بەزى فەقىھلەرنىڭ كۆپلىگەن شەرتلىرى بار، بىز بۇلارنى ئۇزۇن بولغانلىقى ئۈچۈن بايان قىلمىدۇق. چۈنكى بۇ شەرتلەر ھەققىدە ھېچبىر ئوچۇق دەلىل يوق. بوغۇزلاش ئۇسۇلى پۈتۈن ئىنسانلار تەبىئىتىدە ۋە ئادەتلىنىشىدە مەلۇم بىر نەرسە، شۇڭا بۇ مەسىلىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇپ قىيىنلاشتۇرۇش، ئىسلامنىڭ قولايلىقى ۋە ئاددىي - ساددىلىقىغا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. ئۇلار بۇ ھەقتە خىلمۇخىل كۆز قاراشلاردا بولغان. مەسىلەن: بوغۇز - كېكرەك ۋە ئىككى شاخ تومۇرنىڭ ھەممىسى كېسىلىشى شەرتمۇ؟ ياكى بەزىسى كېسىلسە يېتەرلىكمۇ؟ بۇلاردىن بىرى كېسىلگەندە تولۇق كېسىلىشى شەرتمۇ ياكى ئازراق كېسىلىشى شەرتمۇ؟ گالدىكى تۈگۈنچەكنى بەدەن تەرەپكە ئەمەس كالا تەرەپكە قىلىپ كېسىشى شەرتمۇ؟ ياكى شەرت ئەمەسمۇ؟ بوينىنىڭ ئارقىسىدىن بوغۇزلاشقا يېڭىلى بولامدۇ - بولمامدۇ؟ بوغۇزلىغاندا ئاخىرىغىچە قولىنى تارتماي تۇرۇش كېرەكمۇ ياكى ئەمەسمۇ؟ بۇ خىل سۇئاللارغا ھەرخىل جاۋاب بەرگەن فەقىھلەر بار.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەتلىرىدە ھەزرىتى رافى ئىبنى خەدىج رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىر سەپەردە ئىدۇق، تۈگىلەردىن بىرى قاچتى، ئېتىمىز بولمىغانلىقتىن بىرىمىز ئۇنى ئوقتا ئېتىپ ئۆلتۈردى، بۇنى كۆرۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە مۇنداق دېدى: «بۇ ھايۋانلاردا ياۋايى ھايۋانلارنىڭ خۇيلىرى بار، قايسىبىرى يەنە شۇنداق قىلسا مۇشۇنداق قىلىڭلار».

3 – ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامى ئېيتىلماسلىقى. بۇنىڭدا ھەممە ئالىملار بىردەك ئىتتىپاقلاشقان، چۈنكى جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئىنسانلار ئىلاھلىرى ۋە بۇتلىرىغا يېقىنلىشىش مەقسىتىدە قۇربانلىق قىلغاندا يا ئىلاھلىرىنىڭ يا بۇتلىرىنىڭ ناملىرىنى توۋلاپ تۇرۇپ ياكى مەخسۇس تىكلەنگەن تاش - سۇپىلار ئۈستىدە بوغۇزلايتتى. يۇقىرىدا ئېيتقىنىمىزدەك قۇرئان كەرىم مائىدە سۈرىسى 3 - ئايەتتە: ﴿وَمَا أَهْلَ لَعْنِ اللَّهِ بِهِ﴾ ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ﴾ ﴿ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامى تىلغا ئېلىنىپ بوغۇزلانغان ھايۋان﴾ ﴿تىكلەنگەن تاشلارغا ئاتاپ بوغۇزلانغان ھايۋانلار﴾ دەپ بايان قىلىپ، بۇلارنى ھارام قىلغان.

4 – ھايۋان بوغۇزلانغاندا ئاللاھنىڭ ئىسمى ئېيتىلىشى. بۇ قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىدىن ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. مەسىلەن:

﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾

﴿ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىگە ئىيمان كەلتۈرگۈچى بولساڭلار، ئاللاھنىڭ ئىسمى ئېيتىلىپ بوغۇزلانغان ھايۋانلارنى يەڭلار﴾ [ئەنئام سۈرىسى 118 - ئايەت]

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾

﴿ئاللاھنىڭ ئىسمى ئېيتىلماي بوغۇزلانغان ھايۋانلارنى يېمەڭلار، ئۇنى يېيىش ئەلۋەتتە گۇناھتۇر﴾ [ئەنئام سۈرىسى 121 - ئايەت]

ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ:

«ئاللاھنىڭ نامى ئېيتىلىپ قېنى ئېقىتىلغان ھايۋاننىڭ گۆشىنى يەڭلار»

ئۈگىتىلگەن ئوۋ ئىتلىرىنى قويۇپ بەرگەندە ياكى ئوۋغا قارىتىپ ئوق ئاتقاندا بىسىملاھ (ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن) دېيىش ھەققىدىكى سەھىھ ھەدىسلەرمۇ بۇ ئاخىرقى شەرتنىڭ كېرەكلىكىنى كۈچلەندۈرىدۇ.

بەزى ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئېيتىش ۋاز كەچكىلى بولمايدىغان بىر شەرت. لېكىن بۇ ھايۋاننى بوغۇزلاش ئەسناسىدا بولۇشى شەرت ئەمەس، بەلكى گۆشىنى يېگەندە ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئېيتىش كۇپايە، چۈنكى گۆشىنى يېگەندە بىسىملاھ دېگەن كىشى، ئاللاھنىڭ ئىسمى ئېيتىلغان نەرسىنى يېگەن بولىدۇ. سەھەۋۇل بۇخارىدا ھەزرىتى ئائىشەدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىندى: «يېڭىدىن مۇسۇلمان بولغان بىر گورۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «بەزىلەر بىزگە گۆش ئېلىپ كېلىدۇ، ئۇنىڭغا ئاللاھنىڭ ئىسمى ئېيتىلغان ياكى ئېيتىلمىغانلىقىنى بىلمەيمىز، ئۇنى يەمدۇق - يېمەمدۇق؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «بىسىملاھ دەپ يەۋېرىڭلار» دەپى.»

شەرتىي بوغۇزلاشنىڭ ھېكمىتى ۋە سىرى:

بىزگە كۆرۈنىشىچە، بۇ بوغۇزلاشنىڭ ھېكمىتى ھايۋاننى ئازابلماسلىق ۋە ئەڭ قىسقا يول ئارقىلىق ئۇنىڭ جېنىنى چىقىرىشتۇر، شۇڭا ئىتتىك پىچاقتەك بىر نەرسە بىلەن كېسىش شەرت قىلىنغان، چۈنكى ئۇ ئەڭ تىز تەسىر قىلىدۇ. جان قولاي چىقىدىغان يەر - گالدۇر. ھايۋاننى ئازابلاشقا سەۋەب بولىدىغان نەرسىلەر بىلەن بوغۇزلاشنى دىنىمىز توسقان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بوغۇزلاشنىڭ ئاسان بولۇشى ئۈچۈن پىچاقنى بىلەشكە بۇيرىغان. ئىمام مۇسلىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەدىسىنى رىۋايەت قىلغان:

﴿ئاللاھ ھەرقانداق نەرسە ھەققىدە ئەڭ ياخشى ئىشنى قىلىشقا بۇيرىغان، ئۆلتۈرگىنىڭلاردا چىرايلىق ئۆلتۈرۈڭلار، بوغۇزلىغىنىڭلاردا پىچاقلرىڭلارنى بىلەڭلار، ھايۋىنىڭلارنى قىنىماڭلار﴾.

ئىبنى ماجەنىڭ رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پىچاقلارنى بىلەشكە، پىچاقنى ھايۋانلاردىن مەخپى تۇتۇشقا بۇيرىغان ۋە مۇنداق دېگەن: «بىرىڭلار بوغۇزلىغاندا تولۇق بوغۇزلىسۇن».

ھاكىم ھەزرىتى ئىبنى ئابىستىن رىۋايەت قىلىشىچە: بىر كىشى بوغۇزلىماقچى بولغان قوينى ياتقۇزۇپ پىچىقىنى بىلەۋاتاتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇنى بىر نەچچە قېتىم ئۆلتۈرمەكچىمۇسەن؟ ئۇنى ياتقۇزۇشتىن بۇرۇن بىلىۋالساڭ بولمايتى» دېدى.

رىۋايەت قىلىنىشىچە: بىر كۈنى ھەزرىتى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىرسىنىڭ بىر قوينى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن پۇتلىرىدىن سۆرەپ

كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا: «نېمىشقا ئۇنداق قىلسەن؟ ئۇنى ئۆلۈمگە چىرايلىقچە ھەيدىگەن» دېگەن.

مانا شۇنىڭغا ئوخشاش، بۇ مەسىلىدەمۇ ئىسلامنىڭ ئومۇمىي پىرىنسىپى: ئىنساننىڭ كۈچى يەتكەن قەدەر ھايۋانغا مۇلايىملىق قىلىش ۋە ئۇنى ئازابلىنىشتىن قۇتقۇزۇشتۇر.

جاھىلىيەت دەۋرىدىكىلەر تۆگىلەرنىڭ لوكىلىرىنى ۋە قويلارنىڭ قويرۇقلىرىنى تىرىك ھالەتتە كېسىشەتتى، بۇنىڭدىن بۇ ھايۋانلار ئازابلىناتتى، شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ تەرىقىدە كېسىۋېلىنغان پارچىلاردىن پايدىلىنىشنى ھارام قىلىپ مۇنداق دېگەن:

«تىرىك چېغىدا ھايۋاندىن كېسىۋېلىنغان نەرسە، ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان گۆشىغا بارا بەر»⁽¹⁾.

بوغۇزلىغاندا بىسىللاھ بېيىشنىڭ ھېكمىتى:

بوغۇزلىغاندا ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتاشنىڭ دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك نازۇك بىر ھېكمىتى بار.

بۇ بىر تەرەپتىن بۇتپەرەسلەرگە قارشى تۇرۇشتۇر، چۈنكى ئۇلار ھايۋاننى بوغۇزلىغاندا خۇدا دەپ خىيال قىلغان نەرسىلىرىنىڭ ئىسمىنى ئاتايىتى، بۇنداق بىر چاغدا مۇشەرىك ئادەم بۇتنىڭ ئىسمىنى ئاتىسا، نېمە ئۈچۈن مۇمىن ئادەم پەرۋەردىگارىنىڭ ئىسمىنى ئاتمايدىكەن؟

يەنە باشقا بىر تەرەپتىن قارىغاندا، بۇ ھايۋاناتلار ئاللاھ ياراتقان ۋە جان كىرگۈزگەن مەخلۇق بولۇش ئېتىبارى بىلەن ئىنسانلارغا ئوخشاش. ئۇنداقتا ئىنسان، ياراتقان ئاللاھنىڭ

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى ۋە ھاكىم قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

رۇخسىتى بولماستىن قانداقسىگە ئۇلارغا ھۆكۈمرانلىق قىلىپ جانلىرىنى تەنلىرىدىن ئايرىيدۇ؟ مانا بۇ يەردە ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتاش، بۇ ئىلاھىي رۇخسەتنى ئاشكارە ئېلان قىلىشتۇر، خۇددى ئىنسان بۇ بوغۇزلاش بىلەن: ”مەن بۇنى بۇ مەخلۇقلارغا تاجاۋۇز قىلىپ ۋە بۇلارنى بوزەك قىلىپ قىلمايۋاتمەن، بەلكى ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن بوغۇزلاپ، ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن ئوۋلاپ، ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن يەيمەن“ دەيدۇ.

ئەبەلەس كىتاب (يەھۇدا ، ناسارالار) نىڭ بوغۇزلىغانلىرى:

يوقىرىدا ئىسلامنىڭ ھايۋان بوغۇزلاشقا نەقەدەر ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆردۈك، چۈنكى ئەرەب ۋە باشقا مىللەتلەرنىڭ مۇشرىكلىرى ھايۋان بوغۇزلاشنى بىر ئىبادەت ھەتتا بىر ئەقىدە مەسىلىلىرىدىن قىلىۋالغان. ئۇلار تىكىلگەن تاشلارغا ۋە بۇتلار نامىغا قۇربانلىق قىلىش ئارقىلىق ئىبادەت قىلىشنى ئىسلام كېلىپ بوغۇزلاش ئەسناسىدا ئاللاھدىن باشقىنىڭ ئىسمىنى ئاتاشنى مەنئى قىلىپ، باشقا بىر ئىسىم ئاتىلىپ بوغۇزلانغان، ياكى تىكىلگەن تاشلار ئۈستىدە بوغۇزلانغان ھايۋانلارنى ھارام قىلدى.

ئەھلى كىتاب (يەھۇدا _ خرىستىئانلار) ئەسلىدە تەۋھىد ئېتىقادىدا بولغاچقا، كېيىن ئېتىقادى بۇلغۇنۇپ كەتكەن بولسىمۇ ئاللاھ ئۇلارنىڭ قىزلىرى بىلەن ئۆيلىنىشكە رۇخسەت قىلغاندەك، يېمەكلىرىنىمۇ يېيىشكە رۇخسەت قىلغان. قۇرئان كەرىمنىڭ ئاخىرقى نازىل بولغان ئايەتلىرىنىڭ بىرىدە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الْعَيْبَاتُ وَعَمَّا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَعَمَّاكُمْ

حِلٌّ لَّهُمْ﴾

﴿بۈگۈن سىلەرگە پاك نەرسىلەر ھالال قىلىندى، كىتاب بېرىلگەن (يەھۇد – ناسارالار) نىڭ تامىقى سىلەرگە ھالالدۇر ۋە سىلەرنىڭ تامىقىڭلار ئۇلارغا ھالالدۇر﴾ [مائدە سۈرىسى 5 – ئايەت]

بۇ ئايەتنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى: بۈگۈن بەھىيرا، سائىبە ۋە ھام دەيدىغان گەپ يوق، پاكىز ۋە پاك بولغان ھەرقانداق نەرسە سىلەرگە ھالال قىلىندى. بۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە كىتاب نازىل قىلىنغان يەھۇد ۋە خرىستىئانلارنىڭ يېمەكلىرىمۇ سىلەرگە ھالال، ئاللاھ بۇنى ھارام قىلمىغان، سىلەرنىڭ يېمەكلىرىڭلارمۇ ئۇلارغا ھالال. ئۇلار بوغۇزلىغان ياكى ئوۋلىغان ھايۋانلارنىڭ گۆشىدىن يېسەڭلار بولىدۇ، سىلەر بوغۇزلىغان ياكى ئوۋلىغان ھايۋاندىن ئۇلارغا يېگۈزسەڭلارمۇ بولىدۇ.

ئىسلام بۇ ھەقتە ئەرەب مۇشرىكلىرىغا قاتتىق، ئەھلى كىتابقا يۇمشاق مۇئامىلە قىلغان، چۈنكى ۋەھىيگە، پەيغەمبەرلىككە ۋە ئومۇمىي دىن ئاساسلىرىغا ئىشەنگەنلىكى ئۈچۈن كىتاب ئەھلى مۆمىنلەرگە تېخىمۇ يېقىندۇر. ئۇلارنىڭ يېمەكلىرىنى يېيىش، ئۇلاردىن قىز ئېلىش ئارقىلىق ئارىمىزدا تۇغقانچىلىق قۇرۇشنىڭ ۋە ئۇلار بىلەن ياخشى ئۆتۈشنىڭ كۆپ پايدىلىرىمۇ بار، چۈنكى ئارىمىزدىكى مۇناسىۋەت كۈچلەنگەن تەقدىردە، ئۇلار ئىسلامنىڭ ھەقىقىتىنى ۋە ئەخلاقىنى ئەمەلىي ھاياتىدا ياشايدىغان مۇسۇلمانلاردىن بىۋاسىتە ئۈگىنەلەيدۇ، ھەمدە بىزنىڭ دىنىمىزنىڭ ھەر جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئۆزلىرى ئېتىقاد قىلغان دىنلىرىنىڭ بۇلغىنىشتىن ئىلگىرىكى ساپ ئەسلىي ئىكەنلىكىنىمۇ ئېنىق كۆرەلەيدۇ.

”ئەھلى كىتابنىڭ يېمىكى“ ئۇلارنىڭ ھەممە يېمەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان ئومۇمىي بىر ئىبارىدۇر. ئۇلارنىڭ

بوغۇزلىغانلىرى، تېرىغانلىرى ۋە ھەرتۈرلۈك يېمەكلىرى (ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، قان ۋە توڭگۇز گۆشىدەك) ئەينىسى ھارام قىلىنغان بولسا، بىز ئۈچۈن ھالالدۇر، لېكىن ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، قان ۋە توڭگۇز گۆشى كىتاب ئەھلى ياكى مۇسۇلماننىڭ قولىدا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر بەربىر ھارام.

بۇ يەردە مۇسۇلمانلارغا ئەھمىيەتلىك بولغان بىرقانچە مەسىلىنى ئايدىڭلاشتۇرۇش زۆرۈر:

چېركاۋ ۋە ئەھلى كىتاب بايراملىرىغا بوغۇزلىغان ھايۋانلار:

بىرىنچى مەسىلە: ھايۋاننى بوغۇزلىغاندا ئەھلى كىتاب بولغان كىشىنىڭ ئىسا، ئۆزەير⁽¹⁾ دەك ئاللاھدىن باشقا بىر ئىسمىنى ئاتىغانلىقى بىلىنمىسە، ئۇنىڭ بوغۇزلىغىنى ھالالدۇر. ئەمما ئاللاھدىن باشقىنىڭ ئىسمىنى ئاتىغانلىقى مەلۇم بولسا، بەزى فىقھى ئالىملىرىنىڭ قارىشىچە: ئۇ ھايۋاننى يېيىش ھارام بولىدۇ. چۈنكى بۇنداق بوغۇزلاش ئاللاھدىن باشقىنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ بوغۇزلاش قاتارىغا كىرىدۇ.

يەنە بىر قىسىم ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: ئاللاھ ئۇلارنىڭ يېمىكىنى ھالال قىلغان، ئۇلارنىڭ نېمە دەيدىغانلىقىنى ئاللاھ ياخشى بىلىدۇ. ئىمام تابەرى⁽²⁾ رىۋايەت قىلىشىچە: ھەزرىتى ئەبۇ دەردا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جەرجىس ناملىق بىر چېركاۋ ئۈچۈن بوغۇزلىنىپ، شۇ چېركاۋغا سوۋغا قىلىنغان بىر قوچقار ھەققىدە: "ئۇنى يېسەك بولامدۇ؟" دەپ سورالغاندا: "ئى ئاللاھ، ئەپۇ قىل،

(1) ئۆزەير: بەنى ئىسرائىلغا ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرلەرنىڭ بىرى بولۇپ، يەھۇدىيلار ئۇنى ئاللاھنىڭ ئوغلى دەۋەلگەن. ت.

(2) ئىمام تابەرى: مۇھەممەد ئىبنى جەرر ئەنتابەرى (ئەبۇ جەئفەر)، مۇھەددىس، تارىخشۇناس، مۇجتەھىد ۋە كاتتا مۇپەسسىر. نۇرغۇن كەسەلەرنى قالدۇرغان. ھ. 310 - يىلى ۋاپات بولغان. ت.

ئۇلار ئەھلى كىتاب، ئۇلارنىڭ يېمىكى بىزگە، بىزنىڭ يېمىكىمىز ئۇلارغا ھالال" دەپ ئۇنى يېيىشكە بۇيرىغان.

ئىمام مالىك، ئەھلى كىتابنىڭ چېركاۋلىرى ۋە بايراملىرى ئۈچۈن بوغۇزلىغان ھايۋانلىرى ھەققىدە سورالغاندا: "ئۇنى يامان كۆرىمەن، لېكىن ھارام دېمەيمەن" دەپ جاۋاب بەرگەن⁽¹⁾. ئىمام مالىكنىڭ ئۇنى يامان كۆرىشى، ئۇنىڭ ئاللاھدىن باشقىنىڭ ئىسمىغا بوغۇزلانغان ھايۋانلاردىن بولۇپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلغانلىقتىن ۋە تەقۋادارلىقتىندۇر، ئۇنى ھارام دەپ قارىمىغانلىقىنىڭ سەۋەبى بولسا: ئۇنىڭ نەزىرىدە "ئاللاھدىن باشقىنىڭ نامىغا بوغۇزلانغان" دېگەننىڭ مەنىسى ئەھلى كىتابقا نىسبەتەن ئېيتىلغاندا: ئۇلارنىڭ ئىلاھلىرىغا يېقىنلىق قىلىش نىيىتى بىلەن بوغۇزلاپ گۆشىنى يېمەيدىغان ھايۋانلاردۇر، ئەمما بوغۇزلاپ گۆشىنى يېگەن ھايۋانلىرى بولسا ئۇلارنىڭ يېمەكلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ:

﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ﴾

﴿ئەھلى كىتابنىڭ يېمەكلىرى سىلەرگە ھالال قىلىندى﴾

[مائىدە سۈرىسى 5 - ئايەت]

ئەھلى كىتاب توك ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ئۇسسۇللار بىلەن ئۆلتۈرۈپ

يېگەن ھايۋانلار:

(1) - بۇ پەتىۋا ئىمام مالىكنىڭ ئىلمىنىڭ چوڭقۇرلىقى ۋە تەقۋادارلىقىغا ئوچۇق دەلىل. چۈنكى ئۇ بەزىلەرنىڭ بۇ كۈنلەردە قىلغىنىدەك ھارام تامغۇسىنى دەرھاللا ئۈزۈۋەتمىگەن، ئۇنى پەقەتلا: "يامان كۆرىمەن" دېيىش بىلەنلا كۇپايە قىلغان. ئۇ، ئىككى دەلىلنىڭ ئۈمۈمىنى بىر بىرىگە قارىمۇقارشى دەپ قاراپ ئۇلارنى يۇقىرىقى تەرىقىدە بىرلەشتۈرگەن. بۇلارنىڭ بىرى: ئاللاھدىن باشقىنىڭ ئىسمى ئېيتىلىشى، يەنە بىرى: ئەھلى كىتاب يېمىكىنىڭ ھۆكىمى.

ئىككىنچى مەسىلە: ئۇلارنىڭ بوغۇزلاش ئۇسسۇلى بىزنىڭكىدەك بولۇشى. يەنى قىرلىق نەرسە بىلەن گالىدىن بوغۇزلىغان بولۇشى شەرتمۇ؟

ئىسلام ئالىملىرىنىڭ كۆپچىلىكى بۇنى شەرت قىلىدۇ، مالىكى مەزھەبىدىكى بىر گورۇپ ئۆلىمالارنىڭ پەتۋاسىغا قارىغاندا، بۇنداق قىلىش شەرت ئەمەس.

مائىدە سۈرىسىدىكى ئايەتنىڭ تەپسىرىدە قازى ئىبنول ئەرەبى⁽¹⁾ مۇنداق دېگەن: “بۇ ئەھلى كىتابنىڭ ئوۋ ۋە يېمەكلىرىنى ئاللاھنىڭ پاكىز دەپ سۈپەتلىگەنلىكىنىڭ بىر دەلىلىدۇر. بۇ مۇتلەق ھالالدىر، ئاللاھنىڭ بۇنى تەكرارلىشى بىزنى پۈتۈن شەك – شۈبھە ۋە بۇزۇق پىكىرلەر پەيدا قىلىدىغان ئېتىرازلاردىن، ھەمدە ئۇنىڭ ئۇزۇن جاۋابلىرىدىن خالاس قىلىدۇ. مەن: “خىرىستىئانلار بويىنى سۈندۈرۈپ پىشۇرغان توخۇنى يېگىلى بولامدۇ؟” دەپ سورالغانىمدا مۇنداق دېدىم: يېگىلى بولىدۇ، چۈنكى ئۇ ئۆزىنىڭ پاپازلىرىنىڭ ۋە راھىبلىرىنىڭ يېمىكىدۇر، بىزگە نىسبەتەن بۇ شەرتى بوغۇزلاش ھېسابلانمىسىمۇ، ئاللاھ ئۇلارنىڭ يېمەكلىرىنى مۇتلەق شەكىلدە بىزگە ھالال قىلىپ بەرگەن، ئۇلار دىنلىرىدا ھالال دەپ قارىغان ھەرقانداق نەرسە بىزگە ھالالدىر، پەقەتلا ئۇلار يالغاندىن بۇ بىزنىڭ دىنىمىزدا ھالال دەۋالغان نەرسىلەر بۇنىڭ سىرتىدا. ئۆلىمالىرىمىز مۇنداق دەيتتى: ئۇلار قىزلىرىنى بىزگە ياتلىق قىلىپ بەرسە، ئۇلار بىلەن ئەر - خوتۇنلۇق جىنسىي مۇناسىۋەتتە بولساق ھالال بولىدىكەنۇ، نېمە ئۈچۈن ئۇلارنىڭ

(1) – ئىبنۇل ئەرەبى: مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى مۇھەممەد ئەل ئەندولىسى، قازى ئەبۇ بەكر ئىبنۇل ئەرەبى دەپ تونۇلغان، مالىكى مەزھەبىدىكى مۇجتەھىد ئالىملاردىن، ھ 543 – يىلى ۋاپات بولغان – ت.

بوغۇزلىغان نەرسىلىرىنى يېمەيدىكەنمىز؟ ھالبۇكى، يېمەك ھالال ۋە ھاراملىقتا جىنسىي مۇناسىۋەتتىن تۆۋەنرەك دەرىجىدە“.

بۇ ئىبنۇل ئەرەبىنىڭ پىكىرىدۇر، ئۇ يەنە بىر ئورۇندا مۇنداق دەيدۇ: ”بوغۇزلاش نىيىتى بولماستىن بوغۇش ياكى بېشىغا ئۇرۇش بىلەن ئۆلتۈرۈپ يېگەن نەرسە، ئۆزى ئۆلۈپ قالغان نەرسىنىڭ ھۆكۈمىدە ھارامدۇر“.

بۇ ئىككى پىكىر ئارىسىدا بىر زىتلىق يوق، بۇنىڭدىن مەقسەت بىزنىڭ شەرئىي بوغۇزلاش ئۇسسۇلىمىزغا ئۇيغۇن كەلمىسىمۇ، ئۇلارنىڭ بوغۇزلاندى دەپ قوبۇل قىلغان نەرسىلىرى بىزگە ھالالدىر. ئۇنداقتا بوغۇزلاشنىڭ ئورتاق مەنىسى: يېيىلىشىنى ھالاللاشتۇرۇش نىيىتى بىلەن ھايۋاننىڭ جېنىنى چىقىرىشنى مەقسەت قىلىشتۇر. بۇ مالىكلەرنىڭ كۆز قارىشىدۇر.

يۇقىرىقى مەزمۇنلار سايبىسىدا ئېلىپكىتىر ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ئۇسسۇللار بىلەن ئۆلتۈرۈلگەن بولسىمۇ ئەھلى كىتابلاردىن ئالغان قۇتلىق توخۇ ۋە كالا گۆشلىرىنىڭ ھۆكۈمىنى بىلىۋالالايمىز، يەنى ئۇلار بۇنداق يېمەكلەرنى ھالال دەپ قارىسا - ئايەتنىڭ ئومۇمىي مەنىسىگە بىنائەن - ئۇ يېمەكلەر بىزگىمۇ ھالالدىر.

لېكىن كوممۇنىست مەملىكەتلەردىن كەلگەن قۇتلىق گۆشلەرنى يېيىش كەسكىن ھالدا جائز بولمايدۇ، چۈنكى ئۇلار ئەھلى كىتاب ئەمەس، ھەمدە ئۇلار پۈتۈن دىنلارنى، ئاللاھنى ۋە ئاللاھ ئەۋەتكەن پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلىدۇ.

ئاتەشپەرەسلەر ۋە ئۇلارغا ئوخشايدىغانلارنىڭ بوغۇزلىغانلىرى:

ئاتەشپەرەسلەر بوغۇزلىغان ھايۋانلار ھەققىدە ئىسلام ئالىملىرى ھەرخىل كۆزقاراشلاردا بولغان، ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى

ئاتەشپەرەسلەرنى مۇشرىكلاردىن دەپ قارىغانلىقى ئۈچۈن بوغۇزلىغان ھايۋانلىرىنى يېيىشنى مەنئى قىلىدۇ.

يەنە بەزىلەر ھالال دەپ قارايدۇ، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«ئۇلارغا ئەھلى كىتابقا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىنغان»⁽¹⁾.

ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلارنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەجەر⁽²⁾ ئاتەشپەرەسلىرىدىن جىزيە⁽³⁾ قوبۇل قىلغان.

ئىمام ئىبنى ھەزم (ئەلمۇھەللا) ناملىق كىتابىنىڭ بوغۇزلاش بابىدا مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار ئەھلى كىتابتۇر، شۇڭا ئۇلار ھەرقانداق ئىشلاردا ئەھلى كىتاب ھۆكۈمىدە»⁽⁴⁾.

ئىمام ئەبۇ ھەنفەنىڭ قارىشىچە: سابئىيلەر (يۇلتۇزلارغا چوقۇنىدىغانلار) مۇ ئەھلى كىتابتۇر⁽⁵⁾.

بىر قانئە: غەيب نەرسىلەرنى ئىزەپ يۈرەيمىز:

(1) - بۇ ھەدىسنى ئىمام مالىك ۋە ئىمام شافىئى رىۋايەت قىلغان بولۇپ، ھەدىسنىڭ ئاخىرىدا قوشۇلغان: «ئاياللىرىنى ئالمايدىغان، بوغۇزلىغانلىرىنى يېمەيدىغان» دېگەن ئىبارىنى ھەدىس ئالىملىرى توغرا دەپ قارىمىغان.

(2) - ھەجەر: بىر جايىنىڭ ئىسمى، ھازىرقى كۇۋەيتنىڭ جەنۇبىي تەرىپىگە توغرا كېلىدۇ - ت.

(3) - جىزيە: ئىسلام دۆلىتىدىكى كاپىر گەرەجداڭلارنىڭ ساغلام ئەللىرىدىن ئېلىنىدىغان باج - ت.

(4) - شەكسىزكى، ئىمام ئىبنى ھەزمنىڭ بۇ سۆزىنىڭ قىممىتى بار، چۈنكى ئۇ پىرقە - تائىپىلەرنىڭ تارىخىنى ۋە ئۇلارغا خاس ئەھكاملارنى بىلىشتە مۇتىۋەر ئالىم ھېسابلىنىدۇ. ئابدۇل قاسىم ئىبنى تاسىر ئەل باغدادىمۇ (پىرقىلەر ئارىسىدىكى پەرق) ناملىق كىتابىدا ئاتەشپەرەسلەرنىڭ زىرادەشتىنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى ئېتىقاد قىلىدىغانلىقىنى ئېيتقان. كېيىنكىلەردىن مەۋلانا ئەبۇلئەكارىمغا ئوخشاش قەدىمىي مەدەنىيەتلەرنى تەتقىق قىلغان ئىسلام ئالىملىرىمۇ ئەينى قاراشنى قوللىغان.

(5) - زامانىمىزدىكى بەزى تەتقىقاتچىلار براخمانىزم ۋە بۇددىزمغا ئوخشاش بۇتپەرەس دىنلارنى ئاتەشپەرەسلىك بىلەن ئوخشاش دەپ قارايدۇ، ھەمدە بۇلارنى ئۇزۇن زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن كىتابلىرىنى يوقۇتۇپ قويغان ئەھلى كىتاب دەپ قارايدۇ، تېخىمۇ كەڭرى مەلۇمات ئۈچۈن مانا تەفسىرنىڭ 6 - نومۇغا قاراڭ.

بۇ يەردە مۇسۇلمان كىشى بىلىش ئىمكانىيىتى بولمىغان غەيب نەرسىلەرنى ئىزدەپ - سوراشقا مەجبۇر ئەمەس. مەسىلەن: بۇ قانداق بوغۇزلانغان؟ شەرتلىرى تولۇق بولدىمۇ ياكى بولمىدىمۇ؟ بوغۇزلانغاندا ئاللاھنىڭ ئىسمى ئېيتىلدىمۇ ياكى ئېيتىلمىدىمۇ؟ دېگەنگە ئوخشاش سۇئاللار بىلەن شۈبھىلىنىش ھاجەتسىز، چۈنكى جاھىل ياكى پاسىق بولسىمۇ مۇسۇلماننىڭ ۋە ئەھلى كىتابنىڭ بوغۇزلىغىنىنى يېيىش ھالالدىر.

يۇقىرىدا ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان ھەدىسنى ئېيتىپ ئۆتكەن ئىدۇق، ئۇنىڭدا: بىر گورۇپ مۇسۇلمان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ مۇنداق دېگەن: «كىشىلەر بىزگە گۆش ئېلىپ كېلىدۇ، ئۇنىڭغا ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئېيتقان ياكى ئېيتمىغانلىقىنى بىلمەيمىز، ئۇنى يەمدۇق - يېمەمدۇق؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا مۇنداق دەپ جاۋاب بەرگەن:

«ئۇنى يېگەندە، ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتا پ ئاندىن يەڭلار.»

ئالىملار بۇ ھەدىس ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «بۇ ھەدىس باتىل ۋە بۇزۇق بولۇشىغا دەلىل تېپىلمىغان پۈتۈن ئىش - ھەرىكەتلەرنىڭ توغرا ۋە ساغلام بولىدىغانلىقىغا دەلىلدۇر.»

ئوۋ ئوۋلاش

ئەرەب ۋە باشقا مىللەتلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئوۋ ئوۋلاش بىلەن كۈن كەچۈرەتتى، شۇڭا قۇرئان ۋە ھەدىس بۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلگەن. فېقىھى ئالىملىرىمۇ كىتابلىرىدا بۇ مەسىلىگە ئايرىم بابلارنى بەلگىلەپ قايسىنىڭ ھالال - ھارام، قايسىنىڭ ۋاجىب - مۇستەھەب ئىكەنلىكىنى تەپسىلىي بايان قىلغان.

ياۋايى بولغانلىقى ئۈچۈن ئىنسانلار تۇتالمايدىغان، گۆشى تاتلىق كۆپلىگەن ئۇچارقاناتلار ۋە ھايۋانلار بار. ئىسلام، بوغۇزلاشتا ئۆي ھايۋانلىرى ئۈچۈن بەلگىلىگەن گېلىدىن بوغۇزلاش شەرتىنى بۇنداق ھايۋانلار ئۈچۈن بەلگىلىمىگەن. ئىنسانلارغا قۇلايلىق بولسۇن ئۈچۈن، ئۇلارنى كۈچى يەتكەن شەكىلدە ئۆلتۈرسە بولىدۇ دېگەن. ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ پىكىر يۈرگۈزۈش قابىلىيىتى ۋە ئېھتىياجىغا قاراپ ئوۋلاش ئۇسۇلىنى بەلگىلىگەن، لېكىن ئىسلام ئىنساننى ئۆز تۈزۈمىگە ۋە ئەقىدىسىگە بويسۇندۇرۇش، ئۇنى ھەرقانداق ئىشتا بولغاندەك ئىسلامىي رەڭ بىلەن بوياش ئۈچۈن، ئوۋلاش ئىشىغىمۇ بەزى شەرتلەر ۋە ئۇسۇللارنى بەلگىلىگەن. بۇ شەرتلەرنىڭ بەزىلىرى ئوۋچى بىلەن، بەزىلىرى ئوۋ بىلەن، يەنە بەزىلىرى بولسا ئوۋ سايماقلىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك.

بۇلارنىڭ ھەممىسى قۇرۇقلۇق ھايۋانلىرى ھەققىدەدۇر، دېڭىز ھايۋانلىرىنىڭ ئوۋلىنىشى ئىلگىرى بايان قىلىنغان بولۇپ. ئاللاھ ھېچبىر چەكلىمە قويماستىن بارلىق دېڭىز جانلىقلىرىنى ھالال قىلغان. ئۇلۇغ ئاللاھ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

﴿حَلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾

﴿سىلەرنىڭ ۋە يولۇچىلارنىڭ مەنپەئەتلىنىشى ئۈچۈن سىلەرگە دېڭىز ھايۋانلىرى ۋە دېڭىز يېمەكلىرى ھالال قىلىندى﴾ [مائىدە سۈرىسى 96 - ئايەت]

۱ - ئوۋچىنىڭ شەرتلىرى:

بوغۇزلىغۇچىدا بولۇشقا تېگىشلىك شەرتلەرنىڭ ھەممىسى ئوۋچىدا بولۇشى كېرەك، يەنى ئوۋچى مۇسۇلمان بولۇشى ياكى ئەھلى كىتاب بولۇشى، ياكى ئەھلى كىتاب ھۆكۈمىدىكى ئاتەشپەرەس سائىيىلەر بولۇشىدۇر.

ئىسلامنىڭ ئوۋچىلارغا بەرگەن كۆرسەتمىلىرىدىن بىرى بولسا، ئوۋچى ئوۋنى ئوۋلاش نىيىتى بىلەن ئوۋلىشى كېرەك. بۇنىڭغا بىنا ئەن ھايۋاننى يېيىش ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش نىيىتى بولماستىن ئۇنىڭ جېنىنى بىكاردىن بىكارغا چىقىرىش توغرا ئەمەس دەپ كۆرسىتىدۇ.

ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر قۇشقاچنى بىكارغا ئۆلتۈرگەن كىشى ئۈچۈن قىيامەت كۈنىدە ئۇ قۇشقاچ: ئى پەرۋەردىگارم، ئى پەرۋەردىگارم، پالانى مېنى پايدىلىنىش نىيىتى بولماستىن بىكارغا ئۆلتۈردى. دەپ شىكايەت قىلىدۇ»⁽¹⁾.

يەنە بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىر قۇشقاچ چاغلىق نەرسىنى ھەقسىز ئۆلتۈرگەن كىشى قىيامەت كۈنىدە ئۇنىڭدىن سورىلىدۇ» دېگەندە، كىشلەر: «قۇشقاچنىڭ ھەقىقىي نېمەدۇر؟» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى بوغۇزلاپ يېيىش، بىكارغا ئۆلتۈرۈپ تاشلىۋەتمەسلىك» دەپ جاۋاب بەردى⁽²⁾.

ئوۋچىنىڭ شەرتلىرىدىن يەنە بىرى بولسا، ھەج ياكى ئۆمرە قىلىش ئۈچۈن ئېھرام كەيمىگەن بولمىشىدۇر. چۈنكى، ئېھرام ئەسناسىدا مۇسۇلمان كىشى يەر ۋە ئاسماندىكى ھەرقانداق ھايۋان ۋە قۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان ئامانلىق چەمبىرى ئىچىدە تۇرغان بولىدۇ. ھەتتاكى ئوۋ قولى ۋە نەيزىسى يېتىدىغان يەردە بولسىمۇ، ئۇلۇغ ئىسلام تەربىيىسى ئۇنى تۇتۇش ۋە ئوۋلاشقا رۇخسەت قىلمايدۇ.

بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

(1) - ئىمام نەسائى ۋە ئىبنى ھىببان رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام نەسائى رىۋايەت قىلغان، ھاكىمىمۇ رىۋايەت قىلىپ: (ئىسنادى توغرا) دەپ باھا بەرگەن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُبَوِّئَ اللَّهُ لَكُمْ اللَّهُ يَشِيءُ مِنْ الصَّيْدِ تَأْلُهُ أَيَدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر، كۆرمەي تۇرۇپ ئاللاھدىن قورقىدىغانلارنى بىلىش ئۈچۈن، قولۇقلار ۋە نەيزەكلار بىلەن ئوۋلىنىدىغان بىر ئاز ئوۋ بىلەن ئاللاھ سىلەرنى چوقۇم سىنايدۇ، كىمكى بۇنىڭدىن كېيىن ھەددىدىن ئاشسا (يەنى ئېھرامدا تۇرۇپ ئوۋ ئوۋلىسا) ئۇ قىيىنغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ، ئى مۆمىنلەر سىلەر ئوۋلىغان ھايۋانلارنى ئېھرامدا ياكى ھەرەمدە تۇرۇپ ئۆلتۈرمەڭلار﴾ [مائىدە سۈرىسى 94 - 95 - ئايەتلەر]

﴿وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا﴾

﴿مادامكى سىلەر ئېھرامدا ياكى ھەرەمدە ئىكەنسىلەر، قۇرۇقلۇق ھايۋانلىرىنى ئوۋلاش سىلەرگە ھارام قىلىندى﴾ [مائىدە سۈرىسى 96 - ئايەت]

﴿غَيْرُ مَجْلِي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾

﴿سىلەر ئېھرامدا ياكى ھەرەمدە بولغىنىڭلاردا شىكارنى ھالال سانمىغان ھالدا﴾ [مائىدە سۈرىسى 1 - ئايەت]

2 - نۆۋەت مۇناسىۋەتلىك شەرتلەر:

ئوۋ، گېلى ۋە بوينىدىن بوغۇزلاش مۇمكىن بولمايدىغان بىر ھايۋان بولۇشى شەرت. ئۇنداق بولمىغاندا يەنى تۇتقىلى بولىدىغان، خالىغان جايدىن بوغۇزلىغىلى بولىدىغان ھايۋان بولغان تەقدىردە،

شەرىئىي بوغۇزلاشتا گېلى ۋە بوينىدىن بوغۇزلاش ئاساس بولغانلىقتىن باشقا يەردىن كېسىلسە بولمايدۇ.

شۇنىڭدەك، ئوق ۋە ئىتلار ئارقىلىق بىر ھايۋاننى ئوۋلاپ جانلىق ھالدا قولغا چۈشۈرسە ئادەتتىكى بوغۇزلاش ئۇسسۇلى بىلەن گېلىدىن بوغۇزلىشى كېرەك، جان تۆلىشىۋاتقان چېغىدا قولغا چۈشۈرسە بوغۇزلىسا ياخشى بولىدۇ، بوغۇزلىماي جان تۆلىشىپ ئۆلۈپ قالسىمۇ گۇناھ بولمايدۇ، سەھىۋۇل بۇخارى ۋە سەھىھۇ مۇسلىمدىكى بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىتىڭنى ئوۋنىڭ ئارقىسىدىن قويۇپ بەرگىنىڭدە، ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتىغىن، ئەگەر ئوۋنى ساڭا تىرىك ئېلىپ كەلسە، ئۇنى بوغۇزلىغىن».

3. ئوۋ قوراللىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك شەرتلەر:

ئوۋ سايمانلىرى ئىككى قىسىمغا ئايرىلىدۇ:

بىرىنچىسى: مائىدە سۈرىسىنىڭ 94 - ئايىتىدە ﴿قولۇڭلار ۋە نەيزەڭلار﴾ دەپ ئىشارەت قىلىنغاندەك ئوق، قېلىچ ۋە نەيزىدەك يارىلاندىرىدىغان سايمانلاردۇر.

ئىككىنچىسى: تۆت پۈتۈلۈك يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن ئىت ۋە يىلپىزدەك، ئۇچارقۇشلاردىن لاجىن ۋە قارچىغىلاردەك ئوۋگىتىلىدىغان، يارىلاندىرغۇچى ھايۋانلاردۇر.

ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

﴿قُلْ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ تُعَلَّمُونَ هُنَّ وَمِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ﴾

﴿ئېيتقىنىكى، سىلەرگە پاك نەرسىلەر ۋە شىكارغا ئۈگىتىلگەن، سىلەر ئاللاھنىڭ ئۆزۈڭلارغا ئۈگەتكىنى بويىچە ئۈگەتكەن ئوۋچى جانىۋارلارنىڭ شىكار قىلغان نەرسىلىرى ھالال قىلىندى﴾ [مائىدە سۈرىسى 4 - ئايەت]

يارىلىقۇپس قوراللىق بىلەن ئوۋلاش:

قورال بىلەن ئوۋلاشنىڭ ئىككى شەرتى بار:

بىرىنچى شەرت: قورالنىڭ ئېغىرلىقى بىلەن ئەمەس، كېسىش ۋە يارىلاش ئارقىلىق ھايۋاننىڭ جىسمىغا كىرىپ ئۆلتۈرىشى .

ھەزرىتى ئەدىي ئىبنى ھاتەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىدى: «مەن ئوۋنى توم ئوق بىلەن ئېتىپ تۈتمەن، بۇ قانداق بولىدۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا جاۋابەن مۇنداق دېدى: «توم ئوقنى ئاتقىنىڭدا ئەگەر جىسمىغا كىرسە يېگىن، ناۋادا ئېنى بىلەن تېگىپ جىسمىغا كىرمىسە يېمىگىن»⁽¹⁾.

بۇ ھەدىسكە ئاساسەن، قورال ئېغىر ياكى يەڭگىل بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئېتىبارغا ئېلىنىدىغىنى قورالنىڭ جىسمىنى يېرىپ ئىچىگە كىرىشىدۇر. مەسلەن: ئوۋ قورالى ئېغىر بولۇپ، ئۇ قورال ھايۋان جىسمىغا تېشىپ كىرمىستىن ئېغىرلىقى بىلەن زەربە بېرىش ياكى ئۈستىگە چۈشۈش ئارقىلىق ھايۋاننى ئۆلتۈرسە، بۇ ھايۋان ئۆرۈپ ئۆلتۈرگەن ھايۋان قاتارىغا كىرىدۇ - دە ھارام بولىدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئۇنداقتا تاپانچا ۋە مىلتىقتەك قوراللارنىڭ ئوقى بىلەن ئوۋلانغان ئوۋلار ھالالدىر، چۈنكى بۇلار قېلىچ، نەيزە ۋە يا ئوقىدىن بەكرەك جىسمىغا كىرىدۇ.

لېكىن ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان: «مىلتىق بىلەن ئېتىلغان ئوۋدىن پەقەت بوغۇزلىغىنىڭغا يېگىن» دېگەن ھەدىس ۋە ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان ھەزرىتى ئىبنى ئومەرنىڭ: «مىلتىق بىلەن ئوۋلىنىۋالغان ئوۋ، ئۇرۇپ ئوۋلىنىۋالغاننىڭ ھۆكۈمىدە» دېگەن سۆزى يۇقىرىدىكى ھۆكۈمگە قارشى كۆرۈنىشى مۇمكىن، ئەمەلىيەتتە ئۇنداق ئەمەس، بۇ يەردىكى مىلتىق سۆزىدىن شۇ دەۋردىكى لايدىن ياسىلىدىغان، قۇرغاندا ئېتىلىدىغان بىر نەرسە كۆزدە تۇتىلىدۇ، ئۇ بۈگۈنكى مىلتىقلارغا پۈتۈنلەي ئوخشىمايدىغان باشقا بىر نەرسە.

تاش بىلەن ئوۋلاشمۇ ھەدىستىكى مىلتىق بىلەن ئوۋلاش ھۆكۈمىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شېغىل تاش ۋە شۇنىڭدەك نەرسىلەر بىلەن ئوۋلاشنى چەكلىگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «تاش يا ئوۋ ئوۋلىمايدۇ، يا دۈشمەننى يارىدار قىلمايدۇ، لېكىن چىش تۆكىدۇ، كۆز قۇيىدۇ»⁽¹⁾.

ئىككىنچى شەرت: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەدى ئىبنى ھاتەمگە كۆرسەتكىنىدەك قورالنى ئۇرۇش ۋە ئېتىش ئەسناسىدا ئاللاھ ئىسمىنىڭ ئېيتىلىشىدۇر. بۇ باپتا ئەدى ئىبنى ھاتەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەدىسلىرى ئاساستۇر.

ئىت ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش پەيۋانلار بىلەن ئوۋلاش:

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئەگەر ئىت ۋە لاچىندەك نەرسىلەر بىلەن ئوۋلىغاندا، بۇ شەرتلەر بولۇشى كېرەك:

بىرىنچىسى: ئوگىتىلگەن بولۇشى كېرەك.

ئىككىنچىسى: ئوۋنى ئۆزى ئۈچۈن ئەمەس، ئىگىسى ئۈچۈن ئوۋلىشى كېرەك.

ئۈچىنچىسى: ئۇنى قويۇپ بەرگەندە ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتىشى كېرەك.

بۇ شەرتلەرنىڭ دەلىلى تۆۋەندىكى ئايەتتۇر:

﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾

﴿ئى مۇھەممەد! ئۇلار سەندىن ئۆزلىرىگە (يېمەك - ئىچمەكتە) نېمىلەرنىڭ ھالال قىلىنغانلىقىنى سورايدۇ، ئېيتقىنكى، سىلەرگە پاك نەرسىلەر ۋە شىكارغا ئوگىتىلگەن، سىلەر ئاللاھنىڭ ئۆزۈڭلارغا ئوگەتكەن بويىچە ئوگەتكەن ئوۋچى جانىۋارلارنىڭ ئوۋلىغان نەرسىلىرى ھالال قىلىندى. ئۇلارنىڭ سىلەر ئۈچۈن ئوۋلىغان نەرسىلىرىنى يەڭلار، (ئوۋچى جانىۋارنى شىكارغا قويۇپ بەرگەندە) ئاللاھنىڭ نامىنى ياد ئېتىڭلار﴾ [مائىدە سۈرىسى 4 - ئايەت]

1 - ئوگىتىشنىڭ مەنىسى ۋە ئۆلچىمى بىزگە مەلۇم، يەنى ئىگىسى بۇيرىغان بويىچە ھەرىكەت قىلىشى، تۇتقان نەرسىنى ئىگىسىگە ئېلىپ كېلىشى، قويۇپ بەرگەن ھامان ئوۋنىڭ ئارقىسىدىن قوغلىشى، ئىگىسى توسسا، توسقانلىقىنى بىلىشىدۇر. فقھى ئالىملىرى ئارىسىدا بۇ شەرتلەرنىڭ بەزىلىرى ھەققىدە

ئىختىلاپ بار، لېكىن مۇھىم بولغىنى ئۈگىتىش سۆزىدىن ئادەتتە چۈشۈنىلىدىغان مەنىنىڭ ۋۇجۇدقا چىقىشىدۇر.

2 - ئوۋنى ئىگىسى ئۈچۈن توتقانلىقنىڭ ئىسپاتى ئوۋچى ھايۋانلارنىڭ تۇتقان ئوۋدىن يەپسالماسلىقىدۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە بىر ھەدىستە مۇنداق دېگەن: «ئىتنى قويۇپ بەرگىنىڭدە ئىت ئوۋدىن يېسە ئۇنى يېمىگىن، چۈنكى ئۇنى ئۇزى ئۈچۈن ئوۋلىغان بولىدۇ. ئەگەر ئۇنى قويۇپ بەرگىنىڭدە ئوۋنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭدىن يېمىگەن بولسا، ئوۋنى يېمىگىن، چۈنكى ئۇنى ئىگىسى ئۈچۈن تۇتقان»⁽¹⁾.

بەزى ئالىملار يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ يەپ قويغىنىنى ھارام، ئۇچار قۇشلارنىڭ يەپ قويغىنىنى ھالال دەپ قارىغان.

بۇ ئىككى شەرتنىڭ ھېكمىتى: خاراكتېرى ئاجىز كىشىلەرنىڭ سەل قاراپ، يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ۋە ئىتلارنىڭ ئارتۇقنى يېيىشىنى چەكلەش ئارقىلىق، ئىنسان قەدىرىنى كۆتۈرۈشتۈر. لېكىن ئۈگىتىلگەن ۋە ئوۋنى ئىگىسى ئۈچۈنلا تۇتۇپ ئەكىلىدىغان ئىت ئوۋچى ئىشلەتكەن ئوق ۋە نەيزىگە ئوخشاش.

3 - ئىت ئوۋنىڭ ئارقىسىدىن قويۇپ بېرىلگەن چاغدا ئاللاھنىڭ ئىسمى ئاتىلىشى خۇددى ئوق ئاتقاندا ۋە نەيزە سانجىغاندا ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتىغانغا ئوخشاش، بۇنى ئايەت شۇنداق بۇيرىغان:

﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان، ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمۇ بۇ مەنىدە ھەدىس رىۋايەت قىلغان.

﴿ئوۋچى جانىۋارلارنى شىكارغا قويۇپ بەرگەن چېغىڭلاردا ئاللاھنىڭ نامىنى ياد قىلىڭلار﴾ [مائىدە سۈرىسى 4 - ئايەت]

ئەدىي ئىبنى ھاتەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ سەھىھ ھەدىسلىرىمۇ شۇنداق بۇيرىغان.

بۇ شەرتكە دالالەت قىلىدىغان يەنە بىر ئىش: ئەگەر ئوۋچىنىڭ ئىتىغا باشقا بىر ئىت قېتىلىپ قالسا، بۇ ئىككىسى تۇتقان نەرسە ھالال بولمايدۇ. ئەدىي ئىبنى ھاتەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «مەن ئىتىمنى قويۇپ بېرىمەن، ئەمما ئۇنىڭ بىلەن بىللە باشقا بىر ئىتنى كۆرىمەن، ئوۋنى قايسىنىڭ تۇتقانلىقىنى بىلمەيمەن، ئۇنى يەمدىمەن؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بەرگەن: «ئۇنى يېمىگىن، چۈنكى سەن ئاللاھنىڭ ئىسمىنى باشقا ئىتقا ئەمەس، ئۆزۈڭنىڭ ئىتىغا ئاتىدىك».

ناۋادا قورال ئېتىلغاندا ياكى ئوۋ ئىتى ۋە قۇشى قويۇپ بېرىلگەندە، ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتاش ئۈنتۈلۈپ قالسا، ئاللاھ تائالا ئۈنتۈلۈپ قالغان ۋە سەۋەنلىك بولۇپ قالغان ئىشلارنىڭ مەسئۇلىيىتىنى بۇ ئۈممەتتىن كۆتۈرۈۋەتكەن. بۇنىڭ ئورنىغا ئۇنى يېگەندە ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئاتىسا بولىدۇ.

بىز شەرئىي بوغۇزلاشنى بايان قىلغىنىمىزدا ئاللاھ ئىسمىنى ئاتاشنىڭ ھېكمىتىنى بايان قىلىپ ئۆتكەن ئىدۇق، شۇڭا بۇ يەردە تەكرارلانمىدى.

ئوۋنىڭ ئۆلۈك باھالەتتە تېپىلىش:

بەزى ئوۋچىلار ئوۋنى ئېتىپ، بىر مۇددەتتىن كېيىن ئاندىن ئۇنى ئۆلۈك ھالەتتە تاپىدۇ، بەلكى ئۇنى بىرقانچە كۈندىن كېيىن

تېپىشىمۇ مۇمكىن، بۇنداق ئەھۋالدا ئوۋ تۆۋەندىكى شەرتلەر بىلەن ھالال بولىدۇ:

1 - سۇغا چۈشۈپ قالمىغان بولشى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئوقۇشنى ئاتقىنىڭدا، سۇغا چۈشمىگەن ھالدا ئۆلۈك تېپىلسا ئۇنى يېگىن، بولمىسا سۇ ياكى ئوقنىڭ قايسىسىنىڭ ئۇنى ئۆلتۈرگەنلىكىنى بىلەلمەيسەن»⁽¹⁾.

2 - ئوۋنىڭ ئۆلىشىگە سەۋەب بولغان باشقا بىر نەرسىنىڭ بولماسلىقى. ئەدەبىي ئىبنى ھاتەم مۇنداق دەيدۇ: "ئى رەسۇلۇللاھ، مەن ئوۋنى ئېتىپ ئىككىنچى كۈنى ئۇنى ئوقۇم بىلەن تاپمەن، بۇنىڭ ھۆكۈمى قانداق بولىدۇ؟". پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بەرگەن:

«ئەگەر ئونىڭدا يىرتقۇچ ھايۋاننىڭ ئىزى تېپىلمىسا، ھەمدە ئۇنى سېنىڭ ئوقۇڭ ئۆلتۈرگەنلىكىگە ھۆكۈم قىلالساڭ ئۇنى يېگىن»⁽²⁾.

3 - ئوۋنىڭ پۇراپ، بۇزۇلۇپ كەتمىگەن بولۇشى. چۈنكى بۇزۇلغان گۆشنىڭ زىيىنى بىر ياقتا تۇرسۇن ساغلام تەبىئەت پۇرىغان گۆشتىن يىرگىنىدۇ ۋە ئۇنى مەپنەت دەپ قارايدۇ.

سەھىھۇ مۇسلىمدا رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئەبى سەئىد بە ئەل خۇشەنىگە مۇنداق دېگەن:

«ئوقنى ئېتىپ ئۈچ كۈندىن كېيىن ئوۋنى پۇرىمىغان ھالەتتە تاپساڭ يېگىن».

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلىپ: (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

ھاراق ۋە زەھەرلىك چېكىملىكلەر

ھاراق - مەست قىلىدىغان ئىسپىرت خاراكتېرلىق ماددىدۇر .

ھاراقنىڭ ئەقىل، جىسىم، دىن ۋە دۇنياغا بولغان زەھىرىنى سۆزلەش ياكى ئەر - ئايال ۋە بالىلار دەك ئائىلە ئىچىدىكىلەرگە قارىتا خەتىرىنى بايان قىلىش، ئەسلىدە مەلۇم بولغان نەرسىلەرنى بايان قىلىشتىن باشقا بىر نەرسە ئەمەس .

روھىي، ماددىي ۋە ئەخلاقىي جەھەتلەردە ھاراقنىڭ جەمئىيەت ۋە مىللەتلەرگە يەتكۈزىدىغان چوڭ زىيىنى ھەققىدە سۆزلەشمۇ ھاجەتسىز .

بۇ ھەقتە تەتقىقاتچىلارنىڭ بىرى ھەقىقەتەن راست ئېيتقان: «ئىنسان ھاراقنىمۇ قاتتىقراق بىر زەربە يېمىگەن، ھاراق سەۋەبىدىن جىسمانىي كېسەللىكلەرگە گىرىپتار بولغان ياكى ساراڭ بولغان، ھاراق سەۋەبىدىن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغان ياكى باشقىسىنى ئۆلتۈرگەن، ھاراق سەۋەبىدىن روھىي كېسەللىكلەرگە ياكى ئاشقازان ۋە ئۈچەي كېسەللىرىگە مۇپتىلا بولغان، ھاراق سەۋەبىدىن شەرمى - ھاياسىدىن ئايرىلىپ قالغان، ھاراق سەۋەبىدىن ئالدىنقى مال - مۈلكىدىن ئايرىلىپ قالغان، بۇنىڭغا ئوخشاش پالاكەتلەرگە ھاراق سەۋەبىدىن ئۇچرىغان ئىنسانلار ھەققىدە دۇنيادىكى دوختۇرخانىلاردا بىر سىتاتىستىكا ئېلىپ بېرىلسا، ھەر تۈرلۈك نەسھەتلەر ئۇنىڭ ئالدىدا بەك ئاددىي كېلىپ قالىدىغان قورقۇنچلۇق بىر نەتىجە چىققان بولاتتى» .

جاھىلىيەت دەۋرىدە ئەرەبلەر ھاراق ئىچىشكە ئامراق ئىدى، ئۇلار سورۇنلىرىدا ھاراق ئىچىشىپ مۇغدىشىشقا ئادەتلەنگەن،

ئۇلار ھاراققا شۇنداق مۇپتىلا بولغانكى، ئۇلارنىڭ تىلىدا ھاراقنىڭ يۈزگە يېقىن ئىسمى تېپىلىدۇ، شېئىرلىرىدىمۇ قەدەھلەر ۋە ھاراق سۈرۈنلىرى تەسۋىرلەنگەن.

ئىسلام كەلگەندە ئاللاھ تائالا ئۇلارنى مەزمۇت بىر ئەخلاق تۈزۈمى بىلەن تەربىيەلەشكە باشلىدى، ئۇلارغا ھاراقنىڭ ھارام ئىكەنلىكىنى تەدرىجىي ھالدا بىلدۈردى. مەسلەن: دەسلەپتە مەستلىك ھالەتتە نامازغا يېقىنلىشىشنى چەكلىدى، كېيىن ھاراقنىڭ پايدىسىدىن زىيىنى كۆپ ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى، ئاخىرىدا ئاللاھ تائالا ھاراقنىڭ ھەر تۈرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان كەسكىن ئايىتىنى مائىدە سۈرىسىدە بايان قىلدى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿۹۰﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر ھاراق ئىچىش، قىمار ئويناش، بۇتلارغا چوقۇنۇش، پال ئوقلىرى بىلەن پال سېلىش شەيتاننىڭ ئىشى، پاسكىنا قىلىقلاردۇر، بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن شەيتاننىڭ ئىشىدىن يىراق بولۇڭلار، شەيتان ھاراق، قىمار ئارقىلىق ئارخىلاردا ئاداۋەت تۇغدۇرماقچى، سىلەرنى نامازدىن ۋە ئاللاھنى ياد ئېتىشتىن توسماقچى بولىدۇ. سىلەر ئەمدى (ھاراقتىن - قىماردىن) يانامسىلەر؟﴾ ﴿مائىدە سۈرىسى 90 - 91 - ئايەتلەر﴾

بۇ ئىككى ئايەتتە ئاللاھ تائالا ھاراق ۋە قىمار ئويناشنىڭ ھارام ئىكەنلىكىنى ئېنىق تەكىتلەپ بىلدۈرگەن. چۈنكى ھاراق بىلەن قىمارنى بۇتلار ۋە پال ئوقلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ ئۇلارغا

(پاسكىنا) سۈپىتىنى بەرگەن، بۇ سۈپەت قۇرئان كەرىمىدە پەقەتلا ئىنتايىن ناچار ۋە قەبىھ بولغان نەرسىلەرگە قوللىنىلىدۇ، ھەمدە بۇلارنىڭ شەيتاننىڭ ئىشى ئىكەنلىكىنىمۇ بىلدۈرگەن، چۈنكى ئۇنىڭ ئىشى قەبىھ مۇنكەردىن باشقا نەرسە بولمايدۇ. بۇنىڭ بىلەن بىللە جانابى ئاللاھ بۇلاردىن ساقلىنىشنى تەلەپ قىلغان، ھەمدە بۇ ساقلىنىشنىڭ نىجاتلىققا قاراپ ماغدۇغىدا يول ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان. كېيىن ئىجتىمائىي زەرەرلىرىدىن: سىلە - رەھىمنى ئۇزۇش، ئاداۋەت - زىددىيەت پەيدا قىلىشنى، روھى زەرەرلىرىدىن ناماز ۋە ئاللاھنى ياد ئېتىش قاتارلىق دىنىي ۋاجىباتلاردىن توسۇشنى بايان قىلغان. ئاخىرىدا ئېنىق بىر ئىپادە بىلەن بۇلاردىن يېنىشنى تەلەپ قىلغان: «سىلەر ئەمدى يانامسىلەر»

مۆمىنلەرنىڭ بۇ كەسكىن بايان ۋە بۇيرۇققا قارىتا جاۋابلىرى:
«ياندۇق. ئى پەرۋەردىگارمىز، ياندۇق» دېمەك بولدى.

مۆمىنلەر ھەقىقەتەن بۇ ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن ھەيران قالارلىق ئىشلارنى قىلغان. مەسىلەن: قولىدا ھاراق قەدەھلىرىنى تۇتقان ھەتتا ھاراق ئىچىۋاتقان كىشىلەر بۇ ئايەتنى ئاڭلىغان ھامان قەدەھنى ئاغزىدىن تارتىپ، قەدەھتە ئېشىپ قالغان ھاراقنى يەرگە تۆكۈۋەتكەن.

كۆپلىگەن دۆلەتلەر ھاراقنىڭ كىشى، ئائىلە ۋە جەمئىيەتكە زىيانلىق ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەن. ئامېرىكىدەك بەزى دۆلەتلەر قانۇن ۋە ھۆكۈمەت كۈچى بىلەن ئۇنى چەكلەشكە ئۇرۇنغان بولسىمۇ، ئاخىرىدا مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغان. ئەمما ئىسلام دىنىلا ئۇنى چەكلەشتە ۋە ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇشتا غەلبە قىلغان.

چېركاۋ مەنسۇپلىرى خرىستىئان دىنىنىڭ ھاراققا بولغان قارشى ھەققىدە ئىختىلاپلاشقان، بەزىلىرى ئىنجىلنىڭ «ئازراق

ھاراق ئاشقازانغا پايدىلىق، دېگەن ئىبارىسىنى دەلىل قىلىپ كۆرسەتكەن. ناۋادا بۇ سۆز توغرا بولۇپ، ھاراقنىڭ ھاراقنى ئاشقازانغا راستىنلا پايدىلىق بولغان تەقدىردىمۇ، بۇ ئاز ھاراقنى ساقلىنىش كېرەك بولىدۇ، چۈنكى ھاراقنىڭ ئېزى كۆپكە ئېلىپ بارىدۇ، بىرىنچى قەدەھ ئىككىنچىسىگە، يەنە بىرىنچىسى يەنە بىرىگە ھەيدەيدۇ.

لېكىن ئىسلامنىڭ ھاراققا ۋە ھاراق ئىچىشكە ياردەم قىلىدىغان ھەرقانداق نەرسىگە قارىتا تۇتقان پوزىتسىيىسى ئېنىق ۋە كەسكىن بولغان.

مەست قىلىدىغان ھەرقانداق نەرسە ھېراقتۇر:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاراقنىڭ ھارام ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلغاندا، ھاراقنىڭ قايسى ماددىدىن ياسالغانلىقىغا قارىمىغان، ئۇ پەقەتلا پەيدا قىلىدىغان تەسىرىگە، يەنى مەست قىلىشىغا قارىغان. كىشىلەرنىڭ بىر نەرسىگە قويۇۋالغان ئىسمى نېمە بولۇشىدىن ۋە ئۇ نەرسىنىڭ قايسى ماددىدىن ياسىلىشىدىن قەتئىينەزەر، مەست قىلىدىغان ھەرقانداق نەرسە ھېراقتۇر، بۇنىڭغا ئاساسەن پىۋا ۋە ئۇنىڭغا ئوخشىغان نەرسىلەر ھارامدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەسەل، قوناق ۋە ئارپىدىن ئېچىتىلىپ ياسىلىدىغان ئىچمىلىكلەر ھەققىدە سورالغاندا، ئۆزىگە خاس مەزمۇنى مول سۆز قىلىش ئۇسلۇبى بىلەن مۇنداق دېگەن:

«مەست قىلىدىغان ھەر قانداق نەرسە ھېراقتۇر، ھەر قانداق ھاراق ھارامدۇر»⁽¹⁾.

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ھەزرىتى ئۆمەرمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنبىرى ئۈستىدە تۇرۇپ ھەممەيلەنگە مۇنداق دەپ ئېلان قىلغان: «ئەقىلىنى پەردىلەيدىغان ھەر قانداق نەرسە ھاراق تۇر»⁽¹⁾.

كۆپىن مەست قىلىدىغان ھەر قانداق نەرسىنىڭ ئېزىمۇ ھارام:

ئىسلام ئىچىلگەن مىقدارنىڭ ئاز - كۆڭلىكىگە قارىماستىن ھاراققا كەسكىن ھۆكۈمىنى بەرگەن، مانا بۇ ئىسلامنىڭ ھاراققا قارشى كەسكىنلىكىنىڭ بىر دەلىلىدۇر. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ:

«كۆپى مەست قىلىدىغان نەرسىنىڭ ئېزىمۇ ھارام»⁽²⁾.
«بىر كۆپى مەست قىلىدىغان نەرسىنىڭ بىر ئۈچۈمۇ ھارام»⁽³⁾.

ھاراق بىلەن تىجارەت قىلىش:

ئىسلام ئاز ياكى كۆپ بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ھاراق ئىچىشنى ھارام قىلىپلا قالماستىن ئەينى ۋاقىتتا مۇسۇلمان بولمىغانلار (مۇسۇلمان ئەمەسلەر) بىلەن بولسىمۇ ھاراق تىجارىتى قىلىشنى ھارام قىلغان. ھاراق ياساش، تەييارلاش، ھاراق سېتىلغان دۇكان ئىگىسى بولۇش ياكى شۇنداق بىر يەردە ئىشچى بولۇپ ئىشلەش ياكى ھاراق تىجارىتى بىلەن شۇغۇللىنىش قاتارلىق پائالىيەتلەرمۇ مۇسۇلمانغا ھارامدۇر.

شۇنچا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاراق ھەققىدە ئون كىشىگە لەنەت قىلغان:

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.
(2) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزىلار رىۋايەت قىلغان.
(3) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزىلار رىۋايەت قىلغان.

«ھاراق سىققۇچى، سىقتۇرغۇچى، ئىچكۈچى، توشغۇچى، توشۇتتۇرغۇچى، ئىچۈرگۈچى، ساتقۇچى، پۇلنى يېگۈچى، سېتىۋالغۇچى ۋە سېتىپ ئالدۇرغۇچى»⁽¹⁾.

يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن مائىدە سۈرىسىدىكى ئايەت نازىل بولغان چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ ھاراقنى ھارام قىلدى، بۇ ئايەتنى ئاڭلىغان ھەركىمنىڭ يېنىدا ھاراق بولسا ئۇنى ئۆزىمۇ ئىچمىسۇن، باشقىلارغىمۇ ساتمىسۇن»

بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان ساھابە مۇنداق دېگەن: «بۇنى ئاڭلىغان ھامان كىشلەر بارلىق ھاراقلىرىنى ئېلىپ چىقىپ مەدىنە كوچىلىرىغا تۆكۈۋەتتى»⁽²⁾.

ئىسلام ھارامنىڭ يولىنى تاقاش ئۇسسۇلىنى قوللۇنۇپ ھاراق ياسايدىغانلىقى كەسكىن بىلىنگەن شەخس ۋە ئورۇنغا ئۈزۈم سېتىشنى ھارام قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «يەھۇدىغا ياكى خرىستىئانغا ياكى ھاراق ياسايدىغان ھەرقانداق كىشىگە سېتىش ئۈچۈن ئۈزۈم ساقلىغان ئادەم، بىلىپ تۇرۇپ ئۆزىنى ئوتقا ئاتقان بولىدۇ»⁽³⁾.

مۇسۇلمان كىشى ھاراق سوۋغا قىلمايدۇ:

ھاراقنى سېتىش ۋە پۇلنى يېيىش مۇسۇلمانغا ھارام بولغان ئىكەن، ھاراقنى يەھۇدىي، خرىستىئان ۋە ياكى باشقا بىر كاپىرغا سوۋغا قىلىشمۇ ھارامدۇر. مۇسۇلمان كىشىگە ھاراق سوۋغا قىلىش ياكى ھاراق سوۋغا ئېلىش ياراشمايدۇ، چۈنكى مۇسۇلمان پاكىزدۇر، پاكىزدىن باشقىنى سوۋغا قىلمايدۇ ھەم ئالمايدۇ.

(1) - ئىمام تېرمىزى ۋە ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان. راۋىيلىرى ئىشەنچلىك.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام تابىرائى (ئەلمۇئەمۇل ئەۋسات) تا رىۋايەت قىلغان. ئىمام ئىبنى ھەجر (بۇلۇغۇل مارام) دا "ھەسەن" دەپ باھا بەرگەن.

بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر تۈلۈم ھاراق ھەدىيە قىلماقچى بولدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ھاراقنى ھارام قىلىۋەتكەنلىكىنى ئېيتقاندا، ئۇ كىشى: «ئۇنى سېتىۋەتمەمدىمەن؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى ئىچىشنى ھارام قىلغۇچى، سېتىشنىمۇ ھارام قىلدى» دېدى. ئۇ كىشى: «ئۇنى يەھۇدىيلارغا سوۋغا قىلىۋەتمەمدىمەن؟» دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى ھارام قىلغان ئاللاھ، يەھۇدىيلارغا سوۋغا قىلىشنىمۇ ھارام قىلدى» دېدى. ئۇ كىشى: «ئۇنداقتا ئۇنى قانداق قىلىمەن؟» دەپ سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى تۆكۈۋەتكىن» دېدى⁽¹⁾.

باھاراق سورۇنلىرىدا ئولتۇرماسلىق:

مۇسۇلمان كىشى ھاراق ئولتۇرۇشلىرىغا قاتناشماسلىققا ۋە ھاراق ئىچكۈچىلەر بىلەن ئولتۇرماسلىققا بۇيرۇلغان. ھەزرىتى ئۆمەر مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم: «كىمكى ئاللاھ ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىكەن ھاراق ئىچىلىدىغان سورۇندا ئولتۇرمىسۇن»⁽²⁾.

مۇسۇلمان كىشى، دىنىغا زىت بولغان ھەرقانداق نەرسىنى ئۆزگەرتىشكە، بۇنىڭغا كۈچى يەتمىگەن تەقدىردە، بۇنداق يامان ئىشتىن، ئۇنى قىلغۇچىلاردىن ۋە شۇنداق يامان ئىشلار قىلىنىدىغان جايلاردىن يىراق بولۇشقا بۇيرۇلغان.

خەلىپە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىزنىڭ، ھاراق ئىچكەنلەرنى ھەمدە ھاراق ئىچمىسىمۇ ھاراق ئىچكەنلەر بىلەن بىللە ئولتۇرغانلارنى قامچىلايدىغانلىقى رىۋايەت قىلىندى. يەنە بىر

(1) - ئىمام ھۈمەيدى (ئەلبۈسەند) ناملىق كىتابىدا رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان. ئىمام تىرمىزىمۇ بۇنىڭغا يېقىن مەنىدە رىۋايەت قىلغان.

رىۋايەتتە: ئۇنىڭ ئالدىغا ھاراق ئىچكەن بىر گورۇپ كىشىلەر تۇتۇپ كېلىنگەندە، ئۇلارنى قامچىلاشنى بۇيرىغان، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا روزا تۇتقان بىرسىنىڭ بارلىقى خەۋەر قىلىنغاندا، خەلىپە مۇنداق دېگەن: قامچىلاشنى دەسلەپتە شۇنىڭدىن باشلاڭلار، سىلەر ئاللاھنىڭ مۇنۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىمىدىڭلارمۇ؟ ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِذْكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾ ئاللاھ سىلەرگە قۇرئاندا نازىل قىلدىكى، سىلەر ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىنىڭ ئىنكار قىلىنىۋاتقان ۋە مەسخىرە قىلىنىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان چىغىڭلاردا، ئۇلار (يەنى ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىنى مەسخىرە قىلىۋاتقان كاپىرلار) باشقا پاراڭغا چۈشمىگىچە ئۇلار بىلەن بىللە ئولتۇرماڭلار، بولمىسا ئۇلارغا ئوخشاش بولۇپ قالسىلەر﴾ [ئىسا سۈرىسى 140 - ئايەت]

باھاراق روزا ئەمەس، كېسەللىكتۇر:

پۈتۈن بۇ كۆرسەتمىلەر ئارقىلىق ئىسلام دىنى ھاراققا قارشى تۇرۇشتا، مۇسۇلماننى ئۇنىڭدىن ئۇزاقلاشتۇرۇشتا ۋە ئۇنىڭ بىلەن مۇسۇلماننىڭ ئوتتۇرىسىدا توساق تۇرغۇزۇشتا ئىنتايىن كەسكىن ئىدى، شۇڭا ئىچىش ۋە ئىچىلگەن يەردە ئولتۇرۇپ قېلىشقا سەۋەب بولىدىغان ھەرقانداق يولنى كىچىك بولسىمۇ تاقىۋەتتى.

ئاز بولسىمۇ ھاراقنى ئىچىش، سېتىش، سېتىۋېلىش، سوۋغا قىلىش، ئىشلەپ چىقىرىش، دۇكان ۋە ئۆيگە ئېلىپ كېلىش، توي - تۆكۈن ۋە شۇنىڭدەك خۇشاللىق سورۇنلىرىغا ۋە ھەر تۈرلۈك سورۇنلارغا ئېلىپ كېلىش، غەيرىي مۇسۇلمان مېھمانغا سۇنۇش ۋە ھەر قانداق بىر يېمەك - ئىچمەككە ئارىلاشتۇرۇش ھەققىدە ئىسلام كەسكىن ھۆكۈم بەرگەن ۋە بۇلارنى مۇسۇلمانغا ھالال كۆرمىگەن.

بۇ يەردە بۇ مەسىلىنىڭ كىشىلەر سورايدىغان بىر تەرىپى قالدى، ئۇ بولسا: ھاراقنىڭ دورا شەكلىدە قوللىنىلىشىدۇر. بىر كىشى ھاراق ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «مەن ئۇنى دورا ياساش ئۈچۈن تەييارلايمەن» دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق دېگەن: «ئۇ دورا ئەمەس، كېسەللىكتۇر»⁽¹⁾.

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كېسەللىكنى ۋە دورىنى ئاللاھ چۈشۈردى، ھەرقانداق كېسەللىككە دورا ياراتتى، داۋالىنىڭلار! لېكىن ھارام بىلەن داۋالانماڭلار»⁽²⁾.

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد مەست قىلىدىغان نەرسىلەر ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ تائالا سىلەرگە ھارام قىلغان نەرسىلەردە سىلەرگە شىپالىق قىلمىغان»⁽³⁾.

ئىسلامنىڭ ھاراق ۋە ھاراققا ئوخشاش ھاراملار بىلەن داۋالىنىشىنى ھارام قىلىشى ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس. ئىمام ئىبنۇل قايىمىنىڭ دېگىنىدەك: «بىر نەرسىنىڭ ھارام قىلىنىشى ھەر تۈرلۈك يول بىلەن ئۇنىڭدىن ئۇزاقلىشىپ يىراق تۇرۇشنى تەقەززا قىلىدۇ، ئۇنىڭ دورا شەكلىدە قوللىنىلىشى ئۇنىڭغا تەشۋىق قىلىشنى تەقەززا قىلىدۇ، بۇ، شەرىئەت غايىسىگە خىلاپ بىر ھەرىكەتتۇر. ئىنساننىڭ نەپسى ئۇنىڭغا مايىل بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ بىلەن داۋالىنىشىنى مۇباھ قىلىش ئۇنى شەھۋەت ۋە لەززەت ئۈچۈن ئىشلىتىشىگە بىر باھانە بولىدۇ. بولۇپمۇ كىشىلەر ھارامنىڭ كېسەللەرنى ساقايتىپ، شىپالىق ئېلىپ كېلىدىغانلىقىغا ئىشەنچ باغلاپ قالسا، ھارامغا تېخىمۇ چوڭ بىر يول ئېچىلىدۇ.

(1) - ئىمام مۇسلىم، ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام بۇخارى سەنەدىنى بايان قىلماستىن رىۋايەت قىلغان.

ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ھارام نەرسىلەردە كۆزلەنگەن شىپالىقتىن كۆپرەك كېسەللىك باردۇر»⁽¹⁾.

ئىمام ئىبنۇل قايىم مەسىلىنىڭ پىسخىكىلىق بىر تەرىپىگە دىققەت قىلىپ مۇنداق دېگەن: «دورنىڭ پايدىلىق بولۇشى ئۈچۈن، دورىنى ئىستېمال قىلغۇچى ئۇنى ياقىتۇرۇشى، ئۇنىڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىگە ۋە ئاللاھنىڭ ئۇنىڭدا شىپالىق بەرىكىتىنى قىلغانلىقىغا ئىشىنىشى شەرتتۇر. مۇسۇلمان كىشىنىڭ بىر نەرسىنى ھارام دەپ قارىشى، ئۇنى پايدىلىق ۋە بەرىكەتلىك دەپ قارىشىغا توسالغۇ بولىدۇ. مۇسۇلمان كىشى نەقەدەر كۈچلۈك ئىمانغا ئىگە بولسا ھارامدىن شۇ قەدەر نەپرەتلىنىدۇ ۋە ئۇنىڭ قەبىھ ئىكەنلىكىگە ئىشىنىدۇ. ئۇنىڭدىن يامانراق بىرنەرسە كۆرمەيدۇ. بۇنداق ئەھۋالدا مۇسۇلمان كىشى ئۇنى ئىستېمال قىلسا، ئۇ دورا ئەمەس ئەكسىچە دورىنى كېرەك قىلىدىغان بىر كېسەللىك بولىدۇ»⁽²⁾.

بۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە ئىسلام نەزىرىدە زۆرۈرەننىڭمۇ ئۆزىگە لايىق ھۆكۈمى بار. مەسىلەن: ھاراق ياكى ھاراق ئارىلاشتۇرۇلغان بىر نەرسە ئىنسان ھاياتىنى خەتەرگە ئۇچرىتىدىغان بىر كېسەلگە دورا بولۇپ مۇئەييەنلەشتى دەپ پەرەز قىلالىق، ئۇنىڭغا باشقا بىر دورا پايدا قىلمايدىغان بولسا، - بۇنداق بولۇشىغا ناتايىن - بۇ دورىنى ئىستېمال قىلىشنى دىندار ئۇستا دوختۇرلاردىن بىرى كۆرسەتكەن تەقدىردە، قولايلىقنى تەلەپ قىلىدىغان، قىيىنچىلىقنى يوقىتىدىغان قائىدىلەرگە تايانغان ئىسلام شەرىئىتى مۇمكىن قەدەر ئەڭ تار دائىرىدە بولۇش شەرتى بىلەن ئۇنى ئىستېمال قىلىشنى مەنئى قىلمايدۇ.

(1) - (زادۇل مائاد) 3- توم، 115- 116 - بەتلەر.

(2) - بۇقىرىقى مەنبەدىن قىسقارتىپ ئېلىندى.

﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

﴿كىمكى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن نائىلاج ۋە ئىختىيارسىز ھالدا ھاياتنى ساقلاپ قالغۇدەك يېسە، ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، چۈنكى پەرۋەردىگارنىڭ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، مېھرىباندۇر﴾ [ئەنئام سۈرىسى 145 - ئايەت]

مەست قىلغۇچى ماددىلار

«ئەقىلنى پەردىلەيدىغان ھەرقانداق نەرسە ھاراق دېيىلىدۇ» بۇ ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ ھاراق ئۇقۇمىنى بەلگىلەش ۋە بۇ ھەقتىكى سوئال ۋە گۇمانلارنى يوقۇتۇش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنبىرىدە تۇرۇپ ئېلان قىلغان پارلاق بىر سۆزىدۇر. دېمەك: ئىنسان ئەقىلنى پەردىلەيدىغان، ئىنساننى باشقا نەرسىلەردىن پەرقلەندۈرىدىغان ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكىنى كاردىن چىقىرىدىغان ھەرقانداق نەرسە - ھارام قىلىنغان ھاراق تۇرۇ. ئۇنى ئاللاھ ۋە پەيغەمبىرى قىيامەت كۈنىگە قەدەر ھارام قىلغاندۇر.

بۇلارنىڭ ئىچىدە (مەست قىلغۇچى ماددىلار) (زەھەرلىك چېكىملىكلەر) ۋە (ئاق زەھەرلەر) دېگەندەك ئىسىملار بىلەن تونۇلغان نەشە، ئەپيۇن، خىيروئىن، مورفىن ۋە كوكائىن قاتارلىق ھەرخىل ماددىلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ھۆكۈمى ئوخشاش. بۇ ماددىلارنىڭ تەسىرىنى قوللانغۇچىلار بەك ياخشى بىلىدۇ. بۇ زەھەرلىك ماددىلار ئەقىلگە تەسىر قىلىپ، يىراقنى يېقىن، يېقىننى يىراق كۆرىتىدۇ، بولۇۋاتقان نەرسىلەردىن ھاك - تاڭ قالدۇرۇپ، بولمىغان نەرسىلەرنى

خىيال قىلدۇرىدۇ، ھەمدە خىيال ۋە ۋەھىمە دېڭىزىدا سۇ ئۈزىدەردۇ. بۇ ماددىلارنى قوللانغۇچىلارنىڭ غايىسىمۇ شۇنىڭدىن باشقا نەرسە ئەمەس، ئۇلار ئۆزلىرىنى، دىنلىرىنى ۋە دۇنيۋىلىرىنى ئۇنتۇپ خىيال ۋادىلىرىدا ساياھەت قىلىش ئۈچۈن بۇ ماددىلارنى قوللىنىدۇ.

بۇندىن باشقا يەنە مەست قىلغۇچى ماددىلار بەدەنى بوشتىۋېتىدۇ، نېرۋىنى مەست قىلىدۇ، ساغلاملىقىنى بۇزىدۇ، روھنى چۈشكۈنلەشتۈرىدۇ، ئىرادىنى يوقىتىۋېتىدۇ، مەسئۇلىيەتچانلىق تۇيغۇسىنى ئۆلتۈرىۋېتىدۇ. نەتىجىدە بۇ زەھەر، ئىستېمال قىلغۇچىلارنى جەمئىيەت ئىچىدە زىيانلىق ۋە كېرەكسىز ئەزا قىلىپ قويدۇ.

بۇنىڭ ئۈستىگە يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، بۇ ماددىلار پۇل - مالنى تۈگىتىدۇ، ئۆيلەرنى خاراب قىلىۋېتىدۇ، نۇرغۇن كىشىلەر بۇ چېكىملىكلەرگە خەجلەيدىغان پۇلنى بالا - چاقىلىرىنىڭ خىراجىتىدىن قىسسىۋالىدۇ، بەلكى ھەممىسىنى چېكىملىككە خەجلىۋالىدۇ. بەزىلىرى پۇل تاپالمىسا يامان يوللارغا مېڭىش ئارقىلىق پۇل تېپىپ بۇلارنى ئالىدۇ - دە، ئۆزىنى ئۆزى زەھەرلەيدۇ.

بىز «ھارام قىلىش ھۆكۈمى بىر نەرسىنىڭ قەبىھ ۋە زىيانلىق بولىشىغا باغلىقتۇر» دەيدىغان بولساق سەھىيەۋىي، روھىي، ئەخلاقىي، ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي جەھەتلەردىن زىيانلىق بولغان بۇ قەبىھ نەرسىلەرنىڭ ھارام ئىكەنلىكىدە شەك - شۈبھە قالمىدۇ.

بۇ زىيانلىق ماددىلار پەيدا بولغان چاغلاردىكى ئالىملار بۇ نەرسىلەرگە ھارام ھۆكۈمىنى بېرىشكە بىرلىككە كەلگەن. بۇلاردىن شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيە مۇنداق دېگەن: «نەشە - ئەپيۇن مەست قىلىش مەست قىلمىسۇن بەربىر ھارام. پاسىقلار ئۇنى خۇشاللىق ۋە شادلىق پەيدا قىلىش ئۈچۈن ئىشلىتىدۇ، ئۇ بۇ

جەھەتتىن مەست قىلىدىغان ھاراق بىلەن ئوخشاش. ھاراق دۈشمەنلىكىنى پەيدا قىلىدۇ، بۇ ماددا بولسا بوشلۇق، خارلىق ۋە مېجەز بىلەن ئەقىل بۇزۇلۇشنى پەيدا قىلىدۇ. بۇ شەھۋەت قوزغاشتا ۋە قىزغانماسلىقنى پەيدا قىلىشتا ھاراقنىمۇ يامان، شۇنچا بۇ ماددىدىن ئاز ياكى كۆپ ئىستېمال قىلىشنىڭ جازاسى ھاراق ئىچىشنىڭ جازاسىغا ئوخشاشلا سەكسەن ياكى قىرىق دەرىجەدە ئۇرۇشتۇر.

مەست قىلغۇچى ماددىلارنى ئىستېمال قىلغان ئادەم ھاراق ئىچكەن ئادەمگە ئوخشاش، بەلكى بەزى جەھەتلەردە ئۇنىڭدىنمۇ ياماندىر، شۇنچا ئىككىسىنىڭ جازاسى ئوخشاش. ئىسلام شەرىئىتىنىڭ قائىدىسىگە كۆرە: ھاراق، زىنا ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش كۆڭۈل تارتىدىغان ھارام نەرسىلەرگە بېرىلىدىغان جازا، بەلگىلەنگەن جازا (ھەد) بولىدۇ. ئۆزى ئۆلۈپ قالغان نەرسىلەرنى يېيىشتەك كۆڭۈل تارتمايدىغان ھاراملارغا بېرىلىدىغان جازا بولسا، بەلگىلەنمىگەن جازا (تەزىر) بولىدۇ. زەھەرلىك ماددىلار بولسا، ئىستېمال قىلغۇچىلار ئارزۇ قىلىدىغان ۋە ئاسانلىقچە ئۇنىڭدىن ۋاز كەچمەيدىغان نەرسىلەردۇر. قۇرئان ۋە ھەدىستە بۇنى ئىستېمال قىلغۇچىلار ھەققىدە كەلگەن دەلىللەر باشقا ھاراملارنى قىلغانلار ھەققىدە كەلگەن دەلىللەر بىلەن ئوخشاش»⁽¹⁾.

زىيانلىق بېھرقانداق نەرسىنى يېيىش ۋە ئىچىش بھارامدۇر:

ئىسلام شەرىئىتىدە ئومۇمىي بىر قائىدە بەلگىلەنگەن بولۇپ، ئۇ بولسا مۇسۇلمانغا يېمەك - ئىچمەكلىرىدە زەھەر ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ئۆزىنى تىزى ياكى ئاستا ئۆلتۈرىدىغان، زەھەرلەيدىغان، كېسەل قىلىدىغان ياكى ھەددىدىن ئارتۇق ئىستېمال قىلسا كېسەل

(1) - (فەتاۋا ئىبنى تەيمىيە) 4 - توم، 262 - بەتكە، ۋە يەنە ئۇنىڭ (ئەسسىياسەتۇششەرىئىيە) ناملىق كىتابىغا قارالسۇن.

قىلىدىغان يېمەك - ئىچمەكلەرنى ئارتۇقچە ئىستېمال قىلىش جائىز ئەمەس. چۈنكى مۇسۇلماننىڭ جىسمى ئۆزىنىڭ مۈلكى ئەمەس، ئۇ ئاللاھنىڭ ۋە ئۈمىتىنىڭ مۈلكىدۇر. ئۇنىڭ ھاياتى، سالامەتلىكى، مېلى ۋە ئاللاھ بەرگەن باشقا ھەر تۈرلۈك نېمەتلەر ئۇنىڭ يېنىدىكى ئامانەتتۇر، شۇڭا بۇلارنى زايا قىلىۋېتىش جائىز ئەمەس.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

﴿ئۆزۈڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن سىلەرگە ناھايىتى مېھرىباندۇر﴾ [ئىنسا سۈرىسى 29 - ئايەت]

﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾

﴿ئۆزۈڭلارنى ھالاكەتكە تاشلىماڭلار﴾ [بەقەرە سۈرىسى 195 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿باشقىلارغا زىيان ئۇرۇش يوق﴾⁽¹⁾.

بۇ پىرىنسىپكە ئاساسەن دەيمىزكى: ئىستېمال قىلغۇچىلارغا زىيانلىق ئىكەنلىكى ئىسپاتلانغانلىقىغا كۆرە تاماكا چېكىشمۇ ھارامدۇر. بولۇپمۇ دوختۇر مەلۇم بىر شەخسكە تاماكا چېكىمەڭ، تاماكا سىزگە زىيانلىق دېگەن تەقدىردە، ئۇ شەخسكە تاماكا كەسكىن ھالدا ھارام بولىدۇ. سالامەتلىك جەھەتتىن زىيانلىق ئىكەنلىكى ئىسپاتلانمىسىمۇ دىنىي ۋە دۇنياۋى جەھەتتىن پايدىلىق بولمىغان نەرسىنى ئىستېمال قىلىش مالنى زايا قىلغانلىقتۇر،

(1) - ئىمام ئەھمەد ۋە ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مال زايا قىلىشنى چەكلىگەن⁽¹⁾. بولۇپمۇ ئۆزىنىڭ ۋە بالىلىرىنىڭ تاماكىغا خەجلىگەن پۇلغا ئېھتىياجى بولسا ھاراملىقى كەسكىن ھالدا تەكىتلىنىدۇ⁽²⁾.

ئىككىنچى كىيىم - كىچەك ۋە زىننەت بۇيۇملىرىدا ھالال ۋە ھىھارام

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارنىڭ چىرايلىق كىيىنىشىنى، ياخشى كۆرىنىشىنى، ئاللاھ تائالا يارىتىپ بەرگەن زىننەت ۋە كىيىملەردىن پايدىلىنىشىنى ھالال قىلىپلا قالماستىن، بەلكى بۇنى تەلەپ قىلغان.

ئىسلام قارىشىدا كىيىم كىيىشتە ئىككى مەقسەت بار: ئەۋرەتنى يۆگەش ۋە زىننەتلىنىش. شۇڭا ئاللاھ تائالا ئىنسانلارنىڭ پايدىسى ئۈچۈن ياراتقان كىيىم ۋە زىننەت بۇيۇملىرى ياسىلىدىغان ماددىلارنى يارىتىپ بەرگەنلىكىنى ئەسلىتىپ مۇنداق دېگەن:

﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيثًا﴾

﴿ئى ئادەم بالىلىرى، بىز سىلەرگە ئەۋرىتىشكەن ياپىدىغان لىباسنى چۈشۈردۈق﴾ [ئەئراف سۈرىسى 26 - ئايەت]

كىمكى كىيىنىش ۋە ئەۋرەتلىرىنى يۆگەشتە سوسلۇق قىلسا، ئىسلام يولىدىن شەھىتان يولىغا بۇرۇلۇپ كەتكەن بولىدۇ. مانا بۇ، ئاللاھ تائالانىڭ يۇقىرىقى چاقىرىقىدىن كېيىن شەھىتانغا ئەگىشىپ يالغۇچلىنىشتىن ئاگاھلاندىرۇپ ئادەم بالىسىغا يۈزلەندۈرگەن

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - بىزنىڭ (ھۈدەل ئىسلام) ناملىق كىتابىمىزدا تاماكا چېكىشكە دائىر تەپسىلىي پەتۋالار بار.

ئىككى چاقىرىقىنىڭ سىرىدۇر، ئاللاھ تائالانىڭ كېيىنكى ئىككى چاقىرىقى بۇدۇر:

﴿بَابِنِي آدَمَ لَا يَفْتَنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا﴾

﴿ئى ئادەم بالىلىرى! شەيتان سىلەرنىڭ ئاتا - ئاناڭلارنى (ئازدۇرۇپ) جەننەتتىن چىقىرىۋەتكەندەك سىلەرنىمۇ ئازدۇرمىسۇن، شەيتان ئۇلارنىڭ ئەۋرەتلىرىنى ئۆزلىرىگە كۆرسىتىش ئۈچۈن كىيىملىرىنى سالغۇزىۋەتكەن ئىدى﴾ [ئەئراق سۈرىسى 27 – ئايەت]

﴿بَابِنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾

﴿ئى ئادەم بالىلىرى! ھەر ناماز ۋاقتىدا كىيىمىڭلارنى كىيىڭلار. يەڭلار، ئىچىڭلار، ئىسراپ قىلماڭلار﴾ [ئەئراق سۈرىسى 31 – ئايەت]

ئىنسان يالغۇچ ھايۋاندىن پەرقلىق بىر مەخلۇق بولغانلىقى ئۈچۈن ئىسلام دىنى، ئادەتتە نورمال ئىنسان ئېچىلىشىدىن ھاي قىلىدىغان جايلارنى يۆگەشنى ھەر بىر مۇسۇلمانغا بۇيرىغان. ھەتتا مۇسۇلمان كىشىنى ئۆزى يالغۇز چاغلاردىمۇ ئۆزىنى يۆگەشكە بۇيرۇپ، ئۆزى يالغۇز چاغلاردىمۇ يالغۇچلىنىشتىن ھاي قىلىدىغان دەرىجىدە ئەخلاقلىق بولۇشنى تەشەببۇس قىلغان.

بەزۇ ئىبنى ھەكىم (تابىئىي) دادىسىدىن، دادىسى چوڭ دادىسىدىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن:

«مەن: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئەۋرەتلىرىمىزنى كىمدىن يۆگەيمىز، كىمدىن يۆگەيمىمىز؟ دەپ سورۇدۇم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: ”ئايالغۇدىن ۋە

كېنىزىكىڭىدىن باشقا ھەرقانداق كىشىدىن يۆگىگىن». مەن يەنە: ئى رەسۇلۇللاھ! كىشىلەر توپلاشقان جايلاردا ياكى سەپەرگە چىققاندىچۇ؟ دەپ سورۇدۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئەگەر ھېچكىمگە كۆرسەتمەسلىككە كۈچۈك يەتسە، ھېچكىم كۆرمىسۇن» دېدى. مەن: «ئەگەر كىشى ئۆزى يالغۇز بولسىچۇ؟ دەپ سورىۋىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خەلقىن بەكرەك ئاللاھدىن ھايا قىلىش كېرەك» دەپ جاۋاب بەردى (1).

ئىسلام پاكىزلىق ۋە ياسىنىشقا ئەھمىيەت بەرگەن دىندۇر

ئىسلام چىرايلىق ۋە زىننەتلىك كۆرۈنىشكە كۆڭۈل بۆلۈشتىن بۇرۇن پاكىزلىققا تېخىمۇ چوڭ ئەھمىيەت بەرگەن، چۈنكى پاكىزلىق ھەرقانداق زىننەت ۋە چىرايلىق كۆرۈنىشنىڭ ئاساسىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىستە مۇنداق دېگەن:

«پاكىزلىق قىلىڭلار، چۈنكى ئىسلام پاكىزدۇر» (2).

«پاكىزلىق ئىمانغا چاقىرىدۇ، ئىمان بولسا ئىگىسى بىلەن جەننەتتىدۇر» (3).

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىيىم - كېچەك پاكىزلىقىغا، جىسىم پاكىزلىقىغا، ئۆي پاكىزلىقىغا ۋە كوچا - يوللار پاكىزلىقىغا كۆڭۈل بۆلگەن، بولۇپمۇ چىش پاكىزلىقى، قول پاكىزلىقى ۋە چاچ پاكىزلىقىغا ئۈممىتىنى رىغبەتلەندۈرگەن.

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى، ئىبنى ماجە، ھاكىم ۋە بەيھەقىيلار رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئىبنى ھىببان زەئىپ سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام تابارانى زەئىپ سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

پاكىزلىقنى بىرىنچى مۇھىم ئىبادەتنىڭ يەنى نامازنىڭ ئاچقۇچى قىلغان بىر دىنغا نىسبەتەن بۇ ھېچ ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس. جىسىم، كىيىم - كېچەك ۋە ناماز ئوقۇيدىغان جاي پاكىز بولمىسا ھېچبىر مۇسۇلماننىڭ نامىزى قوبۇل قىلىنمايدۇ، بۇ پاكىزلىق، نامازنىڭ جائىز بولۇشى ئۈچۈن غۇسۇل ۋە تاھارەت دەپ تونۇلغان پاكىزلىقتىن تاشقىرىدۇر.

ئەرەبلەرگە تەسىر كۆرسەتكەن بەدەۋىيلىك ۋە چۆل - جەزىرە ھاياتى، ئۇلارنىڭ بۇ پاكىزلىقلارغا ۋە زىننەتلىنىشكە سەل قارىشىغا سەۋەب بولغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەگەك كۆرسەتمىلىرى ۋە ئاڭلىق نەسھەتلىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئۇلارنى بەدەۋىيلىكتىن مەدەنىيەتكە، مەينەت كۆرۈنىشتىن نورمال ياسىنىش دەرىجىسىگە تەرەققى قىلدۇرغان.

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چاچ - ساقاللىرى بىر - بىرىگە كىرىشىپ كەتكەن بىر ئادەم كەلگەندە، ئۇنى چاچ - ساقاللىرىنى تاراپ تۈزىتىشكە بۇيرىدى، ئۇ كىشى چېچىنى تۈزىتىپ قايتىپ كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

«بۇ، چاچنى پاختاپىتىپ شەيتاندىن بولۇۋالغىنىڭلاردىن ياخشى ئەمەسمۇ؟»⁽¹⁾.

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چېچى پاختاپىغان بىر كىشىنى كۆرۈپ مۇنداق دېگەن:

«ماۋۇ ئادەم، چېچىنى تۈزىتىدىغان بىر نەرسە تاپالمىغانمىدۇ؟»

(1) - ئىمام مالىك (ئەلمۇۋاتتا) دا رىۋايەت قىلغان.

يەنە بىر كىشىنى مەينەت كىيىم بىلەن كۆرۈپ: «ماۋۇ ئادەم، كىيىمنى يويىدىغان بىر نەرسە تاپالمىغانىدۇ؟» دېگەن⁽¹⁾.

بىر كۈنى ئىنتايىن تۆۋەن كىيىم كەيگەن بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «مال - مۈلكىڭ بارمۇ؟» دەپ سورىدى، ئۇ كىشى: «ھەئە» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «قانداق مال - مۈلكىڭ بار؟» دەپ سورىۋىدى، ئۇ كىشى: «ئاللاھ تائالا ماڭا ھەر تۈرلۈك مال - مۈلۈك بەرگەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

«ئاللاھ ساڭا مال - مۈلۈك بەرگەن ئىكەن، ئاللاھنىڭ نېمىتى ۋە ئىززەت - ئىكرامى سەندە كۆرۈلسۇن»⁽²⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە، جۈمە ۋە ھېيت - ئايەم كۈنلىرىدە كىشىلەر توپلىنىدىغان مۇناسىۋەت ۋە سورۇنلاردا پاكىزلىق قىلىش ۋە چىرايلىق ياسىنىشنى ئالاھىدە تەكىتلەپ مۇنداق دېگەن: «ئەھۋالى ياخشى بولغانلار جۈمە كۈنى ئۈچۈن ئادەتتىكى ئىش كىيىمدىن باشقا بىر قۇر كىيىم قىلىۋالسا ھېچ گەپ يوق»⁽³⁾.

ساپ يىپەك ۋە ئالتۇن ئەر كىشىلەرگە ھارامدۇر

ئىسلام دىنى زىننەتلىنىشنى ھالال قىلىپلا قالماستىن بەلكى تېخى زىننەتلىنىشكە بۇيرۇپ، ئۇنى ھارام قىلىۋېلىشنى قاتتىق ئەيىبلەنگەن:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام نەسائى رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

﴿ئېيتقىنىكى، ئاللاھ بەندىلىرى ئۈچۈن ياراتقان لىباسلارنى، شىرىن، پاك رىزىقلارنى كىم ھارام قىلدى؟﴾ [ئەئراف سۈرىسى 32 - ئايەت]

لېكىن بۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە ئىسلام دىنى ئاياللارغا ھالال، ئەزلەرگە ھارام قىلغان ئىككى تۈرلۈك زىننەت بار:
بىرىنچىسى: ئالتۇن بىلەن زىننەتلىنىش.

ئىككىنچىسى: يىپەك كىيىم كېيىش.

ھەزرىتى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېدى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوڭ قولىغا يىپەكنى، سول قولىغا ئالتۇننى ئېلىپ مۇنداق دېگەن: «ئۇ ئىككىسى ئۈمىتىمنىڭ ئەركەكلىرىگە ھارامدۇر»⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يىپەك كىيىم ھەققىدە مۇنداق دېگەن:
«بۇ ياخشىلىقتىن تەلىيى بولمىغانلارنىڭ كىيىمدۇر»⁽²⁾.

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئادەمنىڭ قولىدا ئالتۇن ئۈزۈك كۆرگىنىدە، ئۇنى چىقىرىپ چۆرۈۋېتىپ مۇنداق دېدى:
«بەزىلىرىڭلار قولىغا ئوتنىڭ چوغىنى قەستەن سېلىۋالدى».
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەتكەندىن كېيىن بىرسى ئۇ كىشىگە ئۈزۈكنى ئېلىپ پايدىلىنىشىنى ئېيتقاندا، ئۇ كىشى: «رەسۇلۇللاھ ئۇنى ئېلىپ تاشلىۋەتكەندىن كېيىن مەن ئۇنى ھەرگىز ئالمايمەن، بۇنىڭغا ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەن» دېدى⁽³⁾.

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، ئەسائى، ئىبنى ھىببان ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان. ئىبنى ماجە رىۋايىتىدە ((ئاياللىرىغا ھالالدۇر)) دەپ زىيادە رىۋايەت قىلىنغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

بىز بەزى ئىسراپخور كىشىلەرنىڭ يېنىدا كۆرۈلۈۋاتقان ئالتۇن قەلەم، ئالتۇن سائەت، ئالتۇن چاقماق، ئالتۇن تاماكا قۇتىسى ۋە ئالتۇن غاڭزا قاتارلىق نەرسىلەرمۇ ئالتۇن ئۈزۈككە ئوخشاشلا ھارامدۇر.

ئەمما كۈمۈش ئۈزۈك سېلىشنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرلەرگە ھالال قىلغان، سەھىھۇل بۇخارىدا ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مۇنداق دېگەن:

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈمۈشتىن بىر ئۈزۈك ياسىتىپ قولىغا سالغان ئىدى، كېيىن ئۇنى ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى ۋە ھەزرىتى ئۆمەر سالىدى، كېيىن ئەرەبىس قۇدۇقىغا چۈشۈپ كەتكەنگە قەدەر ھەزرىتى ئوسماننىڭ قولىدا سېلىقلىق تۇرغان ئىدى»⁽¹⁾.

تۆمۈر ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مەدەنىلەرنى ئەرلەرگە ھارام قىلىدىغان بىر دەلىل يوق، ئەكسىچە سەھىھۇل بۇخارىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيلەنمەكچى بولغان بىر كىشىگە تويلىق بېرىشكە: «تۆمۈردىن ياسالغان بولسىمۇ بىر ئۈزۈك تاپقىن» دېگەن.

ئىمام بۇخارى تۆمۈر ئۈزۈكنىڭ ھالال ئىكەنلىكىگە ئاشۇ ھەدىسنى دەلىل قىلىپ كۆرسەتكەن.

تەن سالامەتلىكى جەھەتتىن يىپەك كېيىشكە مۇھتاج بولغان كىشىگە ئىسلام رۇخسەت قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىچىشقا كېسىلى بولغانلىقى ئۈچۈن ھەزرىتى ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق بىلەن ھەزرىتى زۇبەير ئىبنى ئەۋامغا يىپەك كىيىم كېيىشكە رۇخسەت قىلغان⁽²⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

يىپەك ۋە ئالتۇننى ئەرلەرگە ھارام قىلىشنىڭ ھېكمىتى

ئىسلام بۇ ئىككى ماددىنى ئەرلەرگە ھارام قىلىش بىلەن ئەخلاقىي ۋە تەربىيىۋىي ئۇلۇغ بىر غايىگە يېتىشنى كۆزلىگەن. ئىسلام - جىھاد ۋە قۇۋۋەت دىنى بولۇش سۈپىتى بىلەن - ئەرلەرنىڭ ئەركىنلىكىنى ئاجىزلىق، خېنىملىق ۋە نازۇكلۇق ئالامەتلىرىدىن قوغداشنى خالايدۇ. ئاللاھ تائالا ئاياللاردىن پەرقلىق ئالاھىدە تەن قۇرۇلمىسىغا ئىگە قىلغان ئەر كىشىگە ئالتۇن زىننەت بۇيۇملىرىنى تاقاش ۋە تاۋار - دۇردۇنلارنى كېيىشتە سەتەڭ ئاياللار بىلەن بەسلىشىش ياراشمايدۇ.

بۇ چەكلىمىنىڭ ئارقىسىدا بىر ئىجتىمائىي غايە بار.

ئالتۇن بىلەن يىپەكنىڭ ھارام قىلىنىشى ئىسلامنىڭ ئومۇمىيۈزلۈك ئىسراپقا قارشى ئېلىپ بارغان كۆرەش پروگراممىسىنىڭ بىر پارچىسىدۇر، قۇرئان كەرىمنىڭ نەزىرىدە ئىسراپ - مىللەتلەر ھالاكتىنىڭ ئالامىتى بولغان چىرىشنىڭ جۇپتىدۇر، چۈنكى ئۇ ئىسراپخور ئاز سانلىقنىڭ يوقسۇل كۆپ سانلىق ھېسابغا سەمىرىشىدىن ئىبارەت بولغان ئىجتىمائىي زۇلۇمنىڭ نەتىجىسىدۇر. ھەمدە ئىسراپ، ياخشى ۋە توغرا ئىسلاھات يوللىرىنىڭ دۈشمىنىدۇر. قۇرئان كەرىمدە ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ

فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾

﴿بىرەر شەھەرنى ھالاك قىلماقچى بولساق، ئۇنىڭدىكى

دۆلەتمەن ئادەملەرنى ئىتائەتكە بۇيرىمىز، ئۇلار ئىتائەت قىلماي،

پىسقى - پاسات قىلىدۇ - دە، ئۇلارغا ئازابىمىز تېگىشلىك بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى قورقۇنچلۇق شەكىلدە ھالاک قىلىمىز» [ئىسرا سۈرىسى 16 - ئايەت]

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾

﴿قايسى شەھەرگە بولمىسۇن، بىرەر ئاگاھلاندىرغۇچى ئەۋەتسەكلا ئۇنىڭ دۆلەتمەن ئادەملىرى: «شۈبھىسىزكى، بىز سىلەرنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭلارنى ئىنكار قىلىمىز» دېدى﴾ [سەبەئ سۈرىسى 34 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرئاننىڭ روھىنى تەتبىقلىغان ھالدا مۇسۇلماننىڭ ھاياتىدىكى بارلىق ئىسراپ كۆرۈنۈشلەرنى ھارام قىلغان. ئەرلەرگە ئالتۇن بىلەن يىپەكنى ھارام قىلغىنىدەك، ئەر - ئايال پۈتۈن مۇسۇلمانلارغا ئالتۇن - كۈمۈشتىن ياسالغان قاچىلارنى ھارام قىلغان.

ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ھۆكۈمنىڭ ئىنتايىن مۇھىم ئىقتىسادىي تەرىپى بولۇپ، ئالتۇن دۇنياۋى پۇل زاپىسىدۇر، شۇڭا ئۇنى قاچا - پىيالە ياكى ئەرلەر زىننەت بۇيۇمىدەك نەرسىلەرگە ئىشلىتىش توغرا ئەمەس.

يىپەك ۋە ئالتۇننى ئاياللارغا ھالال قىلىشنىڭ ھېكمىتى

ئاياللارنىڭ زىننەتلىنىشىگە ئامراق تەبىئىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئەرلەرنى ئازدۇرۇش، شەھۋەتنى قوزغاش يولىدا ئىشلىتىلمەسلىك شەرتى بىلەن ئىسلام دىنى يىپەك بىلەن ئالتۇنغا بەرگەن بۇ ھارام ھۆكۈمدىن ئاياللارنى مۇستەسنا قىلغان. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿قانداق بىر ئايال كىشى پۇرىقىنى پۇرۇتۇش ئۈچۈن ئەتىراپىدا چىچىپ بىر جامائەت ئارىسىدىن ئۆتسە، ئۇ ئايال زىنا قىلغۇچى بولىدۇ، قارىغان كۆزلەرمۇ زىنا قىلغۇچى بولىدۇ﴾⁽¹⁾.

ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە ئاياللارنى ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾

﴿زىننەتلىرىنى كىشىلەرگە بىلىندۈرۈش ئۈچۈن، ئاياغلىرىنى يەرگە ئۇرمىسۇن﴾

[نۇر سۈرىسى 31 - ئايەت]

مۇسۇلمان ئايالنىڭ كىيىمى

ئىسلام ئاياللارغا ئىچىدىكى جىسمىنى كۆرسىتىدىغان، خۇسۇسەن بەل، مەيدە ۋە ساغرىغا ئوخشاش جەلپ قىلىش ئورۇنلىرىنى ھەجىم ۋە شەكىل جەھەتتىن مەلۇم قىلىدىغان دەرىجىدە نېپىز، تار كىيىم - كېچەكلەرنى كىيىشنى ھارام قىلدى.

ھەزرىتى ئەبۇ ھۇرەيرە دېدى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

﴿جەھەننەم ئەھلىدىن ئىككى تۈرلۈك ئىنسانلار باردۇركى، ئۇلارنى (ھاياتىدا) كۆرمەيمەن. بىرىنچىسى: قوللىرىدىكى كالا قۇيرىقىدەك قامچىلار بىلەن كىشىلەرنى ناھەق ئۇرىدىغانلار (بۇ

(1) - ئىمام نەسائى، ئىبنى خۇزەيمە بىلەن ئىبنى ھىببان (ئىككىيلەن سەھىھلىرىدە) رىۋايەت قىلغان.

مىللەتلەرنىڭ دۈشمىنى - زالىم ھۆكۈمرانلارغا ئىشارەت)، ئىككىنچىسى بولسا: شۇنداق ئاياللاردۇركى، كىيىم كەيگەن بىلەن يەنىلا يالغىچ، ئەرلەرگە مايىل، زىننەتلىرىنى كۆرسىتىش ئارقىلىق ئەرلەرنى ئۆزلىرىگە جەلپ قىلىدۇ. باشلىرى خۇددى تۆگىنىڭ سىڭايان لوكىسىغا ئوخشايدۇ، بۇنداق ئاياللار جەننەتكە كىرمەيدۇ، پۇرىقىنىمۇ پۇرىيالىمايدۇ، ھالبۇكى جەننەتنىڭ پۇرىقى ناھايىتى ئۇزاق يەرلەرگىچە بارىدۇ⁽¹⁾.

ھەدىستە سۈپەتلەنگەن ئاياللارنىڭ ئۈستىدە كىيىم بولغانلىقى ئۈچۈن كېيىنگەن ھېسابتا بولسىمۇ، ئۇلار يەنىلا يالغىچ، چۈنكى ئۇلارنىڭ كىيىملىرى نېپىزلىكىدىن ۋە تارلىقىدىن خۇددى دەۋرىمىزدىكى كۆپىنچە ئاياللارنىڭ كىيىملىرىدەك ئىچىدىكىنى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىمىزدىكى ئاياللارنىڭ بېشىنى تۆگىنىڭ سىڭايان لوكىسىغا ئوخشاتقان، چۈنكى ئۇلار چاچلىرىنى بېشىنىڭ ئوتتۇرىسىغا توپلىۋېلىپ، باشلىرىنى تۆگە لوكىسىدەك كۆتۈرۈۋالىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزىنى خۇددى غەيب ئالەمنىڭ بىلىنىمگەن سىرلىق پەردىسىنى قايرىپ، بىز ياشاۋاتقان دەۋرگە قاراپ تۇرۇپ ئېيتقانداك ئىدى. ھازىرقى دەۋرىمىز شۇنداق بىر دەۋركى ئاياللارنىڭ چېچىنى گۈزەللەشتۈرۈش، بويىش ۋە شەكىل پەيدا قىلىش ئۈچۈن ئەرلەر ئىشلەيدىغان مەخسۇس ساتىراشخانلار پەيدا بولماقتا، بۇنىڭ بىلەن كۇپايە قىلماي نۇرغۇن ئاياللار ئۆزلىرىگە بېرىلگەن تەبىئىي چاچلىرىغا قانائەت قىلماي تېخىمۇ گۈزەل كۆرۈنۈش ئۈچۈن، تېخىمۇ يۇمشاق، تېخىمۇ يارقىراق ۋە تېخىمۇ گۈزەل سۈنئىي چاچلارنى سېتىۋېلىپ، چاچلىرىغا ئۇلىماقتا.

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئەجەبلىنەرلىكى شۇكى، بۇ ھەدىس سىياسىي زۇلۇمنى ئەخلاقىي چىرىكلىشىشكە باغلىغان، ئەمەلىيەتمۇ بۇنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلىماقتا، چۈنكى زالىم ھۆكۈمرانلار ۋە مۇستەبىتلەر چوڭ مەسلىلەرنى كۆزىتىش ۋە ئويلىنىشقا پۇرسەت بەرمەسلىك ئۈچۈن خەلق ئاممىسىنى شەخسىي مەنپەئەت ۋە شەھۋانىي ئارزۇ - ھەۋەسلەر بىلەن مەشغۇل قىلىدۇ.

ئايالنىڭ ئەرگە ۋە ئەرنىڭ ئايالغا ئوخشىۋېلىشى

پەيغەمبەر ئەيھىسسالام ئەرنىڭ ئايالچە كىيىم كىيىشىنى، ئايالنىڭمۇ ئەرچە كىيىم كىيىشىنى چەكلەنگەن ئىش دەپ جاكارلىغان⁽¹⁾. ھەمدە ئاياللارغا ئوخشىۋالغان ئەرلەرگە ۋە ئەرلەرگە ئوخشىۋالغان ئاياللارغا لەنەت قىلغان⁽²⁾. بۇنىڭ ئىچىگە سۆز - ھەرىكەت، يۈرۈش - تۇرۇش ۋە كىيىنىشتەك تۈرلۈك ئوخشىۋېلىشلار كىرىدۇ.

ھاياتنىڭ ئەڭ ئېغىر مۇسبەتتى ۋە جەمئىيەتنىڭ ئەڭ چوڭ بالاسى - يارىتىلغان تەبىئەتتىن چىقىپ كېتىشتۇر. يارىتىلىشتا ئەر بىلەن ئايال پەرقلىق يارىتىلغان، ھەر بىرىنىڭ ئۆزىگە لايىق خۇسۇسىيەتلىرى بار، ناۋادا ئەر ئاياللىشىپ، ئايال ئەرلىشىپ كەتسە، مانا بۇ قالايمىقانلىشىش ۋە چىرىكلىشىشنىڭ ئۆزىدۇر.

ئەر قىلىپ يارىتىلغان تۇرۇقلۇق ئاياللارغا ئوخشىۋېلىپ، ئاياللاشقان ئەر كىشى بىلەن، ئايال قىلىپ يارىتىلغان تۇرۇقلۇق

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، نەسائى، ئىبنى ماجە ۋە ئىبنى ھىبان (سەھىھىدە) رىۋايەت قىلغان. ھاكىم رىۋايەت قىلىپ: (ئىمام مۇسلىم شەرتىگە كۆرە سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

ئەرلەرگە ئوخشىۋېلىپ ئەرلىشىۋالغان ئايالنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە لەنەت قىلىنغان كىشلەر قاتارىدا سانغان، ھەمدە پەرىشتىلەرنىڭ بۇ لەنەتكە (ئامىن) دېگەنلىكىنى تەكىتلىگەن⁽¹⁾.

بۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرلەرگە ئايالچە بويالغان كىيىملەرنى كېيىشنى چەكلىگەن، ھەزرىتى ئەلى: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى ئالتۇن ئۈزۈك سېلىشتىن، يىپەك ۋە ئايالچە بويالغان كىيىملەرنى كېيىشتىن توستى» دېگەن⁽²⁾.

يەنە ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمر مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇچامدا سېرىق بويالغان بىر يۈرۈش كىيىمنى كۆرۈپ ماڭا: «بۇ كاپىرلارنىڭ كىيىملىرىدىن، ئۇنى كەيمىگىن» دېگەن»⁽³⁾.

ھاكاۋۇرلۇق ۋە شۆھرەتپەرەسلىك كىيىمى

يېمەك - ئىچمەك ۋە كىيىم - كېچەكلەردەك بارلىق پاكىز نەرسىلەردىن پايدىلىنىشنىڭ ئومۇمىي ئۆلچىمى ۋە قائىدىسى - ئىسراپ ۋە ھاكاۋۇرلۇقتىن خالىي بولۇشتۇر.

ئىسراپ - ھالالدىن پايدىلانغاندا چەكتىن ئېشىش دېگەنلىك بولىدۇ. ھاكاۋۇرلۇق دېگەن تاشقى كۆرۈنىشتىن بەكرار نىيەت ۋە كۆڭۈلگە باغلىق نەرسە، ئۇ - كىشلەرگە كۆز - كۆز قىلىش، تەكەببۇرلۇق قىلىش ۋە پەخىرلىنىشنى مەقسەت قىلىشتۇر.

(1) - ئىمام تابارنى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾

﴿ئاللاھ مۇتەكەببىرلەر ۋە ئۆزلىرىنى چوڭ تۇتقۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ﴾ [ھەدىد سۈرىسى 23 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىيامەت كۈنىدە ئاللاھ تەكەببۇرلۇق قىلىپ كىيىم كەيگەن ئىنساننىڭ يۈزىگە قارىمايدۇ» دېگەن⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلماننىڭ ھاكاۋۇرلۇقتىن يىراق بولىشى ئۈچۈن، كىشىلەر ئارىسىدا قۇرۇق كۆرۈنىشلەر بىلەن پەخىرلىنىشكە، كۆز - كۆز قىلىشقا ۋە چوڭلۇق داۋاسى قىلىشقا سەۋەب بولىدىغان شۆھرەتپەرەسلىك ۋە نام ئېلىش كىيىملىرىنى كېيىشنى مەنئى قىلغان. بىر ھەدىستە مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: «كىمكى دۇنيادا شۆھرەت قازىنىش كىيىمى كەيسە، ئاللاھ قىيامەت كۈنىدە ئۇنىڭغا خارلىق كىيىمنى كەيدۈرۈپ، ئاندىن ئۇنىڭغا ئوت ياقىدۇ».

بىرى ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىن: «كىيىملەرنىڭ قاندىغىنى كىيىمەن؟» دەپ سورىدى، ئۇ جاۋابەن مۇنداق دېدى: «سىپىنى سەتلىكىدىن جاھىللارنىڭ نەزىرىدە تۆۋەن كۆرسەتمەيدىغان، نەپىسلىكىدىن ئاقىللارنىڭ ئەيىبلەشگە ئۇچراتمايدىغان كىيىمنى كەيگىن»⁽²⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تابارى رىۋايەت قىلغان.

زىننەتلىنىشتە ئاللاھنىڭ ياراتقىنىنى ئۆزگەرتىش ۋە ئاشۇرۇۋېتىش

ئىسلام دىنى قۇرئان كەرىمدە كۆرسەتكەندەك، زىننەتلىنىشتە ئاللاھنىڭ ياراتقان شەكلىنى ئۆزگەرتىپ چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىشنى رەت قىلغان، قۇرئان كەرىم بۇنى شەيتانغا ئەگەشكەنلىك دەپ كۆرسەتكەن، چۈنكى شەيتان مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا مَرِيئَهُمْ فليغيرنَّ خَلْقَ اللَّهِ﴾

﴿ئۇلارنى چوقۇم ئاللاھنىڭ مەخلۇقاتىنى ئۆزگەرتىۋېتىشكە بۇيرىمەن﴾ [نسا سۈرىسى 119 - ئايەت]

گۈل چېكىش، چىش ئىنچىكىلىتىش ۋە ھۆسن تۈزەش

بەدەنگە گۈل ۋە سۈرەت چېكىش ۋە چىشنى ئىنچىكىلىتىش ھارام ئىشلارنىڭ بىرىدۇر. «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گۈل چېكىشكە ۋە چەكتۈرگەنگە، چىش ئىنچىكىلەتتۈرگۈچىگە ۋە ئىنچىكىلەتكۈچىگە لەنەت قىلغان»⁽¹⁾.

گۈل چېكىش - يۈز - قولىنىڭ ئەسلىي رەڭگىنى سەت بىر نەقىش ۋە كۆك رەڭ بىلەن بۇزۇشتۇر. بەزى ئەرەبلەر بولۇپمۇ ئاياللار گۈل چېكىشتە چەكتىن ئېشىپ كەتكەن، ئۇلار بەدىنىنىڭ كۆپ قىسمىنى نەقىشلەر بىلەن تولدۇرغان، بەزى مىللەتلەرمۇ گۈل چېكىش ئارقىلىق خۇدالىرىنىڭ ۋە دىنىي شۇئارلىرىنىڭ سۈرەتلىرىنى قوللىرىغا ۋە مەيدىلىرىگە سىزدۈرۈۋالغان.

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

تېرىنىڭ تەبىئىي رەڭگىروپىنى بۇزۇشقا، يىغىنلىرىنىڭ جىسمىغا سانجىلغاندا گۈل چەكتۈرگۈچى تارتىدىغان ئازابنى جەملەيدىغان بولساق، ھارام بولۇش سەۋىيىسى ئۆزلىكىدىن مەيدانغا چىقىدۇ. گۈل چەككەن بىلەن چەكتۈرگەنگە لەنەت قىلىنىشنىڭ سەۋەبىمۇ شۇدۇر.

ئەمما چىشنى ئىنچىكىلىتىش ۋە قىسقارتىشقا كەلسەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشلارنى قىلغان ئايال بىلەن قىلدۇرغان ئايالغا لەنەت قىلغان، ناۋادا بىر ئەر كىشى بۇ ئىشنى قىلسا ياكى قىلدۇرسا ئەلۋەتتە لەنەتكە لايىق بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چىشلارنى ئىنچىكىلەشتۈرۈشنى ھارام قىلغىنىدەك چىشلارنىڭ ئارىسىنى ئايرىشىنىمۇ ھارام قىلىپ مۇنداق دېگەن:

«ئاللاھ تائالا چىشلىرىنى بىر - بىرىدىن گۈزەللىك ئۈچۈن ئايرىپ، ئاللاھنىڭ ياراتقىنىنى ئۆزگەرتكەن ئاياللارغا لەنەت قىلىدۇ»⁽¹⁾.

ئاياللاردىن چىشلىرى بىر - بىرىگە چاپلاشقان ھالدا چىقىدىغانلارمۇ بولىدۇ، چىشلىرى بىر - بىرىدىن ئايرىم - ئايرىم ھالدا چىقىدىغانلارمۇ بولىدۇ. چىشلىرى بىر - بىرىگە چاپلاشقان ئاياللار تېخىمۇ چىرايلىق كۆرۈنۈش ئۈچۈن چىشلىرىنىڭ ئارىسىنى ئېكەكلەپ، چىشلىرىدىن بىر - بىرىنى سۈنئىي ھالدا ئايرىماقچى بولىدۇ، بۇ بولسا ئەسلىدە بار بىر نەرسىنى كىشىلەردىن يوشۇرۇش ۋە ياسىنىشتا چېكىدىن ئاشقانلىق بولۇپ، ئىسلامنىڭ روھى بۇنى رەت قىلىدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان.

بۇ سەھىھ ھەدىسلەرنى چۈشەنگىنىمىزدە شەھۋەت ۋە جىسىم مەدەنىيىتىدىن ئىبارەت بولغان غەربنىڭ بۈگۈنكى ماددىي مەدەنىيىتى تەشۋىق قىلغان. ھەمدە (ھۆسن تۈزەش) دەپ ئاتالغان ئىشلارنىڭ ھۆكۈمىنى بىلىۋالايلىمىز، بۈگۈنكى كۈنلەردە كىشىلەر بۇرنىنى، كۆكسىنى ۋە باشقا يەرلىرىنى تۈزىتىش ئۈچۈن نۇرغۇن پۇل خەلىمەكتە، لېكىن ئۇلارنى ئۇنداق قىلىشقا مەجبۇر قىلىدىغان ھېچقانداق بىر زۆرۈرەت يوق. ئەمەلىيەتتە بۇ، پوستى بىلەن بولۇپ كېتىپ مېغىزغا، جىسىم بىلەن بولۇپ كېتىپ روھقا كۆڭۈل بۆلمىگەنلىكتۇر. بۇ ئىش ئاللاھنىڭ ياراتقىنىنى ئۆزگەرتىپ ئىنساننى ئازابلىغانلىقتىن، بۇنى قىلغانلار ۋە قىلدۇرغانلار ئاللاھ ۋە پەيغەمبىرى لەنەت قىلىدىغانلار قاتارىغا كىرىدۇ.

«ئەمما كىشىدە ھەر قېتىم كىرگەن سورۇندا باشقىلارنىڭ دىققىتىنى قوزغايدىغان، مەنىۋى ياكى روھىي ئازابلىنىشىغا سەۋەب بولىدىغان ئومۇمىي قائىدىدىن تاشقىرى بىر ئەيىب بولسا، ئۇزىنى قىيىنغان بۇ ئەيىبنى يوقۇتۇش مەقسىتىدە داۋالانسا ھېچ گەپ يوق، چۈنكى ئاللاھ بىزىلەرگە دىنىمىزدا بىر زورلۇق قىلمىغان»⁽¹⁾.

ھەدىستىكى: «گۈزەللىك ئۈچۈن چىشلىرىنى بىر - بىرىدىن ئايرىغانلار» دېگەن ئىبارەتمۇ بۇنى كۈچلەندۈرىدۇ. ھەدىستىن مەلۇم بولىدۇكى، بۇ ئىشنى باشقا بىر غايە بولماستىن، پەقەت ساختا گۈزەللىك ئۈچۈنلا قىلىدىغانلار ئەيىبلەنگەن، ئەگەر بىرەر زەرەر ياكى ئازابلىنىشىنى يوقۇتۇش ئۈچۈن بۇنداق بىر ئىشقا مۇھتاج بولسا، بۇنىڭدا ھېچ گەپ يوق.

(1) - پروفېسسور بەھيول خۇلىنىڭ: (ئۆي بىلەن جەمئىيەتتىكى ئايال) ناملىق كىتابىنىڭ 105 - بېتىگە قاراڭ. 2 - بېسىلىشى.

قاشنى ئىنچىكىلىتىش

قاشلارنى ئىنچىكىلىتىش ۋە تۈزلەش ئۈچۈن يۈلۈشمۇ ئىسلام چەكلىگەن ئارتۇقچە ياسىنىشتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قاش تەيگەنلەرگە ۋە تەيدۈرگەنلەرگە لەنەت قىلغان⁽¹⁾.

قاچانكى بۇ ئىنچىكىلىتىش ئىشى كاپىرلارنىڭ ياكى بۇزۇق ئاياللارنىڭ بەلگىسى بولسا، بۇ ئىشنىڭ ھاراملىقى تېخىمۇ تەكىتلىنىدۇ.

ھەنبەلى مەزھىبىدىكى بەزى ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: «ئاياللارنىڭ يۈزىدىكى تۈكلەرنى يۈلىشى، پەردازلىنىش نىيىتىدە يۈزىنى بويسىشى، بارماقلىرىنىڭ ئۇچىغا خېنە قويىشى جائىز دۇر، بۇنى ئېرى رۇخسەت قىلغان تەقدىردە ئېرى ئۈچۈن قىلسا بولىدۇ، بولمىسا جائىز بولمايدۇ».

ئىمام نەۋەۋى⁽²⁾ ھارام قىلىنغان قاش يۈلۈشتىن ھېسابلاپ يۈزنىڭ تۈكىنى يۈلۈشنى جائىز بولمايدۇ دەپ چىڭ تۇرغان. لېكىن ئىمام نەۋەۋى⁽³⁾ (سۈنەن) دېگەن كىتابىدا كەلتۈرگەن بۇ ئىزاھات بىلەن ئۇنىڭغا رەددىيە بېرىلىدۇ: "قاش تەيمەك: قاشنى ئىنچىكىلەتمەك ئۈچۈن قاشنى يۈلۈشتۇر". دېمەك: يۈزىدىكى تۈكلەرنى يۈلۈش چەكلىمە دائىرىسىگە كىرمەيدۇ.

(1) - فەتھۇل بارىيىدا: (ئىمام ئەبۇ داۋۇد ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان) دېيىلگەن. سەھىھ ھەدىستە «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قاش تەيدۈرگەن ئاياللارغا لەنەت قىلغان» دېيىلگەن.

(2) - ئىمام نەۋەۋى: يەھيا ئىبنى شەرەق، لەقىمى: شەيخۇل ئىسلام ۋە مۇھىددىن، كاتتا مۇھەددىس ۋە شافىئىي فەقىھ، سەھىھۇ مۇسلىمنى شەرھىلىگەن. ھ. 676 - يىلى ۋاپات بولغان.

(3) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد: سۇلايمان ئىبنى ئەل ئەشئەس ئەسسىجىستانى، مەشھۇر ھەدىس ئالىملىرىدىن، تونۇلغان ئالتە ھەدىس كىتابىنىڭ بىرىنى توپلىغان. ھ. 275 - يىلى ۋاپات بولغان.

ئىمام تابەرى ئەبى ئىسھاق⁽¹⁾ نىڭ ئايالى⁽²⁾ دىن رىۋايەت قىلىشىچە: ئۇ ياش ۋە گۈزەل ياسىنىشقا بەك ئامراق ئايال ئىدى، بىر كۈنى ئۇ ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ يېنىغا كىرىپ: «ئايال كىشى پىشانىسىدىكى تۈكلەرنى يۇلۇپ ئېرىگە ياسانسا بولامدۇ؟» دەپ سورىغاندا، ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۇنىڭغا: «ئازار بىرىدىغان تۈكلەرنى مۇمكىن قەدەر ئېلىۋەتكىن» دەپ جاۋاب بەرگەن⁽³⁾.

چاچ ئۇلاش

چىچىنى ھەقىقىي ياكى سۈنئىي چاچ بىلەن ئۇلاش ۋە كەيمە چاچ كېيىش ئاياللار زىننىتىدە چەكلەنگەن ئىشدۇر.

چۈنكى ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار ھەزرىتى ئائىشە، ئەسما، ئىبنى مەسئۇد، ئىبنى ئۆمەر ۋە ئەبۇ ھۈرەيرە قاتارلىق بىرنەچچە ساھابىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا بىر چاچنى ئۆزىنىڭ چىچىغا ئۇلىغان ئايالغا ۋە ئۇلاتقان ئايالغا لەنەت قىلغان»

ئەرلەرنىڭمۇ چاچ ئۇلىتىشى ياكى ساتىراشخاندەك جايلاردا بۇنداق خىزمەتلەرنى قىلىشى ئەلبەتتە ھارامدۇر.

(1) - ئەبى ئىسھاق: ئەمۇ ئىبنى ئابدۇللاھ ئەسسەبىئىي ئەلكۇفى، كاتتا تابىئىيلاردىن، ھ 126 - ياكى 129 - يىلى 96 يېشىدۇ ۋاپات بولغان - ت.

(2) - ئەبى ئىسھاقنىڭ ئايالى: ئەيغە ئەبىنى شاراهىلىنىڭ قىزى، ھەزرىتى ئائىشەدىن ھەدىس ئاڭلىغان - ت.

(3) - فەتھۇل بارى: كىتابۇل لىياس، ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلغان ھەدىسنىڭ شەرھىگە قاراڭ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ تۈرلۈك ھىلە ۋە ئۆزگەرتىشلەرگە قارشى كەسكىن پوزىتسىيە بىلدۈرگەن، ھەتتاكى يېڭى تويى بولىدىغان بىر قىز بولسىمۇ، كېسەللىك سەۋەبىدىن چىچى تۆكۈلگەن بىر ئايال بولسىمۇ، باشقا بىر تال چاچ ئۇلاشنى جائىز كۆرمىگەن.

ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دېگەن: " ئەنسالاردىن بىر قىز توي قىلماقچى بولدى، لېكىن بىر كېسەل سەۋەبىدىن ئۇنىڭ چىچى تۆكۈلۈپ كەتكەن ئىدى، ئۇلار چاچ سالماقچى بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ چاچ ئۇلغانغا ۋە ئۇلاتقانغا لەنەت قىلغان» دېدى»⁽¹⁾.

ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دېگەن: «بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: "مېنىڭ تويىنى قىلىدىغان بىر قىزىم بار، لېكىن كېسەل بولۇپ قېلىپ، چىچى تۆكۈلۈپ كەتتى، ئۇنىڭ چىچىغا چاچ ئۇلسام بولامدۇ؟» دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ چاچ ئۇلغان ۋە ئۇلاتقانغا لەنەت قىلغان» دەپ جاۋاب بەردى»⁽²⁾.

ھەزرىتى سەئىد ئىبنى ئەل مۇسەيبىب⁽³⁾ دىن رىۋايەت قىلىنىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن: «ھەزرىتى مۇئاۋىيە⁽⁴⁾ مەدىنىگە ئاخىرقى قېتىمدا كەلگىنىدە خۇتبە ئوقۇدى. ئۇ قولغا بىر بوغۇم چاچنى ئېلىپ تۇرۇپ: «بۇنى يەھۇدىيلاردىن باشقا بىر مىللەتنىڭ قىلغىنىنى كۆرمىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭغا:

(1) - بۇ ھەدىسلەرنىڭ ھەممىنى ئىمام بۇخارى سەھىھەدە، كىتابۇل لىباس، چاچ ئۇلاش بابىدا رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(3) - سەئىد ئىبنى ئەلمۇسەيبىب: كاتتا تاپشۇ، مەدىنىدىكى يەتتە فەقھنىڭ بىرى، ھ 94 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(4) - ھەزرىتى مۇئاۋىيە: مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبى سۇفيان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كاتىبلىرىدىن بىرى، ئۆمەۋىيەلەر جەمەتىدىن چىققان خەلىپە، ھ 60 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

« ساختىلىق » دەپ نام قويغان» دېدى. يەنە بىر رىۋايەتتە ئۇ مەدىنە ئاھالىسىگە: « ئالىملىرىڭلار قېنى؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق ئىشلارنى چەكلەپ: « ئاياللىرى بۇنداق ئىشلارنى قىلغان چاغلاردا بەنى ئىسرائىل قەۋمى ھالاك بولۇپ كەتكەن» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم» دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ئىشلارغا « ساختىلىق » نامىنى بېرىشى ھارام قىلىنىش ھېكمىتىگە ئىشارەت قىلىدۇ. چۈنكى بۇ، ئالدامچىلىق ۋە ساختىپەزلىكنىڭ بىر تۈرىدۇر. ئىسلام ئالدامچىلىقتىن نەپىرەتلىنىدۇ، ماددىي ۋە مەنىۋى ھەرقانداق مۇئامىلىدە ئالدامچىلىقنى چەكلەيدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە: « بىزنى ئالدىغان كىشى بىزدىن ئەمەس» دېگەن⁽¹⁾.

ئىمام خەتتابى⁽²⁾ مۇنداق دەيدۇ: « بۇ ئىشلاردا ئالدامچىلىق ۋە ئاللاھنىڭ ياراتقىنىنى ئۆزگەرتىش بولغانلىقتىن جازاسى قاتتىق بولغان، بۇنداق ئىشلارغا بىر ئاز رۇخسەت قىلىنغان بولسا ئالدامچىلىقنىڭ باشقا تۈرلىرىگىمۇ ۋە ئاللاھنىڭ ياراتقىنىنى ئۆزگەرتىشكىمۇ يول ئېچىلاتتى، ھەزرىتى ئىبنى مەسئۇد رىۋايەت قىلغان ھەدىستىكى: « ئاللاھنىڭ ياراتقىنىنى ئۆزگەرتىۋەتكۈچىلەر » دېگەن ئىبارىمۇ⁽³⁾ بۇنىڭغا ئىشارەت قىلىدۇ» .

ھەدىسلەر كۆرسەتكىنى سۈنئىي ياكى تەبئىي بولىشىدىن قەتئىينەزەر چاچنى چاقچا ئۇلاشقا بولمايدىغانلىقىدۇر، چۈنكى بۇ ئالدامچىلىق ۋە گوللاش بولىدۇ. ئەمما چاقچا چاچتىن باشقا يىپ، لېنتا ۋە ياكى لاتا - پۈتدەك بىر نەرسىنى ئۇلاش بولسا، چەكلىمە دائىرىسىگە كىرمەيدۇ.

(1) - بىر گورۇپ ساھابىلەر رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام خەتتابى: مۇھەممەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئىبراھىم، كاتتا فەقھ، مۇھەددىس،

لۇغەت شۇناس، ھ. 388 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - فەتھۇل بارى: كىتابۇل لىياس، چاچ ئۇلاش بابى.

بۇ ھەقتە سەئىد ئىبنى جۇبەير⁽¹⁾: «چاچقا يىپەك ياكى يۇڭ يىپلاردىن ياسالغان ئۆيمە ئۇلسا ھېچ گەپ يوق» دېگەن⁽²⁾. ئىمام ئەھمەدمۇ بۇنى جائىز دەپ قارىغان⁽³⁾.

چاچ بوياش

چاچ ۋە ساقالنىڭ ئاق يەرلىرىنى بوياشمۇ زىننەتلىنىش دائىرىسىگە كىرىدۇ، يەھۇدىيلار ۋە خرىستىئانلار بولۇپمۇ راھىبلار چىرايلىق ياسىنىشنىڭ ئىبادەت قىلىشقا زىيىنى بار دەپ ئويلاپ، ئاق چاچنى بوياپ ئۆزگەرتىمەيتى، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنىڭ ئىش - ھەرىكىتى ۋە كۆرىنىشىدە ئۆزگىچە مۇستەقىل بىر خاراكتېرگە ئىگە بولۇشى ئۈچۈن، كاپىرلارنى دوراشنى ۋە ئۇلارنىڭ يولىغا ئەگىشىپ مېڭىشنى چەكلىگەن.

ھەزرىتى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان:

«يەھۇد - خرىستىئانلار بويىمايدۇ، سىلەر بويىپ ئۇلارغا خىلاپلىق قىلىڭلار»⁽⁴⁾.

ساھابىلەر ھاياتىدىن بۇ بۇيرۇقنىڭ پەرز ئەمەسلىكى، بەلكى بويىسا ياخشى ئىكەنلىكى مەلۇمدۇر، چۈنكى ساھابىلەردىن ھەزرىتى ئەبۇ بەكر ۋە ئۆمەر قاتارلىق بىر گورۇپ ساھابە بويىغان. ھەزرىتى

(1) - سەئىد ئىبنى جۇبەير: كاتتا تابىئىيلاردىن، ھ. 95 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - فەتھۇل بارىدا: ئىمام ئەبۇ داۋۇد سەھىھ سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان دېيىلگەن.

(3) - فەتھۇل بارى، يۇقىرىقى ئورۇنغا قاراڭ.

(4) - سەھىھۇل بۇخارى: كىتابۇل لىباس، چاچ - ساقال بوياش بابى.

ئەلى، ئۇبەي ئىبنى كەئب ۋە ئەنەس قاتارلىق بىر قىسمى بويىماي قويۇپ قويغان.

لېكىن ئاق چاچ، ئاق ساقالنى بويىش قايسى رەڭ بىلەن بولىدۇ؟ قارا رەڭگە ئوخشىغان رەڭلەر بىلەنمۇ، ياكى قارا رەڭدە بويىسا بولمامدۇ؟

قېرىپ چىچى ئاقىرىپ كەتكەن بىر كىشى يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغاندىن كېيىن چاچ - ساقىلىنى قارا بويىۋالسا ياراشمايدۇ، شۇڭا ھەزرىتى ئەبۇ بەكەر مەككىنى پەتىھ قىلىش كۈنىدە دادىسىنى يۈدۈپ ئەكىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا قويغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ چىچىنىڭ خۇددى ئاق چىچەكلىگەن دەرەخكە ئوخشاپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا:

«بۇ ئاق چاچنى ئۆزگەرتىۋېتىڭلار، لېكىن قارا بويىماڭلار» دېگەن⁽¹⁾.

ئەمما بۇنداق ياشتا ۋە بۇنداق ئەھۋاللاردا بولمىغانلار قارا بويىسا ھېچ گەپ يوقتۇر.

بۇ ھەقتە ئىمام زۇھرى⁽²⁾ مۇنداق دەيدۇ: «ياشلىقىمىزدا قارا بويىتتۇق، يۈزگە قورۇق چۈشۈپ، چىشلار تۆكۈلگەندە بويىشنى تاشلىدۇق»⁽³⁾.

دەسلەپكىلەرنىڭ بەزىلىرى قارا بويىشقا رۇخسەت قىلغان، مەسلەن: ساھابىلەردىن ھەزرىتى سەئىد ئىبنى ئەبى ۋەققاس،

(1) - فەتھۇل بارى: بۇقىرىقى ئورۇن.

(2) - زۇھرى: مۇھەممەد ئىبنى مۇسلىم ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى شىھاب، تابىئىي، كاتتا ھەدىسشۇناس ۋە فەقىھ، ھ 124 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - فەتھۇل بارى: بۇقىرىقى ئورۇن.

ھەزرىتى ئوقبە ئىبنى ئامىر، ھەزرىتى ھەسەن، ھەزرىتى ھۈسەيىن، ھەزرىتى جەرر ۋە باشقىلار.

جھادتىن باشقا چاغلاردا قارا بوياشقا رۇخسەت قىلمىغان ئالىملارمۇ بار، ئۇلار مۇسۇلمان ئەسكەرلەر ياش ھالەتتە كۆرۈنگىنىدە دۈشمەننى قورقۇتسۇن، شۇڭا جھاد ۋاقتىدا ئۇلارغا بۇ رۇخسەت بېرىلگەن دەپ قارىغان.

ھەزرىتى ئەبۇ زەر ئاڭلىغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «چاچنىڭ ئاقلىقنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن ئەڭ ياخشى خېنە ۋە كەتەم (زىغىر رەڭلىك ئۆسۈملۈك) دۇر» دەپ كۆرسەتكەن⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئەنەس رىۋايەت قىلغان ھەدىستە كېلىشىچە: «ھەزرىتى ئەبۇ بەكر چىچنى خېنە ۋە كەتەم بىلەن بويىغان، ھەزرىتى ئۆمەر يالغۇز خېنە بىلەن بويىغان».

ساقال قويۇش

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئاڭلىغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مۇشرىكلەرگە خىلاپلىق قىلىشقا (ئوخشىماشقا) ساقالنى قويۇۋېتىش، بۇرۇتنى قىسقارتىش» دەپ بۇيرىغان⁽²⁾.

ھەدىس بۇ بۇيرۇقنىڭ سەۋەبىنى كۆرسەتكەن، ئۇ بولسا مۇشرىكلارغا خىلاپلىق قىلىشتۇر. بۇ مۇشرىكلاردىن مەقسەت -

(1) - فەتھۇل بارىدا: «ئىمام ترمىزى رىۋايەت قىلىپ (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن، ئەبۇ داۋۇد، نەسائى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلغان» دېيىلگەن.
(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

ئوتقا چوقىنىدىغان ئاتەشپەرەسلەردۇر، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ساقاللىرىنى قىسقارتسا، بەزىلىرى ساقىلىنى چۈشۈرۈۋېتەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى ئىش – ھەرىكەتتە، شەكىل ۋە مەزمۇندا ئالاھىدە ۋە مۇستەقىل خاراكتېرلىك قىلىپ تەربىيەلەش ئۈچۈن ئۇلارغا خىلاپلىق قىلىشقا بۇيرىغان. بۇنىڭ ئۈستىگە ساقالنى چۈشۈرۈۋېتىشتە، يارىتىلغان تەبىئەتتىن چىقىۋېلىش ۋە ئاياللارغا ئوخشاپ قېلىش مەنىسى بار، چۈنكى ساقال ئەرلىكنىڭ بىر ئالامىتى.

ساقالنى قويۇۋېتىش دېگەنلىكتىن ئۇنىڭدىن ھېچنەرسە كەسمەسلىك مەقسەت قىلىنمايدۇ، چۈنكى بۇنداق ئەھۋالدا ساقال، كىشىنى بىئارام قىلىدىغان دەرىجىدە ئۇزىراپ كېتىدۇ. ئىمام ترمىزى⁽¹⁾ رىۋايەت قىلغان ھەدىستە كۆرسىتىلگەندەك ۋە دەسلەپكىلەرنىڭ بەزىلىرىنىڭ قىلغىنىدەك ساقالنىڭ ئېنىدىن ۋە بويىدىن ئېلىۋەتسە بولىدۇ.

قازى ئەيباز⁽²⁾ مۇنداق دەيدۇ: «ساقالنى چۈشۈرۈۋېتىش، قىسقارتىش ۋە تۈزلىۋېتىش مەكرۇھتۇر، لېكىن بەك ئۆسۈپ كەتكەن تەقدىردە ئېنىدىن ۋە بويىدىن ئېلىش ياخشى».

ئىمام ئەبۇ شامە⁽³⁾ مۇنداق دەيدۇ: "ساقىلىنى چۈشۈرۈۋېتىدىغان يېڭى بىر ئەۋلاد پەيدا بولدى، ھالبۇكى ئاتەشپەرەسلەرنىڭ ساقاللىرىنى چۈشۈرۈۋېتىشى مەشھۇردۇر"⁽⁴⁾.

(1) - ئىمام ترمىزى: مۇھەممەد ئىبنى ئىبسا، (ئەبۇ ئىبسا)، ھەدىس ئىماملىرىدىن، ھەدىستە مەشھۇر ئالىم كىتابىنىڭ بىرى بولغان (ئەلجامئۇل كەبىر) نى توپلىغان. ھ - 279 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - قازى ئەيباز: ئەيباز ئىبنى مۇسا ئەل بەھسۇبى، مەغرىبە ئۆتكەن ئاتاقلىق ھەدىسشۇناس، مالىكىي مەزھەب فەقىھلىرىدىن. ماراكەشتە ھ - 544 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - ئىمام ئەبۇ شامە: ئابدۇرراھمان ئىبنى ئىسمائىل ئىبنى ئىبراھىم ئەلمەقدىسى، ھەدىسشۇناس، كاتتا شافىئىي فەقىھ. ھ - 665 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(4) - فەتھۇل بارى، ساقالنى قويۇۋېتىش بابى.

مەن دەيمەنكى: مەغلۇب بولغانلار داۋاملىق غالب كەلگەنلەرنى دوراشقا ئامراق كېلىدۇ. مۇسۇلمانلار جامائىتىنىڭ كۆپچىلىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بىر قەۋمگە ئوخشىۋالغان ئادەم شۇلاردىندۇر»⁽¹⁾ دېگەن ھالدا، كاپىرلارغا خىلاپلىق قىلىش ۋە ئۇلارغا ئوخشىۋېلىشتىن ئاگاھلاندىرغان ھەدىسلىرىدىن غايىل قېلىپ، دىنلىرىنىڭ دۈشمەنلىرى ۋە ۋەتەنلىرىنى بېسىۋالغۇچى كاپىرلارنى دوراپ ساقلىنى چۈشۈرۈۋېتىدىغان بولۇپ قالدى.

كۆپلىگەن فىقھى ئالىملىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساقالىنى قويۇۋېتىشكە بۇيرىغانلىقىغا ئاساسلىنىپ، ساقالىنى چۈشۈرۈۋېتىشنى ھارام دەپ قارايدۇ. چۈنكى بۇيرۇق دېگەن ۋاجىبلىقنى بىلدۈرىدۇ، خۇسۇسەن ساقال قويۇۋېتىشنىڭ سەۋەبى كاپىرلارغا خىلاپلىق قىلىش دەپ كۆرسىتىلگەن. دېمەك: ئۇلارغا خىلاپلىق قىلىش ۋاجىب بولىدۇ.

دەسلەپكىلەرنىڭ ھېچبىرى بۇ پەرزنى تەرك قىلمىغان. ئەسىرىمىزنىڭ بەزى ئالىملىرى ئومۇملىشىپ كەتكەن ئەھۋالغا بويسۇنۇپ، ۋەزىيەتتىن تەسىرلەنگەنلىكتىن ساقالىنى چۈشۈرۈۋېتىشنى مۇباھ دەپ قارايدۇ، لېكىن ئۇلار مۇنداق دەيدۇ: «ساقالىنى قويۇۋېتىش ئىبادەت دائىرىسىگە كىرىدىغان شەرىئەت بۇيرۇقلىرىدىن ئەمەس، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئادەتلەنگەن بىر ئىشىدۇر».

ھەقىقەتتە ساقال قويۇش، يالغۇزلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىش - ھەرىكىتى بىلەن ئەمەس، ئەينى ۋاقىتتا

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان.

كاپىرلارغا خىلاپلىق قىلىش يۈزىدىن قىلغان ئېنىق بوپىرۇقى بىلەن ئىسپاتلانغاندۇر.

بۇ ھەقتە ئىمام ئىبنى تەيمىيە مۇنداق دەيدۇ: «كاپىرلارغا خىلاپلىق قىلىش شەرىئەت ئىگىسى ئاللاھ تەرەپىدىن بۇيرۇلغان بىر ئىش، تاشقى كۆرۈنۈشتە ئوخشىشىش، ئىچكى جەھەتتىن مۇھەببەت، دوستلۇق ۋە يېقىنلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، ھەمدە ئىچكى مۇھەببەتمۇ تاشقى كۆرۈنۈشتە ئوخشىشىشنى پەيدا قىلىدۇ. بۇ، تۇيغۇ ۋە تەجرىبە ئارقىلىق ئىسپاتلانغان بىر ھەقىقەتتۇر. قۇرئان، ھەدىس ۋە بارلىق ئالىملارنىڭ بىردەك ئىتتىپاقى كاپىرلارغا خىلاپلىق قىلىشنىڭ ۋاجىبلىقىنى ئىسپاتلىدى. ئادەتتە يوشۇرۇن بىر بۇزۇقلۇققا تۈرتكە بولىدىغان ھەرقانداق نەرسىگە ھاراملىق ھۆكۈمى چېتىلىپ كېلىدۇ، ئۇنداق بولىدىكەن تاشقى كۆرۈنۈشتە كاپىرلارغا ئوخشىماق، قەبىھ ئىشلاردا، ئەخلاققا ھەتتاكى ئېتىقادتا ئۇلارغا ئوخشاپ قېلىشقا سەۋەب بولىدۇ. بۇنىڭ يامان تەسىرىنى كۆز بىلەن كۆرگىلى، قول بىلەن توتقىلى ۋە ياكى مىقدارىنى بىلىش مۇمكىن ئەمەستۇر، بەزىدە مەيدانغا كېلىپ چىققان بۇ بۇزۇقلۇقنى يۇقۇتۇشمۇ قىيىن بولىدۇ. دېمەك: ئاللاھ تائالا بۇزۇقلۇققا سەۋەب بولغان ھەرقانداق نەرسىنى ھارام قىلغاندۇر»⁽¹⁾.

شۇنداق قىلىپ ساقالنى چۈشۈرۈپتېشىنىڭ ھۆكۈمىدە ئۈچ خىل كۆز قاراش مەيدانغا چىققان بولىدۇ:

1 - ھارام. بۇ ئىمام ئىبنى تەيمىيە قاتارلىق ئالىملارنىڭ قارىشى.

(1) - ئىمام ئىبنى تەيمىيە: (ئىقتىرائۇسسرات ئەل مۇستەقىم) ناملىق كىتابىغا قاراڭ.

2 - مەكرۇھ. بۇ فەتھۇلبارىدا قازى ئەببازدىن نەقىل قىلىنغان قاراشتۇر. بۇ ھەقتە باشقا بىرسىنىڭ بۇ خىل قاراشتا ئىكەنلىكى مەلۇم ئەمەس.

3 - مۇباھ. بۇ، ئەسىرىمىزدىكى بەزى ئالىملىرىمىزنىڭ قارىشى. بەلكى بۇلارنىڭ ئىككىنچىسى يەنى مەكرۇھ دەپ قاراش ھەقىقەتكە ئەڭ يېقىن بولۇشى مۇمكىن، چۈنكى بۇ يەردىكى بۇيرۇقتا كاپىرلارغا خىلاپلىق قىلىش سەۋەب قىلىپ كۆرسىتىلگەن بولسىمۇ، بۇ كەسكىن ھالدا پەرز دېگەنلىك ئەمەس. بۇنىڭ ئەڭ يېقىن مىسالى يەھۇدىي ۋە خرىستىئانلارغا خىلاپلىق قىلىش جەھەتتىن چاچنى بويىش بۇيرۇقىدۇر، بەزى ساھابىلەر چاچلىرىنى بويىمىغاچقا بۇ بۇيرۇق مۇستەھەبلىكىنى بىلدۈرىدۇ.

توغرا، دەسلەپكىلەرنىڭ ھېچبىرىنىڭ ساقلىنى چۈشۈرگەنلىكىنى ئاڭلىمىدۇق، بەلكى بۇ ئۇلارنىڭ ئادىتى بولغاچقا، ساقالىنى چۈشۈرۈۋېتىشكە ھاجىتى بولمىغان بولۇشى مۇمكىن.

ئۆي ئىچىدە

ئۆي - ئىنسانلارنىڭ جەمئىيەت چەكلىمىلىرىدىن يىراق بولۇپ، ئەركىنلىك ھېس قىلىدىغان جايدۇر، ئۇنىڭدا جىسمى ئارام ئالىدۇ، كۆڭلى خاتىرجەم بولىدۇ، شۇڭا ئاللاھ تائالا نېمىتىنى كۆرسىتىپ مۇنداق دېگەن:

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە ئۆيۈڭلارنى تۇرالغۇ جاي قىلىپ بەردى﴾
[نەھل سۈرىسى 7 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىنىڭ كەڭ - ئازادلىكىنى ياخشى كۆرەتتى، ھەمدە ئۇنى دۇنياۋى سائادەتنىڭ بىر ماددىسى دەپ قارايتتى، شۇڭا مۇنداق دېگەن:

«تۆت نەرسە سائادەتتىن: ياخشى ئايال، كەڭرى - ئازادە ئۆي، ياخشى قوشنا ۋە ياخشى ئات»⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆپىنچە مۇنداق دەپ دۇئا قىلاتتى:

«ئى ئاللاھ، گۇناھىمنى مەغپىرەت قىل، ئۆيۈمنى كەڭرى قىل، رىزقىمنى بەرىكەتلىك قىل» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئى رەسۇلۇللاھ، بۇ دۇئانى ئەجەب كۆپ قىلىلغۇ؟» دەپ سورالغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ دۇئادا تىلىمىگەن بىر نەرسىمۇ قالدىمۇ؟» دېگەن⁽²⁾.

(1) - ئىمام ئىبنى ھىببان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام نەسائى ۋە ئىبنى سۇنننى سەھىھ ئىسناد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە پاكىزلىق دىنى بولغان ئىسلامنىڭ بىر بەلگىسى بولۇش ئۈچۈن، ھەمدە مۇسۇلمان كىشىنى باشقا دىن مەنسۇبلىرىدىن ئالاھىدە ئايرىپ تۇرىدىغان بىر ئالامەت بولۇش ئۈچۈن ئۆيلەرنى پاكىز تۇتۇشقا تەشۋىق قىلاتتى.

بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

«ئاللاھ پاكىتۇر، پاكىنى ياخشى كۆرىدۇ. پاكىزدۇر، پاكىزلىقنى ياخشى كۆرىدۇ. سېخىدۇر سېخىلىقنى ياخشى كۆرىدۇ. مەردتۇر مەردلىكىنى ياخشى كۆرىدۇ. شۇڭا ھويلا - ئاراملرىڭلارنى پاكىزلاڭلار، يەھۇدىيلارغا ئوخشىۋالماڭلار»⁽¹⁾.

ئىسراپ ۋە بۆتپەرەسلىك ئالامەتلىرى

مۇسۇلماننىڭ رەڭلىك، گۈللۈك، نەقىشلىك ۋە تۈرلۈك زىننەت بۇيۇملىرى بىلەن ئۆيىنى چىرايلىق ياسىشىدا چەكلىمە يوقتۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾

﴿ئېيتقىنكى ئاللاھ بەندىلىرىگە ياراتقان لىباس زىننەتلەرنى، شىرىن، پاك رىزىقلارنى كىم ھارام قىلدى؟﴾ [ئەئراف سۈرىسى 32 – ئايەت]

توغرا، مۇسۇلماننىڭ ئۆيىدە، كىيىمىدە ۋە ئۆزىگە تەۋە بولغان ھەر قانداق يەردە چىرايلىق نەرسىگە ئامراق بولۇشىغا چەكلىمە يوقتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن:

(1) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

«قەلبىدە زەررىچىلىك كىبىر بولغان كىشى جەننەتكە كىرمەيدۇ» بۇنى ئاڭلاپ ساھابىلەردىن بىرسى: «لېكىن ئادەم كىمىم – كىچىكلىرىنىڭ ۋە كەشىنىڭ چىرايلىق بولۇشىنى ياخشى كۆرسىچۇ؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ گۈزەلدۇر، گۈزەللىكىنى ياخشى كۆرىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن⁽¹⁾.

بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «مەن گۈزەللىكىنى ياخشى كۆرىمەن، ئاللاھ ماڭا سەن كۆرۈپ تۇرغان بارلىق گۈزەللىكلەرنى ئاتا قىلدى، ھەتتاكى بىر كەش كېيىشتە بولسىمۇ باشقىلارنىڭ مەندىن ئۈستۈن تۇرۇشىنى خالىمايمەن. ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! بۇ كىبىر دائىرىسىگە كىرمەدۇ؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ياق، كىبىر دېگەن ھەقىقەتنى بىلىپ تۇرۇپ ئىنكار قىلىش ۋە باشقىلارنى تۆۋەن كۆرۈشتۈر» دەپ جاۋاب بەرگەن⁽²⁾.

لېكىن ئىسلام دىنى ھەر قانداق نەرسىدە چەكتىن ئاشۇرۇۋېتىشىنى يامان كۆرىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆيىدە قۇرئان چەكلىگەن ئىسراپ ئالامەتلىرى، ياكى تەۋھىد ئەقىدىسى پۈتۈن كۈچى بىلەن قارشى تۇرغان بۆتپەرەسلىك ئالامەتلىرى بولۇپ قېلىشىغا رازى بولمىغان.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش قاچىلار

ئىسلام دىنى مۇسۇلماننىڭ ئۆيىدە ئالتۇن - كۈمۈش قاچىلارنى ۋە ساپ يىپەكلەردىن تىكىلگەن يوتقان - كۆرىپلەرنى ئىشلىتىشىنى

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.
(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

ھارام قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سىزىقتىن ئېشىپ كەتكۈچىلەرنى قاتتىق ئازاب بىلەن ئاگاھلاندۇرغان. ھەزرىتى ئۇمى سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان:

«ئالتۇن - كۈمۈش قاچىلاردا يەپ - ئىچكۈچى، جەھەننەم ئوتىنى قورسىقىغا كىرگۈزگەن بولىدۇ»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ھۈزەيفە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنى ئالتۇن ۋە كۈمۈش قاچىلاردا تاماق يەپ سۇ ئىچىشتىن، يىپەك كېيىپ يىپەك ئۈستىدە ئولتۇرۇشتىن توسۇپ: «بۇ نەرسىلەر دۇنيادا ئۇلارنىڭ (كاپىرلارنىڭ) ئاخىرەتتە بىزنىڭ» دېگەن⁽²⁾. ئىشلىتىلىشى ھارام بولغان نەرسىنىڭ زىننەت بۇيۇملىرى قىلىپ ئىشلىتىلىشىمۇ ھارامدۇر.

قاچىلار ۋە يوتقان - كۆرىپىلەر ھەققىدىكى بۇ ھاراملىق ھۆكۈمى ئەر - ئاياللارغا ئوخشاش. بۇ يەردىكى چەكلىمىنىڭ ھېكمىتى ئۆي ئىچىنى يامان ئىسراپ ماددىلىرىدىن تازىلاشتۇر. بۇ ھەقتە ئىمام ئىبنى قۇدامە⁽³⁾ نېمە دېگەن ئوبدان ئېيتقان: «ھەدىسنىڭ مەنىسى ئومۇميۈزلۈك بولغانلىقى ئۈچۈن بۇنىڭدا ئەر - ئايال ئوخشاش، ھەمدە بۇنىڭ سەۋەبى ئىسراپ، كىبىر ۋە پېقىرلەرنىڭ كۆڭلىنى زىدىلەشتۈر، بۇ ئەر - ئايال ھەر ئىككى جىنسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇنداق نەرسىلەر بىلەن زىننەتلىنىش ئاياللارنىڭ ئەرلىرىگە زىننەتلىنىشكە ئېھتىياجى بولغانلىقى ئۈچۈنلا ئاياللارغا ھالال قىلىنغان، شۇڭا بۇنداق نەرسىلەرنىڭ ھالاللىقى ئاياللارنىڭ زىننەتلىنىشىگەلا خاس بولىدۇ. ناۋادا بىرسى: «ئەگەر ھارام

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئىبنى قۇدامە: ئابدۇللاھ ئىبنى ئەھمەد، ھەنبەلىي مەزھەبىگە مەنسۇپ كاتتا فەقىھ، ھ-

620 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

قىلىنىشىنىڭ سەۋەبى سىزنىڭ ئېيتقىنىڭىزدەك بولغان بولسا ئالتۇندىنمۇ قىممەت بولغان ياقۇت ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش قىممەتلىك تاشلاردىن ياسالغان قاچىلارنى ئىشلىتىشمۇ ھارام قىلىنغان بولاتتى» دېسە، بىز مۇنداق دەيمىز: «پېقىرلەر بۇنداق نەرسىلەرنى بىلمەيدۇ، شۇڭا بايلارنىڭ بۇنداق نەرسىلەرنى ئىشلىتىشى بىلەن ئۇلارنىڭ كۆڭلى سۇنمايدۇ، ئەينى ۋاقىتتا بۇ خىل مەدەنلەر بۇنداق ئىشلاردا ئىشلىتىلمەيدىغان دەرىجىدە ئاز ئىدى، بۇ سەۋەبتىن ئۇنى ئالاھىدە ھارام دەپ بەلگىلەش ھاجەتسىز»⁽¹⁾.

ئالتۇننى ئەرلەرگە ھارام قىلىشنىڭ ھېكمىتىدە كۆرسەتكىنىمىزدەك، بۇ يەردە مەسىلىنىڭ ئىقتىسادىي تەرىپى تېخىمۇ ئېنىق كۆزگە چېلىقىدۇ، چۈنكى ئالتۇن - كۈمۈش كىشىلەر ئارىسىدا قولايلىقچە قولدىن قولغا ئۆتىدىغان، ھەمدە ھەر تۈرلۈك ماللارنىڭ قىممىتىنى ئۆلچەيدىغان پۇل ئۆلچىمىدۇر. ئاللاھ تائالا ئۇنى توپلاپ ساقلاش ياكى قاچىدەك نەرسىلەرگە ئىشلىتىش ئۈچۈن ئەمەس، ئۆزئارا ئالماشتۇرۇش ئۈچۈن بىر نېمەت قىلىپ بەرگەن، ئىشلىتىش يوللىرىنىمۇ كۆرسەتكەن.

بۇ ھەقتە ئىمام غازالى⁽²⁾ مۇنداق دەيدۇ: «ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن قاچا ياساپ ئىشلەتكەن كىشى نېمەتنى ئىنكار قىلغان ۋە پۇل توپلاپ خەجلىمەي يېتىۋالغاندىنمۇ بەكرىق يامان ئەھۋالدا قالىدۇ، چۈنكى بۇ، ھاكىمنى تازىلىق قىلىشتا ۋە تۆۋەن ئىشلاردا ئىشلەتكەنگە ئوخشايدۇ. ھاكىمنى سولاپ قويۇش بۇنداق ئىشلارنى قىلدۇرۇشتىن ياخشىراق. چۈنكى ساپال، تۆمۈر ۋە تۇچلار سۇيۇق

(1) - (ئەلمۇغنى) 8 - توم 323 - بەت.

(2) - ئىمام غازالى: مۇھەممەد ئىبنى مۇھەممەد ئەلغازالى، (ئەبۇ ھامىد) ھۆججەتۈل ئىسلام، ئالاقلىق ئالىم، كاتتا فەقىھ. (ھ 450 - 505) - ت.

نەرسىلەرنى ساقلاشتا ئالتۇن كۈمۈشنىڭ ئورنىدا تۇرالايدۇ. قاچىلار بولسا سۇيۇق نەرسىلەرنى ساقلاش ئۈچۈن ياسالغان، ئەمما ساپال، تۆمۈر ۋە تۇچىلار ئىقتىسادىي ساھەدە ئالتۇن - كۈمۈشنىڭ ئورنىدا تۇرالمايدۇ. پىكىر يۈرگۈزۈپ بۇنى چۈشىنىلمىگەنلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ كۆرسەتمىلىرىدىن بىلىۋالسۇن: «ئالتۇن ۋە كۈمۈش قاچىلاردا يەڭ ئىچكەن كىشى جەھەننەم ئوتىنى قورسىقىغا كىرگۈزگەن بولىدۇ»⁽¹⁾.

ھېچكىم بۇ چەكلىمىنى مۇسۇلماننى ئۆي ئىچىدە سىقىۋەتكەنلىك دەپ ئويلاپ قالمىسۇن، چۈنكى پاكىز ۋە ھالال نەرسىلەر بىلەن ئېھتىياج قامدىلىدۇ. چىنە، ئەينەك، ساپال، تۇچ ۋە باشقا تۈرلۈك مەدەنىلەردە ياسالغان قاچىلار، پاختا، يۇڭ ۋە شۇنىڭدەك يوتقان - كۆرىپىلەر نېمىدېگەن چىرايلىق.

ئىسلام ھەيكەللىرىنى ھارام قىلغان

ئىسلام، مۇسۇلماننىڭ ئۆيىدە ھەيكەللىرىنىڭ بولۇشىنى ھارام قىلغان ۋە بۇلارنىڭ ئۆيىدە بولۇشىنى ئاللاھنىڭ رەھىمىتى ۋە رىزاسىنىڭ ئالامىتى بولغان پەرىشتىلەرنىڭ نەپرەتلىنىشىگە ۋە ئۆيىگە كىرمەسلىكىگە سەۋەب قىلىپ كۆرسەتكەن. بۇ يەردە ھەيكەللىرىدىن مەقسەت: گەۋدىلىك ئۇلۇغلىنىدىغان ۋە ھۆرمەت قىلىنىدىغان ھەيكەللىرىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

(1) - (ئىھيا ئۇلۇمىددىن) 4 - توم، شۇكۇر ۋە سەبىر قىلىش بابى، 79 - بەت.

«پەرىشتىلەر، ئىچىدە ھەيكەل ياكى رەسىم بار بولغان ئۆيگە كىرمەيدۇ»⁽¹⁾.

ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: «پەرىشتىلەر ئىچىدە سۈرەت بولغان ئۆيگە كىرمەيدۇ، چۈنكى كاپىرلار ئۆيلىرىگە سۈرەت ئېسىپ، ئۇنى ئۇلۇغلايدىغانلىقىدىن ئۆيىگە سۈرەت قويغان كىشىمۇ كاپىرلارغا ئوخشىغان بولىدۇ، شۇڭا پەرىشتىلەر بۇ ئەھۋالدىن نەپرەت قىلىپ ئۆيىگە كىرمەيدۇ».

ئىسلام يەنە، كاپىرلارغا سېتىش ئۈچۈن بولسىمۇ مۇسۇلمان كىشىنىڭ ھەيكەلتاراشلىق قىلىشىنى ھارام قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن:

«قىيامەت كۈنى ئەڭ قاتتىق ئازابلىنىدىغانلار بۇ سۈرەتلەرنى قىلىدىغانلاردۇر». يەنە بىر ھەدىستە: «ئاللاھنىڭ ياراتقىنىغا ئوخشاتقانلاردۇر»⁽²⁾ دەپ كۆرسەتكەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن: «بىر سۈرەتنى قىلغان كىشىگە قىيامەت كۈنى: "ئۇنىڭغا جان كىرگۈز" دېيىلىدۇ. ئۇنىڭغا جان كىرگۈزەلمەيدۇ»⁽³⁾.

بۇ ھەدىسنىڭ مەنىسى: رەسىم سىزغۇچىنىڭ ۋە ھەيكەل ياسىغۇچىنىڭ رەسىم ۋە ھەيكەلگە ھەقىقىي بىر ھايات ئانا قىلىشى تەكلىپ قىلىنىدۇ، بۇ تەكلىپ بولسا پەقەتلا ئىنساننىڭ بۇنداق بىر نەرسىنى قىلىشقا ئاجىز ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈندۇر.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان. سۆزى ئىمام مۇسلىمدىن ئېلىندى.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

ھەيكەللەرنىڭ ھارام قىلىنىشىنىڭ سەۋەبى

بىرىنچىدىن: تەۋھىد ئەقىدىسىنى ھىمايە قىلىش. رەسىم - بۇتلارنى ئۆز قوللىرى بىلەن ياساپ ئۇلۇغلاپ، ئالدىدا قورقۇپ تۇرىدىغان بۇتپەرەسلەرگە ئوخشاپ قالماسلىق.

ئىككىنچىدىن: تەۋھىد ئەقىدىسىنى بۇتپەرەسلىككە ئائىت گۇمانلىق ھەرقانداق نەرسىدىن ھىمايە قىلىش ھەققىدە ئىسلامنىڭ سەزگۈرلىكى چېكىگە يەتكەن، ئىسلامنىڭ بۇنداق سەزگۈرلۈك ۋە ئېھتىياتچانلىق كۆرسىتىشى ناھايىتى توغرا، چۈنكى شۇنداق بىر زامانلار ئۆتۈپتىكەنكى: بەزى مىللەتلەر سالھ كىشىلىرىنىڭ ۋە ئۆلۈكلىرىنىڭ سۈرەتلىرىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن ياساتقان، زاماننىڭ ئۆتىشى بىلەن ئۇلارنى ئاستا - ئاستا مۇقەددەسلەشتۈرۈشكە باشلىغان، كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇ سۈرەتلەر ۋەد، سۇۋا، يەغۇس، يەئۇق ۋە نەسىر بۇتلىرىدەك بەرىكەت تەلەپ قىلىنىدىغان ۋە قورقۇلىدىغان بىر مەرتىبىگە چىقىرىلىپ، ئۇنىڭغا ئىلاھ ئورنىدا ئىبادەت قىلىنغان.

بۇزۇقلۇققا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق يولنى تاقىۋېتىشكە ئاساسلانغان بىر دىننىڭ ئەقىللەرگە ياكى قەلبىلەرگە يوشۇرۇن ياكى ئاشكارا شېرىك ئەقىدىسى سىڭىپ قېلىش ياكى بۇتپەرەسلىكتەك بۇزۇق دىن مەنىسى بىلەن ئوخشاپ قېلىشىنىڭ بارلىق يوللىرىنى تاقىشى ھەيران قالغۇدەك بىر ئىش بولمىسا كىرەك. چۈنكى ئىسلام دىنى يالغۇز بىر ياكى ئىككى ئەۋلادقا ئەمەس بەلكى تاقىيامەتكە قەدەر پۈتۈن ئىنسانىيەتكە قانۇن بەلگىلەيدۇ، شۇڭا بىر يەردە ئەقىلگە ئۇزاق تەك كۆرۈنگەن بىر نەرسە، باشقا بىر يەردە توغرا دەپ قوبۇل قىلىنىشى مۇمكىن، بىر ئەسىردە مۇمكىن ئەمەس دەپ

قارالغان نەرسە يېقىن ياكى ئۇزاق باشقا بىر ئەسەردە ئەمەلىي بىر ھەققەت بولۇپ قېلىشىمۇ مۇمكىن.

ئۈچىنچىدىن: بۇ ھارام قىلىنىشنىڭ ھېكمەتلىرىدىن يەنە بىرى ھەيكەلنى ياسىغۇچىغا مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ھەيكەلنى ياسىغان ھەيكەلتاراش ياكى رەسسام بىر نەرسە سىزغاندا ياكى بىر ھەيكەل ئويغاندا خۇددى بىر نەرسىنى يوقتىن بار قىلغاندەك ياكى توپىدىن جانلىق بىر مەخلۇق پەيدا قىلغاندەك مەغرۇرلىنىدۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بىرسى ئۇزۇن مۇددەت ئىشلەپ بىر ھەيكەل ياساپتۇ، ھەيكەل پۈتكەندىن كېيىن ھەيكەلنىڭ ھەر تەرەپىدىن ھەيران قاپتۇ، ئۇ ئاخىرى مەغرۇرلۇق ۋە پەخىرلىنىش ئىچىدە كۆرەنمەن ھالدا ھەيكەلگە: «گەپ قىل، گەپ قىل» دەپ ۋارقىراپ باققان ئىكەن.

بۇ ھېكمەتنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

«بۇنداق جانلىقلارنىڭ سۈرىتىنى ياسايدىغانلار قىيامەت كۈنىدە ئازابقا تارتىلىدۇ ۋە ئۇلارغا: «ياراتقان نەرسەڭلەرگە جان كىرگۈزۈپ بېقىڭلارچۇ؟» دېيىلىدۇ»⁽¹⁾.

بىر ھەدىس قۇدىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مەخلۇقلىرىمدا نەرسىلەرنى ياساشقا ئورۇنغانلاردىن بەكرات زالىم يوق، ئەگەر يارىتىدىغان بولسا، بىر زەررە يارىتىپ باقسۇن... بىر دان يارىتىپ باقسۇن»⁽²⁾.

تۆتىنچىدىن: رەسىم ۋە ھەيكەل ياساشنى كەسىپ قىلىۋالغانلار ھەددىلىرىنى بىلىپ مەلۇم چەكلىمىدە تۇرمايدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

مەسىلەن: ئۇلار ئاياللارنى قېپىلىنغان ياكى يېرىم يالىنچاق شەكىلدە تەسۋىرلەيدۇ، ھەمدە مۇسۇلماننىڭ قوبۇل قىلىشى جائىز بولمىغان كرىست ۋە بۇتتەك بۇتپەرەسلىكنىڭ ۋە باشقا دىنلارنىڭ سىمۋوللىرىنى ياساشىدۇ ۋە تەسۋىرلىشىدۇ.

بەشىنچىدىن: بۇرۇندىن تارتىپ تا ھازىرغا قەدەر ھەيكەللەر راھەت – پاراغەت ۋە ھەشەمەت ئىگىلىرىنىڭ ئالامەتلىرىدىن بىرى بولۇپ كەلمەكتە، ئۇلار قەسىرلىرىنى ھەيكەل رەسىملەر بىلەن زىننەتلەيدۇ، ھەمدە ئۇلارنى ھەر تۈرلۈك مەدەنىلەردىن ياسىتىدۇ، ئۇنداقتا ئالتۇن، كۈمۈش ۋە يىپەك كېيىش قاتارلىق ھەر تۈرلۈك ئىسراپنى ھارام قىلغان بىر دىننىڭ بىر مۇسۇلماننىڭ ئۆيىدە ھەيكەللەرنىڭ بولىشىنى ھارام قىلىشى ئانچە ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس.

ئۇلۇغلارنى خاتىرىلەشتە ئىسلامنىڭ تۇتقان يولى

بەزىلەر مۇنداق دېيىشى مۇمكىن: "پىداكارلىقلىرى بىلەن مىللەتلەرنىڭ تارىخىغا شەرەپ سەھىپىلىرىنى يازغان ئۇلۇغ ئىنسانلارنىڭ بۇ ياخشى ئىشلىرىغا قارىتا بۇلارنىڭ پەزىلىنى ۋە پىداكارلىقلىرىنى يېڭى ئەۋلادلارغا ئەسلىتىدىغان ھەيكەللىرىنى تىكلەش مىللەتلەرنىڭ بۇرچى ئەمەسمۇ؟ چۈنكى مىللەتلەرنىڭ ئېسى ۋە خاتىرىسى كۆپ نەرسىلەرنى ئۇنۇتىدۇ، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بۇ ئۇنۇتۇشقا سەۋەب بولىدۇ". بۇنىڭ جاۋابى مۇنداق:

«ئىسلام دىنى مەرتىۋىسى نەقەدەر يۇقىرى بولىشىدىن قەتئىينەزەر ئۆلۈك ياكى تىرىك شەخسلەرنى ئۇلۇغلاشتا

ئاشۇرۇپۇتتىشىنى يامان كۆرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن:

«خىرىستىئانلار مەريەمنىڭ ئوغلى ئىسائى كۆككە كۆتۈرگەندەك مېنى كۆككە كۆتۈرمەڭلار، مېنى پەقەت ئاللاھنىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى دەڭلار»⁽¹⁾.

ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەندە ئۇنىڭغا سالام بېرىش ۋە ھۆرمەت بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئورۇنلىرىدىن تۇرماقچى بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى توسۇپ مۇنداق دېگەن: «ئەجەملەرنىڭ (ئەرەب ئەمەسلەرنىڭ) بىر - بىرلىرىنى ھۆرمەتلەش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرغىنىدەك، ئورۇنۇڭلاردىن تۇرماڭلار»⁽²⁾.

ۋاپاتىدىن كېيىن ئۈممىتىنىڭ ئۆزىنى ئۇلۇغلاپ چېكىدىن ئاشۇرۇپۇتتىشىدىن ئاگاھلاندىرۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قەبرەمنى ھېيت - بايراملاردا توپلىشىدىغان جاي قىلىۋالماڭلار»⁽³⁾. يەنە ئاللاھ تائالاغا مۇنداق دەپ دۇئا قىلغان:

«ئى ئاللاھ، قەبرەمنى ئىبادەت قىلىنىدىغان بىر بۇت قىلمىغىن»⁽⁴⁾.

بەزى كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ، ئى بىزنىڭ ئەۋزىلىمىز ۋە ئەۋزىلىمىزنىڭ ئوغلى، ئى بىزنىڭ خوجىمىز ۋە خوجىمىزنىڭ ئوغلى» دېگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا مۇنداق دېدى: «ئى خالايق، مېنى قىلىپ كۈنگەن سۆزلىرىڭلار بىلەن چاقىرىڭلار، شەيتان سىلەرنى ئازدۇرمىسۇن، مەن ئاللاھنىڭ بەندىسى ۋە رەسۇلى مۇھەممەددۇرمەن،

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(4) - ئىمام ماللىك (ئەلمۇۋەتتا) دا رىۋايەت قىلغان.

مېنى ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ ماڭا بەرگەن ماقامىدىن يۇقىرى كۆتۈرۈۋېتىشىڭلارنى ياخشى كۆرمەيمەن»⁽¹⁾.

ئادەمىزنى ئۇلۇغلاشقا بۇنداق پوزىتسىيە بىلدۈرگەن بىر دىن شەخسلەرنىڭ ئۇلۇغلىنىشى ۋە خاتىرىلىنىشى ئۈچۈن مىڭلارچە پۇل سەرپ قىلىپ، ئۇلارنىڭ نامىغا بۇتلارغا ئوخشايدىغان نەرسىلەرنىڭ ياسىلىشىغا رازى بولمايدۇ.

ئۇلۇغلۇق دەۋاسى قىلغان كۆپ كىشىلەر تارىخنىڭ بۇ تەقدىرلەش ئىشىكىدىن كىرىۋېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ھەيكەللىرىنى ياساتقۇزۇپ، ھەقىقىي ئۇلۇغلۇق ئىگىلىرىنى تونۇپ يېتىشتە مىللەتلەرنى ئازدۇرغان.

مۆمىنلەر ئارزۇ قىلىدىغان ۋە تەشنا بولىدىغان ھەقىقىي ياشام بولسا، يوشۇرۇن - ئاشكارىنى بىلىدىغان، ئۇنتۇپ قالمىدىغان ئۇلۇغ ئاللاھ ھوزۇرىدىكى مەڭگۈلۈك ياشامدۇر. كىشىلەرگە نامەلۇم بىر ئەسكەر بولسىمۇ، ئاللاھنىڭ نەزىرىدە مەڭگۈ ياشاش دەپتىرىگە تىزىملىنغان نۇرغۇن ئۇلۇغ زاتلار بار. چۈنكى ئاللاھ تائالا بار ۋاقتىدا تونۇلمىدىغان، يوق ۋاقتىدا ئىزلەنمەيدىغان، تەقۋادار كىشىلەرنى ياخشى كۆرىدۇ.

ناۋادا كىشىلەرنىڭمۇ قەلبلىرىدە مەڭگۈ ياشاش كېرەك دېيىلىدىغان بولسا، بۇ خاتىرىلەش ئۇلۇغ كىشىلەرنىڭ ھەيكەللىرىنى تىكلەش ئارقىلىق بولۇشى توغرا ئەمەس. ئىسلام قوبۇل قىلىدىغان خاتىرىلەشنىڭ بىردىنبىر يولى: ئۇلارنىڭ قەلبلىرىدە، ئوي - پىكىرلەردە مەڭگۈ ياشىشى ۋە قىلغان خىزمەتلىرىگە ئاخىرەتتە ئۆزلىرىگە توغرا گۇۋاھ بولىدىغان بىر

(1) - ئىمام نەسائى ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

شەكىلدە قالدۇرغان ياخشى ئىزلار سەۋەبىدىن ئېغىزلاردا مەڭگۈ ياخشى دەپ خاتىرىلىنىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىلىرى ۋە تونۇلغان ئىسلام رەھبەرلىرىنىڭ ھېچبىرى يا بوياغان رەسىملەر بىلەن يا ئويالغان تاش ھەيكەللەر بىلەن مەڭگۈلەشتۈرۈلگەن ئەمەس. ياق، ئۇلارنىڭ مەڭگۈلىشى: دەسلەپكىلەردىن كېيىنكىلەر، ئەجدادلاردىن ئەۋلادلار ئۈگەنگەن، مىللەتنىڭ ئېغىغا سىڭگەن، ئولتۇرۇش سورۇنلىرىدا دەستان بولغان، دىللارغا ئويۇپتىلگەن ۋە ئېغىزدىن - ئېغىزغا ئۆتكەن گۈزەل ئىش - ھەرىكەتلىرى ۋە پەزىلەتلىرى بىلەن بولغان، رەسىم ھەيكەللىرى بىلەن بولمىغان⁽¹⁾.

(1) - بۇ ھەقتە شام ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ شەرىئەت فاكولتېتى مۇدىرى پروفېسسور مۇھەممەد ئەل مۇبارەكىنىڭ ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىدە سۆزلىگەن: (يېڭى بىر ئىسلامىي چۈشەنچىگە قاراپ) ناملىق لېكسىيىسىدە مۇنداق پارلاق بىر سۆزى بار: "ئىجتىمائىي تۈرۈمىزغا يېڭى تۈزۈم ۋە يېڭى ئادەتلەر ئېقىپ كىرمەكتە، بۇ يېڭى تۈزۈم ۋە ئادەتلەرنىڭ كۆپىنچىسى توغرا ئىمان ۋە گۈزەل ئەخلاق پىرىنسىپلىرىمىزغا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. مەسىلەن: "ياۋرۇپا ۋە ئامېرىكا قەھرىمانلارنى خاتىرىلەش ئۈچۈن ياسالغان ھەيكەللەر، ئەگەر بىز كىشىلەرنىڭ ئۇلۇغلىرىنى خاتىرىلەشتە تۇتقان ئۇسلۇبىنىڭ پەلسەپىسىگە ئەركىن پىكرىمىز بىلەن نەزەر سالىدىغان بولساق، مىللەتلەرنىڭ خۇسۇسەن ئەربەلەرنىڭ ئۇلۇغلىرىنى پەقەتلا ۋاپادارلىق، باتۇرلۇق ۋە سېخىلىقتەك ياخشى خىسەتلىرى ئۈچۈنلا خاتىرىلىگەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز، ئەربەلەر ئۇلۇغلىرىنىڭ ياخشى ئىشلىرىنى، شېئىر ۋە قەسىدە ۋاستىسى بىلەن ئەۋلادتىن ئەۋلادقا قالدۇرغان. ھاتەننىڭ مەدلىكى ئەنتەرنىڭ باتۇرلىقى ئىسلامدىن بۇرۇن بىزگە بۇ ئۇسلۇب ئارقىلىق يېتىپ كەلگەن. ئىسلام كەلگەندە بۇ ئۇسلۇبىنى قوللىدى ۋە كىشىلەردىن تاللىنىپ ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بارلىق مەخلۇقلارنىڭ شەرىپلىكى ۋە پۈتۈن پەيغەمبەرلەرنىڭ تۈگەنچىسى دەپ ئېلان قىلدى: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ (ئى مۇھەممەد، ئېيتقىنىكى، "مەن پەقەت سىلەرگە ئوخشاش بىر ئىنسانەن، ماڭا ۋەھىي قىلىنىۋاتىمەن، سىلەرنىڭ ئىلاھىڭلار يالغۇز بىر ئىلاھتۇر) [كەھف سۈرىسى 115 - ئايەت]. ھەمدە ئىسلام كىشىلەرنىڭ قىممىتىنى شەكىلگە قاراپ ئەمەس، قىلغان ئىشلىرىغا قاراپ باھالىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پۈتۈن ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئۈلگە قىلىپ ئەۋەتىلگەن. ئۇ زات كىشىلەرنى مۇقەددەسلەشتۈرۈش، چوقۇنۇش دەرىجىسىدە ئۇلۇغلاش ۋە باشقىلارنى پەس كۆرۈش قاتارلىقلارنى چەكلىگەن. شۇڭا ئىسلامنىڭ بىرىنچى خەلىپىسى ھەزرىتى ئەبۇ بەكر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن بارلىق مۇسۇلمانلارغا: "كىمكى مۇھەممەدكە ئىبادەت قىلىدىغان بولسا، مۇھەممەد ئۇلۇپ كەتتى، كىمكى ئاللاھقا ئىبادەت قىلىدىغان بولسا ئاللاھ ھاياتتۇر، ئۆلمەيدۇ" دەپ جاكارلاڭ بۇ ئايەتنى ئوقۇغان: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ (مۇھەممەد پەقەت بىر پەيغەمبەردۇر، ئۇنىڭدىن بۇرۇن كۆپ

بالىلار ئويۇنچۇقلىرىغا رۇخسەت

ئەگەر ئۇلۇغلاش ۋە ئىسراپ قىلىش نىيىتى بولمىغان ۋە يۇقىرىدىكى چەكلەنگەن نەرسىلەردىن بىرسىنى كەلتۈرۈپ چىقارمايدىغان بىر خىل ھەيكەل بولسا ئىسلام بۇنىڭغا كەڭچىلىك قىلىدۇ. مەسىلەن: كىچىك بالىلار ئۈچۈن بوۋاق ۋە باشقا ھايۋاناتلار شەكلىدە ياسالغان ئويۇنچۇقلار بار. بۇ تۈردىكى سۈرەت - قورچاقلار كىچىك بالىلارنىڭ قولىدا ئوينىلىش ئارقىلىق ئۇلۇغلانمايدىغان بىر نەرسە بولىدۇ.

ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىدا قورچاقلارنى ئوينىتىم، ئۇ بەزىدە ماڭا كىچىك ئاداشلىرىمنى ئەكىلىپ بېرەتتى، ئاداشلىرىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەندە قورقۇپ مۆكۈنۈپلىشەتتى، پەيغەمبەر

پەيغەمبەرلەر ئۆتتى. ئۇ ۋاپات بولسا ياكى ئۆلتۈرۈلسە، ئارقاڭلارغا يېنىۋالامسىلەر؟» [ئالى ئىمران سۈرىسى 144 - ئايەت]

ئىسلام كىشىلەرنى بايىدلىق ياخشى ئىشلىرى بىلەن بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىدە مەڭگۈلەشتۈرگەن. مۇسۇلمانلارنىڭ چوڭ - كىچىكلىرى ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىنى ھىكمەت ۋە كەسكىنلىك بىلەن، ھەزرىتى ئۆمەرنى ئادالەت بىلەن، ھەزرىتى ئەلىنى باتۇرلۇق بىلەن تونۇيدۇ. ئۇلار تونۇلۇش ۋە ئەسلىنىش ئۈچۈن تاشتىن ياسالغان خاتىرە مۇنارىلىرىغا موھتاج بولمىغان، چۈنكى ئۇلارنىڭ ياخشى ئىش ۋە ئالىجاناب ئەخلاقلىرى ئۇلارنى مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىدە مەڭگۈلۈككە ئېرىشتۈرگەن.

ئۇلۇغلىرىنى ۋە قەھرىمانلىرىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن ھەيكەل تىكلەش ئارقىغا چېكىنىش ۋە يۇقىرى سەۋىيىدىن نۆۋەتلەشتۈر. بۇنى دەسلەپتە رىم ۋە كرىتسىيىلىكلەر، كېيىن ياۋرۇپالىقلار قىلغان، چۈنكى بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ تەبىئىتىگە بۇتپەرەسلىك سىڭگەن بولۇپ ئۇلار ئىمان ۋە ئەخلاققا ئەھمىيەت بېرىش جەھەتتە مۇسۇلمانلاردىن تۆۋەن. ئۇلار ئىنسانىي ئىنسانىي قەھرىمانلىق ئۆلچەملىرى بىلەن تەسۋىرلەشكە ئاجىز كەلگەنلىكتىن، ئىلاھلاشتۇرۇش يولىغا مېڭىپ قەھرىمانلارنى ئىلاھلار قىلىۋالغان.

بۇنىڭدىن شۇنى يەكۈنلەيمىزكى، بۇ ھەقتە ھەرقانداق پات ئۇقۇمغا بوي سۇنماسلىقىمىز كېرەك. ئىسلامنىڭ ھەيكەللەرنى ھارام قىلىش ھۆكۈمىنى ئۆزگەرتىشكە قاتتىق ئېھتىيات قىلىشىمىز كېرەك، چۈنكى بۇ پىسخىكىمىزغا ۋە ئەخلاقىمىزغا ئىنتايىن زىيانلىق. تۈگىدى.

ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ مەن بىلەن ئوينىشىنى ياقتۇرغاچقا ئۇلار مەن بىلەن ئوينايىتى»⁽¹⁾.

يەنە بىر رىۋايەتتە كېلىشىچە: بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئائىشەگە قورچاقلارنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «بۇ نېمە؟» دەپ سورىغاندا ھەزرىتى ئائىشە: «قىزلىرىم» دەپ جاۋاب بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ ئۈستىدىكى نېمە؟» دەپ سورىسا ھەزرىتى ئائىشە: «قاناتلار» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قاناتلىقمۇ ئات بولامدۇ؟» دەپ سورىۋىدى، ھەزرىتى ئائىشە: «داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى سۇلايماننىڭ قاناتلىق ئاتلىرى بار ئىكەنمىش ئاڭلىمىغانمىدىڭىز؟» دېدى، بۇ سۆزنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېزىق چىشلىرى كۆرۈنگەنگە قەدەر كۈلدى⁽²⁾.

ئىمام شەۋكانى مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ھەدىستە كىچىك بالىلارنىڭ ھەيكەل ۋە قورچاقلارنى ئوينىغىلى قويۇشنىڭ جائىز ئىكەنلىكىگە دەلىل بار». ئىمام مالىكتىن: ئاتلارنىڭ كىچىك بالىلىرىغا قورچاق ئويۇنچۇقلارنى ئېلىپ بېرىشىنى مەكرۇھ دەپ قارايدىغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان. قازى ئەيىياز مۇنداق دېگەن: «كىچىك قىزلارنىڭ قورچاق ئوينىشىغا رۇخسەت قىلىنغاندۇر».

تاتلىق يېمەكلىكلەردىن ياسىلىپ ھېيت - ئايەملەردەك كۈنلەردە سېتىلىدىغان ۋە يېيىلىدىغان ھەيكەللەرمۇ كىچىك بالىلارنىڭ ئويۇنچۇقلىرىغا ئوخشاش.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

پۇچۇق ۋە بۇزۇلغان ھەيكەللەر

ھەدىستە مۇنداق كۆرسىتىلگەن: «جىبرىئىل، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا بىر ھەيكەل بولغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىگە كىرمىگەن، ئىككىنچى كۈنىمۇ ئۆيگە كىرمەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «بېشىنى كەستۈرۈۋەتكىن، دەرەخكە ئوخشاپ قالسۇن» دېگەن»⁽¹⁾.

بىر قىسىم ئالىملار ھەيكەللەرنىڭ ئىچىدە پەقەتلا تولۇق ھەيكەل ھارام قىلىنغان دېگەن پىكىرگە بۇ ھەدىسنى دەلىل قىلغان. بۇلارنىڭ قارىشىچە: ھەرقانداق جانلىقنىڭ كەم بولسا ياشىيالمىدىغان بىر ئەزاسى ھەيكەلدە كەم بولسا، بۇنداق پۇچۇق ھەيكەل ھالال دۇر.

لېكىن جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ دەرەخكە ئوخشىشى ئۈچۈن ھەيكەلنىڭ بېشى كېسىلىشىنى تەلەپ قىلىشىدىكى توغرا سەۋەب، كالىسى بولمىغانلىقتىن ھەيكەلنىڭ ياشىيالمىدىغانلىقى ۋە بۇنىڭ ئۈچۈن كەم ئەزالىق ھەيكەل جائىز بولىدىغانلىقى ئەمەس، بەلكى ھەيكەلنىڭ بۇزۇلۇشى ۋە شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭدا ھۆرمەت قىلىنىدىغان كۆرۈنۈشنىڭ بولماسلىقىدۇر.

ئىناپ بىلەن ئويلانغىنىمىزدا خاتىرىلەش ۋە مەڭگۈلەشتۈرۈش مەقسىتىدە بەزى بۈيۈك شەخس ۋە پادىشاھلارنىڭ مەيدانلارغا تىكلەنگەن يېرىم ھەيكەللىرىنى، زىننەت نىيىتى بىلەن ئۆيلەردە

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، نەسائى، تىرمىزى ۋە ئىبنى ھىبانلار رىۋايەت قىلغان. كېيىنچە (ئىت بېقىش) دېگەن تېمىدا ئاستىدا تولۇق بايان قىلىندۇ.

قويلىدىغان پۈتۈن ۋە يېرىم ھەيكەللەرگە قارىغاندا تېخىمۇ ئېغىرراق ھارام دەپ ئېيتساق خاتالاشمىغان بولىمىز.

نەقىشلەنگەن ۋە سىزىلغان گەۋدەسىز رەسىملەر

كىشىلەر ئارىسىدا (ھەيكەل) دەپ ئاتالغان گەۋدەلىك رەسىملەرنىڭ ئىسلامدىكى ئورنى بىز يۇقىرىدا بايان قىلغاندەك بولىدۇ. لېكىن قەغەز، كىيىم - كېچەك، پەردە، تام، گىلەم، كىگىز، پۇل ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ ئۈستىگە سىزىلغان گۈزەل سەنئەت رەسىملىرىنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

جاۋاب: ئۇنىڭ ھۆكۈمى رەسىمنىڭ ئۆزىگە، قويۇلىدىغان جايغا ۋە قانداق ئىشلىتىلىشىگە قاراپ بولىدۇ. رەسىم نېمە ئۈچۈن تەييارلانغان؟ قەيەرگە قويۇلغان؟ ۋە قانداق ئىشلىتىلىۋاتىدۇ؟ رەسىمنى سىزغان كىشىنىڭ غايىسى نېمە؟

ئەگەر رەسىم خرىستىئانلاردا ھەزرىتى ئىسا، ھىندوسلاردا كالا رەسىمدەك ئاللاھنىڭ ئورنىدا ئىبادەت قىلىنىدىغان نەرسىلەرنىڭ بولسا، ئۇنى بۇ مەقسەتتە تەييارلىغان كىشى كۇپۇر ۋە ئازغۇنلۇقنى يايىدىغان كاپىردىن باشقا بىر نەرسە ئەمەس، بۇنداق كىشىلەر ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قاتتىق ئاگاھلاندۇرۇپ: «قىيامەت كۈنىدە ئازابى ئەڭ قاتتىق بولىدىغانلار رەسىم تەييارلايدىغانلاردۇر» دېگەن⁽¹⁾.

ئىمام تابەرى بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ھەدىستە رەسىم تەييارلايدىغانلاردىن مەقسەت: ئاللاھدىن باشقا ئىبادەت قىلىنىدىغان

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

بىر نەرسىنى بىلىپ تۇرۇپ ۋە ئۇنى مەقسەت قىلىپ تەسۋىرلىگەنلەر بولۇپ، ئۇلار بۇ ئىش بىلەن كاپىر بولىدۇ، لېكىن ئۇلارنى بۇ مەقسەتتە قىلمىغانلار پەقەتلا ئاسىي گۇناھكار بولىدۇ».

رەسىملەرنى ئۇلۇغلاش نىيىتىدە ئاسقانلارمۇ ئەينى ھۆكۈمگە كىرىدۇ، چۈنكى ئادەم ئىسلامدىن يىراقلاشمىغۇچە بۇنداق قىلىپ سالمايدۇ.

ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ ياراتقىنىدەك يارىتىش ۋە يوقىتىش بار قىلىش داۋاسى بىلەن ئىبادەت قىلىنمايدىغان رەسىملەرنى ئاللاھنىڭ مەخلۇقلىرىغا ئوخشىتىش نىيىتىدە سىزغانلارنىڭ ھۆكۈمىمۇ يۇقىرىقى ھۆكۈمگە يېقىن بولۇپ، ئۇلار بۇنداق ئىش بىلەن تەۋھىد دائىرىسىدىن چىقىپ كەتكەن بولىدۇ. يۇقىرىدىكى: «قىيامەت كۈنىدە ئازابى ئەڭ قاتتىق بولىدىغانلار، ئاللاھنىڭ ياراتقىنىغا ئوخشاتقانلاردۇر» دېگەن ھەدىسىمۇ مۇشۇ ھەقتە كەلگەن. بۇ بولسا رەسىم سىزغۇچىنىڭ نىيىتىگە باغلىق نەرسە، يۇقىرىدا ئېيتىلغان مەزمۇنى بۇ ھەدىس قۇدىسىمۇ كۈچلەندۈرىدۇ، بۇ ھەدىستە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

«مەخلۇقاتىمغا ئوخشىتىپ بىرنەرسە يارىتىشقا ئورۇنغانلاردىن بەكرەك زالىم يوق، ئەگەر يارىتالايدىغان بولسا بىر زەررە يارىتىپ باقسۇن، بىر دان يارىتىپ باقسۇن»

دېمەك: ھەدىستىكى: «مەخلۇقاتىمغا ئوخشىتىپ بىرنەرسە يارىتىشقا ئورۇنغانلار» دېگەن ئىبارە خۇسۇسەن يارىتىش ۋە يوقىتىش بار قىلىش جەھەتتىن ئىلاھلىق داۋاسى قىلىش ۋە ئاللاھنىڭ مەخلۇقلىرىغا ئوخشىتىش نىيىتىنىڭ مەقسەت قىلىنغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. شۇڭا قىيامەت كۈنىدە ئۇلارغا: «ياراتقان نەرسىلىرىڭلارغا جان كىرگۈزۈپ بېقىڭلارچۇ؟» دېيىلىدۇ، ئۇلار

سىزغان ۋە ياسىغان رەسىملىرىگە جان كىرگۈزۈشكە تەكلىپ قىلىندۇ، ھەمدە بۇنى قىلالمايدىغانلىقى ئۈچۈن جازاغا تارتىلىدۇ.

سىزىش ۋە ئىلكىدە ساقلاش ھارام بولغان رەسىملەر دىنىي جەھەتتىن مۇقەددەسلەشتۈرۈلگەن، دۇنياۋى جەھەتتىن ئۇلۇغلانغان كىشىلەرنىڭ رەسىملىرىدۇر.

بۇلارنىڭ بىرىنچىسى: ھەزرىتى ئىبراھىم، ئىسھاق، مۇسا، مەريەم، جىبرىئىل ۋە شۇنىڭدەك پەيغەمبەر، پەرىشتە ياكى سالىھ كىشىلەرنىڭ رەسىملىرى بولۇپ، بۇنىڭغا خرىستىئانلار بەكرەك ئادەتلەنگەن. ھەمدە بىدئەتچى بەزى مۇسۇلمانلارمۇ ھەزرىتى ئەلى، ھەزرىتى پاتىمە ۋە باشقىلارنىڭ رەسىملىرىنى سىزىپ ئۇلارنى ئۇلۇغلىغان.

ئىككىنچىسى: پادىشاھ، رەھبەر ۋە سەنئەتچىلەرنىڭ رەسىملىرى بولۇپ، بۇ گۇناھ جەھەتتىن بىرىنچىسىدىن يەڭگىلىق. بىراق، بۇ رەسىملەرنىڭ ئىگىلىرى ئاللاھنىڭ شەرىئىتى ۋە ئاللاھنىڭ قانۇنى بىلەن ئەمەس باشقا بىر نەرسە بىلەن ھۆكۈم قىلغان ھاكىملار، ئاللاھنىڭ دىنىدىن باشقا بىر ئېتىقادقا تەۋە ئىكەنلىكىنى داۋا قىلغان رەھبەرلەر ۋە ئەخلاقسىزلىقنى يايغان سەنئەتچىلەردەك يا بىر كاپىر، يا بىر زالىم ۋە ياكى بىر پاسىق بولسا، بۇنداق كىشىلەرنىڭ رەسىملىرىنى سىزىش ۋە ساقلاش كەسكىن گۇناھ بولىدۇ.

پەيغەمبەرلىك دەۋرى بىلەن كېيىنكى دەۋردىكى رەسىملەرنىڭ كۆپى ئۇلۇغلانغان ۋە مۇقەددەسلەشتۈرۈلگەن رەسىملەردۇر. چۈنكى بۇ رەسىملەر رېمىلىقلار ۋە ئاتەشپەرەسلەر تەرەپىدىن ياسالغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ بۇ ئىشى چوڭلىرىنى ئۇلۇغلاش ئېتىقادىنىڭ

تەسىرىدىن خالىي بولمايتتى. سەھىھۇ مۇسلىمىدە ئەبۇددۇھا (1) مۇنداق دەيدۇ: «ئىچىدە ھەيكەللەر بار بىر ئۆيىدە مەسئۇق (2) بىلەن بىللە ئىدىم، مەسئۇق مەندىن: «بۇ كىسىرانىڭ سۈرەتلىرىمۇ؟» دەپ سورىدى، مەن ئۇنىڭغا: «ياق، بۇلار ھەزرىتى مەريەمنىڭ سۈرەتلىرى» دېدىم. [ئاتەشپەرەسلەر پادىشاھلىرىنىڭ سۈرەتلىرىنى قاچىلاردىن تارتىپ ھەممە نېمىگە سىزدىن بولغاچقا مەسئۇق سۈرەتنى سىزغانلارنى ئاتەشپەرەسلەر دەپ ئويلاپ قالغان بولشى مۇمكىن، نەتىجىدە بۇ رەسىمنىڭ خرىستىئانلار تەرەپىدىن سىزىلغانلىقى مەلۇم بولغان] بۇ ھىكايىنىڭ ئاخىرىدا مەسئۇق مۇنداق دېگەن: مەن ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم: «ئاللاھنىڭ نەزىرىدە ئازابى ئەڭ قاتتىق بولىدىغانلار سۈرەت ياسايدىغانلاردۇر».

رەسىم ۋە سۈرەتلەر جانلىقلارغا ئائىت بولماي، ئۆسۈملۈك، دەل - دەرەخ، دېڭىز - كۆلچەك، كىمە، كۈن، ئۆي، يۇلتۇز ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش تەبىئىي مەنزىرىلەرنىڭ سۈرەتلىرى بولسا، بۇلارنى سىزىشتا ياكى قوللىنىشتا ھېچ گەپ يوق.

ئەگەر سۈرەت جانلىققا ئائىت بولسا، ئۇنى - بىز يوقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەندەك - ئۇلۇغلاش ئېتىقادىدا بولمىسا ۋە ئاللاھنىڭ مەخلۇقلىرىغا ئوخشىتىش نىيىتى بولمىسا، مېنىڭچە بۇمۇ ھارام بولمايدۇ. بۇ ھەقتە پۈتۈن بۇ توغرا ھەدىسلەر كەلگەن.

(1) - ئەبۇددۇھا: مۇسلىم ئىبنى سۇبەيھ ئەلكۇفى، تابىئىي. ھ. 100 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.
 (2) - مەسئۇق ئىبنى ئەلئەجەد ئەلكۇفى، تابىئىي، فەقىھ. ھ. 62 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

ئىمام مۇسلىم سەھىھىدە بۇسۇر ئىبنى سەئىد زەيد ئىبنى خالىدتىن، ئۇ ھەزرىتى ئەبى تالھە دېگەن ساھابىدىن رىۋايەت قىلىشچە: ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان: «پەرىشتىلەر ئىچىدە سۈرەت بار ئۆيگە كىرمەيدۇ» بۇسۇر مۇنداق دېدى: كېيىن زەيد ئاغرىپ قالدى، ئۇنى كۆرگىلى بارغىنىمىزدا دەرۋازىسىدا سۈرەتلىك بىر مەلەئزە كۆردۈم، مەن [مەن بىلەن بىللە بارغان] پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ھەزرىتى مەيمۇنە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئۆگەي ئوغلى ئۇبەيدۇللاھ ئەل خەۋلانگە: «سۈرەتنىڭ ھارام ئىكەنلىكىنى زەيد تۈنۈگۈن بىزگە دېمىگەنمىدى؟» دېدىم. ئۇبەيدۇللاھ ماڭا: «ئۇ: «كىيىم - كېچەك ئۈستىدىكى سۈرەت بۇنىڭ سىرتىدا» دېگەن چاغدا ئاڭلىمىغانمىدىك؟» دەپ جاۋاب بەردى.

ئىمام تىرمىزىنىڭ رىۋايىتىدە ئۇبەيدۇللاھ ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇتبە ھەزرىتى ئەبى تالھە ئەل ئەنسارى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆرگىلى كەلگەندە، ئۇنىڭ قېشىدا ھەزرىتى سەھل ئىبنى ھۇنەيف (ساھابە) رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆردى. ھەزرىتى ئەبۇ تالھە ئاستىدىن رەسىملىك بىساتنى ئېلىۋېتىشنى بىر كىشىگە بۇيرىدى. ھەزرىتى سەھل سورىدى: «ئۇنى نېمە ئۈچۈن ئېلىۋېتىسەن؟». ھەزرىتى ئەبۇ تالھە مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: «ئۇنىڭدا رەسىملەر بار، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە نېمە دېگەنلىكىنى سەنمۇ بىلىسەن». ھەزرىتى سەھل دېدى: «لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىيىم - كېچەكتىكى بۇنىڭ سىرتىدا» دېمىگەنمىدى؟». ھەزرىتى ئەبۇ تالھە ئۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بەردى: «شۇنداق دېگەن ئىدى، لېكىن بۇ رەسىملەرنى ئېلىۋەتسەم كۆڭلۈم تېخىمۇ خاتىرجەم بولىدۇ».

ئىمام تىرمىزى: «بۇ ھەسەن سەھىھ ھەدىستۇر» دېگەن.

بۇ ئىككى ھەدىس ھارام سۈرەتلەرنىڭ بىز ھەيكەل دەپ ئاتايدىغان گەۋدىلىك مۇجەسسەم سۈرەتلەر ئىكەنلىكىگە دالالەت قىلمايدۇ؟

تاختلارغا سىزىلىدىغان رەسىملەر ياكى كىيىم - كېچەك، بىسات ۋە تاملارغا چېكىلىدىغان رەسىملەرنىڭ ھارام ئىكەنلىكىگە دالالەت قىلىدىغان توغرا، ساغلام، ئېنىق ۋە ئېتىراز قىلىنمىغان بىر دەلىل يوق.

توغرا، راھەت - پاراغەت ۋە ئويۇن - تاماشاغا ئامراق بولغانلارغا ئوخشاپ قالماسلىق ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ تورلۇك رەسىملەرنى يامان كۆرىدىغانلىقىنىلا سەھھ ھەدىسلەردە ئىزھار قىلغان.

ئىمام مۇسلىم زەيد ئىبنى خالد ئەلجۇھەنىدىن، ئۇ ھەزرىتى ئەبۇ تالھەدىن رىۋايەت قىلىشچە: ھەزرىتى ئەبۇ تالھە مۇنداق دېگەن: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئىچىدە ئىت ياكى ھەيكەللەر بولغان ئۆيگە پەرىشتىلەر كىرمەيدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم». زەيد ئىبنى خالد مۇنداق دېدى: «مەن ھەزرىتى ئائىشەگە كېلىپ: «بۇ (ھەزرىتى ئەبۇ تالھەنى دېمەكچى) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئىچىدە ئىت ياكى ھەيكەللەر بار بولغان ئۆيگە پەرىشتىلەر كىرمەيدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم» دەيدۇ. سىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدىڭىز؟» دەپ سورىسام ھەزرىتى ئائىشە ماڭا مۇنداق جاۋاب بەردى: «ياق، لېكىن ئۇ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام) نىڭ نېمە قىلغىنىنى سىلەرگە ئېيتىپ بېرەي: بىر قېتىم غازاتقا چىقىپ كەتكەن چاغدا ئىشىككە رەسىملىك بىر رەخ تۇتتۇم، قايتىپ كېلىپ

رەسىملىك رەخنى كۆرگىنىدە، ئۇنى ياقتۇرمىغانلىقىنى چىرايىدىن بىلىدىم، كېيىن ئۇنى تارتىپ ئېلىپ يىرتىۋەتتى ۋە: «ئاللاھ بىزنى تاش ۋە لايىنى رەخ بىلەن يۆگەشكە بۇيرىمىغان» دېدى. كېيىن ئۇنى كېسىپ ئىككى ياستۇق قىلدۇق، ئىچىنى خورما دەرىخى تالاسى بىلەن تولدۇردۇق، ئاندىن ئۇ مېنى ئەيىبلىدى».

بۇ ھەدىستىن: تامغا ئوخشاش جايلارنى رەسىملىك پەردىلەر بىلەن يۆگەشنىڭ تەنزيھىي مەكرۇھ⁽¹⁾ ئىكەنلىكىدىن چوڭراق بىر ھۆكۈم چىقمايدۇ. ئىمام نەۋەۋى مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ھەدىستە ھارام قىلىشنى تەقەززا قىلىدىغان بىر دەلىل يوق، چۈنكى ھەدىسنىڭ مەنىسى ئاللاھ بىزنى بۇنداق قىلىشقا بۇيرىمىغان دېگەنلىك، شۇڭا بۇيرىمىغان ئىش ۋاجىب ياكى مۇستەھەب بولمايدۇ، ھاراملىقنىمۇ بىلدۈرمەيدۇ».

ئىمام مۇسلىم سەھىھىدىكى ھەزرىتى ئائىشەنىڭ ھەدىسىمۇ بۇنىڭغا ئوخشاش. ھەزرىتى ئائىشە مۇنداق دېگەن: ئىشكىنىڭ ئۇدۇلىدا قۇشنىڭ رەسىمى بار بىر پەردىمىز بار ئىدى، ئىشكىتىن كىرگەن كىشى ئۇنى ئۇدۇل كۆرەتتى، شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا مۇنداق دېدى: «بۇنىڭ يېرىنى ئالماشتۇرۇۋېتىڭ، چۈنكى مەن ھەر قېتىم ئىچكىرىگە كىرىپ ئۇنى كۆرگىنىمدە دۇنيانى ئەسلىمەن».

دېمەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئائىشەنى ھېلىقى پەردىنى يىرتىۋېتىشكە بۇيرىمىغان، پەقەتلا ئۆيگە كىرگەندە ئۇدۇلىدا كۆرگەنلىكى ئۈچۈن ئۇنى باشقا يەرگە قويۇشقا بۇيرىغان. بۇ بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيگە كىرگەندە دۇنيانى

(1) - مەكرۇھ دېگەن: چەكلىنىش تەرىپى كۈچلۈك بولغان ئىشتۇر، بۇ ئىش ھارامغا يېقىنراق بولسا تەھرىمىي مەكرۇھ بولىدۇ. ھالالباقى يېقىنراق بولسا تەنزيھىي مەكرۇھ بولىدۇ. ئۇنى قىلغۇچى جازالانمايدۇ. جۇرجانى: (ئەتتەرىقات) قا قاراڭ- ت.

ئەسلىتىدىغان بىر نەرسىنى كۆرۈشنى ياقتۇرمىغانلىقىدۇر. بولۇپمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈننەت ۋە نافىلە نامازلارنى ئۆيىدە ئوقۇيتتى، بۇنداق رەسىملىك ۋە نەقىشلىك پەردىلەر ئاللاھقا تولۇق بېرىلىپ ناماز ئوقۇشقا توسقۇنلۇق قىلىپ قەلبىنى مەشغۇل قىلىدىغان تۇرسا، ئۇنى ياقتۇرماسلىقى تەبىئىي ئەھۋال.

ئىمام بۇخارى سەھىھىدە ھەزرىتى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «ھەزرىتى ئائىشەنىڭ ئۆيىنىڭ بىر تەرىپىگە ئاسقان بىر پەردىسى بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئائىشەگە: «ئۇنى مەندىن يىراقلاشتۇر، ئۇنىڭ رەسىملىرى تا ھازىرغىچە نامىزىدا كۆرۈمگە كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ» دېدى.»

بۇنىڭدىن شۇنى بىلىۋالالايمىزكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز ئۆيىدە قۇشنىڭ رەسىمى ۋە رەسىملىك پەردە بولۇشىغا رازى بولغان.

بۇ ۋە بۇنىڭدەك نۇرغۇنلىغان ھەدىسلەر بولغانلىقى ئۈچۈن، دەسلەپكىلەرنىڭ بەزىلىرى مۇنداق دېگەن: «سايىسى چۈشىدىغان (گەۋدىلىك) سۈرەتلەر مەنىنى قىلىندۇ، سايىسى يوق سۈرەتلەردە ھېچ گەپ يوق»⁽¹⁾.

(1) - ئىمام نەۋەۋى (شەرىھى مۇسلىم) دە بۇنى بايان قىلىپ: "بۇ باتىل قاراشتۇر" دەپ ئۇنى رەت قىلغان. ھافىز ئىبنى ھەجر (فەتھۇل بارى) دا بۇ قاراشنىڭ سەھىھ بىر سەنەد بىلەن زامانىنىڭ ئەڭ يەزىلەتلىكلىرىدىن ۋە مەدىنە فەقھلىرىدىن بولغان قاسم ئىبنى مۇھەممەد تىن رىۋايەت قىلىنغانلىقىنى ئېيتقان.

شەيخ بۇخەيتمۇ ئىمام خەتتابىنىڭ شۇ سۆزىنى نەقىل كەلتۈرگەن: "ھايۋانلارنىڭ شەكلىنى تەسۋىرلىگەنلەر بىلەن ياغاچ ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ نەقىشىنى ئىشلىگەنلەر گەرچە بۇ ئىش مەكرۇھ ھەمدە كۆڭۈلنى پايدىسىز نەرسىلەر بىلەن مەشغۇل قىلىش دائىرىسىگە كىرىسىمۇ، ئۇلارنى بۇ ھەقتە ئازاب ۋەدە قىلىنغانلار دائىرىسىگە كىرمەس دەپ ئۈمىد قىلىمەن".

شەيخ بۇخەيت بۇنىڭغا مۇنداق دەپ ئىلاۋە قىلغان: "چۈنكى ھايۋاننىڭ رەسىمىنى سىزغان كىشى ئۇنىڭ ھەقىقىي سۈرىتىنى پەيدا قىلالمايدۇ، ئۇ يەقەتلا رەسىمىنى ۋە شەكلىنى سىزىدۇ، بۇ ئەھۋالدا تۇرغان بىر رەسىمدە ياشىشى ئۈچۈن ئۆزۈر بولغان كۆپلىگەن ئەزالار تېپىلمىغان بولىدۇ، بەلكى ھەممە نەرسىدىن ئىلگىرى گەۋدىسى، ماددىسى، ۋە ھەجىي بولمىغان بولىدۇ. ئۇنداقتا ئۇ، قىيامەت كۈنىدە ئىكسىدىن جان كىرگۈزۈش تەلەپ قىلىنىدىغان سۈرە ئەمەستۇر، چۈنكى بۇ

بۇ قاراشنى ئاللاھ تائالانىڭ ھەدىس قۇدىسىدىكى شۇ سۆزلىرى كۈچلەندۈرىدۇ:

«مېنىڭ مەخلۇقاتىمغا ئوخشىتىپ يارىتىشقا ئۇرۇنغانلاردىن بەكرەك زالىم كىشى بارمۇ؟ قولىدىن كەلسە بىر زەررە ۋە ياكى بىر ئارپا دانچىسى يارىتىپ باقسۇن»⁽¹⁾.

ھەرىكىم كۆرۈپ تۇرغىنىدەك، ئاللاھ تائالانىڭ ياراتقان مەخلۇقاتى رەسىم ئەمەس، ھەجىملىك، گەۋدىلىك ۋە مۇجەسسەم سۈرەتتۇر. خۇددى ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە ئېيتقاندەك:

﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾

﴿ئانىلارنىڭ بالا ياتقۇلىرىدا سىلەرنى خالىغان سۈرەتكە كىرگۈزگەن ئاللاھنىڭ ئۆزىدۇر﴾ [ئالى ئىمران سۈرىسى 6 - ئايەت]

بۇ قاراشقا ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم سەھىھلىرىدە ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىنغان بۇ بىر ھەدىسلا تاقىشىدۇ: بىر كۈنى ھەزرىتى ئائىشە سۈرەتلىك بىر ياستۇق سېتىۋالغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى كۆرۈش بىلەن ئۆيگە كىرمەي بوسۇغدا تۇردى، ھەزرىتى ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىرايىدىن ياقتۇرماسلىق ئالامىتىنى سېزىپ: "ئى رەسۇلۇللاھ، ئاللاھ ۋە رەسۇلىغا تەۋبە قىلاي، مەن نېمە گۇناھ قىلدىم؟" دېدى. رەسۇلۇللاھ: «بۇ ياستۇق نەدىن كەلدى؟» دېيىشى بىلەن ھەزرىتى ئائىشە: «ئۇنى قويۇپ ئولتۇرۇشلىرى ۋە يۆلىنىشلىرى ئۈچۈن

تەلەپنىڭ سايبىسى بولغان ۋە ھەر بىر ئەزاسى تولۇق بولغان سۈرەتنى ياسىغان كىشىگە قويۇلىدىغانلىقى ئېنىق، شۇڭا جان كىرگۈزۈپ دېيىلىدىغان سۈرەت ئەزالىرى تولۇق ۋە سايبىسى چۈشىدىغان گەۋدىلىك ھەيكەلدۇر. شۇنداق دېگەندە ئاندىن جان كىرگۈزۈشكە بۇيرۇشقا ئۇيغۇن كېلىدۇ. جان كىرگۈزۈلەلمەسلىكىمۇ ھەيكەل ئەزالىرىنىڭ كەملىكىدىن ئەمەس، ھەيكەلئاراشنىڭ جان كىرگۈزۈشكە ئاجىز كەلگەنلىكىدىن بولغان بولىدۇ".
(1) - ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

سېتىۋالغان ئىدىم» دېدى. بۇنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ سۈرەتلەرنىڭ ئىگىلىرى قىيامەت كۈنىدە ئازابلىنىدۇ، ئۇلارغا: «ياراتقىنڭلارغا جان كىرگۈزۈڭلار» دېيىلىدۇ» دېدى. كېيىن يەنە: «ئىچىدە سۈرەت بار ئۆيگە پەرىشتە كىرمەيدۇ» دېدى. ئىمام مۇسلىمنىڭ بىر رىۋايىتىدە مۇنداق دەپ ئارتۇق كەلگەن: ھەزرىتى ئائىشە دېدى: «ئۇنى كېسىپ ئۇنىڭدىن ئىككى كىچىك ياستۇق تىكىپ قويدۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىدە ئۇلارغا يۆلىنىپ ئولتۇراتتى».

لېكىن بۇ ھەدىسكە تۆۋەندىكى بىر قانچە ئىشلار قارشى چىقىدۇ:

1 - بۇ ھەدىس بىر - بىرىگە زىت كۆرىنىدىغان شەكىلدە ھەرخىل رىۋايەت قىلىنغان، بۇ رىۋايەتلەرنىڭ بەزىلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ رەسىملىك پەردە كېسىلىپ، ئۇنىڭدىن ياستۇق تىكىلگەندىن كېيىن ئاندىن ئۇنى ئىشلەتكەنلىكىنى كۆرسەتسە، يەنە بەزىلىرى ئۇنى پەقەت ئىشلەتمەگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

2 - بەزى رىۋايەتلەردە بۇ ھەدىس پەقەتلا مەكرۇھلۇقنى كۆرسىتىدۇ. مەكرۇھلۇق بولسا تاملارنى رەسىملەر بىلەن يۆگەپ بېزىگەنلىك ئۈچۈن بولۇپ، بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رازى بولمايدىغان بىر خىل ئىسراپچىلىقتۇر. شۇڭا يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان ھەدىستە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ بىزنى تاش ۋە لايىنى رەخ بىلەن يۆگەشكە بۇيرىمىغان».

3 - ئىمام مۇسلىم قۇش سۈرەتلىك پەردە ھەققىدە ھەزرىتى ئائىشەدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا: «بۇنىڭ جايىنى ئالماشتۇرغىن، چۈنكى مەن ئۇنى ھەر

قېتىم كۆرگىنىمىدە دۇنيانى ئويلاپ قالدىكىنمەن» دېگەن سۆزى ھەرگىزمۇ بۇنداق قىلىشنىڭ ھاراملىقىنى كۆرسەتمەيدۇ.

4 - بۇ ھەدىس ھەزرىتى ئائىشەنىڭ ئۆيىدە ئىشلىتىلگەن پەردە ھەدىسىگىمۇ زىت كېلىدۇ. ئۇنىڭدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇغاندا سۈرەتلەرنىڭ كۆزىگە كۆرۈنۈپ تۇرغانلىقى تۈپەيلىدىن ئۇنى جايدىن ئېلىۋېتىشكە بۇيرىغان.

ئاتاقلق ھەدىسشۇناس ئىمام ئىبنى ھەجەر⁽¹⁾ مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ھەدىس بىلەن ھەزرىتى ئائىشەدىن رىۋايەت قىلىنغان يۇقىرىقى ياستۇق ھەدىسىنى بىرلەشتۈرۈش قىيىنغا چۈشتى، چۈنكى بۇ ھەدىس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېلىۋېتىشكە بۇيرىغانغا قەدەر پەردىنىڭ ئۆيىدە ئىشلىتىلگەنلىكىنى، پەقەتلا نامازدا كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرغانلىقى ئۈچۈنلا ئورنىنى ئالماشتۇرۇشقا بۇيرىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. يەنى بۇ يۆتكۈۋېتىش بۇيرۇقى سۈرەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس ناماز ئوقۇغاندا كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن ئىدى».

لېكىن ئىمام ئىبنى ھەجەر بۇ ئىككى ھەدىسنى بىرلەشتۈرۈشكە تىرىشىپ: "بىرىنچىسىنىڭ سۈرەتلىرى جانلىقلارغا، ئىككىنچىسىنىڭ بولسا جانسىزلارغا ئائىت ئىدى" دەپ باققان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا ئۇچار قۇش رەسىملىك پەردە ھەققىدىكى ھەدىس بۇنداق بىرلەشتۈرۈشنى بىكار قىلىۋېتىدۇ.

5 - بۇ ھەدىسكە كىيىم - كېچەككە كەشتىلەنگەن سۈرەتنى ئايرىپ چىقىرىۋەتكەن ھەزرىتى ئەبۇ تالھە ئەل ئەنسارنىڭ ھەدىسى

(1) - ئىبنى ھەجەر: ئەھمەد ئىبنى ئەلى ئىبنى مۇھەممەد ئەل ئەسقلانى، ئاتاقلق ھەدىسشۇناس، (فەتھۇل بارى) نىڭ مۇئەللىپى، شافىئىي مەزھەب فەقىھى، ھ. 852 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

قارشى چىقىدۇ. ئىمام قۇرتۇبى⁽¹⁾: «ھەزرىتى ئائىشەنىڭ ھەدىسى مەكرۇھلىقىنى، ھەزرىتى ئەبۇ تالھەنىڭ ھەدىسى جائىزلىقىنى بىلدۈرىدۇ دېيىش ئارقىلىق بۇ ئىككى ھەدىسىنى بىرلەشتۈرۈش مۇمكىندۇر. جائىزلىق مەكرۇھلۇققا زىت كەلمەيدۇ» دېگەن. ئىمام ئىبنى ھەجەرمۇ بۇ قاراشنى ياقىتۇرغان.

6 - بۇ ئاخىرقى ھەدىسىنى ھەزرىتى ئائىشەدىن رىۋايەت قىلغان كىشى ھەزرىتى ئائىشەنىڭ ئاكىسىنىڭ ئوغلى قاسم ئىبنى ئەبۇبەكر بولۇپ، ئۇ كىشى سايسى بولمىغان گەۋدىسىز سۈرەتلەرنى جئاز دەپ قارايتتى. ئىبنى ئەۋن⁽²⁾ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى قاسم ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇبەكرنىڭ مەككىنىڭ ئۈستۈن تەرەپىدىكى ئۆيىگە كىرگەن ئىدىم، ئۇ ئۆيدە قۇندۇز ۋە ئەنقا رەسىملىرى بار بىر ياتاق كۆردۈم»⁽³⁾.

ئىمام ئىبنى ھەجەر مۇنداق دەيدۇ: «بەلكى قاسم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «كىيىم - كېچەكتىكى بۇنىڭ سىرتىدا» دېگەن سۆزىنىڭ ئومۇمىي مەنىسىگە قاراپ ئىش قىلغاندۇر. ئەھۋالدىن قارىغاندا قاسم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەزرىتى ئائىشەگە تامغا ئىسىلغان پەردىنى ئېلىۋېتىش ھەققىدە قىلغان بۇيرۇقنى ھەم سۈرەتلىك بولغانلىقى، ھەم تامنى يۈگەشكە ئىشلىتىلگەنلىكى ئۈچۈن قىلغان دەپ قارىغاندەك كۆرىنىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئاللاھ بىزنى تاش ۋە لايىنى يۈگەشكە بۇيرىمىغان» دېگەن ھەدىسىمۇ بۇ قاراشنى كۈچلەندۈرىدۇ».

(1) - ئىمام قۇرتۇبى: مۇھەممەد ئىبنى ئەھمەد ئەل ئەنسارى، ئاتاقلىق مۇپەسسىر ۋە ھەدىسشۇناس، مالىكى مەزھەب فەقىھى. ھ-671 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - ئىبنى ئەۋن: ئابدۇللاھ ئىبنى ئەۋن ئىبنى ئارتابان، كاتتا ئالىم. ھ-151 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - ئىمام ئىبنى ھەجەر (فەتھۇل بارى) دا: "ئىبنى ئەبى شەيبە قاسم ئىبنى مۇھەممەدىن سەھىھ سەنەد بىلەن نەقىل قىلغان" دېگەن.

يۇقىرىقى ھەدىسىنى رىۋايەت قىلغان قاسىم ئىبنى مۇھەممەد ئۆز دەۋرىنىڭ ئەڭ پەزىلەتلىكلىرىدىن بولۇپ مەدىنىنىڭ يەتتە فىقھى ئالىملىرىنىڭ بىرىدۇر. ناۋادا ئۇ رەسىم بىلەن بېزەلگەن ياتاق ھەققىدە بىر رۇخسەت بار دەپ چۈشەنمىگەن بولسا، ئۇنى ئىشلىتىشنى ھەرگىزمۇ جائىز دەپ قارىمىغان بولاتتى⁽¹⁾.

رەسىم ۋە رەسساملار ھەققىدە كەلگەن ھەدىسلەردىن يەنە بىر ئېھتىمالمۇ چىقىشى مۇمكىن، ئۇ بولسا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشتا بۇ ھەقتە قاتتىق ۋە كەسكىن پوزىتسىيەدە بولۇشى ئۇ دەۋرنىڭ شېرىك، بۇتپەرەسلىك ۋە ھەيكەللىرىنى ئۇلۇغلاش ئادىتى ئەمەلىي كۆرۈلگەن زامانغا يېقىن بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. تەۋھىد ئەقىدىسى ئىنسانلار قەلبىگە ۋە ئەقلىگە يەرلىشىپ يىلتىز تۇتقاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گەۋدىسىز رەسىم ۋە نەقىشلەرگە رۇخسەت قىلغان.

ئۇنداق بولمىغان بولسا، ئۆيىدە سۈرەتلىك پەردە، ياستۇق ياكى زەدىۋال بولۇشىغا رازى بولمىغان بولاتتى، كىيىم - كېچەك ئۈستىگە كەشتىلەنگەن سۈرەتلەرنى ئومۇمىي ھۆكۈمدىن مۇستەسنا قىلىپ چىقىرىۋەتمىگەن بولاتتى. بۇ ھەقتە قەغەزەدە نەرسىلەر كىيىم - كېچەككە ئوخشاش.

ھەنەفىي مەزھەب ئالىملىرىدىن ئىمام تاھاۋى⁽²⁾ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەسلەپكى چاغلاردا قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر بارلىق سۈرەتلەرنى چەكلىگەن، چۈنكى ئۇ چاغلاردا مۇسۇلمانلار سۈرەت ھەيكەللەرگە چوقۇنىشتىن تېخى ئەمدىلا قۇرتۇلغان ئىدى، شۇڭا بۇلارنىڭ ھەرقاندىقىنى چەكلىگەن.

(1) - سۈرەت، رەسىم ۋە رەسساملار ھەققىدە (سەھىھۇل بۇخارى) نىڭ شەرىھى (فەئھول بارى) دىكى (شەرىھى بابۇتتاساۋىير) ۋە (كىتابۇل لىباس) قا قاراڭ.

(2) - ئىمام تاھاۋى: ئەھبەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى سالاھ، (ئەبۇ ئەئفەر) مەشھۇر مۇھەددىس ۋە فىقھى، ئۆز زامانىدىكى ھەنەفىي مەزھەب كاتتىۋىشى، ھ.321 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

كېيىنكى كۈنلەردە بۇ چەكلىمىگە ئەمەل قىلىنىپ، تەۋھىد ئەقىدىسى كىشىلەرنىڭ ئىدىيىسىگە ئورنىغاندىن كېيىن، كىيىم - كىچەك ئېھتىياجى ئۈچۈن كىيىم - كىچەكتىكى سۈرەتلەرنى مۇباھ قىلىۋەتكەن. شۇنىڭدەك نادانلارنىڭ ئۇلۇغلىشىدىن ئەندىشە قىلىنىغاچقا ھاقارەتلىنىدىغان سۈرەتلەرنىمۇ مۇباھ قىلىۋەتكەن. ئاخىرىدا ھاقارەتلەنمەيدىغان سۈرەتلەر ھەققىدىكى چەكلىمە ئۆز ئەينى چەكلەنگەن پېتى قالغان»⁽¹⁾.

ھاقارەتلىنىدىغان رەسىم ۋە سۈرەت ھالالدىر

رەسىم ۋە سۈرەتنىڭ قايسى بىر تەرىپىنى ئۇلۇغلاشتىن ئۇزاقلاشتۇرۇپ، مەنىستەسلىككە ئېلىپ بارىدىغان ھەر قانداق بىر ئۆزگەرتىش ئۇ رەسىمنى مەكرۇھ دائىرىسىدىن ھالال دائىرىسىگە يۆتكەيدۇ. ھەدىس شەرىپتە: جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئۆيگە كىرىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئىزنى سورىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا «كىرگىن» دەپ ئىجازەت بەرگەندە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۆيۈڭدە سۈرەتلىك پەردە تۇرسا مەن قانداق كىرىمەن؟ ناۋادا بۇنى زادى ئىشلەتمەسمە بولمايدۇ دېسەڭ، بۇ رەسىملەرنىڭ بېشىنى كېسىۋەت، ياكى ئۇنى ياستۇق ياكى پالاس قىلىپ ئىشلەتكىن»⁽²⁾.

شۇنىڭ ئۈچۈن ھەزرىتى ئائىشە رەسىملىك پەردە سەۋەبىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىرايىدا پەيدا بولغان ياقتۇرماسلىقنى چۈشەنگەن ھامان، ئۇنىڭدىن بىر جۈپ ياستۇق

(1) - شەيخ بۇخەيت بۇنى (ئەلجاۋابۇشاشافىي) دېگەن كىتابىدا نەقىل كەلتۈرگەن.

(2) - ئىمام نەسائى بىلەن ئىبنى ھىببان سەھىھلىرىدە رىۋايەت قىلغان.

تىكىۋەتكەن، شۇنداق قىلىپ ئۇنى ئۇلۇغلاشتىن يىراقلاشتۇرۇپ تۆۋەن نەرسىلەر قاتارىدا ئىشلەتكەن.

دەپسەندە قىلىنىدىغان رەسىملەرنى دەسلەپكى دەۋردىكىلەرمۇ ئىشلەتكەن، ھەمدە بۇنىڭدا ھېچقانداق بىر چەكلىمە يوق دەپ قارىغان.

مەسىلەن: ھەزرىتى ئۇرۇۋە⁽¹⁾ ئۈستىدە قۇش ۋە ئىنسان رەسىملىرى بار ياستۇقلارغا يۆلىنىپ ئولتۇراتتى. ھەزرىتى ئىكرامە⁽²⁾ مۇنداق دەيتتى: «ئىلگىرىكىلەر تىكلەنگەن ھەيكەللەردىن نەپرەت قىلىشاتتى، ياستۇق ياكى پالاستەك ئۈستىگە دەسسلىدىغان نەرسىلەردىكى سۈرەتلەردە چاتاق يوق دەپ قارىشاتتى».

فوتو ئاپپارات سۈرەتلىرى

رەسىم ۋە رەسساملار ھەققىدە ھازىرغىچە سۆزلەپ ئۆتكەنلىرىمىز ئېنىق ھالدا قولدا ئويالغان ۋە سىزىلغانلارنى بىلدۈرىدۇ. ئەمما فوتو ئاپپاراتى بىلەن تارتىلغان رەسىملەر بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇندىن كېيىنكى ئەسىرلەردە يوق ئىدى، ئۇنداقتا يۇقىرىدا رەسىم ۋە رەسساملار ھەققىدە ئېيتىلغانلار بۇنىڭغا چۈشەمدۇ ياكى چۈشمەمدۇ؟

(1) - ئۇرۇۋە: ئۇرۇۋە ئىبنى ئەرزۇبەير ئىبنى ئەلئەۋۋام، مەدىنىنىڭ يەتتە چوڭ فەقەھلىرىنىڭ بىرى، كاتتا تائىبىي. ھ. 91-101- يىللار ئارىلىقىدا ۋاپات بولغان- ت.

(2) - ئىكرامە: ئىكرامە ئىبنى ئابدۇللاھ ئەلبەربەرى، ھەزرىتى ئىبنى ئابباسنىڭ خىزمەتچىسى ۋە شاگىرتى، مەككىلىك تائىبىي فەقەھلەرنىڭ بىرى. ھ. 107- يىلى ۋاپات بولغان- ت.

پەقەتلا گەۋدىلىك مۇجەسسەم ھەيكەللەرنى ھارام دەپ قارىغانلار فوتو سۈرەتتە ھېچ گەپ يوق دەپ قارايدۇ، رەسىم پۈتۈن بولمىسا تېخىمۇ شۇنداق .

ئەمما باشقىلارنىڭ قارىشىچە: فوتو سۈرەت رەسساملارنىڭ قەلىمى بىلەن سىزىلغان رەسىم بىلەن ئوخشاش ھۆكۈمدە بولامدۇ؟ ياكى رەسسام - ھەيكەلتاراشلارنىڭ ئازابلىنىشى ھەققىدە كەلگەن بەزى ھەدىسلەردىكى چەكلەش سەۋەبى - يەنى رەسسام - ھەيكەلتاراشلارنىڭ ئاللاھنىڭ ياراتقىنىغا ئوخشاشماقچى بولغانلىقى - فوتو سۈرەتتە تېپىلمايدۇ؟ ئۇنداقتا بۇ سۈرەتلەردە بۇ سەۋەب تېپىلمىغان تەقدىردە شەرئەتشۇناسلارنىڭ سەۋەبىيات فورمىسىدا دېگىنىدەك مۇسەببەبمۇ يەنى ھاراملىق ھۆكۈمىمۇ بولمامدۇ؟.

بۇ مەسىلىدە مىسىرنىڭ ئىلگىرىكى مۇپتسىسى مەرھۇم مۇھەممەد بۇخەيت (فوتو سۈرەتلىرىنىڭ مۇباھلىقى ھەققىدە قانائەتلىنەرلىك جاۋاب) ناملىق رىئالىسىدە مۇنداق دەپ پەتۋا بەرگەن:

" فوتو ئاپپاراتى ئارقىلىق رەسىمگە تارتىش مەلۇم ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ساينى قامىۋېلىشتىن ئىبارەت بولۇپ، - رەسىمچىلەر بۇنى ياخشى بىلىدۇ - ئۇ چەكلەنگەن سۈرەتلەردىن ئەمەس. چۈنكى چەكلەنگەن سۈرەت ئىلگىرى بولمىغان بىر سۈرەتنى پەيدا قىلىش ۋە ياساش، ھەمدە ئاللاھ ياراتقان بىر جانلىققا ئوخشىتىش. ھالبۇكى ئاپپارات بىلەن تارتىلغان رەسىمدە بۇ مەنە يوق".

گەرچە فوتو سۈرەتلىرى بىلەن بىللە بارلىق رەسىملەر ھەققىدە قاتتىق چىڭ پوزىتسىيە بىلدۈرۈپ ئۇنىڭ مەكرۇھ ئىكەنلىكىدە چىڭ تۇرىدىغانلار بولسىمۇ، ئۇلار يەنىلا زۆرۈر ئەھۋاللاردا ۋە ئېھتىياج تېپىلغاندا فوتو سۈرەتلەرگە رۇخسەت قىلىدۇ. مەسىلەن: كىملىك،

كىنىشكا، گۇۋاھنامە، يول خېتى (پاسپورت)، جىنايەتچىلەرنى تونۇش ئۈچۈن تارتىلىدىغان سۈرەتلەرگە ئوخشاش. بۇ رەسىملەردە ئۇلۇغلاش نىيىتى ياكى ئەقىدىگە تەسىر يەتكۈزۈش ئېھتىمالى يوق، چۈنكى بۇنداق رەسىملەرنى ئىشلىتىشكە بولغان ئېھتىياج پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇستەسنا قىلىۋەتكەن كىيىم - كىچەكتىكى سۈرەتكە بولغان ئېھتىياجىدىن تېخىمۇ قاتتىق ۋە چوڭدۇر.

سۈرەتنىڭ مەزمۇنى

سۈرەتنىڭ ھالال ياكى ھارام بولىشىدا مەزمۇننىڭ رولى چوڭدۇر. ھېچبىر مۇسۇلمان ئىسلام ئېتىقادىغا، ئەخلاقىغا ۋە قانۇنىغا زىت كېلىدىغان ھەر قانداق بىر رەسىمنىڭ ھارام قىلىنىشىغا قارشى چىقمايدۇ. مەسىلەن: "ئاياللارنىڭ يالغۇچ ياكى يېرىم يالغۇچ رەسىملىرى، شەھۋەت قوزغايدىغان سۈرەت ۋە فىلىملەر، بۇنداق رەسىم ۋە فىلىملەرنى تارتىش، سىزىش ۋە نەشر قىلىپ باشقىلارغا كۆرسىتىش، ئۆي ۋە ئىشخانىلاردا ساقلاش، تاملارغا ئېسىش ۋە ئۇلارنى كۆرۈشكە ئىنتىلىش قاتارلىقلار.

دېمەك: يوقۇرىقىلارنىڭ ھارام قىلىنىشىدا ھېچقانداق شەك - شۈبھە ياكى كۆز قاراش ئوخشاشماسلىقى يوقتۇر.

شۇنداقلا مۇسۇلماننىڭ نەپرەت بىلدۈرىشى كېرەك بولغان كاپىر، پاسىق ۋە زالىملارنىڭ رەسىملىرىمۇ ئەينى ھۆكۈمدەدۇر. مەسىلەن: بىر مۇسۇلمان ئاللاھنىڭ بارلىقىنى ئىنكار قىلغان بىر پادىشاھنىڭ، كالا ۋە ئوت قاتارلىق نەرسىلەرنى خۇدا قىلىۋالغان بىر بۇتپەرەسنىڭ، ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ

رەھبەرلىكىنى ئىنكار قىلغان بىر يەھۇدىي ۋە خرىستىئاننىڭ، مۇسۇلماندارچىلىقنى داۋا قىلىپ تۇرۇپ ئاللاھنىڭ قانۇنىدىن باشقا قانۇنلار بىلەن ھۆكۈم قىلغان ھاكىملارنىڭ ياكى جەمئىيەتتە بۇزۇقلۇق ۋە ئەخلاقسىزلىق تارقىتىدىغان بەزىبىر سەنئەتچىلەر ۋە ناخشىچى - ئۇسسۇلچىلارنىڭ سۈرەتلىرىنى تارتىشى، سىزىشى ۋە قولدا ساقلىشى جائىز بولمايدۇ، ھالال بولمايدۇ. بەزى دىنلارنىڭ سىمۋولى ۋە شۇئارى بولغان بۇت، كرېست قاتارلىق ئىسلام رازى بولمايدىغان نەرسىلەرمۇ ئوخشاش ھۆكۈمدەدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدىكى گىلەم، كىگىز، پەردە ۋە ياستۇقلارنىڭ كۆپلىرىدە بۇنداق سۈرەتلەر بولسا كېرەك، ئىمام بۇخارى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدە بارلىق كرېست بەلگىلىك نەرسىلەرنى كرېست بەلگىسىدىن تازىلىغاندىن كېيىن ئاندىن ئىشلەتكەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

سەھىھۇل بۇخارىدا ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: "پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككە پەتھ قىلىنغان چاغدا كەبىننىڭ ئىچىدىكى سۈرەتلەرنى كۆرۈپ، ئۇنى ئۆچۈرۈۋەتمىگىچە ئىچىگە كىرمىگەن. شەكسىزكى، بۇ سۈرەتلەر مەككە مۇشرىكلىرىنىڭ بۇتپەرەسلىكىنى ۋە ئىلگىرىكى بۇزۇق ئەقىدىلىرىنى ئىپادىلەيتتى.

ھەزرىتى ئەلى مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر جىنازا نامىزىدىن كېيىن: «قايسىڭلار مەدىنىگە بېرىپ، ئۇ يەردىكى بۇتلارنىڭ بىرىنىمۇ قويماي چىقىپ، قەبرىلەرنىڭ بىرىنىمۇ قويماي تۈزلەپ، سۈرەتلەرنىڭ بىرىنىمۇ قويماي بۇزۇۋىتىپ كېلىدۇ؟» دېدى. بىر كىشى: «مانا مەن ئى رەسۇلۇللاھ» دەپ ئالدىغا چىقتى، بۇنى كۆرۈپ مەدىنە ئاھالىسى قورقۇپ كېتىشتى، ئۇ كىشى مەدىنىگە يۈرۈپ كەتتى. قايتىپ كەلگەندە: «ئى رەسۇلۇللاھ

ئۇ يەردە مەن چاقمىغان بۇت، تۈزلىمىگەن قەبرە، ۋە بۇزمىغان سۈرەت قالمىدى» دېدى. كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «بۇندىن كېيىن كىمكى بۇلارنىڭ بىرسىگە قايتىدىكەن، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا چۈشۈرۈلگەنگە ئىنكار قىلغان بولىدۇ»⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇزۇپتىشكە بۇيرىغان سۈرەت ۋە مازارلارنىڭ جاھىلىيەت دەۋرىدىكى بۇتپەرەسلىكنىڭ سىمۋولى ئىكەنلىكى، شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىنى بۇ نەرسىلەردىن تازىلاشقا ھەرىكەت قىلىشى ئېنىق. بۇ سەۋەبتىن بۇنداق ئىشلىرىنى قىلىشقا قايتىشنى ئاللاھنىڭ چۈشۈرگىنىگە تانغانلىق دەپ كۆرسەتكەن.

سۈرەت ۋە سۈرەتچىلەر ھەققىدىكى ئەھكاملارنىڭ خۇلاسسىسى

سۈرەت ۋە سۈرەتچىلەر ھەققىدىكى ئەھكاملارنى تۆۋەندىكىچە خۇلاسەلەش مۇمكىن:

1 - ھارام بولۇشتا ۋە گۇناھلىقتا ئەڭ يامان بولغان سۈرەتلەر: ئاللاھدىن باشقا ئىبادەت قىلىنىدىغان نەرسىلەرنىڭ سۈرەتلىرىدۇر. بۇنداق رەسىملەرنى تەييارلىغۇچى بۇنى بىلىپ تۇرۇپ قىلغان بولسا بۇ ئىش ئۇنى كاپىرلىققا ئېلىپ بارىدۇ. بۇ رەسىملەرنىڭ مۇجەسسەم گەۋدىلىك بولغانلىرى تېخىمۇ ئېغىر گۇناھ. قانداق بىر شەكىلدە بولسا بولسۇن بۇ رەسىملەرنى

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان. مۇنزىرى: (بۇ ھەدىسنىڭ سەنەدى ياخشى) دېگەن. ئىمام مۇسلىم رىۋايەتتە ھەيپان ئىبنى ھۇسەين مۇنداق دېگەن: "ھەزرىتى ئەلى ماڭا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى «ئىگىز قەپرلەر بولسا تۈزلىۋەت، سۈرەتلەر بولسا ئۆچۈرۈۋەت» دەپ ئەۋەتكەندەك سېنى ئەۋەتەيىۋ دېدى.

ئۇلۇغلاشقا تەشۋىق قىلغان ھەر قانداق كىشى بۇ ئېغىر گۇناھقا قاتناشقان بولىدۇ.

2 - ئىبادەت قىلىنمايدىغان بىر نەرسىنىڭ سۈرىتىنى ئاللاھنىڭ ياراتقىنىغا ئوخشىتىش نىيىتى بىلەن سىزغان ۋە ياسىغان، يەنى ئاللاھنىڭ ياراتقىنىدەك ئۆزىنىڭمۇ بىرنەرسە يارتالايدىغانلىقىنى داۋا قىلىپ سۈرەت سىزغان ۋە ياسىغان كىشى كۈپۈرلۈققا يېقىنلاشقان بولىدۇ. بۇ پەقەت سۈرەتچىنىڭ نىيىتىگە باغلىق بىر ئىش.

3 - يۇقىرىقىلاردىن قالسا: ئىبادەت قىلىنمايدىغان، لېكىن ھەيكەللىرىنى تىكلەش ئارقىلىق مەڭگۈلىشىشنى ئارزۇ قىلغان پادىشاھ، قوماندان، رەھبەرلەر قاتارلىقلارنىڭ كۈچىلارغا، مەيدانلارغا، مەكتەپلەرگە ۋە ئىشخانلاردەك جايلارغا تۇرغۇزۇلغان ھەيكەللىرى، بۇ ھەيكەللىرى پۈتۈن بولسۇن ياكى يېرىم بولسۇن ھەممىسى ئوخشاش.

4 - بۇلاردىن قالسا: ئىبادەت قىلىنمايدىغان گەۋدىلىك ھەيكەللىرى. بۇلار ئۇلۇغلاش ۋە ھۆرمەتلەش نىيىتى بىلەن قويۇلسا شەكسىز ھارام بولىدۇ. ئەمما بالىلارنىڭ ئويۇنچۇقلىرى، قورچاقلىرى ۋە تاتلىق نەرسىلەردىن ياسالغان قورچاق شەكلىدىكى يېمەكلىكلەر بولسا، بۇلار ئويناش ۋە يېيىش ئارقىلىق تۆۋەن كۆرۈلگەنلىكى ئۈچۈن ھارام ھۆكۈمىدىن چىقىرىۋېتىلگەن.

5 - بۇلاردىن قالسا: ئۇلۇغلاش ۋە ئېھتىرام بىلدۈرۈش ئۈچۈن تەييارلانغان پادىشاھ، رەھبەر ۋە داھىلارنىڭ گەۋدىسىز سۈرەتلىرى. ئۇلارنىڭ سۈرەتلىرىنى تىكلەش ۋە تامغا ئېسىش تېخىمۇ چەكلىنىدۇ. ئەگەر سۈرەت زالىم، پاسىق ۋە كاپىر كىشىلەرنىڭ

سۈرىتى بولسا ئۇلارنى ئۇلۇغلاش ۋە ھۆرمەتلەش تېخىمۇ قاتتىق ھارام بولىدۇ، چۈنكى ئۇلارنى ھۆرمەتلەش ئىسلامنى يىقىشتۇر.

6 - بۇندىن قالسا: ئۆزى ئۇلۇغلانمايدىغان، لېكىن تاملارنى بېزەشتە ئىشلىتىلىدىغان زەدىۋاللارداك ئىسراپ ئالامەتلىرىدىن سانىلىدىغان جانلىقلارنىڭ گەۋدىسىز رەسىملىرىدۇر، بۇلار پەقەت مەكرۇھ قاتارىغا كىرىدۇ.

7 - دەل - دەرەخ، دېڭىز، كېمە ۋە تاغلارداك جانسىز تەبىئىي مەنزىرىلەرنى ئىبادەتكە توسقۇنلۇق قىلمايدىغان ۋە ئىسراپ دەرىجىسىگە يەتمىگەن ھالدا ياساش ۋە ئىشلىتىشتە ھېچقانداق چەكلىمە يوق.

8 - فوتو سۈرەتلىرىگە كەلسەك، بۇنداق سۈرەتلەر ئەسلىدە مۇباھتۇر، لېكىن سۈرەتتىكى مەزمۇن تەرەپتىن شەخسلەرنى ئۇلۇغلاش، بولۇپمۇ سۈرەتتىكى شەخس بىر كاپىر، پاسىق ياكى كوممۇنىست ۋە ئەخلاقسىزلىقنى تارقىتىدىغان كىشىلەردىن بولسا، ئۇ چاغدا بۇ ھۆكۈم ھاراملىققا ئالمىشىدۇ.

ئاخىرقى بىر سۆز: ھارام قىلىنغان ھەيكەل ۋە رەسىملەر بۇزۇۋېتىلسە ياكى خارلانسا ھاراملىق دائىرىسىدىن ھالاللىق دائىرىسىگە يۆتكىلىدۇ. مەسىلەن: بالىلار قورچاقلىرى ۋە دەسسەيدىغان گىلەم ۋە پالاسلارغا ئوخشاش.

ئېھتىياج بولمىسىمۇ ئىت بېقىش

بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چەكلىگەن نەرسىلەردىن بىرى بولسا، ئېھتىياج بولمىغان ھالدا ئىت بېقىشتۇر. بۈگۈنكى كۈنلەردە بەزى

ئىسراپخورلارنى كۆرىۋاتىمىزكى، ئۇلار ئىنسانلارغا پۇل خەجلەشكە بېخىللىق قىلىپ تۇرۇپ ئىتلارغا پۇل خەجلەيدۇ، تېخى بەزىلىرى بارلىق پۇللىرىنى ئىتقا خەجلەش بىلەنلا قالماي يېقىنلىرى، دوستلىرى ۋە قوشنىلىرىغا ئازار بېرىپ، بارلىق رەھىمدىللىك ھېس - تۇيغۇلىرىنى ئىتلارغا سەرىپ قىلىشىدۇ.

ھەمدە بىر مۇسۇلماننىڭ ئۆيىدە ئىت بولغان تەقدىردە، ئۇنىڭ قاچا - قۇچىلىرىنى يالاپ مەينەت قىلىۋېتىش ئېھتىمالى بار، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ بۇيرىغان:

﴿بىرىڭلارنىڭ قاچىسىنى ئىت يالاپ قويسا، ئۇ قاچىنى يەتتە قېتىم يۇيىۋەتسۇن، يەتتىنچى بىرىنى توپا بىلەن﴾⁽¹⁾.

بەزى ئالىملار ئىت بېقىشنى چەكلەشنىڭ ھېكمەتلىرىنى سۆزلەپ مۇنداق دېگەن: "ئىت مېھمانغا قاۋايدۇ، تىلەمچىنى قورقتۇتۇپتۇ، يولدىن ئۆتكەنلەرنى بىئارام قىلىدۇ".

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

﴿جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ ماڭا: «تۈنۈگۈن سېنىڭ يېنىڭغا كەلگەن ئىدىم، بىراق ئىشكىتە ھەيكەللەر، ئۆيىدىمۇ رەسىملىك پەردە ۋە ئىت بولغانلىقى ئۈچۈن كىرەلمىدىم، ھەيكەلنىڭ بېشىنى كېسىۋېتىشكە بۇيرىغان، ئۇ دەرەخكە ئوخشاپ قالسۇن، پەردىنى كېسىپ ئۇنىڭدىن يۆلىنىدىغان بىر جۇپ ياستۇق تىكىشكە بۇيرىغان ۋە ئىتنى ئۆيىدىن چىقىرۋېتىشكە بۇيرىغان» دەدى﴾⁽²⁾.

بۇ چەكلىمە پەقەتلا ئېھتىياج ۋە پايدىسى بولمىسىمۇ بىكاردىن - بىكارغا بېقىلىدىغان ئىتلار ئۈچۈندۇر.

(1) - ئىمام پۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، نەسائى، تىرمىزى ۋە ئىبنى ھىببان سەھىھە رىۋايەت قىلغان.

ئوۋ ۋە قاراۋۇللۇق ئىتلىرى مۇباھتۇر

ئوۋ ئۈچۈن، ئېتىز ۋە ئۇلاقلارنى ساقلاش زۆرۈر بولغانلىقى ئۈچۈن بېقىلغان ئىتلار يۇقىرىقى ھۆكۈمنىڭ سىرتىدا، يەنى بۇ مەقسەتتە ئىت باقسا چەكلىمە يوقتۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئوۋ ئىتى ياكى ئېتىز ۋە ماللىرىنى ساقلاش ئىتىدىن باشقا بىر ئىت باققان كىشىنىڭ ساۋابىدىن ھەر كۈنى بىر قىرات⁽¹⁾ قەدەر كېمىيدۇ»⁽²⁾.

بەزى ئىسلام قانۇنشۇناسلىرى بۇ ھەدىسنى، ئىتلارنى بېقىشنىڭ چەكلىنىشىنىڭ ھارام دەرىجىسىدە ئەمەس، مەكرۇھ دەرىجىسىدە ئىكەنلىكىگە دەلىل قىلغان، چۈنكى ھارام نەرسىنى ئەجرى كېمەيسۇن ياكى كېمەيمىسۇن ھەر قانداق ئەھۋال ئاستىدا قىلىش مەنئى قىلىنىدۇ.

ئىتلارنى ئۆيلەردە بېقىشنى چەكلەش ھېچقاچان ئۇلارغا باغرىتاشلىق قىلىش ياكى ئۇلارنى ئۆلتۈرۈشكە ھۆكۈم قىلغانلىق ئەمەس. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

«ناۋادا ئىتلار ئۈمىتلىرىدىن بىر ئۈمىت بولمىغان بولسا، ئەلۋەتتە ئۇلارنى ئۆلتۈرۈشكە بۇيرىغان بولاتتىم»⁽³⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەدىس ئارقىلىق قۇرئان كەرىم كۆرسەتكەن چوڭ بىر ھەقىقەتكە ئىشارەت قىلغان، قۇرئان كەرىم مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

(1) - قىرات: 0.2125 گرامغا باراۋەر كېلىدىغان ئېغىرلىق بىرلىكى. ت.

(2) - كۆپچىلىك رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالَكُمْ﴾

﴿مەيلى يەر يۈزىدە ماشىدىغان ھايۋان بولسۇن، مەيلى ئىككى قاننى بىلەن ئۇچىدىغان ئۇچار قۇش بولسۇن، ھەممىسى سىلەرگە ئوخشاش ئۈممەتلەردۇر﴾ [ئەل ئەنئام سۈرىسى 38 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىغا بىر كىشىنىڭ چۆلدە ئۈسسۈزلىقتىن ئۆلۈش ئالدىدا تۇرۇپ نەم توپىنى يەۋاتقان بىر ئىتنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ ئۆتكىدە قۇدۇقتىن سۇ تارتىپ ھېلىقى ئىتنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇپ قويغان ھىكايىسىنى سۆزلەپ بېرىپ ئاخىرىدا مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ ئۇنىڭ بۇ ئىشىنى ياقتۇرۇپ گۇناھلىرىنى كەچۈرىۋەتكەن»⁽¹⁾.

يېڭى ئىلىم - پەننىڭ ئىت بېقىشقا بولغان قارىشى

بەلكى بۈگۈنكى كۈنلەردە ۋەتىنىمىزدە بىر قىسىم غەرب مەدەنىيىتى ئاشىقلىرىنى كۆرىشىمىز مۇمكىن، ئۇلار ئۆزلىرىنى ئالىجاناب ئىنسانلار ۋە بارلىق جانلىقلارغا مېھرىبانلىق قىلىدىغان باغرى يۇمشاق كىشىلەر دەپ قارىشىدۇ، ھەمدە ئىسلامنىڭ بۇ مۇلايىم، كۆنەك ۋە ۋاپادار ھايۋانغا قارىتا قىلغان ئاگاھلاندۇرىشىنى تەنقىد قىلىشىدۇ. بۇنداق كىشىلەرگە گىرمانىيەلىك مۇتەخەسسس ئالىم گىرارىد فىنتىستىرنىڭ (كوزىنوس) ناملىق گىرمانىيە ژورنىلىدا يازغان قىممەتلىك ئىلمىي ماقالىسىنى سۈنمىز، ئۇ بۇ ماقالىدا ئىت بېقىش ياكى ئىتقا

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

يېقىنلىشىشتىن كېلىپ چىقىدىغان خەتەرلىك نەتىجىلەرنى ئېنىق بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

يېقىنقى يىللاردا كىشىلەرنىڭ ئىت بېقىش ھەۋسىسىنىڭ كۈچىيىپ كېتىشى بىزنى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ نەزىرىنى بۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدىغان خەتەرلىك نەتىجىلەرگە قارىتىشقا مەجبۇر قىلىدۇ، بولۇپمۇ ھازىرقى زاماندا كىشىلەر ئىت بېقىش بىلەنلا قالماي، ئەينى ۋاقىتتا ئۇنىڭ بىلەن ئوينىشىدۇ، سۆيىشىدۇ، ھەمدە ئىتلارنىڭ چوڭ - كىچىك ھەر كىشىنىڭ يۈز - قوللىرىنى يالىشىغا سەل قارىشىدۇ، ھەتتا كۆپ ۋاقىتلاردا ئىنسانلار يەپ - ئىچىدىغان قاچىلاردا ئىتلارنىڭ تاماق يېيىشىگە كۆز يۈمۈشىدۇ.

گەرچە بۇلارنىڭ ھەممىسى ساغلام تەبىئەت ۋە ئومۇمىي ياقىتۇرمايدىغان ئەيىب ئىشلار ھېسابلىنسىمۇ، ھەمدە ساغلاملىق ۋە پاكىزلىق قائىدىسىگە زىت كەلسىمۇ، بىز بۇ ئىلمىي ماقالىمىزدا مەسىلىنىڭ بۇ تەرىپىنى پىداگوگىكا، پسخولوگىيە ئالىملىرى ۋە ئەخلاقشۇناسلارغا ھاۋالە قىلىمىز.

ئەمما مەسىلىنىڭ تېببىي تەرىپىگە كېلىپ توختىلىدىغان بولساق، ئىتلارنى بېقىش ۋە ئۇلار بىلەن ئوينىشىشتىن كېلىپ چىقىدىغان خەتەرلىك نەتىجىلەر سەل قارايدىغان نەرسە ئەمەس، نۇرغۇنلىغان كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ سەل قارىشىنىڭ تۆلىمىنى قىممەت تۆلىگەن، چۈنكى ئىتلاردىكى ئۈچەي قۇرۇتلىرى داۋالىغىلى بولمايدىغان ۋە تىز ساقايمايدىغان كېسەللەرگە سەۋەب بولغان، تېخى بەزىدە ئىت كېسىلىگە گىرىپتار بولغانلارنى ئۆلۈمگە ئېلىپ بارغان.

بۇ قۇرۇت لېنتىسىمان بىر قۇرۇتتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ (لېنتىسىمان ئىت قۇرۇتى) دەپ ئاتىلىدۇ. ئىنساندا دانخورەك

شەكىلدە كۆرۈنىدۇ، باشقا ھايۋانلاردىمۇ كۆرىلىدۇ، بولۇپمۇ چوشقىدا كۆپرەك بولىدۇ. لېكىن ئۇ ئىت، بۆرە ۋە باشقا يىرتقۇچ ھايۋانلاردا تولۇق ئۆسۈپ يېتىلىدۇ. مۈشۈكلەردە بەك ئاز ئۇچرايدۇ. بۇ قۇرۇت باشقا لېنتىسىمان قۇرۇتلاردىن ھەجىمنىڭ ئىنتايىن كىچىك بولۇش ئالاھىدىلىكى بىلەن پەرقلىنىدۇ، ھەتتا ئۇ كۆز بىلەن كۆرگىلى بولمايدىغان دەرىجىدە كىچىك. بىز تېخى يېقىنقى يىللاردا بۇ قۇرۇتنىڭ ھاياتى ھەققىدە مەلۇماتقا ئىگە بولالدىق...

ئۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ:

«لېنتىسىمان ئىت قۇرۇتنىڭ يېتىشىش باسقۇچلىرى باشقا ھايۋانلاردىن ئالاھىدە پەرقلىق خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە، بىردانە تۇخۇمچىدىن چىققان يىرنىڭ ئارقىلىق نۇرغۇنلىغان لېنتىسىمان قۇرۇت كاللىسى تۇغۇلىدۇ، بىر - بىرلىرىگە ئوخشاش بولغان تۇخۇمچىلاردىن پۈتۈنلەي ئوخشاشمايدىغان دانخورەكلەر كېلىپ چىقىدۇ، ھەمدە يىرنىڭلاردىن تۇغۇلغان قۇرۇتلارنىڭ كاللىسى ئىتلارنىڭ ئۈچەيلىرىدە تولۇق يېتىشكەن لېنتىسىمان قۇرۇتلارغا ئايلىنىدۇ. لېكىن ئىنسانلاردا ۋە باشقا ھايۋانلاردا بۇنداق يىرنىڭلاردىن پەقەتلا يېڭى يارا ۋە دانخورەكلەر كېلىپ چىقىدۇ، بۇلار لېنتىسىمان قۇرۇتتىن پۈتۈنلەي پەرقلىق بولىدۇ. ئادەتتە بۇ يارا چارۋا ماللاردا ئالما ھەجىمدىن ئېشىپ كەتمەيدۇ، شۇنداق تۇرۇقلۇق جىگەرنىڭ ۋەزنى ئىنتايىن ئېغىرلىشىپ ئادەتتىكى ئېغىرلىقتىن بەش ھەتتا ئون ھەسسە ئېشىپ كېتىدۇ. ئەمما ئىنسانلاردا بولسا تۈگۈلگەن مۇش ياكى كىچىك بالىنىڭ بېشىدەك چوڭلۇقتا بولىدۇ. ئىچى سېرىق سۇيۇقلۇق بىلەن توشۇپ ئېغىرلىقى 5 كىلوگرامدىن 15 كىلوگرامغىچە كېلىدۇ.

ئىنسانلاردا بۇ قۇرۇتلار كۆپىنچە ئەھۋاللاردا جىگەردە خىلمۇخىل شەكىلدە كۆرىلىدۇ، لېكىن ئۇ كۆپ ئەھۋاللاردا ئۆپكە،

موسكۇللار، تال، بۆرەك ۋە مىڭنىڭ ئىچىگە كۆچىدۇ. شەكلى ۋە قۇرۇلۇشى مەتەخەسسسلەرمۇ ئايرىيالمايدىغان دەرىجىدە ئۆزگىرىپ كېتىدۇ.

شەكسىزكى بۇ يارا قانداق يەردە بولسا بولسۇن ئۇنىڭغا گىرىپتار بولغان كىشىنىڭ تەن سالامەتلىكى ۋە ھاياتى ئېغىر خەتەرگە دۇچار بولىدۇ. تېخىمۇ خەتەرلىك يېرى شۇكى، بىز بۇ قۇرۇتلارنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە ھايات باسقۇچلىرىنى تونۇپ يەتكەن بولساقمۇ، يەنىلا داۋالاپ ئۇنىڭدىن قۇرتۇلۇش يولىنى بىلمەي تۇرىۋاتىمىز. لېكىن بەزىدە بۇ قۇرۇتلارنىڭ بەزىلىرى ئۆزلىكىدىن ئۆلۈپ كېتىدۇ. بەلكى بۇنىڭ سەۋەبى جىسىم ئىشلەپ چىقارغان بەزى ماددىلارنىڭ بۇ قۇرۇتلارنى يوقىتىشقا ھەرىكەت قىلغانلىقى بولۇشى مۇمكىن. يېقىندا ئىسپاتلىنىشىچە ئىنسان جىسمى بۇنداق ئەھۋاللاردا بۇ قۇرۇتلارنىڭ زەھىرىنى بىكار قىلىش ۋە ئۇلارنى يوقىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا قارشى تۇرىدىغان ماددىلارنى ئىشلەپ چىقىدىكەن، بىراق ئەپسۇسلىنارلىق يېرى شۇكى، بۇ قۇرۇتلار ئۆلگەن ئەھۋاللاردا كۆپىنچە زىيانلىق ئىز قالدۇرۇپ ئۆلىدىكەن. شۇنى ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، بۇ قۇرۇتلارغا خىمىيىۋى داۋالاش ئۇسۇللىرى ئارقىلىق تاقابىل تۇرۇشنىڭ ھېچقانداق پايدىسى بولمىدى. دېمەك: بىمار كىشى ئوپىراتسىيە پىچىقى بىلەن ساقايمىسا، باشقا داۋالاش يوللىرى ئۇنى ھالاك بولۇشتىن قۇتقۇزالمىدۇ.

مانا بۇ سەۋەبلەرنىڭ ھەممىسى بۇ خەتەرلىك كېسەلگە تاقابىل تۇرۇش ۋە ئىنساننى ئۇنىڭ تۇيۇقسىز زەربىلىرىدىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن قوللىنىلىدىكى بارلىق چارە - ئۇسۇللارنى قوللىنىشقا مەجبۇر قىلماقتا.

ئاتاقلىق پروفېسسور دوكتۇر (نوللىر) گىرمانىيەدە ئۆلۈكلەرگە قىلغان ئاناتومىيلىك تەتقىقاتلار نەتىجىسىدە تۆۋەندىكىلەرنى ئىسپاتلىغان:

گىرمانىيەدە كىشىلەرنىڭ لېنتىسىمان ئىت قۇرۇتغا مۇپتىلا بولغانلىرى يۈزدە بىر پىرسەنتتىن تۆۋەن ئەمەس، بۇنىڭغا ئەڭ كۆپ گىرپىتار بولغان ئەللەر بولسا شىمالىي رايونلار... قىرىم يېرىم ئارىلى، ئىسلاندا، شەرقى ئاۋستىرالىيە ۋە گوللاندىيەنىڭ فىرىزلىز رايونى بولۇپ، بۇ جايلاردا كىشىلەر ئىتلارغا ھارۋا سۆرتىدۇ. تەكشۈرۈشتە، بۇ جايلاردىكى ئىتلارنىڭ 12% لېنتىسىمان ئىت قۇرۇتغا گىرپىتار ئىكەنلىكى ئىنقىلانغان. ئىسلاندا ھەر 43 كىشىنىڭ بىرى بۇ قۇرۇت يارىسىغا گىرپىتار ئىكەنلىكى بايقالغان.

لېنتىسىمان ئىت قۇرۇتى تۈپەيلىدىن ئىنساننىڭ تەن سالامەتلىكىگە تەھدىت سېلىۋاتقان خەتەرلەرنى بۇ ھايۋانلارنىڭ ئىنسان غىزاسىغا كەلتۈرگەن زەرىگە قوشىدىغان بولساق، ھېچكىمنىڭ بۇ تۈرلۈك ھالاكەتتىن قوغدىنىشقا تەرەددۈت قىلمايدىغانلىقى مۇقەررەدۇر. چۈنكى بۈگۈن بۇ ۋابا كېسەللىكىگە مۇپتىلا بولمىغان دۆلەتلەرمۇ تەھدىت ئاستىدا تۇرماقتا.

بۇ كېسەلگە تاقابىل تۇرۇشنىڭ ئەڭ ياخشى چارىسى بۇ قۇرۇتنىڭ ئىتلاردىلا قېلىشىغا كاپالەتلىك قىلىش، نەتىجىدە باشقا يەرلەرگە تارىلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشتۇر. چۈنكى بىز ئىت بېقىشنى پۈتۈنلەي توسۇپ قالالمايمىز.

بۇنداق كېسەللىكلەر بايقالغان ئىتلارنى داۋالىماي تاشلاپ قويۇش ئىنتايىن خەتەرلىك، بولۇپمۇ پادىچىلىق ۋە قاراۋۇللۇققا

ئىشلىتىلىدىغان ئىتلارنى ئۈچەيلىرىدىكى قۇرۇتلارنى پات - پات تازىلاش ئارقىلىق داۋالاش كېرەك.

ئۆزىنىڭ ساقلىقىنى ۋە ھاياتىنى قوغداش ئۈچۈن ھەر كىشى ئىتلاردىن پۈتۈنلەي يىراق تۇرۇشقا، ئىتنى ئۆزىگە يېقىن كەلتۈرمەسلىككە بەك دىققەت قىلىشى كېرەك. ئىتلارنىڭ كىچىك بالىلارنىڭ قوللىرىنى ياللىشىغا، ھەمدە بالىلار ئوينىدىغان جايلاغا كىرىشىگە رۇخسەت قىلماسلىقى كېرەك. ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، بىز ئىتلارنىڭ بالىلار ئوينىدىغان يەرلەردە يۈرگەنلىكىنى، ئۇيەر - بۇيەردە تىزەكلىرىنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرمىز، شۇڭا ئىتلارغا مەخسۇس تاماق قاچىلىرىنى ئايرىش، ئىنسانلار ئىشلىتىدىغان قاچا - قۇچىلارنى يالاتماسلىق، ئىتلارنى ئاشخانا، يېمەك - ئىچمەك دۇكانلىرى ۋە خەلق بازارلىرى قاتارلىق جايلاغا كىرگۈزمەسلىك كېرەك. ئومۇمەن ئىتلارنى ئىنساننىڭ يېمەك - ئىچمەككە مۇناسىۋەتلىك ھەر قانداق نەرسىدىن يىراق تۇتۇش ئارقىلىق تولۇق ئېھتىيات قىلىش كېرەك».

بىز بۇ ماقالىنى ئوقۇغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىتلارغا ئارىلىشىشنى قانداق چەكلىگەنلىكىنى، قاچىلارنى ياللىشىدىن نەقەدەر ئاگاھلاندىرغانلىقىنى ۋە ھېچبىر ئېھتىياج بولمىغان ئەھۋالدا ئىت بېقىشنى قانداق چەكلىگەنلىكىنى ئېنىق كۆردۈك. ئەرەب نەسلىدىن كەلگەن ھەمدە ساۋاتسىز بولغان ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆرسەتمىلىرى بىلەن زامانىۋى ئىلىم - پەن ۋە تېببىي تەتقىقاتنىڭ ئەڭ يېڭى كەشپىياتلىرى ئوخشاش چىققانلىقىنىمۇ ئېنىق كۆردۈك. بۇنداق ئەھۋالدا بىز قۇرئان كەرىم ئېيتقان تۆۋەندىكى ئايەتنى ئوقۇماي تۇرالمايمىز:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾

﴿ئۇ (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) نەپسى - خاھىشى بىلەن سۆزلىمەيدۇ، پەقەت ئۇنىڭغا نازىل قىلىنغان ۋەھىينىلا سۆزلەيدۇ﴾
[نەجم سۈرىسى 3-4 - ئايەتلەر]

تۆتىنچى ھۈنەر - كەسپ ۋە پۇل تېپىشتا

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە زېمىننى مېڭىشقا ئاسان قىلدى، زېمىننىڭ ئەتراپىدا مېڭىڭلار، ئاللاھنىڭ رىزقىدىن يەڭلار﴾ [مۈلك سۈرىسى
15 - ئايەت]

مانا بۇ ئىسلام پرىنسىپىدۇر، ئۇلۇغ ئاللاھ زېمىننى ئىنسان ئۈچۈن تەييارلىغان ۋە ئۇنىڭ خىزمىتىگە بويسۇندۇرغان، شۇڭا ئىنساننىڭ بۇ نېمەتتىن پايدىلىنىشى ۋە ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ ياردىمى بىلەن زېمىننىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئىشلىشى ۋە ھەرىكەت قىلىشى كېرەك.

ئىشلەشكە قانداق كىشىنىڭ ئىشلىمەي يېتىۋېلىشى ھارامدۇر

ئۆزىنى ئىبادەتكە ئاتىۋېتىش ياكى ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىش باھانىسى بىلەن مۇسۇلمان بىر كىشىنىڭ ئىشلىمەي يېتىۋېلىشى ۋە رىزىق تەلەپ قىلىشقا ھورۇنلۇق قىلىشى ھارامدۇر، چۈنكى ئاسمان ئالتۇن - كۈمۈش ياغدۇرمايدۇ.

ئىشلەش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ۋە ئائىلىسىنىڭ ئېھتىياجىنى قامدىلايدىغان كۈچكە ئىگە بولغان بىر كىشىنىڭ باشقىلار تەرەپىدىن بېرىلگەن ياردەم ۋە سەدىقلەرگە تايىنىپ ياشىشى توغرا بولمايدۇ. بۇ ھەقتە ئىسلام پەيغەمبىرى شۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ:

«سەدىقە ئېلىش بايغا، تېنى ساققا ۋە كۈچى بار ئادەمگە ھالال بولمايدۇ»⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەڭ قاتتىق قارشى تۇرغان ۋە مۇسۇلمانغا چەكلىگەن نەرسە بولسا: مەجبۇرلايدىغان زۆرۈر ئەھۋال بولمىسىمۇ يۈزىنى چۈشۈرۈپ، ئادىمىلىك ۋە ئىززەت ئابرويىنى تۈكۈپ، كىشىلەردىن بىر نەرسە تىلەشتۈر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ئېھتىياجى بولمىسىمۇ تىلىگەن ئادەم، خۇددى چوغنى قوللىرى بىلەن يىغقان كىشىگە ئوخشايدۇ»⁽²⁾.

يەنە بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«كىمكى مېلىنى كۆپەيتىش ئۈچۈن تىلىسە، قىيامەت كۈنى يۈزىدە يارا بولۇپ كۆرىنىدۇ، ئۇ جەھەننەمنىڭ قىزىتىلغان تاشلىرىنى يېگەن بولىدۇ، جىق يەمدۇ، ئاز يەمدۇ ئۆزىنىڭ ئىختىيارىل»⁽³⁾.

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«قايسى بىرىڭلاردا تىلەمچىلىك بولۇۋېرىدىكەن، ئاللاھنىڭ ھوزۇرىغا يۈزىدە بىر پارچىمۇ گۆش قالمىغان ھالدا بارىدۇ»⁽⁴⁾.

(1) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بەيھەقى ۋە ئىبنى خۇزەيمە سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

(4) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

مانا شۇنىڭدەك شىددەتلىك تەھدىت ۋە ئاگاھلاندۇرۇشلار بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئىززىتىنى ساقلىغان. ئۇنى تىلىمەسلىككە، ئۆزىگە تاپىنىشقا ۋە باشقىلارنىڭ قولىغا قاراپ قالماسلىققا ئادەتلەندۈرگەن.

قانداق شارائىتتا تىلەشكە رۇخسەت قىلىنىدۇ؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زۆرۈرىيەت ۋە ئېھتىياجى كۆزدە تۇتۇپ، كىمكى مۇھتاجلىق بېسىمى ئاستىدا ياردەم تىلەشكە مەجبۇر بولۇپ قېلىپ ھۆكۈمەت ياكى شەخستىن تىلىسە ئۇ كىشىگە گۇناھ بولمايدىغانلىقىنى بايان قىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ:

«تىلەش - كىشىنىڭ يۈزىنى قارايتىدىغان داغدىن ئىبارەت. كىشى خالىسا يۈزىنى ساقلىسۇن، خالىسا قارايتسۇن. پەقەتلا ھاكىمدىن ياكى چارسىز قالغان بىر ئىشتا تىلىسە بولىدۇ»⁽¹⁾.

ئىمام مۇسلىم سەھىھىدە ھەزرىتى قابىيسا ئىبنى ئەل مۇخارىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: "بىر كۈنى ئىككى كىشى ئارىسىدا جىدەلنى ھەل قىلىش ۋە قان تۆكۈلۈشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئارىغا چۈشۈپ تۆلەم تۆلەپ قويۇشنى ئۆز ئۈستۈمگە ئالدىم. تۆلىشىم كېرەك بولغان مەبلەغنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سوراپ باردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «بىزگە زاكات مال كەلگىچە كۈتۈپ تۇر، كەلسە ساڭا بېرىمىز» دېدى. ئۇندىن كېيىن يەنە مۇنداق دېدى: «ئى قابىيسا، تىلەش ئۈچ كىشىدىن باشقىسىغا ھالال بولمايدۇ: بىرىنچىسى: ئىككى تەرەپنى ئىسلاھ قىلىش ئۈچۈن

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە نەسائى رىۋايەت قىلغان.

پۇل تۆلەپ قويماقچى بولغان كىشى بولۇپ ئۇنى تۆلەپ بولغىچە تىلىسە بولىدۇ، تۆلۈۋەتكەندىن كېيىن تىلىمەيدۇ. ئىككىنچىسى: چوڭ بىر بالايىئاپەت تۈبەيلىدىن پۇل - مېلىدىن ئايرىلىپ قالغان كىشى بولۇپ، ئېھتىياجىنى قامداپ ئۆزىنى رۇسلىۋالغىچە تىلىسە ھالال بولىدۇ. ئۈچىنچىسى: نامراتلىشىپ قالغان كىشى بولۇپ، ئۇنى تونىدىغانلاردىن ئاقل ئۈچ كىشى: «پالانى نامراتلىشىپ قالدى» دېسە، ئۇ كىشى ئېھتىياجىنى قامداپ ئۆزىنى رۇسلىۋالغىچە تىلىسە ھالال بولىدۇ. ئى قۇبەيسا، بۇلاردىن باشقا ئەھۋاللاردا تىلەپ يېگەن نەرسىلەر ھارامدۇر. ئۇنى يېگەنلەر ھارام يېگەن بولىدۇ»⁽¹⁾.

ئىنساننىڭ ئىززىتى - ئىشلەشتە

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەزى كىشىلەرنىڭ بەزى ھۈنەر - كەسىپلەرنى تۆۋەن كۆرۈشىنى رەت قىلغان ۋە ساھابىلىرىگە ھەقىقىي ئىززەت - ھۆرمەتنىڭ قانداق ئىش بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئىشلەشتە ئىكەنلىكىنى، خارلىق ۋە تۆۋەنلىكنىڭ باشقىلارنىڭ ياردىمىگە تايىنىشتا ئىكەنلىكىنى ئۈگۈۈپ مۇنداق دەيدۇ:

«بىرىڭلارنىڭ ئارغامچىسىنى ئۇچىسىغا ئارتىپ بىر باغلام ئوتۇن ئەكىلىپ سېتىش ئارقىلىق ئاللاھنىڭ پەزلى بىلەن يۈز - ئابرويىنى ساقلىشى، كىشىلەردىن تىلىگىنىدىن ياخشىراق تۇر»⁽²⁾.

شۇڭا مۇسۇلمان كىشى ھارامغا تايانمايدىغان، ھارامغا يول ئاچمايدىغان ۋە ھارامغا يېقىنلاشمايدىغان ئىش بولسىلا مەيلى

(1) - ئىمام مۇسلىم، ئەبۇ داۋۇد ۋە نەسائى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

دېھقانچىلىق، تىجارەت، ياكى سانائەت ياكى قانداق بىر ھۈنەر ۋە قانداق بىر خىزمەت بولسۇن ھالال بىر يول ئارقىلىق پۇل تېپىشى كېرەك.

دېھقانچىلىق بىلەن تىرىقچىلىك قىلىش

ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمىدە تېرىقچىلىق ئاساسلىرىنى ئىنسانغا بېرىلگەن بىر نېمەت دەپ بايان قىلغان. مەسلەن: ئاللاھ تائالا يەر - يۈزىنى ھەر تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلەرنى ئۆستۈرۈش ۋە ئۇلاردىن ھوسۇل ئېلىش ئۈچۈن تەييارلىغان، ئۇنى ئىنسانغا بوي سۈندۈرۈپ بىسات شەكلىدە يايغان. شۇنچا بۇ ئىنسانلار ئەسلەپ، ئاللاھقا رەھمەت ئېيتىشى كېرەك بولغان بىر نېمەتتۇر.

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا * لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاًا﴾

﴿زېمىندا كەڭ يوللاردا مېڭىشىڭلار ئۈچۈن ئاللاھ سىلەرگە زېمىننى بەرپا قىلىپ بەردى﴾ [نۇھ سۈرىسى 19 - 20 - ئايەتلەر]

﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ * فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ * وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ * فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبان﴾

﴿زېمىننى ئىنسانلار ۋە جىنلار ئۈچۈن قىلدى. زېمىندا مېۋىلەر، بوغۇنلۇق خورما دەرەخلىرى بار. سامىنى بار دانلىق زىرائەتلەر، خۇشبۇي ئۆسۈملۈكلەر بار. ئى ئىنسانلار! جىنلار! پەرۋەردىگارنىڭ قايىسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟﴾ [ئەراھمان سۈرىسى 10 - 13 - ئايەتلەر]

ئاللاھ تائالا سۇنى قولايلاشتۇرۇپ ئاسماندىن يامغۇر شەكلىدە چۈشۈردى، دەريا قىلىپ ئاقتۇردى، سۇ بىلەن قۇرۇق زېمىنى ياشارتتى:

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرَجُ مِنْهُ حَبًّا مَاتَرَاكِبًا﴾

﴿ئاللاھ بۇلۇتتىن يامغۇر سۈيىنى چۈشۈردى، شۇنىڭ بىلەن بارلىق ئۆسۈملۈكلەرنى ئۈندۈردى، ئۆسۈملۈكلەردىن يېشىل ياپراقلارنى چىقاردى، بىرىبىرىگە مىنگىشىپ كەتكەن دانلارنى يېتىشتۈردى﴾ [ئەل ئەنئام سۈرىسى 99 - ئايەت]

﴿لَيَنْظُرَ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿۱﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿۲﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿۳﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿۴﴾ وَعَبَبًا وَقَضْبًا﴾

﴿ئىنسان يېمىكىنىڭ قانداق كەلگىنىگە نەزەر قىلسۇن، بىز زور مىقداردا يامغۇر ياغدۇردۇق، ئاندىن زېمىنى ياردۇق، ئۇنىڭدا ئاشلىقلارنى، ئۈزۈمنى ۋە ئوتياشلارنى ئۆستۈردۇق﴾ [ئەبەسە سۈرىسى 24 - 28 - ئايەتلەر]

ئاللاھ تائالا شامالارنى ئەۋەتىدۇ، شامالار بۇلۇتلارنى ھەيدەيدۇ، ئۆسۈملۈكلەرنى چاڭلاشتۇرىدۇ. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿۱﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿۲﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿۳﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ﴾

﴿يەر يۈزىنى يېيىپ كەڭ قىلدۇق، ئۇنىڭغا تاغلارنى ئورناتتۇق، يەر يۈزىدە ھەر خىل تەكشى ئۆلچەملىك ئۆسۈملۈكلەرنى ئۆستۈردۇق. يەر يۈزىدە سىلەر ئۈچۈن ۋە سىلەر رىزقىنى بىرلەيدىغانلار (يەنى خادىملار ۋە ھايۋانلار) ئۈچۈن تۇرمۇش لاۋازىمەتلىرىنى ياراتتۇق، قانداق نەرسە بولمىسۇن، ئۇنىڭ خەزىنىسى بىزنىڭ دەرگاھىمىزدىدۇر، بىز ئۇنى پەقەت مەلۇم مىقداردىلا چۈشۈرىمىز. بىز يامغۇر ھەيدەيدىغان شاماللارنى ئەۋەتتۇق، بىز بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇرۇپ سىلەرنى سۇغاردۇق، سىلەر ھەرگىز ئۇنى ساقلاشقا قادىر ئەمەسسىلەر﴾ [ئەل ھىجر سۈرىسى 19 - 22 - ئايەتلەر]

بۇ ئايەتلەردە ئاللاھ تائالا زىرائەت نېمىتىنى تەكىتلىگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿بىر مۇسۇلمان بىر كۆچەت تىكسە ياكى بىر نەرسە تېرىسا، بۇنىڭ مېۋىسىدىن بىر ئىنسان ياكى بىر قۇش يېسە، بۇ ئۇنى تىرىغۇچى ۋە تىككۈچىگە سەدىقە يېزىلىدۇ﴾⁽¹⁾.

ۋە يەنە مۇنداق دېگەن: ﴿بىر مۇسۇلمان بىر كۆچەت تىكسە، ئۇنىڭدىن يېيىلگەن مېۋە تىككەن كىشىگە سەدىقە يېزىلىدۇ. كۆچەتتىن ئوغۇرلانغان مېۋىمۇ ئۇنىڭغا سەدىقە يېزىلىدۇ. ئۇنى بىرسى بۇزۇپ كېمەيتىۋەتسىمۇ قىيامەت كۈنىگە قەدەر يەنىلا تىككۈچىگە سەدىقە يېزىلىدۇ﴾⁽²⁾.

ھەدىسنىڭ كۆرسىتىشىچە: كۆچەت تىككۈچى ئۆلۈپ كەتكەن تەقدىردىمۇ ياكى كۆچەت باشقا بىرسىنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ، تىكلىگەن كۆچەتتىن پايدىلىنىش داۋاملىشىپلا تۇرىدىكەن تىككۈچىگە ساۋاب يېزىلىپ تۇرىدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ تائالانىڭ ئىنئامى كاتتا بولغاچقا، ئالتە نەرسىگە ئۆلۈمدىن كېيىنمۇ خۇددى دۇنيادا ھايات ۋاقتىدىكىدەكلا ساۋاب بېرىدۇ: پايدىسى ئۈزۈلۈپ قالمايدىغان (ۋە قېسدەك) سەدىقە، پايدىلىنىپ تۇرىدىغان ئىلىم، دۇئا قىلىپ تۇرىدىغان ئەۋلاد، كۆچەت تىكىش، زىرائەت تېرىش ۋە دۈشمەندىن قوغدىنىش ئۈچۈن قاراۋۇلۇقتا تۇرۇش».

رىۋايەت قىلىنىشىچە: بىر كىشى ياخاق كۆچتىنى تىكىۋاتقان ھەزرىتى ئەبۇ دەردا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: «سەن ياشىنىپ قالغان بىر ئادەم تۇرۇپ، بۇنى تىكىپ يۈرەمسەن؟ بۇ پەقەت بىر قانچە يىلدىن كېيىن ئاندىن مېۋە بېرىدىغان تۇرسا...؟» دېگەندە، ھەزرىتى ئەبۇ دەردا ئۇنىڭغا جاۋابەن دېگەن: «مېۋىسىنى باشقىلار يېسە، ساۋابىنى مەن ئالسام بولمامدىكەن؟».

ساھابىلەردىن يەنە بىرى مۇنداق دېگەن: مەن مۇشۇ ئىككى قولىقىم بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم:

«كىمكى بىر كۆچەت تىكىپ سەۋر قىلىپ يېتىشتۈرسە، ئۇنىڭدىن يېيىلگەن ھەر بىر مېۋە ئۇ كىشىگە سەدىقە بولۇپ يېزىلىدۇ»⁽¹⁾.

بەزى ئالىملار يۇقىرىقى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مەنىدىكى ھەدىسلەرگە ئاساسلىنىپ: ئەڭ ياخشى كەسىپ دېھقانچىلىق دەپ قارىغان. يەنە بەزىلەر: سانائەت ۋە قول ھۈنرى دەپسە، يەنە بەزىلەر: تىجارەت دەپ قارىغان.

بەزى تەتقىقاتچى ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: «ئەڭ ياخشى كەسىپ ۋەزىيەتكە قاراپ بولىدۇ. مەسىلەن: غىزا ماددىلىرىغا

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

بەكرەك مۇھتاج بولغان چاغلاردا كىشىلەرنى قىيىنچىلىقتىن قۇرتۇلدۇرۇش ئۈچۈن دېھقانچىلىق قىلىش ئەۋزەلرەك بولىدۇ. ناۋادا يوللار ئېتىلىپ قىلىپ، تىجارەت تاۋارلىرىغا خەلقنىڭ ئېھتىياجى بەكرەك بولسا، تىجارەت قىلىش ئەۋزەل بولىدۇ. سانائەت ۋە قول ھۈنەرگە ئېھتىياج بولغان چاغدا، سانائەت ۋە قول ھۈنەرلىرى بىلەن شۇغۇللىنىش ئەۋزەل بولىدۇ»⁽¹⁾.

بۇ ئاخىرقى قاراش ھازىرقى زامان ئىقتىساد ئىلمىگە مۇۋاپىق كېلىدۇ.

ھارام قىلىنغان زىرائەت

ئىسلامدا قوللىنىشى مەنئى قىلىنغان ياكى زىيانلىق جەھەتتىكى قوللىنىلىدىغان ئۆسۈملۈكلەرنى تېرىش ۋە يېتىشتۈرۈش ھارامدۇر. مەسىلەن: تاماكنى كۈچلۈك قاراشقا ئاساسەن ھارام دەپ قارايدىغان بولساق، تاماكا دەرىخىنى تېرىش ۋە يېتىشتۈرۈش ھارام بولىدۇ. مەكرۇھ دەپ قارىساق، تېرىش ۋە يېتىشتۈرۈش مەكرۇھ بولىدۇ.

ھارام قىلىنغان نەرسىنى كاپىرلارغا سېتىش باھانىسىدە تېرىش ۋە يېتىشتۈرۈش مۇسۇلمانغا ئۆزى بولالمايدۇ، چۈنكى مۇسۇلمان ھەرگىزمۇ ھارام نەرسىنى بازارغا سالمايدۇ. ھەمدە مۇسۇلمان كىشىنىڭ كاپىرلارغا سېتىش ئۈچۈن چوشقا بېقىشىمۇ ھالال بولمايدۇ. بۇ ھەقتە بىز ئىسلام دىنىمىزنىڭ ھاراق ياسىشى كەسكىن بىلىنگەن يەرگە ئۈزۈم سېتىشىنى ھارام قىلغانلىقىنى كۆردۈق.

(1) - (شەرىھى قەستالانى) غا قاراڭ.

سانائەت ۋە ھۈنەر - كەسپلەر

ئىسلام دېھقانچىلىققا تەرغىڭ قىلىپ ئۇنىڭ قەدرىنى كۆتۈرگەن، ھەمدە دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ كۆپ ساۋابقا ئېرىشىدىغانلىقىنى تەكىتلىگەن. لېكىن شۇنىڭ بىلەن بىرگە پۈتۈن ئۈمىدەتنىڭ بارلىق كۈچىنى دېھقانچىلىققا قارىتىپ قويۇشنى چەكلىگەن، چۈنكى بۇنداق قىلىش ئۈمىدەتنى ئاسارەت خارلىقىغا دۇچار قىلىدىغان بىر كەمتۈكلۈكتۇر. بۇنداق قىلىشنىڭ پۈتۈن بىر مىللەتنى قورشىغان بالا ۋە خارلىقنىڭ مۇقەددىمىسى ئىكەنلىكىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېلان قىلىشى ئانچە ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس. زاماننىڭ ئۆتۈشى بۇنىڭ بىر ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى ئېنىق ئىسپاتلىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ئىينە مۇئامىلىسى»⁽¹⁾ قىلىشساڭلار، كالىنىڭ قۇيرىقىغا ئەگىشىپ (بۇ دېھقانچىلىقتىن كىنايە)، دېھقانچىلىققا رازى بولۇپ ئولتۇرساڭلار ۋە جىھادنى تاشلاپ قويساڭلار، ئاللاھ سىلەرنىڭ بوينۇڭلارغا شۇنداق بىر خارلىقنى يۈكلەپ قويدۇكى، تاكى دىنىڭلارغا قايتىپ كەلمىگۈچە ئۇنى بوينۇڭلاردىن ئېلىۋەتمەيدۇ»⁽²⁾.

ئۇنداقتا دېھقانچىلىق بىلەن بىرگە مىللەتنىڭ ئەركىن ۋە ئەزىز بولىشى، دۆلەتنىڭ كۈچ - قۇدرەتلىك بولىشى ئۈچۈن باياشات ھاياتنىڭ يولىنى ئېچىپ بېرىدىغان ھەر خىل ھۈنەر - سەنئەت ۋە سانائەتلەر بولىشى كېرەك. بۇنداق ھۈنەر - سەنئەت ۋە سانائەتلەر

(1) - ئىينە مۇئامىلىسى: بىر كىشىگە بىر تاۋارنى مەلۇم باھادا مەلۇم ۋاقىتقا نېسى سېتىپ، ئاندىن كېيىن ئۆزى ساتقان ھېلىقى تاۋارنى ھېلىقى سېتىۋالغۇچىدىن بۇرۇنقىدىن تۆۋەنرەك باھادا نەخ سېتىۋېلىشتىن ئىبارەت سودىدۇر. مال ساتقۇچى بۇ سودا ئارقىلىق نەخ پۇلغا دەرھال ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان. بۇنداق شەكىلدىكى مۇئامىلە تاشقى كۆرۈنىشتە سودا، ھەقىقەتتە ھىلە ئىشلىتىلگەن جا:انە بولغانلىقتىن ھارام قىلىنغاندۇر - ت.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

ئىسلامنىڭ نەزىرىدە ھالال بولۇپلا قالماي، بەلكى ئۇ ئۆلىمالارنىڭ بەرگەن ھۆكۈملىرىگە ئاساسەن پەرز كۇپايەدۇر.

بۇنىڭ مەنىسى: ئىسلام جەمئىيىتىدە ئېھتىياجنى قاندۇرىدىغان دەرىجىدە ھەر تۈرلۈك ئىلىم - پەن، ھۈنەر - سەنئەت ۋە سانائەت ئەھلى تولۇق بولۇشى كېرەك. ناۋادا ئىلىم - پەن ياكى سانائەت ساھەلىرىدە بىر بوشلۇق بولۇپ، بۇ بوشلۇقنى تولدۇرىدىغان كىشى بولمىسا پۈتۈن مىللەت گۇناھكار بولىدۇ. بولۇپمۇ رەھبەرلەر ۋە ھوقۇق تۇتقانلار بەكرەك گۇناھكار بولىدۇ.

ئىمام غازالى مۇنداق دېگەن: «پەرز كۇپايە - دۇنيا ئىشلىرى يۈرۈشۈپ تۇرۇشى ئۈچۈن بولمىسا بولمايدىغان ھەر بىر ئىلىم - پەندۇر. مەسىلەن: دوختۇرلۇق ئىنسان جىسمىنىڭ ساق - سالامەت تۇرىشى ئۈچۈن زۆرۈر. ھېساب، مۇئامىلىلەر ۋە ۋەسىيەت - مىراس بۆلۈش قاتارلىق ئىشلاردا زۆرۈر. مانا بۇنداق ئىلىملەرنى بىر يۇرتتا ھاجەتنى قامدايدىغان دەرىجىدە ئۈگەنگەنلەر بولمىسا، بۇ يۇرتنىڭ پۈتۈن ئەھلى گۇناھكار بولىدۇ، ئەگەر ھاجەتنى قامىدىغىدەك دەرىجىدە ئۈگەنگەن كىشىلەر بولسا، كۇپايە قىلىدۇ، قالغانلار ئۈگەنمىسىمۇ گۇناھكار بولمايدۇ. دېھقانچىلىق، توقۇمىچىلىق ۋە تىكىمچىلىك قاتارلىقلاردا سانائەت ئاساسلىرىمۇ پەرز كۇپايىدۇر. ناۋادا بىر يۇرتتا ئوپىراتسىيە قىلىدىغان بىر دوختۇر بولمىسا كىشىلەرنىڭ ھاياتى خەۋپكە ئۇچرايدۇ، كېسەللىكنى بەرگەن ئاللاھ دورىسىنىمۇ بەرگەن ۋە ئۇنى ئىشلىتىش يولىنى كۆرسەتكەن، شۇڭا ئۇنى ئۈگەنمەي ھالاكەتكە يۈزلىنىش توغرا ئەمەس»⁽¹⁾.

(1) - (ئىھيا ئۇ ئۇلۇمىدىن) 1 - توم، 15 - بەت.

قۇرئان كەرىم بىر قانچە ھۈنەر - سەنئەتنى بايان قىلىپ ئۇلارنى نېمەت دەپ سۈپەتلىگەن. مەسىلەن: داۋۇد ئەلەيھىسسالام ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ۖ أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ﴾

﴿تۆمۈرنى داۋۇدقا يۇمشاق قىلىپ بەردۇق، ئېيتتۇقكى: مۇكەممەل ساۋۇتلارنى ياسىغىن، ھالقىلىرىنى تەكشى قىلغىن﴾
[سەبەئ سۈرىسى 10 - 11 - ئايەتلەر]

﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾

﴿جەڭلەردە سىلەرنى ساقلاش مەقسىتىدە داۋۇدقا سىلەر ئۈچۈن ساۋۇت ياساشنى ئۆگەتتۇق، سىلەر بۇنىڭغا شۈكۈرى قىلامسىلەر؟﴾
[ئەل ئەنبىيا سۈرىسى 80 - ئايەت]

سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ھەققىدە مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

﴿وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُنزِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۖ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا﴾

﴿ئۇنىڭغا (مىس) ئاقىدىغان بۇلاقنى ئاققۇزدۇق، بەزى جىنلار پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرى بويىچە سۇلايماننىڭ ئالدىدا ئىشلەيتتى، ئۇلاردىن كىمكى بىزنىڭ ئەمرىمىزگە خىلاپلىق قىلىدىكەن ئۇنىڭغا دوزاخ ئازابىنى تېتىتىمىز. ئۇلار سۇلايمانغا ئۇ خالىغان كاتتا سارايلارنى، ھەيكەللەرنى، كۆلەك چوڭ لېگەنلەرنى ۋە مىدىرلىمايدىغان قازانلارنى ياسايتتى. ئى داۋۇد جەمەتى شۈكۈر قىلغىلار﴾ [سەبەئ سۈرىسى 12 - 13 - ئايەتلەر]

زۇلقەرنەين ۋە ئۇنىڭ ئېگىز توسمىسى ھەققىدە مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

﴿قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ * ئاتۇنى زېرۇل ھىدىر ھىتى ئىدا ساوى بىنن الصدىقن قال انھىوا ھىتى ئىدا جىعلە ناراً قال ئاتۇنى افرىغ علىه قىطراً * فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿

﴿زۇلقەرنەين ئىيتتى: «ئاللاھنىڭ ماڭا بەرگەن نەرسىلىرى (سىلەرنىڭ ماڭا بېرىدىغان مېلىڭلاردىن) ئەۋزەلدۇر، ماڭا ئادەم كۈچى ياردەم قىلىڭلار، ئۇلار بىلەن سىلەرنىڭ ئاراقچىلارغا مۇستەھكەم بىر توسما سېلىپ بېرى. ماڭا تۆمۈر پارچىلىرىنى ئېلىپ كېلىڭلار.﴾ (تۆمۈر پارچىلىرى دۆۋىلىنىپ) ئىككى تاغنىڭ ئارىسى تەكشى بولغاندا، «كۆيۈكلەرنى بېسىڭلار» دېدى. تۆمۈر پارچىلىرى ئوتتەك بولغاندا، ئۇ: «ماڭا ئېرتىلگەن مىسنى بېرىڭلار، ئۈستىگە تۆكەي» دېدى. ئۇلار (يەنى يەجۇج – مەجۇج) ئۇنىڭ ئۈستىگە چىقىشقىمۇ، ئۇنى تېشىشكىمۇ قادىر بولالمىدى ﴿
[كەھف سۈرىسى 95 - 97 - ئايەتلەر]

نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ كېمە ياسىغان قىسىسىنى بايان قىلدى، دېڭىزلاردا ماڭىدىغان تاغدەك يوغان كېمىلەرگە ئىشارەت قىلدى:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾

﴿دېڭىزدا قاتنىغۇچى تاغلاردەك كېمىلەر ئاللاھنىڭ قۇدرىتىنىڭ دەلىللىرىدىندۇر﴾ [شورا سۈرىسى 32 - ئايەت]

يەنە ئاللاھ تائالا كۆپلىگەن ئايەتلىرىدە ئوۋ ئوۋلاش تۈرلىرىنى يەنى بېلىق ۋە دېڭىز ھايۋانلىرىنى تۇتۇش، قۇرۇقلۇق ھايۋانلىرىنى

ئوۋلاش ۋە مەرۋايىت قۇلۇلىرىنى چىقىرىش ئۈچۈن دېڭىز ئاستىغا شۇڭغۇش قاتارلىقلارنى بايان قىلغان.

بۇنىڭدىن باشقا يەنە قۇرئان كەرىم ھېچبىر كىتابتا كۆرۈلمىگەن شەكىلدە تۆمۈرنىڭ قىممىتىنى بايان قىلغاندۇر. مەسىلەن: ئاللاھ تائالا ئىنسانلارغا پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتكەنلىكىنى ۋە كىتابلارنى چۈشۈرگەنلىكىنى بايان قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دېگەن:

﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾

﴿تۆمۈرنى ياراتتۇق، تۆمۈر كۈچ - قۇۋۋەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ۋە تۆمۈردە ئىنسانلار ئۈچۈن نۇرغۇن مەنپەئەتلەر بار﴾
[ئەلھەدىد سۈرىسى 25 - ئايەت]

بۇ سۈرنىڭ تۆمۈر سۈرىسى دەپ ئاتىلىشىمۇ ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس.

قايسى جەھەتتىن بولسا بولسۇن، جەمئىيەتنىڭ بىر ھاجىتىنى قامدايدىغان ياكى جەمئىيەتكە پايدىسى بولغان ھۈنەر - سەنئەت ئىسلام كۆرسەتكەن شەكىلدە ئېلىپ بېرىلسا ياخشى ئەمەل ھېسابلىنىدۇ.

ئىسلام دىنى كىشىلەر تۆۋەن كۆرگەن بىر نەچچە ھۈنەر - كەسىپنىڭ شەنىنى كۆتۈرگەن.

مەسىلەن: پادىچىلىقنى كىشىلەر تۆۋەن كۆرىشەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ئاللاھ ئىبەرگەن پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەممىسى قوي باققان»
دېگەن. ساھابىلەر: «ئى رەسولۇللاھ، سىلمۇ قوي باققانمۇ؟» دەپ

سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ جاۋاب بەرگەن: «ھەئە، مەككىلىكلەرنىڭ قويلىرىنى بىرنەچچە قىيرات ئالتۇن ئىش ھەققى ئېلىپ بېقىپ بىرەتتىم»⁽¹⁾.

ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ تۈگەنچىسى ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام قوي باققان ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە باققان قوي ئۆزىنىڭ ئەمەس مەككىلىكلەرنىڭ ئىدى، ئۇ باشقىلارنىڭ قويلىرىنى ئىش ھەققى ئېلىپ بېقىپ بىرەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزلەرنى ساھابىلىرىگە پەخىرلىنىشنىڭ ئىشلەيدىغانلارغا خاس ئىكەنلىكىنى، ھورۇن ۋە بىكار تەلەپلەرگە خاس ئەمەسلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئېيتىپ بەرگەن.

قۇرئان كەرىم بىزگە مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسسىسىنى بايان قىلغان، ئۇ ياشانغان بىر ئادەمنىڭ ئىككى قىزىنىڭ بىرىگە ئۆيلىنىش شەرتى بىلەن ئۇ ئادەمنىڭ قولىدا سەككىز يىل ئىشلىگەن. مۇسا ئەلەيھىسسالام ھەقىقەتەن ياخشى ئىشلىگەن بولۇپ، بۇرۇن ئىككى قىزنىڭ بىرىنىڭ دېگەن بۇ سۆزلىرى راست چىققان:

﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾

﴿ئى ئاتا ئۇنى سەن ئىشلەتكىن، ئۇ سەن ئىشلەتكەنلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر، كۈچلۈك، ئىشەنچلىكتۇر﴾ [ئەلقاساس سۈرىسى 26 - ئايەت]

ھەزرىتى ئىبنى ئابباس (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) رىۋايەت قىلىشىچە: داۋۇد ئەلەيھىسسالام ساۋۇت ياسايدىغان

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

تۆمۈرچى، ئادەم ئەلەيھىسسالام دېھقان، نوھ ئەلەيھىسسالام ياغاچچى، ئىدرىس ئەلەيھىسسالام تىككۈچى ۋە مۇسا ئەلەيھىسسالام پادىچى ئىدى⁽¹⁾.

ھەر بىر پەيغەمبەر بىر كەسىپ بىلەن شۇغۇللانغان، شۇڭا مۇسۇلمان كىشى ھالال پۇل تاپىدىغان ھۈنەرنى تۆۋەن كۆرمەي كۆڭلىنى ئۈستۈن تۇتىشى كېرەك. سەھھ ھەدىستە مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن:

«ھېچكىم قول ئەمگىكىدىن يېگەن تاماقتىن ئوبدانراق تاماق يېمىگەن، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى داۋۇد مۇ ئۆز قولىنىڭ ئەمگىكىدىن يەيتتى»⁽²⁾.

ئىسلام ئۇرۇش ئېلان قىلغان ھۈنەر - سەئەتلەر

ئىسلام دىنى جەمئىيەتنىڭ ئەقىدە، ئەخلاق، ئىززەت - نۇمۇس ۋە ئومۇمىي ئەدەب قائىدىلىرىگە زىيانلىق بولغان بەزى ھۈنەر - سەئەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىشنى بارلىق مۇسۇلمانلارغا ھارام قىلغان.

(1) - ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان. (داۋۇد ئەلەيھىسسالام كاتتا پادىشاھ تۇرۇقلۇق ساۋۇت ياساپ ساناتتى، بۇ ئېھتىياجىدىن ئەمەس پەقەتلا ئۆز قولىنىڭ ئەمگىكىدىن يېيىشنى ئەۋزەل كۆرگەنلىكتىن ئىدى - ت).

زىنا - باھىشە

غەرب ئەللىرىنى مىسالغا ئالدىغان بولساق، باھىشە كۆپىنچە غەرب ئەللىرىدە قانۇنلۇق كەسىپ بولۇپ، باھىشەلەر ھۈنەر - كەسىپ ئىگىلىرىدەك مۇئامىلە قىلىنىدۇ. ئۇلارغا رۇخسەت ۋە كىنىشكا بېرىلىدۇ. لېكىن ئىسلام بۇنى پۈتۈنلەي رەت قىلىدۇ، ھۆر ياكى قۇل بولسۇن بىر ئايال كىشىنىڭ ئۆزىنىڭ ئىپپەت - نۇمۇسىنى سېتىش ئارقىلىق يۇل تېپىشىغا قەتئىي يول قويمايدۇ.

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى بەزى كىشىلەر كېنىزە كلىرىدىن كۈنلۈك باج ئېلىش ئۈچۈن، كېنىزەكلەر قايسى يولدىن بولسا بولسۇن بىر كۈنلۈك باجنى تېپىپ خوجايىنىغا تاپشۇرۇشى كېرەك ئىدى، بۇ سەۋەبتىن كۆپىنچىلىرى زىناغا مەجبۇر بولاتتى، بەزى كىشىلەر ئازغىنا پۇلنى دەپ كېنىزە كلىرىنى باھىشەلىككە زورلايتتى، ئىسلام دىنى كەلگەندە بارلىق مەنسۇبلىرىنى بۇ پاسكىنچىلىقتىن قۇتۇلدۇردى، ئاللاھ تائالا مۇنۇ ئايەتنى نازىل قىلدى:

﴿وَلَا تُكْرَهُوا قَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِعَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا﴾

﴿ئەگەر چۆرىلىرىڭلار ئىپپەتلىك بولۇشنى خالىسا، بۇ دۇنيانىڭ ئازغىنا مېلىنى دەپ ئۇلارنى باھىشەگە مەجبۇرلىماڭلار﴾
[نۇر سۈرىسى 33 - ئايەت]

ھەزرىتى ئىبنى ئابباس مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: مۇناپىقلارنىڭ بېشى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا (مۇئازە) ئىسىملىك ساھىبجامال بىر كېنىزەكنى ئېلىپ كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ، بۇ پالانىنىڭ يېتىملىرىگە ئائىت، يېتىم بالىلار

كەرىمىدىن پايدىلىنىشى ئۈچۈن بۇ ئايالى زىناغا بۇيرۇمامسەن؟» دېگەندە ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام : «ياق» دەپ جاۋاب بەرگەن⁽¹⁾ .

شۇنداق قىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭغا ئىتتىرگەن سەۋەبىنىڭ نېمە بولىشىدىن قەتئىينەزەر بۇ پاسكىنا ھۈنەرنى چەكلىۋېتىپ ، ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ بۇنداق پاسكىنا ئىشلاردىن پاك ۋە يىراق تۇرىشى ئۈچۈن مۇھتاجلىق ، چارسىزلىق ۋە ياخشى مەقسەت دېگەندەك ھەر قانداق قۇرۇق گەپ - سۆزلەرنى بىكار قىلىۋەتتى .

ناخشا - ئۇسسۇل ۋە جىنسى ئويۇن - تاماشالار

ئىسلام يەنە جىنسى شەھۋەتنى قوزغايدىغان بەھايىا ناخشا - ئۇسسۇل ، يالىڭاچ كىنو - تىياتىردەك ئىشلارنى كەسىپ قىلىۋېلىشنى رەت قىلدى . بۇنداق بىمەنە نەرسىلەرنى بەزىلەر (سەنئەت) دەپ ئاتاشسىمۇ ، ياكى بەزىلەر : (زامانىۋىلىشىش) ياكى (تەرەققى قىلىش) (مەدەنىيلىشىش) دەپ ئاتىۋېلىشىمۇ ئىسلام بۇلارنىڭ ھەممىنى رەت قىلدى . ئىسلام ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋىتىدىن تاشقىرى ھەرقانداق جىنسى مۇناسىۋەتلەرنى ھارام قىلدى ، قۇرئان كەرىم بۇلارنى مەنئى قىلىپ مۇنداق دېدى :

﴿وَلَا تَقْرُبُوا الرِّئَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاجِحًا وَسَاءَ سَبِيلًا﴾

﴿زىناغا يېقىنلاشماڭلار ، چۈنكى ئۇ قەبىھ ئىشتۇر ، يامان يولدۇر﴾ [ئىسرا سۈرىسى 32 - ئايەت]

(1) - پەخرۇررازى تەفسىرى 23 - توم ، 320 - بەت .

دېمەك: ئىسلام دىنى زىننى مەنى قىلىش بىلەنلا كۇپايە قىلماي، ئۇنىڭغا يېقىنلىشىپ قېلىشتىنمۇ ئاگاھلاندۇردى.

بىز يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن ۋە باشقا بارلىق شەھۋەت قوزغايدىغان نەرسىلەر مۇشۇ يامان ئىشقا يېقىنلاشتۇرىدۇ، ئۇنىڭغا تەشۋىق قىلىدۇ ۋە قىزىقتۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ بۇ قىلىقلىرى نېمىدېگەن يامان!.

ھەيكەلتاراشلىق سەئىتى

ئىسلام دىنى ھەيكەل تىكلەشنى ھارام قىلغىنىدەك، ھەيكەل ياساشنى تېخىمۇ قاتتىق ھارام قىلىدۇ. ئىمام بۇخارى سەئىد ئىبنى ئەبۇلھەسەننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مەن ھەزرىتى ئىبنى ئابباسنىڭ يېنىدا ئىدىم، بىر كىشى كېلىپ ئۇنىڭغا: «ئى ئىبنى ئابباس، مەن پەقەت مۇشۇ ھەيكەللەرنى ياساپلا جان باقمەن، ئۆز قولۇمنىڭ ئەمگىكى بىلەن ياشايمەن» دېدى. ھەزرىتى ئىبنى ئابباس ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى: «ساڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىغان سۆزدىن باشقا نەرسە دېمەيمەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى بىر سۈرەت تەسۋىرلىسە، ئۇنىڭغا جان كىرگۈزگىچە ئاللاھ ئۇنى ئازابلايدۇ، ئۇ ھەرگىزمۇ ئۇنىڭغا جان كىرگۈزەلمەيدۇ». ھېلىقى ئادەم بۇنى ئاڭلاش بىلەن ئورنىدىن دەس تۇرۇپ كەتتى، ئۇ قاتتىق سىقىلغان ئىدى، شۇڭا ھەزرىتى ئىبنى ئابباس ئۇنىڭغا: «ساڭا نېمە بولدى؟ ئەگەر بۇ ھۈنرىڭدىن ۋاز كېچەلمەسەڭ دەل - دەرەخ ۋە جانسىز نەرسىلەرنى تەسۋىرلىگەن» دېدى⁽¹⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

بۇت، كرېست ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنى ياساشمۇ
ئوخشاشلا ھارام.

ئەمما رەسىم سىزىش ۋە فوتو ئاپپاراتى بىلەن سۈرەت
تارتىشنىڭ ھۆكۈمى بولسا، بىز يۇقىرىدا ئىسلام شەرىئىتىنىڭ روھىغا
ئەڭ يېقىن بولغىنى مۇباھ - ياكى چوڭ بولسا مەكرۇھ -
بولىشىدۇ دەپ بايان قىلدۇق. بۇ ھۆكۈم ئەلۋەتتە مەزمۇنى ئىسلام
ھارام قىلغان نەرسىدىن خالىي بولغان سۈرەتلەرگە ئۇيغۇن كېلىدۇ.
ناۋادا سۈرەتتە ئىسلام چەكلىگەن نەرسىلەر تەسۋىرلەنگەن بولسا،
ھۆكۈمى يەنىلا ھارام بولۇپ كېتىدۇ. مەسىلەن: ئاياللارنىڭ جىسمى
تەسۋىرلەنگەن ياكى پادىشاھ، داھىي، پەيغەمبەر ۋە پەرىشتىلەرنىڭ
رەسىملىرىدەك ئۇلۇغ ۋە مۇقەددەس دەپ چوقنىلىدىغان سۈرەتلەر
ھارام بولىدۇ.

مەست ۋە بېھۇش قىلىدىغان زىيانلىق نەرسىلەرنى ياساش

يۇقىرىدا بىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك ئىسلام دىنى ھاراق
ئىشلەپچىقىرىشقا ۋە تارقىتىشقا قاتنىشىشنى ياكى ئىستېمال
قىلىشنى ھارام قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىگە
بىنائەن بۇنداق ئىشلارنىڭ قايسى بىرىنى قىلغان كىشى لەنەت
قىلىنغاندۇر.

خىيروئىين، ئەپيۇن، نەشىگە ئوخشاش زەھەرلىك
چېكىملىكلەر، ھەمدە بېھۇش قىلىدىغان ھەرتۈرلۈك ماددىلارمۇ
ئىستېمال قىلىش، ئېلىپ - سېتىش، تارقىتىش ۋە ئىشلەپ
چىقىرىشنىڭ ھاراملىقى جەھەتتە ھاراققا ئوخشاش.

دېمەك: ئىسلام دىنى مۇسۇلمان كىشىگە ھارام ئىشنى قىلىش ياكى ھارامغا تەشۋىق قىلىشقا تايانغان ھەرقانداق ھۈنەر - سەئەت بىلەن شۇغۇللىنىشنى چەكلەيدۇ.

تجارەت يولى بىلەن تىرىكچىلىك قىلىش

ئىسلام قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىدە ۋە ھەدىس شەرىپلەردە تجارەت ئۈچۈن كۈچلۈك بىر چاقىرىق ئېلان قىلغان، تجارەتكە يۈزلىنىشكە ۋە تجارەت ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىشقا قىزىقتۇرغان، ھەمدە ئۇنى «ئاللاھنىڭ پەزىلىنى تىلەش» دەپ ئاتاپ تجارەت قىلغۇچىلار بىلەن ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلغۇچىلارنى بىللە مەدھىيلىگەن:

﴿وَأَخْرَجُوا يَظْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ لِيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرَجُوا يَفَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

﴿بەزىلەر ئاللاھنىڭ پەزىلىنى تىلەپ (يەنى تجارەت قىلىپ) يەر يۈزىدە سەپەر قىلىدۇ، يەنە بەزىلەر ئاللاھنىڭ يولىدا جىھاد قىلىدۇ﴾
[مۇزەھەب سۈرىسى 20 - ئايەت]

قۇرئان كەرىمدە ئاللاھ تائالا ئىچكى ۋە تاشقى تجارەت يوللىرىنى تا ھازىرقى كۈنگە قەدەر دۇنيا تىجارىتىنىڭ ئەڭ چوڭ يۆتكەش قورالى بولۇپ كېلىۋاتقان سۇقاتناش قۇراللىرى ئارقىلىق تەييارلاپ بەرگەنلىكىنى بىر نېمەت دەپ كۆرسىتىدۇ، ھەمدە ئۆزىنىڭ دېڭىزنى بويسۇندۇرۇپ بەرگەنلىكى ۋە ئۇنىڭدا تجارەت كېمىلىرىنى ماڭالايدىغان قىلىپ بەرگەنلىكىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرٌ لِّتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

﴿ئاللاھنىڭ نېمىتىنى تەلەپ قىلىشىڭلار ئۈچۈن (ئاللاھنىڭ ئەمرى بىلەن يۈك - تاق، يېمەك - ئىچمەك قاچىلانغان) كېمىلەرنىڭ دېڭىزدا دولقۇن يېرىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرسەن﴾ [فاتىر سۈرىسى 12 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا بەزىدە بۇنى شامال چىقىرىپ بەرگەنلىكى بىلەن بىللە بايان قىلىدۇ:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

﴿ئاللاھنىڭ سىلەرگە ئۆزىنىڭ رەھمىتىنى تېتىتىش ئۈچۈن، ئەمرى بويىچە كېمىلەرنى دېڭىزلاردا ماڭدۇرۇش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ مەرھەمىتىدىن تىلىشىڭلار ئۈچۈن، شۈكۈر قىلىشىڭلار ئۈچۈن، شاماللارنى يامغۇر بىلەن خوش خەبەر بەرگۈچى قىلىپ ئەۋەتىشى، ئاللاھنىڭ كامالى - قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان ئالامەتلىرىدىندۇر﴾ [رۇم سۈرىسى 46 - ئايەت]

قۇرئان كەرىم بۇنداق ئايەتلەرنى نېمەتنى ئەسلىتىش ۋە نېمەتتىن پايدىلىنىشقا چاقىرىپ قايتا - قايتا تەكرارلىغان، ھەتتا قۇرئان كەرىم ئاللاھنىڭ بارلىقىغا، قۇدرىتىگە ۋە ھېكمىتىگە دالالەت قىلىدىغان دەلىللەرنىڭ بىرى سۈپىتىدە كېمىنى كۆرسەتكەن:

﴿الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾

﴿كىشىلەرگە پايدىلىق نەرسىلەرنى ئېلىپ دېڭىزدا ئۈزۈپ يۈرگەن كېمىلەردە (چۈشىنىدىغانلار ئۈچۈن ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە دەلىللەر بار)﴾ [بەقەرە سۈرىسى 164 - ئايەت]

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾

﴿دىڭىزدا قاتنىغۇچى تاغدەك كېمىلەر ئاللاھنىڭ قۇدرىتىنىڭ دەلىللىرىدۇر﴾ [شۇرا سۈرىسى 32 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا مەككە ئەھلىگە مەككىنى ئەرەب يېرىم ئارىلىدىكى مۇھىم تىجارەت مەركىزى قىلىپ بەرگەنلىكىنى بىر نېمەت دەپ كۆرسەتكەن:

﴿أَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَىٰ إِلَيْهِ الثَّمَرَاتُ كُلُّ شَيْءٍ رِزْقًا مِن لَدُنَّا﴾

﴿ئۇلارنى بىز تىنچ ھەرەمگە يەرلەشتۈرمىدۇقمۇ؟ ھەرەمگە تۈرلۈك مېۋىلەرنىڭ ھەممىسى كەلتۈرىلىدۇ، بۇ بىزنىڭ دەرگاھىمىزدىن چۈشۈرۈلگەن رىزىقتۇر﴾ [قاساس سۈرىسى 57 - ئايەت]

بۇ نېمەت بىلەن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ دوئاسى ئەمەلگە ئاشقان:

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ دُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾

﴿پەرۋەدىگارمىز، ئەۋلادىمنىڭ بىر قىسمىنى (يەنى بالام ئىسمائىل بىلەن ئايالىم ھاجەرنى) ناماز ئوقۇسۇن، (يەنى ساخا ئىبادەت قىلسۇن دەپ) سېنىڭ ھۆرمەتلىك ئويۇڭنىڭ قېشىدىكى ئېكىنىسىز بىر ۋادىغا (يەنى مەككىگە) ئورونلاشتۇردۇم، پەرۋەدىگارمىز! بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ دىللىرىنى ئۇلارغا مايىل

قىلغىن، ئۇلارغا شۈكۈر قىلسۇن دەپ تۈرلۈك مېۋىلەرنى رىزىق قىلىپ بەرگەن ﴿ئىبراھىم سۈرىسى 37 - ئايەت﴾

ئاللاھ تائالا قۇرەيش قەبىلىسىگە قىشتا يەمەنگە، يازدا شامغا يۈزلىنىدىغان يىلدا ئىككى قېتىم تىجارەت قىلىش يولىنى قولايلاشتۇرۇپ بەرگەنلىكىنى بىر نېمەت دەپ كۆرسەتكەن. ئۇلار كەبىگە قاراش ھوقۇقلىرىدىن پايدىلىنىپ، ھېچقانداق زىيانكەشلىككە ئۇچرىماي خاتىرجەم تىجارەت قىلغان، شۇڭا ئۇلار بۇ كەبىنىڭ ئىگىسى بولغان ئاللاھقا يالغۇز ئىبادەت قىلىش ۋە ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرمەسلىك بىلەن شۈكۈر قىلىشى كېرەك:

﴿إِلِلَافٍ قُرَيْشٍ ﴿۱﴾ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿۲﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿۳﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾

﴿قۇرەيش قوغدىغانلىقلىرى ئۈچۈن، قىشلىق ۋە يازلىق سەپىرىدە قوغدىغانلىقلىرى ئۈچۈن، بۇ ئۆي (يەنى بەيتۇللاھ) نىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلسۇنكى، ئۇ ئۇلارنى ئاچلىقتا ئوزۇقلاندۇردى، ئۇلارنى قورقۇنچتىن ئەمىن قىلدى﴾ [قۇرەيش سۈرىسى]

ئاللاھ مۇسۇلمانلارغا ھەر يىلى دۆلەتلەر ۋە مىللەتلەر ئارا دۇنياۋى سەۋىيەدە تىجارەت ئالماشتۇرۇش پۇرسىتىنى تەييارلاپ بەرگەن. ئۇ بولسىمۇ، ئاللاھنىڭ بەيتىگە ھەر يىلى ھەج قىلىش مەۋسۈمىدۇر:

﴿رَجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿۱﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾

﴿كىشىلەر پىيادە ۋە ئورۇق تۈگىلەرگە مېنىڭ كېلىدۇ، ئورۇق تۈگىلەر يىراق يوللارنى بېسىپ كېلىدۇ، كىشىلەر ئۆزلىرىگە تېگىشلىك بولغان (دىيىنى ۋە دۇنياۋى) مەنپەئەتلەرنى كۆرسۇن. بەلگىلەنگەن كۈنلەردە ئاللاھ ئۇلارغا رىزىق قىلىپ بەرگەن چارۋا ماللارنى ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بوغۇزلىسۇن﴾ [ھەج سۈرىسى 27 - 28 - ئايەتلەر]

بۇ مەنپەئەتلەردىن بىرى بولسا تىجارەتتۇر. ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلىشىچە مۇسۇلمانلار ئىخلاس ۋە ئىبادەتنىڭ ساپ بولىشىغا تەسىر يەتكۈزۈپ قويۇشىدىن قورقۇپ، ھەج مەۋسىمىدە تىجارەت قىلىشتىن سىقىلغان. شۇنىڭ بىلەن قۇرئان كەرىم ئۇلارغا ئېنىق بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

﴿يَسَّ عَلَيكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾

﴿پەرۋەردىگار بىخىلاردىن (ھەج مەۋسىمىدە تىجارەت ۋە باشقا ئوقەت ئارقىلىق) رىزىق تەلەپ قىلىساڭلار سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ﴾ [بەقەرە سۈرىسى 198 - ئايەت]

قۇرئان كەرىم ئەتتىگىنى ئاخشىمى مەسجىدگە بارىدىغانلارنى مەدھىيەلەپ مۇنداق دېگەن:

﴿رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾

﴿ئۇلار شۇنداق ئەرلەركى، سودا - سېتىق ئۇلارنى ئاللاھنى زىكىر قىلىشتىن، ناماز ئۆتەشتىن، زاكات بېرىشتىن غەپلەتتە قالدۇرمايدۇ﴾ [نۇر سۈرىسى 37 - ئايەت]

دېمەك: قۇرئان كەرىمنىڭ نەزىرىدە مۆمىنلەر مەسجىدلەرنىڭ بۇلۇڭلىرىدا داۋاملىق ئولتۇرىۋالدىغان تەرىقەت دەرۋىشلىرى ياكى

چېركاۋ راھىبلىرى ئەمەس. ئەكسىچە ئۇلار ئىش ئىگىلىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئەڭ چوڭ ئالاھىدىلىكى، ئۇلارنىڭ دۇنيا ئىشلىرى دىنىي مەجبۇرىيەتلىرىنى ئادا قىلىشقا توسالغۇ بولمايدىغانلىقىدۇر.

يۇقىرىدىكىلەر قۇرئان كەرىمدە تىجارەت ھەققىدە كەلگەن ئايەتلەرنىڭ بىر قىسمىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىگە قارايدىغان بولساق، ئىسلام پەيغەمبىرىنىڭ تىجارەتكە رىغبەتلەندۈرگەنلىكىنى، ئۇنىڭغا ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى، ھەمدە سۆز ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرى بىلەن تىجارەت قاندىلىرىنى بىكىتكەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھېكمەتلىك سۆزلىرى ئارىسىدىن بۇ ھەدىسكە قۇلاق سالايلى:

﴿ئىشەنچلىك ۋە راستچىل تىجارەتچى قىيامەت كۈنى شەھىدلەر بىلەن بىللە بولىدۇ﴾⁽¹⁾.

﴿راستچىل، ئىشەنچلىك تىجارەتچى پەيغەمبەرلەر، سىددىقلار⁽²⁾ ۋە شەھىدلەر بىلەن بىللە بولىدۇ﴾⁽³⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ راستچىل تىجارەتچىنى ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلغۇچى ۋە شەھىد دەرىجىسىگە چىقارغانلىقىدىن ھەيران قالماسقۇمۇ بولىدۇ. چۈنكى ھايات تەجرىبىلىرى بىزگە شۇنى ئىسپاتلىدىكى: جىھاد پەقەتلا جەڭ مەيدانىدا ئەمەس، ئىقتىساد مەيدانىدىمۇ بولىشى كېرەك.

تىجارەتچىلەرگە ئاللاھنىڭ ھوزۇرىدا بۇنداق مەرتىۋە ۋە ئاخىرەتتە بۇنداق كۆپ ساۋابنىڭ ۋەدە قىلىنىشىنىڭ سەۋەبى شۇكى،

(1) - ئىمام ئىبنى ماجە ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان، ھاكىم (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

(2) - سىددىقلار: سۆزىدە ۋە ئىتىقادىدا راستچىل بولىدىغانلاردۇر. پەيغەمبەرلەرنىڭ پەزىلەتلىك ساھابىلىرى شۇنداق. ھەزرىتى ئەبۇ بەكىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ راستچىللىقتا ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ راستچىللىقىغا ئىشىنىشتە يۇقىرى پەللىگە يەتكەن بولغاچقا سىددىق دەپ نام ئالغان - ت.

(3) - ئىمام تىرمىزى ۋە ھاكىم باخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

تجارەت كۆپىنچە ئەھۋاللاردا تاماخورلۇققا، قايسى يولدىن بولسا بولسۇن پايدا تېپىشقا ۋە پۇل بىلەن پۇل تۇغدۇرۇشقا قىزىقتۇرىدۇ، ئازراق پايدا تېخىمۇ كۆپ پايدىغا قىزىقتۇرىدۇ. كىمكى راستچىللىق ۋە ئامانەت چېگرىسىدىن چىقىپ كەتمىسە، نەپسىگە قارشى كۆرەشتە غەلبە قىلغان مۇجاھىد بولىدۇ، نەتىجىدە مۇجاھىدلار دەرىجىسىگە لايىق بولغان بولىدۇ.

ھەمدە تجارەت، دەسمايە بىلەن پايدىنى ھېسابلاش جەھەتتە تجارەتچىلەرنى بىر مۇنچە سان ۋە ھېسابات قاينىمىغا غەرق قىلىۋېتىدۇ، ھەتتاكى بىز ھەزرىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە، خۇسۇسەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نۇتۇق سۆزلەۋاتقان چاغدا، تجارەت كارۋىنىنىڭ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپلا ھەممە كىشىلەرنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاشلاپ قويۇپ، كارۋان بىلەن بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرىمىز، ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە ئۇلارغا كايىپ مۇنداق دېگەن:

﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾

﴿ئۇلار بىر تجارەتنى ياكى تاماشانى كۆرسە، سېنى ئۆرە تۇرۇپ خۇتبە ئوقۇۋاتقان پېتىڭ تاشلاپ، ئۇنىڭغا يۈگىرىدۇ. ئېيتقىنكى، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىكى ساۋاب ۋە نېمەت تاماشادىن ۋە تجارەتتىن ياخشىدۇر، ئاللاھ رىزىق بەرگۈچىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر﴾ [جۇمۇئە سۈرىسى 11 - ئايەت]

بۇ ھېسابات قاينىمى ئىچىدە ئىماننى يوقاتماي، قەلبىنى ئاللاھدىن قورقۇش بىلەن، تىلىنى ئاللاھنى ياد قىلىش بىلەن ياشارتىپ سالامەت قالغان كىشى، ئاللاھ يۇقىرى مەرتىۋىلەرنى ئاتا

قىلغان پەيغەمبەرلەر، سىددىقلار ۋە شەھىدلەر بىلەن بىللە بولۇشقا لايىق بولغان بولىدۇ.

ئەمدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تىجارەت ساھەسىدە قىلغان ئىشلىرىغا نەزەر سالىساق شۇنى كۆرىمىزكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام روھىي جەھەتكە كۆڭۈل بۆلۈپ، مەدىنىدىكى مەسجىدنى ئاللاھنىڭ تەقۋالىقى ۋە رازىلىقى ئۈستىگە بىنا قىلىپ، ئۇنى ئىبادەت قىلىنىدىغان مەسجىد، ئىلىم ئۈگىتىلىدىغان مەكتەپ، ئىسلام تەشۋىقات ئورگىنى ۋە دۆلەتنىڭ مەركىزى قىلغان. ئەينى ۋاقىتتا ئىقتىسادىي جەھەتكىمۇ ئەھمىيەت بەرگەن.

بۇرۇن مەدىنىدە بەنى قەينۇقا بازىرىنى يەھۇدىيلار قولغا كىرگۈزىۋالغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىدە يەھۇدىيلارنىڭ چىشى پاتمايدىغان مۇستەقىل ئىسلامىي بازاردىن بىرنى قۇرۇپ چىقتى، بۇ بازىرنى تەرتىپكە سېلىشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى بىۋاسىتە يېتەكچىلىك قىلدى، بازىرنى كۆرسەتمىلىرى بىلەن پەرۋىش قىلىپ تۇردى، بىز (مۇسۇلماننىڭ ئۇمۇمىي ھاياتىدىكى ھالال - ھارام) دېگەن باپتا بايان قىلغىنىمىزدەك، بۇ بازىردا ئالداش، ئۆلچەم - تارازىدا كەم بېرىش، مونوپولچىلىق قىلىش ياكى ساختىپەزلىك قىلىش قاتارلىق ناچار ئىللەتلەر يوق ئىدى.

بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى ئىچىدە ئۇستا ياغاچچىلارنى، دېھقانلارنى ۋە ھەرخىل ھۈنەر - سەنئەت ئىگىلىرىنى كۆرىمىز.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تۇرۇپ ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىنى كۈتمۈالماقتا، چۈشكەن ئايەتلىرىنى ئۇلارغا يەتكۈزمەكتە. ئۇلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇ پەيغەمبەرگە باغلانغان،

پەيغەمبەرنى چىن قەلبىدىن سۆيگەن، ھەر بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بىردەممۇ ئايرىلماسلىقىنى ئارزۇ قىلغان. شۇنداق تۇرۇقلۇق ساھابىلىرىنىڭ ئۆز ئىشلىرىنى قىلىپ تۇرغانلىقىنى كۆرىمىز. بىرسى تىجارەت بىلەن ئۇياق - بۇياققا قاتناپ يۈرگەن، يەنە بىرسى خورمىزلىقى ۋە ئېتىزىدا ئىشلىگەن، يەنە بىرى ھۈنەر - كەسپ قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆرسەتمىلىرىنى ئاڭلىماي قالغانلىرى بولسا، باشقىلاردىن سوراپ ئۈگىنىۋالغان، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈگىنىشكە قاتناشقۇچىلارنى قاتنىشالمىغانلارغا يەتكۈزۈپ قويۇشقا بۇيرىغان.

ئومۇمەن ئەنسىزلەر دېھقانچىلىق ۋە باغۋەنچىلىك بىلەن شۇغۇللانسا، مۇھاجىرلار بازارغا بېرىش ۋە تىجارەت بىلەن شۇغۇللىناتتى.

مانا بۇ مۇھاجىرلاردىن بىرى ھەزرىتى ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋفكە ئاللاھ يولىدىكى دىنىي قېرىندىشى ھەزرىتى سەئىد ئىبنى رابىئ ئەل ئەنسىزى ئىككى ئۆيىدىن بىرىنى، ئىككى ئايالىدىن بىرىنى تاللىۋېلىشنى تەكلىپ بېرىدۇ، لېكىن ئۇ بۇنداق بىر ئېسىل ئۆتىنىش تەكلىپىگە قارىتا ئوخشاش دەرىجىدە ئېسىل تەشەككۈر جاۋابىنى بېرىدۇ، ئۇ ھەزرىتى سەئىدكە: «مېلىڭنى ۋە ئائىلەڭنى ئاللاھ ساڭا بەرىكەتلىك قىلسۇن، مېنىڭ ئۇلارغا ئېھتىياجىم يوق، بۇ يەردە تىجارەت قىلىدىغان بازار بارمۇ؟» دېدى. ھەزرىتى سەئىد ئۇنىڭغا: «ھەئە، بەنۇ قەينۇقا بازىرى بار» دېدى. شۇنداق قىلىپ ھەزرىتى ئابدۇرراھمان ياغ ۋە سۈزمە قاتارلىقلارنى ئېلىپ بازارغا چىقتى، ئېلىپ - ساتتى، بازارغا بېرىشنى داۋاملاشتۇردى، ئاخىرى ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ چوڭ بايلىرىدىن بولۇپ قالدى، ۋاپات قىلغاندا نۇرغۇن بايلىق قالدۇرۇپ كەتتى.

ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىمۇ (ئاللاھ ئۇ كىشىدىن رازى بولسۇن) تىجارەت قىلىپ تۇرغان، ھەتتا ئۇنى مۇسۇلمانلار خەلىپە سايلىغان كۈنىمۇ بازارغا بېرىپ ئائىلىسى ئۈچۈن تىرىكچىلىك قىلماقچى بولغان ئىدى.

ھەزرىتى ئۆمەر ئۆزى ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «بازاردا ئېلىم - سېتىم قىلىش مېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاشتىن مەشغۇل قىلدى».

ھەزرىتى ئوسمان ۋە نۇرغۇنلىغان ساھابىلارمۇ شۇنداق ئىدى.

خرىستىئانلارنىڭ تىجارەتكە قارىتا پوزىتسىيىسى

شۇنداق قىلىپ، ئىسلام جەمئىيىتى دىننىڭ سايىسى ئاستىدا دۇنياغا يۈزلىنىپ ماڭغان، تىجارەت ۋە ئېلىم - سېتىم بىلەن شۇغۇللانسىمۇ تىجارەت ۋە ئېلىم - سېتىم ئاللاھنى ئەسلەشتىن توسۇپ قويمىغان. دەل بۇ چاغلاردا ئوتتۇرا ئەسىرلەردىكى كۆپلىگەن ياۋرۇپا ئەللىرىدە ياشاۋاتقان خرىستىئانلار قۇتقۇزۇش ياكى قۇرتۇلۇش ئىددىيىسى بىلەن لەنەتكە ئۇچراش خەۋپى ئىددىيىسى ئىچىدە قارىغۇلارچە ئېزىپ يۈرمەكتە ئىدى، قۇرتۇلۇش ياكى قۇتقۇزۇش ئىددىيىسى دېگىنىمىز - (ئېكلىروس) قاراشلىرىغا قارشى چىقىپ ھۈنەر - سەنئەت بىلەن شۇغۇللىنىش ئارقىلىق يۈكسۈلگەن گۇناھلاردىن قۇرتۇلۇشتىن ئىبارەت. لەنەتكە ئۇچراش خەۋپى دېگىنىمىز - كىشىلەرنىڭ دىنىي ئالىملارنىڭ تەلىماتلىرىغا قارشى چىقىپ ھۈنەر - سەنئەت ۋە تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغانلىقى تۈپەيلىدىن ئۇچرايدىغان لەنەتتىن ئىبارەتتۇر. ئۇلارنىڭ ئېيتىشىچە ھۈنەر - كەسىپ ۋە تىجارەت بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ گۇناھى

ئادەتتىكى بىر گۇناھ بولماستىن، دۇنيا - ئاخىرەت، ئاسمان ۋە زېمىندا مەشغۇ قالىدىغان لەنەت ۋە ئەبەدىي جىنايەت ئىدى.

خرىستىئانلارنىڭ چوڭلىرىدىن (ئوگاستىن) مۇنداق دەيدۇ: «ئەمەلىيەتتە تىجارەت بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ ئۆزى گۇناھتۇر، چۈنكى بۇنداق ئىشلار ئىنساننى ئاللاھدىن ئۇزاقلاشتۇرىدۇ».

يەنە بىرسى مۇنداق دەيدۇ: «ھەر قانداق بىر نەرسىنى سېتىۋېلىپ، ئۇنىڭغا ھېچقانداق بىر ئۆزگەرتىش پەيدا قىلماستىن باشقىلارغا ساتقان ئادەم، چېركاۋنىڭ مۇقەددەس دەرگاھىدىن قوغلانغان تىجارەتچىلەر قاتارىغا كىرىدۇ».

بۇ قاراشلار مەنتىقىي جەھەتتىن ئېيتقاندا «بىر خرىستىئان كىشى تىجارەت ئۈچۈن بىر خرىستىئان قېرىندىشى بىلەن سوت ئالدىدا داۋالاشىپ يۈرمەسلىكى كېرەك، چۈنكى خرىستىئانلار ئىچىدە ئۆزئارا پائال تىجارەت ھەرىكىتى بولماسلىقى كېرەك» دېگەن (پاپا پوۋلۇس) پىكىرلىرىنىڭ قالدۇقلىرىدىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى.

ھارام قىلىنغان تىجارەت

ئىسلام دىنى: زۇلۇم، ئالداش، بوزەك قىلىش ياكى ئىسلام چەكلىگەن نەرسىنى بازارغا سېلىش قاتارلىق ئىشلاردىن باشقا ھەر تۈرلۈك تىجارەت ئۇسۇللىرىنى ھارام قىلىمىغان.

مەسىلەن: ھاراق، زەھەرلىك چېكىملىكلەر، توڭگۇز، بۇت - ھەيكەللەر ياكى شۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئىسلام دىنى ئىشلىتىشنى، پايدىلىنىشنى ياكى ئېلىپ - سېتىشنى ھارام قىلغان ھەر تۈرلۈك

نەرسىلەر بىلەن تىجارەت قىلىش، ئىسلام راۋا كۆرمەيدىغان ھارام تىجارەتتۇر، بۇلاردىن كەلگەن كىرىمۇ مەينەت كىرىمدۇر. بۇ كىرىم بىلەن ياشىغان كىشىنىڭ جىسمى جەھەننەمدە كۆيۈشكە لايىقتۇر، بۇنداق ھارام تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ، تىجارەتتە راستچىل، ئەمەن بولۇشى ئۇلارنى جەھەننەم ئوتىدىن قۇتقۇزالمىدۇ، چۈنكى بۇلار تىجارەت قىلىۋاتقان ماللار، ئىسلام چەكلىگەن ۋە ئىسلام جەڭ ئېلان قىلغان ھارام ماللاردۇر. ئالتۇن ياكى يىپەك تىجارىتىدە چەكلىمە يوق، چۈنكى بۇلار ئاياللارغا ھالالدىر، بىراق بۇلاردىن ئەرلەر ئىشلىتىشى ئۈچۈنلا ياسالغىنى بولسا، ئۇنىڭ بىلەن تىجارەت قىلىش ھارامدۇر.

ھالال تىجارەت قىلغاندا قىيامەت كۈنىدە گۇناھكارلار گورۇھى بىلەن بىللە تۇرۇپ، جەھەننەم ئازابىغا دۇچار بولۇپ قالماستىكى ئۈچۈن، تىجارەتچىلەرنىڭ دىققەت قىلىشى كېرەك بولغان بىر قانچە ئىشلار بار.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى نامازغا چىقىۋېتىپ كىشىلەرنىڭ ئېلىپ - سېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى - دە، ئۇلارغا:

«ئى تىجارەتچىلەر!» دېدى، بۇنى ئاڭلىغان ھەممە كىشىلەر قوللىرىدىكى نەرسىلەرنى قويۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قاراشتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «ئاللاھدىن قورققان ۋە راستچىل بولۇپ لەۋزىدە تۇرغانلاردىن باشقا بارلىق تىجارەتچىلەر قىيامەت كۈنىدە گۇناھكارلار قاتارىدا تىرىلىپ قويدۇ»⁽¹⁾.

ساھابىلەردىن ھەزرىتى ۋاسىلە ئىبنۇل ئەسقاۋ مۇنداق دەيدۇ:
"بىز تىجارەت قىلغان چاغلىرىمىزدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە

(1) - ئىمام تىرمىزى، ئىبنى ھىببان، ئىبنى ماجە ۋە ھاكىم قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان. ئىمام تىرمىزى (ھەسەن سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

چىقىپ مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئى تىجارەتچىلەر، ھەرگىز يالغان گەپ قىلىپ سالماڭلار»⁽¹⁾.

تىجارەتچى يالغان سۆزلەشتىن ئاگاھ بولسۇن، چۈنكى يالغان سۆز تىجارەتچىلەرگە بىر ئاپەت، يالغانچىلىق گۇناھقا باشلايدۇ، گۇناھ جەھەننەمگە باشلايدۇ.

تىجارەتچىلەر ئومۇمەن قەسەم ئىچىشتىن، بولۇپمۇ يالغان قەسەم قىلىشتىن ساقلىنىشى كېرەك، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۈچ كىشىگە ئاللاھ قىيامەت كۈنى قارىمايدۇ، ئۇلارنى گۇناھلىرىدىن پاكلىمايدۇ، ھەمدە ئۇلار قاتتىق ئازابقا قالىدۇ. بىرى: يالغان قەسەم بىلەن مېلىنىڭ بازىرىنى چىقارغان كىشى»⁽²⁾.

ھەزرىتى ئەبۇ سەئىد مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى بىر سەھرالىق قولىدا بىر قوينى يېتىلەپ كېتىۋاتاتتى، ئۇنىڭغا: «قوينى ئۈچ تەڭگىگە ساتامسەن؟» دېدىم، ئۇ ماڭا: «ئاللاھ بىلەن قەسەم، ياق ساتمايمەن» دەپ جاۋاب بەردى. كېيىن ئۇنى شۇ باھادا ساتتى، بۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دېسەم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاخىرىتىنى دۇنياسىغا سېتىپتۇ» دېدى»⁽³⁾.

تىجارەتچى ئالدامچىلىق قىلىشتىن ھەزەر ئەيلىسۇن، چۈنكى ئالدامچى ئىسلام ئۈمىتىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

تىجارەتچى ئۆلچەش ياكى جىڭلاشتا كەم بېرىشتىن ھەزەر ئەيلىسۇن! ئاللاھ تائالا دېدى:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ﴾

(1) - ئىمام تابارانى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىبنى ھىببان سەھىھدە رىۋايەت قىلغان.

﴿كەم بەرگۈچلەرگە ۋاي!﴾ [مۇتەففىن سۈرىسى 1 - ئايەت]
 مونوپولچىلىقتىن ھەزەر ئەيلىسۇن، چۈنكى مونوپولچىلىق
 قىلغۇچىدىن ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ئادا - جۇدا بولۇپ
 كېتىدۇ.

جازانە (ئۆسۈم) بىلەن مۇئامىلە قىلىشتىن ھەزەر ئەيلىسۇن،
 چۈنكى ئاللاھ تائالا ئۆسۈمدىن بەرىكەتنى يوقىتىۋېتىدۇ. قۇرئان
 كەرىمدە ئاللاھ تائالا جازانە بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى ئاللاھقا
 ئۇرۇش ئېلان قىلغانلىق دەپ كۆرسەتكەن. ھەدىستە مۇنداق دەپ
 كۆرسىتىلگەن: «بىر كىشىنىڭ بىلىپ تۇرۇپ جازاندىن يېگەن بىر
 تەڭگىسى ئوتتۇز ئالتە قېتىم قىلغان زىنادىنمۇ ئېغىر»⁽¹⁾.

بۇلارنىڭ ھەممىسىنى مۇئامىلىلەر بابىدا تەپسىلىي بايان
 قىلىمىز.

خىزمەت قىلىش ۋە مەنسەپ تۇتۇش

مۇسۇلمان كىشى ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشقا، تەلەپ
 قىلىنغان بارلىق نەرسىلەرنى جايدا ئورۇنلاشقا كۈچى يېتىدىغانلا
 بولسا، ھۆكۈمەت، جەمئىيەت، ئىدارە، شىركەت ياكى بىر شەخس
 قولىدا خىزمەت قىلىش ئارقىلىق تۇرمۇشنى قامدىسا بولىدۇ. ئەمما
 ھۆددىسىدىن چىقالمايدىغان، قولىدىن كەلمەيدىغان بىر ئىشقا،
 بولۇپمۇ سوت ۋە ھۆكۈمەت مەنسەپلىرىگە ئۆزىنى كۆرسەتسە
 بولمايدۇ.

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان، راۋىيلىرى سەھىھ ھەدىس راۋىيلىرىدۇر.

ھەزرىتى ئەبۇ ھۈرەيرە (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان: «ھوقۇقدارلارنىڭ، رەئىسلەرنىڭ، ئامبارچىلارنىڭ ھالىغا ۋاي! قىيامەت كۈنىدە بەزى كىشىلەر شۇنداق بىر ئەھۋالدا قالدۇكى، دۇنيادا ھېچبىر خىزمەت تۇتماساق بوپتىكەن دەپ پۇشايمان قىلىپ، چاچلىرىدىن چولپان يۇلتۇزغا ئېسىلىپ، ھاۋا بوشلۇقىدا ساڭگىلاپ قېلىشنى ئۈمىد قىلىدۇ»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئەبو زەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: "ئى رەسۇلۇللاھ، ماڭا بىر مەنسەپ تۇتقۇزماملا؟" دېدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۆرەمگە قولى بىلەن ئۇرغان ھالدا مۇنداق دېدى: «ئى ئەبۇ زەر، سەن ئاجىز، مەنسەپ دېگەن ئامانەت، بۇ مەنسەپ تولۇق ھۆددىسىدىن چىقىپ مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلالىغانلاردىن باشقىلارغا قىيامەت كۈنى پۇشمان ۋە ئۇمۇس بولىدۇ»⁽²⁾.

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سوتچىلار ئۈچ خىل بولىدۇ: بىر خىلى جەننەتكە، ئىككىسى جەھەننەمگە كىرىدۇ. جەننەتكە كىرىدىغىنى ھەقىقىي تونۇپ، ھەقىقە ئاساسەن ھۆكۈم قىلغان كىشىدۇر، قالغان ئىككىسى بولسا، بىرى ھەقىقىي بىلىپ تۇرۇپ ناھەق ھۆكۈم قىلغان، يەنە بىرى بىر نەرسە بىلمەي تۇرۇپ ھۆكۈم قىلغان كىشىدۇر، بۇ ئىككىسى جەھەننەمدىدۇر»⁽³⁾.

ياخشى مۇسۇلمان دېگەن چوڭ مەنسەپ ۋە خىزمەتكە لايىقلىقى بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاشما سىلىقى ۋە ئۇنىڭغا ھېرىسمەنلىك قىلمىغىنى تۈزۈك، چۈنكى پۈتۈن ئۈمىدىنى مەنسەپ -

(1) - ئىبنى ھىببان سەھىھدە رىۋايەت قىلغان، ھاكىمىمۇ رىۋايەت قىلىپ (سەئەدى سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

ھوقۇققا باغلاپ قويغان كىشىنى مەنسەپ - ھوقۇق قۇل قىلىۋالىدۇ، كىمكى پۈتۈن دىققىتىنى دۇنياغا يۈزلەندۈرىدىكەن، ئاللاھنىڭ ياردىمىدىن مەھرۇم قالىدۇ.

ھەزرىتى ئابدۇرراھمان ئىبنى سەمۇرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا مۇنداق دېدى: «ئى ئابدۇرراھمان، مەنسەپ تەلەپ قىلما، ئەگەر سەن تەلەپ قىلمىغان ھالدا مەنسەپ ساڭا بېرىلسە، ياردەم قىلىنسىن، ناۋادا مەنسەپنى ئۆزۈڭ تەلەپ قىلىپ ئالغان بولساڭ ياردەمسىز يالغۇز قالسىن»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئەنەسنىڭ دېيىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«كىمكى قازىلىقنى ئارزۇ قىلىپ، قازى بولۇشقا يولى بار كىشىلەردىن ياردەم سورىسا، ئۆزى يالغۇز قالىدۇ، كىمكى بۇ مەنسەپنى ئارزۇ قىلمىغان ھالدا مەجبۇرەن ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ قالسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا توغرا يولنى كۆرسىتىدىغان بىر پەرىشتە ئەۋەتىدۇ»⁽²⁾. ناۋادا بىر مەنسەپنى تۇتۇشقا شۇ بىر كىشىدىن باشقا لايىقەتلىك ئادەم تېپىلمايدىغان، ھەمدە مەنسەپنى ئۆز ئۈستىگە ئالمىسا كىشىلەرنىڭ مەنپەئەتى زىيانغا ئۇچرايدىغان بىر ۋەزىيەت كۆرۈلسە، ئۇ چاغدا لايىقتى بار كىشى چىقىپ بۇ مەنسەپنى تەلەپ قىلسا بولىدۇ. قۇرئان كەرىم بىزگە يۈسۈف ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسسىسىنى بايان قىلغان، بۇ قىسسىدە يۈسۈف ئەلەيھىسسالام پادىشاھقا مۇنداق دېگەن:

﴿جُعِلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.
(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

﴿يۈسۈف:﴾ «مېنى مىسىرنىڭ خەزىنىلىرىنى باشقۇرۇشقا قويغىن، مەن ھەققەتەن ئوبدان ساقلىيالايدىغان، بىلىملىك ئادەممەن» دەيدى ﴿يۈسۈف سۈرىسى 55 - ئايەت﴾

سىياسىي ۋە باشقا بارلىق ئىش - خىزمەتلەرنى تەلەپ قىلىشتا ئىسلام كۈرسەتكەن ئەدەب - ئەخلاق ئەنە شۇنداق.

ھارام قىلىنغان ئىش - خىزمەتلەر

بىز يۇقىرىدا بايان قىلغان «خىزمەت بىلەن شۇغۇللانسا بولىدۇ» دېگەن سۆز، بۇنداق خىزمەتلەردە مۇسۇلمانلارغا زىيانلىق بىر نەرسە بولماسلىق شەرتىگە باغلىق. مەسىلەن: مۇسۇلماننىڭ مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىۋاتقان قوشۇندا ئوفېتسىر ياكى ئەسكەر ياكى ئىشچى بولۇپ خىزمەت قىلىشى، مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن قورال - ياراق ئىشلەپ چىقىرىدىغان زاۋۇت ياكى شىركەتلەردە ئىشلىشى، ھەمدە ئىسلام دۈشمىنى بولغان ھەرقانداق بىر ئورۇندا خىزمەت قىلىشى ھالال بولمايدۇ.

شۇنىڭغا ئوخشاشلا، كىمكى ھارامغا ياكى زۇلۇمغا ياردەم بېرىدىغان خىزمەتتە ئىشلىسە بۇ خىزمەت ھارام بولىدۇ. مەسىلەن: جازانە - ئۆسۈم ئىشلىرىدا ئىشلەش، ھاراق زاۋۇتى ۋە دۈكىنىدا ئىشلەش، تانسىخانا ياكى شۇنىڭدەك جايلاردا ئىشلەش قاتارلىقلاردا.

بۇنداق ئورۇنلاردا ئىشلەيدىغان كىشىلەرنىڭ ئۆزى بىۋاسىتە ھارام ئىشلارنى قىلمايدىغانلىقى، ئۇلارنى گۇناھتىن پاكلىيالايدۇ. چۈنكى بىز يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك گۇناھقا ياردەم قىلىشنىڭ ئۆزىمۇ گۇناھتۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆسۈم

يېگەنگە لەنەت قىلىش بىلەن بىرگە ئۆسۈم مۇئامىلىسىنى يازغانغا ۋە ئۇنىڭغا گۇۋاھچى بولغانغىمۇ لەنەت قىلغان. ھاراق ئىچكەنگە لەنەت قىلغاندەك ئىشلەپ چىقارغانغا ۋە قويۇپ بەرگەنگىمۇ لەنەت قىلغان.

ئەمما بۇ ھۆكۈم مۇسۇلمان كىشىنى بۇنداق ئىشلاردىن تىرىكچىلىك قىلىشقا مەجبۇر قىلىدىغان پەۋقۇلئادە بىر ئەھۋال بولمىغان چاغلاردا شۇنداق بولىدۇ. ناۋادا بۇنداق ئەھۋال بولۇپ قالسا، مۇسۇلمان كىشى بۇنداق ئىشلاردىن نەپرەتلەنگەن ھالدا ئىشلەپ تۇرۇپ ھارام ئىشتىن قۇرتۇلۇش ئۈچۈن داۋاملىق ئىزدىنىپ ھالال كەسىپكە يۆتكىلىشى كېرەك.

مۇسۇلمان دېگەن قانچىلىك كۆپ پايدا بولۇپ كېتىشىدىن قەتئىينەزەر گۇمانلىق ۋە دىننى ئاجىزلىتىدىغان جايلاردىن داۋاملىق ئۆزىنى يىراق تۇتىشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق كۆرسىتىدۇ:

«گۇمانلىق نەرسىلەرنى قويۇپ، گۇمان يوق نەرسىلەرنى قىل»⁽¹⁾.

«بەندە چەكلەنگەن ئىشلارنى قىلىپ سېلىشتىن ئەندىشە قىلىپ، چەكلەنمىگەن نەرسىلەرنى تەرك قىلمىغىچە، تەقۋادارلار دەرىجىسىگە ئېرىشەلمەيدۇ»⁽²⁾.

(1) - ئىمام ئەھمەد، تىرمىزى، نەسائى، ھاكىم ۋە ئىبنى ھىببان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان. ئىمام تىرمىزى (ھەسەن سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

(2) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

پۇل تېپىش مەسلىھىتىدە ئومۇمىي قائىدە:

پۇل تېپىشتىكى ئومۇمىي قائىدە شۇكى: ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارغا خالىغان يول ۋە خالىغان شەكىلدە پۇل تېپىشنى راۋا كۆرمەيدۇ، بەلكى ئىسلام دىنى جەمئىيەت ۋە كۆپچىلىكنىڭ مەنپەئەتىنى نەزەردە تۇتقان ھالدا تىرىكچىلىك قىلىشقا قانۇنلۇق ۋە قانۇنسىز يوللارنى ئايرىپ كۆرسەتكەن، بۇ ئايرىش مۇنداق بىر ئاساسىي پىرىنسىپقا تايىنىدۇ:

«پايدا ئېلىش پەقەتلا باشقىلارنىڭ زىيان تارتىشىغا باغلىق بولغان يوللارنىڭ ھەممىسى قانۇنسىزدۇر. ئادالەت ۋە رازىلىق بىلەن كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا مەنپەئەت ئالماشتۇرۇشى قانۇنلۇقتۇر» بۇ پىرىنسىپنى ئاللاھ تائالانىڭ شۇ سۆزى ئېنىق بايان قىلىدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا﴾

﴿ئى مۆمىنلەر، بىر - بىرىڭلارنىڭ ماللىرىنى ناھەق يول بىلەن يەۋالماڭلار، ئىككى تەرەپ رازى بولۇشۇپ قىلىشقان سودا - سېتىق ئارقىلىق ئېرىشكەن نەرسە بۇنىڭدىن مۇستەسنا، سىلەر ئۆزۈڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن سىلەرگە ناھايىتى مېھرىباندۇر، كىمكى چەكتىن ئېشىپ ۋە زۇلۇم قىلىپ ئۇنى (يەنى چەكلەنگەن ئىشلارنى) قىلىدىكەن، ئۇنى دوزاخقا كىرگۈزۈمىز﴾
[ئىسا سۈرىسى 29 - 30 - ئايەتلەر]

بۇ ئايەت تىجارەتنىڭ قانۇنلۇق بولۇشى ئۈچۈن ئىككى شەرت قويغان:

بىرىنچىسى: تىجارەت ئىككى تەرەپنىڭ رازىلىقى بىلەن بولۇشى.

ئىككىنچىسى: بىر تەرەپنىڭ پايدا ئېلىشى ئىككىنچى تەرەپنىڭ زىيان تارتىشىغا باغلىق بولماسلىقى. بۇنى ئايەتتىكى «ئۆزۈڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار» دېگەن بۇيرۇق بايان قىلىپ بېرىدۇ. مۇپەسسىرلەر بۇنى ئىككى مەنىدە تەفسىر قىلغان بولۇپ، ھەر ئىككى مەنىدە بۇ ئورۇنغا ئۇيغۇن كېلىدۇ.

بىرىنچى مەنىدە: بىر - بىرىڭلارنى ئۆلتۈرۈشمەڭلار.

ئىككىنچى مەنىدە: ئۆزۈڭلارنى ئۆز قولىڭلار بىلەن ئۆلتۈرمەڭلار.

دېمەك: «بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى: ئۆز مەنپەئەتى ئۈچۈن باشقىلارغا زىيان يەتكۈزىدىغان ھەر قانداق كىشى ئۆزىنىڭ قېنىنى ئېقىتقان، ئاخىرىدا يالغۇز ئۆزىنىلا ھالاكەتكە سۆزىگەن بولىدۇ. مەسىلەن: ئوغرىلىق، پارىخورلۇق، قىمارۋازلىق، ئالدامچىلىق، ساختىپەزلىك، جازانخورلۇق ۋە بۇلارغا ئوخشايدىغان كۆپلىگەن پۇل تېپىش يوللىرىدا ئۆز مەنپەئەتى ئۈچۈن باشقىلارغا زىيان يەتكۈزۈش بولغانلىقى ئۈچۈن بۇلار قانۇنسىز يوللاردۇر. بۇلارنىڭ بەزىلىرىدە ئىككى تەرەپنىڭ رازىلىقى بولۇش شەرتى تېپىلسىمۇ، ئاللاھ تائالانىڭ «ئۆزۈڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار» دېگەن ئايىتىدىكى مۇھىم شەرت تېپىلمايدۇ»⁽¹⁾.

(1) - ئەبۇل ئەئلامە مۇدۇدى: (ئىقتىساد ئاساسلىرى) ناملىق ئەسىرى، 152 - بەت.

ئۈچىنچى باب

توي - تۈكۈن ۋە ئائىلە ھاياتىدىكى ھالال ۋە ھارام

- ئىنسان تەبىئىتى ھەققىدە .
- توي قىلىشتا .
- ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە .
- تۇغۇت چەكلەشتە .
- ئەر - ئايالنىڭ ھوقۇقلىرى ھەققىدە .

ئاتا - ئانا ۋە بالىلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە.

بىرىنچى ئىنسان تەبىئىتى ھەققىدە

ئاللاھ تائالا ئىنساننى زېمىندىكى ئىزباسارى قىلىپ يارىتىپ، ئۇنى زېمىننى گۈللەندۈرۈشكە بۇيرىدى. ناۋادا ئىنسانلار زېمىندا باقىي بولۇپ تۇرمايدىغان بولسا، بۇ ۋەزىپە ھەرگىزمۇ ئادا بولمايتتى، شۇڭا ئىنسان زېمىندا ياشاپ كەلدى، تېرىقچىلىق قىلدى، ئىشلەپچىقاردى، بىنا قىلدى ۋە گۈللەندۈردى. دېمەك: ئىنسانلار ئاللاھ تائالا تاپشۇرغان ۋەزىپىنى ئادا قىلىپ كەلدى، بۇ ۋەزىپىنىڭ تولۇق ئورۇندىلىشى ئۈچۈن ئاللاھ تائالا ئىنسانلار ھاياتىنىڭ داۋاملىشىشىغا كاپالەتلىك قىلىدىغان بىر قىسىم ئىچكى تۈرتكە ۋە تەبىئەتلەرنى ئىنسانغا سىڭدۈرىۋەتكەن.

مەسىلەن: ئىنساندا ھاياتىنى ساقلاپ قالدىغان يېمەكلىكنى ئىزدەش تەبىئىتى بار، ئىنساندا يەنە جىنسىي مۇناسىۋەت ئورنىتىش تەبىئىتى بار، ئىنسانلار بۇ تەبىئەت بىلەن نەسلىنى ساقلاپ قالدۇ، بۇ ئىنساندىكى ئىنتايىن كۈچلۈك بىر تەبىئەت بولۇپ، ئىنسانلار بۇ تەبىئەتنىڭ ئۇسسۇزلۇقىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن بىر جۈرگە مۇھتاج.

ئىنسانلار بۇ جىنسىي تەبىئەت ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش يولىدا ئۈچ خىل پوزىتسىيىنىڭ بىرىنى تۇتۇشقا مەجبۇر:

جىنسىي تەبىئەت ئالدىدا ئىنساننىڭ پوزىتسىيىسى

بىرىنچى پوزىتسىيە: دىن ۋە ئەخلاق - پەزىلەتنى ئېتىراپ قىلمايدىغان، چەكسىز ئەركىنلىك تەشەببۇس قىلىدىغان

ئېقىملاردىكىدەك دىن، ئەخلاق ۋە ئۆرپ - ئادەت چەكلىمىسىنى قايرىپ قويۇپ، جىنسىي ئارزۇ - ھەۋىسىنى بولۇشىغا قويۇپ بېرىش. قانداق خالسا، قەيەردە خالسا ۋە كىم بىلەن خالسا جىنسىي ھەۋىسىنى قاندۇرۇش. ئىنسان بۇنداق ئەھۋالدا ھايۋان دەرىجىسىگە چۈشۈپ قالىدۇ، نەتىجىدە شەخس، ئائىلە ۋە پۈتۈن ئىنسانىيەتنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ.

ئىككىنچى پوزىتسىيە: جىنسىي ئارزۇ - ھەۋىسىنى پۈتۈنلەي بوغۇپ تاشلاپ، خۇددى مانى دىنى ۋە راھىبلىق ئېقىملىرىدىكىدەك ئۆزىنى مەھرۇم قىلىش ۋە جاپالىق تۇرمۇش كەچۈرۈش.

بۇ، جىنسىي ئارزۇيىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئۇنى تىرىك كۆمۈۋېتىشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ھەمدە بۇ، ئىنساندا جىنسىي تەبىئەتنى ياراتقان ئاللاھنىڭ ھېكمىتىنى ئىنكار قىلغانلىق ۋە بۇ تەبىئەتنى ئىنسانىيەت نەسلىنىڭ داۋاملىشىشى ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان ھايات قانۇنىيىتىگە قارشى تۇرغانلىق بولىدۇ.

ئۈچىنچى پوزىتسىيە: جىنسىي ئارزۇ - ھەۋىسىگە چەك - چېگرا سىزىپ، ئۇنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈپمۇ قويماي، بولۇشىغا قويۇپمۇ بەرمەي، ئۇنى ئاشۇ دائىرە ئىچىدە قاندۇرۇش.

مانا بۇ نىكاھلىنىشنى يولغا قويۇپ زىنانى چەكلىگەن ساماۋى دىنلارنىڭ تۇتقان يولىدۇر. خۇسۇسەن بۇ ئارزۇ - ھەۋەسنى ئېتىراپ قىلغان ۋە ئۇنى قاندۇرۇشقا ھالال يوللارنى قولايلاشتۇرۇپ بەرگەن، راھىبلىق ۋە ئاياللاردىن ئايرىم ياشاشنى چەكلىگەن، ھەمدە زىنا ۋە زىنانىڭ مۇقەددىمىلىرىنىمۇ قاتتىق چەكلىگەن ئىسلام دىنىنىڭ يولىدۇر.

مانا بۇ ئىنسان ئۈچۈن ئەڭ ئورتا ۋە نورمال يولىدۇر. ناۋادا توي قىلىش يولغا قويۇلمىغان بولسا، جىنسىي تەبىئەت ئىنسان

نەسلىنى ساقلاپ قېلىش رولىنى ئوينىمىغان بولاتتى. ئەگەر زىنا چەكلەنمەي، بىر ئايال بىر ئەرگە مەخسۇس قىلىنمىغان بولسا، دوستلۇق، مېھرى - شەپقەت ۋە سۆيگۈ قاتارلىق ئاليجاناب ئىجتىمائىي ۋە ئىنسانىي ھېس - تۇيغۇلارنى يېتىلدۈرىدىغان ئائىلىلەر قۇرۇلمىغان بولاتتى. ناۋادا ئائىلە بولمىغان بولسا، جەمئىيەتمۇ بولمىغان ۋە تەرەققى قىلمىغان بولاتتى.

زىناغا يېقىنلاشماڭلار

بارلىق ساماۋى دىنلارنىڭ زىنانى ھارام قىلىشتا ۋە ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇشتا بىردەك ئىتتىپاقلاشقانلىقىنى كۆرگىنىمىزدە ھەيران قالمايلىقىمىز كېرەك. ساماۋى دىنلارنىڭ ئاخىرقىسى بولسا، ئىسلام دىنىدۇر. ئىسلام دىنى ئۇنى چەكلەشتە قاتتىق چىڭ تۇرغان، ئۇنىڭدىن قاتتىق ئاگاھلاندىرغان، چۈنكى زىنا، نەسەبىنىڭ ئارىلىشىپ كېتىشىگە، نەسلىگە جىنايەت قىلىشقا، ئائىلىلەرنىڭ چۇۋۇلۇپ كېتىشىگە، كىشىلەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتلەرنىڭ پارچىلىنىشىغا، يۇقۇملۇق كېسەللەرنىڭ تارقىلىشىغا، شەھۋەتنى چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىشكە ۋە ئەخلاقنىڭ يىمىرىلىشىگە ئېلىپ بارىدۇ.

ئۇلۇغ ئاللاھ بۇ ھەقتە ھەقىقەتەن راست ئېيتقان:

﴿وَلَا تَقْرُبُوا الرِّئْيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾

﴿زىناغا يېقىنلاشماڭلار، چۈنكى ئۇ قەبىھ ئىشتۇر، يامان

بولدۇر﴾ [ئىسرا سۈرىسى 32 - ئايەت]

بىز يۇقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك، ئىسلام بىر نەرسىنى ھارام قىلىدىغان بولسا، ئۇنىڭغا ئېلىپ بارىدىغان بارلىق يوللارنى تاقاپ، ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بارلىق مۇقەددىمىلەرنىمۇ ھارام قىلىدۇ. شەھۋەتنى قوزغاپ، ئەر - ئايالغا پىتتە دەرۋازىسىنى ئاچىدىغان، زىناغا قىزىقتۇرىدىغان ياكى ئۇنى يېقىنلاشتۇرۇپ قۇلايلاشتۇرۇپ بېرىدىغان ھەرقانداق نەرسىنى بۇزۇقلۇقنىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە ئۇنىڭ يولىنى توسۇش ئۈچۈن ئىسلام دىنى چەكلەيدۇ ۋە ھارام قىلىدۇ.

نامەھرەم بىلەن خالىي بىر يەردە بولۇش ھارام

ئىسلام ھارام قىلغان مۇناسىۋەتلىرىنىڭ بىرى: ئەر كىشىنىڭ يات بىر ئايال بىلەن خالىي بىر يەردە بولۇشىدۇر. يات ئايال دېگىنىمىز: ئەر كىشىنىڭ توي قىلىشى مەڭگۈ چەكلەنگەن ئانا، ئاچا، سىڭىل، ھامماچا... قاتارلىق يېقىن تۇغقانلىرىدىن باشقا ئاياللاردۇر. (بۇنى كېيىنچە بايان قىلىمىز).

بۇ، ئۇلارنىڭ بىرى ياكى ھەر ئىككىسىگە ئىشەنمىگەنلىكتىن ئەمەس، بەلكى ئۇلارنى ئىككىيلەن يالغۇز قالغان ۋاقىتتىكى ئەرلىك ۋە ئاياللىق تەبىئىتى كۆڭلىگە سالىدىغان يامان ئويلىرىدىن ۋە ۋەسۋەسىلەردىن قوغداشتۇر. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

﴿ئاللاھ ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنگەن ئادەم، مەھرەمى يېنىدا بىللە بولمىغان يات ئايال بىلەن خالىي بىر يەردە بولمىسۇن، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئۈچىنچىسى شەپتان بولىدۇ﴾⁽¹⁾.

قۇرئان كەرىمىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرى ھەققىدە مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن:

﴿إِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾

﴿پەيغەمبەرنىڭ ئاياللىرىدىن بىر نەرسە سورىماقچى بولساڭلار، پەردە ئارقىسىدىن سوراڭلار، مۇنداق قىلىش سىلەرنىڭ دىللىرىڭلارنىمۇ، ئۇلارنىڭ دىللىرىنىمۇ ئەڭ پاك تۇتىدۇ﴾ [ئەھزاب سۈرىسى 53 - ئايەت]

ئىمام قۇرتۇبى بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ يەردە ئاياللار ھەققىدە ئەرلەرنىڭ ۋە ئەرلەر ھەققىدە ئاياللارنىڭ كۆڭلىگە كېلىۋالدىغان ئوي - پىكىرلەر كۆزدە تۇتىلىدۇ، يەنى: بۇنداق ئەخلاققا رىئايە قىلىش ئىنساننى ھىمايە قىلىدۇ، قۇرۇق گەپ - سۆزگە يول قويمىيدۇ، گۇماننى يېقىن كەلتۈرمەيدۇ. بۇ شۇنى بىلدۈرىدۇكى: بىر كىشى ئۆزىگە نامەھرەم بولغان بىر ئايال بىلەن بىر جايدا خالىي ئولتۇرۇشتا ئۆزىگە ئىشەنچ قىلىپ كەتمەسلىكى كېرەك، شۇنداق قىلغاندىلا ئۆزىگە داغ كەلتۈرمەي، ئۆزىنى تېخىمۇ ئىپپەتلىك تۇتالايدۇ»⁽²⁾.

(1) - ئىمام ئەھمەد ھەزرىتى ئامىر ئىبنى رابىئە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان، سەھىھە يىنىدىمۇ ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابىستىن: ((مەھرەمى يېنىدا بىللە بولمىغان بىر يات ئايال بىلەن ھەرگىزمۇ خالىي بىر يەردە بىللە بولۇپ قالماڭلار)) دەپ رىۋايەت قىلىنغان.

(2) - تەپسىرى قۇرتۇبى: 14 - توم، 228 - بەت.

تۇغقانلار ئارىسىدىكى كەڭچىلىك نەتىجىسىدە ئىنتايىن ئېغىر ئاقىبەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىش ئېھتىمالىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايال كىشىنى ئەرنىڭ تۇغقانلىرى بىلەن مەسىلەن: ئېرىنىڭ بىر تۇغقىنى، ئېرىنىڭ ئىككى تۇغقىنى قاتارلىق كىشىلەر بىلەن خالىي بىر يەردە ئولتۇرۇشتىن ئالاھىدە ئاگاھلاندۇرغان. دېمەك - تۇغقانلار بىلەن خالىي يەردە بولۇش، باشقىلارغا قارىغاندا بەكرەك خەتەرلىك، ئېزىپ سېلىش ئېھتىمالى تېخىمۇ كۈچلۈك، چۈنكى تۇغقان كىشى يات كىشىلەرنىڭ ئەكسىچە ھېچ تۇسالىغۇسىزلا ئۆيگە ۋە ئاياللارنىڭ قېشىغا كىرەلەيدۇ.

ئايال كىشىنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى، ھاممىسىنىڭ ئوغلى قاتارلىقلاردا ئۆزىنىڭ نامەھرەم تۇغقانلىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش. ئايال كىشى ئۇلار بىلەن بىللە خالىي يەردە ئولتۇرسا بولمايدۇ.

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «ئاياللار بار يەرگە كىرمەڭلار» بۇنى ئاڭلاپ ئەنسارلاردىن بىرسى: «ئى رەسۇلۇللاھ، ئەرنىڭ تۇغقىنىچۇ؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا:

«ئەرنىڭ تۇغقىنى ئۆلۈم» دەپ جاۋاب بەرگەن⁽¹⁾.

ھەدىسكە قارىغاندا، يات ئايال بىلەن يات ئىرىكىشىنىڭ خالىي يەردە بولۇشى بىر قانچە جەھەتتىن خەتەرلىك. چۈنكى ئىككىسى ئارىسىدا گۇناھ يۈز بەرگەن تەقدىردە، ئۇلار دىنىي خەتەرگە دۇچار بولغان بولىدۇ. ناۋادا ئېرى كۈنلەپ ئايالنى قويۇپ بېرىدىغان

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان. ھەدىستىكى «ئەرنىڭ تۇغقىنى» دېگەندىن مەقسەتنى ئىمام نەۋەۋى: ئاتىسى ۋە بالىسىدىن باشقا ئاكا - ئۇكا، ئۇلارنىڭ ئوغۇللىرى، تاغا ۋە تاغىنىڭ ئوغۇللىرى، ئاچا - سىڭلىنىڭ ئوغلى ۋە ھامباجىنىڭ ئوغلى قاتارلىقلار دەپ قارىغان. ئىمام مازەرى ئۇنى قېيىن ئانا دەپ قارىغان بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇ قېيىن ئاتىدىن باشقا يات تۇغقانلار ئاللىقاچان چەكلىمە دائىرىسىگە كىرىدىغانلىقىنى ئەسلىتەك ئۈچۈن شۇنداق دېگەن. فەتھۇل بارى: 11 - توم، 344 - بەت.

بولسا، بۇ ئايرىلىش ئايالغا ئېغىر كېلىدۇ. ھەمدە ئۇرۇق - تۇغقانلار ئارىسىدا بىر - بىرىگە گۇمانلىق قاراش ئەھۋالى يۈز بەرسە، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتكە ئېغىر تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ئۇنداق خەتەر پەقەت ئىنسان تەبىئىتىدىكى ھېس - تۇيغۇلاردىنلا كېلىپ قالماستىن، بەلكى يەنە ئائىلە ئىچى، ئەر - ئايال ئىككىيلەننىڭ ئىچكى ھاياتى ۋە سىرلىرىنىڭ يېپىلىپ، ۋات - ۋاتلار، يېتىم ئاقساقاللار ۋە باشقىلارنىڭ ئەھۋالىنى تىختىڭلاشقا ئامراق ئادەملەر ۋە باشقىلارنىڭ ئۆيىنى بۇزۇشقا خۇشتار كىشىلەرنىڭ ئاغزىغا چىقىپ قېلىشىدىنمۇ كېلىدۇ. بۇ ھەقتە ئىبنۇل ئەسىير⁽¹⁾ مۇنداق دەيدۇ: «ئەرنىڭ تۇغقانلىرى ئۆلۈمدۇر» دېگەن ئىبارە ئەرەبلەر قەدىمدىن تارتىپ قوللىنىپ كېلىۋاتقان ئۆسۈپتە ئېيتىلغان بىر ئىبارىدۇر، بۇ خۇددى (يولۋاس ئۆلۈمدۇر) (پادىشاھ ئوتتۇر) دېگەنگە ئوخشاش، يەنى يولۋاسقا يېقىنلاشماق ئۆلۈمگە، پادىشاھقا يېقىنلاشماق ئوتقا يېقىنلاشماق دېگەنلىكتۇر. دېمەك بۇ سۆزنىڭ مەنىسى: ئايال كىشىگە ئېرىنىڭ تۇغقانلىرى بىلەن بىللە خالى يەردە ئولتۇرۇش، باشقا يات كىشىلەر بىلەن بىللە خالى يەردە ئولتۇرىشىدىنمۇ بەكرەك خەتەرلىك. چۈنكى تۇغقىنى ئايالغا بەزى گەپ - سۆزلەرنى قىلىش ئارقىلىق ئېرىگە ئېغىر تەلەپ قويۇشقا، ئېرىگە ناچار مۇئامىلە قىلىشقا سەۋەب بولۇپ قالىدۇ. ھەمدە ئەر كىشى تۇغقانلىرىنىڭ ئۆي ئىچى ئەھۋالىدىن خەۋەر تېپىشىنى خالىمايدۇ».

(1) - ئىبنۇل ئەسىير: مۇبارەك ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى مۇھەممەد ئەل جەزىرى، ھەدىس، لۇغەت ۋە شەرئەت ئىلمىلىرىدە تونۇلغان ئالىم. نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازغان. ھ. 606. يىلى ۋاپات بولغان.

شەھۋانى قاراش

ئىسلام ھارام قىلغان نەرسىلەرنىڭ بىرى بولسا، ئەرنىڭ ئايالغا، ئايالنىڭ ئەرگە ئارتۇقچە قارىشىدۇر. كۆز قەلبىنىڭ ئاچقۇچىدۇر، قاراش پىستىنىڭ ئەلچىسى ۋە زىننىنىڭ مۇقەددىمىسىدۇر، شۇڭا ئاللاھ تائالا ئىپپەتلىك بولۇشقا بۇيرۇش بىلەن بارابەر پۈتۈن مۆمىن ئەر - ئاياللارنى تىكىلىپ قارىماسلىققا بۇيرىغان:

﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَرْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ ﴿۱۰﴾ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾

﴿مۆمىنلەرگە ئېيتقىنىكى، (نامەھرەملەرگە) تىكىلىپ قارىمىسۇن، ئەۋرەتلىرىنى (زىنادىن) ساقلىسۇن، مۇنداق قىلىش ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ ياخشىدۇر، ئاللاھ ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىدىن تولۇق خەۋەردار. مۆمىن ئاياللارغا ئېيتقىنىكى، نامەھرەملەرگە تىكىلىپ قارىمىسۇن، ئەۋرەتلىرىنى ياپسۇن، تاشقى زىننەتلىرىدىن باشقا زىننەتلىرىنى ئاشكارىلىمىسۇن، لىچەكلىرى بىلەن كۆكرەكلىرىنى ياپسۇن، (تاشقى زىننەتلىرىدىن باشقا) زىننەتلىرىنى ئەرلىرىدىن، ئاتىلىرىدىن، يا قېيناتىلىرىدىن، يا

ئوغۇللىرىدىن، يا ئەھلىرىنىڭ ئوغۇللىرىدىن، يا ئۆز قېرىنداشلىرىدىن، يا قېرىنداشلىرىنىڭ ئوغۇللىرىدىن، يا ھەمىشەلىرىنىڭ ئوغۇللىرىدىن، يا دىنداش ئاياللاردىن، يا قول ئاستىدىكى چۆرىلىرىدىن، يا خوتۇنلارغا ئېھتىياجى يوق خىزمەتچىلەردىن، يا بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلاردىن باشقىلارغا كۆرسەتمىسۇن، زىننەتلىرىنى باشقىلارغا بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئاياغلىرىنى يەرگە ئۇرمىسۇن ﴿نۇر سۈرىسى 30 - 31 - ئايەت﴾

بۇ ئىككى ئايەتتە بىرقانچە ئىلاھىي كۆرسەتمىلەر بار، بۇ كۆرسەتمىلەرنىڭ ئىككىسى ئەر - ئايال ھەممىسىگە ئورتاق قارىتىلغان، ئۇ بولسا، تىكىلىپ قارىماسلىق ۋە ئەۋرەتلىرىنى زىنادىن ساقلاش، باشقا كۆرسەتمىلەرنىڭ ھەممىسى ئاياللارغا قارىتىلغان.

بۇ ئىككى ئايەتكە نەزەر سالساق، قاراشنىڭ ھەممىنى ئەمەس، پەقەتلا بىر قىسمىنى چەكلىگەنلىكىنى، لېكىن ئەۋرەتنىڭ بىر قىسمىنى ئەمەس، پۈتۈنلەي ھەممىنى چەكلىگەنلىكىنى كۆرىۋالالايمىز، چۈنكى ئەۋرەتنى پۈتۈنلەي ساقلاش كېرەك، ئەمما قاراش بولسا، ئاللاھ كىشىلەرگە قىيىنچىلىق بولۇپ قالماستىن ۋە بەزى مەنپەئەتكە توسقۇنلۇق قىلماستىن ئۈچۈن كەتچىلىك قىلىپ قاراشنىڭ بىر قىسمىغا رۇخسەت قىلغان، بۇنى ئالدىمىزدا بايان قىلىمىز.

تىكىلىپ قارىماسلىق دېگەننىڭ مەنىسى، قارىماي كۆزنى يۈمۈۋېلىش دېگەنلىك ئەمەس، ياكى باشنى ئېگىپ يەرگە قارىۋېلىش ئەمەس، بۇنداق قىلىش مۇمكىن ئەمەس، ھەمدە مەقسەت قىلىنغانمۇ ئەمەس. شۇنىڭدەك ئاللاھ تائالانىڭ: ﴿وَأَعْضُ مِنْ صَوْتِكُمْ﴾ [لوقمان سۈرىسى 19 - ئايەت] (ئاۋازىڭنى پەسەيتكىن)

دېگەن ئايتىدىكى بۇيرۇقنىڭ مەنىسى سۆز قىلماي ئاغزىڭنى يۇمۇۋالغىن دېگەنلىك ئەمەس. دېمەك: تىكىلىپ قارىماسلىقنىڭ مەنىسى: كۆز سالماسلىق، قاراشتا ھايالىق بولۇش، ئۇتكەن - كەچكەن كىشىلەرگە خالىغانچە قاراپ تۇرۇۋەرمەسلىك، بىرىگە قارىغان بولسا پۈتۈن ھۆسنىگە چوڭقۇرلاپ، ئۇزۇن قاراپ تۇرماسلىق دېگەنلىكتۇر.

شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئەلى ئىبنى ئەبى تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا مۇنداق دېگەن: «ئى ئەلى بىر قارىغاندىن كېيىن يەنە قاراۋەرمىگىن، دەسلەپكى قاراشقا رۇخسەت، ئىككىنچى قاراشقا رۇخسەت يوق»⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەر - ئاياللارنىڭ بىر - بىرىگە ئاچكۆزلۈك ۋە تاماخورلۇق بىلەن قارىشىنى كۆزنىڭ زىناسى دەپ كۆرسىتىپ مۇنداق دېگەن:

﴿ئىككى كۆزمۇ زىنا قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ زىناسى قاراشتۇر﴾⁽²⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق شەھۋەتلىك قاراشلارغا زىنا دەپ نام بېرىشى، بۇنىڭ قانۇنسىز يول بىلەن ھوزۇرلىنىش ۋە جىنسىي ھەۋەسنى قاندۇرۇشنىڭ بىر يولى بولغانلىقى ئۈچۈندۇر.

بۇ ھەزرىتى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىنجىلدا كەلگەن شۇ سۆزىگە ئۇيغۇن كېلىدۇ: «بىلەردىن بۇرۇنقىلار زىنا قىلما دېيىشەتتى، مەن بولسام سىلەرگە دەيمەنكى: كىمكى كۆزى بىلەن قارىسا زىنا قىلغان بولىدۇ».

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

بۇنداق ئاچكۆزلەرچە ھوزۇرلۇنۇپ قاراش ئىپپەت ۋە ئەخلاق ئۈچۈنلا خەتەر بولۇپ قالماستىن، بەلكى تەپەككۈر ئىقتىدارىنىڭ ساغلاملىقىغا، كۆڭۈلنىڭ خاتىرجەملىكىگىمۇ خەتەرلىكتۇر.

ئەۋرەتكە قاراش ھارامدۇر

ئەۋرەتلەرگە قاراشقا بولمايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام – ئەر كىشى ئەر كىشىگە، ئايال كىشى ئايال كىشىگە قاراش بولسۇن، قاراش شەھۋەت بىلەن بولسۇن ياكى بولمىسۇن – ئەۋرەتلەرگە قاراشنى چەكلەپ مۇنداق دېگەن:

«ئەر كىشى ئەر كىشىنىڭ ئەۋرىتىگە قارىمىسۇن، ئايال كىشىمۇ ئايال كىشىنىڭ ئەۋرىتىگە قارىمىسۇن، ئەر كىشى ئەر كىشى بىلەن بىر ئورۇندا ياتمىسۇن، ئايال كىشىمۇ ئايال كىشى بىلەن بىر ئورۇندا ياتمىسۇن»⁽¹⁾.

ئەر كىشىنىڭ ئايال ياكى ئەر قارىسا بولمايدىغان ئەۋرىتى بىر ھەدىستە كۆرسىتىلگەندەك: كىندىك بىلەن تىز ئارىلىقى دەپ بەلگىلىنىدۇ. ئىمام ئىبنى ھەزم ۋە بەزى مالىكىي مەزھەب ئالىملىرى: يوتا ئەر كىشى ئۈچۈن ئەۋرەت ئەمەس دەپ قارايدۇ.

ئايال كىشىنىڭ ئەۋرىتى يات ئەرلەرگە نىسبەتەن: يۈزى ۋە ئىككى قولى (بېغىشىغىچە) دىن باشقا پۈتۈن بەدىنىدۇر.

ئەمما ئايال كىشىنىڭ مەھرىمىگە (دادىسى، ئاكا - ئىنىلىرى ... گە) نىسبەتەن ئەۋرىتىنى بولسا، ئۇنى ئالدىمىزدا بايان قىلىمىز.

(1) - ئىمام مۇسلىم، ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان. ئالىملار يەنە بۇ ھەدىسنى ئەرلەرنىڭ ئەرلەر بىلەن، ئاياللارنىڭ ئاياللار بىلەن بىر يوتقاندا جىسمى تېگىشىپ يېتىشىشنىڭ چەكلەنگەنلىكىگە دەلىل قىلىپ كۆرسەتكەن.

قاراش چەكلەنگەن ئەۋرەتلەرنى قول ياكى جىسىمنىڭ باشقا بىر ئەزاسى بىلەن تۇتۇشقا ھەم بولمايدۇ. بىز يۇقىرىدا قاراش ۋە تۇتۇش جەھەتتىن بايان قىلغان بۇ ھۆكۈملەر زۆرۈر ئەھۋال ۋە پەۋقۇلئاددە ئېھتىياج بولماسلىق شەرتىگە باغلىق، ئەگەر زۆرۈر ۋە جىددىي - مەسىلەن: تىز قۇتقۇزۇش ۋە داۋالاش زۆرۈرىيىتىدەك - ئەھۋال بولۇپ قالسا ھاراملىق ھۆكۈمى كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ. ھەمدە قاراش رۇخسەت قىلىنغان ھەرقانداق يەرلەرگە قارىغان تەقدىردە ئېزىپ كېتىش ئېھتىمالى بولسا، ئۇنداق يەرلەرگە قاراشقا بېرىلگەن رۇخسەتمۇ كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ. خەتەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش جەھەتتىن قاراش چەكلىنىدۇ.

قاراشتىكى مۇباھلىق دائىرىسى

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئەھكاملاردىن مەلۇم بولىدۇكى، ئايال كىشى ئەر كىشىنىڭ ئەۋرەت بولمىغان ئەزالىرىغا (يەنى كىندىكىنىڭ ئۈستى، تىزىنىڭ ئاستىغا) ئەگەر بىر يامان ئاقىۋەت كەلتۈرۈپ چىقارمايدىغان ياكى ھېسسىيات قوزغىمايدىغان بولسا قارىسا بولىدۇ. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئائىشەگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدىدە ھەبەشسىتانلىقلارنىڭ نەيزە ئويۇنىنى كۆرۈشكە رۇخسەت قىلغان، ھەزرىتى ئائىشە ئۇلارغا زېرىككىچە قاراپ تۇرۇپ، ئاندىن قايتىپ كەتكەن⁽¹⁾.

ئەر كىشىنىڭمۇ ئايالنىڭ ئەۋرەت بولمىغان ئەزالىرىغا (يەنى يۈزى ۋە قولغا) ھېسسىيات قوزغۇلۇش بولمىسا، ياكى يامان ئاقىۋەت يۈز بېرىشتىن قورقىمىغان ئەھۋاللاردا قارىسا بولىدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا رىۋايەت قىلىشىچە: ئۇنىڭ قىز بىرتۇغقىنى ئەسما، جىسمى كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان نېپىز بىر كىيىم كەيگەن ھالدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال يۈزىنى باشقا تەرەپكە ئۆرۈۋېلىپ، ئۇنىڭغا: «ئى ئەسما، ئايال كىشى بالاغەتكە يەتسە، جىسمىدىن ماۋۇ - ماۋۇ يەردىن باشقىسى كۆرۈنسە بولمايدۇ» دېدى - دە يۈزىگە ۋە قولغا ئىشارەت قىلدى⁽¹⁾.

بۇ ھەدىس ئاجىز بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى ئېزىپ كېتىش ئەندىشىسى بولمىغان چاغدا ئايال كىشىنىڭ يۈز ۋە قولغا قارىسا بولىدۇ دەيدىغان بىر قانچە سەھىھ ھەدىسلەر كۈچلەندۈرىدۇ.

سۆزنىڭ خۇلاسىسى: ئايالنىڭ ياكى ئەرنىڭ ئەۋرىتىدىن تاشقىرى ھەرقانداق بىر يەرگە شەھۋەت قوزغىلىشىغا يول قويىمىغان ھالدا قارىسا بولىدۇ، لېكىن قارىغاندا تىكىلىپ قارىماسلىق ھەمدە قاراۋەرمەسلىك شەرت.

ئىسلام تۇيۇقسىز كۆزى چۈشۈپ قالغان ئەھۋاللاردا كەڭچىلىك قىلىدۇ. ھەزرىتى جەرر ئىبنى ئابدۇللاھ مۇنداق دېگەن: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن تۇيۇقسىز قاراپ سېلىش ھەققىدە سورىسام، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «دەرھال كۆزۈڭنى باشقا يەرگە يۆتكىگىن» دېدى»⁽²⁾. يەنى ئارقا - ئارقىدىن قاراۋەرمىگىن.

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد، مۇسلىم، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

ئاياللار زىننىتىنىڭ كۆرسىتىشكە بولىدىغانلىرى ۋە بولمايدىغانلىرى

يۇقىرىقى ئىككى ئايەتتە ئەر ۋە ئاياللارنىڭ بىر - بىرىگە قارىشى ھەققىدىكى ھۆكۈم بايان قىلىندى، ئەمما ئىككىنچى ئايەتتە بولسا، ئاياللارغا خاس كۆرسەتمىلەر تۇۋەندىكىچە بايان قىلىندۇ:

﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾

﴿تاشقى زىننەتلىرىدىن باشقا زىننەتلىرىنى ئاشكارىلىمىسۇن﴾

[نۇر سۈرىسى 31 - ئايەت]

يۈز، چاچ ۋە جىسىم گۈزەللىكى قاتارلىق تەبىئىي زىننەت بولسۇن ياكى كىسىم - كىچەك، ئالتۇن ئەسۋاپ ۋە رەڭ - بويلاق قاتارلىق سۈنئىي زىننەت بولسۇن، ئايال كىشىنى زىننەتلەيدىغان ۋە چىرايلىقلاشتۇرىدىغان ھەرقانداق نەرسە ئايال كىشىنىڭ زىننىتى ھېسابلىنىدۇ. بۇ ئايەتتە ئاللاھ تائالا ئاياللارغا بۇنداق زىننەتلىرىنى يوشۇرۇشقا بۇيرىغان، ھەمدە ئۇلارنى كۆرسىتىشنى چەكلىگەن، بۇ زىننەتلەردىن پەقەتلا سىرتتىن كۆرۈنۈپ تۇرىدىغانلىرىغا رۇخسەت قىلغان.

ئالىملار «سىرتتىن كۆرۈنگەن زىننەتلەر» نىڭ چەك - چېگرىسىنى ۋە مىقدارىنى بەلگىلەشتە ھەرخىل قاراشلاردا بولغان. بۇنىڭ مەنىسى: قەستەن بولماستىن ئۆزى كۆرۈنۈپ قالغان زىننەتلەر دېگەن بولامدۇ؟ مەسىلەن: شامال قايرىپ ئېچىۋەتكەن زىننەتكە ئوخشاش، ياكى بولمىسا، ئادەتتە ئوچۇق تۇرىدىغان ھەمدە ئوچۇق تۇرىشى كېرەك بولغان يەرلەرمۇ؟

دەسلەپكى دەۋر ئالىملىرىنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ قارىشى ئىككىنچى قاراشنى كۆرسىتىدۇ.

ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ﴿سەرتتىن كۆرۈنگەن زىننەتلەر﴾ دېگەن ئايەتنى تەپسىر قىلىپ: «بۇلاردىن سۈرمە ۋە ئۈزۈك مەقسەت قىلىنىدۇ» دېگەن. ھەزرىتى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىنمۇ شۇنداق قاراش رىۋايەت قىلىنغان.

سۈرمە بىلەن ئۈزۈكنى كۆرسىتىشكە بېرىلگەن رۇخسەت ئۇنىڭ ئورنىنى ئىزھار قىلىشنى تەقەززا قىلىدۇ، ئۇ بولسا، يۈز ۋە قولدۇر. بۇ قاراش ھەزرىتى سەئىد ئىبنى جۇبەير⁽¹⁾، ھەزرىتى ئەتا⁽²⁾، ئىمام ئەۋزائى⁽³⁾ ۋە باشقا كۆپلىگەن ئالىملاردىن ئاشكارا ئىپادىلەنگەن.

ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا، ھەزرىتى قەتادە⁽⁴⁾ ۋە باشقىلاردىن: سەرتتىن كۆرۈنگەن زىننەتلەرگە ئىككى بىلەيزۈكنى قوشۇۋېتىش رىۋايەت قىلىنغان. بۇ، كۆرسىتىش چەكلەنگەن زىننەتلەر قاتارىدىن بىلەكنىڭ بىر قىسمىنى چىقىرىۋەتكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ، لېكىن بىلەكنىڭ يېرىمىمۇ ياكى بىلەيزۈك ئورۇنلىرىمۇ، بۇنىڭدا ھەرخىل قاراشلار بار.

بۇ كەڭچىلىكنىڭ ئۇدۇلىدا ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد ۋە نەخائى⁽⁵⁾ قاتارلىقلاردەك چىڭىتتۇرۇش تەكەنلەر بولۇپ، ئۇلار سەرتتىن كۆرۈنگەن زىننەتنى كۆينەك قاتارلىق سەرتتىن كۆرۈنىدىغان كىيىم - كېچەك دەپ قارىغان، چۈنكى بۇلارنى يوشۇرۇش مۇمكىن ئەمەس.

مېنىڭچە بۇ قاراشلارنىڭ ئەڭ كۈچلۈكى: ﴿سەرتتىن كۆرۈنگەن زىننەت﴾ تىن مەقسەت: يۈز ۋە قوللار بىلەن بىللە ئادەتتە چېكىدىن ئاشۇرىۋەتمىگەن ھالدا ئىشلىتىلىدىغان قولغا سالىدىغان

(1) - سەئىد ئىبنى جۇبەير: كاتتا تايىنىلاردىن بىرى. ھ. 95 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - ئەتا: ئەتا ئىبنى ئەبى راباھ، مەشھۇر تايىنى فەقىھ. ھ. 114 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - ئەۋزائى: ئابدۇراھمان ئىبنى ئەمر، فەقىھى ئىماملىرىنىڭ بىرى. ھ. 157 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(4) - قاتادە ئىبنى دىئامە ئەسەدۇسى، تايىنى، كاتتا مۇپەسسىر ۋە فەقىھ. (60 - 117ھ) - ت.

(5) - ناخائى: ئىبراھىم ئىبنى بەزىد، تايىنى ۋە كاتتا فەقىھ. ھ. 96 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

ئۈزۈك، كۆزگە سۈرتىدىغان سۈرمىدەك زىننەتلەر» دېگەن قاراشتۇر. ساھابە ۋە تابىئىيلاردىن بىر گورۇپ شۇنداق قاراشتا بولغان⁽¹⁾.

ھازىرقى ئەسرىمىزدىكى ئاياللار ئىگەككە، لەۋگە ۋە تىرناق قاتارلىق يەرلەرگە ئىشلىتىۋاتقان رەڭ - بوياق ۋە ئۇپا - ئەڭلىكلەر رۇخسەت دائىرىسىگە كىرمەيدۇ. چۈنكى بۇنداق نەرسىلەر پەۋقۇلئاددە زىننەت بولۇپ، بۇلارنى پەقەتلا ئۆي ئىچىدىلا ئىشلەتسە بولىدۇ. ئەمما بۈگۈنكى كۈنلەردە ئاياللارنىڭ ئۆيىدىن چىقىدىغان چاغدا ئەرلەرنى جەلب قىلىش ئۈچۈن بۇنداق گىرىم بۇيۇملىرىنى ئىشلىتىشى بولسا ھارامدۇر. يەنە ئايەتتىكى تاشقى زىننەت دېگەن سۆزنى تاشقى كىيىم - كېچەك دەپ قاراشمۇ ئەقىلگە مۇۋاپىق ئەمەس، چۈنكى بۇنى ئالاھىدە ئايرىپ تۇرۇپ رۇخسەت قىلمىسىمۇ، كىيىم - كېچەك بەرىبىر سىرتتىن كۆرۈنۈپ تۇرماي چارە يوق، ئۇنى شامال قايرىپ ئېچىۋەتكەن يەرلەر دەپ قاراشمۇ شۇنداق، چۈنكى شامال قايرىپ ئېچىۋەتكەن ئەھۋاللاردا ئىنسان چارىسىز قالىدۇ، شۇڭا بۇنى ئالاھىدە ئۈمۈمىي ھۆكۈمدىن ئايرىش ھاجەتسىز.

ئايەتتىكى ئايرىشتىن دەرھاللا مۇسۇلمان ئاياللارنىڭ يوشۇرۇش ئىمكانىيىتى بولغان بىر نەرسىنى ئىزھار قىلىشقا بېرىلگەن بىر رۇخسەتنى كۆرىۋالالايمىز، ئۇ نەرسە يۈز بىلەن قول بولىشى ئەقىلگە مۇۋاپىق.

دېمەك: يۈز بىلەن قولغا رۇخسەت قىلىنغان، چۈنكى بۇلارنى يۆگەش ئاياللارغا قىيىنچىلىق كەلتۈرىدۇ، بولۇپمۇ بالىلىرىنى بېقىش مەجبۇرىيىتى بار تۇل ئايال بىلەن، نامرات ئېرىگە ياردەملىشىپ ئىشلەيدىغان ئاياللاردەك سىرتقا چىقىشقا مۇھتاج ئاياللار ئۈچۈن تېخىمۇ قىيىن بولىدۇ.

(1) - بۇ قاراشنى ئىمام تايەرى، فۇرتۇبى، زەمەخشەرى، رازى ۋە يەنە باشقا مۇفەسسسلەر تاللىغان، تېخىمۇ كەڭ مەلۇمات ئۈچۈن ئۇلارنىڭ نۇر سۈرىسىدىكى ئاشۇ ئايەتكە بەرگەن تەفسىرىگە قاراڭ.

ئىمام قۇرتۇبى بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن:

«يۈز بىلەن قول كۆپىنچە ئەھۋاللاردا، ھەم ئادەتتە، ھەم ناماز ۋە ھەجگە ئوخشاش ئىبادەتلەردە ئوچۇق تۇرىدىغان بولغاچقا ئايەتتە ئومۇمىي ھۆكۈمدىن ئايرىپ قىلىنغان رۇخسەت شۇنىڭغا ئۇدۇل كېلىدۇ. ئىمام ئەبۇ داۋۇد ھەزرىتى ئائىشەدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىسمۇ بۇنى كۆرسىتىدۇ، بۇ ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزى ئەسمائە تېگىنى كۆرسىتىپ تۇرىدىغان نىپىز كىيىم بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىگە كىرگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال يۈزىنى باشقا تەرەپكە ئۆرۈپ ئۇنىڭغا: «ئى ئەسمائە، ئايال كىشى بالاغەتكە يەتكەندە، جىسمىدىن ماۋۇ - ماۋۇ يەردىن باشقا يەر كۆرۈنسە بولمايدۇ» دېدى - دە يۈزىگە ۋە قولغا ئىشارەت قىلدى".

يەنە ئاللاھ تائالانىڭ:

﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾

﴿مۆمىنلەرگە ئېيتقىنىكى، نامەھرەملەرگە تىكىلىپ قارىمىسۇن﴾ دېگەن نۇر سۈرىسى 30 - ئايىتىدە شۇ چاغلاردىكى ئاياللارنىڭ يۈزلىرىنىڭ يۆگەلمىگەنلىكىگە ئىشارەت بار. ناۋادا ئاياللارنىڭ يۈزى بىلەن بارلىق جىسمى يۆگەلگەن بولسا، تىكىلىپ قارىماڭلار دەپ بۇيرۇشقا نېمە ھاجەت؟

شۇنداق بولغاندىمۇ، ھازىرقى ئەسىرىمىزدە بۇزۇقچىلىق، ئەخلاقسىزلىق ۋە پاسىقلىق كەڭ تارقىلىپ كەتكەنلىكتىن، كۈچنىڭ يېتىشىچە زىبۇ - زىننىتىنى يوشۇرۇپ، ھەتتا يۈزىنىمۇ يۆگەپ يۈرىشى، مۇسۇلمان ئاياللار ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشىدۇر، بولۇپمۇ ساھىبجامال ئاياللار تېخىمۇ دىققەت قىلىشى كېرەك.

﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾

﴿بېچەكلىرى بىلەن كۆكرەكلىرىنى ياپسۇن﴾ [نۇر سۈرىسى 31 -

ئايەت]

مۇسۇلمان ئايال بېشىنى، كۆكرىكىنى، بويىنىنى ۋە گېلىنى يۆگىشى، بۇ ئەزالارنى كىشىلەرگە كۆرسەتمەسلىكى لازىم.

﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾

﴿تاشقى زىننەتلىرىدىن باشقا زىننەتلىرىنى ئەرلىرىدىن، ئاتىلىرىدىن... باشقا كىشىلەرگە كۆرسەتمەسۇن﴾ [نۇر سۈرىسى 31 - ئايەت]

بۇ بۇيرۇق مۆمىن ئاياللارنىڭ قۇلاق، چاچ، بويۇن، كۆكرەك ۋە پاچاق قاتارلىقلارغا ئوخشاش زىننەتلىرىنى يات ئەرلەرگە كۆرسىتىشىنى چەكلىگەن.

لېكىن ئۇ چەكلىمىدىن ئون ئىككى تۈرلۈك كىشىنى ئايرىپ چىقىرىۋەتكەن، بۇلار:

1 - ئەرلىرى: شۇڭا ئېرى ئايالنىڭ خالىغان يېرىنى كۆرسە بولىدۇ، ئايالمۇ ئېرىنىڭ خالىغان يېرىنى كۆرسە بولىدۇ. ھەدىستە:

﴿ئەۋرىتىڭىنى ئايالڭىدىن باشقا كىشىلەردىن ساقلىغىن﴾ دەپ كۆرسىتىلگەن.

2 - ئاتىلىرى: بۇلارنىڭ ئىچىگە ئانا ۋە ئاتا تەرەپتىن چوڭ دادىلارمۇ كىرىدۇ.

3 - قېيىناتىلىرى: چۈنكى قېيىناتىلار ئۇلارغا نىسبەتەن ئاتىلارنىڭ ئورنىدا.

4 - بالىلىرى: نەۋرىلىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش.

5 - ئەزىزلىرىنىڭ بالىلىرى: ئۆيدە ئارىلىشىپ ئولتۇرۇش زۆرۈرىيىتى ھەمدە ئۇ ئايال ئۆي ئىچىدە ئۇلارنىڭ ئانىسىنىڭ ھۆكۈمىدە بولغانلىقى ئۈچۈن⁽¹⁾.

6 - ئاكا - ئۆكىلىرى: بۇلار مەيلى بىر تۇغقان بولسۇن ياكى ئاتا بىر ياكى ئانا بىر تۇغقان بولسۇن ھەممىسى ئوخشاش.

7 - ئاكا - ئۆكىلىرىنىڭ بالىلىرى: بۇ، ئەر كىشى بىلەن ھاممىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا مەڭگۈلۈك مەھرەملىك بولغانلىقى ئۈچۈندۇر.

8 - ئاچا - سىڭىللىرىنىڭ بالىلىرى: بۇ، ئەر كىشى بىلەن ھاممىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا مەڭگۈلۈك مەھرەملىك بولغانلىقى ئۈچۈندۇر.

9 - ئاياللار: يەنى ئۇلار بىلەن تۇغقانچىلىق تەرەپتىن بولسۇن ياكى مۇسۇلمانچىلىق جەھەتتىن بولسۇن بېرىش - كېلىش قىلىدىغان ئاياللار. ئەمما مۇسۇلمان ئەمەس ئاياللار ئايال كىشىنىڭ زىننىتىدىن پەقەتلا يات كىشىلەرگە رۇخسەت قىلىنغان يۈز بىلەن قولدىن باشقا يەرنى كۆرسە بولمايدۇ.

(1) - ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دېگەن: "زىننەتنى كۆرسىتىشتە قۇرئان كەرىم ھەممە مەھرەملەرنى بىر قاتاردا سانغان، بىراق ئۇلارنىڭ تەرتىمى ۋە كۆرسىتىلىدىغان زىننەت مىقدارى يېقىنچىلىقنىڭ تەبىئىتىگە قاراپ ئوخشاش بولمايدۇ. مەسىلەن: ئۆز ئاتىسىغا كۆرسىتىدىغاننى قېيىناتىسىغا كۆرسەتمەيدۇ.

10 - قول ئاستىدىكى قۇللىرى: چۈنكى ئىسلام قۇل ۋە كېنىزەكلەرنى ئائىلە ئەزالىرىغا ئوخشاش قىلىۋەتكەن، بەزى ئىماملار بۇ كېنىزەكلەرگىلا خاس دەپ قارىغان.

11 - ئاياللارغا ئېھتىياجى يوق خىزمەتچىلەر: بۇلاردا تۆۋەندىكى ئىككى شەرت تولۇق بولشى كېرەك:

بىرىنچىسى: ئاياللار بار ئۆيگە كىرىپ - چىقىپ خىزمەت قىلىدىغان بولشى .

ئىككىنچىسى: جىنسىي شەھۋىتى يوق بولشى .

12 - ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋەتنى چۈشەنمەيدىغان كىچىك بالىلار، يەنى جىنسىي تۇيغۇسى قوزغالمايدىغان كىچىك بالىلار: ئىگەر ئۇلاردا بۇنداق ھېس - تۇيغۇ كۆرەلسە، بالاغەتكە يەتمىگەن بولسىمۇ، ئۇلارغا ئىچكى زىننىتىنى كۆرسەتسە بولمايدۇ.

يۇقىرىقى ئايەت تاغىلار (ئاتنىڭ ئاكا - ئۇكىلىرى ياكى ئانىنىڭ ئاكا - ئۇكىلىرى) ھەققىدە بىر نەرسە دېمىدى، چۈنكى ئۇلار ئادەتتە ئاتىلارنىڭ ئورنىدا، ھەدىستە: «تاغا ئاتىغا ئوخشاشتۇر»⁽¹⁾ دەپ كۆرسىتىلگەن.

ئاياللارنىڭ ئەۋرەتلىرى

يۇقىرىقىلارغا بىنائەن ئېيتالايمىزكى: ئايال كىشىنىڭ جىسمىدىن كۆرىنىشى چەكلەنگەن يەرلەر يۆگەش كېرەك بولغان ئەۋرەتتۇر، شۇڭا ئۇنى ئېچىش ھارامدۇر .

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان .

دېمەك: يات ئەر كىشىلەر بىلەن مۇسۇلمان ئەمەس ئاياللار ئۈچۈن مۇسۇلمان ئاياللارنىڭ ئەۋرىتى يۈز ۋە قولىدىن باشقا پۈتۈن جىسمىدۇر، ئىمام رازى⁽¹⁾ ئېيتقاندا يۈز بىلەن قولى مۇئامىلە ۋە ئېلىم - سېتىم قاتارلىق ئېھتىياج ئۈچۈن ئېچىش رۇخسەت قىلىنغان، شۇڭا ئاياللار ئېچىش زۆرۈر بولمىغان يەرلەرنى يۈگەشكە بۇيرۇلغان، كۆرسىتىش زۆرۈر بولغان يەرلەرگە رۇخسەت بېرىلگەن، چۈنكى ئىسلام قانۇنى كەڭچىلىك تەشەببۇس قىلىدىغان قانۇندۇر.

ئىمام رازى مۇنداق دېگەن: «يۈز بىلەن قولىنىڭ كۆرىنىشى زۆرۈر دەپ قارالغانلىقتىن بۇلارنىڭ ئەۋرەت ئەمەسلىكىگە ئالىملار ئىتتىپاقلاشقان، ئەمما پۈتۈن كۆرىنىشى زۆرۈر بولمىغاچقا پۈتۈن ئەۋرەتمۇ، ياكى ئەمەسمۇ دەپ ئىختىلاپلاشقان»⁽²⁾.

نۇر سۈرىسىدىكى ئايەتتە بايان قىلىنغان 12 تۈرلۈك كىشىلەر ئۈچۈن ئايال كىشىنىڭ ئەۋرىتى: قۇلاق، بويۇن، چاچ، كۆكرەك، بىلەك ۋە پاچاققا ئوخشاش سىرتقى زىننەت ئورۇنلىرىدۇر، بۇنداق زىننەتلەرنى ئاشۇ 12 خىل كىشىگە كۆرسىتىشكە ئاشۇ ئايەت رۇخسەت قىلغان.

ئۇندىن باشقا دۈمچە، قورساق، ئىچكى ئەۋرەت ۋە يوتا قاتارلىق يەرلەرنى ئايال كىشى ئۆز ئېرىدىن باشقا ھېچبىر ئەر ياكى يات ئايالغا كۆرسەتسە بولمايدۇ.

ئايەتتىن ئاشۇ مەنىنى چۈشىنىش مۇمكىن، بۇ مەنە بەزى ئىماملارنىڭ «مەھرەم بىلەن باشقا ئاياللارغا نىسبەتەن ئايال كىشىنىڭ ئەۋرىتى كىندىك بىلەن تىز ئارىلىقىدۇر» دېگەن قاراشلىرىدىن تېخىمۇ مۇۋاپىقراق تۇر، بەلكى ئايەتنىڭ بۇ مەنىسى

(1) - ئىمام رازى: مۇھەممەد ئىبنى ئۇمەر ئەلھۇسەينى، ئاتاقلىق مۇپەسسىر ۋە كاتتا شەرئەتشۇناس ئالىم. ھ. 606 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.
(2) - فەخرۇررازى تەفسىرى: 23 - توم، 205 - 206 - بەتلەر.

بەزى ئالىملارنىڭ: «مەھرەم بولغانلارغا نىسبەتەن ئايال كىشىنىڭ ئەۋرىتى: ئۆيىدە ئىش قىلىش ئەسناسىدا ئېچىشقا مەجبۇر بولمىغان يەرلەردۇر، شۇڭا ئادەتتە ئۆي ئىچىدە ئىش قىلغاندا كۆرۈنگەن يەرلەرگە مەھرەم كىشىلەر قارىسا بولىدۇ» دېگەن قاراشلىرىغا تېخىمۇ يېقىندۇر.

بۇ سەۋەبتىن مۆمىنلەرنىڭ ئاياللىرىغا سىرتقا چىقىدىغان چاغدا كەڭ ۋە ھەممە يەرنى تولۇق يۆگەيدىغان كىيىم بىلەن چىقىش بۇيرۇق قىلىنغان، چۈنكى ئۇلار ئاشۇنداق ئېسىل كىيىم بىلەنلا كاپىر ۋە باشقا بۇزۇق ئاياللاردىن پەرقلىنەلەيدۇ. بۇ ھەقتە جانابى ئاللاھ پەيغەمبىرىگە بۇ ئىلاھىي ۋە ئۇمۇمىي ئۇقتۇرۇشنى ئۈمىتىگە ئېلان قىلىشنى بۇيرىغان:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾

﴿ئى پەيغەمبەر! ئاياللىرىڭغا، قىزلىرىڭغا ۋە مۆمىنلەرنىڭ ئاياللىرىغا ئېيتقىنكى پۈركەنچە بىلەن بەدىنىنى ئوربۇلسۇن، بۇنداق قىلغاندا ئۇلارنىڭ (ئىپپەتلىك ئىكەنلىكى) ئوڭاي تونىلىدۇ - دە، باشقىلار ئۇلارغا چېقىلمايدۇ﴾ [ئەھزاب سۈرىسى 59 - ئايەت]

بۇ ئايەتتىكى پۈركەنچە: ئايال كىشى يۆگىنىدىغان چوڭ كىيىمدۇر.

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى بەزى ئاياللار ئۆيىدىن تالاغا چىققان چاغدا بويۇن، چاچ ۋە گال قاتارلىق بەزى گۈزەللىكلىرىنى ئېچىش ئارقىلىق پاسىقلارنى ۋە يامان يولدىكى كىشىلەرنى ئارقىسىدىن ئەگەشتۈرۈۋالغىنى، شۇڭا بۇ ئۇلۇغ ئايەت مۆمىن ئايالنى جىسمىنىڭ بەزى يەرلىرى ئېچىلىپ قالماستىن، ئىپپەتلىك مۆمىن ئايال

ئىكەنلىكى كۆرىنىشىدىن مەلۇم بولشى، ھېچقانداق بۇزۇق ئادەمنىڭ ۋە مۇناپىقنىڭ ئۆزىنى بىئارام قىلماسلىقى ئۈچۈن كىيىمنى ئۈستىگە تولۇق يېپىشقا بۇيرىدى. ئايەتنىڭ كۆرسىتىشىچە، بۇ بۇيرۇق بەزىلەر دېگەندەك، ئاياللاردىن قورققانلىقتىن ياكى ئۇلارغا ئىشەنمىگەنلىكتىن بېرىلگەن ئەمەس، بەلكى ئۇلارغا پاسىق ۋە بۇزۇق كىشىلەرنىڭ ئازار بېرىپ قويىشىدىن ئەنسىرىگەنلىكتۇر، چۈنكى زىبۇ - زىننىتىنى ئېچىۋەتكەن، ماڭغاندا سىڭايان ماڭىدىغان، گەپ قىلغاندا سۇيۇقلۇق بىلەن گەپ قىلىدىغان ئاياللار، ئەرلەرنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ ۋە يامان يولدىكىلەرنىڭ كۆڭلىگە تەمە پەيدا قىلىدۇ، مانا بۇ ئاللاھ تائالانىڭ ئاياللارغا قىلغان بۇيرۇقىنىڭ كۆرسەتكەن ئۆلچىمىدۇر:

﴿لَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾

﴿نازاكەت بىلەن سۆز قىلماڭلار، چۈنكى دىلىدا نىفاق بار ئادەم (سەلەرگە قارىتا) تەمەدە بولۇپ قالىدۇ﴾ [ئەھزاب سۈرىسى 32 - ئايەت]

ئىسلام، مۇسۇلمان ئايالنىڭ يۆگىنىش ۋە ساقلىنىش مەسىلىسىدە قاتتىق تەلەپ قويغان، بۇ ھەقتە پەقەتلا ياشانغان قېرى ئاياللارغا ئازراق رۇخسەت قىلغان، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

﴿ياتلىق بولۇشنى خالىمايدىغان ياشانغان ئاياللار زىننەتلىرىنى ئاشكارىلىمىغان ھالدا تاشقى كىيىملىرىنى سېلىۋەتسە، (ئەرلەرنىڭ ئالدىدا ئادەتتىكى كىيىملىرى بىلەن

يۈرسە) ھېچ گۇناھ يوقتۇر، تاشقى كىيىملىرىنى سېلىۋېتىشتىن ساقلىنسا ئۇلار ئۈچۈن ياخشىدۇر، ئاللاھ ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر﴾ [نۇر سۈرىسى 60 - ئايەت]

ياشانغان ئاياللاردىن مەقسەت: قېرىپ كەتكەنلىكتىن ئادەت كۆرۈشتىن ۋە ئېغىر ئاياغ بولۇشتىن توختىغان، ياتلىق بولۇشنى ئويلىمايدىغان، ئەر كىشىگە مەيلى يوق، ئەرلەرمۇ ئۇلارنى خالىمايدىغان ئاياللاردۇر. ئاللاھ تائالا ئەنە شۇنداق ئاياللارغا كەڭچىلىك قىلىپ، ئۇلارغا تاشقى كىيىملىرىنىڭ بىر قىسمىنى، مەسىلەن: پەرەنجە، پەلتۇ ۋە ئابايە قاتارلىقلارنى سېلىۋېتىشكە رۇخسەت قىلغان.

قۇرئان كەرىم بۇ رۇخسەتنى ﴿زىننەتلىرىنى ئاشكارىلىمىغان ھالدا﴾ دېگەن سۆزى بىلەن باغلاپ قويغان، بۇنىڭ مەنىسى: بۇ كىيىملەرنى زىننەتنى كۆرسىتىش ئۈچۈن ئەمەس، ئېھتىياج بولۇپ قالغاندا قولايلىق بولۇش ئۈچۈن سېلىۋەتسە بولىدۇ دېگەنلىك. بۇ بىر رۇخسەت بولۇپ، يەنىلا ئەڭ ئەۋزىلى: تېخىمۇ كامالەتكە يۈزلىنىش ۋە بارلىق گۇماندىن يىراق بولۇش ئۈچۈن رۇخسەت قىلىنغان تاشقى كىيىملىرىنىمۇ سېلىۋەتمەي يۆگىنىشىدۇر.

﴿تاشقى كىيىملىرىنى سېلىۋېتىشتىن ساقلىنسا، ئۇلار ئۈچۈن ياخشىدۇر﴾ [نۇر سۈرىسى 60 - ئايەت]

ئايال كىشىنىڭ ئاممىۋى مۇنچىلارغا كىرىشى

ئىسلام دىنى ئەۋرەتلىرىنى يۆگەش ۋە ساقلاشقا ئەھمىيەت بەرگەنلىكى ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايال كىشىنىڭ ئاممىۋى مۇنچىلارغا كىرىپ، كۆرگىنىنى ھەرخىل سورۇنلاردا

ئېغىزدىن چۈشۈرمەيدىغان ھەرخىل ئاياللار ئالدىدا بەدىنىنى يالغۇچلىشىدىن ئاگاھلاندۇرغان. ھەزرىتى جابىرنىڭ ئېيتىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«كىمكى ئاللاھقا ۋە قىيامەت كۈنىگە ئىشىنىدىكەن ئاممىۋى مۇنچىغا يۈگەنمەي كىرمىسۇن، كىمكى ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىكەن ئايالىنى ئاممىۋى مۇنچىغا كىرگۈزمىسۇن»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن مۇنداق رىۋايەت قىلىنغان:

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاممىۋى مۇنچىلارغا كىرىشىنى ئومۇميۈزلۈك مەنئى قىلدى، كېيىنچە ئەرلەرگىلا يۈگىنىپ كىرىشكە رۇخسەت قىلدى»⁽²⁾.

داۋالسىنىش ئۈچۈن ئاممىۋى مۇنچىغا كىرىش زۆرۈر بولۇپ قالغان ئاياللار بۇ ئومۇمىي چەكلىمىنىڭ سىرتىغا قويۇلدى، ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرىنىڭ ئېيتىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاممىۋى مۇنچا ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

«ئاممىۋى مۇنچىلارغا ئەرلەر يۈگەنمەي كىرمىسۇن، كېسەل ياكى تۇغقان ئاياللاردىن باشقا ئاياللارنى ئاممىۋى مۇنچىغا كىرگۈزمەڭلار!»⁽³⁾.

(1) - ئىمام مۇنزىرى مۇنداق دېگەن: "بۇ ھەدىسنى ئەسائى رىۋايەت قىلغان، تىرمىزىمۇ رىۋايەت قىلىپ (ھەسەن) دەپ باھا بەرگەن. ھاكىمىمۇ رىۋايەت قىلىپ: ئىمام مۇسلىم شەرتىگە ئاساسەن (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن". (تەرغىب) دېگەن كىتابىغا قاراڭ.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد مۇشۇ لەپىزى بىلەن رىۋايەت قىلغان ھەمدە زەئىپلەشتۈرمىگەن. ئىمام تىرمىزى ۋە ئىبنى ماجەمۇ بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان، لېكىن راۋىيلىرىدىن بىرى تونۇلغان كىشى ئەمەس.

(3) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان، راۋىيلىرىنىڭ ئىچىدە ئابدۇرراھمان ئىبنى زىياد ئىبنى ئەنئۇم ئەلئىفرىقىي دېگەن كىشى بار. (يەنى بۇ ھەدىسكە (ئاجىز) دەپ باھا بېرىلگەن - ت).

بۇ ھەدىس ئاجىز دەپ قارالغان بولسىمۇ، شەرىئەتتىكى كېسەل كىشىلەرگە ئىبادەت ۋە مەجبۇرىيەتلەردە يەڭگىلىتىش ۋە ئاسانلاشتۇرۇش قائىدىلىرى بۇ ھەدىسنى كۈچلەندۈرىدۇ ۋە يۆلەيدۇ، ھەمدە «خەتەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ھارام قىلىنغان نەرسە، ھاجەت ۋە مەنپەئەت ئۈچۈن رۇخسەت قىلىنىدۇ» دېگەن مەشھۇر قائىدىمۇ ئۇنى ئىسپاتلايدۇ. يەنە ھاكىم رىۋايەت قىلغان بۇ ھەدىسمۇ ئۇنى قوللايدۇ: ھەزرىتى ئىبنى ئابباس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان: «ئاممىۋى مۇنچا دېيىلگەن ئۆيىدىن ساقلىنىڭلار!» «ساھابىلەر: «ئى رەسۇلۇللاھ ئاممىۋى مۇنچا كىرنى تازىلايدىغان، كېسەلگە پايدا قىلىدىغان تۇرسا» دېگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ئۇنداقتا كىم كىرسە يۆگىنىپ كىرسۇن» دېدى⁽¹⁾.

شۇڭا ئايال كىشى ئۆزىسىز ۋە ھاجەتسىز ئاممىۋى مۇنچىغا كىرسە ھارام ئىش قىلغان بولىدۇ - دە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاگاھلاندىرغان ئازابقا لايىق بولۇپ قالىدۇ. ئەبۇ ئەلمەلىھ ئەلھۇزەلى⁽²⁾ رىۋايەت قىلىشچە ھىمىسى شەھرىدىن ياكى شامدىن كەلگەن بىر گورۇپ ئاياللار جامائىتى ھەزرىتى ئائىشەنىڭ قېشىغا كىرگەندە، ھەزرىتى ئائىشە ئۇلارغا دېدى: ئاياللىرىنى ئاممىۋى مۇنچىغا كىرگۈزۈشىڭلار سىلەرمۇ؟ مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم:

(1) - ھاكىم رىۋايەت قىلىپ: «ئىمام مۇسلىم شەرتلىرىگە ئاساسەن سەھىھ دېيىشكە بولىدۇ» دېگەن. ئىمام مۇنزىرى (تەرىپ) تە بۇنىڭغا قارىتا بىر نەرسە دېيىگەن.

(2) - ئەبۇ ئەلمەلىھ ئەلھۇزەلى: ئامىر ئىبنى ئۇسامە، تائىبىي. ھ 112 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

«ئېرىنىڭ ئۆيىدىن باشقا يەردە كىيىمنى سالغان ئايال، ئاللاھ بىلەن ئۆزىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەردىنى يىرتقان بولسۇن»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئۇممۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا رىۋايەت قىلىشچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قايسى ئايال ئېرىنىڭ ئۆيىدىن باشقا يەردە كىيىمنى سالدىكەن، ئاللاھ ئۇنىڭ ئۈستىگە ياپقان پەردىسىنى ئېچىۋېتىدۇ»⁽²⁾.

ئەگەر بۇ، ئىچىگە ئاياللاردىن باشقا ھېچكىم كىرمەيدىغان ئاممىۋى ئاياللار مۇنچىسىغا ئاياللارنىڭ كىرىشىگە قارىتا ئىسلامنىڭ قاتتىق پوزىتسىيىسى بولسا، ئۆتكەن - كەچكەنلەرگە ئەۋرەتلىرىنى كۆرسىتىپ كۆللەردە ۋە دېڭىز بويلىرىدا يالغىچ يۈرىدىغان ئاياللارنىڭ ھۆكۈمى نېمە بولۇپ كېتەر؟ ئۇلار ئاللاھ بىلەن ئوتتۇرىسىدىكى بارلىق پەردىنى يىرتىۋەتكەن بولمامدۇ؟ شەكسىزكى ئەللىرىمۇ بۇ گۇناھتا ئۇلارنىڭ شېرىكى، چۈنكى ئەرلەر ئۇلارغا مەسئۇلدۇر.

ھۆسن - جامالىنى باشقىلارغا كۆرسىتىش ھارام

مۇسۇلمان ئايالنى باشقا كاپىر ۋە جاھىلىيەت دەۋرى ئاياللىرىدىن ئايرىپ تۇرىدىغان ئالاھىدە ئەخلاق بار. مۇسۇلمان ئايالنىڭ ئەخلاقى بولسا: ئۆزىنى ساقلاش، شەرم - ھايا، ئىپپەتلىك بولۇش قاتارلىقلاردۇر. ئەمما غەيرى مۇسۇلمان ئاياللارنىڭ ئەخلاقى بولسا: ھۆسن - جامالىنى باشقىلارغا كۆرسىتىش ۋە باشقىلارنى

(1) - ئىمام تىرمىزى مۇشۇ لەپىزى بىلەن رىۋايەت قىلىپ (ھەسەن) دەپ باھا بەرگەن، يەنە ئۇنى ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان، ھاكىمىمۇ ئۇنى رىۋايەت قىلىپ: «ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم شەرتلىرىگە ئاساسەن سەھىھ دېيىشكە بولىدۇ» دېگەن. (تەرغىب) كە قاراڭ.

(2) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ يەئلا، تابارانى ۋە ھاكىم قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان. (تەرغىب) كە قاراڭ.

ئۆزىگە جەلب قىلىشتۇر. ئىمام زەمەخشەرى⁽¹⁾ مۇنداق دەيدۇ: «ھۆسن - جامالىنى باشقىلارغا كۆرسىتىش دېگەن يوشۇرۇش كېرەك بولغان جايلارنى بىلىپ تۇرۇپ ئىزھار قىلىش دېمەكتۇر».

ئىمام زەمەخشەرى بۇ سۆزى ئارقىلىق يوشۇرۇش كېرەك بولغان ھۆسن - جامالىنى باشقىلارغا كۆرسىتىش دېگەن سۆزگە: «بىلىپ تۇرۇپ، قەستەن ئېچىشقا ئۇرۇنماق» دېگەن يېڭى بىر مەنىنى ئىلاۋە قىلغان بولدى، يوشۇرۇش كېرەك بولغان نەرسە، جىسمىدىكى بىر ئەزا بولۇشىمۇ مۇمكىن ياكى ئەزانىڭ ھەرىكىتى بولۇشىمۇ مۇمكىن، ياكى يۈرۈش - تۇرۇش ياكى سۆزلىشىش ئۇسلۇبى بولۇشىمۇ مۇمكىن، ياكى ئاياللار كېيىدىغان كىيىم - كېچەك ياكى تاقايىدىغان زىبۇ - زىننەت بولۇشىمۇ مۇمكىن. ھۆسن - جامالىنى باشقىلارغا كۆرسىتىشنىڭ قەدىمدىن تارتىپ تا ھازىرقى كۈنىمىزگە قەدەر ھەرخىل شەكىللىرى كۆرۈلگەن، بەزى ئالىملار بۇلارنىڭ بىر قانچىسىنى ئاللاھ تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىغا قىلغان بۇ سۆزىدە بايان قىلغان:

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾

﴿ئۆيلىرىڭلاردا ئولتۇرۇڭلار، ئىلگىرىكى جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئاياللار ياسىنىپ چىققىنىدەك ياسىنىپ چىقماڭلار﴾
[ئەھزاب سۈرىسى 33 - ئايەت]

ھەزرىتى مۇجاھىد⁽²⁾ دېدى: «جاھىلىيەت دەۋرىدە ئاياللار سىرتقا چىقىپ ئەرلەرنىڭ ئارىسىدا يۈرىشەتتى».

(1) - زەمەخشەرى: مەھمۇد ئىبنى ئۆمەر ئىبنى مۇھەممەد ئەل خارەزمى ئەز زەمەخشەرى، ئاتاقلىق مۇپەسسىر، لۇغەتشۇناس ۋە فەقىھ، (تەفسىرى كەششاف) مۇئەللىپى. ھ 338. يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - مۇجاھىد: مۇجاھىد ئىبنى جەبەر ئەلبەككى، تايىمىي، ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ شاگىرتى ۋە مەككىنىڭ مۇپەسسىرى. ھ 102 - ياكى 104 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

ھەزرىتى قاتادە دېدى: «ئاياللار ناز قىلىپ، سۇيۇقلىق بىلەن مېخشاتتى» .

ھەزرىتى مۇقاتىل⁽¹⁾ دېدى: «ياغلىقنى بېشىغا ئارتىپ قويۇپ چەگمىگەنلىكتىن بويۇنلىرى، ئاسقان زىرە، ھالقىلىرى ۋە گىلاپكىلىرى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى» .

مانا بۇ ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرى جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئاياللارنىڭ ھۆسن - جامالىنى باشقىلارغا كۆرسىتىشىدىن بىر كۆرۈنۈش: ئەرلەر بىلەن ئارىلىشىش... نايناقشىپ مېخشاش، ھۆسننى ۋە جىسمىنى كۆرسىتىدىغان شەكىلدە ياغلىق ئارتىۋېلىش قاتارلىقلار. ھازىرقى ئەسىرىمىزدىكى جاھىلىيەت بىزگە ھەرخىل ۋە رەڭگا - رەڭ ھۆسن كۆرسىتىش شەكىللىرىنى ئېلىپ كەلگەن بولۇپ، بۇنىڭ ئالدىدا ئىلگىرىكى جاھىلىيەت ھۆسن كۆرسىتىش شەكىللىرى ئىنتايىن ھايالىق يۆگىنىپ كېيىنىش ھېسابلىنىدۇ.

ھۆسننى كۆرسىتىشتىن ھېسابلانمايدىغان ئىشلار

مۇسۇلمان ئايال ھۆسننى كۆرسىتىش دائىرىسىدىن چىقىپ، ئىسلام ئەدەب - ئەخلاقى بىلەن زىننەتلىنىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئەدەب - ئەخلاقىغا رىئايە قىلىشى كېرەك:

1 - كۆزنى قاراشتىن ساقلاش، چۈنكى ئايال كىشىنىڭ ئەڭ قىممەتلىك زىننىتى ھايادۇر، ھايانىڭ ئەڭ ئېنىق بەلگىسى بولسا كۆزنى تىكىلىپ قاراشتىن ساقلاشتۇر.

(1) - مۇقاتىل: مۇقاتىل ئىبنى سۇلايمان ئەلبەلىخى، كاتتا مۇپەسسىر. ھ. 150. يىلى ۋاپات بولغان - ت.

ئاللاھ تائالا دەيدۇ:

﴿وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُرْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾

﴿مۆمىن ئاياللارغا ئېيتقىن: نامەھرەملەرگە تىكىلىپ قارىمىسۇن﴾ [نۇر سۈرىسى 31 - ئايەت]

2 - ئەرلەر بىلەن چاپلىشىدىغان، سۈركىلىدىغان دەرىجىدە ئارىلاشماسلىق. بۇ خىلدىكى ئارىلىشىش ھازىرقى كۈنلەردە كىنو خانىلاردا، ئۇنىۋېرسىتېت سىنىپلىرىدا ۋە زىللاردا، ئاممىۋى قاتناش قوراللىرىدا ۋە شۇنىڭدەك جايلاردا كۆرىلىۋاتىدۇ. ھەزرىتى مەئقال ئىبنى يەسار رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىرىڭلارنىڭ بېشىغا جۇۋالدۇرۇز سانجىلىشى، ئۆزىگە ھالال بولمىغان بىر ئايالنى تۇتۇشىدىن ياخشىدۇر»⁽¹⁾.

3 - كىيىم - كېچەكلىرى ئىسلام شەرىئىتىنىڭ كۆرسەتمىلىرىگە ئۇيغۇن بولۇشى. ئىسلام شەرىئىتىگە ئۇيغۇن بولغان كىيىم تۈۋەندىكى سۈپەتلەر بولغان كىيىملەردۇر :

بىرىنچىسى: قۇرئان كەرىم ئايرىغاندىن باشقا جىسمىنىڭ ھەممە يېرىنى يۈگەيدىغان بولۇشى، قۇرئان كەرىم رۇخسەت قىلغان يەرلەر ئەڭ كۈچلۈك قاراشقا ئاساسەن يۈز بىلەن قول (بېغىشقىچە).

ئىككىنچىسى: ئاستىدىكى جىسىم كۆرۈنۈپ قالىدىغان دەرىجىدە نېپىز بولماسلىقى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دوزاخ ئەھلى ئىچىدە مۇنداق سۈپەتلىك ئاياللار بارلىقىنى ئېيتقان:

(1) - ئىمام مۇنزىرى مۇنداق دېگەن: "بۇ ھەدىسنى تابارانى ۋە بەيھەقى رىۋايەت قىلغان، تابارانىنىڭ راۋىيلىرى ئىشەنچلىك".

«كىيىم كەيگىنى بىلەن يەنىلا يالغىچ، باشقىلارغا مايىل بولىدىغان ۋە باشقىلارنىمۇ ئۆزىگە مايىل قىلىدىغان ئاياللار، ئۇلار جەننەتكە كىرمەيدۇ، پۇرىقىنىمۇ پۇرىيالمىدۇ». «كىيىم كەيگىنى بىلەن يەنىلا يالغىچ» دېگەننىڭ مەنىسى: ئۇلارنىڭ كىيىملىرى نېپىز بولغانلىقتىن يۆگەش رولىنى ئورۇندىماي ئاستىدىكى جىسمىنى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ دېگەنلىكتۇر. بىر كۈنى بەنى تەممىم قەبىلىسىدىن بىر گورۇپ ئاياللار جامائىتى نېپىز كىيىملەرنى كېيىشكەن ھالدا ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قېشىغا كىرگەن ئىدى، ھەزرىتى ئائىشە ئۇلارغا مۇنداق دېدى: «ئەگەر سىلەر مۇمىن بولىدىكەنسىلەر، بۇ مۇمىنلەر كېيىدىغان كىيىم ئەمەس».

يەنە بىر كۈنى نېپىز بىر ياغلىق ئارتىۋالغان بىر كېلىن ھەزرىتى ئائىشەنىڭ قېشىغا ئېلىپ كېلىنگەندە مۇنداق دېگەن: «بۇنى كەيگەن ئايال نۇر سۇرىسىگە ئىمان كەلتۈرمىگەن بولىدۇ».

ئۈچىنچىسى: نېپىز بولمىغاندىمۇ جىسمىنىڭ شەكلىنى ۋە ھەجىمىنى ئىزھار قىلمايدىغان بولۇشى، غەرب مەدەنىيىتى ئېلىپ كەلگەن كىيىم پاسۇنلىرىغا ئوخشاش شەھۋەت قوزغىدىغان بولماسلىقى كېرەك. بۈگۈنكى كۈنلەردە مودېچىلار ھېسسىياتنى قوزغىدىغان كىيىملەرنى لايىھىلەشتە بەسلىشىمەكتە، بۇنداق كىيىملەر نېپىز كىيىملەردىن بەكراق جەلب قىلىدىغان پاسۇندا بولغاچقا ئۇنى كەيگەن ئاياللار يالغىچ ئاياللاردەكلا كۆرىنىدۇ.

تۆتىنچىسى: بۈگۈنكى كۈنلەردىكى ئەرلەرنىڭ ئىشتانلىرىغا ئوخشاش ئەرلەرگە خاس كىيىم بولماسلىقى. ئاياللار ئىشتاننى قىسقا كۆينەك ۋە مايكا بىلەن كەيگەن تەقدىردە ئەر كىشىگە ئوخشاپ قالىدۇ. ئەمما ئىشتاننى ئۇزۇن كۆينەك ياكى پەلتۇ ئىچىگە كەيسە بۇنىڭدا چاتاق يوق. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

ئاياللارغا ئوخشىۋالغان ئەرلەرگە لەنەت قىلغاندەك، ئەرلەرگە ئوخشىۋالغان ئاياللارغىمۇ لەنەت قىلغان، ئاياللارنىڭ ئەرچە كىيىم كىيىشىنى چەكلىگەندەك، ئەر كىشىنىڭمۇ ئايالچە كىيىم كىيىشىنى چەكلىگەن.

بەشىنچىسى: خرىستىئان، يەھۇدىي ۋە بۇتپەرەس كاپىرلارنىڭ مەخسۇس كىيىملىرى بولماسلىقى. چۈنكى ئۇلارغا ئوخشىۋېلىشقا ئۇرۇنۇش، پىكىر ۋە كۆرىنىشتە ئەر - ئايال مۇسۇلمانلارغا مۇستەقىللىق ۋە ئالاھىدىلىك خالايدىغان ئىسلام دىنىدا چەكلەنگەن ئىشتۇر. بۇ سەۋەبتىن ئىسلام دىنى كۆپلىگەن ئىشلاردا كاپىرلارغا ئوخشاپ قالماستىن بۇيرىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«كىمكى بىر مىللەتكە ئوخشىۋالسا، ئۇ شۇلاردىن بولۇپ كېتىدۇ».

4 - گەپ - سۆزىدە، يۈرۈش - تۇرۇشىدا تۈز ۋە ئېسىل بولۇشقا رىئايە قىلىپ، يۈز ۋە بارلىق جىسىم ھەرىكىتىدە ھېسسىيات قوزغىتىشتىن ساقلىنىش كېرەك. چۈنكى ناز قىلىش ۋە سۇيۇقلۇق قىلىش مۇسۇلمان ئايالنىڭ ئىشى ئەمەس، بۇزۇق ئاياللارنىڭ ئىشىدۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾

«نازاكەت بىلەن سۆز قىلماڭلار، چۈنكى كۆڭلىدە نىپاق بار ئادەم تەمەدە بولۇپ قالىدۇ» [ئەھزاب سۈرىسى 32 - ئايەت]

5 - ئەتىراپ پۇرىقى ۋە ھەرخىل قىلىقلار بىلەن ئەرلەرنى ئۆزىگە جەلپ قىلىشقا ئۇرۇنماسلىقى كېرەك. بۇ ھەقتە ئۇلۇغ ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾

«زىننەتلىرىنى كىشىلەرگە بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ئاياغلىرىنى يەرگە ئۇرمىسۇن» [نۇر سۈرىسى 31 - ئايەت]

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئاياللار كىشىلەر ئارىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا پۇتلىرىدىكى بىلەزۈكلىرىنى جاراڭلىتىش ئۈچۈن پۇتىنى يەرگە قاتتىق ئۇراتتى، بۇنداق قىلىشنىڭ ئەر كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى قوزغايدىغانلىقى ھەمدە ئايال كىشىنىڭ كۆڭلىدىكى يامان نىيەتكە دالالەت قىلىدىغانلىقى ئۈچۈن قۇرئان كەرىم بۇنى چەكلىگەن.

يەنە ئەرلەرنى جەلپ قىلىش ئۈچۈن ئاياللار ئىشلىتىدىغان پۇراقلىق گىرىم ۋە پۇراقلىق ئەتىرلەرمۇ ئوخشاشلا چەكلەنگەن، ھەدىستە مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن:

«ئەتىر چېچىپ بىر سورۇندىن ئۆتكەن ئايال – زىناخوردۇر»⁽¹⁾.

بۇنىڭدىن مەلۇمكى: «ئاياللار ئۆيگە سولۇنۇپ، ئۆيدىن پەقەت قەۋرىستانلىققىلا چىقىدۇ» دېگەندەك ھۆكۈمنى ئىسلام ئوتتۇرىغا قويىمىغان. ئەكسىچە ئىسلام ئاياللارنىڭ نامازغا،

(1) - ئىمام مۇنزىرى مۇنداق دېگەن: "بۇ ھەدىسنى ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان، تىرمىزىمۇ رىۋايەت قىلىپ (ھەسەن سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن، يەنە نەسائى ۋە ئىبنى خۇزەيمە بىلەن ئىبنى ھىببان ئىككى بىلەن سەھىھلىرىدە رىۋايەت قىلغان، ئۇلارنىڭ لەپىزى: "قانداق بىر ئايال ئەتىر-پۇراق ئىشلىتىپ پۇرقىنى پۇرىسۇن دەپ بىر سورۇندىن ئۆتسە، ئۇ ئايال زىناخوردۇر". ھاكىمىمۇ بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلىپ: "سەئەدى سەھىھ" دەپ باھا بەرگەن."

ئىلىم ئېلىشقا ۋە ئېھتىياجنى قامداشقا، دىنىي ۋە دۇنياۋى بارلىق ئىشلىرىنى ئورۇنداشقا سىرتقا چىقىشنى يوللۇق دەپ قارىغان. ساھابىلەرنىڭ ئاياللىرى ۋە ئۇلاردىن كېيىنكى مۇسۇلمان ئاياللارمۇ شۇنداق قىلاتتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇندىن كېيىنكى خەلىپە ۋە قوماندانلار بىلەن جەڭگە قاتنىشىش ئۈچۈن چىقاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايالى ھەزرىتى سەۋدە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا مۇنداق دېگەن:

«ئېھتىياجىڭلارنى قامداش ئۈچۈن سىرتقا چىقىشىڭلارغا ئاللاھ رۇخسەت قىلغان»⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن: «قايسىڭلارنىڭ ئايالى مەسجىدكە چىقىش ئۈچۈن رۇخسەت سورىسا توسماڭلار»⁽²⁾. يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھنىڭ ئايال بەندىلىرىنى ئاللاھنىڭ مەسجىدلىرىدىن توسماڭلار»⁽³⁾.

بەزى قىيىنلاشتۇرۇۋەتكەن ئالىملار، ئاياللار ئەلەرنىڭ ھەرقانداق ئەزاسىغا قارىسا ھارام بولىدۇ دەپ قارىغان. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەدىسىنى دەلىل قىلىپ كۆرسەتكەن: ئىمام تىرمىزىنىڭ ھەزرىتى ئۇمى سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قۇلى نەبھاندىن رىۋايەت قىلىشىچە: ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇمى مەكتۇم كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئۇمى سەلەمە ۋە ھەزرىتى مەيمۇنەگە: «يۈگىنىڭلار» دەپ بۇيرۇق قىلغان، ئۇلار: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇ ئەمما تۇرسا؟» دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا مۇنداق دېگەن: «ئۇ ئەمما بولسا سىلەرمۇ

(1) - ئىمام بۇخارى سەھىھىدە نىكاھ كىتابىدا ھەزرىتى ئائىشەدىن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى سەھىھىدە ھەزرىتى ئۇمىدىن رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئەمامۇ؟ سىلەر ئۇنى كۆرمەمسىلەر؟. لېكىن ھەدىس تەتقىقاتچىلىرىنىڭ دېيىشىچە: بۇ ھەدىس، ھەدىس مۇتەخەسسسلرى تەرەپىدىن توغرا ھەدىس ئەمەس دەپ قارالغان.

چۈنكى ھەزرىتى ئۇمى سەلەمەدىن رىۋايەت قىلغان كىشى نەبھان بولۇپ، ئۇنىڭ رىۋايىتىگە تايانغىلى بولمايدۇ. ئەبۇ داۋۇد قاتارلىق ئىماملارنىڭ ئېيتقىنىدەك: ھەدىسنى توغرا دەپ قارىغاندىمۇ يەنىلا ھېچ ئۆزگىرىش بولمايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللىرىغا قارىتا داۋاملىق يۇقىرى تەلەپ قويۇپ كەلگەنلىكتىن ئۇلارغا شۇنداق دېگەن، شۇقا توغرا ئىسپاتلانغان بۇ ھەدىسنىڭ مەنىسىگە ئەمەل قىلىش كېرەك بولىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەيسىنىڭ قىزى پاتىمىنى ئىددىتىنى ئۇمى شۈرەيىكىنىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈشكە بۇيرىغاندىن كېيىن ئۇ ئايالنىڭ ئۆيىدىكى ئەھۋال ئېسىگە كېلىپ مۇنداق دېگەن: «ئۇ ئايالنىڭ ئۆيىگە ساھابىلىرىم كىرىدۇ، ئىددىتىڭنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇمى مەكتۇمنىڭ ئۆيىدە توشقۇزغىن، چۈنكى ئۇ ئەمەس بىر ئادەم، كىيىم ئالماشتۇرساڭمۇ سېنى كۆرمەيدۇ»⁽¹⁾.

ئاياللارنىڭ ئەرلىرىنىڭ مېھمانلىرىنى كۈتۈۋېلىشى

بۇنىڭدىن ئېنىق بولىدۇكى، ئايال ۋە ئۇنى كۆرگەن ئەرلەر تەرەپىدىن خاتىرجەملىك بولغان تەقدىردە، ئايال كىشى كېيىنىشىدە، زىبۇ - زىننىتىدە، گەپ - سۆزلىرىدە ۋە يۈرۈش - تۇرىشىدا ئىسلام ئەدەبلىرىگە رىئايە قىلىدىغانلا بولسا، ئېرى بار ۋاقىتلاردا ئېرىنىڭ مېھمانلىرىغا كېرەكلىك خىزمەتنى قىلسا

(1) - تەفسىرى قۇرتۇبى: 12 - توم، 228 - بەتكە قاراڭ.

بولدۇ، بۇنداق ئەھۋالدا ئايالنىڭ مېھمانلارنى كۆرىشى ۋە مېھمانلارنىڭ ئايالنى كۆرىشى تەبئىي.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە باشقىلار سەھل ئىبنى سەئىد ئەل ئەنسارىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان: «ئەبۇ ئۇسەيد ئەسسائىدى توي قىلغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ساھابىلارنى چاقىرغان ئىدى، مېھمانلارغا ئايالى ئۈمىمى ئۇسەيدتىن باشقا بىرەيلەن تاماق ئېتىپ ئەكەلمىدى. ئۇ بىر ساپال تاۋاقتا ئاخشىمى چىلاپ قويغان بىر ئاز خورمىنى ئەكىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاماق يەپ بولغاندىن كېيىن خورمىنى ئۆز قولى بىلەن سىقىپ سۈيىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىززەتلىگەن جەھەتتىن سۇندى». شەيخۇل ئىسلام ئىبنى ھەجەرنىڭ ئېيتقىنىدەك: «بۇ ھەدىسكە ئاساسەن ئايال كىشى ئېرى بىلەن بىللە ئېرىنىڭ مېھمانلىرىنىڭ خىزمىتىنى قىلسا بولىدۇ، ئەمما بۇنداق ئەھۋاللاردا پىتنە - پاسات يۈز بېرىش ئېھتىمالى بولماسلىقى، ئايال كىشى يۈگىلىشى كېرەك بولغان يەرلىرىنى يۈگىگەن بولۇشى شەرت. بۇ شەرت تېپىلسا ئەر كىشى ئايالنى خىزمەتكە سالىسا بولىدۇ». لېكىن بۈگۈنكى كۈنلەردىكى كۆپىنچە ئاياللاردەك تولۇق كىيىم - كىيىشكە رىئايە قىلمىغان تەقدىردە، ئۇ ئايالنىڭ ئەرلەرگە كۆرىنىپ يۈرىشى ھارام بولىدۇ.

ئەر بىلەن ئەرنىڭ جىنسىي مۇناسىۋەتلىشىشى چوڭ ھاراملارنىڭ

بىرىدۇر

ئىسلامدا جىنسىي ھېسسىياتنى تەرتىپكە سېلىش جەھەتتىن زىنا ۋە ئۇنىڭ مۇقەددىمىلىرى ھارام قىلىنغاندەكلا ھەزرىتى لۇت

ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى قىلغان «ئەر كىشىنىڭ ئەر كىشى بىلەن جىنسىي مۇناسىۋەت قىلىشى» مۇھارام قىلىنغاندۇر.

بۇ پاسكنا ئىشتۇر، ئىنسان تەبىئىتىدىكى بىر چېكىنىشتۇر، پاسكىنىچىلىق پاتىقىغا پىتىشتۇر، ئەر كىشىلىك تەبىئىتىنى بۇزۇشتۇر، ھەمدە ئاياللار ھەققىگە قىلىنغان بىر جىنايەتتۇر.

بۇ قەبىھ گۇنانىڭ بىر جەمئىيەتتە تارقىلىشى، ئۇنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ، شۇ جەمئىيەتتىكىلەرنى بۇ يامان ئادەتكە قۇل قىلىپ قويىدۇ، ھەمدە ھەرتۈرلۈك ئەخلاق - پەزىلەت ۋە ئېسىل ئۆرپ - ئادەتنى ئۇنۇتتۇرىدۇ. بۇ مەينەت گۇناھنى بىرىنچى بولۇپ پەيدا قىلغان لۇت قەۋمى ھەققىدە قۇرئان كەرىمنىڭ بايانى بۇ ھەقتە بىزگە كۇپايە قىلىدۇ. ئۇلار ھالال، پاك ئاياللىرىنى تاشلاپ قويۇپ، ئاشۇ يامان ھارام ئىشنى قىلىشاتتى، شۇڭا ئۇلارنىڭ پەيغەمبىرى لۇت ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا مۇنداق دېگەن:

﴿آتَاوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۵﴾ وَتَدْرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾

﴿سىلەر ئەھلى جاھان ئىچىدىن لىۋات قىلىپ، پەرۋەردىگارنىڭ سىلەر ئۈچۈن ياراتقان ئاياللىرىڭلارنى تاشلاپ قويماسىلەر؟ سىلەر ھەقىقەتەن (بۇزۇقچىلىقتا) ھەددىدىن ئاشقۇچى قەۋمىسىلەر﴾ [شۇئەرا سۈرىسى 165 - 166 - ئايەتلەر]

قۇرئان كەرىم ئۇلارغا ھەزرىتى لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ تىلى بىلەن ئازغۇنلۇق، جاھالەت، ئىسراپ، بۇزۇقلۇق ۋە جىنايەت تامغۇسىنى بىرقانچە ئايەتلەردە ئۇرغان.

بۇلارنىڭ بۇزۇلغانلىقى، ئەخلاقىنىڭ چىرىپ، تەبىئىتىنىڭ بۇلغىنىپ كەتكەنلىكىنىڭ ئەڭ تىپىك مىسالى بولسا، ئۇلارنىڭ لۇت

ئەلەيھىسسالامنىڭ مېھمانلىرىغا قارىتا تۇتقان پوزىتسىيىسى بولۇپ، بۇ مېھمانلار ئەمەلىيەتتە ئاللاھ تائالا ئاشۇ مىللەتنى سىناپ ئەۋەتكەن ئىنسان قىياپىتىدىكى ئازاب پەرىشتىلىرى ئىدى، بۇ ۋەقەلىكنى قۇرئان كەرىم مۇنداق بايان قىلغان:

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۖ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِي فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ۖ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ۖ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۖ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾

﴿بىزنىڭ ئەلچىلىرىمىز لۇتنىڭ يېنىغا كەلگەن چاغدا (قەۋمنىڭ ئۇلارغا چېقىلىپ قویشىدىن قورقۇپ) قىيىن ئەھۋالدا قالدى، ئۇلار توغرىسىدا يۈرىكى سىقىلدى ۋە: «بۇ بىر دىشۋار كۈندۈر» دېدى، لۇتنىڭ قەۋمى ئۇنىڭ قېشىغا ئالدىراپ كېلىشتى، ئۇلار بۇرۇندىن يامان ئىشلار (لۇت) نى قىلىشتى، لۇت ئېيتتى: «ئى قەۋمىم! مېنىڭ بۇ قىزلىرىم (مىللىتىنىڭ قىزلىرىنى دېمەكچى) سىلەرگە ئەڭ پاكىتۇر، ئاللاھتىن قورقۇڭلار، مېھمانلىرىم ئالدىدا مېنى رەسۋا قىلماڭلار، ئاراڭلاردا قەبىھ ئىشتىن توسىدىغان بىرەر ئوڭ ئادەم يوقمۇ؟». ئۇلار لۇتقا ئېيتتى: «قىزلىرىڭغا بىزنىڭ ھاجىتىمىز يوقلىقىنى سەن ئوبدان بىلسەن، شۇنىڭدەك بىزنىڭ مەقسىتىمىزنىمۇ ئوبدان بىلسەن». لۇت ئېيتتى: «كاشكى مېنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىم بولسا ئىدى، ياكى ئىلتىجا قىلىدىغان كۈچلۈك جەمەتىم بولسا ئىدى، (سىلەرگە زەربە

بەرگەن بولاتتىم) « . ئۇلار (يەنى پەرىشتىلەر): «ئى لۇت! شۇبھىسىزكى بىز پەرۋەردىگارنىڭ ئەلچىلىرىمىز، ئۇلار ھەرگىزمۇ ساڭا زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ» ﴿ ھۇد سۈرىسى 77 - 81 - ئايەت]

ئىسلام قانۇن شۇناسلىرى بۇ قەبىھ گۇناھنى قىلغان كىشىنىڭ جازاسى ھەققىدە توختۇلۇپ، ھەر ئىككىسىگە زىنا جازاسى بېرىلمەيدۇ؟ ياكى ھەر ئىككىسى ئۆلتۈرۈلمەيدۇ؟ ئەگەر ئۆلتۈرۈلسە نېمە بىلەن ئۆلتۈرىلىدۇ؟ قېلىچ بىلەنمۇ ياكى ئوت بىلەنمۇ؟ ياكى بولمىسا ئىگىز يەردىن تاشلاپ ئۆلتۈرۈلمەيدۇ؟ دېگەندەك مەسىلىلەردە ھەرخىل قاراشتا بولغان.

سىرتتىن قاراشقا قاتتىق كۆرۈنگەن بۇنداق ئېغىر جازالاش ئەمەلىيەتتە ئىسلامىي جەمئىيەتنى ھالاك بولۇش ۋە ھالاك قىلىۋېتىشتىن باشقا بىر نەرسىگە پايدىسى بولمايدىغان بۇنداق زىيانلىق ۋە خەتەرلىك جىنايەتلەردىن تازىلاش ۋە قوغداشتىن باشقا نەرسە ئەمەس .

قول بىلەن جىنسى لەززەتلىنىشنىڭ ھۆكۈمى

بۈگۈن بەزى ياشلار قوللىرى بىلەن جىسمىدىكى مەنىنى چىقىرىپ، ئۆزىنى ئارام ئالدۇرىدۇ ۋە ھاياجىنىنى تىنچلاندۇرىدۇ. بۇ ئىش (مەخپىي ئادەت) ياكى (ئانانىزىم) قىلماق دەپ ئاتىلىدۇ.

ئالىملارنىڭ كۆپچىلىكى ئۇنى ھارام دەپ قارىغان، ئۇلاردىن ئىمام مالىك شۇ ئايەتنى دەلىل قىلىپ كۆرسەتكەن:

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَافِظُونَ ﴿۷۷﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿۷۸﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾

﴿ئۇلار ئەۋرەتلىرىنى ساقلىغۇچىلاردۇر، يەنى خوتۇنلىرىدىن، چۆرىلىرىدىن باشقىلاردىن ساقلىغۇچىلاردۇر. بۇنىڭ سىرتىدىن جىنسىي تەلەپنى قاندۇرۇشنى تەلەپ قىلغۇچىلار ھەددىدىن ئاشقۇچىلاردۇر﴾ [موئمىنۇن سۈرىسى 5 - 7 - ئايەتلەر]

دېمەك: ئۇلارنىڭ قارىشىچە قولى بىلەن لەززەتلەنگەن كىشى شەھۋىتىنى باشقا يول بىلەن قاندۇرغان بولىدۇ.

ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەمبەلدىن: مەننى جىسمىدىن چىققان بىر ئارتۇق نەرسە دەپ قاراپ، ئۇنى چىقىرىش خۇددى قان ئالدۇرغانغا ئوخشاشلا جائىز بولىدۇ دېگەن قاراش رىۋايەت قىلىنغان. ئىمام ئىبنى ھەزمۇ بۇنى قوللىغان، لېكىن ھەنبەلىي مەزھەبىدىكى ئالىملار مەننى بۇ شەكىلدە چىقىرىشنىڭ جائىز بولۇشى ئۈچۈن ئىككى شەرت قويغان:

بىرىنچىسى: ئۇنى زىنا قىلىپ سېلىشتىن قورققان چاغدا قىلىشى.

ئىككىنچىسى: توي قىلىشقا قۇدرىتى يەتمىگەن چاغدا قىلىشى.

شەھۋەت كۈچىيىپ كېتىپ زىنا قىلىپ سېلىش خەۋپى بولغان ئەھۋاللاردا ئىمام ئەھمەدنىڭ قارىشى بويىچە ئىش قىلساقمۇ بولىدۇ. مەسىلەن: ئۆز ۋەتىنىدىن ئايرىلىپ غۇربەتچىلىكتە ئىشلەيدىغان ياكى ئوقۇيدىغان، گۇناھ قىلىشقا قىزىقتۇرىدىغان نەرسىلەرگە كۆپ دۇچ كېلىدىغان، بۇ سەۋەبتىن ھارام ئىش قىلىپ سېلىشتىن ئەنسىرەيدىغان بىر يىگىت چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتمىگەن ھالدا، شەھۋىتىنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن بۇ چارىنى قوللانسا بۇنىڭدا ھېچ

گەپ يوق. بۇنىڭدىن ياخشىراق چارە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ توي قىلىشقا كۈچى يەتمىگەن مۇسۇلمان ياشلارغا بەرگەن كۆرسەتمىسى بويىچە ئىش قىلىشتۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى كۆپرەك روزا تۇتۇشقا بۇيرىغان، چۈنكى روزا تۇتۇش ئرادىنى مۇستەھكەملەيدۇ، سەۋرچانلىقنى ئۈگىتىدۇ، تەقۋادارلىقنى ۋە ئاللاھ كۆرۈپ تۇرىدۇ دېگەن تۇيغۇنى كۈچلەندۈرىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ياشلارغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دېگەن: ﴿ئى ياشلار! سىلەردىن ئۆيلىنىشكە كۈچى يەتكەنلەر بولسا دەرھال ئۆيلەنسۇن، چۈنكى ئۇ كۆزنى قاراشتىن، ئەۋرەتنى زىنادىن ساقلايدۇ، كىمكى ئۆيلىنىشكە كۈچى يەتمىگەن بولسا روزا تۇتسۇن، چۈنكى روزا ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ياخشى ھىمايەتتۇر﴾

ئىككىنچى توي قىلىشتا

ئىسلامدا راھىبلىق يوق

ئىسلام جىنسىي ئارزۇ - ھەۋەسنى چەكلىمىسىز قويۇۋەتمىگەن، بۇنىڭ ئۈچۈن زىنانى ۋە زىناغا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق يولنى ھارام قىلغان.

لېكىن ئىسلام مۇنداق قىلىپلا قالماي، ئەينى ۋاقىتتا جىنسىي ھەۋەسنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدىغان قاتمىلىق قارشى تۇرغان، ئۇنىڭ ئۈچۈن توي قىلىشنى تەشەببۇس قىلغان، ئاخىدا قىلىۋېتىش ۋە توي قىلىشتىن ۋاز كېچىپ دەرۋىش بولۇۋېلىشنى چەكلىگەن.

دېمەك: توي قىلىشقا كۈچى يەتكەن بىر مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئىبادەتكە ئۆزىنى ئاتىۋېتىش ۋە راھىبلىق قىلىپ تەركىدۇنيا بولۇپ ياشاش داۋاسى بىلەن توي قىلىشتىن ۋاز كېچىشى ھارامدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەزى ساھابىلەردە مۇشۇنداق راھىبلىق ئېقىمىغا مايىللىقنى كۆرۈپ، بۇنداق قىلىشنىڭ ئىسلام يولىدىن چەتنەش ھەمدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇتقان يولىدىن يۈز ئۆرۈش ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلغان، شۇنداق قىلىش ئارقىلىق بۇنىڭغا ئوخشاش خىرىستىئان ئىددىيەلىرىنى ئىسلام مۇھىتىدىن قوغلاپ چىقارغان. ئەبۇ قىلابە⁽¹⁾ مۇنداق دېگەن:

«بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن بىر نەچچە كىشى دۇنيانى تەرك ئېتىپ، ئاياللاردىن ئايرىلىپ راھىب بولۇپ كەتمەكچى بولغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئاچچىقلاپ مۇنداق دېدى: «سىلەردىن بۇرۇنقىلار چىڭىتىۋەتكەنلىكتىن ھالاك بولغان، ئۇلار ئۆزلىرىگە قاتتىقچىلىق قىلىۋالغانلىقى ئۈچۈن، ئاللاھ ئۇلارغا قاتتىقچىلىقنى كۆرسەتكەن، مانا مۇناستىرلار ۋە چېركاۋلاردىكى راھىبلار ئۇلارنىڭ قالدۇقلىرى. شۇڭا ئاللاھقا ئىبادەت قىلىڭلار، ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرمەڭلار، ھەج قىلىڭلار، ئۆمرە قىلىڭلار ۋە راۋۇرۇس بولۇڭلاركى، ئاللاھمۇ سىلەرنى راۋۇرۇس قىلسۇن»⁽²⁾.

ئەبۇ قىلابە دېيىشىچە بۇ ئايەت ئاشۇلار ھەققىدە نازىل بولغان:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾

(1) - ئەبۇ قىلابە: ئابدۇللاھ ئىبنى زەيد، مەشھۇر تابىئىي ئالىم، ھ. 104 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - ئابدۇررازاق، ئىبنى جەبرى ۋە ئىبنى مۇنزىر قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

﴿ئى مۆمىنلەر، ئاللاھ سىلەرگە ھالال قىلغان پاك نەرسىلەرنى ھارام قىلماڭلار، چەكتىن ئاشماڭلار، ئاللاھ چەكتىن ئاشقۇچىلارنى ھەقىقەتەن دوست تۇتمايدۇ﴾ [مائدە سۈرىسى 87 - ئايەت]

مۇجاھىد مۇنداق دېگەن: ھەزرىتى ئوسمان ئىبنى مەرزۇن ۋە ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر قاتارلىق بىرنەچچە ساھابە ئۆزىنى ئاختا قىلىپ تەركىدۇنيا بولۇپ راھىبىلار كىيىمىنى كەيمەكچى بولغاندا، يۇقىرىدىكى ۋە ئۇندىن كېيىنكى ئايەت نازىل بولغان⁽¹⁾.

ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلارنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە: ساھابىلەردىن بىر گۇرۇپ كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئاياللىرىدىن ئۇنىڭ قانداق ئىبادەت قىلىدىغانلىقىنى سورىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قانداق ئىبادەت قىلىدىغانلىقىنى ئۇققاندىن كېيىن، ئۇنى ئاز كۆرگەندەك قىلىپ: "ئاللاھ تائالا ئۇنىڭ ئۆتمۈشىدىكى ۋە كېلەچەكتىكى گۇناھىنى كەچۈرۈۋەتكەن تۇرسا، ئۇ نەدە، بىز نەدە؟" دېيىشكەن. ئۇلاردىن بىرى: «مەن كۈن تاشلىماي داۋاملىق روزا تۇتىمەن» دېگەن. ئىككىنچىسى: «مەن كېچىلەردە ئۇخلىماي ناماز ئوقۇيمەن» دېگەن. ئۈچىنچىسى: «مەن ئاياللاردىن يىراقلىشىپ، مەڭگۈ توي قىلمايمەن» دېگەن. كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ سۆزلىرىدىن خەۋەردار بولۇپ دەرھال ئۇلارنىڭ خاتالاشقانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «مەن بولسام سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىكى ئاللاھنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغان، ئاللاھدىن ئەڭ كۆپ قورقىدىغان كىشىدۇرمەن. لېكىن مەن ھەم كېچىدە ناماز ئوقۇيمەن ھەم ئۇخلايمەن، روزا تۇتىمەن ھەم ئېغىز ئاچمەن، ھەمدە ئاياللار بىلەن توي قىلىمەن. كىمكى مېنىڭ يولۇمنى قەستەن تاشلىسا، ئۇ مەندىن ئەمەس».

(1) - ئىمام ئىبنى جەھر تەفسىرىدە رىۋايەت قىلغان.

ھەزرىتى سەئىد ئىبنى ئەبى ۋاققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن:

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسمان ئىبنى مەزۇننىڭ تەركىدۇنيا بولۇپ كېتىشىنى رەت قىلغان، بولمىسا بىزمۇ ئۆزىمىزنى ئاхта قىلىۋالاتتۇق»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پۈتۈن ياشلارغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دېگەن: «ئى ياشلار! قايسىڭلارنىڭ قۇدرىتى بولسا ئۆيلەنسۇن، چۈنكى ئۇ كۆزنى ۋە ئەۋرەتنى ھارامدىن تېخىمۇ ياخشى ساقلايدۇ»⁽¹⁾.

بۇنىڭغا ئاساسەن بەزى ئالىملار مۇنداق دېگەن: «ئۆيلىنىش ھەربىر مۇسۇلمانغا پەرزدۇر. ئۆيلىنىشكە قۇدرىتى يېتىدىغانلار بولسا، ئۆيلەنمەي يۈرىشى ھارامدۇر» باشقا ئالىملار: «زىنا قىلىپ سېلىش خەۋپى بولسا، توي قىلىشقا قاتتىق تەشنا بولسا، توي قىلىشى پەرز بولىدۇ» دەپ پەرزلىكنى مۇشۇنداق ئەھۋالغا باغلاپ قويغان.

ئۈستۈمگە مەسئۇلىيەت يۈكلەندۈرۈش ياكى ئائىلەمنى باقالماي قالسەن دەپ ئەندىشە قىلىپ، ئۆيلەنمەي يۈرۈش مۇسۇلمان كىشىگە ياراشمايدۇ. مۇسۇلمان كىشى تىرىشىپ ئىشلىشى ۋە ئىپپەتلىك بولۇش ئۈچۈن توي قىلغانلارغا ئاللاھ تائالانىڭ ۋەدە قىلغان ياردىمىنى ۋە پەزىلىنى كۈتىشى كېرەك. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَأَنْكِحُوا الْيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنَّ يَكُونُوا قُرَّاءَ يُعْطِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

﴿ئاراخلاردىكى بویتاق ئەر، ئاياللارنىڭ ۋە ياخشى قۇل ۋە ياخشى چۆرىلەرنىڭ بېشىنى ئوڭلاپ قويۇڭلار، ئەگەر ئۇلار يوقسۇز بولىدىغان بولسا، ئاللاھ ئۇلارنى ئۆز كەرىمى بىلەن باي قىلىدۇ، ئاللاھنىڭ كەرىمى كەڭدۇر، ئاللاھ بەندىلەرنىڭ مەنپەئەتىنى بىلگۈچىدۇر﴾ [نۇر سۈرىسى 32 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن:

«ئۈچ كىشىگە ئاللاھ چوقۇم ياردەم قىلىدۇ: ئىپپەتلىك بولۇش ئۈچۈن ئۆيلەنگەن كىشى، ھۆرلىككە ئېرىشىش ئۈچۈن پۇل تۆلمەكچى بولغان قۇل، ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشقا چىققان كىشى»⁽¹⁾.

يىگىتنىڭ ئۆيلەنمەكچى بولغان قىزغا قارىشى

ئۆيلەنمەكچى بولغان كىشىنىڭ كۆڭلىدە مۇئەييەن بىر قىز بولسا، قىزنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ ۋە ئۇنى تونۇپ ئاندىن توي قىلىش ئۈچۈن، توي ئىشلىرىنى باشلاشتىن ئىلگىرى ئۇ قىزغا قارىسا بولىدۇ. ئەر - خوتۇنلۇق يولىدا كۆزى تېخىقلىق ماڭماسلىق ۋە كېيىن پۇشايمان قىلدۇرىدىغان بىر پالاكەتكە يولۇقماستىن ئۈچۈن ئالدىدىن قىزنى كۆرۈش پۈتۈنلەي يوللۇق، چۈنكى كۆز قەلبىنىڭ ئەلچىسىدۇر، بەلكى كۆزلەرنىڭ ئۇچرىشىشى قەلبلەرنىڭ ئۇچرىشىشىغا ۋە روھلارنىڭ بىرلىشىشىگە سەۋەب بولار.

ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلىشىچە: ھەزرىتى ئەبۇ ھۇرەيرە مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئىدىم، بىر

(1) - ئىمام ئەھمەد، نەسائى، تىرمىزى، ئىبنى ماجە ۋە ھاكىمىلار رىۋايەت قىلغان.

كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۆزىنىڭ ئەنسىرلاردىن بىر ئايال بىلەن ئۆيلەنمەكچى بولغانلىقىنى ئېيتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن سورىدى: «ئۇنى كۆرۈپ باقتىڭمۇ؟» ئۇ كىشى: «ياق» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بىرىپ ئۇنى كۆرۈپ باققىن، چۈنكى ئەنسىرلارنىڭ كۆزىدە بىر نەرسە بار».

ھەزرىتى مۇغىيرە ئىبنى شۆئبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئېيتىشىچە: ئۇ بىر ئايالغا ئەلچى ئەۋەتكەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇنى كۆرۈپ باققىن، چۈنكى بۇرۇن كۆرۈپ بېقىش كېيىن ئۆزئارا ئامراقلىشىشىڭلار ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشىراق تۇر» دېگەن، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئايالنىڭ ئاتا - ئانىسىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى ئېيتقان، ئۇلار بۇنى ياقتۇرمىغاندەك قىلغان، ھوجرىسىدا تۇرۇپ بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ئايال: «ئەگەر مېنى كۆرۈشنى ساڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇيرىغان بولسا، كۆرگىن» دېگەن. ھەزرىتى مۇغىيرە دېدى: «شۇنداق قىلىپ ئۇ ئايالنى كۆرۈپ، ئاندىن ئالدىم»⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يا ھەزرىتى مۇغىيرىگە يا ئىلگىرىكى كىشىنىڭ كۆرىشىگە ئالماقچى بولغان ئايالنىڭ جىسمىدىن مۇئەييەن بىر مىقدار بەلگىلىمىگەن. بەزى ئالىملار: يۈزى بىلەن قولىنى كۆرسە بولىدۇ دەپ قارىغان. بىراق يۈز بىلەن قولىنى ئادەتتىكى چاغلاردىمۇ كۆرۈشكە بولىدۇ. توي قىلىش نىيىتى پەۋقۇلئاددە بىر ئەھۋال بولغانلىقى ئۈچۈن بۇنداق ئەھۋالدا باشقا چاغلاردا كۆرگىلى بولغاندىن ئارتۇقراق كۆرۈش جائىز بولۇشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قايسىڭلار بىر

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئىبنى ماجە، ترمىزى، ئىبنى ھىببان ۋە دارىمى قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

ئايال بىلەن ئۆيلەنمەكچى بولسا، ئۇ ئايال بىلەن ئۆيلىنىشكە ھەيدەكچى بولىدىغان بەزى يەرلىرىنى كۆرەلسە، كۆرسۇن»⁽¹⁾.

بەزى ئالىملار كۆرىدىغان مىقدارنى بەك كېڭەيتىۋەتسە، يەنە بەزى ئالىملار بەك تاراپتۇۋەتكەن، ئەڭ ياخشىسى ئورتا ۋە نورمال بولغىنىدۇر. بەزى تەتقىقاتچىلار قىزنى دادىسى ۋە ئاكىسى قاتارلىق مەھرەملىرىنىڭ ئالدىدا كېيىپ يۈرىدىغان كىيىمى بىلەن كۆرسە بولىدۇ دەپ بەلگىلىگەن. بۇلارنىڭ بىرى مۇنداق دەيدۇ: «ھەدىس شەرىپنىڭ مەنىسىگە ئاساسەن ئاتا - ئانىسى ياكى مەھرەمى بار يەردە قىز بىلەن كۆرۈشسە بولىدۇ، چۈنكى بۇنداق قىلىش ئارقىلىق قىز بىلەن يىگىت بىر - بىرىنىڭ ئەقىل - ئىدراكىنى، خاراكتېرىنى كۆرۈپ بىر قەدەر مەلۇماتقا ئىگە بولىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئۇ ئايال بىلەن ئۆيلىنىشكە ھەيدەكچى بولىدىغان بەزى يەرلىرىنى كۆرەلسە، كۆرسۇن» دېگەن ھەدىسنىڭ ئۇقۇمىغا كىرىدۇ»⁽²⁾.

قىزنى كۆرۈشتە، قىزنى ۋە ئائىلىسىنى خەۋەردار قىلىپ قويۇپ كۆرسىمۇ بولىدۇ. ياكى ئۇنىڭ كۆرىشى ئۆيلىنىش نىيىتى بىلەن بولغاندىن كېيىن، كۆرىدىغانلىقىنى قىزغىمۇ، قىزنىڭ ئائىلىسىگىمۇ تۇيدۇرماي كۆرسە ھەم بولىدۇ. ھەزرىتى جابر ئىبنى ئابدۇللاھ ئايالى ھەققىدە مۇنداق دېگەن: "ئۇنى كۆرۈش ئۈچۈن بىر دەرەخنىڭ ئاستىغا يوشۇرۇنۇپ تۇرغان ئىدىم".

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ھەزرىتى مۇغىيرىنىڭ ھەدىسىگە ئاساسەن شۇنى بىلىۋالالايمىزكى:

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - پروفېسسور بەھىي ئەل خۇلى: (ئۆي بىلەن جەمئىيەتتىكى ئايال)، 24 - بەتكە قاراڭ.

مۇسۇلمان ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۆرپ - ئادەت ۋە قائىدە دەپ باھانە قىلىپ قىزنى توي قىلىش نىيىتى بىلەن كۆرمەكچى بولغان كىشىنىڭ كۆرىشىگە ئۇنىماي تۇرىۋېلىشى توغرا ئەمەس. چۈنكى ئاللاھنىڭ شەرىئىتى كىشىلەرنىڭ ئۆرپ - ئادىتىگە ئەمەس، ئۆرپ - ئادەتلەر شەرىئەتكە بوي سۇنىشى كېرەك. شۇنىڭدەك، ئاتا - ئانىلارنىڭ ئالماقچى بولغان يىگىت ۋە ياتلىق بولماقچى بولغان قىزلارغا رۇخسەت چەمبىرىنى كېڭەيتىۋېتىپ، بۈگۈن غەرب مەدەنىيىتى ۋە غەرب مەدەنىيىتىنى دورايدىغانلار قىلىۋاتقاندىكى سۆز سالدۇرۇش نامى ئاستىدا قىز - ئۇغۇللارنى باغچا ۋە كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرىغا چىقىرىپ قويۇشمۇ توغرا ئەمەس. چىكىدىن ئاشۇرۇۋېتىش قايسى جەھەتتە بولسا بولسۇن، ئىسلام تەبىئىتىگە خىلاپتۇر.

توي تەكلىپىنىڭ چەكلەنگەن تۈرلىرى

تالاق قىلىنغان ياكى ئېرى ئۆلۈپ كەتكەن ئاياللار ئىددىتىنى توشقۇزۇپ بولغىچە، ئۇلارغا توي تەكلىپى قويۇش ھارامدۇر. چۈنكى ئىددەت تۇتۇش ۋاقتى ئىلگىرىكى ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋەتكە ئائىت بولغاچقا بۇ مۇددەت ئىچىدە ئۇ ئايالنى تەلەپ قىلىش توغرا بولمايدۇ. بۇنداق چاغلاردا ئىددەتلىك ئايالغا ئوچۇق ئەمەس ئىما قىلىپ، پۇرۇتۇپ قويۇش ئارقىلىق ئۇ ئايالغا ئۆيلىنىش نىيىتى بارلىقىنى ئىزھار قىلسا بولىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ﴾

﴿ئىددىتى توشمىغان ئاياللارغا ئۇلارنى ئالدىغانلىقىڭلارنى پۇرۇتۇپ ئۆتسەڭلار سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ﴾ [بەقەرە سۈرىسى 235 - ئايەت]

مۇسۇلمان كىشى بىر مۇسۇلمان قېرىندىشى ئالماقچى بولۇپ سۆزلىشىپ قويغان ئايالغا يول ماڭسا ھارام بولىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ ئالدىدا سۆزلىشىپ قويغان كىشى بۇرۇن سۆزلىشىپ قويغانلىق جەھەتتىن بىر ھەققكە ئىگە بولغان. بۇ كىشىلەر ئارىسىدىكى دوستلۇق، ئىنسانىي مۇناسىۋەتنى قوغداش ئۈچۈندۇر. مۇسۇلمان كىشى ئادەمگەرچىلىككە ياراشمىغان، دۈشمەنلىك ۋە بۇلۇپلىشقا ئوخشاپ قالىدىغان بۇنداق قىلىقلاردىن يىراق تۇرىشى كېرەك، ئەگەر ئىلگىرى كىلىشكەن كىشى توي قىلىش نىيىتىدىن يانغان ياكى ئىككىنچى كىشىگە ئۆزى رۇخسەت قىلغان بولسا، ئۇ چاغدا ھېچ گەپ يوق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿مۆمىن مۆمىننىڭ قېرىندىشىدۇر، مۆمىن مۆمىن قېرىندىشىنىڭ سودىسىنى بۇزۇپ سودا قىلىشى، ياكى ئالماقچى بولۇپ ئەلچى ئەۋەتكەن قىزىغا ئەلچى ئەۋەتىشى ھالال بولمايدۇ﴾⁽¹⁾.

ئىمام بۇخارىنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

﴿ئىلگىرى سۆز ئاچقان كىشى توي قىلىشتىن ۋازكەچمىگۈچە ياكى رۇخسەت قىلمىغۇچە ھېچكىم باشقىلار سۆز ئاچقان قىزغا ئەلچى ئەۋەتمىسۇن﴾⁽²⁾.

قىزلار ياتلىق بولۇشقا زورلانمايدۇ، رازىلىقى ئېلىنىدۇ

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

قىز توي قىلىش مەسىلىسىدە بىرىنچى قارار ئىگىسىدۇر، شۇڭا ئاتىلار قىزنىڭ رازىلىقىنى ۋە رەيىنى ئالمىسا بولمايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«توي مەسىلىسىدە چوكان ئۆزى قارار قىلىدۇ، قىز بالىنىڭ ماقۇللىقى ئېلىنىدۇ، ماقۇل بولغىنى سۈكۈت قىلغىنىدۇر»⁽¹⁾.

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بىر قىز كېلىپ، دادىسىنىڭ ئۇنى رازىلىقى بولمىسىمۇ ئۆزىنىڭ ئاكىسىنىڭ ئوغلىغا ياتلىق قىلىپ قويغانلىقىنى، ئۇنى ياقتۇرمايدىغانلىقىنى ئېيتقاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ قىزغا قارار قىلىش ھوقۇقىنى بېرىۋەتكەن، لېكىن ئۇ قىز مۇنداق دېگەن: «مەن دادامنىڭ قىلغىنىغا قوشۇلدۇم، بىراق مەن ئاتىلارنىڭ بۇ مەسىلىدە ھېچقانداق زورلاش ھوقۇقى يوقلىقىنى ئاياللارغا بىلدۈرۈپ قويماقچى ئىدىم»⁽²⁾.

بىر قىزنى دىيانەتلىك ۋە ئەخلاقلىق بىر كىشى تەلەپ قىلغان تەقدىردە، ئاتىسىنىڭ قىزنى بەرمەي، تويىنى كېچىكتۈرۈۋېتىشى توغرا بولمايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۈچ نەرسە كېچىكتۈرۈلمەيدۇ: ۋاقتى كىرىپ قالغان ناماز، تەييار بولغان جىنازا، ۋە لايىقى كەلگەن قىز»⁽³⁾. يەنە مۇنداق دېگەن: «ئەگەر سىلەرگە دىيانىتى ۋە ئەخلاقى يارايدىغان لايىق كەلسە، ئۇنىڭغا قىزىڭلارنى بېرىڭلار، ئۇنداق قىلمايدىغان بولساڭلار، يەر يۈزىدە چوڭ پىتىنە ۋە بۇزۇقچىلىق يۈز بېرىدۇ»⁽⁴⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئىبنى ماجە ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

(4) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

نىكاهلىنىش ھارام قىلىنغان ئاياللار

مۇسۇلمان كىشىنىڭ تۆۋەندىكى ئاياللارنىڭ بىرى بىلەن ئۆيلىنىشى ھارامدۇر:

1 - ئۆگەي ئانا. ئېرىدىن ئاجراشقان بولسۇن ياكى ئېرى ئۆلۈپ كەتكەن بولسۇن ئوخشاش. جاھىلىيەت دەۋرىدە بۇ خىلدىكى ئۆيلىنىش بار بولۇپ، ئىسلام بۇنى ئەمەلدىن قالدۇرۇۋەتكەن. بۇنىڭ سەۋەبى: ئۆگەي ئانا، ئاتا بىلەن توي قىلغاندىن كېيىن ئانىنىڭ ئورنىغا دەسسەگەن بولىدۇ. شۇڭا ئاتىسىغا قارىتا ھۆرمەت بىلدۈرۈش جەھەتتىن بۇ ئايال ئوغلىغا ھارام قىلىنىشى مۇقەررەر بولغان. چۈنكى بۇ ئايالنى ئېرىنىڭ ئوغلىغا مەڭگۈ ھارام قىلىۋېتىش، ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە كۆز سېلىپ تەمە قىلىش يولىنى كېسىپ تاشلايدۇ - دە، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ھۆرمەتلەش ۋە ئىززەتلەشكە تايىنىدۇ.

2 - ئانا: چوڭ ئانىلارمۇ ئانىغا ئوخشاش.

3 - قىزى: نەۋرە قىزىمۇ قىزىغا ئوخشاش.

4 - ئاچا - سىڭىل: بىر تۇغقان بولسۇن ياكى دادا بىر ياكى ئانا بىر بولسۇن ئوخشاش.

5 - ھامما: بۇ، ئانا بىلەن دادىنىڭ بىر تۇغقان ياكى ئانا بىر ياكى دادا بىر ئاچا - سىڭىللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

6 - ئاكا - ئۇكىلارنىڭ قىزلىرى.

7 - ئاچا - سىڭىللارنىڭ قىزلىرى.

يۇقىرىدىكى تۇغقان ئاياللار ئىسلامدا مەھرەملەر دەپ ئاتالغان يېقىن ئاياللاردۇر، چۈنكى بۇلار ھەر زامان ۋە ھەر قانداق ئەھۋال ئاستىدا مۇسۇلمان كىشى نىكاھلىنىشى ھالال بولمايدىغان. مەڭگۈلۈك چەكلەنگەن ئاياللاردۇر، ئەر كىشىمۇ ئۇ ئاياللارغا نىسبەتەن مەھرەم دەپ ئاتىلىدۇ.

يۇقىرىقى يېقىن ئاياللار بىلەن نىكاھلىنىشنىڭ ھارام بولۇش ھېكمىتى ئېنىقتۇر، بۇلار:

❖ نورمال بىر ئىنساننىڭ تەبىئىتى ئانىسى، ھەمىشىسى ياكى قىزىغا قارىتا جىنسىي تۇيغۇنى رەت قىلىدۇ، ھەتتا ھايۋانلارنىڭ بەزىسى بۇنداق تۇغقانلىرىغا يېقىن كەلمەيدۇ. ئىنساننىڭ ھامىسىغا قارىتا تۇيغۇسى خۇددى ئانىسىغا بولغان تۇيغۇسىغا ئوخشاش، تاغىمۇ ئاتا ئورنىدۇر.

❖ ناۋادا ئىسلام دىنى بۇ قەتئىي چەكلەش ھۆكۈملىرىنى بەلگىلىمىگەن بولسا ئىدى، داۋاملىق كۆرۈشۈپ تۇرىدىغان ۋە بىر يەردە يالغۇز ئولتۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن ئەرلەر بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىنتايىن خەتەرلىك ئەھۋاللار كۆرۈلگەن بولاتتى.

❖ ئەر كىشى بىلەن يۇقىرىقى ئايال تۇغقانلىرى ئوتتۇرىسىدا ئۆزئارا ھۆرمەت، يېقىنلىق، رەھىم - شەپقەت ۋە مېھرىبانلىقتەك ئالاھىدە تۇيغۇ ئۈستىگە قۇرۇلغان كۈچلۈك رىشتە مەۋجۇتتۇر، شۇڭا كىشىلەر ئارىسىدىكى سۆيگۈ ۋە دوستلۇق دائىرىسىنىڭ كېڭىيىشى ئۈچۈن مۇھەببەت تۇيغۇسى بىلەن يات ئاياللارغا يۈزلىنىپ قۇدا - باجلىق مۇناسىۋەت ئارقىلىق يېڭى يېقىنچىلىقنى پەيدا قىلىش ئەڭ ياخشى چارە ئىدى.

﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً﴾

﴿ئارائالاردا (ئەر - خوتۇن ئارىسىدا) مېھەر - مۇھەببەت ئورناتتى﴾ [رۇم سۇرىسى 21 – ئايەت]

❖ بىز يۇقىرىدا بايان قىلغان تۇغقان ئاياللار بىلەن ئەر كىشىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مېھرىبانلىق ۋە ھۆرمەتلەشكە تايانغان تۇغۇلما ھېسسىياتنى تېخىمۇ كۈچلۈك ۋە تېخىمۇ ئىسسىق ساقلاپ قېلىش كېرەك. شۇنداق قىلغاندىلا بۇ ھېسسىيات ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى دائىمىي مېھەر - شەپقەت رىشتىسىنىڭ ئاساسى بولالايدۇ، بۇنداق ھېسسىيات ۋە رىشتىنى ئاجرىشىپ كېتىش ۋە ئادا - جۇدا بولۇپ كەتكۈدەك جىدەل - ماجىراغا ئېلىپ بېرىش ئېھتىمالى بولغان ئۆيلىنىشنىڭ بوران - چاڭقۇنىغا ئۇچرىتىش، ئۇنىڭ داۋاملىشىشىغا توسالغۇ پەيدا قىلغانلىق بولىدۇ.

❖ بۇنداق يېقىن تۇغقانلار ئىچىدە ئۆيلىنىشتىن مەيدانغا كېلىدىغان نەسىل كۆپىنچە ئەھۋاللاردا زەئىپ - ئاجىز بولىدۇ، ئەگەر بىر كىشىنىڭ تۇغقانلىرى ئارىسىدا جىسمانىي ياكى ئەقلىي جەھەتتىن ئەيىب بولسا، بۇ ئەيىبلەر كېلەچەكتىكى نەسىلدە يىغىلىپ نامايەن بولۇپ قېلىشى مۇمكىن.

❖ ئايال كىشى بەزىدە ئېرىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى قوغدايدىغان، مۇداپىئە قىلىدىغان بىر كىشىگە مۇھتاج بولىدۇ، خۇسۇسەن ئېرى بىلەن مۇناسىۋىتى قالايمىقانلىشىپ كەتسە، قوغدىغۇچىغا بەكرەك مۇھتاج بولىدۇ. ناۋادا ئۇلار بىلەن توي قىلىش يولىغا قويۇلسا، ئايالنى قوغدايدىغان كىشى ئايالنىڭ رەقەبىدىن باشقا كىشى بولمايدۇ - دە، چاتاق چىقىدۇ.

ئېمىلداشلىق سەۋەبىدىن نىكاھلىنىش ھارام بولغان ئاياللار

9 - كىچىكىدە ئېمىتكەن ئايال بىلەن ئۆيلىنىشى ھارام بولىدۇ؛ چۈنكى ئېمىتىش ئارقىلىق ئۇ ئايال ئانىسىنىڭ ئورنىدا بولۇپ قالىدۇ. ئېمىتكەن ئايالنىڭ سۈتى بىلەن ئەمگەن بالىنىڭ گۆشى ۋە سۆڭىكى ئۆسۈپ يېتىلگەن بولىدۇ، ھەمدە بۇ ئېمىتىش ئىككەيلەننىڭ ئارىسىدا ئانا - بالىلىق مېھرىنى پەيدا قىلىدۇ، بەزىدە بۇ ئانا - بالىلىق مېھرى ئوتتۇرىدا نامايەن بولمىسىمۇ، زۆرۈر تېپىلغاندا ئۆزىنى كۆرسىتىدۇ. ئېمىتىشنىڭ نىكاھلىنىشقا تەسىر كۆرسىتىشى ئۈچۈن بەزى شەرتلەر بار:

بىرىنچى شەرت: ئەمگۈچىنىڭ يېشى ئىككى ياشقا توشمىغان چاغدا ئېمىتكەن بولۇشى. چۈنكى بۇ مەزگىلدە سۈت بىرىنچى ئورۇندىكى غىزا ھېسابلىنىدۇ.

ئىككىنچى شەرت: قېتىم سانى تويغۇدەك بەش قېتىم ئېمىتىشتىن كەم بولماسلىق. تويغۇدەك ئېمىتىش دېگەن: بالا تويغانلىقتىن ئۆزلىگىدىن ئېمىشنى توختىتىشىدۇر.

ئېمىش سانى ھەققىدە بىر قانچە كۆز قاراش بولۇپ، بەش قېتىم دەپ بەلگىلەش ئەڭ كۈچلىكى ۋە ئەڭ ئورتىسىدۇر.

10 - ئېمىلداش ئاچا - سىڭىللار: ئايال كىشى ئېمىتكەن بالىنىڭ ئانىسى بولغىنىدەك، ئۇ ئايالنىڭ قىزلىرىمۇ ئەمگەن ئوغۇلنىڭ ئېمىشتىن بولغان ئاچا - سىڭىللىرى بولىدۇ، ئېمىتكەن ئانىسىنىڭ ئاچا - سىڭىللىرىمۇ ئەمگەن ئوغۇلنىڭ ھاممىلىرى بولىدۇ، باشقا تۇغقانلىرىمۇ ئۇنىڭغا تۇغقان بولۇپ قالىدۇ. ھەدىس

شەرىپتە مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن: «نەسەب مۇناسىۋىتى بىلەن نىكاھلىنىش ھارام قىلىنغان تۇغقانلار ئېمىتىش مۇناسىۋىتى بىلەنمۇ ھارام قىلىنىدۇ»⁽¹⁾.

خۇددى نەسەب مۇناسىۋىتى بىلەن ھامما ۋە بىر تۇغقاننىڭ قىزى ھارام قىلىنغاندەكلا، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئېمىتىش مۇناسىۋىتى بىلەنمۇ ھارام قىلىنىدۇ. دېمەك: سۈت ئېمىتىش ئارقىلىق تۇغقان بولغانلار نەسەب ئارقىلىق تۇغقان بولغانلارغا ئوخشاش.

قۇدا - باجلىق بىلەن نىكاھلىنىش ھارام بولغان ئاياللار

11 - قېيىن ئانا: قىزنى نىكاھ قىلىش بىلەنلا، بىر ياستۇققا باش قويىمىسىمۇ، نىكاھ قىلىنغان ئايالنىڭ ئانىسى نىكاھ قىلغۇچى ئۈچۈن ئانا ئورنىدا بولىدۇ - دە، ئۇندىن كېيىن ئۇنىڭغا نىكاھلىنىش ھارام بولىدۇ.

12 - ئۆگەي قىز: ئۇ بىر ياستۇققا باش قويغان ئايالنىڭ قىزى بولۇپ، ئەگەر ئۇ ئايالنى نىكاھلاپ ئېلىپ، تېخى ئۇنىڭ بىلەن بىر ياستۇققا باش قويىمىغان بولسا، كېيىن ئۇنىڭ قىزىنى ئالسا بولىدۇ.

13 - ئوغلىنىڭ ئايالى (كېلىن): ئوغلى دېگىنىمىز بېقىۋالغان ئەمەس، ئۆز پۇشتىدىن بولغان بالدۇر. بالا بېقىۋېلىش تۈزۈمى ھەقىقەت ۋە ئەمەلىيەتكە خىلاپ بولغانلىقى، ھالالنى ھارام، ھارامنى ھالال قىلىشقا ئېلىپ بارىدىغانلىقى ئۈچۈن ئىسلام شەرىئىتىدە ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

﴿سېلىر بالا قىلىۋالغانلارنى ئاللاھ بالىلىرىڭلارنىڭ ھۆكىمىدە قىلمىدى، بۇ (يەنى ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولمىغانلارنى بالا قىلىۋېلىشىڭلار) پەقەت ئېغىزىڭلاردا ئېيتىلغان سۆزدۇر﴾ [ئەھزاب سۈرىسى 4 - ئايەت]

يەنى بۇنداق سۆزلەر ئېغىزىڭلاردىكى سۆزدىن ئىبارەت، ھەقىقەتنى ئۆزگەرتىۋېتەلمەيدۇ، يات كىشىنى تۇغقان قىلىۋېتەلمەيدۇ. بۇ ئاخىرقى ئۈچ تۈرلۈك كىشىلەرنىڭ ھارام بولۇشى، قۇدىلىشىش سەۋەبىدىن كەلگەن بولۇپ، قۇدىلىشىش ۋە قۇدىلار ئوتتۇرىدىكى قويۇق مۇناسىۋەتلەر بۇنى تەقەززا قىلغان.

ئىككى ئاچا - سىڭىل بىلەن بىرلا ۋاقىتتا ئۆيلەنمەك

14 - جاھىلىيەت دەۋرىدە يولغا قويۇلۇپ، ئىسلام كەلگەندىن كېيىن ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ يەنە بىرى: ئىككى ئاچا - سىڭىل بىلەن بىرلا ۋاقىتتا ئۆيلىنىشتۇر. چۈنكى ئىسلام داۋاملىق تەشەببۇس قىلغان قېرىنداشلىق سۆيگۈسى ئاچا - سىڭىل بىر - بىرىگە كۈندەش بولۇپ قالسا، ئۆلۈمگە مەھكۇم بولىدۇ.

قۇرئان كەرىم ئىككى ئاچا - سىڭىلغا بىر ۋاقىتتا نىكاھلىنىشنى ئېنىق ھارام قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەدىسىدە بۇنى كېڭەيتىپ بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «ئايال بىلەن ھاممىسى بىر ۋاقىتتا ئېلىنمايدۇ»⁽¹⁾. يەنە بىر ھەدىستە بۇنىڭ سەۋەبىنى مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: «سېلىر ناۋادا ئۇنداق قىلساڭلار، تۇغقانچىلىق رىشتىسىنى ئۆزگەن بولسىلەر»⁽²⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئىبنى ھىببان رىۋايەت قىلغان.

دىمەك، ئىسلام دىنى تۇغقانچىلىق رىشتىسىنى كۈچلەندۈرۈشنى تەكىتلەيدىغان تۇرسا، ئۇنى ئۈزۈپتەيدىغان نەرسىنى قانداقمۇ يولغا قويسۇن؟.

باشقىلارنىڭ نىكاھىدىكى ئاياللار

15 - ئېرى بار ئايالغا ئېرىنىڭ نىكاھىدا تۇرغان مۇددەت ئىچىدە باشقا بىر كىشى بىلەن نىكاھلىنىش ھارامدۇر. بۇنداق ئايالنىڭ باشقا بىر كىشىگە نىكاھلىنىشى ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئىككى شەرت تېپىلىشى كېرەك:

بىرىنچى: ئۆلۈم ياكى تالاق بىلەن ئېرىنىڭ قولىدىن ئاجرىغان بولىشى كېرەك.

ئىككىنچى: ئاللاھ تائالا ئىلگىرىكى ئەر - ئاياللىقنىڭ تۈگەنچىسى قىلىپ بەلگىلىگەن ۋە بۇيرىغان ئىددەتنى تولۇق توشقۇزۇشى كېرەك.

ھامىلدار ئايال ئۈچۈن بۇ ئىددەتنىڭ مۇددىتى تاكى ئۇ قورسىقىدىكى بالىنى تۇغقانغا قەدەر بولۇپ، ھامىلدارلىق مۇددىتى ئۇزۇن بولسۇن، قىسقا بولسۇن پەرقى يوق.

ئېرى ئۆلۈپ كەتكەن ئايالنىڭ ئىددىتى تۆت ئاي ئون كۈن.

ئاجراشقان ئاياللار ئۈچۈن ئۈچ ھەيز مۇددىتىدۇر. ھەيز سانىنى ئۈچ قىلىشتىكى مەقسەت: بالىياتقۇدا ئىلگىرىكى ئېرىدىن بولغان بالا بار يوقلىقىنى تەكىتلەش ئۈچۈندۇر. نەسەب ئارىلىشىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن بۇنداق ئېھتىيات زۆرۈردۇر. ئەمما ئايال كىشى ھەيز كۆرمەيدىغان بەك كىچىك قىز ياكى ياشانغان چوڭ ئايال

بولسا، ئۇلارنىڭ ئىددىتى ئۈچ ئاي بولىدۇ. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق بايان قىلىدۇ:

﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

﴿تالاق قىلىنغان ئاياللار ئۈچ ھەپتە ئۆتكۈچە ئىددەت تۇتىدۇ، ئەگەر ئۇلار ئاللاھقا، ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىكەن بالىياتقۇلىرىدىكى ئاللاھ ياراتقان نەرسىنى يوشۇرۇش ئۇلارغا دۇرۇس ئەمەس﴾ [بەقەرە سۈرىسى 228 – ئايەت]

﴿وَاللَّائِي يَكْتُمْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾

﴿ئاياللىرىڭلاردىن ھەپتە كەلمەيدىغانلارنىڭ ئىددىتىنىڭ قانچىلىك بولىدىغانلىقىدىن شۈبھىدە بولساڭلار، ئۇلارنىڭ ئىددىتى ئۈچ ئايدۇر، تېخى ھەپتە كۆرمىگەنلەرنىڭ ئىددىتى ھەم ئۈچ ئايدۇر، ھامىلدار ئاياللارنىڭ ئىددىتى تۇغۇش بىلەنلا تۈگەيدۇ﴾ [تالاق سۈرىسى 4 – ئايەت]

﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾

﴿ئىچىڭلاردا ئۆزى ۋاپات بولۇپ، ئاياللىرى قەپقالغان كىشى بولسا، ئاياللىرى تۆت ئاي ئۇن كۈن ئىددەت تۇتىشى لازىم﴾ [بەقەرە سۈرىسى 234 – ئايەت]

يۇقىرىدىكى نىكاهلىنىشقا بولمايدىغان ئاياللارنىڭ 15 تۈرىدىن 14 تۈرىنى قۇرئان كەرىم نىسا سۈرىسىدىكى ئۈچ ئايەتتە بايان قىلغان:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۗ حُرْمَتُ عَلَیْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّن الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِّنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۗ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ﴾

﴿ئاتىلىرىڭلار ئالغان ئاياللارنى ئالماڭلار، بۇنىڭدىن ئىلگىرىكىسى ئەپۇ قىلىنىدۇ، بۇ ھەقىقەتەن يامان ئىشتۇر، قەبىھ كۆرىلىدىغان ئىشتۇر، بۇ نېمە دېگەن يامان ئادەت - ھە. سىلەرگە ئانىلىرىڭلارنى، قىزلىرىڭلارنى، ھەمىشەرىڭلارنى، ئاتاڭلارنىڭ ھەمىشەرىلىرىنى، ئاناڭلارنىڭ ھەمىشەرىلىرىنى، قېرىندىشىڭلارنىڭ قىزلىرىنى، ھەمىشەرىڭلارنىڭ قىزلىرىنى، سۈت ئانىلىرىڭلارنى، ئېمىلدەش ھەمىشەرىڭلارنى، قېيىن ئاناڭلارنى، سىلەر بىر يەردە بولغان ئاياللىرىڭلارنىڭ (باشقا ئەردىن بولغان) قۇچىقىڭلاردا تەربىيىلىگەن قىزلىرىنى ئېلىش ھارام قىلىندى. ئەگەر سىلەر ئۇ ئاياللىرىڭلار بىلەن بىر تۆشەكتە بولمىغان بولساڭلار، ئۇلارنىڭ قىزلىرىنى ئالساڭلار ھېچ گەپ يوقتۇر. يەنە ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولغان بالىلىرىڭلارنىڭ ئاياللىرىنى ئېلىشىڭلار ۋە ئىككى ھەمىشەرىنى بىللە بىرلا ۋاقتتا ئەمىرىڭلاردا ساقلىشىڭلار ھارام قىلىندى، لېكىن ئۆتكەنكىلەر ئەپۇ قىلىندى، ئاللاھ ھەقىقەتەن

مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر. ئېرى بار ئاياللارنى ئېلىشىمۇ سىلەرگە ھارام قىلىندى» [ئىسا سۈرىسى 22 - 24 - ئايەتلەر]

ئەمما ئايالىنى ھاممىسى بىلەن بىر ۋاقىتتا ئەمىرىگە ئېلىشىنىڭ ھاراملىقى بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىدە بايان قىلىنغاندۇر.

مۇشرك ئاياللار

16 - نىكاھلىنىش ھارام قىلىنغان ئاياللاردىن بىرى مۇشرك ئايالدىر. بۇ، ئەرەبلەرنىڭ مۇشركلىرىدەك بۇتلارغا ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرگە چۈكۈنىدىغان ئايالدىر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أُعْجَبْتُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا أُعْجَبُكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ﴾

﴿مۇشرك ئاياللار ئىمان ئېيتىمىغۇچە ئۇلارنى نىكاھىلارغا ئالماڭلار. (ھۆر) مۇشرك ئايال سىلەرنى مەپتۇن قىلغان تەقدىردىمۇ، مۆمىن دىدەك. ئەلۋەتتە ئۇنىڭدىن ئارتۇقدۇر، مۇشرك ئەرلەر ئىمان ئېيتىمىغۇچە مۆمىن ئاياللارنى ئۇلارغا ياتلىق قىلماڭلار، (ھۆر) مۇشرك ئەر سىلەرنى مەپتۇن قىلغان تەقدىردىمۇ مۆمىن قۇل ئەلۋەتتە ئۇنىڭدىن ئارتۇقدۇر، ئەنە شۇلار (مۇشرك ئەر ۋە ئاياللار) سىلەرنى دوزاخقا چاقىرىدۇ، ئاللاھ ئۆز ئىرادىسى بويىچە جەننەتكە مەغپىرەتكە چاقىرىدۇ﴾ [بەقەرە سۈرىسى 221 - ئايەت]

بۇ ئايەتكە ئاساسەن مۇسۇلماننىڭ مۇشرىك ئايال بىلەن ئۆيلىنىشى ۋە مۇسۇلمان ئايالنىڭ مۇشرىك ئەر بىلەن نىكاھلىنىشى توغرا بولمايدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ دىن ئېتىقادلىرى ئارىسىدا ئوخشاشماسلىق ۋە چوڭ پەرق بار بولۇپ، بىرى جەننەتكە يەنە بىرى جەھەننەمگە چاقىرىدۇ. جەننەتكە چاقىرغانلار ئاللاھقا، پەيغەمبەرگە ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنگەن، جەھەننەمگە چاقىرغانلار بولسا، ئاللاھقا شىرك كەلتۈرگەن، پەيغەمبەرگە ۋە ئاخىرەت كۈنىگە تانغان ۋە ئىنكار قىلغانلاردۇر.

ئەر - خوتۇنلۇق دېگەن خاتىرجەملىك ۋە سۆيگۈ تۇرسا، بۇنداق بىر كىچىك جەمئىيەتتە بىر - بىرىدىن شۇنچە يىراق بولغان ئىككى تەرەپ قانداقمۇ چىقىشالسىۇن؟

ئەھلى كىتاب ئاياللار بىلەن نىكاھلىنىش

ئەھلى كىتاب يەنى يەھۇدىي ۋە خرىستىئان ئاياللار بىلەن ئۆيلىنىشنى قۇرئان كەرىم جەزم دەپ قارىغان، بۇلار دىنلىرىنىڭ ئەسلىنى نەقەدەر ئۆزگەرتىۋەتكەن بولشىدىن قەتئىينەزەر ساماۋى بىر دىنغا مەنسۇب بولغانلىقى ئۈچۈن، قۇرئان كەرىم ھەر جەھەتتە ئۇلارغا ئاللاھىدە مۇئامىلە قىلغان. شۇڭا بۇ ھەقتىمۇ خۇددى ئۇلارنىڭ تامىقىنى يېيىشكە رۇخسەت قىلغاندەكلا، مۇسۇلمانلارغا ئۇلارنىڭ قىزلىرى بىلەن ئۆيلىنىشكە رۇخسەت قىلغان. ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِزِي أَعْدَانَ﴾

﴿بۈگۈن سىلەرگە پاك نەرسىلەر ھالال قىلىندى، كىتاب بىرىلگەنلەرنىڭ تامىقى سىلەرگە ھالال ۋە سىلەرنىڭ تامىقىلارمۇ ئۇلارغا ھالالدىر، مۆمىنلەردىن بولغان ئىپپەتلىك ئاياللارنىڭ، سىلەردىن ئىلگىرى كىتاب بىرىلگەنلەردىن بولغان ئىپپەتلىك ئاياللارنىڭ مەھرىنى بەرسەڭلار، ئىپپەتلىك بولغىنىڭلار ۋە ئاشكارا - يوشۇرۇن پايەشنى كۆزلىمىگەن ھالدا (ئۇلارنى ئالساڭلار) ئۇلار سىلەرگە ھالالدىر﴾ [مائىدە سۈرىسى 5 - ئايەت]

مانا بۇ باشقا دىنلاردا تېپىلمايدىغان ئىسلامىي كەڭچىلىكنىڭ بىر مىسالدىر، ئىسلام يەھۇدىي ۋە خرىستىئانىي كاپىر ۋە ئازغۇچى دەپ قارىغان بولسىمۇ، ئاشۇ دىنلاردىكى بىر ئايال مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئايالى ۋە ئۇنىڭ ئۆيىنى تۇتقۇچى، كۆڭلىنى ئاچىدىغان شېرىكى، بالىلىرىنىڭ ئانىسى ۋە سىردىشى بولۇشىغا رۇخسەت قىلغان، چۈنكى ئەر - خوتۇنلۇق بۇلارنى تەقەززا قىلىدۇ. قۇرئان كەرىم بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾

﴿ئاياللار بىلەن ئارام ئېلىشىڭلار ئۈچۈن ئۇلارنى سىلەرنىڭ ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتقانلىقى، ئارالغىلاردا مېھىر - مۇھەببەت ئۇرناشقانلىقى ئاللاھنىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر﴾ [رۇم سۈرىسى 21 - ئايەت]

بۇ يەردە دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك بىر قانچە ئاگاھلاندۇرۇش

بار:

1 - ئىسلام پەقەتلا ساماۋى دىن ۋە ساماۋى كىتابى بار ئايالدىن ئۆيلىنىشكە رۇخسەت قىلغان. ئەمما كوممۇنىست ۋە ئاتېئىست ئاياللاردەك تېگىدە دىنسىز بولغانلار ياكى ئىسلام رەت قىلىدىغان باھائىيە⁽¹⁾، دۇرزييە⁽²⁾ ۋە نۇسەيرىيە⁽³⁾ قاتارلىق تائىپىلەردىكى ئاياللاردىن ئۆيلىنىش بولسا، كەسكىن ھارام ۋە قانۇنسىزدۇر.

2 - ئىسلام پەقەتلا يەھۇدىي، خرىستىئانلارنىڭ پاك ۋە ئىپپەتلىك بولغانلىرىنىلا ئېلىشقا رۇخسەت قىلغان. ئىپپەتسىز ئاياللىرى بىلەن توي قىلىشقا رۇخسەت قىلمىغان.

3 - ئائىلە ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ئىسلام دىنىغا ۋە مۇسۇلمانلارغا دۈشمەنلىك قىلىدىغان يەھۇدىي ۋە خرىستىئان ئاياللارنى ئېلىشقا بولمايدۇ. چۈنكى ئۆيلىنىش دېگەن ئايالنىڭ ئائىلىسى بىلەن مۇناسىۋەتلىشىش ۋە ئۇلار بىلەن دوستلۇق ئورنۇتۇش دېگەنلىك، شۇڭا بۇنداق ئەھۋالدا ئۇنى ئېلىشقا بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئايال ئۆزىنىڭ دىنى ۋە مىللىتىگە سادىقلىق قىلىپ مۇسۇلمانلارغا قارشى جاسۇسلۇق قىلىش ۋە دۈشمەنلەر بىلەن ھەمكارلىشىشتىن يانمايدۇ، ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىدىن خاتىرجەم بولغىلىمۇ بولمايدۇ. بۇنىڭغا بىنائەن

(1) - **باھائىيە**: ئىراندا 19 - ئەسىردە ئوتتۇرىغا چىققان بابىيە تائىپىسىنىڭ داۋامى بولغان بىر تائىپە. پەلسەپىسى ئىسمائىلىيە تائىپىسىنىڭ ۋە ئاشۇرىيە تەكەن سۆيلىرىنىڭ بەزى قاراشلىرىغا تايىنىدۇ. ئەخلاققا خرىستىئانلىق تۈسى ئالدىدۇ، دۇنياۋىلىككە ئىنتىلىدۇ، ياۋروپا ۋە ئامېرىكىدا ئەگەشكۈچىلىرى بار - ت.

(2) - **دۇرزييە**: چېكىدىن ئاشقان شىئەلەردىن ئىسمائىلىيە تائىپىسىنىڭ بىر تارمىقى بولۇپ، ھاكىم بىئەمىللە ئەلفاتىنى دېگەن كىشىنى ئۇلۇغلايدۇ، ئەگەشكۈچىلىرى ھازىر شامدا ياشايدۇ - ت.

(3) - **نۇسەيرىيە**: ئاللاھ تائالا ھەزرىتى ئەلى ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىنىڭ سۈرىتىدە كۆرۈنگەن دەپ قارايدىغان بۇرۇق ئەقىدىلىك بىر شىئە تائىپىسى. ئەگەشكۈچىلىرى ھازىر شامدا ياشايدۇ - ت.

ھازىرقى ئىسرائىل دۆلىتىدىكى يەھۇدىي ئايالدىن ئۆيلىنىشكە قەتئىي بولمايدۇ.

4 - دىن ئەھكاملىرىنى ئورۇنداشقا ھېرىسمەن دىندار مۇسۇلمان ئايال، مۇسۇلمان كىشىگە ئىسلام نامىنى ئاتا - ئانىسىدىن مىراس ئالغان، دىنغا سۇس قارايدىغان مۇسۇلمان ئايالدىن ياخشىراق تۇر. بۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە مۇنداق دەپ ئۆگەتكەن:

«دىندار ئايالنى ئال! ياخشىلىق كۆرسەن»⁽¹⁾.

بۇنىڭغا ئاساسەن، كىم بولىشىدىن قەتئىينەزەر مۇسۇلمان ئايال مۇسۇلمان كىشى ئۈچۈن ھەرقانداق يەھۇدىي ۋە خرىستىئان ئايالدىن ئەۋزەل دېيىشكە بولىدۇ.

5 - ئەگەر مۇسۇلمان كىشى بالىلىرىمنىڭ ئېتىقادىنى بۇلغۇپتىدۇ، ئەخلاق جەھەتتە ئۇلارنى يامان يولدا تەربىيەلەپ قويىدۇ دەپ قورقسا، دىننى بۇ خەۋپ - خەتەردىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن بۇنداق يەھۇدىي ۋە خرىستىئان ئايالدىن يىراق تۇرىشى ۋاجىب. بولۇپمۇ شۇنداق ئايالنىڭ دۆلىتى ۋە مۇھىتىدا ياشايدىغانلار شۇنداق قىلىشى تېخىمۇ زۆرۈر.

6 - ئەگەر بىر شەھەردە مۇسۇلمانلارنىڭ سانى ئاز بولسا، كۈچلۈك قاراشقا ئاساسەن مۇسۇلمان ئەرلەرنىڭ مۇسۇلمان ئاياللاردىن باشقىلارغا ئۆيلىنىشى ھارام بولىدۇ. چۈنكى بۇنداق شارائىت ئاستىدا مۇسۇلمان ئەرلەرنىڭ مۇسۇلمانلاردىن ئۆيلەنمەي باشقىلاردىن ئۆيلىنىشى، مۇسۇلمان ئاياللارنىڭ باشقا دىندىكىلەرگە ياتلىق بولىشى ھارام بولغانلىقى ئۈچۈن، ئاشۇ ئاز سانلىق مۇسۇلمانلارنىڭ قىزلىرىنىڭ كۆپ قىسمىنىڭ ئەرسىز قېلىشىغا

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

سەۋەب بولىدۇ، بۇنداق بولسا مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىگە چوڭ زىيان يېتىدۇ. شۇڭا بۇنداق شارائىتلاردا يەھۇدىي ۋە خرىستىئان ئاياللاردىن ئۆيلىنىشكە بېرىلگەن رۇخسەتنى ۋاقتلىق توختۇتۇپ تۇرۇش ئارقىلىق بۇ زىياننىڭ ئالدىنى ئېلىش مۇمكىندۇر⁽¹⁾.

مۇسۇلمان ئايالنىڭ مۇسۇلماندىن غەيرىگە ياتلىق بولۇشى

ئەھلى كىتاب بولسۇن ياكى بولمىسۇن، مۇسۇلمان بولمىغان بىر ئەر كىشىگە مۇسۇلمان بىر ئايالنىڭ ياتلىق بولۇشى ھارامدۇر. بۇ ھېچقانداق شارائىت ئاستىدا ھالال بولمايدۇ. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُوْمِنُوا﴾

﴿مۇشرىك ئەرلەر ئىمان ئېيتىمىغۇچە مۆمىن ئاياللارنى ئۇلارغا ياتلىق قىلماڭلار﴾ [بەقەرە سۈرىسى 221 - ئايەت]

ھەمدە مۆمىن، مۇھاجىر ئاياللار ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَنَّ هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾

﴿ئەگەر ئۇلارنى ھەقىقىي مۆمىن دەپ تونساڭلار، ئۇلارنى كاپىرلارغا قايتۇرماڭلار، ئۇلار كاپىرلارغا ھالال ئەمەس، كاپىرلارمۇ ئۇلارغا ھالال ئەمەس﴾ [مۇمتەھىنە سۈرىسى 10 - ئايەت]

(1) - بىزنىڭ (ھۈدەل ئىسلام) دېگەن كىتابىمىزدا مۇسۇلمان ئەرنىڭ غەيرى مۇسۇلمان ئايال بىلەن توي قىلىشى ھەققىدە تەپسىلىي پەتىۋا بار، شۇنىڭغا قاراڭ.

بۇ ئومۇمىي ھۆكۈمدىن ئەھلى كىتاب ئەللىرىنى ئايرىپ چىقىدىغان بىر دەلىل يوق بولغاچقا، مۇسۇلمان ئايالنىڭ ھەرقانداق بىر كاپىرغا ياتلىق بولۇشنى پۈتۈن مۇسۇلمانلار بىردەك ھارام دەپ قارىغان

ئىسلام دىنى مۇسۇلمان ئەرنىڭ يەھۇدىي ۋە خرىستىئان ئايال بىلەن ئۆيلىنىشىگە رۇخسەت قىلغان. لېكىن مۇسۇلمان ئايالنىڭ يەھۇدىي ياكى خرىستىئان ئەرگە ياتلىق بولۇشىغا رۇخسەت قىلمىغان. چۈنكى ئۆيىنىڭ مەسئۇلى، ئىگىسى ۋە ئايالنىڭ باشلىقى ئەر كىشىدۇر. ھەمدە يەھۇدىي ياكى خرىستىئان ئاياللار مۇسۇلمان ئەرگە ياتلىق بولغان تەقدىردە، ئىسلام ئۇلارغا ئېتىقاد ئەركىنلىكىنى بېرىپ، بارلىق قانۇنلىرى ئارقىلىق ئۇنىڭ ھوقۇقىنى قوغدىغان. لېكىن يەھۇدىي ۋە خرىستىئان دىنلىرى باشقا دىندىكى ئايالنىڭ ئەركىنلىكىگە ۋە ھوقۇقىغا كاپالەتلىك قىلمىغان، ئۇنداق بولىدىكەن ئىسلام دىنى مۇسۇلمان قىزلىرىنىڭ ئىستىقبالىنى قانداقمۇ خەتەرگە ئۇچرىتىپ، ئۇلارنى ئېتىقاد ئەركىنلىكىگە رىئايە قىلمايدىغانلارنىڭ قولىغا تاشلاپ قويسۇن؟

بۇ يەردىكى تۈپ مەسىلە شۇكى: ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋەت ياخشى ئۆتىشى ئۈچۈن ئەر كىشى ئايالنىڭ ئېتىقادىنى ھۆرمەتلىشى كىرەك. مۇسۇلمان كىشى بولسا، يەھۇدىي ۋە خرىستىئانلار دىنلىرى - نەقەدەر بۇلغىنىپ كەتكەن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر - ئەسلىدە ساماۋى دىن، تەۋرات بىلەن ئىنجىل ئاللاھدىن كەلگەن كىتاب، مۇسا ۋە ئىسا ئەلەيھىسسالاملار ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرلىرى دەپ ئىشىنىدۇ. شۇڭا بۇ دىندىكى ئايال مۇسۇلمانغا ياتلىق بولغان تەقدىردە ئۆزىنىڭ دىنىنى، كىتابىنى ۋە پەيغەمبىرىنى ھۆرمەتلەيدىغان بىر ئەرنىڭ يېنىدا ياشىغان بولىدۇ، چۈنكى مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئىمانى پەقەت شۇلارغا ئىشىنىش بىلەنلا تولۇقلىنىدۇ. ئەمما يەھۇدىي ۋە

خىرىستىئان دېگەن ئىسلامغا، قۇرئانغا ۋە ئىسلام پەيغەمبىرىگە پەقەتلا ئىشەنمەيدۇ، ئۇنداق ئەھۋالدا ئۇنىڭ يېنىدا دىننىڭ پەرىزلىرىنى ۋە ئىبادەتلىرىنى ئورۇندايدىغان، بەلگىلىگەن ھالال - ھارام چەكلىمىسىگە رىئايە قىلىدىغان بىر مۇسۇلمان ئايال قانداقمۇ ياشىيالىسۇن؟

باشقۇرۇپ تۇرىدىغان ئېرى ئۇنىڭ دىنىنى پۈتۈنلەي ئىنكار قىلىپ تۇرىۋاتسا، مۇسۇلمان ئايالنىڭ دىنىي ئەركىنلىكىنى ۋە مۇسۇلماندارچىلىقىنى ساقلاپ قېلىشى مۇمكىن ئەمەس.

شۇڭا، ئىسلام دىنى ئەر كىشىگە بۇتپەرەس، مۇشرىك ئايال بىلەن ئۆيلىنىشىنى ھارام قىلغاندا، ھەقىقەتەن ئۆز روھىغا ئۇيغۇن ھەرىكەت قىلغان، چۈنكى ئىسلام دىنى بۇتپەرەسلىكىنى ۋە شېرىك كەلتۈرۈشنى پۈتۈنلەي رەت قىلىدۇ. ناۋادا مۇسۇلمان كىشى بۇنداق ئايال بىلەن ئۆيلەنسە، بىر - بىرىنىڭ دىنىنى رەت قىلىدىغان بۇ ئىككى كىشى ئارىسىدا قانداقمۇ خاتىرجەملىك، مېھىر - شەپقەت ۋە سۆيگۈ بولسۇن؟

زىنا قىلىدىغان ئاياللار

17 - بۇ يەردە زىنا قىلىدىغان ئاياللاردىن مەقسەت: ئاشكارا زىنا قىلىپ ئۇنى كەسىپ قىلىۋالغان زىناخور ئاياللاردۇر. رىۋايەت قىلىنىشىچە: ھەزرىتى مەرسەد ئىبنى ئەبى مەرسەد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ، جاھىلىيەت دەۋرىدە ئالاقىسى بولغان (ئەناق) ئىسىملىك بىر پايھىشە ئايال بىلەن ئۆيلىنىشكە رۇخسەت قىلىشىنى سورىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن يۈزىنى ئۆرۈۋالغاندىن كېيىن، شۇ ئايەت نازىل بولغان:

﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿زىنا قىلغۇچى ئەر پەقەت زىنا قىلغۇچى ئايالنى ياكى مۇشرىك ئايالنىلا ئالىدۇ، زىنا قىلغۇچى ئايال پەقەت زىنا قىلغۇچى ئەرگە ياكى مۇشرىكلا تىگىدۇ، ئۇنداق قىلىش مۆمىنلەرگە ھارام قىلىندى﴾ [نۇر سۈرىسى 3 - ئايەت] پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئايەتنى ئۇنىڭغا ئوقۇپ بېرىپ: ﴿ئۇنى ئالمىغىن﴾ دېگەن⁽¹⁾.

چۈنكى ئاللاھ تائالا پەقەت مۆمىن ئاياللارنىڭ ئىپپەتلىكىنى ۋە ئەھلى كىتابنىڭ ئىپپەتلىكى ئاياللىرىنى ئېلىشقا رۇخسەت قىلغان، ھەمدە ئۇلارنى ئالىدىغان ئەرلەرنىڭمۇ ئىپپەتلىكى بولۇشىنى شەرت قىلغان. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسَافِحِينَ﴾

﴿زىنادىن ساقلىنىپ ئىپپەتلىك بولغان ھالدا﴾ [نسا سۈرىسى 24 - ئايەت]

شۇڭا كىمكى ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ كىتابىدىكى بۇ ھۆكۈمنى قوبۇل قىلمىسا ھەمدە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلمىسا ئۇ مۇشرىك ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن ئۆيلىنىشكە پەقەتلا شۇنىڭغا ئوخشاش مۇشرىكلارنى بولىدۇ. كىمكى بۇ ھۆكۈمگە ئىقرار قىلىپ، ئۇنى قوبۇل قىلسا، لېكىن ئۇنىڭغا خىلاپلىق قىلىپ، ئۆيلىنىشى ھارام بولغان كىشىگە ئۆيلىنەنە بۇنداق ئەھۋالدا، ئۇ زىناخور بولىدۇ.

بۇ ئايەت نۇر سۈرىسىدىكى دەرىجە ئۇرۇش ئايىتىدىن كېيىن كەلگەن:

(1) - بۇ ۋەقەلىكىنى ئىمام ئەبۇ داۋۇد، نەسائى ۋە تىرمىزىنلار بايان قىلغان.

﴿لَزَانِيَةٌ وَالزَّانِي فَاَجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدٍ﴾

﴿زىنا قىلغۇچى ئايال ۋە زىنا قىلغۇچى ئەرنىڭ ھەر بىرىنى يۈز دەرىدىن ئۇرۇڭلار﴾ [نۇر سۈرىسى 2 - ئايەت]

بۇ بولسا جىسمانىي جازادۇر، ئەمما زىناخور بىلەن توي قىلىشنى چەكلەش بولسا، مەنئى جازادۇر. بۇ خۇددى ھازىرقى قانۇنلاردا گەرەجدانلىقتىن مەھرۇم قىلىشقا ياكى مەلۇم بىر ھوقۇقتىن مەھرۇم قىلىش جازاسىغا ئوخشايدۇ.

ئىمام ئىبنۇل قايىم يۇقىرىقى ئايەتنىڭ مەنىسىنى بايان قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دېگەن⁽¹⁾: «بۇ ھۆكۈمنى قۇرئاننىڭ ئېنىق ئايىتى تەقەززا قىلغاندەك، ئىنساننىڭ تەبىئىتىمۇ تەقەززا قىلىدۇ، ئەقلىمۇ بۇ ھۆكۈمنى تەلەپ قىلىدۇ. ئاللاھ تائالا بەندىسىگە، پايھىشە ئايالنىڭ ئېرى بولۇپ، كۈنلىمەيدىغان شوۋىچى بولۇپ قېلىشنى ھارام قىلغان. ھەمدە ئاللاھ تائالا كىشىلەنى ئاشۇنداق ئىشلارنى يامان كۆرىدىغان ۋە ئۇنىڭدىن يىرگىنىدىغان قىلىپ ياراتقان. كىشىلەر بىر كىشىنى قاتتىق تىللىماقچى بولسا، ئۇنى شوۋىچى دېگەندەك سۆزلەر بىلەن تىللايدۇ، شۇڭا ئاللاھ تائالا مۇسۇلماننىڭ بۇنداق بولۇشنى ھارام قىلغان.

بۇ ھارام قىلىش ھۆكۈمىنى تۆۋەندىكىچە بايان قىلىشقا بولىدۇ: زىنا بىر جىنايەتتۇر، ئايال تەرەپىدىن قىلىنغان بۇ جىنايەت ئەرنىڭ ھوقۇقىنى دەپسەندە قىلىدۇ، ھەمدە ئاللاھ تائالا كىشىلەرگە نېمەت قىلىپ بەرگەن، ئىنسانلارنىڭ مەنپەئەتىنى تولۇقلايدىغان نەسەبنى بۇلغىيدۇ. چۈنكى زىنا، ئۇرۇقلارنىڭ ئارىلىشىپ، نەسەبلەرنىڭ بۇزۇلىشىغا سەۋەب بولىدۇ. شۇڭا ئىسلام شەرىئىتىنىڭ گۈزەل ھۆكۈملىرىدىن بىرى بولسا: تەۋبە قىلغانلىقى ۋە ھامىلدار

(1) - (ئىخسائەتۇل لەھقان) 1 - توم، 66 - 67 - بەتلەر.

ئەمەسلىكى تولۇق ئىسپاتلانمىغۇچە زىناخور ئايالنى ئېلىشنى ھارام قىلىشتۇر.»

ئۇنىڭ ئۈستىگە زىناخور ئايال پاسكنا، مەينەت... ھەمدە ئۇلۇغ ئاللاھ نىكاھنى مېھىر - شەپقەت ۋە پاك سۆيگۈگە سەۋەب قىلغان. دېمەك: پاسكنا ئايال قانداقمۇ پاك ئەر تەرەپىدىن ياخشى كۆرۈلۈپ، ئۇنىڭ جۈپىتى بولالايدۇ؟ جۈپىتى دېگەن سۆز جۈپلىشىشتىن يەنى ئوخشىشىشتىن كەلگەندۇر. بىر جۈپ ئەر - خوتۇن دېگەن بىر - بىرىگە ئوخشايدىغان ئىككەيلەن دېگەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. پاك كىشى بىلەن پاسكنا كىشى دىندا ۋە ئادەتتە بىر - بىرىگە زىت، ھەمدە بىر - بىرىدىن نەپرەت قىلىشىدىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىدا بىر - بىرىنى سۆيۈش، بىر - بىرىگە مېھىرى - شەپقەت قىلىش ۋە بىر - بىرى بىلەن جۈپلىشىش ھاسىل بولمايدۇ. ئاللاھ تائالا ھەقىقەتەن راست ئېيتقان:

﴿الْحَبِيبَاتُ لِلْحَبِيبِينَ وَالْحَبِيبُونَ لِلْحَبِيبَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾

﴿يامان ئاياللار يامان ئەرلەرگە لايىقتۇر، يامان ئەرلەر يامان ئاياللارغا لايىقتۇر، ياخشى ئاياللار ياخشى ئەرلەرگە لايىقتۇر، ياخشى ئەرلەر ياخشى ئاياللارغا لايىقتۇر﴾ [نۇر سۈرىسى 26 - ئايەت]

ۋاقتلىق نىكاھ

توي قىلماق ئىسلامدا ھەر ئىككى تەرەپنىڭ داۋاملىق بىللە ياشاش نىيىتىگە تايىنىدىغان مۇستەھكەم رىشتە ھەم مۇھىم

كېلىشىمدۇر. قۇرئان كەرىم بايان قىلغان كۆڭۈل خاتىرجەملىكى، سۆيگۈ ۋە مېھرى - شەپقەت مېۋىسىنى قولغا كەلتۈرمەك ئۈچۈن ھەر ئىككى تەرەپتە مەڭگۈ بىللە ياشاش نىيىتى بولۇشى لازىم. بۇ جۈپلىشىشنىڭ غايىسى نەسىللىنىش ۋە ئىنسان جىنسىنىڭ دۇنيانى گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن داۋاملىشىشىدۇر.

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً﴾

﴿ئاللاھ سىلەر ئۈچۈن خوتۇنلارنى ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتتى، سىلەر ئۈچۈن ئۇلاردىن ئوغۇللارنى ۋە نەۋرىلەرنى ياراتتى﴾ [نەملى سۈرىسى 72 - ئايەت]

ئەمما ۋاقىتلىق نىكاھ بولسا، ئەر بىلەن ئايالنىڭ مۇددەتلىك باغلىنىشىدىن ئىبارەت بولغاچقا، بىز يۇقىرىدا بايان قىلغان مەنە بۇنىڭدا تېپىلمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاقىتلىق نىكاھقا ئىسلام قانۇنى پۈتۈنلەي بەلگىلىنىپ بولۇشتىن ئىلگىرى سەپەرگە ۋە غازاتقا چىققان چاغلاردا رۇخسەت قىلغان، كېيىن ئۇنى مەڭگۈ ھارام قىلىۋەتكەن.

بۇنداق نىكاھنىڭ يولغا قويۇلىشىنىڭ سەۋەبى: ئۇ چاغدىكى كىشىلەر جاھىلىيەتتىن ئىسلامغا يۆتكىلىش باسقۇچىدا ئىدى، جاھىلىيەت دەۋرىدە زىنا كەڭ تارقالغان ئىدى، ئىسلامىيەت كېلىپ كىشىلەرنى جىھادقا ئاتلىنىشقا سەپەرۋەر قىلغاندا ئۇلارغا ئاياللىرىدىن ئايرىلىپ سەپەر قىلىش قىيىن بولغان، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىمانى كۈچلۈك ئىرادىلىك كىشىلەر بولغىنىدەك ئىمانى ئاجىز مۇسۇلمانلارمۇ بار ئىدى، بۇنداق ئىمانى ئاجىز كىشىلەرنىڭ قەبىھ زىنا يولغا كىرىپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىناتتى.

ئەمما ئىرادىلىك كىشىلەر بولسا ئۆزلىرىنى ئاختا قىلىۋېتىشكە بەل باغلىغان، بۇ ھەقتە ھەزرىتى ئىبنى مەسئۇد مۇنداق دېگەن: «يېنىمىزدا ئاياللىرىمىز بولمىغان ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە غازاتقا چىقاتتۇق. بىز: «ئۆزىمىزنى ئاختا قىلىۋەتمەمدۇق؟» دەپ سورىغىنىمىزدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنى بۇنداق قىلىشتىن توسۇپ كىيىم - كىچەك تويۇق بېرىپ ۋاقتلىق نىكاھ قىلىشىمىزغا رۇخسەت قىلغان»⁽¹⁾.

دېمەك: ۋاقتلىق نىكاھ ئاجىز ۋە كۈچلۈك ھەر ئىككى گورۇپنىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن يولغا قويۇلغان ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا بۇ، سۆيگۈ، يېقىنلىق، نەسلىلىنىش، ھارامدىن ساقلىنىش ۋە تۇغقانلار دائىرىسىنى كېڭەيتىش قاتارلىق نىكاھنىڭ بارلىق مەقسەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان تولۇق ئەر - ئاياللىق ھاياتىنى يولغا قويۇشقا قاراپ قويۇلغان بىر قەدەم ئىدى.

قۇرئان كەرىم جاھىلىيەت دەۋرىدە كەڭ تارقالغان جازانە ۋە ھاراقنى چەكلەشتە تەدرىجىي چەكلەش ئۇسۇلىنى قانداق قوللانغان بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ نىكاھ مەسىلىسىدە ئەينى ئۇسۇلنى قوللانغان. شۇڭا زۆرۈر ئەھۋاللاردا ۋاقتلىق نىكاھقا رۇخسەت قىلغان، كېيىن بۇنداق نىكاھنى ھارام قىلىۋەتكەن. بۇنى ھەزرىتى ئەلى ۋە بىر گورۇپ ساھابىلەر رىۋايەت قىلغان. مەسىلەن: ئىمام مۇسلىم سەھىھىدە ھەزرىتى سەبىرە ئەلجۇھەندىدىن رىۋايەت قىلىشچە: «ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مەككىنى پەتھى قىلىش غازىتىغا چىققاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاقتلىق نىكاھقا رۇخسەت قىلغان، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىن چىقىپ بولغىچە ئۇنى ھارام قىلىۋەتكەن» يەنە بىر

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

رېۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ ئۇنى قىيامەت كۈنىگە قەدەر ھارام قىلىۋەتكەندۇر» .

لېكىن بۇ چەكلەش ئانىلار ياكى قىزلار بىلەن ئۆيلىنىش ھارام بولغىنىدەك كەسكىنىمۇ؟ ياكى ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، قان، توڭگۇز گۆشىنى يېيىشتەك زۆرۈر ئەھۋاللاردا رۇخسەت قىلىنىدىغان چەكلەشمۇ؟

ئومۇم ساھابىلارنىڭ قارىشى: ئىسلام قانۇنى بىكىتىلىپ بولغاندىن كېيىن، بۇ چەكلەش كەسكىندۇر، ئۇنىڭدا رۇخسەت قىلىش يوقتۇر .

بىراق ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاقتلىق نىكاھقا زۆرۈر ئەھۋاللاردا رۇخسەت قىلىنىدۇ دەپ قاراپ، بارلىق ساھابىلارنىڭ قارىشىغا قېتىلمىغان. بىر كۈنى بىرسى ھەزرىتى ئىبنى ئابباستىن ۋاقتلىق نىكاھ ھەققىدە سورىغاندا، ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلغان، ئۇنىڭ خىزمەتچىسى ئۇنىڭدىن: «بۇ پەقەت قىيىن ئەھۋاللارغا بېرىلگەن رۇخسەتمۇ؟» دەپ سورىغاندا، ھەزرىتى ئىبنى ئابباس: «ھەئە» دەپ جاۋاب بەرگەن.⁽¹⁾

كېيىنكى كۈنلەردە ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلقنىڭ بۇ ھەقتە چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتكەنلىكىنى، پەقەتلا زۆرۈرەتكە رۇخسەت قىلماستىن ۋاقتلىق نىكاھنى داۋاملىق قىلىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ، بۇرۇنقى پەتىۋاسىدىن يېنىپ، ۋاقتلىق نىكاھقا ئىككىنچى رۇخسەت قىلمىغان.⁽²⁾

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - (زادۇل مەئاد) 4 - توم، 7 - بەت. بۇ ھەدىسنى ئىمام بەيھەقى ھەمدە ئىمام مۇسلىم ۋاقتلىق نىكاھ بايىدا رىۋايەت قىلغان.

بىردىن ئارتۇق ئايال بىلەن ئۆيلىنىش

ئىسلام دىنى ئىنسان تەبىئىتىگە ماسلىشىدىغان، چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىلگەن نەرسىلەرنى تۈزىتىش ئارقىلىق ئەمەلىيەتنى ئۆزگەرتىدىغان بىر دىندۇر. بىز بۇنى ئىسلامنىڭ كۆپ خوتۇنلۇق تۈزۈمىگە قارىتا تۇتقان پوزىتسىيىسىدىن ئېنىق كۆرىۋالالايمىز، چۈنكى ئىسلام دىنى ئىنتايىن ئەھمىيەتلىك بولغان كىشىلىك ۋە ئىجتىمائىي سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن مۇسۇلماننىڭ بىردىن ئارتۇق ئايال بىلەن ئۆيلىنىشىگە رۇخسەت قىلغان. ئىسلامدىن ئىلگىرىكى كۆپلىگەن دىن ۋە مىللەتلەر ھېچبىر چەكلىمىگە باغلانماستىن نۇرغۇنلىغان ھەتتا ئۇنلىغان ۋە يۈزلىگەن ئايال بىلەن ئۆيلىنىشكە رۇخسەت قىلاتتى، ئىسلام كەلگەندە كۆپ خوتۇنلۇق تۈزۈمىگە چەكلىمە ۋە شەرت قويدى.

ئىسلام قويغان چەكلىمە بولسا: بىر كىشى نىكاھىغا ئالغان ئاياللارنىڭ ئەڭ يۇقىرى سانى تۆتتىن ئاشماسلىقتۇر. غەيلان ئەسەسە قافى دېگەن كىشى مۇسۇلمان بولغان چاغدا ئون خوتۇنى بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى مۇنداق دەپ بۇيرىغان:

«بۇلاردىن تۆتنى ساقلاپ قېلىپ، قالغىنىنى قويۇپ بەرگىن»⁽¹⁾.

ھەمدە سەككىز خوتۇنى بىلەن⁽²⁾، بەش خوتۇنى⁽³⁾ بىلەن مۇسۇلمان بولغانلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەقەت تۆتتىنلا قالدۇرۇپ باشقىلىرىنى قويۇپ بېرىشكە بۇيرىغان.

(1) - ئىمام شافىئى، ئەھمەد، ترمىزى، ئىبنى ھىبان، ئىبنى ئەبى شەيبە، دارىقۇتنى ۋە بەيھەقىيلار رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەھمەد، دارىمى، ئىبنى ھىبان، ھاكىم ۋە سۇنەن كىتاب ئىگىلىرى رىۋايەت قىلغان.

ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ توققۇز ئايال بىلەن ئۆيلىنىشى بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىدا ئىسلام تەشۋىقاتىنىڭ ئېھتىياجى، ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئىسلام ئۈمىتىنىڭ ئۇلارغا ئېھتىياجى بولغانلىقى جەھەتتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەخسۇس بېرىلگەن بىر رۇخسەتدۇر.

بىردىن ئارتۇق ئايال بىلەن ئۆيلىنىشتە ئادالەت شەرتتۇر

ئىسلامنىڭ بىردىن ئارتۇق ئايال بىلەن ئۆيلىنىشكە قويغان شەرتى بولسا: مۇسۇلمان كىشى ئاياللىرى ئارىسىدا يېمەك - ئىچمەكتە، كىيىم - كېچەكتە، تۇرىدىغان ئۆيدە، خەجلەپ بېرىدىغان پۇلدا ۋە يېنىدا قونۇشتا ئادالەت بىلەن ئىش قىلالايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلىشىدۇر، كىمكى بۇ ھەقلەرنى ئادىللىق بىلەن ھەممە ئاياللىرىغا تەڭ قىلىپ، ئادا قىلالايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلالمىسا، ئۇنداق كىشىنىڭ بىردىن ئارتۇق ئايال بىلەن ئۆيلىنىشى ھارام بولىدۇ. ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

﴿إِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْلَمُوا فَوَاحِدَةً﴾

﴿ئەگەر (ئاياللىرىڭلار ئارىسىدا) ئادىل بولالمايلىقىڭلاردىن قورقساڭلار، بىر خوتۇن بىلەن كۇپايىلەنسەڭلار بولىدۇ﴾ [نسا سۈرىسى 3 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«ئىككى ئايالى بولۇپ، بىرىگە بەكرەك مايىل بولغان كىشى، قىيامەت كۈنى چۈشۈپ ياكى ساڭگىلاپ قالغان بىر تەرىپىنى

سۆزىگەن ھالدا ئاللاھنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ»⁽¹⁾. ھەدىستە ئاگاھلاندىرۇلغان مايىل بولۇش پەقەتلا كۆڭۈلنىڭ مايىل بولۇشى بولماستىن، بەلكى ھەقىرىگە تاجاۋۇز قىلىش مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. چۈنكى كۆڭۈل مايىللىقىدا ئادىللىق قىلىش ئىنسان قولىدىكى ئىش ئەمەس، شۇڭا ئاللاھ تائالا ئۇنى كەچۈرىۋەتكەن. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْرِفُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ﴾

﴿قانچە تىرىشساڭلارمۇ ئاياللىرىڭلارغا (مۇھەببەتتە) باراۋەر مۇئامىلىدە بولۇشقا ھەرگىز قادىر بولالمايسىلەر، شۇنىڭ ئۈچۈن بىرىگە پۈتۈنلەي مايىل بولماڭلار﴾ [نسا سۈرىسى 129 - ئايەت]

بۇ سەۋەبتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەممە نەرسىنى ئاياللىرىغا تەڭ ۋە ئادىللىق بىلەن تەقسىم قىلاتتى ۋە مۇنداق دەپ دۇئا قىلاتتى:

﴿ئى ئاللاھ، بۇ كۈچۈم يەتكەن نەرسىنى تەقسىم قىلىشىم، مېنىڭ قولۇمدا بولمىغان، پەقەتلا سېنىڭ ئىلكىڭدە بولغان نەرسىلەر ھەققىدە مېنى كەچۈرگىن﴾⁽²⁾.

بۇ يەردە قولدا بولمىغاندىن مەقسەت: كۆڭۈل مەسلىسى ۋە ئۇلارنىڭ بىرىگە قارىتا ئالاھىدە ئامراقلىق تۇيغۇسىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەپەرگە چىقىدىغان چاغدا ئاياللىرى ئارىسىدا چەك تاشلايتتى، چەك قايسى ئايالغا چىقسا، شۇنى بىللە

(1) - سۈنەن كىتابلىرى ئىگىلىرى، ئىبنى ھىببان ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - سۈنەن كىتابلىرى ئىگىلىرى رىۋايەت قىلغان.

ئېلىپ ماختاتتى⁽¹⁾. بۇنى پەقەتلا كۆڭۈل ئاغرىقى بولماسلىق ۋە ھەممىنى تەڭ رازى قىلىش ئۈچۈن قىلاتتى.

تۆتكىچە ئۆپلىنىشكە رۇخسەت قىلىشتىكى ھېكمەت

ئىسلام – ئاللاھنىڭ پۈتۈن پەيغەمبەرلەرنىڭ تۈگەنچىسى بولغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئارقىلىق ئىنسانىيەتكە بەلگىلىگەن دىندۇر. شۇڭا ئىسلام دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا، ھەممە زامان ۋە ئەسىرلەرگە ۋە پۈتۈن ئىنسانلارغا ئۈمۈمىيۈزلۈك بولغان مەڭگۈلۈك قانۇنلارنى بەلگىلىگەن.

ئىسلام شەھەر ئاھالىسىگە خاس قانۇن بەلگىلىگەندە، يېزا ئاھالىسىنى ئۇنتۇپ قالمايدۇ، سوغۇق بەلۋاغدىكىلەرنى ئويلاپ، ئىسسىق بەلۋاغدىكىلەرنى ئۇنتۇپ قالمايدۇ، بىر ئەسىر ۋە بىر دەۋرنى كۆزلەپ باشقا دەۋرلەرنى ۋە ئەۋلادلارنى تاشلاپ قويمايدۇ.

ئىسلام كىشىلەرنىڭ ۋە جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجىنى تەڭ قامدايدۇ، ھەممىنىڭ مەنپەئەتىنى قوغدايدۇ.

مەسىلەن: بەزى كىشىلەر بالا يۈزى كۆرۈشنى قاتتىق ئارزۇ قىلىدىغان بولسىمۇ، ئايالى كېسەللىك ياكى باشقا سەۋەبتىن توغماس چىقىپ قالىدۇ، بۇنداق بىر ئەرنىڭ بىرىنچى ئايالىنى ساقلاپ قېلىپ، بارلىق ھەقلىرىنى ئادا قىلىش بىلەن بالا يۈزى كۆرۈش ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ بېرىدىغان ئىككىنچى بىر ئايالىنى بىرىنچى ئايالىنىڭ ئۈستىگە ئېلىشى ھەر ئىككى تەرەپ ئۈچۈن ياخشى ئەمەسمۇ؟

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

يەنە بەزى كىشىلەرنىڭ ھېسسىياتى ۋە شەھۋىتى كۈچلۈك بولسىمۇ، لېكىن ئايالدا ئەر كىشىنى ئانچە ياقتۇرمايدىغان ياكى مەلۇم بىر كېسەللىك ياكى ئادەت كۆرۈش مۇددىتى ئۇزۇن بولۇشتەك بىرقانچە ئەھۋاللار كۆرۈلىدۇ، بۇنداق ئەھۋالدا ئەر كىشى ئۇزۇن مۇددەت چىداپ تۇرالمايدىغان بولسا، بىرىنچى ئايالنى قويۇۋېتىش ياكى يوشۇرۇن ئاشنا تۇتقانىنىڭ ئورنىغا يەنە بىر ئايالنى نىكاھلاپ ئالسا توغرا بولمامدۇ؟

بەزى ئەھۋاللاردا بولۇپمۇ ياشلارنى ۋە ئەر كىشىلەرنى قىرىپ تۈگىتىدىغان ئۇرۇشلاردىن كېيىن ئاياللارنىڭ سانى ئەرلەرنىڭ سانىدىن ئارتۇق بولىدۇ، مانا بۇنداق ئەھۋاللاردا ئاياللار پۈتۈن ئۆمرىنى ئەر - خوتۇنلۇق تۇرمۇشتىن مەھرۇم بولۇپ ياشاشنىڭ ئورنىغا كۈنداش بولۇپ ياشىشى ھەم ئاياللار ئۈچۈن ھەم جەمئىيەت ئۈچۈن پايدىلىق بولىدۇ، چۈنكى بۇ تۇرمۇش خاتىرجەملىك، سۆيگۈ ۋە ئىپپەت ۋە ئانا بولۇش ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش قاتارلىق ئالاھىدىلىكلەرنى بەخش ئېتىدۇ.

دېمەك: توي قىلىشقا قادىر بولغان ئەرلەرنىڭ سانىدىن ئارتۇق بولغان ئاياللارنىڭ ئالدىدا تۆۋەندىكى ئۈچ يولنىڭ بىرىنى تاللىماي چارە يوق:

1 - يا پۈتۈن ئۆمرىنى ئەر - خوتۇنلۇقتىن مەھرۇم ھالدا ئۆتكۈزۈش.

2 - ياكى ئەرلەرنىڭ ھارام كۆڭۈل ئېچىشى ئۈچۈن ئويۇنچۇق بولۇپ ياشاش.

3 - ياكى ئايالى بار ھەمدە يەنە بىر ئايالنى بېقىپ خەۋەر ئالالايدىغان بىر ئەرگە ياتلىق بولۇش.

شەكسىزكى، بۇ ئاخىرقى يول ئەڭ ساغلام ۋە ئەڭ ئادالەتلىك چارىدۇر، ئىسلام كۆرسەتكەن يولمۇ شۇدۇر.

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾

﴿ئاللاھقا چىن ئىشىنىدىغان قەۋم ئۈچۈن ھۆكۈمدە ئاللاھدىنمۇ ئادىل كىم بار؟﴾ [مائىدە سۈرىسى 50 - ئايەت]

خىرىستىئان غەرب دۇنياسى ئۆز ئەرلىرىگە سانسىز ئاشىق - مەشۇقلارنى تۇتۇشنى ھېچبىر شەرت ياكى چەكلىمىسىز راۋا كۆرگەن تۇرۇقلۇق، ھەمدە بۇ قانۇنسىز ۋە ئەخلاقسىز مۇناسىۋەتتىن كېلىپ چىقىدىغان بالا - چاقىلارغا ۋە ئاشنا ئايالغا قارىتا ھېچبىر قانۇنىي ياكى ئەخلاقىي مەسئۇلىيەت ئېتىراپ قىلمىغان تۇرۇقلۇق مۇسۇلمانلارنىڭ بىردىن ئارتۇق ئايال بىلەن قانۇنلۇق نىكاھلىنىشىنى ئەيىبلىشى ھەقىقەتەن ئەقىلگە سىغمايدۇ. ئۇنداق بولىدىكەن بۇ ئىككى يولنىڭ قايسى بەكرەك توغرا؟

ئۈچىنچى ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە ھالال ۋە ھارام

قۇرئان كەرىم تويىنىڭ مەنئىي غايىلىرىنى ئېنىق كۆرسىتىپ، ئۇنى ئەر - ئاياللىق تۇرمۇشنى بىنا قىلىشنىڭ ئاساسى قىلغان. بۇ مەنئىي غايىلەر: ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى جىنسىي ئېھتىياجنى ئۆزئارا سۆيگۈ بىلەن قاندۇرۇشتا، ئىككى تەرەپنىڭ يېقىنچىلىقىنى ۋە تۇغقانچىلىقىنى قۇدىلىشىش بىلەن كېڭەيتىشتە ۋە مېھرىبانلىق بىلەن ئىنسانىي رەھىم - شەپقەتنىڭ مۇكەممەللىشىپ، ئاتا -

ئانىلاردىن بالىلارغا كۆچىشىدە گەۋدىلىنىدۇ. بۇ مەنىلەرنى شۇ ئايەت كۆرسىتىدۇ:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

﴿ئاياللار بىلەن ئارام ئېلىشىڭلار ئۈچۈن ئۇلارنى سىلەرنىڭ ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتقانلىقى، ئارائىلاردا مېھىر - مۇھەببەت ئورناتقانلىقى، ئاللاھنىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر. پىكىر يۈرگۈزىدىغان قەۋم ئۈچۈن، شەك - شۈبھىسىزكى، بۇنىڭدا نۇرغۇن ئىبرەتلەر بار﴾ [رۇم سۈرىسى 21 - ئايەت]

ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى جىنسىي مۇناسىۋەتتە

قۇرئان كەرىم مەنىۋى جەھەتكە ئەھمىيەت بېرىش بىلەنلا قالماستىن ئەر بىلەن ئايالى ئوتتۇرىسىدىكى ھېسسىيات ۋە جىسمانىي مۇناسىۋەتكىمۇ ئەھمىيەت بەرگەن. بۇ جەھەتتە جىنسىي ئېھتىياجنى قاندۇرىدىغان، زەرەر ۋە بۇزۇقچىلىقتىن ساقلايدىغان ئەڭ ياخشى يوللارنى كۆرسەتكەن. رىۋايەت قىلىنىشىچە: يەھۇدىيلار ۋە ئاتەشپەرەسلەر ھەيزدار ھالەتتىكى ئاياللاردىن بەك يىراق تۇراتتى. خرىستىئانلار بولسا، ھەيزدار ھالەتتىكى ئاياللار بىلەن جىنسىي مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈپۋېرەتتى، ھەيز ئەھۋالىغا پەرۋا قىلمايتتى. جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەرەبلەر بولسا خۇددى يەھۇدىيلار ۋە ئاتەشپەرەسلەردەك ھەيزدار ئاياللار بىلەن بىر داستاندا

تاماق يېمەيتتى، بىر كۆرىدە ئولتۇرمايتتى، ھەتتا بىر ئۆيدە بىللە تۇرمايتتى.

بۇ سەۋەبتىن بەزى مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھەيز ھالەتتىكى ئايالغا يېقىنلىشىشنىڭ ھالال ياكى ھارام تەرەپلىرىنى سورىغاندا بۇ ئايەتلەر نازىل بولغان:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

﴿ئۇلار سەندىن ھەيز ئورنىغا جىنسىي يېقىنلىشىشنىڭ ھۆكۈمى ھەققىدە سورىشىدۇ. ئېيتقىنكى: ھەيز نىجاسەتتۇر، شۇڭا ھەيز مەزگىلىدە ئاياللىقلاردىن نېرى تۇرۇڭلار، ھەيزدىن پاكانغىچە ئۇلارغا يېقىنچىلىق قىلماڭلار، تولۇق پاكانغاندا ئۇلارغا ئاللاھ بۇيرىغان جايدىن يېقىنچىلىق قىلماڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن تەۋبە قىلغۇچىلارنى، پاك بولغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ﴾ [بەقەرە سۈرىسى 222 - ئايەت]

بەزى ئەرەبلەر ھەيز مەزگىلىدە ئاياللىرىدىن نېرى تۇرۇشنى، ئۇلار بىلەن ئۆيدە بىللە تۇرماسلىق دەپ چۈشىنىپ قالغان، شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايەتنىڭ مەقسىتىنى ئۇلارغا مۇنداق دەپ چۈشەندۈرگەن: ﴿مەن پەقەت ھەيز مەزگىلىدىكى ئاياللارغا جىنسىي مۇناسىۋەت قىلماسلىقىنى بۇيرۇدۇم، ئەجەملەردەك ئۇلارنى ئۆيىدىن چىقىرىۋېتىشنى بۇيرۇمۇدۇم. يەھۇدىيلار بۇ سۆزنى ئاڭلاپ مۇنداق

دېيىشكەن: "بۇ ئادەم بىزگە پۈتۈن ئىشلىرىمىزدا خىلاپ ئىش قىلماقچى بولۇۋاتىدۇ" (1).

دېمەك: مۇسۇلمان كىشى ئايالى بىلەن ھەيز جايىدىن يىراق تۇرۇپ كۆڭۈل ئاچسا بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىسلام ھەيز ھالىتىدىكى ئايالنى ئۆيىدىن چىقىرىۋېتىدىغانلار بىلەن، ھەيز ھالىتىدىكى ئايال بىلەن جىنسىي مۇناسىۋەتلىشىشكە دەرىجىدە ئارىلىشىدىغانلار ئارىسىدا ئورتا يولنى تاللىغان بولىدۇ.

ھازىرقى زامان تېببىي تەرەققىياتى ھەيز ۋاقتىدا زەھەرلىك ماددىلارنىڭ چىقىدىغانلىقىنى، بۇ ماددا جىسمىدا قالسا، جىسمىغا زىيانلىق ئىكەنلىكىنى كەشپ قىلدى. ھەمدە ھەيز ھالىتىدە ئاياللار بىلەن مۇناسىۋەت قىلماسلىق بۇيرۇقىنىڭ سىرىنى تاپتى. چۈنكى ھەيز ھالىتىدە ئايال كىشىنىڭ تاناسىل ئەزالىرى قان بىلەن توشقان بولىدۇ، نېرۋىمۇ ئىچكى بەزلەر چىقارغان نەرسىلەر تۈپەيلىدىن بىئارام ھالەتتە بولىدۇ، شۇڭا بۇنداق ئەھۋالدا جىنسىي مۇناسىۋەت زىيانلىق بولۇپلا قالماي، بەلكى تېخى قاننىڭ چۈشىشىنى توسۇپ قويىشىمۇ مۇمكىن. يەنە بۇ ۋاقىتتىكى جىنسىي مۇناسىۋەت كۆپلىگەن نېرۋا بىئاراملىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىدۇ، بەزىدە تاناسىل ئەزالىرىنىڭ يالۋىلىنىشىغا سەۋەب بولىدۇ (2).

ئارقا تەرەپتىن ساقلىنىش

جىنسىي مۇناسىۋەت ھەققىدە ئاللاھ تائالا بۇ ئايەتنى نازىل قىلغان:

(1) - ئىمام رازى تەفسىرى: 6 - توم، 66 - بەتكە قاراڭ.
 (2) - مەرھوم ئابدۇل ئەزىز ئىسمائىلنىڭ ((ئىسلام ۋە يېڭى تىبابەت)) دېگەن كىتابىغا قاراڭ.

﴿يَسْأَلُكُمْ حَرَّتَ لَكُمْ فَأْتُوا حَرَّتَكُمْ أَلَى شَيْئُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مَلَأَقُوهُ وَيَشْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿ئاياللىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن خۇددى ئېكىنزارلىقتۇر،
ئېكىنزارلىققا خالىغان ھالەتتە كېلىڭلار، ئۆزۈڭلار ئۈچۈن ئالدىنلا
ياخشى ئەمەل تەييارلاڭلار، ئاللاھدىن قورقۇڭلار، بىلىڭلاركى، سىلەر
ئاللاھنىڭ ئالدىغا بارىسىلەر، مۆمىنلەرگە (جەننەت بىلەن) خوش
خەۋەر بەرگىن﴾ [بەقەرە سۈرىسى 223 - ئايەت]

بۇ ئايەتنىڭ نازىل بولىشىنىڭ بىر سەۋەبى ۋە ھېكمىتى
بولۇپ، ئۇنى بۈيۈك ھىندىستان ئالىمى ۋە لىيۇللاھ دەھلەۋى⁽¹⁾
مۇنداق دەپ بايان قىلغان:

"يەھۇدىيلار ساماۋى بىر ھۆكۈمگە تايانماستىن، جىنسىي
مۇناسىۋەت شەكلىگە چەكلىمە قويۇۋالاتتى. ئۇلار بىلەن ئارىلىشىپ
تۇرىدىغانلار ۋە ئەنسارلار شۇلارنىڭ يولىنى تۇتاتتى. يەھۇدىيلار:
"ئەگەر ئەر كىشى ئايالنىڭ جىنسىي ئەزاسىغا ئارقا تەرەپتىن
يېقىنلاشسا، بالا ئالغاي تۇغۇلسۇن" دېيىشەتتى، شۇڭا بۇ ئايەت
نازىل بولدى:

﴿فَأْتُوا حَرَّتَكُمْ أَلَى شَيْئُمْ﴾ يەنى ئالدىدىن بولسۇن، ئارقىدىن
بولسۇن، ئايالنىڭ جىنسىي ئەزاسىغا بولىدىكەن قايسى تەرەپتىن
بولسۇن بولاۋېرىدۇ. چۈنكى بۇنداق چەكلەشتە يا دىنىي ياكى
دۇنياۋى بىر مەنپەئەت يوقتۇر. ئىنسان ئۆز مەنپەئەتىنى ئۆزى
ئوبدان بىلىدۇ، قايسى شەكىلدە يېقىنلاشسا ئۇرۇقنى ئايالنىڭ
ئالدىدىكى ئۇرۇق تېرىيدىغان يەرگە تېرىسىلا بولىدۇ، ئالدىدىن

(1) - ۋەلىيۇللاھ دەھلەۋى: ئەھمەد ئىبنى ئابدۇرراھىم، شاھ ۋەلىيۇللاھ دەپ تونۇلغان. ھ. 1176 -
يىلى ۋاپات بولغان - ت.

ياكى ئارقا تەرەپتىن بولۇشنىڭ پەرقى يوقتۇر. بۇ چەكلىمىنى يەھۇدىيلار ئارتۇقچە پەيدا قىلىۋالغان، شۇڭا ئۇنىڭ بىكار قىلىنىشى لايىق ئىدى (1).

جىنسىي مۇناسىۋەتنىڭ شەكلى ۋە كەيپىياتىنى كىشىلەرگە بەلگىلەپ بەرمەك دىننىڭ ئىشى ئەمەس، دىننىڭ كۆڭۈل بۆلىدىغىنى كىشىلەرنىڭ ئاللاھدىن قورقۇپ، بىر كۈنى چوقۇم ئاللاھنىڭ ئالدىغا بارىدىغانلىقىنى بىلىشى ۋە ئاياللارنىڭ ئارقا تەرەپىگە يېقىنلىشىشتىن ساقلىنىشىدۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاياللارنىڭ ئارقىسىغا يېقىنلاشماڭلار» دېگەن (2). يەنە ئايالنىڭ ئارقىسىغا يېقىنلاشقان بىر كىشىنىڭ ۋە قەسىدە: «ئۇ كىچىك بەچچىۋازلىقتۇر» دېگەن (3). يەنە ئەنسارلاردىن بىر ئايال ئايال كىشىنىڭ جىنسىي ئەزاسىغا ئارقا تەرەپتىن يېقىنلاشماقنىڭ ھۆكۈمىنى سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالغا بۇ ئايەتنى ئوقۇپ بەرگەن:

﴿نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حُرَّتَكُمْ أَلَيْ شَيْئُمْ﴾

«ئاياللىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن (نەسىل تېرىيدىغان) ئېكىنزارلىقتۇر، ئېكىنزارلىقنىڭلارغا خالىغان ھالەتتە كېلىڭلار» [بەقەرە سۈرىسى 223 – ئايەت] يەنى جىنسىي ئەزاغا دېمەكچى (4).

يەنە ھەزرىتى ئۆمەر مۇنداق دېگەن: «ئى رەسۇلۇللاھ، مەن ھالاك بولدۇم» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «سېنى نېمە ھالاك قىلدى؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ: «تۈنۈگۈن ئۇلاققا تەتۈر مىندىم» (ئايالنىڭ ئالدىغا ئارقا تەرەپتىن يېقىنلاشقانلىقتىن

(1) - «ھۆججەتۇللاھ ئەل بەلىغا»، 2 - توم، 134 - بەت.

(2) - ئىمام ئەھمەد، تىرمىزى، نەسائى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەھمەد ۋە نەسائى رىۋايەت قىلغان.

(4) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

كىنايە) دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۇقىرىقى ئايەت نازىل بولغىچە سۆز قىلمىدى، ئايەت نازىل بولغاندا ئۇنىڭغا: «ئالدى تەرەپتىن ياكى ئارقا تەرەپتىن بولسۇن مەيلى، ھەيزدار ئايالغا ۋە ئايالنىڭ ئارقىسىغا بولسا بولمايدۇ» دېدى⁽¹⁾.

ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىسىدىكى سىرلارنى ساقلاش

سالھ ۋە ياخشى ئاياللارنى قۇرئان كەرىم مەدھىيلىگەن، ھەمدە ئۇلار ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

﴿قَاتِلَات حَافِظَاتٌ لِّلْعَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾

﴿ياخشى ئاياللار داۋاملىق ئىتائەت قىلغۇچىلاردۇر، ئەرلىرى يېنىدا بولمىغان چاغلاردا ئاللاھنىڭ ئىنايىتى بىلەن ئەرلىرىنىڭ ھەقىقىتىنى ساقلىغۇچىلاردۇر﴾ [نسا سۈرىسى 34 - ئايەت]

ساقلىنىشى كېرەك بولغان نەرسىلەردىن بىرى بولسا: ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىدىكى ئىچكى مۇناسىۋەتتۇر. شۇڭا بۇ ئىچكى مۇناسىۋەت ئولتۇرۇشلاردا ۋە دوست - ئاغىنىلەر بىلەن پاراڭلاشقان يەرلەردە دېيىلسە توغرا بولمايدۇ. ھەدىستە مۇنداق كۆرسىتىلگەن:

﴿قىيامەت كۈنى ئاللاھنىڭ نەزىرىدە ئۇرنى ئەڭ يامان كىشىلەردىن ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىسىدا بولغان ئىشلارنىڭ سىرلىرىنى باشقىلارغا يايىدىغان كىشىدۇر﴾⁽²⁾.

(1) - ئىمام ئەھمەد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

ھەزرىتى ئەبۇ ھۇرەيرە مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇدى، سالام بەرگەندىن كېيىن بىزگە يۈزلىنىپ تۇرۇپ:

«ئورنۇڭلاردىن قوپماي تۇرۇڭلار، سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا ئۆيگە كىرىپ ئىشىكىنى تاقاپ پەردىنى چۈشۈرگەندىن كېيىن تاشقىرىغا چىقىپ: «مەن ئايالىم بىلەن ئۇنداق قىلدىم، مۇنداق قىلدىم» دەيدىغانلار بارمۇ؟» دەپ سورىدى. بۇنى ئاڭلاپ ھەممەيلەن جىم تۇردى، كېيىن ئاياللار بار تەرەپكە بېرىپ ئۇلارغا: «سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا بارمۇ؟» دېدى، بىر قىز بىر تىزغا تايىنىپ ئولتۇرۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۆزىنى كۆرسىتىش ۋە سۆزىنى ئاڭلىتىش ئۈچۈن بوينىنى ئىگىز كۆتۈردى ۋە مۇنداق دېدى: «ھەئە، ئى رەسۇلۇللاھ، ئەرلەرمۇ چىقىپ دېيىشىدۇ، ئاياللارمۇ چىقىپ تازا دېيىشىدۇ». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ ئۇلارغا: «بۇنداق قىلغان ئادەم نېمىگە ئوخشايدۇ بىلەمسىلەر؟ ئۇنداق قىلغان ئادەم خۇددى يولدا ئۇچرىشىپ قېلىپ، خالايقنىڭ كۆز ئالدىدا بىر - بىرىنى قاندۇرغان ئەركەك شەيتان بىلەن چىشى شەيتانغا ئوخشايدۇ» دېدى⁽¹⁾.

بىر مۇسۇلماننى بۇنداق ئەخمەقلىق ۋە گالۋاڭلىق قىلىپ سېلىشتىن نەپرەتلەندۈرمەك ئۈچۈن بۇ ئوخشۇتۇش كۇپايە قىلىدۇ، چۈنكى ھېچبىر مۇسۇلمان ئۆزىنىڭ يۇقىرىقى شەيتان ياكى ئاشۇ شەيتانداك بولۇشىنى ھەرگىز قوبۇل قىلمايدۇ.

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە بەھزار رىۋايەت قىلغان.

تۆتىنچى تۇغۇت چەكلەشتىكى ھالال ۋە ھارام

شەكسىزكى، ئۆيلىنىشنىڭ غايىلىرىدىن بىرى، بەلكى بىرىنچىسى ئىنسان نەسلىنى ساقلاپ قېلىشتۇر. ئىنسانىيەتنىڭ داۋاملىشىشى پەقەتلا نەسلىنىشنىڭ داۋاملىشىشى بىلەن بولىدۇ. ئىسلام دىنى نەسلىنىڭ كۆپ بولىشىنى تەشەببۇس قىلغان، تۇغۇلغان بالا ئوغۇل بولسۇن ياكى قىز بولسۇن ئوخشاشلا قارشى ئالغان، لېكىن بۇنىڭ بىلەن بىللە بەزى زۆرۈر ئەھۋاللاردا تۇغۇتنى رەتكە سېلىشقا رۇخسەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە تۇغۇتنىڭ ئالدىنى ئېلىش ياكى نەسلىنى ئازايتىش ئۈچۈن كىشىلەر قوللانغان ئەڭ مەشھۇر ئۇسۇل ئەزلى قىلىش (مەنىنى سىرتقا چىقىرىۋېتىش) تىن ئىبارەت ئىدى. ۋەھىي ۋە پەيغەمبەرلىك دەۋرىدە ساھابىلەر شۇنداق قىلاتتى. ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمىدىكى بىر ھەدىستە ھەزرىتى جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن:

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە قۇرئان نازىل بولۇۋاتقان چاغلاردا بىز ئەزلى قىلاتتۇق». ئۇ يەنە سەھىھۇ مۇسلىمىدە مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە ئەزلى قىلاتتۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى بىلگەن، ئەمما بىزنى توشمىغان».

بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ، مېنىڭ بىر كېنىزىكىم بار، مەن ئۇنىڭدىن ئەزلى قىلمەن، مەن ئۇنىڭغا يېقىنلىشىشنى ياقتۇرمەن. لېكىن ئېغىر ئاياق بولۇپ قېلىشىنى خالىمايمەن، يەھۇدىيلار: (ئەزلى

قىلىش بوۋاق بالىنى ئۆلتۈرگەنلىك) دېيىشىۋاتىدۇ» دېگەن ئىدى،
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ كىشىگە:

«يەھۇدىيلار يالغان ئېيتىدۇ (يەنى ئەزلى قىلىش ھەقىقىي
بوۋاق بالىنى ئۆلتۈرگەنلىك ئەمەس)، ناۋادا ئاللاھ ئۇنى يارىتىشنى
خالسا، ئۇنى توسالمايسەن» دېدى⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەدىستە دېمەكچى بولغىنى:
ئەر كىشى ئەزلى قىلغان تەقدىردىمۇ، بەلكى تۇيماستىن بىرەر تامچە
چىكىتىپ قېلىپ، ھامىلدارلىققا سەۋەب بولۇپ قېلىشى مۇمكىن.
تولۇق ئېھتىيات قىلىشمۇ ئاللاھ يەنىلا يارىتىشقا قادىردۇر.

بىر كۈنى ھەزرىتى ئۆمەر بار بىر ئولتۇرۇشتا ئەزلى قىلىش
ھەققىدە پاراڭ بولدى، بىرسى: «يەھۇدىيلار بۇنى: (بوۋاق بالىنى
ئۆلتۈرگەنلىك) دەپ داۋراڭ سېلىشىۋاتىدۇ» دېدى، ھەزرىتى ئەلى
بۇنى ئاڭلاپ مۇنداق دېدى: «ياق، تۆرەلمە يەتتە باسقۇچنى بېسىپ
ئۆتمىگىچە ئۆلتۈرۈلگەن بولمايدۇ، ئالدى بىلەن لاينىڭ جەۋھىرى،
ئاندىن بالىياتقۇدا جايلاشقان ئابىمەنى، ئاندىن لەختە قان، ئاندىن
بىر پارچە گۆش، ئاندىن سۆڭەك، ئاندىن سۆگەككە گۆش
قوندۇرىلىدۇ، ئاندىن جان كىرگۈزۈلۈپ باشقا بىر مەخلۇق
قىلىنىدۇ». بۇنى ئاڭلىغان ھەزرىتى ئۆمەر: «ھەقىقەتەن توغرا
ئېيتتىڭ، ئاللاھ ئۆمرۈڭنى ئۇزۇن قىلسۇن» دېدى.

(1) - سۈنەن كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلىنغان.

تۇغۇتنى رەتكە سېلىشنى جائىز قىلىدىغان زۆرۈر ئەھۋاللار

بۇ زۆرۈر ئەھۋاللارنىڭ بىرىنچىسى بولسا: تەجرىبىلىك ۋە ئىشەنچلىك دوختۇرنىڭ سۆزىگە ئاساسەن، تۇغۇت ياكى ھامىلدارلىق تۈپەيلىدىن ئانىنىڭ ھاياتىغا ياكى تەن - سالامەتلىكىگە خەۋپ يېتىش ئەھۋالىدۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾

﴿ئۆزۈڭلارنى ھالاكەتكە تاشلىماڭلار﴾ [بەقەرە سۈرىسى 195 -

ئايەت]

يەنە مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

﴿ئۆزۈڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار! ئاللاھ ھەقىقەتەن سىلەرگە ناھايىتى

مېھرىباندۇر﴾ [ئىنسا سۈرىسى 29 - ئايەت]

زۆرۈر ئەھۋاللارنىڭ يەنە بىرى بولسا: بالىلارنى دەپ ئېغىر قىيىنچىلىققا ئۇچراپ قېلىشتىن، ياكى بالىلارنىڭ تۈپەيلىدىن ئوغرىلىق، پارخورلۇقتەك ھارام ئىشلارنى قىلىپ سېلىشتىن ئەندىشە قىلىدىغان ئەھۋاللاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە ئاسانلىقنى خالايدۇ، تەسلىكنى خالىمايدۇ﴾

[بەقەرە سۈرىسى 185 - ئايەت]

﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە مۇشەققەتنى خالىمايدۇ﴾ [مائىدە سۈرىسى 6]

- ئايەت

يەنە بالىلارنىڭ تەن سالامەتلىكى ياكى ئۇلارنى بېقىپ تەربىيەلەشنىڭ ئوبدان بولماسلىقىدىن ئەندىشە قىلىدىغان ئەھۋاللاردۇر. سەھىھ مۇسلىمدا ھەزرىتى ئۇسامە ئىبنى زەيد مۇنداق دېگەن: «بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ مۇنداق دېگەن: «ئى رەسۇلۇللاھ، مەن ئايالىمدىن ئەزلى قىلىمەن». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «نېمىشقا ئۇنداق قىلىسەن؟» دەپ سورىغاندا ئۇ كىشى: «ئايالىمنىڭ بالىسىغا - ياكى دېدى - بالىلىرىغا ئىچىم ئاغرىيدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئەگەر بۇ (يەنى ئەزلى قىلىش) زىيانلىق بولىدىغان بولسا، ئىران ۋە رىمغا زىيان قىلغان بولاتتى» دېدى⁽¹⁾.

بۇ يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق قىسمەن ئەھۋاللارنىڭ پۈتۈن بىر مىللەت ياكى پۈتۈن بىر مەملەكەتكە زىيان يەتكۈزمەيدىغانلىقىنى ئىپادىلىگەندەك قىلىدۇ⁽²⁾. ئەزلى قىلغان ئىران ۋە رىم ئىمپېرىيىلىرى شۇ چاغدا ئەڭ كۈچلۈك ئىمپېرىيىلەردىن تۇرۇپ، بۇنىڭ زىيىنىغا ئۇچرىمىغانلىقى بۇنىڭغا دەلىل بولالايدۇ.

يەنە شەرىئەتتە ئېتىبارغا ئېلىنىدىغان زۆرۈر ئەھۋاللارنىڭ بىرى بولسا: يېڭى بىر ھامىلدارلىق ياكى بىر تۇغۇتنىڭ قۇچاقتىكى سۈت ئېمىۋاتقان بالىنىڭ ھاياتىغا تەسىر كۆرسىتىشتىن ئەنسىرەشتۈر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېمىتۋاتقان ئايال بىلەن جىنسىي مۇناسىۋەت قىلىشنى ئېمىتۋاتقان ئانىنىڭ سۈتىنىڭ

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئەسكەرتىش: ئاپتونىڭ تۇغۇتىنى رەتكە سېلىشقا بەرگەن رۇخسەتلىرى، نورمال ۋەزىيەتتە قىسمەن كىشىلەر دۇچ كېلىدىغان ئەھۋاللارغا قارىتا بېرىلگەن رۇخسەتلەردۇر. بۇنى ھەممە كىشىلەرگە ئومۇملاشتۇرۇۋېتىشكە بولمايدىغانلىقى ئېنىقتۇر-ت.

بۇزۇلۇشىغا ۋە ئېمىۋاتقان بالىنىڭ ئاجىزلىشىشىغا سەۋەب بولىدىغانلىقى جەھەتتىن "يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈش" دەپ ئاتىغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈمىتىنى داۋاملىق پايدىلىق بولغان نەرسىلەرگە بۇيرۇپ، زىيانلىق بولغان نەرسىلەردىن توساتتى. بىر كۈنى ئۇ ئۈمىتىنىڭ مەنپەئەتىنى ئويلاپ مۇنداق دېگەن: « بالىلىرىڭلارنى يوشۇرۇن ئۆلتۈرمەڭلار، چۈنكى ھامىلدارلىق ھالىتىدىكى سۈت ئاتلىق ئەسكەرنى يىقىتىۋېتىدۇ »⁽¹⁾. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ھاراملىق دەرىجىسىگە قەدەر چەكلىمىگەن، چۈنكى ئۇ ئۆز دەۋرىدىكى كۈچلۈك ۋە قۇدرەتلىك مىللەتلەرگە قاراپ بۇ ئىشنىڭ ئۇلارغا زىيان يەتكۈزۈمىگەنلىكىنى كۆرگەن. دېمەك: بۇنىڭدىن زىيان كېلىپ چىقىشى ئېنىقمۇ ئەمەس، ھەم داۋاملىقمۇ ئەمەس. بۇنىڭ ئۈستىگە ئېمىتىش مۇددىتىدە جىنسىي مۇناسىۋەتنى كەسكىن چەكلىۋەتكەن بولسا، تولۇق ئېمىتىش مۇددىتى ئىككى يىل بولغانلىقى ئۈچۈن، ئەر - ئايال ئىككەيلىن قىيىنلىپ قالغان بولاتتى، شۇڭا بۇ سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن مۇنداق دېگەن:

« ئېمىتىۋاتقان ئايال بىلەن جىنسى مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈشنى چەكلەشنى ئويلىدۇم، كېيىن ئىرانلىق ۋە رىملىقلار بۇنى قىلىشىمۇ زىيان قىلمىغانلىقىنى كۆردۈم »⁽²⁾.

ئىمام ئىبنۇل قايىم رەھمەتۇللاھ ئەلەيھى بۇ ھەدىس بىلەن يۇقىرىدا بايان قىلىنغان: « بالىلىرىڭلارنى يوشۇرۇن ئۆلتۈرمەڭلار » دېگەن ھەدىس ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

«بۇ ھەدىسلەردىن بىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھامىلدارلىق ھالىتىدىكى سۈت خۇددى ئاتلىق ئەسكەرنى ئېتىدىن دومىلىتىپ يىقتىۋەتكەندەك ئەمگەن بالىنىمۇ شۇنداق قىلىدىغانلىقىنى ئېيتقان، بۇ بالىنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭغا بىر خىل ئازار يەتكۈزۈدۇ دېگەنلىكتۇر. شۇڭا ئۇنداق قىلماڭلار دەپ يول كۆرسەتكەن. لېكىن ئۇنى ھارام قىلىش تەرىقىسىدە چەكلىمىگەن، كېيىن ئەمگەن بالىغا كېلىدىغان ئازارنىڭ يولىنى تاقاش ئۈچۈن ئېمىۋاتقان ئايالغا جىنسىي يېقىنلىشىشنى چەكلىۋېتىشنى ئويلىغان، بىراق بۇ چەكلەشتىن كېلىپ چىقىدىغان زىياننىڭ ئېغىرراق ئىكەنلىكىنى چۈشەنگەن. بولۇپمۇ ياشلار ۋە شەھۋەتلىك كىشىلەر ئىككى يىل ئېمىتىش مۇددىتىدە ئاياللىرىغا يېقىنلاشمىسا ئۇلاردا خەتەرلىك ئەھۋاللار كۆرىلىشى مۇمكىن. شۇڭا ئېمىتىۋاتقان ئايالغا يېقىنلىشىشنى چەكلىگەندىن چەكلىمىگەن ياخشىراق دەپ قارىغان، بولۇپمۇ ئەينى زاماندىكى ئەڭ كۈچلۈك ۋە قۇدرەتلىك ئىككى مىللەتنىڭ شۇنداق قىلىپ تۇرۇپ زىيان تارتىپ كەلمىگەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنى چەكلەش نىيىتىدىن يانغان»⁽¹⁾.

ھازىرقى ئەسىرىمىزدە ھامىلدار بولۇپ قېلىشقا توسالغۇ بولىدىغان يېڭى چارىلەر پەيدا قىلىندى، بۇنىڭ ئىچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆزلىگەن ئېمىدىغان بوۋاقنى زىياندىن قوغداش بىلەن بىرلىكتە ئېمىتىش مۇددىتىدە ئاياللارغا يېقىن كەلمەسلىكتىن كېلىپ چىقىدىغان قىيىنچىلىقنى ھەل قىلىشتىن ئىبارەت بولغان مەقسەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ بېرىدىغان چارىلەر بار.

(1) - (مىقتاھۇ دارۇسساادە)، 620 - بەت، ۋە (زادۇل مەئاد) 4 - توم، 16 - بەتكە قاراڭ.

يۇقىرىقىلارغا بىنائەن ئىككى تۇغۇت ئارىسىدىكى ئەڭ تولۇق ئېمىتىش مۇددىتىنى ئىسلام نەزىرىدە 30 ياكى 33 ئاي دەپ بەلگىلەيمىز.

ئىمام ئەھمەد ۋە باشقىلار: «ئەزلى قىلىش ئايالى رۇخسەت قىلغان تەقدىردە جائىز بولىدۇ» دەپ قارىغان. چۈنكى ئايالنىڭ بالا تۇغۇش ھەمدە جىنسىي مۇناسىۋەتتىن بەھرىمەن بولۇش ھەققى باردۇر. ھەزرىتى ئۆمەردىنمۇ ئايالنىڭ رۇخسەتسىز ئەزلى قىلىشتىن توسقانلىقى رىۋايەت قىلىنغان. بۇ ھۆكۈم، ئاياللارنىڭ ھېچقانداق بىر ھەققىنى ئېتىراپ قىلمايدىغان بىر دەۋردە ئىسلامنىڭ ئاياللار ھوقۇقىغا نەقەدەر ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

بالا چۈشۈرۈۋېتىش

ئىسلام بەزى زۆرۈر ئەھۋاللار سەۋەبىدىن تۇغۇتنى رەتكە سېلىشقا رۇخسەت قىلغىنى بىلەن قورساققا تۆرىلىپ بولغان بالغا جىنايەت قىلىشقا - بالا ھارامدىن بولغان تەقدىردىمۇ - قەتئىي رۇخسەت قىلمىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زىنادىن ھامىلدار بولغان بىر ئايالغا بالىسىنى تۇغۇپ ۋە ئۇنى تولۇق ئېمىتىپ بولغىچە زىنا جىنايىتىگە بەلگىلەنگەن جازانى ئىجرا قىلىشنى قوبۇل قىلمىغان، چۈنكى قورساقتىكى بالىنىڭ ھېچ گۇناھى يوق.

بارلىق ئىسلام قانۇنشۇناسلىرى: قورساقتىكى بالغا جان كىرگۈزۈلگەندىن كېيىن ئۇنى چۈشۈرۈۋېتىش ھارام، مۇسۇلماننىڭ بۇنى قىلىشى ھالال بولمايدۇ، چۈنكى بۇ ھاياتلىق ئېنىق، تولۇق يارىتىلىپ بولغان بىر جانلىققا قىلىنغان بىر جىنايەتتۇر دەپ

بىردەك قاراشقا كەلگەن. شۇڭا ئۇلار: باشقىلار تەرىپىدىن چۈشۈرۈۋېتىلگەن بالا تىرىك چۈشۈپ ئاندىن ئۆلۈپ كەتسە تولۇق تۆلەم، ئۆلۈك چۈشسە ئازراق مالىي جازا مۇئەييەنلىشىدۇ دېگەن.

لېكىن ئۇلار يەنە مۇنداق دېگەن:

«بالا، بالىياتقۇدا جانلانغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ قورساققا قېلىپ نورمال تۇغۇت ئارقىلىق دۇنياغا كېلىشى چوقۇم ئانىنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىگە سەۋەب بولىدىغان بولسا، بۇنداق بولۇشىنى ئىشەنچلىك دوختۇرلار تەكىتلىگەن بولسا، بۇنداق ئەھۋالدا شەرىئەتنىڭ ئومۇمىي قائىدىلىرى ئىككى زىياننىڭ يەڭگىلەرە كىنى تارتىشقا بۇيرىدۇ. ئەگەر بالا ھايات قېلىشى ئۈچۈن ئانىنىڭ ئۆلۈشى كېرەك بولسا، بالىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئانا قۇربان قىلىنمايدۇ، چۈنكى ئانا بالىنىڭ ئەسلى ۋە ئاساسىدۇر. ئانىنىڭ ھاياتى مۇقىملىشىپ بولغان، ئۇنىڭ ھاياتتا ئۆزىگە لايىق نېسبۇسى، ھوقۇقى ۋە مەجبۇرىيىتى بار. بۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئائىلىنىڭ تۇۋرۇكى، مۇنداق بولىدىكەن تېخى ئۆز ئالدىغا ھاياتىنى باشلىمىغان، ھېچ ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتلەرنى ئۈستىگە ئالمىغان قورساقتىكى بىر بالىنىڭ ھايات كەچۈرىشى ئۈچۈن ئانىنى قۇربان قىلىشىمىز ئەقىلگە سىغمايدۇ»⁽¹⁾.

بۇنىڭغا ئوخشاش بىزگە ئىلمىي يول ئارقىلىق بالىنىڭ مېيىپ تۇغۇلىدىغانلىقى، ئۆزىنى ۋە ئەتراپتىكىلەرنى قىيناپ ياشايدىغانلىقى كەسكىن ئىسپاتلانسا، شەرىئەت قائىدىلىرى ئۇنى قورساق كۆتۈرگەن دەسلەپكى چاغلاردا چۈشۈرۈۋېتىشىنى چەكلىمەيدۇ.

(1) - شەيخ شەلتۇت: (پەتىۋالار)، 464 - بەت.

ئىمام غازالى قورساقتا قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش بىلەن بالىنى چۈشۈرۈۋېتىشنى ئايرىپ مۇنداق دېگەن: «تۇغۇتنى رەتكە سېلىش - قورساقتىكى بالىنى چۈشۈرۈۋېتىش ۋە تىرىك بالىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەنگە ئوخشىمايدۇ. چۈنكى بالىنى چۈشۈرۈۋېتىش دېگەن - دۇنياغا كېلىپ بولغان مەۋجۇت بىر مەخلۇققا قارشى قىلىنغان بىر جىنايەتتۇر. دۇنياغا كېلىشمۇ بىر قانچە باسقۇچنى بېسىپ ئۆتۈۋېتىدۇ. دۇنياغا كېلىشنىڭ بىرىنچى باسقۇچى بولسا: ئەرنىڭ مەنسىنىڭ ئايالنىڭ تۇخۇمچىسى بىلەن بىرلىشىپ بالىياتقۇدا يېڭى بىر ھاياتنى كۈتۈۋېلىشقا تەييارلىنىشىدۇر، بۇنى بۇزۇۋېتىش بىر جىنايەتتۇر. ئەگەر چاپلاشقان مەنى بىر قان پارچىسىغا ئايلانسا ئۇنى چۈشۈرۈۋېتىش تېخىمۇ چوڭ بىر جىنايەت بولىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭغا جان كىرگۈزۈلۈپ تولۇق يارىتىلىپ بولسا ئۇنى چۈشۈرۈۋېتىش تېخىمۇ قەبىھەشكەن بىر جىنايەت بولىدۇ. جىنايەتنىڭ ئەشەددى قەبىھە شەكلى بولسا، تىرىك تۇغۇلۇپ بولغان بالىنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتۇر»⁽¹⁾.

بەشىنچى ئەر - ئايالنىڭ ھوقۇقلىرى ھەققىدە

بىز يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەندەك نىكاھ دېگەن مۇستەھكەم بىر رىشتە بولۇپ، ئۇلۇغ ئاللاھ بۇ رىشتە ئارقىلىق بىر ئايال بىلەن بىر ئەرنى باغلىغان. ئۇلارنىڭ ھەر بىرى بۇرۇن بىر شەخس بولغان بولسا، توپىدىن كېيىن بىر جۈپ دەپ ئاتىلىدىغان بولغان، ئۇلارنىڭ ھەر بىرى سان جەھەتتىن بىر شەخس بولسىمۇ ھەقىقەتتە بىرى يەنە

(1) - (ئىھيا ئۇلۇمىدىن) ئادەتلەر بۆلۈمى، نىكاھ بابى، 47 - بەت.

بىرىگە ۋەكىللىك قىلىدىغانلىقى، بىر - بىرىنىڭ دەرد - ئەلەم، ئارزۇ - ئارمانلىرىغا شېرىك بولىدىغانلىقى جەھەتتىن جۇپ ھېسابلىنىدۇ.

قۇرئان كەرىم ئەر - ئايال ئىككەيلەننىڭ ئوتتۇرىدىكى بۇ رىشتىنىڭ نەقەدەر كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى مۇنداق تەسۋىرلىگەن:

﴿هُنَّ لِيَاسٍ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاسٍ لَهُنَّ﴾

﴿ئۇلار سىلەن ئۈچۈن كىيىمدۇر، سىلەرمۇ ئۇلار ئۈچۈن كىيىمسىلەر﴾ [بەقەرە سۈرىسى 187 - ئايەت]

بۇ تەسۋىرلەش، ئەر - ئايال ئىككەيلەننىڭ ھەر بىرى يەنە بىرىگە كەلتۈرۈپ بېرىدىغان بىرلەشمەك، يۈگەش، ھىمايە قىلىش ۋە بىر - بىرىنى زىننەتلەش قاتارلىق ئالاھىدىلىكلەرنى ھېس قىلدۇرىدىغان بىر تەسۋىرلەشتۇر. شۇڭا ئەر - ئايال ئىككەيلەننىڭ بىر - بىرىگە قارىتا رىئايە قىلىشى كېرەك بولغان ھوقۇقلىرى بار بولۇپ، بۇ ھوقۇقلار پەقەتلا ئەرلەرنىڭ تەبىئىي ئالاھىدىلىكىنى ھېسابقا ئالمىغاندا تەخمىن - تەڭ ھوقۇقتۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾

﴿ئاياللىرى ئۈستىدە ئەرلەرنىڭ ھەقىقىي بولغىنىدەك ئەرلىرى ئۈستىدە ئاياللىرىنىڭمۇ ھەقىقىي بار، (ئاياللارغا مەھرى بېرىش، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىنى قامداش جەھەتتىن) ئەرلەر ئاياللاردىن بىر دەرىجە ئارتۇقلۇققا ئىگە﴾ [بەقەرە سۈرىسى 228 - ئايەت]

ئۇ بولسا باشقۇرۇش ۋە مەسئۇللىق دەرىجىسىدۇر.

بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىدى: «ئى رەسۇلۇللاھ، ئاياللىرىمىزنىڭ بىزنىڭ ئۈستىمىزدىكى ھەقىقىي

نېمىلەر؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «تاماق يېگەندە ئۇنىڭغىمۇ يېگۈزۈشۈڭ، كىيىم كەيگەندە ئۇنىڭغىمۇ كەيگۈزۈشۈڭ، يۈزىگە ئۇرماسلىقىڭ، سەت گەپ بىلەن تىللىماسلىقىڭ، يۈز ئورۇش چارىسىنى قوللانغاندا ياتىدىغان يەردىن باشقا يەردە ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرمەسلىكىڭ» دەپ جاۋاب بەردى (1).

ئۇنداق بولىدىكەن، مۇسۇلمان بىر ئەرنىڭ ئايالىغا ۋە ئۇنىڭ كىيىمىگە پۇل خەجلىمەي تۇرىۋېلىشى توغرا بولمايدۇ. ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن:

«باقىدىغان ئادەملىرىنى باقماي زايى قىلىۋېتىش ئىنسان ئۈچۈن ئېغىر گۇناھتۇر» (2).

ئايالىنىڭ يۈزىگە ئۇرۇش ئەر كىشىگە جائىز بولمايدۇ، چۈنكى يۈزىگە ئۇرۇش ئىنساننىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى ھاقارەتلىگەنلىك بولىدۇ، ھەمدە پۈتۈن جىسمىنىڭ گۈزەللىكىنى جەملىگەن بۇ يۈزگە ئۇرۇش ئىنتايىن خەتەرلىك.

ئەرنىڭ ھەددىدىن ئاشقان ئايالىنى زۆرۈر بولغاندا ئەدەبلىشى جائىز بولسىمۇ، يەنىلا ئايالىنى قاتتىق ئۇرۇش ياكى يۈزىنى زىدە قىلىش ۋە جان يەرلىرىگە ئۇرۇش جائىز بولمايدۇ.

يەنە مۇسۇلمان ئەر كىشىنىڭ ئايالىغا تىل ئازارى بېرىپ، سەت سۆزلەر بىلەن تىللاپ يۈرىشى توغرا ئەمەس. ئەر كىشىنىڭ ئايالى ئۈستىدىكى ھەقىقىتىنى بايان قىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھقا ئىشەنگەن بىر ئايال كىشىنىڭ ئېرىنىڭ ئۆيىگە ئېرى ياقىتۇرمىغان بىر كىشىنى كىرگۈزۈشى ھالال بولمايدۇ، ئېرى رۇخسەت قىلمىسا سىرتقا چىقمايدۇ، ئېرىگە قارشى

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىبنى ھىبىيان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، نەسائى ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

باشقىلارنىڭ سۆزىگە كىرمەيدۇ، ئېرىدىن ئايرىم يېتىۋالمايدۇ، جىسمانىي جەھەتتە ئېرىدىن كۈچلۈك بولسا ئېرىنى ئۇرمايدۇ، ناۋادا ئېرى ناھەق ئاچچىقلاپ قالغان بولسا، ئۇنى رازى قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا ھەقىقەتنى ئۇقتۇرسۇن، ئېرى توغرا چۈشىنىپ كەتسە تېخى ياخشى، ناۋادا ئېرى يەنىلا رازى بولماي تۇرۇۋالسا، ئايالنىڭ قىلغىنىنى ئاللاھ كۆرۈپ تۇرىدۇ⁽¹⁾.

ئەر - ئايال بىر - بىرىگە سەۋرلىك بولۇشى كېرەك

مۇسۇلمان كىشى ئايالدىن بەزى بىر ياقىتۇرمايدىغان قىلىق كۆرگەندە سەۋر قىلىشى كېرەك، ئايالنىڭ ئايال كىشىلىك جەھەتتىن ئاجىز ئىكەنلىكىنى، ئىنسانىي جەھەتتىن ئەر كىشىدىن پەرقلىنىدىغانلىقىنى ئېتىبارغا ئېلىشى، خاتالىقى يېنىدا ياخشىلىقلىرىنىمۇ ئۇنتۇپ قالماستىكى، ئەيىبلىرىنىلا ئەمەس ئالاھىدىلىكلىرىنىمۇ ئويلاپ قويىشى كېرەك.

ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن:

«مۆمىن ئەر مۆمىن ئايالدىن نەپرەتلەنمىسۇن، ئۇنىڭ بىر خۇيىنى ياقىتۇرمىغىنى بىلەن باشقا بىر خۇيىنى ياقىتۇرۇپ قېلىشى مۇمكىن»⁽²⁾.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾

(1) - ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

﴿ئۇلار بىلەن چىرايلىقچە ئۆتۈڭلار، ئەگەر ئۇلارنى ياقتۇرمىساڭلار (سەۋر قىلىڭلار) چۈنكى سىلەر ياقتۇرمايدىغان بىر ئىشتا ئاللاھ كۆپ خەيرىيەتلەرنى پەيدا قىلىشى مۇمكىن﴾ [نسا سۈرىسى 19 - ئايەت]

ئىسلام مۇسۇلمان ئەرنى ئايالنىڭ يامان خۇيلىرىغا سەۋر قىلىشقا بۇيرىغاندەك، ئايالنىمۇ پۈتۈن مەپتۇن قىلىش كۈچى ۋە ئىقتىدارىنى ئىشقا سېلىپ ئېرنى رازى قىلىشقا بۇيرىغان. ئېرنى نارازى قىلغان ھالدا يېتىپ قېلىشتىن ئاگاھلاندىرغان. ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئۈچ كىشى باركى، نامازلىرى بېشىدىن بىر غېرىچ كۆتۈرۈلمەيدۇ: ئۆزىنى ياقتۇرمايدىغان كىشىلەرگە ئىمام بولغان كىشى، ئېرنى رازى قىلماي ياتقان ئايال، بىر بىرىگە دۈشمەنلەشكەن ئاكا - ئۇكىلار﴾⁽¹⁾.

ئىناقسىزلىق كۆرۈلگەندە

ئەر كىشى ئۆزىنىڭ تەن قۇرۇلىشى، ئىستېداتى، تۇرمۇشتىكى ئورنى، ئايالنىڭ نەپقىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىشى ۋە تويلىق بېرىشى جەھەتتىن ئۆيىنىڭ خوجىسى ھەم ئىگىسىدۇر. ئۇنداق بولىدىكەن ئايال كىشىنىڭ ئېرىگە بويسۇنماي، ئۇنىڭ باشقۇرىشىغا قارشى چىقىشى، ئارىسىدىكى شېرىكلىكنىڭ بۇزۇلىشىغا ۋە ئۆي كېمىسىنىڭ غەرق بولۇپ كېتىشىگە سەۋەب بولىشى توغرا ئەمەس.

(1) - ئىمام ئىبنى ماجە ۋە ئىبنى ھىبان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

ئەگەر ئەر كىشى ئايالدا بويىسۇنماسلىق ۋە يوغانلىق قىلىش ئالامىتىنى كۆرسە، ئالدى بىلەن چىرايلىق سۆز، تەسىرلىك نەسبەت ۋە ئاقىلانە يېتەكلەش ئارقىلىق ئۇنى تۈزىتىشكە ئۇرۇنۇشى كېرەك.

ناۋادا بۇ چارىنىڭ پايدىسى بولمىسا، تۈزۈلۈپ كېتىشى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئاياللىق ھېس - تۇيغىسىنى قوزغاشقا ئۇرۇنۇپ، ياتىدىغان جايىنى ئايرىپ، ئايىلى بىلەن بىللە ياتماسلىق چارىسىنى قوللىنىشى كېرەك.

ناۋادا بۇ ئىككى يولنىڭ ھەر ئىككىسىنىڭ پايدىسى بولمىسا، قاتتىق ئۇرماسلىق ۋە يۈزىگە تەككۈزمەسلىك شەرتى بىلەن قولى ئارقىلىق ئەدەبلەشنى سىناپ كۆرىدۇ. چۈنكى بۇ بەزى ئاياللارنى مەلۇم شارائىتلاردا تەربىيەلەشكە يارايدىغان بىر چارە. بۇ يەردىكى ئۇرۇشنىڭ مەنىسى قامچا ياكى كالتەك بىلەن ئۇرۇش دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى ئۇرۇش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىدەك يەتتىگىل بولۇشى كېرەك:

«ئەگەر قىيامەت كۈنىدە قىساس بولمىغان بولسا ئىدى، مۇشۇ مىسۋاك بىلەن سېنى راسا سالغان بولاتتىم»⁽¹⁾.

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللارنى قاتتىق ئۇرۇشتىن نەپرەتلەندۈرۈپ مۇنداق دېگەن: «نېمە سەۋەبتىن ئاياللىرىڭلارنى قۇللىرىڭلارنى دۇمبالغاندەك دۇمبالايسىلەر؟ بەلكى شۇ كۈنى ئاخشىمى دۇمبالغان ئاياللىرىڭلار بىلەن بىللە يېتىشىڭلار مۇمكىن»⁽²⁾.

(1) - ئىبنى سەئىد (ئەتتايافات) تا رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان، ئىمام بۇخارىيىمۇ بۇنىڭغا يېقىن مەنىدە ھەدىس رىۋايەت قىلغان.

يەنە ئاياللىرىنى ئۇرىدىغانلار ھەققىدە: «ئۇلارنىڭ ياخشىلىرىغىلا ئەمەسلىكىنى بىلىسەلەر» دېگەن⁽¹⁾.

ئاتاقلق ھەدىسشۇناس ئالىم ئىبنى ھەجەر مۇنداق دېگەن:

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ» ياخشىلىرىغىلا ھەرگىز ئۇرمايدۇ» دېگەن سۆزىدە ئاياللارنى ئۇرۇشقا ئومۇمەن رۇخسەت قىلىنغانلىقىغا دالالەت بار، ئەمما قانداق ئەھۋاللاردا ئۇرۇش جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئەر كىشىگە بويسۇنۇش كېرەك بولغان ئىشلاردا بويسۇنماي تۇرىۋالسا، ئەدەبلەپ ئۇرسا بولىدۇ. ئەگەر ئۇرماي قورقۇتۇپ قويۇش بىلەن بولدى قىلسا تېخى ياخشىراق بولىدۇ، سۆز بىلەن ھەل قىلغىلى بولىدىغانلا بولسا كۈچ ئىشلىتىش توغرا بولمايدۇ، چۈنكى ئۇنداق قىلغاندا ئەر - ئايالنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ياخشى مۇناسىۋەت نەپرەتلىنىشكە ئايلىنىپ قالىدۇ، پەقەتلا ئاللاھقا ئاسىيلىق قىلىشقا مۇناسىۋەتلىك ئىشلار بۇنىڭ سىرتىدا، بۇ ھەقتە نەسائى ھەزرىتى ئائىشەدىن بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايالنى ياكى خىزمەتچىسىنى پەقەت ئۇرۇپ باقمىغان، پەقەتلا ئاللاھ يولىدا ياكى ئاللاھنىڭ قانۇن - تۈزۈمى دەپسەندە قىلىنسا، ئاللاھ ئۈچۈن ئوچ ئېلىپ ئۇرغان، بولمىسا قولى بىلەن بىر كىشىنى ئۇرۇپ باقمىغان»⁽²⁾.

ناۋادا بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۈنۈم بەرمەي ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىسىدىكى ئىناقسىزلىقنىڭ يوغىناپ كېتىش خەۋپى بولسا، جەمئىيەتتىكى دانىشمەن ۋە ئىنسانپەرۋەر كىشىلەر ئارىغا چۈشۈپ، ئەر - خوتۇن ئىككى تەرەپتىن ياراشتۇرۇش قابىلىيىتى بار ئىككى

(1) - (فەتھۇل بارى) دا بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، ۋە نەسائى قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان دېيىلگەن. ئىبنى ھىبان ۋە ھاكىملار بۇ ھەدىسنىڭ ھەزرىتى ئىبىياس ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبى زۇباب تەرىپىدىن قىلىنغان رىۋايىتىگە (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

(2) - (فەتھۇل بارى)، 9 - توم، 249 - بەت.

كىشىنى ئۇلارنى ياراشتۇرۇشقا ۋە مەسلىنى بىر تەرەپ قىلىشقا ئەۋەتىدۇ، بەلكى بۇ ئىككى كىشىنىڭ ياراشتۇرۇشقا خالىسا ئەگەر كۈچ چىقىرىشى ئارقىلىق ئەر - ئايال ئىككىيلەننىڭ مۇناسىۋىتى ياخشىلىنىپ كەتسە ئەجەب ئەمەس. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۗ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْغُوا حَكْمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

﴿سىلەر ئىتائەتسىزلىك قىلىشىلىرىدىن قورقىدىغان ئاياللارغا نەسەت قىلىڭلار، (بۇ چارە ئۈنۈم بەرمىسە) بىر تۈشەكتە بىللە ياتماڭلار، (بۇمۇ ئۈنۈم بەرمىسە) ئۇلارنى ئەدەبلەش مەقسىتىدە بوشراق ئۇرۇڭلار، ئەگەر سىلەرگە ئىتائەت قىلسا، ئۇلارنى بوزەك قىلىش خىيالىدا بولماڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن سىلەردىن ئۈستۈندۇر، بۈيۈكتۇر. (ئاللاھ ئاياللارغا زۇلۇم قىلغاننى جازا لايدۇ) ئەگەر ئەر - خوتۇن ئىككىسىنىڭ ئىناقسىز بولۇپ قېلىشىدىن قورقساڭلار، ئۇلارنىڭ تۇغقانلىرىدىن بىر ھەققانىيەتچى كىشىنى، ئايالنىڭ تۇغقانلىرىدىن بىر ھەققانىيەتچى كىشىنى ئەۋەتىڭلار، ئاللاھ ئەگەر بۇ ئىككىيلەننى ياراشتۇرۇشنى خالىسا، ئۇلارنى ئىككىسىنىڭ ئارىسىغا ئىناقلىق سالىدۇ، ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر﴾ [نسا سۈرىسى 34 - 35 - ئايەت]

تالاق قىلىش رۇخسەت قىلىنىدىغان ئەھۋاللار

يۇقىرىقى بارلىق ئۇرۇنۇشلار ئۈنۈم بەرمىگەندە، ئەر كىشى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئىش قىلىش، چىرايلىقچە ئايرىلىشتىن باشقا ھېچ نەرسە ھەل قىلالمايدىغان قىيىنچىلىقلارنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ئىسلام يولىغا قويغان ئاخىرقى بىر چارىنى قوللانسا بولىدۇ، ئۇ بولسىمۇ تالاق قىلىش چارىسىدۇر.

ئىسلام بۇ چارىنى يامان كۆرۈپ تۇرۇپ يولغا قويغان، ئۇنىڭغا تەشۋىق قىلمىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«ھالال نەرسىلەردىن ئاللاھ تائالاغا ئەڭ يامان كۆرۈنىدىغىنى تالاق تۇر».

«ئاللاھ ھالال قىلغان نەرسىلەر ئارىسىدا تالاق ئەڭ يامان كۆرىدىغىنى يوقتۇر»⁽¹⁾.

تالاقنى ئاللاھ تائالا يامان كۆرىدىغان ھالال نەرسە دەپ ئىپادىلەش تالاقنىڭ تۇرمۇش قىيىنلىشىپ ئەر - ئايال ئوتتۇرىدىكى سوغۇقچىلىق چېكىگە يەتكەن ۋە ئەر - ئايال ئىككىيلەننىڭ ئاللاھ كۆرسەتكەن ھەق - ھوقۇقلىرىنى ئادا قىلىشى مۇمكىن بولمىغان ئەھۋاللاردا زۆرۈرەت ئۈچۈن بېرىلگەن بىر رۇخسەت ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدۇرىدۇ، چىقىشىش مۇمكىن بولمىغاندىن كېيىن ئايرىلىش كېرەك. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ﴾

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

﴿ئەگەر ئىككىسى ئاجرىشىپ كەتسە، ئاللاھ ئۆز پەزلى بىلەن ئۇلارنىڭ بىرىنى ئىككىنچىسىدىن بىھاجەت قىلىدۇ﴾ [ئىسا سۈرىسى 130 - ئايەت]

ئىسلامدىن بۇرۇنقى تالاق قىلىش ئۇسۇللىرى

تالاق قىلىشقا رۇخسەت قىلغان دىن پەقەت ئىسلام دىنىلا ئەمەس، ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇن تالاق قىلىش بىر ياكى ئىككى مىللەتنى ھېسابقا ئالمىغاندا، پۈتۈن دۇنياغا تارقالغان. ئۇ چاغدا ئەر كىشى ھەقلىق ياكى ھەقسىز بولسۇن ئاچچىقلاپ قالغان ۋاقىتتا ئايالىنى قويۇپ بېرىپ، ئۆيىدىن قوغلاپ چىقىراتتى، بۇنداق ئەھۋالدا ئايال كىشى ئۆز ھەققى ئۈچۈن داۋا قىلالمايتتى ياكى ئۆزىنى قوغداپ قالالمايتتى.

گرېتسىيىلىكلەرنىڭ نامى كۆتۈرۈلۈپ مەدەنىيىتى گۈللەنگەندە، ئۇلاردا شەرتسىز ۋە چەكلىمىسىز تالاق قىلىش كەڭ تارقالغان ئىدى.

رىملىقلار تالاق قىلىشنى توي قىلىشنىڭ ئاساسلىق بىر بۆلىكى دەپ قارايتتى، ھەتتاكى ئىككى تەرەپ توي قىلغاندا تالاق قىلماسلىققا كېلىشكەن بولسا، قازىلار بۇ توپنىڭ ئىناۋەتسىزلىكىگە ھۆكۈم قىلاتتى.

رىملىقلارنىڭ دەسلەپكى دەۋرلىرىدە ئادەتتىكى ئائىلە قانۇنى تالاققا رۇخسەت قىلغىنى بىلەن ئۇلاردىكى دىنىي توي مۇراسىم قانۇنى تالاق قىلىشنى چەكلەيتتى، لېكىن ئەينى ۋاقىتتا ئەر كىشىگە چەكسىز ھوقۇق بېرىپ بەزى ۋاقىتلاردا ئەرنىڭ ئايالىنى ئۆلتۈرۈۋېتىشىگىمۇ رۇخسەت قىلاتتى. ئەمما كېيىنكى دەۋرلەردە

ئۇلارنىڭ دىنىي توي مۇراسىم قانۇنىمۇ ئادەتتىكى ئائىلە قانۇنىدە كىلا تالاق قىلىشقا رۇخسەت قىلغان.

يەھۇدىي دىنىدىكى تالاق قىلىش تۈزۈمى

يەھۇدىي دىنى ئاياللار ئەھۋالىنى بىر ئاز ياخشىلىغان. لېكىن تالاق قىلىش دائىرىسىنى كېڭەيتىۋەتكەن. مەسىلەن: ئايالدىن بىر يامان ئىش سادىر بولغان تەقدىردە، ئېرى كەچۈرىۋەتسىمۇ ئايالنى تالاق قىلىشقا مەجبۇر قىلىناتتى، يەنە بىر كىشى ئايالى بىلەن ئون يىل بىللە ياشاپ بالىسى بولمىغان تەقدىردە، ئايالنى تالاق قىلىشقا زورلىناتتى⁽¹⁾.

خرىستىئان دىنىدىكى تالاق قىلىش تۈزۈمى

خرىستىئان دىنى بۇ ھەقتە بارلىق دىنلارغا، بولۇپمۇ يەھۇدىي دىنىغا قارشى چىققان بىر دىندۇر. ئىنجىلدا كېلىشىچە ئىسا ئەلەيھىسسالام تالاق قىلىشنىڭ ھاراملىقىنى، ھەمدە ئايالنى قويۇپ بەرگەن ئەر ياكى قويۇپ بېرىلگەن ئاياللارنىڭ قايتا توي قىلىشىنىڭمۇ ھاراملىقىنى ئېلان قىلغان. مەتتە ئىنجىلى 31 / 5 - 32 دە مۇنداق دېگەن: «بەزىلەر ئايالنى تالاق قىلغان كىشى، ئايالغا تالاق خېتى بېرىشى كېرەك دەيدۇ. ئەمما مەن بولسام سىلەرگە شۇنى دەيمەنكى: زىندان باشقا بىر سەۋەب بىلەن ئايالنى

(1) - مەرھۇم مۇھەممەد فەرىد ۋەجدى: "ئىسلام دۇنياۋى ئەبەدىي دىن"، 172 - بەت.

تالاق قىلغان كىشى، ئايالنى زىناخور قىلغان بولىدۇ، كىمكى تالاق قىلغان ئايالنى ئالسا زىنا قىلغان ھېسابتا بولىدۇ».

يەنە مۇرقۇس ئىنجىلى 10 / 11 - 12 دە مۇنداق دەپ بايان قىلغان: «كىمكى ئايالنى تالاق قىلىۋېتىپ باشقا بىرسى بىلەن ئۆيلەنسە، بىرىنچى ئايالنىڭ ئۈستىگە زىنا قىلغان بولىدۇ، ئېرىدىن ئاجرىشىپ باشقا بىر ئەرگە تەگكەن ئايالمۇ زىنا جىنايىتى سادىر قىلغان بولىدۇ».

ئىنجىل بۇنداق قاتتىق ھارام قىلىشنىڭ سەۋەبىنى: «ئاللاھ بىرلەشتۈرگەن نەرسىنى ئىنساننىڭ ئايرىۋېتىشى توغرا بولمايدۇ» دەپ كۆرسىتىدۇ⁽¹⁾.

بۇ جۈملە مەنە جەھەتتىن توغرا، ئەمما بۇنى تالاق قىلىشنىڭ ھارام قىلىنىشىغا سەۋەب قىلىۋالماق ئەقىلگە سىغمايدۇ، چۈنكى ئاللاھ ئەر - ئايال ئىككەپلەننى بىرلەشتۈردى دېگەننىڭ مەنىسى: توي قىلىشقا رۇخسەت قىلدى، توي قىلىشنى يولغا قويدى دېگەنلىك بولىدۇ، شۇڭا توي قىلغۇچى ئىنسان تۇرۇقلۇق، بىرلەشتۈرۈشنى ئاللاھقا مەنسۇپ قىلىش توغرا بولغان. ئەگەر ئاللاھ تالاق قىلىشقا رۇخسەت قىلىپ، مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۇنى يولغا قويسا، تالاقنى ئىنسان قىلغىنى بىلەن يەنىلا ئايرىۋېتىش ئاللاھتىن بولغان بولىدۇ. دېمەك: ئىنسان ئاللاھ بىرلەشتۈرگەننى ئايرىۋەتكەن بولمايدۇ، ئەكسىچە بىرلەشتۈرگەنمۇ، ئايرىۋەتكەنمۇ ئاللاھ بولىدۇ. ئۇلارنىڭ قارىشىچە ئېيتقاندا ئاللاھ تائالا ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىنى زىنا بىلەن ئايرىۋەتتۇ؟ ئۇنداقتا نېمە ئۈچۈن ئايرىۋېتىشنى تەقەززا قىلىدىغان باشقا بىر سەۋەب بىلەن ئىككەپلەننى ئايرىۋەتمەيدۇ؟

(1) - مەتتە ئىنجىلى 19/6 ۋە مۇرقۇس ئىنجىلى 9/10.

تالاق مەسلىسىدە خرىستىئان مەزھەبلىرى ئارىسىدىكى ئىختىلاپلار

ئىنجىل تالاق قىلىشنى چەكلەپ، پەقەتلا زىنا سادىر بولغان ئەھۋالنى بۇنىڭدىن مۇستەسنا قىلىپ چىقىرىۋەتكەن بولسىمۇ، كاتولىك مەزھىبى مەنسۇپلىرى بۇنىڭغا باشقىچە مەنە بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «بۇ يەردە ئومۇمىي قانۇندىن سىرت قىسمەن ئەھۋاللاردا تالاققا رۇخسەت قىلىنىدۇ دېگەن مەنە يوق. چۈنكى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ قانۇنىدا ھەرگىز تالاق قىلىش يوق، ئىنجىلدا: «پەقەتلا زىنا ھالىتىدە تالاق قىلىشقا رۇخسەت قىلىنىدۇ» دېگەن سۆز ئەسلىدە بۇزۇق نىكاھ ھەققىدە دېيىلگەندۇر. دېمەك بۇنداق نىكاھ زىنادىن باشقا نەرسە ئەمەس، بۇنداق ئەھۋالدا ئەر كىشىنىڭ ئايالنى تالاق قىلىۋېتىشى ھالال بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ۋاجىب بولۇپ قالىدۇ»⁽¹⁾.

ئەمما پروتېستانت مەزھىبى مەنسۇپلىرى بولسا، مەلۇم ئەھۋاللاردا تالاق قىلىشقا رۇخسەت قىلىدۇ. مەسىلەن: «ئايالنىڭ زىنا قىلىپ ئېرىگە خىيانەت قىلىش ئەھۋالى. ئۇلار يەنە بەزى ئەھۋاللارنى ئىنجىلنىڭ كۆرسەتمىسىگە قېتىپ قىستۇرۇپ قويغان، لېكىن ئۇلار مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن تالاق قىلىشقا رۇخسەت قىلغىنى بىلەن تالاق قىلغۇچى ئەر ۋە تالاق قىلىنغان ئايالنىڭ ئۇندىن كېيىن قايتا ئەر - خوتۇنلۇق تۇرمۇشىدىن بەھرىمەن بولۇشىنى ھارام قىلىۋەتكەن.

مىسىردىكى ئارسوزوكس مەزھىبى مەنسۇپلىرى ئىنجىلنىڭ زاھىرىي مەتىنىگە ئاساسلىنىپ زىنا قىلغان بىر ئايالنى تالاق قىلسا بولىدۇ دەپ قارىغان. ئۇلار يەنە باشقا سەۋەبلەر ئۈچۈنمۇ

(1) - مىسىر كاتولىك قىتئىي ئىنىستىتۇتىنىڭ مەتتە ئىنجىلغا قىلغان شەرھى، 29 - بەت.

تالاق قىلىشنى يولغا قويغان. مەسىلەن: ئۈچ يىلغىچە تۇغماسلىق، يۇقۇملۇق كېسەل، سۆلھىلىشىش مۇمكىن بولمايدىغان ئۇزۇن مۇددەتلىك جىدەل.

بۇلار ئىنجىلدا كۆرسىتىلگەن سەۋەبلەرنىڭ سىرتىدىكى سەۋەبلەردۇر. شۇڭا بۇ مەزھەبىنىڭ رادىكالىرى يېڭىچىلارنىڭ بۇ سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن تالاق قىلىشقا رۇخسەت قىلغانلىقىنى ئەيىبلىگەن. ھەمدە تالاق قىلغان ئەر ۋە تالاق قىلىنغان ئايالغا ھەر قانداق بىر شارائىت ئاستىدا قايتا توي قىلىشقا رۇخسەت بېرىشىمۇ ئەيىبلىگەن. مانا بۇ سەۋەبتىن مىسىردىكى خرىستىئان مەھكىمىلىرىدىن بىرى، بىر خرىستىئان ئايالنىڭ ئېرىنىڭ نامرات بولغانلىقى سەۋەبىدىن ئاجرىشىشنى تەلەپ قىلغان دەۋاسىنى رەت قىلغان. مەھكىمە چىقارغان ھۆكۈمدە مۇنداق دېيىلگەن: "ئەجەبلىنەرلىكى شۇكى چېركاۋ ۋە خرىستىئان ئومۇمىي مىللىي مەجلىسىنىڭ بەزى ئەزالىرى زاماننىڭ تەرەققىياتىغا تەڭكەش قىلىپ، ئىمانى ئاجىزلارنىڭ رىغبىتىنى قاندۇرغان. نەتىجىدە، ئىنجىلدا ھېچقانداق ئاساسى بولمىغان سەۋەبلەر بىلەن تالاق قىلىشقا رۇخسەت قىلغان. ئەمەلىيەتتە خرىستىئان قانۇنىنىڭ بۇ ھەقتىكى ھۆكۈمى زىنادىن باشقا ھېچقانداق بىر سەۋەب تۈپەيلىدىن ئاجرىشىش جائىز ئەمەس دەپ كۆرسىتىشىدە كەسكىندۇر. ھەمدە بىر قېتىم ئاجراشقان كىشىنىڭ ئىككىنچى قېتىم توي قىلىشنى پاسكىنا توي، بەلكى ئۇنى دەل زىنانىڭ ئۆزىدۇر دەپ ھۆكۈم قىلغاندۇر" (1).

(1) - "ئەل ئەھرام" گېزىتى: 1956 - 3 - 1 - كۈنى سانى.

خرىستىئان دىنىدا تالاقنى چىڭىتىۋەتكەنلىكنىڭ نەتىجىسى

تالاق مەسىلىسىدە بەزى ئەھۋالدا ئايرىلىشنى مۇقەررەلەشتۈرىدىغان تۇرمۇش ۋەزىيەتلىرىنى ۋە ئىنسانىي تەبىئەتنى ئىتتىبارغا ئالماسلىق جەھەتتىن خرىستىئانلارنىڭ بۇنداق تەئەسسۈپلۈك قىلىشىنىڭ نەتىجىلىرىدىن بىرى بولسا: خرىستىئانلارنىڭ ئۆز دىنى ۋە كىتابى ئىنجىلنىڭ كۆرسەتمىلىرىگە ئىسپان كۆتىرىشى بولۇپ، ئاخىرى ئۇلار «ئاللاھنىڭ بىرلەشتۈرگىنىنى ئايرىۋېتىش» تىن باشقا بىرنەرسە قىلالمىغان. بۇ سەۋەبتىن غەربتىكى خرىستىئانلار ئۆزلىرىگە بۇ مەڭگۈلۈك تۇرمىدىن چىقىشقا رۇخسەت قىلىدىغان يېڭى قانۇنلارنى پەيدا قىلىۋالغان. لېكىن ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى مەسىلەن: ئامېرىكىلىقلار ئىنجىلغا مەيدە قاققاندا كىلا ئاجرىشىشقا كەڭ - تاشا رۇخسەت قىلىۋەتكەن، نەتىجىدە يوقىلاڭ سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئاجرىشىپ كېتىش ئەھۋاللىرى كۆرىلىشكە باشلىغان. بۇ مۇقەددەس رىشتىنىڭ بۇنداق قالايمىقانچىلىققا دۇچار بولۇپ قالغانلىقىدىن مۇتەپەككۈر ۋە دانىشمەنلەر شىكايەت قىلىدىغان بولۇپ قالغان. ھەتتا ئۇ يەردە ئاجرىشىش داۋالىرىغا مەسئۇل سوتچىلارنىڭ بىرى مەملىكىتىدە بەك قىسقا مۇددەت ئىچىدە ئەر - خوتۇنلۇق تۇرمۇشىنىڭ يوقىلىپ كېتىدىغانلىقىنى، ئەر كىن جىنسىي مۇناسىۋەتنىڭ ئۇنىڭ ئورنىغا دەسەيدىغانلىقىنى ئېلان قىلغان. چۈنكى ئەر - خوتۇنلۇق تۇرمۇش ھازىر ئىككى تەرەپ يوقىلاڭ سەۋەبلەر بىلەن بۇزىۋېتىدىغان تىجارەت شىركىتىگە ئوخشاپ قالغان بولۇپ، بۇ بارلىق دىنلارنىڭ كۆرسەتمىسىگە خىلاپتۇر. ئۇلارنى بىر - بىرىگە باغلايدىغان يادىن ياكى سۆيگۈ رىشتىسى بولمىغاچقا، ئۇلارنى پەقەت شەھۋەت ۋە كۆڭۈل ئېچىشلا بىر - بىرىگە باغلاپ تۇرىدىغان بولغان.

«ئائىلە تۇرمۇشىدا دىن كۆرسەتمىلىرىگە ئوخشىمايدىغان قانۇن بويىچە يۈرۈش غەرب خرىستىئانلىرىدىن باشقا مىللەتلەردە ئاساسەن تېپىلمايدۇ. مەسىلەن: براخمانىزم، بۇددىزم، ئاتەشپەرەسلىك ۋە بۈتپەرەسلىك قاتارلىق باشقا دىندىكىلەر ئائىلە تۈزۈمىدە ئۆز دىنلىرىنىڭ كۆرسەتمىلىرى بويىچە ماڭدۇ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە بەزىبىر ئەھۋاللاردا ئۆز دىنىنىڭ كۆرسەتمىلىرىگە خىلاپ كېلىدىغان قانۇنلارنى پەيدا قىلغانلار بولشى مۇمكىن، لېكىن ئۇلارنىڭ ئىچىدە توي ۋە ئاجرىشىش مەسىلىلىرىدە دىن كۆرسەتمىلىرىگە خىلاپ قانۇنلارنى پەيدا قىلغانلار يوق. پەقەت خرىستىئانلارلا ئەمەلىي جەھەتتەن ئومۇمەن ئائىلە تۈزۈمىدە، خۇسۇسەن ئاجرىشىش مەسىلىسىدە ئۆز دىنلىرىنىڭ كۆرسەتمىلىرىگە قارشى چىققانلاردۇر. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى خرىستىئان دىنىنىڭ بۇ ھەقتىكى كۆرسەتمىلىرىنى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان، ئىنسان تەبىئىتىگە كۆز يۇمىدىغان ۋە ھاياتتا تەتبىقلاشقا يارمايدىغان كۆرسەتمىلەر دەپ قارىغان»⁽¹⁾.

خرىستىئان دىنى ۋاقىتلىق بىر چارە ئىدى

ئىنجىلدا كەلگەن تالاق ھەققىدىكى ئەھكاملارنى دەسلەپكى دەۋردىكى ئۆزگەرتىش تەسىرىگە ئۇچرىمىغان توغرا ئەھكاملار دەپ قارىغان تەقدىردىمۇ، ھازىرقى ئىنجىللارنى تەتقىق قىلىپ باققان كىشىگە ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ بارلىق ئىنسانلارغا مەڭگۈ ۋە ئومۇمىي بىر قانۇن بەلگىلەپ بېرىشنى مەقسەت قىلمىغانلىقى ئېنىق كۆرىنىدۇ. ئۇ پەقەتلا يەھۇدىيلارنىڭ تالاق

(1) - دوكتور ئەلى ئابدۇل ۋاھىد ۋانى: (ئىسلامدا ئىنسان ھەقلىرى)، 88 - بەت.

مەسىلىسىدىكىدەك ئاللاھ رۇخسەت قىلغان نەرسىلەردە چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتكەن تەرەپلىرىنى رۇسلاشقا ئەۋەتىلگەندۇر. مەتتا ئىنجىلىنىڭ 19 - بۆلۈمىدە مۇنداق دېيىلگەن: «ئىسا جەللىل شەھرىدىن چىقىپ ئوردانىيە ئەتراپىدىكى يەھۇدىيلار چېگرىسىغا كەلگەندە فەرىيسىيۇن نامى بىلەن ئاتالغان بىر گورۇپ يەھۇدىيلار ئۇنى سىناپ بېقىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا كېلىپ: «ئەر كىشى ئايالىنى ھەرقانداق سەۋەب ئۈچۈن قويۇپ بەرسە بولامدۇ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ مۇنداق جاۋاب بەرگەن: «سىلەر ھېچ ئوقۇمىدىڭلارمۇ؟ ئىنساننى دەسلەپتە ئەر كەك - چىشى قىلىپ ياراتقان ئاللاھ، ئۇلارنىمۇ ياراتقاندىن، شۇڭا ئەر كىشى ئۆزىنىڭ ئاتا - ئانىسىنى تاشلاپ ئايالى بىلەن بىللە تۇرىدۇ، نەتىجىدە ئىككەيلىن خۇددى بىر جىسىمغا ئايلىنىدۇ. دېمەك كېيىن ئۇلار ئىككى كىشى ئەمەس بىر كىشىنىڭ ھۆكۈمىدۇر، ئاللاھ بىرلەشتۈرگەن نەرسىنى ئىنسان ئايرىۋېتىشكە ئۇرۇنمىسۇن». بۇنى ئاڭلىغان يەھۇدىيلار ئىسا ئەلەيھىسسالامدىن يەنە مۇنداق دەپ سورىدى: «ئۇنداقتا نېمە ئۈچۈن مۇسا ئەلەيھىسسالام ئاياللارغا تالاق خېتى بېرىپ قويۇپ بېرىشنى تاپىلىنغان؟» ھەزرىتى ئىسا ئۇلارغا مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: «سىلەر باغرى قاتتىق بولغانلىقىڭلار ئۈچۈن مۇسا ئەلەيھىسسالام ئاياللىرىڭلارنى قويۇپ بېرىشكە رۇخسەت قىلغان، ئەسلىدە دەسلەپتە ئۇنداق ئەمەس ئىدى. مانا مەن سىلەرگە شۇنداق دەيمەنكى، ئايالىنى زىندان باشقا بىر سەۋەب بىلەن قويۇپ بېرىپ باشقا بىر ئايال بىلەن ئۆيلەنگەن كىشى زىنا قىلغان بولىدۇ، قويۇپ بېرىلگەن بىر ئايالغا ئۆيلەنگەن كىشىمۇ زىنا قىلغان بولىدۇ». بۇنى ئاڭلىغان شاگىرتلىرى: «ئەر كىشى ئايالى بىلەن مۇنداق بولىشى كېرەك بولسا توي قىلمىغىنى تۈزۈككەن» دېيىشتى»

[مەتتە ئىنجىلى 19 - بۆلۈم 1 - 10]

بۇ سۆھبەتتىن ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ تالاق ھەققىدە مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆرسەتكەن يولىدىن ئېشىپ كەتكەن يەھۇدىيلارنى نورماللاشتۇرۇشنى خالىغانلىقى، شۇڭا ئۇلارنى زىنادىن باشقا سەۋەب بىلەن تالاق قىلىشنى ھارام قىلىش ئارقىلىق جازالىغانلىقى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرماقتا. دېمەك: بۇ چەكلىمە ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكى بىلەن كېلىدىغان ئالەمشۇمۇل ۋە مەڭگۈ بىر قانۇننىڭ كېلىشىگە قەدەر مەلۇم بىر مۇددەت ئۈچۈن ۋاقىتلىق بىر چارە ئىدى.

ئىسا ئەلەيھىسسالام يۇقىرىدىكى كۆرسەتمىلەرنى پۈتۈن ئىنسانلارغا مەڭگۈلۈك قانۇن قىلىپ بەلگىلىگەن دېيىش ئەقىلگە سىغمايدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ سەمىمىي ياردەمچىلىرى ۋە شاگىرتلىرى بۇنداق قاتتىق ھۆكۈمنىڭ ئۆزلىرىگە ئېغىر كېلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ: "ئەر كىشى ئايالى بىلەن بۇنداق بولۇشى كېرەك بولسا، توي قىلمىغىنى تۈزۈۈككەن" دېيىشكەن. ھەمدە ئەر كىشى ئايالىنى نەقەدەر يامان كۆرىشىدىن ۋە ئۇنىڭدىن نەقەدەر نەپرەتلىنىشىدىن ھەمدە ئۇلارنىڭ تەبىئەتلىرى ۋە يۈزلىنىشلىرى نەقەدەر بىر - بىرىگە زىت بولۇشىدىن قەتئىينەزەر پەقەت بىر ئايال بىلەنلا مەڭگۈلۈك توي قىلىش، ئايالىنى ئېرىنىڭ بويىنىدىكى ھېچقانداق ئەھۋالدا قۇرتۇلالمايدىغان بىر تاقاقتىن ئىبارەت قىلىپ قويدۇ.

قەدىمكى زاماندا ئۆتكەن بىر دانىشمەنمۇ: «سەن بىلەن چىقىشالمايدىغان ھەم سەندىن ئايرىلمايدىغان بىرى بىلەن ھەمراھ بولۇشۇڭ ئەڭ چوڭ بالالارنىڭ بىرىدۇر» دېگەن.

ئىسلامنىڭ تالاقنى ئازايتىش ئۈچۈن قويغان چەكلىمىلىرى

ئۇلۇغ ئىسلام شەرىئىتى ئاجرىشىشنى مۇمكىن قەدەر ئەڭ تار دائىرە ئىچىگە قورشىۋېلىش ئۈچۈن كۆپلىگەن چەكلىمىلەرنى بەلگىلىگەن.

بىز يۇقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك بارلىق چارىلەرنى قوللىنىپ كۆرمەستىن ۋە ھېچبىر زۆرۈر ئەھۋال بولماستىن تالاق قىلىش ئىسلامدا چەكلەنگەن ۋە ھارام قىلىنغان ئىشتۇر. چۈنكى بۇ، بەزى ئىسلام قانۇنشۇناسلىرىنىڭ ئېيتقىنىدەك: ئەر ئۈچۈنلا زىيانلىق بولۇپلا قالماستىن، ھەر ئىككەيلەننىڭ مەنپەئەتىنى زاپا قىلىۋېتىشتۇر، شۇڭا بۇ پۇل - مالىنى ئورۇنسىز بۇزۇپ چېچۈۋەتكەنگە ئوخشاشلا ھارام بولىدۇ. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «زىيان ئۇرۇش يوق»⁽¹⁾.

ئەمما تولا ئۆيلىنىپ تولا تالاق قىلىپ يۈرىدىغانلارنىڭ قىلىقلىرىنى بولسا، ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ياخشى كۆرمەيدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «ھېلى ئۇنى، ھېلى بۇنى تېتىپ يۈرىدىغان ئەر - ئاياللارنى ياخشى كۆرمەيمەن»⁽²⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ تائالا تولا ئۆيلىنىدىغان ئەرلەرنى ۋە تولا ئەرگە تېگىدىغان ئاياللارنى ياخشى كۆرمەيدۇ»⁽³⁾.

(1) - ئىمام ئىبنى قۇدامە: (ئەلمۇغنى)، 7 - توم، 77 - بەت. ھەدىسنى ئىمام ئىبنى ماجە ۋە دارىقۇتنى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تاپارانى ۋە دارىقۇتنى رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام تاپارانى (ئەلمۇئەجەمۇل كەبىر) دە ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «تالاق دېگەن يوقىلاڭ بىر ئىش ئۈچۈن ئەمەس، تۇتۇملۇق بىر سەۋەب ئۈچۈن بولىدۇ».

ھەيزدار ھالەتتىكى ئايالنى تالاق قىلىش ھارامدۇر

تالاق قىلىشقا لايىق بىر سەۋەب تېپىلغان تەقدىردە مۇسۇلماننىڭ خالىغان ۋاقىتتا ئالدىراپ تالاق قىلىشىغا رۇخسەت يوقتۇر، بەلكى مۇناسىپ ۋاقىتنى تاللاپ تالاق قىلىشى كېرەك.

شەرىئەتنىڭ كۆرسىتىشىچە بۇ مۇناسىپ ۋاقىت: ئايال كىشىنىڭ ھەيزدار ياكى تۇغۇتتىن كېيىنكى نىپاس ھالىتى بولماي پاك ھالىتىدۇر. ھەمدە ئايالغا مۇشۇ پاكلىق ھالىتىدە جىنسىي يېقىنلىق قىلمىغان بولۇشى كېرەك. ئېنىق ھامىلدارلىق ھالىتى بۇنىڭ سىرتىدا.

چۈنكى ھەيزدارلىق ۋە تۇغۇتتىن كېيىنكى نىپاس ھالەتلىرىدە ئايالغا جىنسىي يېقىنلىق قىلماسلىق تەلەپ قىلىنغاچقا، بەلكى ئەر كىشىنىڭ تالاق قىلىشىغا ئايالغا يېقىنلىشىلمىغانلىقى سەۋەبىدىن قوزغالغان ئاچچىقى تۈرتكە بولۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. شۇڭا ئايالنىڭ ھەيزدىن پاكلىنىشىنى كۈتۈش ۋە پاكلىنىدىغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا يېقىنلاشماستىن تالاق قىلىش بۇيرۇلغان.

ئايالنى ھەيزدار ھالەتتە تالاق قىلىش ھارام قىلىنغان، شۇنداقلا جىنسىي يېقىنلاشقان پاك ھالەتتە تالاق قىلىش ھارام قىلىنغان، كىم بىلىدۇ بەلكى ئۇ ئايال مۇشۇ ئاخىرقى قېتىمدا ئېرىدىن ھامىلدار بولۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن، ئەگەر ئەر كىشى ئايالنىڭ قورسىقىدا بالا بارلىقىنى بىلسە، ئايالدىن ئايرىلىشتىن ۋاز كېچىپ، بالا ئۈچۈن بولسىمۇ، ئۇنىڭ بىلەن تۇرمۇش كەچۈرۈشكە رازى بولۇشى مۇمكىن.

ئەگەر ئايال پاك بولۇپ، بۇ پاكلىق ھالىتىدە ئېرى ئۇنىڭغا يېقىنلاشمىغان بولسا، ياكى ھامىلدارلىقى ئېنىق بولسا، تالاق قىلىشنىڭ ئىككىيلەن ئوتتۇرىسىدىكى كۈچلۈك نەپرەتتىن كېلىپ چىققانلىقى مەلۇم بولىدۇ. دە ئۇ چاغدا تالاق قىلسا ئورۇنلۇق بولىدۇ.

ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئايالنى ھەيزدار ھالەتتە تالاق قىلغان بولۇپ، دادىسى ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى ئەلخەتتاب بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: ((ئوغلۇڭنى بۇيرىغىن، ئايالنى قايتۇرۇۋالسىۇن، كېيىن خالىسا ئايالنى پاك ھالەتتە يېقىنلاشماي تۇرۇپ تالاق قىلسۇن، مانا بۇ ئايالنىڭ ئىددەت تۇتۇشىغا ئۇدۇللاپ تالاق قىلىشتۇر)) دېگەن. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەپ بۇيرىغان:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾

﴿ئى پەيغەمبەر ئېيتقىنكى، سىلەر ئاياللىرىڭلارنى تالاق قىلساڭلار، ئۇلارنىڭ ئىددەتتىگە (ئۇدۇللاپ) تالاق قىلىڭلار﴾ [تالاق سۈرىسى 1 - ئايەت]

يەنى پاك ھالەتتە ۋە ئىددەتنى باشلاشقا مۇناسىپ چاغدا دېمەكچى.

يەنە بىر ھەدىستە: «ئوغلۇڭنى بۇيرىغىن، ئۇنى قايتۇرۇپ ئەكەلسۇن، ئاندىن كېيىن پاك ھالەتتە ياكى ھامىلدار ھالەتتە ئۇنى تالاق قىلسۇن» دېگەن.

لېكىن ھەيزدار ھالەتتە قىلىنغان تالاق تالاق ھېسابلىنىپ، ئىجرا قىلىنمىدۇ ياكى بۇ تالاق ھېسابقا ئېلىنمىدۇ؟
بۇ تالاق مەشھۇر قاراشقا ئاساسەن تالاق ھېسابلىنىدۇ، ئەمما تالاق قىلغۇچى گۇناھكار بولىدۇ.

يەنە بىر گۇرۇپ فەقھلەر: تالاق ھېسابلانمايدۇ دېگەن، چۈنكى ھەيزدار ھالەتتىكى ئايالنى تالاق قىلىشنى ئاللاھ بەلگىلىمىگەن، ئۇنىڭغا رۇخسەتمۇ قىلمىغان. دېمەك: ئۇنداق قىلىش ئاللاھنىڭ شەرىئىتىدە يوقتۇر، ئۇنداق بولىدىكەن بۇنى قانداقمۇ ھېسابقا ئالغىلى ۋە توغرا دېگىلى بولىدۇ؟

ئىمام ئەبۇ داۋۇد توغرا سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلىشچە:
«ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىن: «ئايالنى ھەيزدار ھالەتتە تالاق قىلغان كىشى ھەققىدە قانداق قارايسەن؟» دەپ سورالغاندا، سورىغۇچىغا ئايالنى ھەيزدار ھالەتتە تالاق قىلغان ۋەقەنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇ تالاقنى ھېسابلىماي ئايالنى ئۆزىگە قايتۇرۇۋەتكەنلىكىنى ئېيتىپ بەرگەن».

تالاق بىلەن قەسەم ئىچىش ھارامدۇر

بىر نەرسىنى قىلىشقا ياكى قىلماسلىققا ياكى ماۋۇ ئىشنى قىلساڭ سەن تالاق دەپ ئايالغا تەھدىت سېلىشقا تالاق بىلەن قەسەم ئىچىش توغرا ئەمەس.

چۈنكى ئىسلامدا قەسەمنىڭ مەخسۇس بىر شەكلى بار بولۇپ، ئۇنىڭدىن باشقا شەكىلدىكى قەسەمگە رۇخسەت قىلىنمايدۇ. ئىسلامدىكى قەسەم بولسا، ئاللاھ بىلەن قەسەم ئىچىشتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى ئاللاھدىن باشقا

بىر نەرسە بىلەن قەسەم ئىچسە، شېرىك كەلتۈرگەن بولىدۇ»⁽¹⁾.
 «كىمكى قەسەم ئىچمەكچى بولسا، ئاللاھ بىلەن ئىچسۇن، بولمىسا
 ئىچمىسۇن»⁽²⁾.

تالاق قىلىنغان ئايال ئىددىتى توشقىچە ئەر - خوتۇنلۇق ئۆيدە تۇرىدۇ

ئىسلام شەرىئىتىدە تالاق قىلىنغان ئايال ئىددىتى توشقىچە بۇرۇندىن ئولتۇرۇپ كېلىۋاتقان ئەر - خوتۇنلۇق ئۆيدە تۇرىشى كېرەك. ئايالنىڭ بۇ ئۆيدىن چىقىپ كېتىشى ياكى ئېرى تەرەپىدىن ناھەق چىقىرىۋېتىلىشى ھارامدۇر. چۈنكى بۇ بىرىنچى ياكى ئىككىنچى تالاق بولسا، ئەر ئىددەت مۇددىتى ئىچىدە ئايالنى ئەر - خوتۇنلۇق تۇرمۇشقا ئىككىنچى قېتىم قايتۇرۇۋېلىش ھوقۇقىغا ئىگە. ئىددەت جەريانىدا ئايالى ئېرى بىلەن بىللە تۇرسا، ئېرىنىڭ مېھرى ۋە ھېسسىياتى قوزغىلىدۇ، ھەمدە بىللە ئۆتكۈزگەن بەختلىك كۈنلەرنى ئەسلەيدۇ - دە، ئىددەت توشۇپ بولغىچە ئاجرىشىش مەسلىسىدە قايتا - قايتا ئويلىنىدۇ. ئەرنىڭ ھەقىقى ۋە ھۆرمىتى ئۈچۈن ھەمدە قورساققا قالغان ياكى قالمىغانلىقىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن بۇيرۇلغان بۇ ئىددەت جەريانىدا، كۆڭۈللەر ئۆزگىرىپ، پىكىرلەر يېڭىلىنىپ، ئاچچىقلار يېنىپ، ئوتتۇرىدىكى نەپەت مۇھەببەتكە ئايلىنىپ قېلىشى يىراق ئەمەس. ئاللاھ تائالا تالاق قىلىنغان ئاياللار ھەققىدە قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېگەن:

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُمْ مِنْ بَيْوتِهِمْ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾

﴿پەرۋەردىگارنىڭ قورقۇنغۇچىلىرى! (ئىددىتى توشمىغىچە) ئۇلارنى ئۆيلىرىدىن چىقىرىۋەتمەڭلار! ئۇلارمۇ چىقىمىسۇن، ئۇلار پەقەت ئوچۇق باھىشە قىلسا ئاندىن جازالانىشقا چىقىدۇ، ئەنە شۇ ئاللاھنىڭ قانۇندۇر، كىمكى ئاللاھنىڭ قانۇنىدىن ھالقىپ كېتىدىكەن، ئۇ ئۆزىگە زۇلۇم قىلغان بولىدۇ، سەن بىلمەيسەنكى، ئاللاھ شۇنىڭدىن كېيىن بىرەر ئىشنى مەيدانغا كەلتۈرۈشى مۇمكىن﴾ [تالاق سۈرىسى 1 - ئايەت]

ناۋادا ئەر - ئايال ئاجراشمىسا زادى بولمايدىغان ئىش بولسا، ئاجرىشىش بىر - بىرىگە ئازار بەرمەستىن، بىر - بىرىنىڭ ھەققىنى زايىا قىلىۋەتمەستىن، بىر - بىرىگە تۆھمەت چاپلىماستىن، چىرايلىقچە بولۇشى كېرەك. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿فَأَمْسِكُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ﴾

﴿ئۇلار بىلەن چىرايلىقچە ئەپلىشىڭلار، ياكى چىرايلىقچە ئۆزلىشىڭلار﴾ [تالاق سۈرىسى 2 - ئايەت]

﴿فَأَمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَانٍ﴾ [چىرايلىقچە تۇتۇش، ياكى ياخشىلىقچە قويۇۋېتىش لازىم] [بەقەرە سۈرىسى 229 - ئايەت]

﴿وَلِلْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾

﴿تالاق قىلىنغان ئاياللارغا قائىدە بويىچە نەپىقە بېرىش، تەقۋادارلارنىڭ مەجبۇرىيىتىدۇر﴾ [بەقەرە سۈرىسى 241 - ئايەت]

تالاق بىردىن - بىردىن بولىدۇ

ئىسلام ھەربىر مۇسۇلمان ئەر كىشىگە ئايالنى ئۈچ قېتىمدا ئۈچ تالاق قىلىش ھەققىنى بەرگەن. بۇ ئۈچ قېتىمدىكى ئۈچ تالاقنى ھەر قېتىم تالاق قىلغاندا ئايالى پاك ھالەتتە بولۇشى، ھەمدە بۇ پاك ھالەتتە ئايالغا جىنسىي يېقىنلاشمىغان بولۇشى شەرت. ئەگەر بۇ شەرت بىلەن ئايالنى بىر قېتىم تالاق قىلسا، ئىددىتى توشقىچە ساقلايدۇ، ناۋادا ئىددىتى توشۇپ بولغىچە ئايالى بىلەن يارىشاي دېسە، يارىشىپ كەتسە بولىدۇ. ئىددىتى توشۇپ بولغىچە يارىشالمىسا، ئىددىتى توشۇپ بولغاندىن كېيىن يارىشاي دېسە، يېڭى بىر نىكاھ بىلەن قايتا ياراشسا بولىدۇ، ناۋادا قايتا يارىشىشنى خالىمىسا، ئۇ ئايال باشقا بىر ئەرگە ياتلىق بولسا بولىدۇ.

ناۋادا بىرىنچى قېتىملىق تالاقنى كېيىن ئايالى بىلەن ياراشسا، ئاندىن كېيىن ئىككىيلەن ئوتتۇرىسىدا يەنە نەپرەتلىنىش ۋە ئىتتىپاقسىزلىق يۈز بەرسە، باشقا بارلىق چارىلەر بۇ ئىككىيلەن ئوتتۇرىدىكى مەسىلىنى ھەل قىلالمىسا، بۇ چاغدا ئېرى ئايالنى ئىككىنچى قېتىم يۇقىرىقىدەك تالاق قىلسا بولىدۇ، ھەمدە ئىددەت ئىچىدە ئايالنى نىكاھسىز قايتۇرۇۋالسا ھەم بولىدۇ، ياكى ئىددەت توشۇپ كەتكەن بولسا يېڭى نىكاھ بىلەن ئەرگە ئالسا بولىدۇ.

ئەگەر ئايالنى ئۈچىنچى قېتىم تالاق قىلىپ قالغان بولسا، بۇ ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىدىكى نەپرەتنىڭ ناھايىتى كۈچلۈك ئىكەنلىكىگە ۋە بىر - بىرى بىلەن ئەپلىشىشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىگە دەلىل بولىدۇ، شۇڭا ئۈچىنچى قېتىمقى تالاقنى ۋە ئۇنىڭ ئىددىتىدىن كېيىن ئايالنى ئەرگە قايتۇرالمىدۇ. پەقەتلا ئايالى باشقا بىر

ئەرگە شەرئىي نىكاھ بىلەن تەگسە، يەنى بىرىنچى ئېرى بىلەن قايتا يارىشىۋېلىشقا پۇرسەت تەييارلاش ئۈچۈن تەگمەي، ھەقىقىي توي قىلىپ ئۆي تۇتۇپ قېلىش نىيىتىدە تەگسە، كېيىن ئىككىنچى ئېرى بىلەن چىقىشالماي ئۇنىڭدىن ئاجرىشىپ كەتسە ياكى ئىككىنچى ئېرى ئۆلۈپ كەتسە، ئۇنىڭدىن ئىددىتى توشقاندىن كېيىن ئاندىن بىرىنچى ئېرى ئۇنى قايتا نىكاھلاپ ئالالايدۇ. بولمىسا، ئۇ ئايال بىرىنچى ئېرى بىلەن قەتئىي يارىشالمايدۇ.

بۇنىڭدىن شۇنى كۆرىۋالالايمىزكى، بۇ ئۈچ قېتىمدا قىلىدىغان ئۈچ تالاقنى بىر قېتىمدا بىراقلا ياكى بىر سۆز بىلەنلا جۇغلاپ قىلغان كىشى، ئاللاھنىڭ قانۇنىغا زىت ئىش قىلغان بولىدۇ، ھەمدە ئىسلامنىڭ توغرا يولىدىن چەتنەپ كەتكەن بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كىشىنىڭ ئايالنى بىراقلا ئۈچ تالاق قىلغانلىقىنى ئاڭلىغاندا، ئاچچىقىدا ئورنىدىن دەس تۇرۇپ كېتىپ: «مەن ئارخانلاردا تۇرۇقلۇق ئاللاھنىڭ كىتابى بىلەن ئوينىلىۋاتامدۇ؟» دېگەن، بۇنى ئاڭلاپ ساھابىلەردىن بىرى: «ئى رەسۇلۇللاھ، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتمەيمۇ؟» دېگەن⁽¹⁾.

چىرايلىقچە ئۆي تۇتۇش ياكى چىرايلىقچە قويۇۋېتىش

ئەگەر ئەر كىشى ئايالنى بىرىنچى ياكى ئىككىنچى قېتىم تالاق قىلسا، ئىددىتى توشۇشقا ئاز قالغاندا ئىككى ئىشنىڭ بىرىنى قىلىش كېرەك:

يا ئۇنىڭ بىلەن چىرايلىقچە ئۆي تۇتۇش، يەنى ئايالغا زىيان يەتكۈزۈش مەقسىتىدە ياكى ئاۋارە قىلىش مەقسىتىدە ئەمەس،

(1) - ئىمام نەسائى رىۋايەت قىلغان.

يارىشىپ چىرايلىق ئۆي تۇتۇش مەقسىتىدە ئايالىنى قايتۇرۇۋېلىشى كېرەك.

ياكى ئۇنى قويۇۋېتىپ، ئۇنىڭدىن چىرايلىق ئايرىلىپ كېتىشى كېرەك. يەنى ئايالىنىڭ ئىددىتى توشقىچە ساقلاپ تۇرۇپ، بىرى يەنە بىرىگە زىيان يەتكۈزمەستىن، بىر - بىرىنىڭ ھەققىنى يەۋالماستىن، سەتلەشمەستىن ئايرىلىپ كېتىش كېرەك. ئايالىنى ئىددىتى توشماستىنلا ئۇنىڭغا ئازار بېرىش ۋە باشقا بىر كىشى بىلەن توي قىلىشىغا ئۇزۇنراق مۇددەت توسالغۇ بولۇش مەقسىتىدە، ئايالىنى ئەمرىگە قايتۇرۇۋېلىشى ھارامدۇر، جاھىلىيەت دەۋرىدىكىلەر ئەنە شۇنداق قىلىپ قېيىشاتتى.

ئۇلۇغ ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە يۈرەكلەرنى تىرتىۋېتىدىغان بىر تاۋۇشتا، ئاياللارغا بۇنداق زىيانكەشلىك قىلىشنى كەسكىن ھارام قىلغان، ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَحوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

﴿سەلەر ئاياللارنى تالاق قىلساڭلار، ئۇلارنىڭ ئىددىتى توشاي دەپ قالغان بولسا، ئۇلارنى چىرايلىقچە نىكاھىڭلاردا تۇتۇڭلار، ياكى چىرايلىقچە قويۇۋېتىڭلار، زۇلۇم قىلىش مەقسىتىدە زىيان يەتكۈزۈپ ئۇلارنى تۇتۇۋالماڭلار، كىمكى شۇنداق قىلىدىكەن ئۆزىگە ئۆزى زۇلۇم قىلغان بولىدۇ، ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىنى خىلاپلىق قىلىش بىلەن مەسخىرە قىلماڭلار. ئاللاھنىڭ سەلەرگە بەرگەن نېمىتىنى ۋە سەلەرگە ۋەزىنە سېھەت قىلىش ئۈچۈن نازىل قىلغان كىتابىنى،

پەيغەمبىرىنىڭ كۆرسەتمىلىرىنى ياد ئېتىڭلار، ئاللاھقا تەقۋادارلىق قىلىڭلار، بىلىڭلاركى، ئاللاھ ھەر نەرسىنى بىلگۈچىدۇر ﴿بەقەرە سۈرىسى 231 - ئايەت﴾

بۇ ئۇلۇغ ئايەتكە دىققەت قىلىپ قارايدىغان بولساق، ئايەتنىڭ يەتتە جۈملىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقىنى كۆرىۋالالايمىز، ئۇنىڭدا ئاگاھلاندۇرۇشتىن كېيىن تەكرار ئاگاھلاندۇرۇش، ئەسلىتىشتىن كېيىن قايتا ئەسلىتىش، قورقۇتۇشتىن كېيىن يەنە قورقۇتۇش بار. ئەقلى - ھوشى جايىدا، قۇلقى گەپ ئاڭلايدىغان كىشىلەرگە بۇلار ئەلبەتتە يېتەرلىك.

ئېرىدىن ئاجراشقان ئايالنىڭ قايتا توي قىلىشىنى توسۇش ھارام

تالاق قىلىنغان ئايالنىڭ ئىددىنى توشسا، ئايالنىڭ كونا ئېرى بولسۇن ياكى ئايالنىڭ ئىگىلىرى بولسۇن ياكى ئۇلاردىن باشقا ھەر قانداق ئادەم بولسۇن، خالىغان كىشى بىلەن توي قىلىشتىن توسۇۋېلىشى ھالال بولمايدۇ. توي قىلماقچى بولغان ئىككى تەرەپ شەرىئەتكە ۋە ئۆرپ - ئادەتكە ئۇيغۇن يول بىلەن رازىلىشىپ، توي قىلماقچى بولغاندىن كېيىن، ئۇ ئايالنىڭ يولىنى ھېچكىم توسۇۋالمايدۇ.

بەزى كىشىلەرنىڭ قويۇپ بەرگەن ئايالنى باشقا بىرسى بىلەن توي قىلىشتىن توسۇۋېلىپ، ئىككىنچى بىر كىشىگە ياتلىق بولسا ئۇنداق قىلمەن، بۇنداق قىلىۋېتىمەن دەپ ئايالغا ياكى ئايالنىڭ ئاتا - ئانىسىغا تەھدىت سېلىشى جاھىلىيەت دەۋرىدىكى قالاق كىشىلەرنىڭ ئىشىدۇر.

بەزى جەمەتلەر ۋە قەبىلىلەرنىڭ تالاق قىلىنغان ئايالنى قايتا ياتلىق بولۇشتىن مەھرۇم قىلىدىغان قانۇنغا ۋە ئادەتلىرى، ئاللاھنىڭ قانۇنىغا ئۇرۇش ئېلان قىلىشتىن باشقا بىر نەرسە ئەمەس.

شۇنداقلا تالاق قىلغان ئەر ئايالنى قايتۇرۇپ ئېلىپ كېتىشنى خالسا، ھەر ئىككە بىلەن چىرايلىقچە بىر - بىرى بىلەن يارىشىشقا رازى بولۇشقا ۋە ئوتتۇرىدىكى ئۇقۇشما سىلىقنى تۈگىتىشنى خالسا، ئايالنىڭ ياكى ئايال ئىگىلىرىنىڭ بۇنىڭغا توسقۇنلۇق قىلىشىمۇ، ئاللاھنىڭ قانۇنىغا قارشى ئىش قىلغانلىق بولىدۇ. «يارىشىش ئەڭ ياخشىدۇر». مانا بۇ مەنلەر بۇ ئايەتلەردە ئېنىق كۆرسىتىلگەن:

﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنِ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿ئاياللىرىڭلارنى تالاق قىلساڭلار، ئۇلارنىڭ ئىددىتى توشۇپ تەگمەكچى بولغان ئەرلىرى بىلەن قانۇنغا بويىچە پۈتۈشكەن بولسا، ئۇلارنى نىكاھلىنىشتىن توسماڭلار، بۇنىڭ بىلەن ئىچىڭلاردا ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقانلارغا نەسەھەت قىلىنىدۇ، بۇ سىلەرگە ئەڭ پايدىلىق ۋە ئەڭ پاكتۇر. ئاللاھ بىلىدۇ، سىلەر بىلمەيسىلەر﴾ [بەقەرە سۈرىسى 232 - ئايەت]

ئېرىدىن نەپرەتلىنىدىغان ئايالنىڭ ھەقىقى

ئېرىدىن نەپرەتلىنىپ، ئۇنىڭ بىلەن ياشاشقا تاقىتى قالمىغان خوتۇن، ئېرى بەرگەن توپىلۇق ۋە سوۋغا - سالاملارنىڭ ھەممىنى

ياكى بىر قىسمىنى ئۆزئارا كېلىشىپ ئېرىگە قايتۇرۇپ بېرىش ئارقىلىق ئېرىدىن ئاجراش ۋە قۇرتۇلۇش ھەققىگە ئىگە. بۇنداق ئەھۋالدا ئەر كىشىمۇ ئايالغا بەرگەن نەرسىدىن ئارتۇق نەرسە تەلەپ قىلمىغىنى ياخشىراق، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾

﴿ئەگەر سىلەر ئەر - ئايال ئىككىيلەننىڭ ئاللاھنىڭ بەلگىلىمىلىرىگە رىئايە قىلالماسلىقىدىن قورقساڭلار، خوتۇننىڭ (تالاق خېتىنى ئېلىش مەقسىتىدە) ئېرىگە مال بەرگەنلىكى ئۈچۈن ئۇ ئىككىيلەنگە گۇناھ بولمايدۇ﴾ [بەقەرە سۈرىسى 229 - ئايەت]

ساھابىلەردىن ھەزرىتى سابىت ئىبنى قايسنىڭ ئايالى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: «ئى رسۇلۇللاھ سابىت ئىبنى قايسنىڭ دىيانىتى ياكى ئەخلاقىنى ئەيىبلەيمەن، لېكىن مەن ئۇنى ياقتۇرمىغانلىقىدىن ئۇنىڭ بىلەن بىللە ياشاشقا تاقەت قىلالمايمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالدىن ئېرىدىن نېمە تويۇق ئالغانلىقىنى سورىغاندا، ئۇ ئايال: «بىر باغ» دەپ جاۋاب بەردى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالغا: «ئۇنىڭغا بېغىنى قايتۇرۇپ بېرەمسىز؟» دېگەندە ئۇ ئايال: «ھەئە» دېگەن، بۇنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سابىتكە: «باغنى ئېلىپ ئۇنى بىر تالاق قىلىۋەتكىن» دېدى⁽¹⁾.

ئاجرىشىشقا لايىق بىر سەۋەب ياكى بىر ئەيىب بولماستىن ئايال كىشىنىڭ ئېرىدىن ئاجرىشىشقا ئالدىراپ، تالاق خېتىنى ئېلىشنى تەلەپ قىلىشى ھارامدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە نەسائى رىۋايەت قىلغان.

«قانداق بىر ئايال ھېچ سەۋەبسىز ئېرىدىن ئاجرىشىشنى تەلەپ قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا جەننەتنىڭ پۇرىقى ھارام بولىدۇ»⁽¹⁾.

ئايالغا زىيان ئۇرۇش ھارامدۇر

خوتۇنى ئوچۇق بىر ئەخلاقسىزلىق قىلىپ قالمىغان تەقدىردە، بەرگەن تويۇقنىڭ ھەممىنى ياكى بىر قىسمىنى قارىتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن، ئېرىنىڭ ئۇنىڭغا قوپال مۇئامىلە قىلىپ، زىيان يەتكۈزۈشى ھارامدۇر. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾

«ئۇلار ئوچۇق بىر پاهىشە ئىشنى قىلمىغان ھالەتتە، سىلەر ئۇلارغا بەرگەن تويۇقتىن بىر قىسمىنى يۇلىۋېلىش ئۈچۈن، ئۇلارغا بېسىم ئىشلەتمەڭلار» [نسا سۈرىسى 19 - ئايەت]

بولۇپمۇ، ئەر كىشى ئايالنى ياقتۇرماي، باشقا ئايالنى ئېلىش ئۈچۈن، ئايالدىن ئايرىلىشنى خالايدىغان بولسا، بۇ چاغدا ئايالنىڭ خېتىنى بېرىش ئۈچۈن ئايالدىن بىر نەرسە ئېلىشى ھارام بولىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا * وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

﴿ئەگەر بىر خوتۇنى قويۇۋېتىپ، ئورنىغا باشقا بىر خوتۇنى ئالماقچى بولساڭلار، ئۇنىڭغا كۆپ تويلۇق بەرگەن بولساڭلارمۇ ئۇنىڭدىن ھېچ نەرسىنى قايتۇرۇۋالماڭلار. ئۇنى ئايالغا قارا چاپلاپ ۋە ئوچۇق زۇلۇم قىلىپ ئالامسىلەر؟ ئۆزئارا بىر جايدا خىلۋەتتە بولغان تۇرساڭلار ۋە ئاياللار سىلەردىن نىكاھتىن ئىبارەت مۇستەھكەم ئەھدە ئالغان تۇرسا، ئۇنى (تويلۇقنى) قانداقمۇ قايتۇرۇۋالسىلەر؟﴾ [ئىسا سۈرىسى 20 - 21 - ئايەتلەر]

“ئايالغا يېقىنلاشمايمەن” دەپ قەسەم ئىچىش ھارامدۇر

ئاياللار ھەقىقىتىنى قوغداش جەھەتتە، ئىسلامنىڭ قالىتىس گۈزەل ھۆكۈملىرىنىڭ بىرى بولسا: ئەر كىشىنىڭ ئايالغا ئاچچىقلاپ، ئايالنىڭ ئاياللىق تەبىئىتى كۈتۈرەلمەيدىغان بىر مۇددەت ئىچىدە ئايالغا يېقىن كەلمەي ۋە بىللە ياتماي تۇرۇۋېلىشىنى ھارام قىلغانلىقىدۇر. ئەگەر ئەر كىشى بۇ تاشلىۋېتىشنى “ئايالغا ھەرگىز يېقىنلاشمايمەن” دېگەن قەسەم بىلەن تەكىتلىسە، ئاچچىقى يېنىپ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشى ئۈچۈن تۆت ئاي مۆھلەت بېرىلىدۇ، ئەگەر ئەقلى ھوشىنى تېپىپ تۆت ئاي ئۆتۈپ بولغىچە ئايالغا يېقىنلاشسا، قەسمنى ئاللاھ كەچۈرۈۋېتىدۇ ۋە ئۇنىڭغا تەۋبە دەرۋازىسىنى كەڭرى ئېچىپ بېرىدۇ، بۇنداق ئەھۋالدا ئۇ يەقەتلا قەسەم كاپىپارتى بېرىشى لازىم بولىدۇ.

ئەگەر بۇ مۇددەت ئۆتۈپ بولغىچە ئىرادىسىدىن يانماي، قەسمنى بىكار قىلمىسا، ئايالنىڭ ھەقىقىتى ئادا قىلمىغانلىقى ئۈچۈن جازالىنىپ ئايالى ئۇنىڭدىن ئاجراشتۇرىلىدۇ.

ھەتتا بەزى فەقھلەر، سوتچىنىڭ ھۆكۈمىگە قارىماستىن تۆت ئاي مۇددەتنىڭ توشىشى بىلەنلا ئايالنىڭ ئېرىدىن ئاجراپ كېتىدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن. يەنە بەزىلەر: تۆت ئاي ئۆتكەندىن كېيىن مەسىلە سوتقا سۈنلىدۇ، سوت ئەرگە يا ئايالنى رازى قىلىش، يا ئايالنىڭ خېتىنى بېرىش ئىختىيارىنى بېرىدۇ، بۇ چاغدا ئەر بۇ ئىككى ئىشنىڭ بىرىنى تاللىشى كېرەك.

ئايالغا جىنسىي يېقىنلاشماسلىققا قىلىنغان بۇنداق قەسەم شەرىئەتتە (ئىيلا) دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

﴿ئاياللىرىغا يېقىنچىلىق قىلماسلىققا قەسەم ئىچكەن كىشىلەر تۆت ئاي كۈتىدۇ، ئەگەر ئۇلار (بۇ مۇددەتتە يېقىنچىلىق قىلىشقا) قايتسا، (ئاياللىرىغا يامانلىق قىلغان گۇناھلىرىنى) ئاللاھ چوقۇم مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ئاللاھ ناھايىتى مېھرىبانىدۇر. ئەگەر ئۇلار تالاق قىلىش نىيىتىگە كەلسە، ئاللاھ ھەقىقەتەن (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نىيەتلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر﴾ [بەقەرە سۈرىسى 226 - 227 - ئايەتلەر]

ئەرنىڭ ئۆزىنى توختىتىپ، ئەقلى ھوشىغا قايتىشى ئۈچۈن بۇ مۆھلەت تۆت ئاي قىلىپ بەلگىلەنگەن، چۈنكى بۇ ئادەتتە ئايال كىشىنىڭ ئېرىدىن يىراق تۇرۇشقا چىدىيالايدىغان ئەڭ ئۇزۇن مۇددەتتۇر. بۇ ھەقتە مۇپەسسىرلەر ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ مۇنداق بىر قىسسىسىنى بايان قىلغان: بىر كېچىسى خەلىپە ئۆمەر پۇقرالارنىڭ ھال - ئەھۋالىنى چارلاشقا چىققاندا بىر ئايالنىڭ مۇنداق دەپ قوشاق ئېيتقانلىقىنى ئاڭلاپ قالغان:

ئەجەب تاڭ ئاتمىدى كېچە ئۇزىراپ

ئويناشقا جۇپتۇم يوق قىيىندى پىراق

قەسەمكى ئاللاھدىن قورقىسام شۇئان

كېتەتتى ئاستىمدا كارىۋات غىچىرلاپ

خەلىپە ئۆمەر بۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دەرھال ئاشۇ ئايال
ھەققىدە تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان. ھەزرىتى ئۆمەر تەكشۈرۈشتە ئۇ
ئايالنىڭ ئېرىنىڭ ئۇزۇن زاماندىن بىرى مۇجاھىدلار قوشۇنىدا
جەھادقا ئاتلىنىپ چىقىپ كەتكەنلىكىنى، تېخىچە قايتىپ
كەلمىگەنلىكىنى ئۇقۇپ، قىزى ھەفسادىن: ”ئايال كىشى ئېرىدىن
ئايىرلسا، قانچىلىك مۇددەت چىدايدۇ؟“ دەپ سورىغاندا، ھەفسا:
”تۆت ئاي“ دەپ جاۋاب بەرگەن.

شۇ كۈندىن كېيىن ئەمىرلىمۇمىن ئۆمەر ھەر قانداق بىر
ئەرنىڭ ئايالىدىن تۆت ئايدىن ئارتۇق ئايىرلىپ ئەسكەرلىككە
بېرىشنى مەنئى قىلغان.

ئالتىنچى ئاتا - ئانا ۋە بالىلار ئوتتۇرىدىكى مۇناسىۋەتتە

ئىسلام نەسەبىنى ھىمايە قىلىدۇ

بالىلار ئاتىلارنىڭ ئىزباسارىدۇر، ئۇلار ئاتا - ئانىلىرى ھايات ۋاقتىدا، ئاتا - ئانىلارنىڭ كۆز قارچۇغى ھېسابلىنسا، ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن ئاتىلىرىنىڭ نامىنى ئۆچۈرۈپ قويماي، يولىنى داۋاملاشتۇرىدۇ ۋە ئۇلارغا ۋارىسلىق قىلىدۇ. ئۇلار ئاتىلىرىدىن چىراي - شەكىل ۋە ھەر تۈرلۈك ياخشى - يامان خۇي ۋە خاراكتېرلارنى مىراس ئالىدۇ.

دېمەك: ئۇلار ئاتا - ئانىلىرىنىڭ يۈرەك پارىسى ۋە كۆز قارچۇغىدۇر. ئاللاھ تائالا نەسەبلەرنىڭ ئارىلىشىپ كەتمەي پاك ساقلىنىشى، بالا ئاتىسىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى تونۇشى ئۈچۈن زىنانى ھارام قىلىپ، توي قىلىشنى پەرز قىلغان. چۈنكى توي قىلىش ئارقىلىقلا ئايال ئېرىگە خاس بولىدۇ، ئېرىگە خىيانەت قىلىشى ياكى ئۇنىڭ ئېتىزىنى باشقىلارنىڭ سۈيى بىلەن سۇغۇرىشى ھارام بولىدۇ، شۇڭا توي قىلىش بىلەنلا ئايال ئەر - خوتۇنلۇق دەۋرىدە تۇغقان ھەرقانداق بالا ئېرىنىڭ بالىسى ھېسابلىنىدۇ، بۇنىڭ ھېچقانداق ئىسپاتلاشقا ھاجىتى يوق. دېمەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېيتقاندا: «بالا ئەرگە مەنسۇپ»،⁽¹⁾ بولىدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئاتا بالىسىغا تانسا بولمايدۇ

يۇقىرىقى جەھەتتىن ئەر كىشى ئۆز نىكاھىدىكى بىر ئايال تۇغقان بالىسىنىڭ نەسبىنى ئىنكار قىلسا ھارام بولىدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ بۇنداق ئىنكار قىلىشى ئايالى ۋە بالىسىغا ئەڭ سەت ئار - نۇمۇس ۋە ئەڭ چوڭ زىيانلارنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. شۇڭا ئۇنىڭ قۇرۇق سۆز، قۇرۇق گۇمان ياكى بەزى تارالغان ئاساسسىز گەپ - سۆزلەرگە بېرىلىپ بۇنداق زىيان ئۇرۇشقا قەدەم قويىشىغا يول قويۇلمايدۇ. ئەمما كەسكىن دەلىل - ئىسپات بىلەن ئايالنىڭ ئۆزىگە خىيانەت قىلغانلىقىنى جەزملەشتۈرسە، ئىسلام شەرىئىتىمۇ ئۇنى ئۆز بالام ئەمەس دەپ قارايدىغان بالىنى باقتۇرۇشقا، مىراس ئېلىشقا ھەققى يوق دەپ قارايدىغان كىشىگە مىراس قالدۇرۇشقا ياكى ئەڭ ئاز دېگەندە پۈتۈن ئۆمۈر بويى گۇمان ئىچىدە ياشىشىغا تاشلاپ قويالمايدۇ ۋە رازى بولمايدۇ. بۇنداق كىشىگە ئىسلام شەرىئىتى «لەنەتلىشىش» ئۇسۇلى ئارقىلىق چىقىش يولى قىلىپ بەرگەن. بۇ ئۇسۇلغا كۆرە ئېرى ئايالنىڭ ئۆزىگە خىيانەت قىلغانلىقىنى ۋە باشقا بىر ئەرەدىن قورساق كۈتۈرگەنلىكىنى تەكىتلىيەلسە ياكى كۈچلۈك گۇمان قىلىپ بىلەلسە، لېكىن ئۇنىڭ قولىدا بۇنىڭغا ھېچقانداق دەلىل - ئىسپات بولمىسا، ئۇ بۇ مەسىلىنى سوتقا سۈندۈ، قازى ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا قۇرئان كەرىم كۆرسەتكەن لەنەتلىشىش تۈزۈمىنى ئىجرا قىلغاندىن كېيىن ئىككەيلەننى مەخگۈلۈككە ئايرىۋېتىدۇ، بالا ئانىغا بېرىلىدۇ. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە لەنەتلىشىش ئۇسۇلىنى مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۰۱﴾ وَالْحَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنْ

الْكَاذِبِينَ ﴿۱۰﴾ وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۱۱﴾ وَالْحَامِسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۲﴾

﴿ئاياللىرىنى زىنا بىلەن قارىلىغان ۋە ئۆزلىرىدىن باشقا گۇۋاھچىسى بولمىغانلار سۆزىنىڭ راست ئىكەنلىكىنى دەلىللەش ئۈچۈن، ئاللاھنىڭ نامى بىلەن تۆت قېتىم قەسەم قىلسۇن، بەشىنچى قېتىمدا: «ئەگەر يالغانچى بولسام ماڭا ئاللاھنىڭ لەنتى بولسۇن» دېسۇن، ئايالىمۇ ئېرىنىڭ يالغانچى ئىكەنلىكىگە ئاللاھنىڭ نامى بىلەن تۆت قېتىم قەسەم قىلىپ، بەشىنچى قېتىمدا: «ئەگەر ئېرىم راستچىلاردىن بولسا، ماڭا ئاللاھنىڭ غەزىپى بولسۇن» دېسە، جازاغا تارتىلمايدۇ﴾ [نۇر سۈرىسى 6 - 9 - ئايەتلەر]

ئىسلامدا بالا قىلىۋېلىش ھارامدۇر

ئاتا بالىنىڭ نەسبىنى ئىنكار قىلسا بولمىغىنىدەك، ئۆز پۈشتىدىن بولمىغان بىر بالىنى بالا قىلىۋېلىشىمۇ ھالال بولمايدۇ. تارىختا ئۆتكەن مىللەتلەردەك ئەرەبلەرمۇ جاھىلىيەت دەۋرلىرىدە بالا بېقىۋېلىش ئارقىلىق خالىغان كىشىنى ئۆز نەسبى ۋە جەمەتىگە قوشۇۋالاتتى. مەسىلەن: بىر كىشى بىر بالىنى تاللاپ، ئۇنى بېقىۋالغانلىقىنى ئېلان قىلسا، ئۇ ئۆز بالىلىرىدىن بىرى ۋە ئائىلىسىنىڭ بىر ئەزاسى بولۇپ، ئائىلە ئەزالىرىنىڭ بارلىق ھوقۇق ۋە سالاھىيىتىدىن بەھرىمەن بولاتتى، ھەمدە ئاشۇ ئائىلىگە مەنسۇپ بولاتتى، بېقىۋېلىنغان بالىنىڭ ئاتىسى ۋە نەسبىنىڭ مەلۇم بولۇشى بېقىۋېلىنىشقا توسالغۇ بولمايتتى.

ئىسلام كەلگەندە بۇنداق بالا بېقىۋېلىش تۈزۈمى ئەرەب جەمئىيىتىدە كەڭ تارلىنىپ كەتكەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بۇرۇن زەيد ئىبنى ھارىسەنى بالا قىلىۋالغان ئىدى. زەيد ئەرەبلەرنىڭ جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئۇرۇشلىرىنىڭ بىرىدە ئولجا ئېلىنغان بالا بولۇپ، ئۇنى ھەكىم ئىبنى ھىزام دېگەن كىشى ھاممىسى خەدىجىگە ئېلىپ بەرگەن، ھەزرىتى خەدىجە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولغاندىن كېيىن، ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بېرىۋەتكەن. زەيدنىڭ ئاتىسى ۋە تاغىسى زەيدنىڭ بار يېرىنى بىلگەندىن كېيىن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن تەلەپ قىلغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيدكە تاللاش ئىختىيارىنى بەرگەن، لېكىن ئۇ ئاتىسى ۋە تاغىسىنى تاللىماي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاللىغان، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئازات قىلىۋېتىپ، خالايق ئالدىدا ئۇنى بالا قىلىۋالغان ئىدى. شۇ چاغدىن باشلاپ ئۇ زەيد ئىبنى مۇھەممەد (مۇھەممەد ئوغلى زەيد) دېگەن نام بىلەن تونۇلدى، ئۇ قوللاردىن بىرىنچى بولۇپ مۇسۇلمان بولغان كىشى ئىدى.

ئۇنداقتا جاھىلىيەت تۈزۈمىگە ئىسلام قانداق قارىغان؟

ئىسلام بالا بېقىۋېلىشنى ھەقىقەت ۋە ئەمەلىيەتنى بۇرمىلاشتىن ئىبارەت بىر ساختىلىق دەپ قارىغان، بۇ ساختىلىق يات بىر كىشىنى باشقا بىر ئائىلىنىڭ ئەزاسى قىلىپ، ئۇنى بۇ ئائىلىدىكى ئاياللارغا مەھرەم قىلىپ قويدۇ، ئەمەلىيەتتە بۇ ئائىلىدىكى ئاياللار بۇ كىشىگە يات ئاياللاردۇر، چۈنكى بېقىۋالغان كىشىنىڭ ئايالى بېقىۋېلىنغۇچىنىڭ ئانىسى ياكى قىزى ياكى بىر تۇغقىنى ۋە ياكى ھاممىسى ئەمەس، ئۇ ھەممەيلەنگە يات.

بالا قىلىۋېلىنغان بۇ بالا، بالىلىق سۈپىتى بىلەن ئەر - ئايال ئىككەيلەندىن مىراس ئېلىپ، بۇ مىراسنىڭ ئەسلىي ئىگىلىرى

بولغان تۇغقانلارنى مىراستىن مەھرۇم قىلىدۇ، نەتىجىدە ھەقىقىي تۇغقانلار ئۆز ھەقىقىي تارتىۋالغان بۇ يات تاجاۋۇزچىغا ئۆچمەنلىك ساقلايدۇ، كۆپىنچە ئەھۋاللاردا بۇ ئۆچمەنلىك قايناپ - تېشىپ، تۇغقانلار ئوتتۇرىدا كۆڭۈلسىزلىك كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

بۇ سەۋەبتىن قۇرئان كەرىم بۇنداق جاھىلىيەت تۈزۈمىنى بىكار قىلىپ، ئۇنى كەسكىن ھارام قىلىۋەتكەن، ھەمدە ئۇنىڭ كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان بارلىق نەتىجىلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇرىۋەتكەن. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾^{*} اَدْعُوهُمْ لِأَبْنَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فِإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ﴿

﴿سەلەر بالا قىلىۋالغانلارنىمۇ ئاللاھ ھەقىقىي بالىلىرىڭلارنىڭ ھۆكۈمىدە قىلمىدى، بۇ (يەنى ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولمىغانلارنى بالا دېيىش) پەقەت ئاغزىڭلاردا ئېيتىلغان سۆزدۇر، ئاللاھ ھەقىقىي ئېيتىدۇ، توغرا يولغا باشلايدۇ. ئۇلارنى ئاتىلىرىنىڭ ئىسمى بىلەن چاقىرىڭلار، بۇ ئاللاھنىڭ دەرىگاھىدا ئەڭ ئادىل ئىشتۇر، ئەگەر ئاتىلىرىنى بىلمىسەڭلار، ئۇلار سىلەرنىڭ دىنىي قېرىندىشىڭلاردۇر، دوستلىرىڭلاردۇر﴾ [ئەھزاب سۈرىسى 4 - 5 - ئايەتلەر]

قۇرئاننىڭ بۇ ئېنىق ئايىتىگە نەزەر سالايلى: «سەلەر بالا قىلىۋالغانلارنىمۇ ئاللاھ ھەقىقىي بالىلىرىڭلارنىڭ ھۆكۈمىدە قىلمىدى، بۇ (يەنى ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولمىغانلارنى بالا دېيىش) پەقەت ئاغزىڭلاردا ئېيتىلغان سۆزدۇر» يەنى بالا بېقىۋېلىش ھېچبىر ھەقىقەتكە تايانمىغان بىر قۇرۇق سۆزدىن ئىبارەتتۇر، ئېغىزدىكى سۆزلەر ھەقىقەتلەرنى يەڭگۈشلىيەلمەيدۇ، ئەمەلىيەتنىمۇ

ئۆزگەرتەلمەيدۇ، ياتنى تۇغقان، غەيرىنى ئۆز ياكى بېقىۋېلىنغان بالىنى ئۆز پۇشتىدىن بولغان بالا قىلىۋېتەلمەيدۇ، ئېغىزدىكى سۆز بېقىۋېلىنغۇچىنىڭ تومۇرلىرىدا بېقىۋالغۇچىنىڭ قانلىرىنى ئېقىتالمايدۇ، بېقىۋالغۇچىنىڭ قەلبىدە ئاتىلىق مېھرىنى ياكى بېقىۋېلىنغۇچىنىڭ قەلبىدە بالىلىق ھېس - تۇيغۇلىرىنى پەيدا قىلالمايدۇ، بالغا بۇ جەمەتنىڭ خاراكتېرىنى ھەمدە بۇ ئائىلىنىڭ ئىھالى، جىسمانىي ۋە مىجەز - خۇلقى جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكلىرىنى سىغىدۇرەلمەيدۇ.

بۇ سەۋەبلەردىن ئىسلام دىنى بالا قىلىۋېلىش تۈزۈمى كەلتۈرۈپ چىقارغان مىراس ئېلىش ۋە بېقىۋېلىنغان بالىنىڭ ئايالىنى بېقىۋالغۇچى مەڭگۈ نىكاھقا ئالالماسلىقتەك بارلىق نەتىجىلەرنى ئەمەلدىن قالدۇرىۋەتكەن.

مەسىلەن: مىراس مەسىلىسىنى ئېلىپ ئېيتقاندا، قۇرئان كەرىم قان رىشىسى، ئەر - خوتۇنلۇق ۋە ھەقىقىي تۇغقانلىقتىن باشقا نەرسىنى مىراس ئېلىشقا سەۋەب قىلمىغان:

﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾

﴿ئاللاھنىڭ ھۆكىمىدە بىر - بىرىگە مىراسخور بولۇشتا ئۇرۇق - تۇغقانلار ئەڭ ھەقىقىتتۇر﴾ [ئىھفال سۈرىسى 75 - ئايەت]

يەنە توي قىلىش مەسىلىسىدە قۇرئان كەرىم: بېقىۋالغان بالىنىڭ نىكاھىغا ئەمەس ھەقىقىي بالىسىنىڭ نىكاھىغا ئۆتكەن ئايالى كېيىنچە بېقىۋالغۇچىنىڭ نىكاھلاپ ئېلىشى چەكلەنگەنلىكىنى ئېلان قىلغان:

﴿وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾

﴿ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولغان بالىلىرىڭلارنىڭ (ئېلىپ قويۇپ بەرگەن) ئاياللىرىنى ئېلىشىڭلار ھارام قىلىندى﴾ [ئىسا سۈرىسى 23 - ئايەت]

بۇنىڭغا بىنائەن، بېقىۋېلىنغان بالا ئايالنى قويۇپ بەرسە، بېقىۋالغۇچى كىشى ئۇ ئايالنى ئۆز نىكاھىغا ئالالايدۇ، چۈنكى ئۇ ئايال ئەمەلىيەتتە يات بىر كىشى قويۇپ بەرگەن ئايال، شۇڭا بۇنىڭغا رۇخسەت قىلىندۇ.

بالا قىلىۋېلىش تۈزۈمىنى ئەمەلىي بىكار قىلىش

بالا قىلىۋېلىش تۈزۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش كىشىلەر ئۈچۈن ئاسانغا چۈشمەيتتى، چۈنكى ئۇ ئەرەبلەرنىڭ ھاياتىدا چوڭقۇر يىلتىز تارتقان بىر ئىجتىمائىي تۈزۈم ئىدى. شۇڭا ئاللاھ تائالانىڭ ھېكمىتى بۇ تۈزۈمنى يالغۇز سۆز بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ھەم سۆز ھەم ئەمەلىي تەتبىق بىلەن يىقىپ تاشلاشنى مۇۋاپىق كۆرگەن.

ئاللاھ تائالانىڭ ھېكمىتى بارلىق شەك - شۈبھىلەرنى قومۇرۇپ تاشلاپ، بېقىۋالغان بالىلىرى ئېلىپ قويۇپ بەرگەن ئاياللارنى ئېلىشقا قىلىنغان رۇخسەتكە قارىتا مۇسۇلمانلارنىڭ سىقىلىشىنى يوقىتىش، ھەمدە مۇسۇلمانلارغا پەقەت ئاللاھنىڭ ھالال قىلغان نەرسىسىنىڭ ھالال، ھارام قىلغان نەرسىسىنىڭ ھارام ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنداشقا دەل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنى تاللىغان.

مۇھەممەد ئوغلى زەيد دەپ تونۇلغان ھارسەنىڭ ئوغلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسىنىڭ قىزى زەينەب بىلەن ئۆيلەنگەن ئىدى. ئەمما ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ياخشى

بولمىغاچقا، زەيد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئايالدىن كۆپ شىكايەت قىلاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيد ئايالىنى قويۇپ بەرگەندىن كېيىن ئۇنى ئۆز نىكاھىغا ئالدىغانلىقىنى ئاللاھنىڭ بۇيرۇقى بىلەن بىلىشمۇ، بۇ مەسىلە ئىنتايىن نازۇك بولغاچقا، زەيد دەرد - ئەھۋال ئوقۇپ كەلسىلا ئۇنىڭغا: «ئايالىڭنى قويۇۋەت» دېيىشنىڭ ئورنىغا: «ئاللاھدىن قورق، ئايالىڭنى قويۇۋەتمە» دەپ ئۇنى قايتۇراتتى. بۇ يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىنسانىي ئاجىزلىق غالىب كېلىپ، كىشىلەرگە يۈز كېلەلمەسلىكتىن قورققان ئىدى.

دەل مۇشۇ پەيتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كايىپ قۇرئان كەرىم ئايىتى نازىل بولدى، نازىل بولغان ئايەتلەر ئىچىدە جاھىلىيەت دەۋرىدىكى بېقىۋالغان يات ئوغلى قويۇپ بەرگەن ئايالىنى نىكاھىغا ئېلىشنى چەكلەشتىن ئىبارەت بولغان بۇنداق كونا تۈزۈمنىڭ قالدۇقلىرىنى پىچاقلاپ تاشلاش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىرادىسىنى كۈچلەندۈرىدىغان ئايەتلەرمۇ بار ئىدى. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېدى:

﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَنُحِفِّي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَنُحْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَحْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾

﴿ئۆز ۋاقتىدا سەن ئاللاھ نېمەت بەرگەن، سەنمۇ ئىنئام قىلغان كىشىگە: "خوتۇنۇڭنى نىكاھىڭدا تۇتقىن، ئاللاھدىن قورققىن" دېدىڭ، ئاللاھ ئاشكارىلىماقچى بولغان نەرسىنى كۆڭلۈڭدە يوشۇردۇڭ، كىشىلەرنىڭ تەنە قىلىشىدىن قورقتۇڭ، ئاللاھدىن

قورقۇشۇڭ ئەڭ ھەقلىق ئىدى، مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ بالا قىلىۋالغان ئوغۇللىرىنىڭ قويۇپ بەرگەن خوتۇنلىرىنى نىكاھلاپ ئالسا گۇناھ بولماسلىقى ئۈچۈن (زەينەبىنى) زەيد قويۇۋەتكەندىن كېيىن ساڭا نىكاھلاپ بەردۇق، ئاللاھنىڭ (سېنىڭ زەينەبىنى ئېلىشىڭ توغرىسىدىكى) ئەمرى چوقۇم ئورۇندىلىدۇ ﴿ئەھزاب سۈرىسى 37 - ئايەت﴾

ئۇندىن كېيىن قۇرئان كەرىم بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئاقلاپ، بۇ ئىشنى قىلسا بولىدىغانلىقىنى، بۇنىڭدىن ھېچقانداق سىقىلماسلىقى كېرەكلىكىنى تەكىتلەپ مۇنداق دەپ كۆرسەتتى:

﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا﴾ * الَّذِينَ يُبْلَغُونَ رَسُولَاتِ اللَّهِ وَيَحْشَوْنَهُ وَلَا يَحْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا * مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

﴿ئاللاھ پەيغەمبەرگە ھالال قىلىپ بۇيرىغان ئىشنى قىلىشتا ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، بۇ (يەنى بۇيرىغان ئىشنى قىلىشتا گۇناھ يوقلىقى) ئۆتكەنكى پەيغەمبەرلەرگە تۇتقان ئاللاھنىڭ يولىدۇر، ئاللاھنىڭ ئەمرى ئەزەلدىنلا بىكىپ كەتكەن ھۆكۈمدۇر، ئۇلار (پەيغەمبەرلەر) ئاللاھنىڭ ئەمرى - پەرمانلىرىنى يەتكۈزىدۇ، ئاللاھتىن قورقىدۇ، ئاللاھتىن باشقا ھېچكىشىدىن قورقمايدۇ، ئاللاھ ھېساب ئېلىشقا يېتەرلىكتۇر. مۇھەممەد ئاراقچىلاردىكى ئەرلەرنىڭ ھېچبىرىنىڭ ئاتىسى ئەمەس، لېكىن ئۇ ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاخىرقىسىدۇر، ئاللاھ ھەممە نەرسىنى بىلىگۈچىدۇر﴾ ﴿ئەھزاب سۈرىسى 38 - 40 - ئايەتلەر﴾

بېقىپ تەربىيەلەش مەنىسىدىكى بالا قىلىۋېلىش

يۇقىرىقى ئىسلام ئەمەلدىن قالدۇرغان بالا قىلىۋېلىش تۈزۈمى بولۇپ، ئۇ بىر كىشى بىر بالىنىڭ باشقا بىر كىشىنىڭ بالىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ ئۇنى ئۆزىگە بالا قىلىۋېلىپ، نەسەب جەھەتتىن ئۆز نەسبى ۋە جەمەتىگە مەنسۇپ قىلىپ، ئۇنىڭغا ئۆيىدىكى قىز - ئاياللار بىلەن ئارىلىشىش، ئۇلار بىلەن نىكاھلانماسلىق ۋە مىراس ئېلىش قاتارلىق بارلىق بالىلىق ھوقۇقىنى بېرىۋېتىشتىن ئىبارەتتۇر.

بۇنىڭدىن باشقا يەنە بىر خىل بالا بېقىۋېلىش ئۇسۇلى بولۇپ، بۇنى كىشىلەر بالا قىلىۋېلىش دەپ قارايدۇ، ئەمەلىيەتتە بۇ ئىسلام چەكلىگەن بالا قىلىۋېلىشقا كىرمەيدۇ. ئۇ بولسا: بىر كىشى بىر يېتىم بالىنى ياكى ئىگىسى يوق يولغا تاشلىنىپ قالغان بىر بالىنى بېقىۋېلىپ، ئۇنىڭغا مېھرىبانلىق قىلىشتا، تەربىيەلەشتە ئۆز بالىسىدەك مۇئامىلە قىلىدۇ، ئۆز بالىسىدەك غىزالاندۇرىدۇ، كېيىندۇرىدۇ، ئوقۇتىدۇ، بۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇنى ئۆز نەسبىگە مەنسۇپ قىلىۋالمايدۇ، ھەمدە ئۇنىڭغا يۇقىرىدىكىدەك بالىلىق ھوقۇقلىرىنى بەرمەيدۇ، مانا بۇنداق بېقىۋېلىش ئاللاھنىڭ دىنىدا ماختالغان بىر ياخشى ئىشتۇر، بۇنداق قىلغان كىشى بۇ ئىشىغا جەننەتتە ساۋاب بېرىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن يېتىمنى باققان كىشى بىلەن جەننەتتە مۇشۇنداق» دەپ كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن ئوتتۇرا بارمىقىنى ئايرىپ ئىشارەت قىلغان⁽¹⁾.

كوچىغا تاشلىۋەتكەن بالىمۇ يېتىم بالىنىڭ ئورنىدا تۇرىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق بالىغا (ئىبنى سەبىيل) يەنى سەرگەردان

(1) - ئىمام بۇخارى، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

ياكى يولۇچى دېگەن نامنى بېرىش بەكمۇ مۇۋاپىق بولۇپ، ئىسلام دىنى بۇلارنى بېقىشنى بۇيرىغان.

ئەگەر بىر كىشىنىڭ بالىسى بولماي، بېقىۋالغان بالىسىغا مال - مۈلكىدىن بىر بۆلۈك بېرىشنى خالىسا، ئۇ ئۆزى ھايات ۋاقتىدا ئۇنىڭغا خالىغان نەرسىسىنى بېرىۋەتسە بولىدۇ، ئۆلۈپ كېتىشتىن ئىلگىرى مىراسنىڭ ئۈچتەن بىر قىسمىغا قەدەر ئۇنىڭغا بېرىشنى ۋەسىيەت قىلسا بولىدۇ.

سۈنئىي ئۇرۇقلاندۇرۇش

ئىسلام دىنى زىننى ھارام قىلىش ۋە بالا قىلىۋېلىشنى ھارام قىلىش ئارقىلىق نەسەبلەرنى قوغدىغان. بۇنىڭ بىلەن ئائىلىنىڭ ساپ بولۇشىغا كاپالەتلىك قىلغان. ئىسلام يەنە «سۈنئىي ئۇرۇقلاندۇرۇش» نامى بىلەن ئۆز ئېرىدىن باشقا بىر ئەرنىڭ مەنىسى بىلەن ئۇرۇقلاندۇرۇشنىمۇ ھارام قىلىۋەتكەن. بەلكى تېخى بۇ بۇنداق ئەھۋالدا خۇددى كاتتا ئۇستاز شەيخ شەلتۇت⁽¹⁾ ئېيتقاندەك: «ئىنتايىن قەبىھ جىنايەت ۋە چوڭ گۇناھ بولۇپ، زىنا بىلەن بىر دەرىجىدە تۇرىدۇ، زىنا بىلەن ئۇنىڭ مەزمۇنى ئوخشاش، نەتىجىسىمۇ ئوخشاش، ئۇ بولسىمۇ يات بىر ئەرنىڭ مەنىسىنى ھېچبىر شەرتى ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋىتى بولمىغان بىر ئايالغا مەقسەتلىك ھالدا سېلىشتىن ئىبارەتتۇر. ناۋادا بۇ جىنايەتتە زىناغا

(1) - شەيخ شەلتۇت: مەھمۇد شەلتۇت، جامئۇل ئەزھەرنىڭ سابىق شەيخلىرىدىن بىرى، يەتتۇ ۋە تەفسىر بىلەن تونۇلغان، بىرقانچە كىتابلىرى نەشىر قىلىنغان. ھ. 1383 = م. 1964. يىلى ۋاپات بولغان - ت.

قارىغاندا ئازراق پەرقلىنىدىغان تەرىپى بولمىغان بولسا سۈنئىي ئورۇقلاندۇرۇشنىڭ ھۆكۈمى، بارلىق ئىلاھىي قانۇنلار ۋە ساماۋى كىتابلار چەكلىگەن زىنانىڭ ھۆكۈمى بىلەن ئوخشاش بولغان بولاتتى.

ئەگەر سۈنئىي ئورۇقلاندۇرۇش ئۆز ئېرىدىن غەيرىي يات بىر شەخسنىڭ مەنىسى بىلەن بولسا، ئۇنداقتا بۇ ئىش، بالا قىلىۋېلىشتىنمۇ قاتتىقراق ۋە قەبىھەك جىنايەت بولىدۇ ئەلبەتتە، چۈنكى سۈنئىي ئورۇقلاندۇرۇشتىن بولغان بالا بىر تەرەپتىن بالا بېقىۋېلىشتىن كېلىپ چىقىدىغان نەسەبكە يات بىر نەرسىنى ئارىلاشتۇرۇۋېتىشتەك بىر نەتىجىنى كەلتۈرۈپ چىقارسا، يەنە بىر تەرەپتىن زىنداندىن ئىبارەت بولغان يەنە بىر رەزىللىك بىلەن بىر يولدا ئۇچرىشىدۇ، بۇ يولدىن ھەر قانداق قانۇن - ياساقلار، ھەمدە پەزىلەتلىك ئىنسانىي تەبىئەتمۇ نەپەرەتلىنىدۇ، ئۇ ئاخىرى كىشىلەرنى ئېسىل جەمئىيەت رىشتىسىنى ھېس قىلمايدىغان ھايۋانلار دەرىجىسىگە چۈشۈرۈپ قويدۇ»⁽¹⁾.

بالىنىڭ ئاتىسىدىن غەيرىگە مەنسۇپ بولۇۋېلىشى گۇناھتۇر

ئىسلام دىنى ئاتىلارغا ئۆز بالىلىرىنىڭ نەسبىنى ئىنكار قىلىشىنى ھارام قىلغاندەك، بالىلارغىمۇ ئۆز ئاتىسىدىن غەيرىگە مەنسۇپ بولۇشنى ھارام قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاللاھنىڭ ۋە خالايقنىڭ لەنتىگە ئوچرىتىدىغان قەبىھ گۇناھلاردىن بىرى دەپ قارىغان. ھەزرىتى ئەلى (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) قولىدىكى بىر ھۇججەتتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئوقۇغان: «كىمكى ئۆز ئاتىسىدىن غەيرىگە مەنسۇپ

(1) - (شەيخ شەلتۇت پەنۋالىرى)، 300 - بەت.

بولۇالسا، ياكى قۇل ئازات قىلغان ئىگىسىدىن باشقىغا مەنسۇپ بولۇالسا، ئۇنىڭغا ئاللاھنىڭ، پەرىشتىلەرنىڭ ۋە بارلىق خالايىقنىڭ لەنتى تېگىدۇ. قىيامەت كۈنى ئۇنىڭدىن يا تەۋبە يا تۆلەم قوبۇل قىلىنمايدۇ»⁽¹⁾.

ھەزرىتى سەئىد ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئېيتىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى ئۆز ئاتىسى ئەمەسلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ ئۆز ئاتىسىدىن غەيرىنى ئاتام دەۋالسا، جەننەت ئۇنىڭغا ھارام بولىدۇ»⁽²⁾.

بالىلىرىڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار

ئىسلام دىنى يۇقىرىدا ئېيتىلغان شەكىلدە نەسەبلەرنى قوغدىغاندىن كېيىن، ئاتا - بالا ھەر ئىككى تەرەپكە ئاتىلىق بىلەن بالىلىق تەقەززا قىلىدىغان ھەقلەرنى بەلگىلەپ بەردى، ھەمدە بۇ ھەقلەرنى قوغداش ئۈچۈن بىر قانچە ئىشلارنى ھارام قىلدى.

مەسىلەن: بالىسىنىڭ ياشاش ھەققى بار. ئاتىسى ياكى ئانىسىنىڭ بالىسىنى ئۆلتۈرۈۋېتىش ياكى ئۇنى - بەزى جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەرەبلەر قىلغاندەك - تىرىك كۆمۈۋېتىش ئارقىلىق ئۇنىڭ ياشاش ھەققىگە تاجاۋۇز قىلىش ھەققى يوق، بۇ مەسىلىدە قىز - ئوغۇل ھەر ئىككىسى باراۋەر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا مَتْلَبًا مِّنْ عَمَلِكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً

كَبِيرًا﴾

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

﴿كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ بالىلىرىڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار، ئۇلارنىڭ ۋە سىلەرنىڭ رىزىقىڭلارنى بىز بېرىمىز، ئۇلارنى ئۆلتۈرۈش ھەقىقەتەن چوڭ گۇناھتۇر﴾ [ئىسرا سۈرىسى 31 - ئايەت]

﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾

﴿تىرىك كۆمۈۋېتىلگەن قىزدىن: سەن قايسى گۇناھ بىلەن ئۆلتۈرۈلدىڭ؟ دەپ سورالغان چاغدا﴾ [تەكۋىر سۈرىسى 8 - 9 - ئايەتلەر]

بۇنداق قەبىھ جىنايەتكە ئىتتىرگەن سەۋەب نامراتلىق ياكى نامراتلىشىپ كېتىشتىن ئەندىشە قىلىشتەك ئىقتىسادىي سەۋەب بولسۇن، ياكى تۇغۇلغان بالا قىز بولسا كېيىنچە نۇمۇسقا قېلىشتىن ئەنسىرەشتەك باشقا سەۋەب بولسۇن بۇنىڭدىن قەتئىينەزەر ئىسلام بۇنداق ۋەھشى جىنايەتنى ئەڭ قاتتىق شەكىلدە ھارام قىلغان، چۈنكى بۇ ئادەم ئۆلتۈرگەنلىك، سىلە - رەھىم رىشتىسىنى ئۈزگەنلىك ۋە ئاجىز بىر جانغا تاجاۋۇز قىلغانلىقتىن ئىبارەت بىر جىنايەتتۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام : «قايسى گۇناھ ئەڭ ئىغىر؟» دەپ سورالغاندا: «ئاللاھ سېنى ياراتقان تۇرۇغلۇق ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرۈشۈڭ» دەپ جاۋاب بەرگەن. «ئۇنىڭدىن قالسىچۇ؟» دەپ سورالغاندا: «سېنىڭ رىزىقىڭغا شېرىك بولۇشىدىن ئەنسىرەپ بالاڭنى ئۆلتۈرۈۋېتىشىڭدۇر» دەپ جاۋاب بەرگەن⁽¹⁾.

ئاياللارمۇ ئەرلەرگە ئوخشاشلا بۇ جىنايەتنى چەكلەشكە ۋە ئۇنى قىلماسلىققا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قول بەرگەن:

﴿أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

﴿ئاللاھقا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەسلىككە، ئوغرىلىق قىلماسلىققا، زىنا قىلماسلىققا، بالىلىرىنى ئۆلتۈرمەسلىككە﴾
[مومتەھىنە سۈرىسى 12 - ئايەت]

بالىنىڭ ئاتىسى بويىندىكى يەنە بىر ھەققى بولسا: ئۇنى ياخشى ئىسىم بىلەن ئاتاش بولۇپ، بالىسىغا چوڭ بولغاندا ئازابلىنىدىغان ئىسىم قويسا بولمايدۇ. يەنە ئابدۇنەبى ياكى ئابدۇرۇسۇل دېگەندەك ئاللاھدىن باشقا قوللۇق ئىپادىلەيدىغان ئىسىم قويۇشمۇ ھارام بولىدۇ.

بالىلارنىڭ يەنە ئاتىلىرىنىڭ بويىندا بېقىش، تەربىيەلەش ۋە چىقىمىنى قىلىش ھەققى بار، شۇڭا بالىلارنى تاشلىۋېتىشكە ياكى زايى قىلىۋېتىشكە بولمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ھەممىڭلار پادىچىلار، ھەممىڭلار ئوز پادىچىلاردىن مەسئۇل بولىسىلەر»⁽¹⁾. «باقىدىغان كىشىلەرنى زايى قىلىۋەتمەك گۇناھ جەھەتتىن ئىنسانغا يېتەرلىكتۇر»⁽²⁾. «ئاللاھ تائالا ھەر باققۇچىنى باقىدىغان نەرسىلىرىنى باقتىمۇ ياكى زايى قىلىۋەتتىمۇ سوراق قىلىدۇ، ئاتىنىمۇ بالا - چاقىلىرى ھەققىدە سوراق قىلىدۇ»⁽³⁾.

بەرگەندە بالىلارغا تەڭ بېرىش

بالىلارنىڭ ئاتىغا ياخشىلىق قىلىشتا تەڭ بولۇشى ئۈچۈن ئاتىلارنىڭمۇ بالىلارغا بىر نەرسە بەرگەندە تەڭ بېرىشى، ئۇلارغا

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، ئەسائى ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئىبنى ھىببان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

بارابەر مۇئامىلە قىلىشى ۋاجىب بولىدۇ. بەزى بالىلىرىغا ئايرىم ھالدا سەۋەبسىز ياكى ئورۇنسىز سوۋغا ياكى پۇل - مال بېرىشى ھارام بولىدۇ. چۈنكى بۇنداق قىلىش باشقا بالىلارنىڭ قورسىقىنى كۆپتۈرىدۇ، بالىلار ئارىسىدا دۈشمەنلىك ۋە ئۆچمەنلىك ئوتىنى تۇتاشتۇرىدۇ، ئانا بۇ ھەقتە ئاتا بىلەن ئوخشاش.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دېدى:

«بالىلىرىڭلار ئوتتۇرىسىدا ئادىل بولۇڭلار! بالىلىرىڭلار ئوتتۇرىسىدا ئادىل بولۇڭلار! بولۇڭلار!»⁽¹⁾.

بۇ ھەدىسنىڭ قىسسىسى تۆۋەندىكىچە:

ھەزرىتى بەشىپ ئىبنى سەئىد ئەلئەنسىرىنىڭ ئايالى ئۇنىڭدىن - بىر باغ ياكى بىر خىزمەتچىدەك - بىر نەرسىنى بالىلىرى ئىچىدىن نوئمانغا بېرىشنى تەلەپ قىلغان، ھەمدە بۇ بېرىلگەن نەرسىنى گۇۋاھچى ئارقىلىق پۇختا ھوججەتلەپ قويۇش ئۈچۈن بۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى گۇۋاھ قىلدۇرماقچى بولغان. ئېرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ، ئايالىم بالىسىغا مالىيىمىنى بېرىشىمنى تەلەپ قىلدى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «ئۇنىڭ باشقا ئاكا - ئۇكا بىر تۇغقانلىرى بارمۇ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ: «ھەئە» دەپ جاۋاب بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن يەنە: «ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە ئاشۇ بالىغا بەرگەندەك نەرسىنى ئوخشاش بەردىڭمۇ؟» دەپ سورىۋىدى، ئۇ: «ياق» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا بۇ توغرا ئىش بولماپتۇ، مەن ھەقتىن باشقىغا گۇۋاھچى

(1) - ئىمام ئەھمەد، نەسائى ۋە ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

بولمايمەن»⁽¹⁾. «ناھەق ئىشقا مېنى گۇۋاھچى قىلما، بالىلىرىڭنىڭ ساڭا تەڭ ياخشىلىق قىلىشى سېنىڭ ھەققىڭ بولغىنىدەك، ئۇلارغا ئادىللىق بىلەن تەڭ مۇئامىلە قىلىشىڭمۇ ئۇلارنىڭ ھەققىدۇر»⁽²⁾. «ئاللاھدىن قورقۇڭلار! بالىلىرىڭلار ئوتتۇرىسىدا ئادىل بولۇڭلار!» دېدى⁽³⁾.

ئىمام ئەھمەدنىڭ قارىشىچە: بالىلارنىڭ بىرى كېسەللىك ياكى باشقا بىر سەۋەب بىلەن پۇل - مالغا مۇھتاج بولۇپ قالغان ئەھۋالدا، باشقا بالىلىرىغا بەرمەي مۇھتاج بالىسىغا ئايرىم بەرسە بولىدۇ⁽⁴⁾.

مىراستا ئاللاھنىڭ چەك - چېگرىسىغا تاجاۋۇز قىلماسلىق

مىراس مەسىلىسىدەمۇ يۇقىرىدىكىدەك بولىدۇ، شۇڭا ئاتىنىڭ بەزى بالىلىرىنى، قىزلىرىنى ياكى ياقىنۇرمايدىغان ئايالىنىڭ بالىلىرىنى مىراستىن مەھرۇم قىلىشى ھارام بولىدۇ.

ھەمدە بىر كىشىنىڭ مىراس ئىلىشقا ھەققى بولغان تۇغقىنىنى يالغان ھىلە ئارقىلىق مىراستىن مەھرۇم قىلىشىمۇ ھارام بولىدۇ، چۈنكى شەرىئەت مىراس تۈزۈمى دېگەن: ئاللاھ ئۆز ئىلمى، ئادالىتى ۋە ھېكمىتى بىلەن بەلگىلىۋەتكەن بىر تۈزۈم بولۇپ، ئاللاھ

(1) - ئىمام مۇسلىم، ئىمام ئەھمەد ۋە ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان .

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان .

(3) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان .

(4) - (ئەلمۇغنى) دا مۇنداق دېيىلگەن: "ئايرىم بېرىشنى تەقەززا قىلىدىغان مۇھتاجلىق، كېسەللىك، مېيىپلىق، ئەھلىق، بالىجانلىق بولۇش ياكى ئىلىم تەھسىل قىلىش ۋە ئوقۇشتەك سەۋەبلەرگە ئاساسەن بەزى بالىلىرىغا ئايرىم بىر نەرسە بەرسە بولىدۇ. شۇنداقلا بەزى بالىلىرىنىڭ يولدىن چىكەتكەنلىكى، بۇزۇق ئىدىيەگە ئەگىشىپ يامان يولدا ماڭغانلىقى، ياكى بەرگەن پۇلنى يامان ئىشلارغا خەجلەيدىغانلىقى سەۋەبىدىن بەزى بالىلىرىغا بەرگەن نەرسىنى بەزى بالىلىرىغا بەرمەي تۇرۇۋالسا، ئىمام ئەھمەد بۇنى جائىز دەپ قارايدۇ". 5 - توم، 605 - بەت.

تائالا بۇ تۈزۈم ئارقىلىق ھەر بىر ھەق ئىگىسىگە تولۇق ھەققىنى بەرگەن، ھەمدە بۇ ھەقتە كىشىلەرنى سىزغان چەك - چېگرىنىڭ سىرتىغا چىقىپ كەتمەسلىككە بۇيرىغان. شۇڭا كىمكى مىراس تەقسىم قىلىشتا بۇ تۈزۈمگە خىلاپلىق قىلىدىكەن، ئاللاھنىڭ بەلگىلىمىسىگە تاجاۋۇز قىلغان بولىدۇ.

ئاللاھ تائالا مىراس مەسىلىلىرىنى ئۈچ ئايەتتە بايان قىلىپ بىرىنچى ئايەتتىن كېيىن مۇنداق دېگەن:

﴿بَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

﴿ئاتا - ئاناڭلار ۋە بالىلىرىڭلاردىن قايسىسىنىڭ مەنپەئەت جەھەتتىن ئۆزۈڭلارغا ئەڭ يېقىن ئىكەنلىكىنى بىلمەيسىلەر، بۇلار ئاللاھ تەرەپىدىن بىكىتىلگەن بەلگىلىمىدۇر، ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچى، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾ [نىسا سۈرىسى 11 - ئايەت]

ئىككىنچى ئايەتنىڭ ئاخىرىدا مۇنداق دېگەن:

﴿غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿

﴿مىراس قالدۇرغۇچى ئادەمنىڭ ۋەسىيىتى ۋارىسلىرىغا زىيان يەتكۈزمەيدىغان بولۇشى كېرەك، ئۇ ئاللاھ تەرەپىدىن قىلىنغان تەۋسىيىدۇر، ئاللاھ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەلىمدۇر (يەنى

ئەمىرىگە خىلاپلىق قىلغۇچىلارنى ئالدىراپ جازالاپ كەتمەيدۇ). ئەنە شۇ ئەھكاملار ئاللاھنىڭ قانۇنلىرىدۇر، كىمكى ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىدىكەن، ئاللاھ ئۇنى ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، ئۇ ئۇ يەرلەردە مەڭگۈ قالىدۇ، بۇ چوڭ ئۇتۇقتۇر. كىمكى ئاللاھقا ۋە پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلىپ، ئاللاھنىڭ قانۇنلىرىنىڭ سىرتىغا چىقىپ كېتىدىكەن، ئاللاھ ئۇنى دوزاخقا كىرگۈزىدۇ، ئۇ دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ، خورلىغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ» [ئىسا سۈرىسى 12 - 14 - ئايەتلەر]

ئۈچىنچى ئايەتنىڭ ئاخىرىدا مۇنداق دېگەن:

﴿بَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

﴿ئاداشماسلىقىڭلار ئۈچۈن ئاللاھ سىلەرگە (شەرئەت ئەھكاملىرىنى) بايان قىلىپ بېرىدۇ، ئاللاھ ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر﴾ [ئىسا سۈرىسى 176 - ئايەت]

شۇڭا كىمكى ئاللاھنىڭ مىراسىغا بەلگىلىگەن قانۇنغا خىلاپلىق قىلسا ياكى ئۇنىڭغا قارشى چىقسا، ئاللاھ ئېنىق كۆرسىتىپ بەرگەن يولدىن ئازغان بولىدۇ. ھەمدە ئاللاھنىڭ چەك - چېگرىسىغا تاجاۋۇز قىلغان بولىدۇ، بۇنداق قىلغانلار ئاللاھنىڭ بۇ جازاسىنى كۈتۈپ تۇرسا بولىدۇ:

﴿نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾

﴿ئاللاھ ئۇنى دوزاخقا كىرگۈزىدۇ، ئۇ دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ، خورلىغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ﴾ [ئىسا سۈرىسى 14 - ئايەت]

ئاتا - ئانىنى قاخشاتماق چوڭ گۇناھلارنىڭ بىرى

بالىلارنىڭ ئاتا - ئانىلارغا قارىتا ياخشىلىق قىلىش، بويسۇنۇش، ھۆرمەتلەش قاتارلىق مەجبۇرىيەتلىرى باردۇر. مانا بۇ ئىنسان تەبىئىتىنىڭ چاقىرىقى، ۋاپادارلىق ۋە ياخشىلىق قىلغاننى بىلىش خىسەلەتلىرىنىڭ تەقەززاسىدۇر. بۇلار ئانىغا نىسبەتەن تېخىمۇ بەك تەكىتلىنىدۇ، چۈنكى ئانا، قورساق كۆتۈرۈش، ئېمىتىش ۋە بېقىپ تەربىيەلەشتە چەكسىز جاپا - مۇشەققەت تارتىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصَالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾

﴿بىز ئىنساننى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرىدۇق. ئىنساننى ئانىسى مۇشەققەت بىلەن قورساق كۆتۈرۈپ، مۇشەققەت بىلەن تۇغدى. ئۇنىڭغا قورساق كۆتۈرۈش مۇددىتى ۋە سۈتتىن ئايرىش مۇددىتى ئوتتۇز ئايدۇر﴾ [ئەل ئەھقان سۈرىسى 15 - ئايەت]

بىر كىشى كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: "مېنىڭ ياخشى مۇئامىلەمگە ئەڭ ھەقىقەت كىشى كىم؟" دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئاناڭ» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ كىشى: "ئۇندىن كېيىنچۇ؟" دەپ سورىۋىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ» دەپ جاۋاب بەردى، ئۇ كىشى: "ئۇندىن كېيىنچۇ؟" دەپ سورىۋىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ»

دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ كىشى: «ئۇندىن كېيىنچۇ» دەپ سورىۋىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتاڭ» دەپ جاۋاب بەردى⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا - ئانىنى قاخشىتىشنى چوڭ گۇناھلارنىڭ ئەڭ چوڭلىرىنىڭ بىرى دەپ، قۇرئان كەرىمدە كۆرسىتىلگەندەكلا ئۇنى ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشتىن قالسىلا ئىككىنچى چوڭ گۇناھ دەپ كۆرسەتكەن. سەھەبەندە كەلگەن بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرگە: «سىلەرگە چوڭ گۇناھلارنىڭ ئەڭ چوڭىنى ئېيتىپ بىرەيمۇ؟» دەپ ئۈچ قېتىم دېگەندە ساھابىلەر: «ماقۇل ئى رەسۇلۇللاھ» دېيىشكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەك ۋە ئاتا - ئانىلارنى قاخشاتماق، - ئۇ يۆلىنىپ ئولتۇرغان ھالىتىدىن دەرھال تىك ئولتۇرۇپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى - دىققەت قىلىڭلار! ئويدۇرما سۆز ۋە يالغان گۇۋاھلىق بېرىش» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن:

«ئۈچ تۈرلۈك ئادەم جەننەتكە كىرمەيدۇ: ئاتا - ئانىسىنى قاخشاتقۇچى، دەيۈس (شوۋىچى) ۋە ئەرلەردەك بولۇۋالغان ئاياللار»⁽²⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن:

«ئاللاھ تائالا بارلىق گۇناھلاردىن خالىغىنىنى قىيامەت كۈنىگە كېچىكتۈرىدۇ. پەقەتلا ئاتا - ئانىنى قاخشاتقاننىڭ جازاسىنى ئۆلۈشتىن ئىلگىرى ھايات ۋاقتىدا بېرىدۇ»⁽³⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام نەسائى، بەزى ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

بولۇپمۇ ئاتا - ئانا ياشىنىپ قالغاندا ئىسلام دىنى ئاتا - ئانىلار ھەققىدە تېخىمۇ بەك تەكىتلەپ تاپىلايدۇ، چۈنكى بۇنداق چاغلاردا ئۇلارنىڭ تەنلىرى ئاجزلاپ، باشقىلارنىڭ ياردىمىگە ۋە خەۋەر ئېلىشىغا بەكرەك مۇھتاج بولىدۇ، بۇ ھەقتە قۇرئان كەرىم مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَيَالِ الْوَالِدِينَ إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عَنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفَٰلًا تُنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۖ وَالْحِفْظُ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾

﴿پەرۋەردىگارنىڭ پەقەت ئۇنىڭ ئۆزىگىلا ئىبادەت قىلىشىڭلارنى ۋە ئاتا - ئاناڭلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلدى، ئۇلارنىڭ بىرى يا ئىككىلىسى سېنىڭ قول ئاستىڭدا بولۇپ ياشىنىپ قالسا، ئۇلارغا ئۇھ دېمىگىن (يەنى ماللىقنى بىلدۈرىدىغان شۇنچىلىك سۆزىنىمۇ قىلمىغىن)، ئۇلارنى دۈشكەلمىگىن، ئۇلارغا ھۆرمەت بىلەن يۇمشاق سۆز قىلغىن. ئۇلارغا كامالى مېھرىبانلىقتىن ناھايىتى كەمتەر مۇئامىلىدە بولغىن ۋە: «ئى پەرۋەردىگارم، ئۇلار مېنى كىچىكلىكىمدە تەربىيىلىگىنىدەك ئۇلارغا مەرھەمەت قىلغىن» دېگىن﴾ [ئىسرا سۈرىسى 23 - 24 - ئايەتلەر]

بۇ ئايەتلەرنىڭ تەفسىرىدە بۇرۇنقىلىرىمىز مۇنداق دېگەن: ناۋادا ئاتا - ئانىلارنى قاخشاتماقتا ئۇھ دېيىشتىنىمۇ تۆۋەنرەك بىر نەرسە بولغان بولسا، ئەلبەتتە ئاللاھ ئۇنى ھارام قىلغان بولاتتى.

ئاتا - ئانىلارنىڭ تىللىنىشىغا سەۋەب بولۇش چوڭ گۇناھلاردىن

ئاتا - ئانىلارنى قاقشاتماق ئۇياقتا تۇرسۇن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىنىڭ ئاتا - ئانىسىنىڭ تىللىنىشىغا سەۋەب بولۇشىنى ھارام دەپلا قالماي، بەلكى ئۇنى چوڭ گۇناھلار قاتارىدا سانىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«ئادەمنىڭ، ئاتا - ئانىسىغا لەنەت قىلىشى چوڭ گۇناھلارنىڭ چوڭراقلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ». بۇنى ئاڭلىغانلار، ئەقلى - ھۇشى جايىدا مۆمىن بىر ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭ دۇنياغا كېلىشىگە سەۋەب بولغان ئاتا - ئانىسىغا لەنەت قىلىشىنى ھەيران قالدۇرغۇچى غەلەتتە بىر ئىش دەپ قاراپ مۇنداق دەپ سوراشتى: «ئادەم ئاتا - ئانىسىغا قانداق لەنەت قىلىدۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق جاۋاب بەردى: «باشقا بىر ئادەمنىڭ دادىسىنى تىللىسا ئۇمۇ ئۇنىڭ دادىسىنى تىللايدۇ، ئانىسىنى تىللىسا ئۇمۇ ئانىسىنى تىللايدۇ»⁽¹⁾.

ئەھۋال بۇنداق بولسا، ئاتا - ئانىسىنى يۈزمۇيۈز تىللايدىغانلارنىڭ ئاقىۋىتى قانداق بولماقچى دەيسىز؟

ئاتا - ئانىنىڭ رۇخسىتىسىز جىھادقا پىدائىي بولۇشقا بولمايدۇ

ئىسلام دىنىنىڭ ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشقا بەرگەن مەرتىۋىسى بەك يۇقىرى بولۇپ، ئۇنىڭغا كېچىدە تۈنەپ، كۈندۈزدە روزا تۇتۇشمۇ تەڭ بولالمايدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئىسلام دىنى ئاتا - ئانىنىڭ رازىلىقىنى ئېلىشقا شۇنداق چوڭ ئەھمىيەت بەرگەن تۇرۇقلۇق ئاتا - ئانىنىڭ رۇخسىتىنى ئالماستىن ئوغلنىڭ جىھادقا قاتنىشىشىنى ھارام قىلغان.

ھەزرىتى ئەمرۇ ئىبنۇل ئاسنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھنىڭ ئېيتىشىچە: بىر كىشى كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن جىھادقا قاتنىشىشنى تەلەپ قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «ئاتا - ئاناڭ ھاياتمۇ؟» دەپ سورىغاندا ئۇ كىشى: «ھەئە» دەپ جاۋاب بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇنداق بولسا ئۇ ئىككىسىنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ جىھاد قىلغىن»⁽¹⁾ دېدى. يەنى ئۇلارنى بېقىش، ئۇلاردىن خەۋەر ئېلىشنى جىھاد قىلىش مەيدانىڭ قىلغىن دېمەكچى.

يەنە بىر ھەدىستە كېلىشىچە: بىر كىشى كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئاللاھدىن ئەجىر تىلەپ، سەن بىلەن بىللە ھىجرەت قىلىپ جىھاد قىلىشقا ساڭا بەيئەت قىلىمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «ئاتا - ئاناڭدىن بىرەيلەن ھاياتمۇ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ كىشى: «ھەئە، ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى ھايات» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «ئاللاھدىن ئەجىر تىلەمسەن؟» دەپ سورىۋىدى، ئۇ كىشى: "ھەئە" دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ كىشىگە: «ئۇنداق بولسا ئاتا - ئاناڭنىڭ قېشىغا قايتىپ، ئۇلاردىن ئوبدان خەۋەر ئالغىن» دېدى⁽²⁾.

يەنە بىر ھەدىستە كېلىشىچە: بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «مەن ئاتا - ئانىمنى يىغلاۋاتقان ھالدا تاشلاپ قويۇپ، سەن بىلەن ھىجرەت قىلىش، ساڭا بەيئەت قىلىش

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئۈچۈن كەلدىم» دېدى. بۇنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «قايتىپ بېرىپ، بۇرۇن يىغلاشقاندىكى ئۇلارنى كۆلدۈرگىن» دېدى⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئەبۇ سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئېيتىشىچە: يەمەنلىك بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ھىجرەت قىلىپ بارغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن سورىدى: «يەمەندە نېمەڭ بار؟». ئۇ كىشى: «ئاتا - ئانىم» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «ئۇلار ساڭا رۇخسەت قىلدىمۇ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ كىشى: «ياق» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇنداقتا سەن ئۇلارغا قايتىپ بېرىپ، ئۇلاردىن رۇخسەت سورىغىن، ئۇلار ساڭا رۇخسەت قىلسا جىھاد قىل، ناۋادا رۇخسەت قىلمىسا، ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىل» دېدى⁽²⁾.

مۇشۇ كىتابتا - ئانا

ئاتا - ئانىلارغا مۇئامىلە قىلىشتا، ئىسلام ئېلىپ كەلگەن گۈزەل قاراشلارنىڭ بىرى بولسا: ئاتا - ئانا كاپىر بولغان تەقدىردىمۇ ئۇلارنى قاخشىتىشنى ھارام قىلىشتۇر. ئۇلارنى قاخشىتىش شۇ دەرىجىدە چەكلەنگەنكى، ئۇلار ھەددىدىن ئېشىپ، شېرىك كەلتۈرۈشكە تەشۋىق قىلىپ، مۇسۇلمان ئوغلىنى ئىسلام دىنىدىن چىقىرىشقا تىرىشقان تەقدىردىمۇ ئۇلارنى قاخشىتىشقا بولمايدۇ. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

﴿أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

﴿ماشا ۋە ئاتا - ئاناغىغا شۈكۈر قىلغىن، ئاخىر قايتىدىغان جاي مېنىڭ دەرگاھىمدۇر. ئەگەر ئاتا - ئاناڭ سېنى باشقا بىر نەرسىنى ماشا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلىدە بولغىن، (يەنى دىنىغىغا زىيان يەتمەيدىغان ئاساستا ياخشىلىق قىلغىن)، ماشا ئىتائەت بىلەن قايتقان ئادەمنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، ئاندىن مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىلمىشىڭلارنى ئېيتىپ بېرىمەن﴾
[لوقمان سۈرىسى 14 - 15 - ئايەتلەر]

بۇ ئىككى ئايەتتە مۇسۇلمان كىشى ئاتا - ئانىسىنىڭ شېرىك كەلتۈرۈشكە، دىنىسىزلىققا بۇيرۇشلىرىغا بويسۇنماسلىققا بۇيرۇلغان، چۈنكى ياراتقۇچىغا ئاسىيلىق بولىدىغان ئىشلاردا ھېچقانداق بىر مەخلۇققا بويسۇنۇش، ئىتائەت قىلىش يوقتۇر. ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشتىنمۇ چوڭراق ئاسىيلىق بارمۇ؟ لېكىن شۇنداق بولسىمۇ مۇسۇلمان كىشى ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلە قىلىپ ئۆتۈشكە بۇيرۇلغان، ھەمدە ئۇلارنىڭ مۇسۇلمان ئوغلىنىڭ ئىمانىغا قارىتا تۇتقان پوزىتسىيىسىگە قارىتا يامان مۇئامىلە قىلماسلىققا، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىدىكى مەسىلىنى، بالا ئاتىسىغا، ئاتا بالىسىغا ياردەم قىلالمايدىغان بىر كۈندە يەنى قىيامەت كۈنىدە ھاكىملارنىڭ ھاكىمى بولغان ئاللاھ تائالانىڭ ھۆكۈم قىلىپ بىر تەرەپ قىلىشىغا تاپشۇرۇشقا بۇيرۇلغان.

مانا بۇ ئىسلامدىن باشقا ھېچقانداق بىر دىندا تېپىلمايدىغان ئۇچۇچىغا چىققان كەڭ قورساقلىقتۇر.

تۆتىنچى باب

مۇسۇلماننىڭ ئومۇمىي ھاياتىدىكى ھالال – ھارام

- ئېتىقاد ۋە ئۆرپ - ئادەتلەردە .
- مۇئامىلىلەردە .
- كۆڭۈل ئېچىش ۋە ئارام ئېلىشتا .
- ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە .
- غەيرىي مۇسۇلمان بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلەردە .

بىرىنچى

ئېتىقاد ۋە ئۆرپ - ئادەتلەردە

ساغلام ئەقىدە ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلىدۇ، تەۋھىد (يەنى ئاللاھنى يەككە - يىگانە دەپ قاراش) بولسا، بۇ ئەقىدىنىڭ جەۋھىرى ۋە پۈتۈن ئىسلامنىڭ روھى ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا ئىسلام دىنى، بارلىق قانۇن ۋە كۆرسەتمىلىرىدە بىرىنچى بولۇپ مۇشۇ ساپ تەۋھىد ۋە مۇشۇ ساغلام ئەقىدىنى قوغداشقا تىرىشىدۇ، بۇ سەۋەبتىن مۇسۇلمان جەمئىيەتنى شېرىكنىڭ ۋە ئازغۇنلۇقنىڭ قالدۇقلىرىدىن تازىلاش ئۈچۈن ئازغۇن بۆتپەرەسلىك ئېقىمى تارقاتقان جاھىلىيەت ئېتىقادلىرىغا ئۇرۇش ئېلان قىلىش ۋازكەچكىلى بولمايدىغان بىر ئىشتۇر.

ئاللاھنىڭ كائىناتلاردىكى قانۇنىيەتلىرىگە ھۆرمەت قىلىش

ئىسلامنىڭ مۇسۇلمانلار كۆڭلىگە ئورنىتىدىغان دەسلەپكى ئەقىدىلىرىنىڭ بىرى بولسا: ئىنسان ياشاۋاتقان زېمىن بىلەن ئاسمانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ چوڭ ئالەمنىڭ ئۆزلىكىدىن مۇپىڭ قالمايدىغانلىقى، ھەمدە ھېچقانداق بىر مەخلۇقنىڭ ئارزۇ - ھەۋەسلىرى بىلەنمۇ ماپمايدىغانلىقىدۇر، چۈنكى مەخلۇقلارنىڭ ئارزۇ - ھەۋەسلىرى قارىغۇ ۋە ئازغۇن بولغاننىڭ ئۈستىگە بىر - بىرىگە زىت ۋە قارىمۇ قارشىدۇر. قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ:

﴿لَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾

﴿ئەگەر ھەق قۇرئان ئۇلارنىڭ نەپسى - خاھىشىغا بويىۋىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە ئاسمانلار، زېمىن ۋە ئۇلاردىكى مەخلۇقاتلار خاراب بولغان بولاتتى﴾ [مۇئىننۇن سۈرىسى 71 - ئايەت]

لېكىن بۇ ئالەم، ئۆزگەرمەس ۋە ئالماشماس قانۇنىيەتلەر بىلەن باغلانغاندۇر، ئاللاھ تائالا بۇنى بىرقانچە ئايەتلەردە ئېلان قىلغان:

﴿فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾

﴿ئاللاھنىڭ يولىدا ھەرگىزمۇ ھېچقانداق ئالماشتۇرۇشنى كۆرمەيسەن، ئاللاھ يولىدا ھەرگىز ئۆزگەرتىشىنىمۇ كۆرمەيسەن﴾ [فاتىر سۈرىسى 43 - ئايەت]

مۇسۇلمانلار پەرۋەردىگارىنىڭ كىتابىدىن، پەيغەمبىرىنىڭ سۈننىتىدىن بۇ ئالەمشۇمۇل قانۇنىيەتلەرگە ھۆرمەت قىلىشنى، ھەممە ئىشنى ئۆزىنىڭ باغلانغان سەۋەبلىرى ئارقىلىق تەلەپ قىلىشنى، بەزى دىن تىجارەتچىلىرى ۋە داخان - جىنكەشلەردەك ئازغۇن كىشىلەر ئىشلىتىدىغان (مەخپى سەۋەبلەر) ئاتالغۇلىرىغا قارشى تۇرۇشنى ئۈگەنگەن.

خۇراپات ۋە بۇزۇق ئېتىقادلارغا جەڭ ئېلان قىلىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگەن چاغدا جەمئىيەتتە پالچى ۋە رەممال نامى بىلەن تونۇلغان، جىنلار بىلەن ئالاقىلىشىپ، ئۆتمۈش

بىلەن كىلچەكنى بىلەلەيدىغانلىقنى داۋا قىلىدىغان بىر گورۇپ يالغانچى ساختىپەزلەرنى ئۇچراتتى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېچقانداق ئىلمىي ئاساس، ياكى بىر ھىدايەت ياكى بىر كىتابتىن ئاساسى بولمىغان بۇنداق ئالدامچىلىققا ئۇرۇش ئېلان قىلدى.

ئۇلارغا ئاللاھ ۋەھىي قىلغان بۇ ئايەتلەرنى ئوقۇپ بەردى:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾

﴿ئاللاھدىن ئۆزگە ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكىلەر غەيبىنى بىلمەيدۇ﴾ [نەمل سۈرىسى 65 - ئايەت]

دېمەك: پەرىشتىلەر ياكى جىنلار ياكى ئىنسانلار ھېچقايسىسى غەيبىنى بىلمەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دەپ ئېلان قىلدى:

﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

﴿ئەگەر مەن غەيبىنى بىلىدىغان بولسام نۇرغۇن مەنپەئەت ھاسىل قىلغان بولاتتىم، لېكىن مەن غەيبىنى بىلمەيمەن، شۇڭا ماڭا تەقدىر قىلىنغان ياخشى - يامانلىق يېتىپ تۇرىدۇ. مەن پەقەت ئىمان ئېيتىدىغان قەۋم ئۈچۈن ئاگاھلاندىرغۇچى ۋە خوش خەۋەر بەرگۈچى قىلىپ ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرمەن﴾ [ئەئراف سۈرىسى 188 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ جىنلىرى ھەققىدە مۇنداق دېدى:

﴿أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾

﴿ئەگەر ئۇلار غەيبىنى بىلىدىغان بولسا ئىدى، خار قىلغۇچى ئازابتا (يەنى شۇنچە ئۇزاق ۋاقىت ئېغىر ئەمگەكتە) قالمىغان بولاتتى﴾ [سەبەئ سۈرىسى 14 - ئايەت]

شۇنچا قانداق بىر ئادەم ھەقىقىي غەيبىنى بىلىمەن دەپ داۋا قىلىدىكەن، ئۇ ئاللاھقا، ھەقىقەتكە ۋە ئىنسانلارغا يالغان ئېيتقان بولىدۇ. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەزى ئەلچىلەر كەلدى، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى غەيبىنى بىلىمەن دەپ داۋا قىلىدىغانلاردىن بىرى دەپ ئويلاپ قېلىپ، قوللىرىدا بىر نەرسىنى يوشۇرۇپ تۇرۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: "قوللىرىمدا نېمە بارلىقىنى ئېيتىپ بەر" دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئېنىق ۋە ئاشكارا ھالدا گەپنىڭ راستىنى ئېيتىپ مۇنداق دېدى:

﴿مەن پالچى - رەممال ئەمەسمەن. پالچى، پالچىلىق ھۈنرى ۋە پالچىلار چوقۇم جەھەننەمدىدۇر﴾

پالچىلارغا ئىشىنىش كۈپۈرلۈقتۇر

ئىسلام ئېلان قىلغان ئۇرۇش پالچىلار ۋە ئالدامچىلار بىلەنلا چەكلىنىپ قالماستىن بەلكى ئۇلارنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇلاردىن سۇئال سوراپ، ئۇلارنىڭ يالغان - ياپىسداق ئازغۇن جاۋابلىرىغا ئىشىنىدىغانلارنىمۇ گۇناھتا ئۇلارغا شېرىك بولىدۇ دەپ قارىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: ﴿كىمكى

پالچىنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن بىرنەرسە سورىسا، بەرگەن جاۋابغا ئىشەنسە، قىرىق كۈنلۈك نامىزى قوبۇل قىلىنمايدۇ»⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن: «كىمكى بىر پالچىنىڭ دېگەن سۆزىگە ئىشەنسە، مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە نازىل قىلىنغان قۇرئانغا تانغان بولىدۇ»⁽²⁾.

چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نازىل بولغان قۇرئاندا پۈتۈن غەيبنى يالغۇز ئاللاھ بىلىدۇ، مۇھەممەد غەيبنى بىلمەيدۇ، باشقىلار تېخىمۇ بىلمەيدۇ دەپ مۇنداق كۈرستىلگەن:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾

﴿ئېيتقىنىكى: «مەن سىلەرگە، مەندە ئاللاھنىڭ خەزىنىلىرى بار دېمەيمەن، مەن غەيبنىمۇ بىلمەيمەن، سىلەرگە، مەن بولسام ھەقىقەتەن بىر پەرىشتە دەپمۇ ئېيتمايمەن، مەن پەقەت ماڭا قىلىنغان ۋەھىيگىلا ئەمەل قىلىمەن» [ئەنئام سۈرىسى 50 - ئايەت]

ئەگەر مۇسۇلمان كىشى قۇرئاندىكى بۇ ئېنىق ۋە ئوچۇق ئايەتلەرنى چۈشۈنۈپ تۇرۇپ، بەزى كىشىلەرنى تەقدىر پەردىسىنى قايرىپ، غەيبنىڭ سىرلىرىنى بىلەلەيدۇ دەپ ئىشەنسە، ئاللاھ تائالانىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلغان كىتابىغا تېنىپ كاپىر بولۇپ كېتىدۇ.

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بەرزاز كۈچلۈك سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

پال سېلىش

يۇقىرىدىكى سەۋەبلەرگە ئاساسەن ئىسلام دىنى پال سېلىشنى ھارام قىلغان.

بۇرۇن ئەرەبلەر جاھىلىيەت دەۋرىدە ئۈچ دانە ئوق بىلەن پال سېلىشنى. ئۈچ ئوقنىڭ بىرىگە: (خۇدايىم بۇيرىدى) يەنە بىرىگە: (خۇدايىم توستى) دەپ يېزىلىپ، ئۈچىنچىسىگە بىرنەرسە يېزىلمايتتى. ناۋادا ئۇلار يولغا چىققاچى ياكى توي قىلماقچى ياكى شۇنداق بىر ئىش قىلماقچى بولسا، بۇتخانىغا بېرىپ ئوق تاللاش ئارقىلىق پىشانىسىگە پۈتۈلگەننى بىلمەكچى بولىشنى. ناۋادا بۇيرىدى دېگەن ئوق چىقىپ قالسا، شۇ ئىشنى قىلىشنى. بۇيرىدى دېگەن ئوق چىقسا، ئۇ ئىشنى قىلماي جىم تۇرىۋېلىشنى. قۇرۇق ئوق چىقسا، تاكى بۇيرىدى ياكى بۇيرىمىدى دېگەن ئوق چىققىچە ئارقا - ئارقىدىن پال سېلىۋېرىشەتتى.

بۇ، بۈگۈنكى كۈنلەردىكى: قۇم بىلەن، قەرت بىلەن، پىيالە ئوقۇش ئارقىلىق، قول كۆرۈش ئارقىلىق، تۇما بىلەن، كىتاب ئېچىش بىلەن پال سېلىش قاتارلىقلارغا ئوخشايدۇ. بۇ تۈردىكى ھەرقانداق ئىش ئىسلام چەكلىگەن ھارام ئىشتۇر.

ئاللاھ تائالا بەندىلىرىگە ھارام قىلغان يېمەكلىكلەرنى بايان قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذِكْمُ فَسْقٍ﴾

﴿ئەزلام (يەنى جاھىلىيەت دەۋرىدە پال ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان ئۈچ پارچە ئوق) بىلەن پال سېلىشىڭلار ھارام قىلىندى، بۇ گۇناھتۇر﴾ [مائىدە سۈرىسى 3 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: ﴿غەيبتىن گەپ قىلغان ياكى پال سالغان، ياكى سەپەرگە چىقىپ بولۇپ شۇملۇق ھېس قىلىپ قايتىپ كەتكەن ئادەم يۇقىرى مەرتىۋىلەرگە ئېرىشەلمەيدۇ﴾⁽¹⁾.

سېھىر

ئىسلام يەنە سېھىر ۋە سېھىرگەرلەرگىمۇ قارشى تۇرغان. قۇرئان كەرىم سېھىر ئۈگىنىدىغانلار ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

﴿وَيَعْلَمُونَ مَا يُضْرَمُونَ وَلَا يُنْفَعُهُمْ﴾

﴿ھالبۇكى، ئۇلار ئۆزلىرىگە زىيىنى بار، پايدىسى يوق نەرسىنى ئۈگىنەتتى﴾ [بەقەرە سۈرىسى 102 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سېھىرنى، شەخسلەرنىلا ئەمەس بەلكى مىللەتلەرنىمۇ ھالاك قىلىدىغان، ئاخىرەتنىڭ ئازابى كېلىپ بولغىچە، بۇ دۇنيانىڭ ئازابىغا دۇچار قىلىدىغان، ھالاك قىلغۇچى چوڭ گۇناھلار قاتارىدا ساناپ مۇنداق دېگەن: ﴿ھالاك قىلغۇچى يەتتە چوڭ گۇناھدىن ساقلىنىڭلار!﴾ ساھابىلار: «ئى رەسۇلۇللاھ، ئۇلار قايسىلار؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈش، سېھىر، ئاللاھ ئۆلتۈرۈشنى ھارام قىلغان ئىنساننى ناھەق ئۆلتۈرمەك، جازانە - ئۆسۈم يېيىش، يېتىمنىڭ ھەققىنى يەۋالماق، جەڭ مەيدانىدىن قېچىپ كېتىش ۋە

(1) - ئىمام نەسائى رىۋايەت قىلغان.

بىگۇناھ، پاك، مۆمىن ئاياللارغا قارا چاپلاش قاتارلىقلاردۇر» دەپ جاۋاب بەردى (1).

بەزى ئىسلام فەقھلىرى سېھىرنى: كۆپۈرلۈك ياكى كۆپۈرلۈققا ئېلىپ بارىدىغان گۇناھ دەپ قارىسا، يەنە بەزىلەر: جەمئىيەتنى زىيانكەشلىكىدىن تازىلاش ئۈچۈن سېھىرگەرنى ئۆلتۈرۈش كېرەك دەپ قارىدى.

قۇرئان كەرىم بىزگە سېھىرگەرلەرنىڭ زىيانكەشلىكىدىن قانداق ساقلىنىشىنى ئۆگەتتى:

﴿وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾

﴿تۈگۈنلەرگە دەم سالغۇچى سېھىرگەرلەرنىڭ شەرىدىن سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھقا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن» دېگىن﴾ [فەلەق سۈرىسى 4 - ئايەت]

تۈگۈنچىلەرگە دەم سېلىش سېھىرگەرلەرنىڭ ئىشىدۇر. ھەدىس شەرىپتە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿كىمكى تۈگۈنچىگە دەم سالسا سېھىر قىلغان بولىدۇ، كىمكى سېھىر قىلسا شېرىك كەلتۈرگەن بولىدۇ﴾ (2).

ئىسلام دىنى غەيبنىڭ سىرلىرىنى ۋە كىلچەكنى بىلىش ئۈچۈن پالچىلارغا بېرىشنى ھارام قىلغاندەكلا، مۇبتىلا بولغان بىر كېسەل ياكى بېشىغا كەلگەن بىر قىيىنچىلىقنى ھەل قىلىش ئۈچۈن سېھىر ئىشلىتىش ۋە سېھىرگەرلەرگە بېرىشنىمۇ ھارام قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق قىلمىشلارغا پۈتۈنلەي ئادا - جۇدالىق پوزىتسىيىسىنى بىلدۈرۈپ مۇنداق دېدى:

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تابارانى ئىككى يول بىلەن رىۋايەت قىلغان، بىر يولىنىڭ راۋىيلىرى ئىشەنچلىك.

﴿بىر نەرسىدىن شۇملۇق ھېس قىلغان ۋە ھېس قىلدۇرغان، پال ئاچقان ياكى پال ئاچتۇرغان، سېھىر قىلغان ياكى سېھىر قىلدۇرغان كىشى بىزدىن ئەمەس﴾⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: ﴿كىمكى پالچى ياكى سېھىرگەر ياكى داخانغا بېرىپ بىر نەرسە سوراپ، ئۇلار دېگەن سۆزگە ئىشەنسە، مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە چۈشۈرۈلگەن قۇرئانغا تانغان بولىدۇ﴾⁽²⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ھاراقكەش جەننەتكە كىرمەيدۇ، سېھىرگە ئىشەنگۈچىمۇ كىرمەيدۇ، سىلە - رەھىمنى ئۇزۇتەتكەن ئادەممۇ كىرمەيدۇ﴾⁽³⁾.

دېمەك: ھاراملىق ھۆكىمى بۇ يەردە سېھىرگەر بىلەنلا چەكلىنىپ قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭ سېھىرگە ئىشەنگەن، ئۇنى قوللاپ قۇۋۋەتلىگەن ۋە سۆزلىرىگە ئىشەنگەن ھەممە ئادەمنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئەگەر سېھىر، باشقىلارغا جىسمانىي زىيانكەشلىك قىلىش ياكى ئەر - ئايال ئوتتۇرىنى ئايرىۋېتىش ۋە سوۋۇتقۇ قىلىش قاتارلىق چەكلەنگەن يامان غەرەزلەرگە ئىشلىتىلسە، بۇنداق ئەھۋالدا ئۇنىڭ ھاراملىقى تېخىمۇ ئېغىرلىشىدۇ.

(1) - ئىمام بەزىزى ياخشى سەنەد بىلەن ھەزرىتى ئىمران ئىبنى ھۇسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان، ئىمام تابارىنىمۇ ياخشى سەنەد بىلەن ھەزرىتى ئىبنى ئابباستىن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بەزىزى ۋە ئەبۇ يەئلا ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىبنى ھىببان سەھىدە رىۋايەت قىلغان.

تۇمار ئېسىش

كېسەللەرگە شىپا بولىدۇ ياكى كېسەل - ئاپەتلەردىن ساقلايدۇ دېگەن ئېتىقاد بىلەن كۆز - تۇمار قاتارلىق نەرسىلەرنى ئېسىۋېلىش مۇھىم ھارامدۇر. بىز يىگىرمىنچى ئەسىردە ياشاۋاتقان بولساقمۇ، بويانلىرىغا، ئىشىك - دەرۋازىلىرىغا ھەرخىل نەرسىلەرنى ئېسىۋالدىغانلار يەنىلا مەۋجۇت. دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا بەزى ئازدۇرغۇچىلار ئاۋام خەلقىنىڭ سادىلىقى ۋە ئاڭسىزلىقىدىن پايدىلىنىپ، ئىچىگە مەنسۇز جۈملە ۋە تىلىماتلار يېزىلغان تۇمارلارنى ئۇلارغا تەييارلاپ بېرىپ بۇ نەرسىلەرنىڭ كۆنۈرۈپ ماڭغان كىشىلەرنى جىن - ئالۋاستىلارنىڭ زىيانكەشلىكىدىن ياكى كۆز تېگىش، ھەسەت قاتارلىق نەرسىلەردىن ساقلايدىغانلىقىنى داۋا قىلىپ كەلمەكتە.

بۇنداق ئاپەتلەردىن ساقلىنىش ۋە بۇلاردىن داۋالنىشنىڭ ئىسلام كۆرسەتكەن يوللىرى بار بولۇپ، بۇ يوللارنى تاشلاپ قويۇپ ئازدۇرغۇچى جىنكەشلەرنىڭ يولىغا ماڭغانلارنى ئىسلام قاتتىق ئەيىبلىگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دېدى: «داۋالنىڭلار! چۈنكى كېسەلنى ياراتقان ئاللاھ، دورىنىمۇ ياراتقان»⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن:

«ئەگەر دورىلىرىڭلاردا پايدا بولسا، مۇشۇ ئۈچ نەرسىدە بولىدۇ: ھەسەل ئىچىش، قان ئېلىش ۋە ئوت بىلەن كۆيدۈرۈش»⁽²⁾.

ھەدىستە بايان قىلىنغان بۇ ئۈچ خىل داۋالاش ئۇسۇلى مەزمۇن جەھەتتىن ھازىرقى دەۋرىمىزدە قوللىنىلىۋاتقان: ئېغىز

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئارقىلىق دورا ئىچىش، ئوپىراتسىيە قىلىپ داۋالاش ۋە دەزمال ياكى توك ئارقىلىق داۋالاش قاتارلىق داۋالاش ئۇسۇللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئەمما تۇمار ياكى پۈتۈك ئېسىۋېلىش، ياكى داۋالاش ۋە كېسەلدىن ساقلىنىش ئۈچۈن سىرلىق بىرنېمىلەر بىلەن ئەپسۇن ئوقۇش بولسا، ئاللاھنىڭ قانۇنلىرىغا زىت كېلىدىغان، تەۋھىد ئېتىقادىغا خىلاپ بولغان جاھالەتتۇر.

ھەزرىتى ئوقبە ئىبنى ئامىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئېيتىشىچە: ئۇ ئۆز قەبىلىسى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئون كىشىلىك بىر گورۇپ بولۇپ كەلگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ توققۇزىدىن بەيئەت قوبۇل قىلىپ، بىرسىدىن بەيئەت قوبۇل قىلمىغان. بۇنىڭ سەۋەبى سورالغاندا: «ئۇنىڭ قولىدا تۇمار بار» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئۇ كىشى قولىدىكى تۇمارنى ئېلىپ تاشلىۋەتكەندىن كېيىن ئاندىن ئۇنىڭدىن بەيئەت قوبۇل قىلغان، ھەمدە: «كىمكى تۇمار ئاسىدىكەن شېرىك كەلتۈرگەن بولىدۇ» دېگەن⁽¹⁾.

يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

«كىمكى تۇمار ئېسىۋالسا، ئاللاھ ئۇنىڭ ھېچقانداق ئىشىنى پۈتتۈرمىگەي!»⁽²⁾.

ھەزرىتى ئىمران ئىبنى ھۇسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئادەمنىڭ قولىدا بىر تۇمارنى كۆرۈپ ئاچچىقلاپ ئۇنىڭدىن: «بۇ نېمە؟» دەپ سورىدى. ئۇ ئادەم: «ئاجىزلىقتىن ساقلايدىغان نەرسە» دەپ جاۋاب بەردى.

(1) - ئىمام ئەھمەد بىلەن ھاكىم رىۋايەت قىلغان، ئىمام ئەھمەد رىۋايىتىنىڭ راۋىيلىرى ئىشەنچلىك.

(2) - ئىمام ئەھمەد ۋە ئەبۇ يەئلا ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان، ھاكىمىمۇ رىۋايەت قىلىپ (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بۇ نەرسىنىڭ تېخىمۇ بەكرىق ئاجىزلاشتۇرۇشتىن باشقا پايدىسى يوق، ئۇنى چۆرىۋەتكىن! چۈنكى سەن ئۇنى ئاسقان ھالەتتە ئۆلۈپ كەتسەڭ، مەڭگۈ نىجاتلىق تاپالمايسەن»⁽¹⁾.

بۇ كۆرسەتمىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىگە چوڭقۇر تەسىر قىلغانلىقتىن، ئۇلار بۇنداق نەرسىلەردىن ئۆزلىرىنى يىراق تۇتۇپ ئۇنىڭغا ئىشەنمىگەن ھەم ئۇنى قوبۇل قىلمىغان.

ئىسا ئىبنى ئابدۇرراھمان مۇنداق دېگەن: «مەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆكەيمنىڭ قېشىغا كىرسەم، ئۇ قىزىرىپ كېتىپتۇ، مەن ئۇنىڭغا: «تۇمار ئېسىۋالمامسەن؟» دېسەم، ئۇ: «ئۇنداق قىلىشتىن ئاللاھ ساقلىسۇن!» دېدى. يەنە بىر رىۋايەتتە ئۇ: «ئۇنداق قىلغاندىن ئۆلگەن ياخشىراق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى بىر نەرسە ئېسىۋالسا، ئۇ كىشى شۇ نەرسىگە تاشلاپ بېرىلىدۇ» دېگەن⁽²⁾.

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ ئېيتىشىچە: ئۇ ئايالنىڭ بويىنىدا تۈگۈلگەن بىر نەرسىنى كۆرۈپتۇ - دە ئۇنى ئېلىپ يىرتىۋېتىپتۇ، ھەمدە ئايالىغا مۇنداق دەپتۇ: «ئابدۇللاھ جەمەتى ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشكە مۇھتاج ئەمەس، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم: «ئەپسۇن ئوقۇش، تۇمار ئېسىش ۋە ئىسسىتقۇ قاتارلىقلار شېرىكتۇر» ئۇلار: «ئى ئابدۇللاھ! ئەپسۇن ئوقۇش بىلەن تۇمار ئېسىشىنىڭ چۈشەندۈرۈش، ئىسسىتقۇ دېگەن نېمە؟» دەپ سورىغاندا، ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئۇلارغا: «ئىسسىتقۇ دېگەن: ئاياللار ئەرلىرىنى

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئىبنى ماجە ۋە ئىبنى ھىببان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

ئۆزلىرىگە ئامراق قىلىش ئۈچۈن قىلىدىغان نەرسە» دېگەن⁽¹⁾.
دېمەك ئۇ سېھىرنىڭ بىر تۈرىدۇر.

ئالىملار مۇنداق دېگەن: «كېسەلگە ئوقۇلىدىغان نەرسە مەنىسىنى چۈشەنگىلى بولمايدىغان باشقا بىر تىلدا بولسا، بۇنىڭغا سېھىر ياكى كۇپۇر سۆزلىرى ئارىلىشىپ قالغان بولىشى مۇمكىن، شۇڭا كېسەلگە ئوقۇلىدىغان دۇئانىڭ بۇ خىلدىكىسى چەكلەنگەن. ئەمما مەنىسى چۈشىنىشلىك بولۇپ، ئۇنىڭدا ئاللاھنى ياد ئېتىش بولسا، ئۇ چاغدا ئۇ داۋالاش ياكى دورا بولماستىن، دۇئا ۋە ئاللاھدىن تىلەش بولىدۇ. بۇنداق نەرسىنى ئوقۇش ياخشىدۇر. جاھىلىيەت دەۋرىدىكىلەرنىڭ ئەپسۇنلىرى يا سېھىر يا شېرىك يا مەنىسى چۈشىنىلمەيدىغان تىلىسماتلىق نەرسىلەردىن ئىبارەت ئىدى.

رىۋايەت قىلىنىشىچە: ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد ئايالىنى بۇنداق جاھىلىيەت دەمىدەلىرىنى قىلىش، ئەپسۇنلىرىنى ئوقۇشتىن توسقاندا، ئايالى ئۇنىڭغا مۇنداق دېگەن: «مەن بىر كۈنى سىرتقا چىقسام پالانى ماڭا قارىغانى، ماڭا ئۇنىڭ كۆزى تېگىپ كۆزۈمدىن ياش ئاقىدىغان بولۇپ قالدى، ئەپسۇن ئوقۇپ سۇق دېسەم يېشى توختايدۇ، ئوقۇمىسام ياش ئاقىدۇ». بۇنى ئاڭلاپ ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى: «ئۇ شەيتاندۇر، ئۇنىڭغا بويۇنساڭ قويۇپ بېرىدۇ، بويۇنمىساڭ بارمىقى بىلەن كۆزۈڭگە ئۇرىدۇ. لېكىن سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىلغاندەك قىلساڭ ساڭا ياخشى، ھەم ساقىيىشىڭغا پايدىلىق، كۆزۈڭنى سۇ بىلەن چايقاپ مۇنداق دەيسەن: «ئى بارلىق ئىنسانلارنىڭ پەرۋەردىگارى! كېسەلنى كەتكۈزگىن، شىپالىق بەرگىن، پەقەت سەنلا

(1) - ئىبنى ھىببان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان، ھاكىم قىسقىچە رىۋايەت قىلىپ: "سەنەدى سەھىھ" دېگەن.

شىپالىق بەرگۈچىسەن، سەندىن باشقا ھېچ كىمدە شىپالىق يوقتۇر،
ئۈزۈل - كېسىل شىپالىق بەرگىن»⁽¹⁾.

شۇملۇق ھېس قىلىش

بۇرۇنقىلاردىن تارتىپ ھازىرغا قەدەر بازىرى چىقىپ كېلىۋاتقان
خاتا ئېتىقادلارنىڭ بىرى بولسا: مەلۇم بىر ئورۇن، بىر شەخس ياكى
مەلۇم بىر زاماندىن شۇملۇق ھېس قىلىش ئېتىقادىدۇر، قەدىمكى
زاماندا سالھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى مۇنداق دېگەن:

﴿قَالُوا طَيْرَنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾

«بىزگە كەلگەن قەھەتچىلىك سېنىڭ ۋە سەن بىلەن بولغان
كىشىلەرنىڭ شۇملۇقىدىن كەلدى» [نەمل سۈرىسى 47 - ئايەت]
بىرئەۋن⁽²⁾ ۋە ئۇنىڭ قەۋمىمۇ بىر ئايەتكە دۇچ كەلسە:

﴿يَطِيرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ﴾

«بۇ، مۇسا ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان مۆمىنلەرنىڭ
شۇملۇقىدىن كەلدى. دېيىشەتتى» [ئەئراف سۈرىسى 131 - ئايەت]
كۆپلىگەن ئازغۇن كاپىرلار ئاللاھنىڭ بالاسىغا دۇچار بولغان
چاغلاردا ئۇلارغا ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرلەرگە مۇنداق دېيىشەتتى:

﴿إِنَّا نَطِيرُنَا بِكُمْ﴾

(1) - ئىمام ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان، ئەبۇ داۋۇد ۋە ھاكىم يىغىنچاق رىۋايەت قىلغان.
(2) - بىرئەۋن: قەدىمكى مىسىر پادىشاھلىرىنىڭ شاھلىق ئۇنۋانى، بۇ يەردە مۇسا ئەلەيھىسسالام
زامانىدىكى بىرئەۋن كۆردە تۇتۇلىدۇ - ت.

«بىز سىلەردىن شۇم پال ئالدۇق» [ياسىن سۈرىسى 18 -
ئايەت]

پەيغەمبەرلەر ئۇلارغا مۇنداق جاۋاب بېرەتتى:

«طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ»

«شۇملۇقۇڭلار ئۆزۈڭلار بىلەن بىللە» [ياسىن سۈرىسى 19 -
ئايەت]

يەنى شۇملۇق ھېس قىلىشىڭلارنىڭ سەۋەبى ئۆزۈڭلەردە، ئۇ بولسىمۇ ئاللاھقا تېنىپ كەچكەن قىلغىنىڭلار، ئاللاھ ۋە پەيغەمبەرگە قارشىلىق كۆرسەتكەنلىكىڭلاردۇر.

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەرەبلەرنىڭ بۇ ھەقتە ھەرتۈرلۈك ئادەتلىرى، خىلمۇخىل ئېتىقادلىرى بار ئىدى. ئىسلام كېلىپ بۇلارنىڭ ھەممىنى بىكار قىلىۋەتتى، ئۇلارنى ئەقىلنىڭ توغرا يولىغا باشلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇملۇق ھېس قىلىشنى، پال ئېچىش ۋە سېھىر قىلىش بىلەن بىر دەرىجىدە دەپ قاراپ مۇنداق دېگەن: «بىر نەرسىدىن شۇملۇق ھېس قىلغان ۋە شۇملۇق ھېس قىلدۇرغان، پال ئاچقان ۋە پال ئاچتۇرغان، سېھىر قىلغان ۋە سېھىر قىلدۇرغان كىشى بىزدىن ئەمەس»⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن: «پال سېلىش، شۇملۇق ھېس قىلىش ۋە رەمماللىق ئاللاھ دىن باشقىغا چوقۇنغانلىققا كىرىدۇ»⁽²⁾.

(1) - ئىمام تاپارانى ھەزرىتى ئىبنى ئابباستىن ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، نەسائى ۋە ئىبنى ھىببان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

بۇنداق شۇملۇق ھېس قىلىش بولسا، توغرا ئەمەلىيەت ياكى ئىلمىي ئاساسقا تايانمايدۇ، ئۇ پەقەت ۋەھمىگە ئىشىنىپ، ئاجىزلىقنىڭ ئارقىدىن مېڭىشتۇر خالاس. ئۇنداق بولمىسا ئەقىل - ھۇشى جايىدا بىر كىشىنىڭ مەلۇم بىر شەخس، مەلۇم بىر ئورۇن ياكى مەلۇم بىر كۈندىن شۇملۇق ھېس قىلىشىنىڭ، ياكى بىر قۇشنىڭ ئاۋازى، ياكى بىر نەرسىنىڭ قارىشى ياكى مەلۇم بىر سۆزنى ئاڭلىشىدىن بىئارام بولۇشىنىڭ باشقا نېمە مەنىسى بولسۇن؟.

ئەگەر ئىنسان تەبىئىتىدە بەزى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن مەلۇم نەرسىلەردىن شۇملۇق ھېس قىلدۇرىدىغان ئاجىزلىق بولسا، ئۇنىڭ بۇنداق ئاجىزلىققا تەسلىم بولماسلىقى كېرەك. بولۇپمۇ، ئىجرا قىلىش باسقۇچىغا يەتكەندە بۇنداق ئاجىزلىققا قەتئىي بويۇنماسلىقى كېرەك.

بۇ ھەقتە مۇنداق بىر ھەدىس بار:

﴿ئۈچ نەرسىدىن ھېچكىم خالىي بولالمايدۇ: گۇمان، شۇملۇق ھېس قىلىش ۋە ھەسەت. شۇڭا ئەگەر گۇمان قىلساڭ گۇمانىڭ بىلەن ئىش قىلما، بىر نەرسىدىن شۇملۇق ھېس قىلساڭ ئارقىڭغا قايتما، كۆڭلۈڭگە ھەسەت تۇيغۇسى كەلسە ئۇنىڭغا ئەگەشمە﴾⁽¹⁾.

دېمەك: بۇ ئۈچ نەرسە ئەمەلىي ئىش - ھەرىكەتكە تەسىرى بولمىغان كۆڭۈلدىكى ئوي - پىكىردىن باشقا نەرسە ئەمەس، ئاللاھ ئۇنى كەچۈرۈۋەتكەن. ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ ئېيتىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شۇملۇق ھېس قىلىش شېرىكتۇر، شۇملۇق ھېس قىلىش شېرىكتۇر، ھېس قىلىش شېرىكتۇر» ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد مۇنداق

(1) - ئىمام تابارانى ئاجىز سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

دېدى: «ھېچ بىرىمىز بۇنداق ئوي - تۇيغۇلاردىن خالىي ئەمەسمىز، لېكىن تەۋەككۈل قىلىش بىلەن ئاللاھ بۇنداق ئويىلاردىن خالاس قىلىدۇ»⁽¹⁾.

ئۇنىڭ دېمەكچى بولغىنى: بۇنداق ئوي پىكىرلەر ھەرقانداق كىشىنىڭ كۆڭلىگە كەلمەي قالمايدۇ، لېكىن بۇنداق ئويىلارنى ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلغان كىشىلەرنىڭ قەلبىدىن ئاللاھ چىقىرىۋېتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنداق ئويىلار يۈيۈلۈپ كېتىدۇ.

جاھىلىيەت دەۋرى ئۆرپ - ئادەتلىرىگە جەڭ ئېلان قىلىش

ئىسلام دىنى، ئەقىلگە ۋە ئەخلاققا خەتىرى چوڭ بولغانلىق جەھەتتىن جاھىلىيەتنىڭ خۇراپات ۋە بۇزۇق ئېتىقادلىرىغا قانداق ئۇرۇش ئېلان قىلغان بولسا، جاھىلىيەتنىڭ قەبىلىۋازلىق، تەكەببۇرلۇق ۋە ئىرقىي تەئەسسۇپلۇق ئۈستىگە قۇرۇلغان ئۆرپ - ئادەتلىرىگىمۇ شۇنداق جەڭ ئېلان قىلغان.

ئىسلامدا تەئەسسۇپلۇق قىلىش يوق

ئىسلام، جاھىلىيەت دەۋرى ئۆرپ - ئادەتلىرىگە قارشى تۇرۇش كۆرىشىدە دەسلەپ قىلىپ ھەر تۈرلۈك تەئەسسۇپلۇقنى يەر ئاستىغا كۆمۈۋەتتى. مۇسۇلمانلارغا ھەرقانداق تەئەسسۇپلۇققا مايىل بولۇشنى ۋە ئۇنىڭغا تەشۋىق قىلىشنى ھارام قىلىۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق قىلغانلاردىن مۇناسىۋەتنى ئۈزۈپ مۇنداق

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

دەپ ئېلان قىلدى: «تەئەسسۇپلۇققا چاقىرغان ئادەم بىزدىن ئەمەس، تەئەسسۇپلۇقتا ئۇرۇشقان ئادەم بىزدىن ئەمەس، تەئەسسۇپلۇقتا ئۆلگەن ئادەممۇ بىزدىن ئەمەس»⁽¹⁾.

دېمەك: بىر ئىرقنىڭ يەنە بىر ئىرققا، بىر رەڭنىڭ يەنە بىر رەڭگە، ياكى بىر پارچە زېمىننىڭ باشقا زېمىنلارغا ئۈستۈنلىكى يوق. شۇڭا مۇسۇلمان كىشىنىڭ بىر رەڭگە قارشى يەنە بىر رەڭگە، بىر قەبىلىگە قارشى يەنە بىر قەبىلىگە، بىر يۇرتقا قارشى يەنە بىر يۇرتقا تەئەسسۇپلۇق قىلىشى توغرا ئەمەس.

ئاللاھ ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنگەن كىشىنىڭ باشقا سەۋەبتىن ئەمەس پەقەت ئۆزىنىڭ مەلۇم بىر جەمەت ۋە مىللەتكە مەنسۇپ بولۇپ قالغانلىقى ئۈچۈنلا ناھەق ئىشلاردا ياكى باشقىلارغا زۇلۇم سېلىشتا ئۆز مىللىتى ۋە جەمەتىگە يان بېسىشى توغرا ئەمەس. ئۆز جەمەتى ۋە مىللىتىگە پەقەت ھەق ۋە توغرا ئىشلاردا ياردەم قىلسا بولىدۇ.

ھەزرىتى ۋاسىلە ئىبنى ئەسقا ئۆزى يەنە ئاللاھ ۋە ئەنھۇنىڭ ئېيتىشىچە: ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «تەئەسسۇپلۇق دېگەن نېمە؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۆز جەمەتنىڭ ۋە مىللىتىڭنىڭ باشقىلارغا زۇلۇم سېلىشىغا ياردەم قىلىشىدۇر» دەپ جاۋاب بەرگەن.⁽²⁾

ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ﴾

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

«ئى مۆمىنلەر! خۇدالىق ئۈچۈن گۇۋاھلىق بېرىشتە، ئۆزۈڭلارنىڭ ياكى ئاتا - ئاناڭلارنىڭ ياكى تۇغقانلىرىڭلارنىڭ زىيىنىغا گۇۋاھلىق بېرىشكە توغرا كەلگەن تەقدىردىمۇ، ئادالەتنى بەرپا قىلىشقا تىرىشىڭلار» [ئىسا سۈرىسى 135 - ئايەت]

﴿وَلَا يَجْرِمَكُمُ شَتَانُ قَوْمِ عَلَىٰ آلَا تَعْدُلُوا﴾

«بىرەر قەۋمگە بولغان ئۆچمەنلىكىڭلار ئادىل بولماسلىقىڭلارغا سەۋەب بولمىسۇن» [مائىدە سۈرىسى 8 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاھىلىيەت دەۋرىدە كەڭ تارقالغان «زالىم بولسۇن ياكى مەزلۇم بولسۇن قېرىندىشىڭنى يۆلىگىن» دېگەن سۆزنىڭ ئۇقۇمىغا تۈزىتىش كىرگۈزدى. كېيىن مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىگە ئىيمان ئورۇنلاشقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا باشقا مەنىنى كۆزدە تۇتۇپ شۇ سۆزنىڭ ئۆزىنى ئېيتقاندا ساھابىلەر ھەيران قېلىشقان. ئۇلار: «ئى رەسۇلۇللاھ! زۇلۇمغا ئۇچرىغاندىغۇ يۆلەرمىز، زۇلۇم قىلغاندىمۇ يۆلەمدۇق؟» دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «ئۇنى زۇلۇم قىلىشتىن توسۇپ قالساڭ، ئۇنىڭغا يار - يۆلەكتە بولغىنىڭ شۇ» دەپ جاۋاب بەردى (1).

بۇنىڭدىن شۇنى بىلىۋالالايمىزكى، مۇسۇلمانلار ئوتتۇرىسىدا يۇرتۇزلىق ۋە ئىرقىي تەئەسسۇپلۇققا قىلىنغان ھەرقانداق چاقىرىق، جاھىلىيەت چاقىرىقىدىن باشقا نەرسە ئەمەس، بۇنىڭ ئىسلامغا، پەيغەمبەرگە ۋە قۇرئانغا ھېچقانداق ئالاقىسى يوق.

چۈنكى ئىسلام ئۆز ئەقىدىسىدىن غەيرىگە ساداقەتمەنلىك ئېتىراپ قىلمايدۇ، ئىسلام قېرىنداشلىقىدىن باشقا رىشتىنى قوبۇل

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

قىلمايدۇ، ھەمدە ئىيمان بىلەن كۆپۈردىن باشقا كىشىلەر ئارىسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان پاسىللارنىمۇ ئېتىراپ قىلمايدۇ، مۇسۇلماننىڭ خوشنىسى بولامدۇ ياكى ئۆز مىللىتى بولامدۇ ياكى بىر ئانا بىر ئاتىدىن بولغان بىر تۇغقىنى بولامدۇ، ئىسلامغا دۈشمەنلىك قىلىدىغان كاپىرلا بولىدىكەن، ئۇ بەربىر مۇسۇلماننىڭ دۈشمىنىدۇر.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾

﴿ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغان بىر قەۋمنىڭ ئاللاھ بىلەن ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن قارىشىلاشقانلارنى – ئۇلارنىڭ ئانىلىرى، ئوغۇللىرى، يا قېرىنداشلىرى، يا ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بولغان تەقدىردىمۇ – دوست تۇتقانلىقىنى كۆرمەيسەن﴾
[مۇجادەلە سۈرىسى 22 - ئايەت]

يەنە مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! ئەگەر ئاتىلىرىڭلار، قېرىنداشلىرىڭلار ئىماندىن كۆپۈرنى ئەۋزەل كۆرسە، ئۇلارنى دوست تۇتماڭلار﴾ [تەۋبە سۈرىسى 23 - ئايەت]

نەسەب ۋە رەك ھېسابقا ئېلىنمايدۇ

ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلىشىچە: ھەزرىتى ئەبۇ زەر بىلەن ھەزرىتى بلال پىشقەدەم مۇسۇلمانلاردىن بولۇپ، بىر كۈنى ئۇلار بىر - بىرىدىن خاپا بولۇشۇپ تىللىشىپ قالغان، ھەزرىتى ئەبۇ زەر ئاچچىقىدا ھەزرىتى بلالغا: «قارىۋاينىڭ بالىسى» دېگەندە، ھەزرىتى بلال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا شىكايەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ ھەزرىتى ئەبۇ زەرگە مۇنداق دېگەن: «ئۇنى ئانىسى بىلەن تىللىدىڭمۇ؟ سەن جاھىلىيەتنىڭ تەسىرى بار ئادەمكەنسەن»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئەبۇ زەرنىڭ دېيىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق دېگەن:

«ئوبدان قاراپ باق! سەن تەقۋادارلىق بىلەن ئۈستۈن بولمىغىنىڭدا، قارا ياكى قىزىل تەنلىكتىن ئۈستۈن ئەمەسسەن»⁽²⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن:

«ھەممىڭلار ئادەم بالىلىرى، ئادەم بولسا تۇپراقتىن يارىتىلغان»⁽³⁾.

بۇنىڭ بىلەن ئىسلام دىنى جاھىلىيەت دەۋرىدىكىدەك نەسەب ۋە بايلىق بىلەن پەخىرلىنىشنى، ئاتا - بوۋىسى بىلەن چوڭچىلىق قىلىپ، بىر - بىرىگە مەن پالانىنىڭ بالىسى، مەن پوكۇنىنىڭ ئەۋلادى، سەن پالانى سۇلالىدىن، مەن ئاق تەنلىك، سەن قارا

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام بەززار رىۋايەت قىلغان.

تەنلىك، مەن ئەرەب، سەن ئەجەم⁽¹⁾ دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىشنى مۇسۇلمانلارغا ھارام قىلىۋەتتى.

ئىنسانلارنىڭ ھەممىسى بىر يىلتىزغا مەنسۇپ بولىدىغان نۇرسا نەسەب ۋە سۇلالىنىڭ نېمە قىممىتى بولسۇن؟ ناۋادا نەسەبىنىڭ قىممىتى بار دەپ پەرەز قىلىنسا، ئادەمنىڭ بۇ ئاتىدىن ياكى ئۇ ئاتىدىن تۇغۇلىشىدا نېمە رولى ياكى نېمە گۇناھى بار؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «نەسەبلىرىڭلار بىلەن ھېچكىمنى تىللىغىلى بولمايدۇ، ھەممىڭلار ئادەم بالىلىرى، بىر كىشىنىڭ يەنە بىر كىشىگە دىن ۋە تەقۋادارلىقتىن باشقا ئەۋزەللىكى يوقتۇر»⁽²⁾.

«بارلىق ئىنسانلار ئادەم بىلەن ھاۋۋانىڭ بالىلىرىدۇر، ئاللاھ تائالا قىيامەت كۈنى سىلەرنىڭ تېگى - تەكتىڭلاردىن ۋە نەسەبلىرىڭلاردىن سورىمايدۇ، شەكسىزكى، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك بولىدىغىنىڭلار ئەڭ تەقۋادارلىرىڭلاردۇر»⁽³⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا- ئەجدادلار بىلەن پەخىرلىشىشىدىغانلارغا غەزەبلىنىپ كەسكىن ۋە قەتئىي تەلەپپۇز بىلەن مۇنداق دېدى: «ئۆلگەن ئەجدادلىرى بىلەن پەخىرلىنىدىغانلار ھۇشىنى بىلسۇن! ئۆلگەن ئەجدادلىرى جەھەننەمنىڭ كۆمۈرىدىن باشقا نەرسە ئەمەس، بولمىسا ئۇلار ئاللاھ نەزىرىدە گەندىنى بۇرنى بىلەن كۆچىلايدىغان قۇرۇتلاردىنمۇ قەدىرسىز بولۇپ قالىدۇ، ئاللاھ تائالا سىلەرنى جاھىلىيەتنىڭ ئەجدادلار بىلەن پەخىرلىشىش ۋە تىللىشىش ئىللەتلىرىدىن تازىلىدى، كىشىلەرنى پەقەتلا يا تەقۋادار مۆمىن، ياكى ئىسيانكار كاپىر دەپ ئىككى سىنىپقا ئايرىشقا

(1) - ئەجەم: ئەرەبلەردىن باشقا مىللەتلەر، خۇسۇسەن پارسلار - ت.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىبنى جەبرى رىۋايەت قىلغان.

بولدۇ، بارلىق ئىنسانلار ئادەم بالىلىرىدۇر، ئادەم بولسا تۇپراقتىن يارىتىلغاندۇر»⁽¹⁾.

بۇ ھەدىس شەرىپتە قەدىمكى كاپىر ئەجدادلىرى بىلەن پەخىرلىنىدىغانلارغا ئاگاھلاندۇرۇش بار، چۈنكى ئۇلارنىڭ كاپىر ئەجدادلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېيتقانداك جەھەننەم كۆمۈرلىرىدىن باشقا نەرسە ئەمەس.

ۋىدالىشىش ھەجىدە ھەرەم يۇرتتا ۋە ھەرەم ئېيىدا مىڭلىغان ئىنسانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نۇقتىغا قۇلاق سېلىپ ئاڭلاۋاتقان بىر پەيتتە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېلان قىلغان پىرىنسىپلارنىڭ بىرى شۇ ئىدى: «ئى خالايىق! پەرۋەردىگارنىڭ بىردۇر، دىققەت قىلىڭلار! ئەرەبىنىڭ ئەجەمگە، ئەجەمنىڭ ئەرەبگە، قىزىلىنىڭ قارىغا، قارىنىڭ قىزىلغا تەقۋادارلىقتىن باشقا ئەۋزەللىكى يوق» «ھەقىقەتەن ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرىڭلار ئاللاھ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك ھېسابلىنىسىلەر» [ھۇجۇرات سۈرىسى 13 - ئايەت]⁽²⁾.

ئۆلۈكلەرگە يىغا - زار قىلماق

ئىسلام ئۇرۇش ئېلان قىلغان جاھىلىيەت ئۆرپ - ئادەتلىرىدىن يەنە بىرسى بولسا: جاھىلىيەت دەۋرىدىكى كىشىلەرنىڭ ئۆلۈمىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان ۋايىجان - ۋايىيە دەپ ئۈنلۈك يىغلاش، قايغۇرۇشتا چېكىدىن ئېشىش قاتارلىق يامان ئادەتلىرىدۇر.

(1) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان ۋە (ھەسەن) دەپ باھا بەرگەن، ئىمام ئەبۇ داۋۇد مۇ رىۋايەت قىلغان. ئىمام بەيھەقىمۇ بۇ ھەدىسنى ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بەيھەقى رىۋايەت قىلغان.

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارغا ئۆلۈمنىڭ ساپ يوقلۇق ياكى مۇتلەق پانىلىققا ئەمەس بەلكى پەقەتلا بىر دۇنيادىن يەنە بىر دۇنياغا سەپەر قىلىشتىن باشقا نەرسە ئەمەسلىكىنى، سەۋر - ئاقەتسىزلىكنىڭ ئۆلۈك كىشىنى تىرىلدۈرمەيدىغانلىقىنى، ئاللاھنىڭ بەلگىلىگەن تەقدىرىنى قايتۇرۇۋېتەلمەيدىغانلىقىنى ئۆگەتكەن. شۇڭا مۇسۇلمان كىشىنىڭ باشقا ھەرقانداق مۇسبەتلەرگە ئۇخشاش ئۆلۈمنىمۇ سەۋرچانلىق بىلەن ئىبىرەت ئالغان ھالدا كۈتىۋېلىشى، مۇسبەتكە ئۇچرىغاندا قۇرئاندا كۆرسىتىلگەن بۇ ئايەتنى ئوقۇشى كېرەك:

﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾

﴿بىز ئەلۋەتتە ئاللاھنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىمىز، چوقۇم ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز﴾ [بەقەرە سۈرىسى 156 - ئايەت]

ئەمما جاھىلىيەت دەۋرىدىكى كىشىلەرنىڭ قىللىقلىرى بولسا ئىسلام چەكلەيدىغان ھارام ئىشلاردۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق قىللىقلارغا نەپرەت بىلدۈرۈپ مۇنداق دېگەن:

﴿ئۆزىنى كاپاتلاپ ياقىسىنى يىرتىپ جاھىلىيەت قىللىقلىرىنى قىلىدىغانلار بىزدىن ئەمەس﴾⁽¹⁾.

مۇسۇلمان كىشىنىڭ مۇسبەتلىك كىيىم كىيىپ ياكى ئادەتتىكى زىننەتلىنىشىنى تەرك ئېتىپ ياكى ئادەتتىكى كىيىمنىڭ شەكلىنى ئۆزگەرتىپ قايغۇ - ھەسرەتنى ئىزھار قىلىشى توغرا ئەمەس، پەقەتلا ئېرى ئۆلۈپ كەتكەن ئايال كىشى ئەر - خوتۇنلۇقنىڭ ھەققى - ھۆرمىتىگە ۋە ئىككىيلەننى بىرلەشتۈرگەن مۇقەددەس رىشتىگە ۋاپادارلىق قىلىش يۈزىسىدىن، ھەمدە بۇرۇنقى ئەر -

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

خوتۇنلۇققا تەۋە بولغان ئىددەت مۇددىتى ئىچىدە توي قىلماقچى بولغان ئەرلەرنىڭ كۆزىگە چېلىقىپ يۈرمەسلىك ئۈچۈن، تۆت ئاي ئون كۈن ھازىلىق تۇتۇشى كېرەك.

ئەمما ئۆلگەن كىشى ئايالنىڭ ئېرى بولماي، ئاتىسى، بالىسى ياكى ئاكا - ئۇكىلىرى بولغان تەقدىردە ئايال كىشىنىڭ ئۇنىڭغا ئۈچ كېچە - كۈندۈزدىن ئارتۇق قارىلىق تۇتۇشى توغرا ئەمەس. ئىمام بۇخارى ھەزرىتى ئەبۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قىزى زەينەب رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ئۆمۈم ھەبىبە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە ئۇ مۇنداق دېگەن: «ئۇنىڭ ئاتىسى ئەبۇ سۇفيان بىلەن جەھىشنىڭ قىزى زەينەبنىڭ ئاكىسى ئۆلۈپ كەتكەندە ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئۈچ كۈندىن كېيىنلا ئەتىر ئىشلەتكەن ھەمدە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مېنىڭ ئەتىر ئىشلەتكۈم يوق، بىراق مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم: «ئاللاھ ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغان بىر ئايال كىشىنىڭ ئۆلگەن كىشىگە ئۈچ كېچە - كۈندۈزدىن ئارتۇق ھازا تۇتۇشى ھارام بولىدۇ، پەقەتلا ئېرىگە تۆت ئاي ئون كۈن ھازا تۇتۇدۇ»⁽¹⁾.

ئېرىگە تۇتىدىغان بۇ ھازىلىق بولسا سەل قاراشقا بولمايدىغان بىر ۋاجىبتۇر. بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «قىزىمنىڭ ئېرى ئۆلۈپ كەتكەن ئىدى، قىزىمنىڭ كۆزى ئاغرىپ قالدى، شۇڭا كۆزىگە سۈرمە سۈرسە بولامدۇ؟» دەپ

(1) - ئىمام بۇخارى (جىنازىلار بابى) دا رىۋايەت قىلغان.

سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قايتا - قايتا ئىككى ياكى ئۈچ قېتىم "ياق" دەپ جاۋاب بەردى (1).

بۇ ھەدىس ئېرى ئۆلۈپ كەتكەن ئايالغا تۆت ئاي ئون كۈن ئىچىدە ياسىنىپ پەردازلىنىشنىڭ ھاراملىقىنى بىلدۈرىدۇ.

ئەمما سەۋر - تاقەت بىلەن قايغۇرۇش، ۋارقىرماي يىغلاش بولسا، گۇناھ بولمايدىغان تەبىئىي ئىشتۇر، ھەزرىتى ئۆمەر ھەزرىتى خالىد ئىبنى ۋەلىدكە قايغۇرۇپ يىغلاۋاتقان ئاياللارنىڭ يىغىسىنى ئاڭلىغان، بەزى كىشىلەر ئاياللارنى توسماقچى بولغاندا ھەزرىتى ئۆمەر ئۇنىڭغا: "ياقا يىرتىپ قالايمىقان ۋارقىرمىسىلا، ئۇلارنى خالىدقا يىغلىغىلى قوي" دېگەن.

(1) - ئىمام بۇخارى (تالاق بابى) دا رىۋايەت قىلغان. بۇ رىۋايەت ئۇمۇم ھەبىبە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ رىۋايىتىدۇر، زەينەب رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ رىۋايىتىمۇ شۇنىڭغا يېقىن.

ئىككىنچى

مۇئامىلىلەردە

ئاللاھ تائالا ئىنسانلارنى بىر - بىرىگە مۇھتاج قىلىپ ياراتقان، شۇڭا ھەر بىر كىشىنىڭ قولىدا ئۆزىگە لازىم بولغان ھەممە نەرسە تېپىلمايدۇ. كىشىنىڭ قولىدا ئۆز ھاجىتىدىن ئارتۇق نەرسىلەر بولىدۇ، ھەمدە باشقىلارنىڭ ھاجىتىدىن ئارتۇق بولغان نەرسىلەرگە مۇھتاج بولىدۇ. بۇ سەۋەبتىن دۇنيادىكى ھايات ئۆز يولىدا مېخشى ئۈچۈن ئاللاھ تائالا ئىنسانلارغا ئېلىم - سېتىم ۋە ھەر تۈرلۈك يوللار ئارقىلىق تاۋار ۋە مەنپەئەتلەرنى ئۆزئارا ئالماشتۇرۇشنى ئىلھام بەرگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر بولۇپ ئەۋەتىلگەن چاغدا ئەرەبلەرنىڭ بەزى ئېلىم - سېتىم ۋە تاۋار ئالماشتۇرۇش ئۇسۇللىرى بار بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئىسلام شەرىئىتىگە زىت كەلمەيدىغان بەزى مۇئامىلە ئۇسۇللىرىغا يول قويغان. ئىسلام شەرىئىتىنىڭ نىشان ۋە كۆرسەتمىلىرىگە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان بىر قىسىم مۇئامىلە ئۇسۇللىرىنى بولسا چەكلىۋەتكەن. بۇ چەكلىمە بىرنەچچە مەزمۇننىڭ بولۇشىغا ئاساسلانغان. مەسىلەن: گۇناھقا سەۋەب بولماق، ئالدىماق، ناھەق پايدىلىنىۋالماق ۋە زۇلۇم قىلماق قاتارلىقلار.

ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنى سېتىش ھارامدۇر

ئادەتتە ئىسلام چەكلىگەن بىر گۇناھ ئىش ئۈچۈن قوللىنىلىدىغان ياكى كىشىلەر مەلۇم بىر گۇناھنى قىلىش ئۈچۈنلا سېتىۋالدىغان نەرسىلەرنى ئېلىپ سېتىش، ئۇنىڭ بىلەن تىجارەت قىلىش ھارامدۇر. مەسىلەن: چوشقا، مەست قىلغۇچى ئىچىملىك ۋە چېكىملىك، ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا ھارام قىلىنغان يېمەك - ئىچمەكلىكلەر، بۇت - ھەيكەل، كرىست بەلگىلىرى قاتارلىقلاردەك نەرسىلەر. چۈنكى بۇنداق نەرسىلەرنى ئېلىپ - سېتىپ تىجارەت قىلىشقا يول قويۇش ئاشۇ گۇناھ نەرسىلەرگە تەشۋىق قىلغانلىق ياكى ئۇنى يېقىنلاشتۇرۇپ قولايلىق يارىتىپ بەرگەنلىك بولىدۇ. چەكلەش بولسا ئۇنىڭ نامىنى ئۆچۈرۈپ، كىشىلەرنى ئۇنىڭدىن يىراقلاشتۇرغانلىق بولىدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ھاراق، ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، چوشقا ۋە بۇتلارنى سېتىشنى ھارام قىلدى»⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن:

«ئاللاھ بىر نەرسىنى ھارام قىلسا، ئۇنىڭ يۈزلىنىمۇ ھارام قىلىدۇ»⁽²⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.
 (2) - ئىمام ئەھمەد ۋە ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

نامەلۇم نەرسىنى سېتىش چەكلەنگەندۇر

سېتىلغان تاۋارنىڭ نامەلۇم بولۇشى ئىككى تەرەپ ئارىسىدا جەدەلگە سەۋەب بولىدىغانلىقى ياكى بىر تەرەپنىڭ يەنە بىر تەرەپنى گۈللەشكە سەۋەب بولىدىغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەدەل بىلەن ئالدامچىلىقنىڭ يولىنى تاقىغان ھالدا، تالاش - تارتىش تۇغدۇرىدىغان ھەرقانداق كېلىشىمنى چەكلەۋەتكەن.

مانا بۇ ھەقتە ھايۋاننىڭ قورسىقىدىكى نەرسىنى، ئاسماندىكى قۇشنى، سۇدىكى بېلىقنى ۋە ھەرقانداق نامەلۇم بولغان نەرسىنى سېتىش توغرىلۇق چەكلەمە كەلگەن⁽¹⁾.

بۇنىڭ بىر مىسالى: بۇرۇن كىشىلەر مېۋە، سەي - كۆكتۈت ۋە زىرائەتلەرنى توڭ ۋاقتىدا سېتىشەتتى، ئۇلار سودا كېلىشىمى تۈزۈپ بولغاندىن كېيىن سېتىلغان نەرسىلەرگە تەبىئىي ئاپەت تېگىپ ھوسۇل ۋەيران بولاتتى - دە سېتىۋالغۇچى بىلەن ساتقۇچى ئوتتۇرىسىدا جەدەل پەيدا بولاتتى. ساتقۇچى: «مەن سېتىپ بولدۇم، سودا پۈتۈپ بولدى» دېسە، ئالغۇچى: «ماڭا ھوسۇلنى ساتقان ئىدىڭ، مەن ھوسۇل ئالمىدىم» دەيتتى. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پىشىمغۇچە توڭ مېۋىنى سېتىشنى چەكلەگەن⁽²⁾.
توڭ مېۋىنى سېتىش، دەرھال مېۋىسىنى ئۇزۇن بولۇشى ياكى كېسىۋېلىشنى شەرت قىلىپ ساتقان تەقدىردىلا مەيلى بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بۇغداي باشقىنىڭ ئاقىرىپ، ئاپەت مەزگىلىدىن ئۆتۈپ بولغۇچە سېتىلىشىنى چەكلەگەن⁽³⁾، يەنە:

(1) - (سەھىھۇ مۇسلىم) گە قاراڭ.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

«ناۋادا ئاللاھ ھوسۇل بەرمەي قالسا نېمىگە ئاساسەن قېرىندىشىڭلارنىڭ پۇلىنى ئالسىلەر؟»⁽¹⁾ دېگەن.

نامەلۇمۇلۇقنىڭ ھەرقاندىقى چەكلەنگەن ئەمەس، چۈنكى سېتىلىدىغان بەزى نەرسىلەر ئانچە - مۇنچە نامەلۇمۇقتىن خالىي بولمايدۇ. مەسىلەن: ئۆي سېتىۋالماقچى بولغان ئادەم ئۆيىنىڭ ئاستىغا ياكى تام ئارىلىرىغا قارىيالمىغىنىغا ئوخشاش. لېكىن بۇ يەردە چەكلەنگەن نەرسە تالاش - تارتىش، جىدەل ۋە باشقىلارنىڭ ھەققىنى ناھەق يەۋېلىشقا ئېلىپ بارىدىغان كۆز يۇمغىلى بولمايدىغان نەرسىنىڭ نامەلۇم بولۇپ قېلىشىدۇر.

ئەگەر ئۆرپ - ئادەتتە مەيلى دەۋىتىلىدىغان نەرسە نامەلۇم بولۇپ قالسا سودا ھارام بولمايدۇ. مەسىلەن: يەرگە كۆمۈلۈپ تۇرىدىغان سەۋزە، تۇرۇپ، چامغۇر ۋە پىياز قاتارلىقلارنى ۋە قوغۇن - تاۋۇزلۇقلارنى سېتىشقا ئوخشاش. ئىمام مالكىنىڭ قارىشىچە: سودا كېلىشىمىدە كەچۈرىۋېتىلىدىغان دەرىجىدە ئازغىنە نامەلۇمۇلۇق بولسا، كىشىلەرنىڭ بۇ مەھسۇلغا ئېھتىياجى زور بولسا، سودا توغرا بولاۋېرىدۇ⁽²⁾.

بازار باھاسى بىلەن ئوينىشىش

ئىسلام بازارنى تولۇق ئەركىنلىكىگە قويۇپ بېرىشنى خالايدۇ. بازاردا كۆرسىتىلگەن تاۋار بىلەن تاۋارغا بولغان تەلپىكە تايانغان تەبىئىي قانۇنىيەتلەرنىڭ ئەركىن رولىنى جارى قىلدۇرۇشنى

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئىبنى تەيمىيە (ئەلقائۇئىدۇنۇرانىيە)، 118 - بەت. ئىمام ئەھمەدنىڭ مەزھىبىمۇ بۇنىڭغا يېقىن.

تەشەببۇس قىلىدۇ. شۇڭا باھا ئۆرلەپ كەتكەن بىر چاغدا، ساھابىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئى رەسۇلۇللاھ بىزگە باھا بىكىتىپ بەرگىن» دەپ ئىلتىماس قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا مۇنداق دېگەن: «باھانى بىكىتكۈچى، رىزىقىنى ئازايتىپ كېڭەيتكۈچى ئاللاھدۇر، مەن ئاللاھنىڭ ئالدىغا ھېچبىر ئىشلارنىڭ قان ياكى مال توغرىسىدا مەندىن ھەق تەلەپ قىلمايدىغان ھالەتتە بېرىشنى ئۈمىت قىلىمەن»⁽¹⁾.

ئىسلام پەيغەمبىرى بۇ ھەدىس ئارقىلىق زۆرۈر بولمىغاندا شەخسلەرنىڭ ئەركىنلىكىگە ئارىلىشىۋېلىشنىڭ ھەقسىزلىق ۋە زۇلۇم ئىكەنلىكىنى، ئاللاھنىڭ ھوزۇرىغا بۇنداق زۇلۇمدىن پاك بېرىش كېرەكلىكىنى ئېلان قىلغان.

لېكىن بەزى تىجارەتچىلەرنىڭ مونوپولچىلىق قىلىۋېلىپ باھا بىلەن ئوينىشىشىدەك غەيرىي تەبىئىي ئامىللار بازارغا تەسىر كۆرسەتسە، بۇنداق ئەھۋالدا كۆپچىلىكنىڭ مەنپەئەتى بەزى شەخسلەرنىڭ ئەركىنلىكىدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ، شۇڭا بۇنداق ئەھۋالدا جەمئىيەتنىڭ زۆرۈر ئېھتىياجىنى كۆزدە تۇتۇپ، تاماخور پۇرسەتپەرەسلەرنىڭ زىيانكەشلىكىدىن جەمئىيەتنى قوغداش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ يامان نىيىتىگە قارشى تۇرغان ھالدا باھا بىكىتىشكە رۇخسەت قىلىنىدۇ.

يۇقىرىدىكى ھەدىسنىڭ مەنىسى: زىياندىن قوغداپ قېلىش ياكى ئېغىر زۇلۇمغا يول قويماسلىق ئۈچۈن بولسىمۇ ھېچقانداق ئەھۋالدا باھا بىكىتىشكە بولمايدۇ دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى ئىمام ئىبنى تەيمىيە قاتارلىق چوڭ ئالىملار مۇئەييەنلەشتۈرگەندەك: «باھا بىكىتىشنىڭ زۇلۇم بولغانلىقىدىن ھارام قىلىنغىنى، ئادالەت

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى، ئىبنى ماجە، دارىمى ۋە ئەبۇ يەئلا قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

بولغانلىقتىن يول قويۇلغانلىرى باردۇر. ئىمام ئىبنى تەيمىيە مۇنداق دېگەن: ئەگەر باھا بىكىتىش، كىشىلەرگە زۇلۇم سېلىشنى، ئۇلارنى ئۇلار رازى بولمايدىغان باھادا تاۋاللىرىنى سېتىشقا زورلاشنى ۋە ئاللاھ رۇخسەت قىلغان نەرسىنى قىلغىلى قويماي توسۇۋېلىشنى كەلتۈرۈپ چىقارسا، ئۇ چاغدا ھارام بولىدۇ. ئەگەر كىشىلەرگە ئادالەت كەلتۈرىدىغان بولسا، مەسىلەن: جەمئىيەت زۆرۈر مۇھتاج بولغان نەرسىلەرنى بازار نەرخىدە سېتىشقا زورلاش، تاۋارنىڭ بەدىلىدىن ئارتۇق پۇل ئېلىۋېلىشنى چەكلەشتەك ئىشلاردا باھا بىكىتىپ بېرىش جائىز بولۇپلا قالماي بەلكى ۋاجىب بولىدۇ. يۇقىرىقى ھەدىس بىرىنچى تۈرگە قارىتا ئېيتىلغان، شۇڭا كىشىلەر تاۋاللىرىنى زۇلۇم بولمايدىغان شەكىلدە ئادەتتىكىدەك ساتسا، شۇنداق تۇرۇقلۇق تاۋارنىڭ قىسلىقىدىن ياكى ئىستېمالچىلارنىڭ كۆپىيىپ كېتىشىدىن باھا ئۆرلەپ كەتكەن بولسا، بۇنى كىشىلەردىن كۆرسەك بولمايدۇ، شۇڭا بۇ ئەھۋالدا كىشىلەرنى مەلۇم بىر باھادا سېتىشقا مەجبۇرلاش، ئۇلارنى ھەقسىز زورلىغانلىق بولىدۇ.

ئەمما ئىككىنچى تۈردىكى بولسا، كىشىلەرنىڭ قاتتىق زۆرۈر ئېھتىياجى بار تۇرۇقلۇق تاۋار ئىگىلىرى تېخىمۇ يۇقىرى باھادا ئالمىساڭ ساتمايمەن دەپ تۇرىۋېلىشتەك ئەھۋال بولۇپ، بۇنداق ئەھۋالدا ئۇلار تاۋارنى بازار نەرخىدە سېتىشى كېرەك. باھا بىكىتىشنىڭ بازار نەرخىدە سېتىشقا زورلاشتىن باشقا بىر مەنىسى يوق. باھا بىكىتىش بۇ يەردە ئاللاھ بۇيرىغان ئادالەتكە زورلاشتىن ئىبارەت بولىدۇ»⁽¹⁾.

(1) - ئىمام ئىبنى تەيمىيە: (ئەلھەسبە) ۋە ئىمام ئىبنۇلقايمىم: (ئەتتۇرۇقۇلھۆكەمىيە) گە قاراڭ.

مونوپولىپچى لەنەت قىلىنغاندۇر

ئىسلام دىنى سودا - سېتىقتا شەخسلەرنىڭ ئەركىنلىكىگە كاپالەتلىك قىلغان بولسىمۇ، لېكىن بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ شەخسىيەتچىلىكى ۋە تاماخورلىقى تۈپەيلىدىن مىللەتنىڭ ئوزۇق - تۈلۈكى ۋە زۆرۈر ئېھتىياجلىق نەرسىلەردە بولسىمۇ باشقىلارنىڭ ھېسابغا ئۆزلىرىنى بېيىتىشقا ئۇرۇنشى قاتتىق ئەيىبلەنگەن.

بۇ سەۋەبتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مونوپولىچىلىقنى قاتتىق تەلەپپۇزدا چەكلىگەن ھالدا مۇنداق دېگەن: «كىمكى ئوزۇق - تۈلۈكنى قىرىق كۈن مونوپول قىلىۋالسا، ئاللاھدىن ئادا - جۇدا بولۇپ كېتىدۇ، ئاللاھمۇ ئۇنىڭدىن ئادا - جۇدا بولىدۇ»⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن: «گۇناھكاردىن باشقىسى مونوپولىچىلىق قىلمايدۇ»⁽²⁾.

بۇ ھەدىستىكى گۇناھكار دېگەن سۆز ئاددىي سۆز ئەمەس، ئۇ بولسا قۇرئان كەرىم پىرىئەن، ھامان ۋە ئۇنىڭ قوشۇنلىرىدەك زالىم مۇستەبىتلارنى سۈپەتلىگەن سۆزدۇر. قۇرئان كەرىمدە ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾

﴿شۈبھىسىزكى، پىرىئەن، ھامان ۋە ئۇلارنىڭ قوشۇنلىرى گۇناھكارلاردىن ئىدى﴾ [ئەل قاساس سۈرىسى 8 - ئايەت]

(1) - ئىمام ئەھمەد، ھاكىم، ئىبنى ئەبى شەيبە، بەززار ۋە ئەبۇ يەئلا قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان. مۇنزىرى (تەرجىمىپ) دېگەن كىتابىدا: (بەزى يوللىرى ياخشى) دېگەن.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مونوپولىيىچىنىڭ پىسخىكىسى ۋە خۇنۇك شەخسىيەتچى ئەپتى - بەشىرىسىنى مۇنداق دەپ ئېچىپ تاشلىغان: ﴿مونوپولىيىچى نېمىدېگەن ئوسال ئادەم - ھە! ئۇ باھا چۈشكەنلىكىنى ئاڭلىسا قايغۇرىدۇ، قىممەتچىلىك خەۋىرىنى ئاڭلىسا خوش بولىدۇ﴾⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن: ﴿ئەكىلىپ ساتقۇچى رىزىق بېرىلگۈچىدۇر، مونوپولىيىچى لەنەت قىلىنغۇچىدۇر﴾⁽²⁾.

چۈنكى تىجارەتچى ئىككى يول بىلەن پايدا ئالىدۇ، بىرىنچىسى: كىشىلەر ئىزدەپ تاپالماي قالغاندا، قاتتىق ھاجەتمەن بولغانلار كېلىپ باھاسى پەۋقۇلئادە قىممەت بولسىمۇ دېگىنىگە ئېلىپ كېتىشى ئۈچۈن تاۋارنى بېسىپ يېتىۋېلىش يولىدۇر.

يەنە بىر يول بولسا: مال ئەكىلىپ ئازراق پايدا بىلەن سېتىۋېتىپ، يەنە ئەكىلىپ ئازراق پايدا قىلسا سېتىۋېتىپ... مۇشۇ تەرىقىدە داۋاملىشىشتۇر. بۇنداق پايدا ئېلىش جەمئىيەتنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن تېخىمۇ مۇۋاپىق ھەم بەرىكەتلىك، بۇنداق تىجارەتچى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىشارەت بەرگەندەك رىزىق بېرىلگۈچىدۇر.

مونوپولىچىلىق ۋە باھا بىلەن ئوينىشىش ھەققىدە مۇھىم ھەدىسلەرنىڭ بىرى بولسا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىسى ھەزرىتى مەئقال ئىبنى ياسار رىۋايەت قىلغان ھەدىستۇر. ھەزرىتى مەئقالنىڭ كېسلى ئېغىرلىشىپ قالغاندا، ئۇمەۋىلەر دۆلىتى⁽³⁾ نىڭ ۋالىيسى ئۇبەيدۇللاھ ئىبنى زىياد ئۇنى يوقلاپ كەلگەن. ئۇ مەئقالغا: «ئى مەئقال! بىلەمسەن؟ مەن ھارام قان تۆكتۈم» دېگەندە، ئۇ:

(1) - رازىن جامىئىدە رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئىبنى ماجە ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئۇمەۋىيلەر دۆلىتى: (40 - 132 - ھ) - ت.

«بىلىمىمەن» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئۇ يەنە: «مېنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ باھالىرىغا ئارىلاشقانلىقىمدىن خەۋىرىڭ بارمۇ؟» دەپ سورىدى، ئۇ: «خەۋىرىم يوق» دەپ جاۋاب بەردى. كېيىن مەئقال: «مېنى ئولتۇرغۇزۇپ قويۇڭلار» دەپ ئۆرە ئولتۇرۇپ مۇنداق دېدى: «ئى ئۆبەيدۇللاھ! قۇلاق سېلىپ ئاڭلىغىن، مەن ساڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بىر ياكى ئىككى قېتىم ئەمەس بىرنەچچە قېتىم ئاڭلىغان بىر ھەدىسنى ئېيتىپ بېرى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان: «باھانى ئۆرلىتىش ئۈچۈن مۇسۇلمانلارنىڭ بازار باھاسىغا ئارىلاشقان ئادەمنى ئاللاھ تائالا قىيامەت كۈنى ئۇلۇغ ئوتتا ئولتۇرغۇزۇشقا ھەقلىقتۇر». ئۆبەيدۇللا ئۇنىڭدىن: «سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئاڭلىغانىدىڭ؟» دەپ سورىغاندا، مەئقال: «بىر ياكى ئىككى قېتىم ئەمەس» دەپ جاۋاب بەرگەن⁽¹⁾.

بۇ ھەدىسنىڭ مەزمۇنىدىن ئۆلىمالار مونوپولچىلىقنىڭ چەكلىنىشى ئۈچۈن ئىككى شەرت بارلىقىنى يەكۈنلەپ چىققان: بىرىنچىسى: مونوپولچىلىق شۇ يۇرت ۋە شۇ پەيتتە يۇرت ئاھالىسىگە زىيانلىق بولشى. ئىككىنچىسى: مونوپولچىلىقتىن ئۆزى ھەسسەلەڭ پايدا ئېلىش ئۈچۈن باشقىلارغا باھانى ئۆرلىتىۋېتىش مەقسەت قىلىنغان بولشى.

بازار ئەركىنلىكىگە ئارىلىشىۋالماق

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېزىلىقنىڭ مېلىنى شەھەرلىكنىڭ سېتىپ قويۇشىنى چەكلىگەن. ئۆلىمالارنىڭ ئېيتىشىچە بۇ سودىنىڭ

(1) - ئىمام ئەھمەد ۋە تابارانى رىۋايەت قىلغان.

شەكلى مۇنداق: يېزىلىق يات بىر ئادەم بازارنىڭ تەلىپى بار بىر مالىنى شۇ كۈننىڭ باھاسىدا سېتىپ كېتىش ئۈچۈن شەھەرگە كەلگەندە، شەھەر بالىسىدىن بىرى كېلىپ ئۇنىڭغا: «مېلىڭنى ماڭا قويۇپ قويغىن، قىممەتلىك باھادا ئالدىرماي سېتىپ بېرى» دەپ مالىنى ئېلىپ قېلىپ باھانى ئۆرلىتىشكە سەۋەب بولىشىدۇر. ناۋادا يېزىلىق مېلىنى ئۆزى ساتقان بولسا، ھەم باھا ئەزانلايتتى ھەم ئۆزى پايدىلىنىشنىڭ جەمئىيەتكىمۇ پايدا يەتكۈزگەن بولاتتى.

بۇرۇنقى جەمئىيەتلەردە بۇنداق ئىشلار كەڭ تارقالغان ئىدى. ھەزرىتى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «بىر قورساقتىن چىققان ئاكا - ئۇكىسى بولسىمۇ شەھەرلىكنىڭ يېزىلىق ئۈچۈن سېتىپ قويۇشىدىن چەكلەندۇق»⁽¹⁾. بۇنىڭدىن ئومۇمىي مەنىپەئەتنىڭ شەخسىي تۇغقانچىلىقنىڭ ئۈستىدە تۇرىدىغانلىقىنى بىلىۋالالايمىز. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شەھەرلىك يېزىلىق ئۈچۈن سېتىپ قويمايدۇ، كىشىلەرنى ئاللاھ ئۇلارغا بىر - بىرى ئارقىلىق بەرگەن رىزىقنى يېڭىلى قويۇڭلار»⁽²⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىشىلەرنى ئاللاھ ئۇلارغا بىر - بىرى ئارقىلىق بەرگەن رىزىقنى يېڭىلى قويۇڭلار» دېگەن بۇ ئىخچام سۆزى تىجارەت ساھەسىدە ئىنتايىن مۇھىم بىر پىرىنسىپنى بەلگىلەيدۇ. ئۇ بولسا: بازار ۋە بازاردىكى باھانى شەخسلەرنىڭ ئارىلىشىپ تەسىر كۆرسىتىشىگە ئۇچراتماستىن، نورمال رىقابەت ۋە تەبىئىي ئامىللارغا قويۇپ بېرىش كېرەك.

ھەزرىتى ئىبنى ئابباس «شەھەرلىك يېزىلىق ئۈچۈن سېتىپ قويمايدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ مەنىسىدىن سورالغاندا: «مەنىسى:

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئۇنىڭدىن شېرىنكانە ئېلىپ سالماقچىلىق قىلمىسۇن دېگەنلىك بولىدۇ دېگەن»⁽¹⁾.

دېمەك: ئەگەر ئۇ يېزىلىقتىن ھېچقانداق ھەق ئالمىغان ھالدا ئۇنىڭغا بازار ئەھۋالىنى تونۇتۇپ يول كۆرسىتىپ نەسەھەت قىلسا چاتاق يوق. چۈنكى ئۇ نەسەھەت قىلسا، خالىس نەسەھەت قىلغان بولىدۇ. نەسەھەت بولسا دىننىڭ بىر پارچىسىدۇر، بەلكى ئۇ «دىن نەسەھەتتۇر»⁽²⁾ دېگەن ھەدىسكە ئاساسەن دىننىڭ ھەممىسىدۇر. يەنە بىر ھەدىستە: «ئەگەر بىرىڭلار قېرىندىشىدىن يول كۆرسىتىشنى تەلەپ قىلسا، ئۇنىڭغا يول كۆرسەتسۇن» دېيىلگەن⁽³⁾.

ئەمما كۆپىنچە ئەھۋالدا شېرىنكانە ئالدىنقى بېدىك ياكى دەللىنىڭ شېرىنكانىگە بولغان ھېرىسمەنلىكى بۇنىڭدا مۇئامىلەردە ئومۇمىي مەنپەئەتنى كۆزلەشنى ئۇنۇتۇرۇپ قويدۇ.

بېدىكچىلىك ھاللىدۇر

يۇقىرىقىدىن باشقا ئەھۋاللاردا بېدىكچىلىك قىلسا بولمايدۇ. چۈنكى ئۇ، ئالغۇچى بىلەن ساتقۇچى ئوتتۇرىسىدا ۋاستىچىلىك ۋە دەللىلىق قىلىشتۇر. بۇ كۆپىنچە ئەھۋاللاردا ئىككى تەرەپكە ياكى بىر تەرەپكە كۆپلىگەن تاۋار - ماللارنى ۋە مەنپەئەتنى قولايلاشتۇرۇپ بېرىدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.
 (2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.
 (3) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

تىجارەت مۇئامىلىلىرىنىڭ مۇرەككەپلىشىشىگە ئەگىشىپ سودا ۋاستىچىلىكى ھازىرقى ئەسىرىمىزدە بۇرۇنقىدىن بەكرات زۆرۈر بولۇپ قالدى. تىجارەتتىكى ئىمپورت - ئېكسپورت ۋە توپ - پارچە سودىلاردا ۋاستىچىلار مۇھىم رول ئوينايدىغان بولۇپ قالدى.

ۋاستىچى ئۆزىنىڭ تاپان ھەققىنى پۈتۈشكەن بويىچە يا مەلۇم مىقداردا پۇل، يا پايدىنىڭ مەلۇم پىرسەنتى شەكلىدە ئالسا بولىدۇ.

ئىمام بۇخارى سەھىھىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئىبنى سىيرىن⁽¹⁾، ئاتا، ئىبراھىم ۋە ھەسەن⁽²⁾ قاتارلىق ئالىملار بېدىكچىنىڭ ئالغان ھەققىدە ھېچ گەپ يوق دەپ قارىغان، ھەزرىتى ئىبنى ئابباس مۇنداق دېگەن: «بۇ كىيىمنى ساتقىن، مۇنچە پۇلدىن ئارتۇق سېتىلسا ئارتۇقى سېنىڭ دېسە بولىدۇ». ئىبنى سىيرىن مۇنداق دېگەن: «ئەگەر، بۇنى مۇنچە پۇلغا ساتقىن، پايدىسى ساڭا ياكى پايدىسىنى تەڭ ئالايلى دېسە بولاۋىرىدۇ». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمانلار شەرتلىرىدە تۇرىدۇ»⁽³⁾.

ۋاستىچىنىڭ ئىش بېھققى بىھالل بولۇش ئۈچۈن ئىككى شەرت بار:

1 - بىر تەرەپكە پايدا يەتكۈزۈش ياكى ئۆزى پايدا ئېلىش ئۈچۈن ئىككى تەرەپنىڭ بىرىنى گۈللىمەسلىق.

2 - كىشىلەرنىڭ ئاق كۆڭۈللىكى، سادىدلىقى ياكى ھاجەتمەنلىكىدىن پايدىلىنىپ ئالدامچىلىق قىلماستىن ئۆزىنىڭ چىقارغان كۈچىگە، تۈككەن تەرەگە لايىق ھەق ئېلىش.

(1) - ئىبنى سىيرىن: مۇھەممەد ئىبنى سىيرىن، تابىئىي ۋە كاتتا فەقىھ، ھ 110 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - ھەسەن: ھەسەن ئىبنى يەسار ئەلبەسىرى، تابىئىي ۋە كاتتا ئالىم، ھ 110 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - ئىمام بۇخارى مۇئەللەق ھالەتتە بايان قىلغان. يەنە ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە ھاكىم قاتارلىقلار ئۇلاپ رىۋايەت قىلغان.

تجارەتتە ئالداش ۋە ناھەق پايدا ئېلىش ھارامدۇر

بازارغا زىيانلىق ئارىلىشىۋېلىشنى چەكلەش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى تاۋار باھاسىنى خېرىدارلارغا ئۆزلىتىپ قويۇش ئۈچۈن مالنى يۇقىرى باھادا ئالغان خېرىدار بولۇپ كۆرۈنۈشنى چەكلەۋەتكەن⁽¹⁾.

بۇنداق قىلغان ئادەمنىڭ سېتىۋېلىش نىيىتى بولماستىن بەلكى باشقا كىشىلەرگە تاۋارنى قىممەتەرەك ئالدىرۇش نىيىتى بولىدۇ. كۆپىنچە ئەھۋالدا مال ئىگىسى بىلەن پۈتۈشۈپ خېرىدارلارنى گوللاش ئۈچۈن شۇنداق قىلىدۇ.

سودا مۇئامىلىسى باھادا قارا قويۇش ۋە تىجارەتتە ناھەق پايدا ئېلىۋېلىشنىڭ ھەرقانداق شەكلىدىن خالىي ۋە يىراق بولۇشى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مال بازارغا يېتىپ كېلىشتىن بۇرۇن مالنىڭ ئالدىغا چىقىپ سېتىۋېلىشنى چەكلەگەن⁽²⁾. چۈنكى بۇنداق قىلىش مالنى بازارنىڭ نورمال ئۆزگىرىشىگە قاراپ مۇناسىپ باھادا سېتىشقا توشقۇنلۇق قىلغانلىقى بولىدۇ. بەزىدە مال ئىگىسى بازاردىكى باھادىن خەۋەرسىز بولۇپ قېلىپ گوللۇنۇپ كېتىدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېلىنى ئالدىغا چىققان ئادەمگە بازار باھاسىدىن خەۋەرسىز ھالدا ئەرزان سېتىپ قالغان ئادەمگە، بازاردىكى ھەقىقىي باھانى ئۇققاندىن كېيىن پۇشايمان قىلسا، سودىدىن يېنىۋېلىش ئىختىيارىنى بەرگەن⁽³⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام مۇسلىم، ئىمام ئەھمەد ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

كىمكى بىزنى گوللايدىكەن، ئۇ بىزدىن ئەمەس!

ئىسلام دىنى ئېلىم - سېتىمدا ۋە ئىنسانلار ئارا بارلىق مۇئامىلىلەردە ئالدامچىلىق ۋە ساختىپەزلىكنىڭ ھەرقانداق شەكلىنى ھارام قىلىدۇ. ئۇنداق بولىدىكەن مۇسۇلمان كىشى بارلىق ئىشلىرىدا راستچىل بولۇشى، باشقىلارغا سەمىمىيلىك بىلەن يول كۆرسىتىشنى ماددىي مەنپەئەتتىن بەكرىق پايدىلىق دەپ بىلىشى كېرەك.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«ئايىرلىق كەتمىگۈچە ئالغۇچى بىلەن ساتقۇچى ھەر ئىككىيلەننىڭ يېنىۋېلىش ئىختىيارى بار، ناۋادا ئۇلار راستچىل بولۇپ مالدا ئەيىب بولسا ئەيىبتىن خەۋەردار قىلسا، ئۇلارنىڭ سودىسىغا بەرىكەت بېرىلىدۇ، ناۋادا يالغان ئېيتىپ مالنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرسا، سودىسىنىڭ بەرىكىتى يوقىتىلىدۇ»⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن:

«مالدىكى ئەيىبىنى بايان قىلماي سېتىش ھېچكىمگە ھالال بولمايدۇ، مالدىكى ئەيىبىنى بىلگەن كىشىنىڭمۇ ئەيىبىنى بايان قىلماسلىقى ھارامدۇر»⁽²⁾.

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاشلىق سېتىۋاتقان بىر كىشىنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەن ئىدى، ئۇنىڭ ئاشلىقىنى يارىتىپ ئاشلىققا قولىنى تىقسا، ئاشلىقنىڭ نەم ئىكەنلىكى ئاشكارا بولدى، ئاشلىق ئىگىسىدىن: «بۇ نېمە ئىش؟» دەپ سورىسا، ئىگىسى:

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ھاكىم ۋە بەيھەقى رىۋايەت قىلغان.

«يامغۇردا قايتىكەن» دەپ جاۋاب بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇنداق بولسا كىشىلەر كۆرىشى ئۈچۈن نەم يېرىنىمۇ ئۈستىگە چىقىرىپ قويساڭ بولماسمىدى؟ كىمكى بىزنى ئالدايدىكەن ئۇ بىزدىن ئەمەس» دېدى⁽¹⁾.

يەنە بىر رىۋايەتتە كېلىشىچە: ئاشلىقنى ئىگىسى چىرايلىق تۈزەپ قويغان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاشلىقنىڭ ئاستىغا قولىنى تىقسا ئاستىدىن ناچار ئاشلىق چىققان، بۇنى كۆرۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ماۋۋنى ئايرىم، ماۋۋنى ئايرىم ساتقىن! كىمكى بىزنى ئالدايدىكەن ئۇ بىزدىن ئەمەس!» دېگەن⁽²⁾.

بۇنىڭغا بىنائەن ئىلگىرىكى مۇسۇلمانلار مالىدىكى ئەيىبنى يوشۇرماي كۆرسىتىپ ساتاتتى، يالغان سۆزلىمەي راست سۆزلەيتتى، ئالدىماي سەمىمىي مۇئامىلە قىلاتتى.

ئىبنى سىيرىين بىر قوي ساتقان چاغدا ئالغۇچىغا: «بۇ قوينىڭ ھەلەپنى پۇتى بىلەن ئېلىشتۇرۇۋېتىدىغان ئەيىبى بار، بۇنى دەپ قويمىسام بولمايدۇ» دېگەن.

ھەسەن ئىبنى سالىھ⁽³⁾ بىر كېنىزەك ساتقاندا ئالغۇچىغا: «ئۇ بىزنىڭ ئۆيىدىكى چاغدا بىر قېتىم قان تۈكۈرگەن ئىدى» دېگەن. باھا تۆۋەنلەپ كەتسىمۇ ئۇنىڭ ۋىجدانى بۇ بىر قېتىملىق بولغان ۋەقەنىمۇ ئېيتماي تۇرالمىغان.

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(3) - ھەسەن ئىبنى سالىھ ئىبنى ھەي، فەقىھ، تەقۋادار زاتلاردىن. ھ - 166 - يىلى ۋاپات بولغان.

كۆپ قەسەم قىلىش

ئالدامچىلىقنى يالغان قەسەم بىلەن يۆگىسە گۇناھى تېخىمۇ ئېغىرلىشىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئومۇمەن قەسەم ئىچىشتىن، خۇسۇسەن يالغان قەسەم ئىچىشتىن توسقان ۋە مۇنداق دېگەن: «قەسەم، مالنىڭ بازىرىنى چىقىرىدۇ، بەرىكەتنى يوقىتىۋېتىدۇ»⁽¹⁾.

سودىدا كۆپ قەسەم ئىچىش بىرىنچىدىن مۇئامىلە قىلغۇچىلارنى گوللاش چارىسى بولۇپ قېلىش جەھەتتىن گۇمانلىق ئىش بولغانلىقتىن، ئىككىنچىدىن قەلبىدىن ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئۇلۇغلاش روھىنى يوقىتىشقا سەۋەب بولىدىغانلىقىدىن يامان كۆرۈلگەن ئىشتۇر.

تارازا - ئۆلچەمدە كەم بېرىش

ئالدامچىلىق تۈرلىرىنىڭ يەنە بىرى بولسا: تارازا - ئۆلچەمدە كەم بېرىشتۇر.

قۇرئان كەرىم مۇئامىلىنىڭ بۇ تەرىپىگە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن، ھەمدە ئۇنى ئەنئام سۈرىسىنىڭ ئاخىرىدىكى ئون ۋەسىيەتنىڭ بىرى قىلغان:

﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

﴿ئۆلچەمنى ۋە تارازنى توغرا قىلىڭلار، ھېچقانداق ئادەمنى كۈچى يەتمەيدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلمايمىز﴾ [ئەنئام سۈرىسى 152 - ئايەت]

ئاللاھ تائالا يەنە مۇنداق دېگەن:

﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

﴿سىلەر باشقىلارغا ئۆلچەپ بەرگەندە، تولۇق ئۆلچەڭلار ۋە توغرا تارازدا تارتىپ بېرىڭلار، بۇنداق قىلىش ياخشىدۇر، ئاخىرەتلىكڭلار ئۈچۈن تېخىمۇ ئوبداندۇر﴾ [ئىسرا سۈرىسى 35- ئايەت]

يەنە مۇنداق دېگەن:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿۱﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿۲﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿۳﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۴﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

﴿ئۆلچەمدە ۋە تارازدا كەم بەرگۈچىلەرگە ۋاي! ئۇلار كىشىلەردىن ئۆلچەپ ئالغان چاغدا، تولۇق ئالدى. كىشىلەرگە ئۆلچەپ ياكى تارتىپ بەرگەن چاغدا، كەم بېرىدۇ. ئۇلار بۈيۈك بىر كۈندە تىرىلىدىغانلىقىغا ئىشەنمەمدۇ؟ ئۇ كۈندە ئىنسانلار ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ ھوزۇرىدا تىك تۇرىدۇ﴾ [مۇتەففىن سۈرىسى 1 - 6 - ئايەتلەر]

بۇ مەسىلىدە مۇسۇلمان كىشى كۈچىنىڭ يېتىشىچە دىققەت قىلىشى كېرەك. چۈنكى ھەقىقىي ئادىللىقنى تەسەۋۋۇر قىلماق

قىيىن، شۇنچا قۇرئان كەرىم: ﴿باشقىلارنىڭ ھەققىنى تارازا - ئۆلچەمدە تولۇق بېرىڭلار﴾ دېگەن بۇيرۇقنىڭ ئارقىدىنلا: ﴿ھېچقانداق ئادەمنى كۈچى يەتمەيدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلمايمىز﴾ [ئەنئام سۈرىسى 152 - ئايەت] دېگەن.

قۇرئان كەرىم بىزگە، مۇئامىلىدە ئادالەتسىزلىك قىلغان، ئۆلچەم - تارازىدا ساختىلىق قىلغان، كىشىلەرنىڭ ھەققىنى يەۋالغان بىر مىللەتنىڭ ئۆتكەنلىكىنى، ئاللاھ تائالا ئۇلارنى ئادالەت ۋە تەۋھىد يولىغا قايتۇرۇش ئۈچۈن ئۇلارغا پەيغەمبەر ئەۋەتكەنلىكىنى بايان قىلىپ بەرگەن. بۇ مىللەت شۇئەيب ئەلەيھىسسالامنىڭ مىللىتى بولۇپ، شۇئەيب ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا مۇنداق دەپ نەسىھەت قىلغان:

﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿۱۸۱﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ
الْمُسْتَقِيمِ ﴿۱۸۲﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِدِينَ ﴿۱۸۳﴾﴾

﴿ئۆلچەمنى تولدۇرۇپ بېرىڭلار، كەم بەرگۈچىلەردىن بولماڭلار. توغرا تارازىدا تارتىڭلار. كىشىلەرگە نەرسىلىرىنى كەم بەرمەڭلار، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلىپ پىتنە - پاسات تېرىماڭلار﴾ [شۇئەرا سۈرىسى 181 - 183 - ئايەتلەر]

مۇسۇلمان كىشى پۈتۈن ھاياتى ۋە بارلىق مۇئامىلىسىدە مۇشۇ مۇئامىلە ئۇسۇلىنى ئۈلگە قىلىشى كېرەك. ئۆلچەم تارازىدا ئۆزىگە ئايرىم، باشقىلارغا ئايرىم ئىككى خىل بولماي، ئۆزىنىڭ ھەققىنى تولۇق ئالغاندەك، باشقىلارغىمۇ ھەققىنى تولۇق بېرىشى كېرەك.

ئوغرىلانغان ۋە بۇلانغان نەرسىنى سېتىۋېلىش ئوغرى بىلەن بۇلاشقا شېرىك بولغانلىقتۇر

جىنايەتچىنى سىقىپ چىقىرىپ، جىنايەتكە قارشى تۇرۇش ئۈچۈن ھارام قىلىنغان مۇئامىلىلەر تۈرلىرى قاتارىدا يەنە: بىر نەرسىنىڭ بۇلانغان ياكى ئوغرىلانغان ياكى ھەقسىز تارتىۋېلىنغان نەرسە ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇ نەرسىنى سېتىۋېلىش مۇسۇلمان كىشىگە ھارام قىلىنغان. چۈنكى بۇ، بۇلاشچى ياكى ئوغرى ياكى تاجاۋۇزچىنىڭ بۇلاش، ئوغرىلاش ۋە تاجاۋۇزچىلىق جىنايەتلىرىگە ياردەم بەرگەنلىك بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى ئوغرىلانغان نەرسىنى، ئۇنىڭ ئوغرىلانغان نەرسە ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ سېتىۋالسا، ئۇنىڭ گۇناھىغا ۋە ئار - نۇمۇسىغا شېرىك بولغان بولىدۇ»⁽¹⁾.

ۋاقىتنىڭ ئۆزىرىشى ئوغرىلانغان ياكى بۇلانغان نەرسىنىڭ سۈپىتىنى ئۆزگەرتەلمەيدۇ. چۈنكى ئىسلامدا ئۇزۇن مۇددەتنىڭ ئۆتۈشى ھارام نەرسىنى ھالال قىلالمايدۇ. ھەمدە كونىراش بىلەن ئەسلىي ئىگىسىنىڭ ھەققىنى چۈشۈرۈۋېتەلمەيدۇ، بۇ ھازىرقى قانۇنلاردىمۇ شۇنداق.

جازانە ھارام

ئىسلام تىجارەت يولى ئارقىلىق پۇل تېپىشنى مۇباھ قىلغان.
ئاللاھ تائالا دېدى:

(1) - ئىمام بەيھەقى رىۋايەت قىلغان.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! بىر - بىرىڭلارنىڭ ماللىرىنى ناھەق يول بىلەن يەۋالماڭلار، ئىككى تەرەپ رازى بولۇشۇپ قىلىشقان سودا - سېتىق ئارقىلىق ئېرىشلىگەن نەرسە بۇنىڭدىن مۇستەسنا﴾ [نسا سۈرىسى 29 - ئايەت]

يەنە تىجارەت ئۈچۈن سەپەرگە چىققۇچىلارنى ماختاپ مۇنداق دېدى:

﴿وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾

﴿بەزىلەر ئاللاھنىڭ پەزلىنى تىلەپ يەر يۈزىدە سەپەر قىلىدۇ﴾
[مۇزەممىل سۈرىسى 20 - ئايەت]

لېكىن ئىسلام پۇل - مېلىنى جازانە ئارقىلىق كۆپەيتىشكە ئۇرۇنغان ھەرقانداق كىشىگە يولنى تاقاپ، جازانىڭ كۆپىنىمۇ، ئېزىنىمۇ ھارام قىلىۋەتتى. جازانە چەكلەنگەن تۇرۇقلۇق جازانە يېگەن يەھۇدىيلارنى قاتتىق تەنقىد قىلدى. قۇرئان كەرىمنىڭ ئەڭ ئاخىرىدا نازىل بولغان ئايەتلىرى ئىچىدە مۇنۇ ئايەتلەر بار ئىدى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ ثَبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤسُ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ﴾

﴿ئى ئىيمان ئېيتقان كىشىلەر! مۆمىن بولساڭلار ئاللاھنىڭ ئازابىدىن ساقلىنىڭلار، قالغان جازانىنى تاشلاڭلار. ئەگەر ئۇنداق قىلمىساڭلار، بىلىڭلاركى، ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ رەسۇلى سىلەرگە ئۇرۇش

ئىبلان قىلىدۇ. ئەگەر تەۋبە قىلساڭلار، سەرمايەڭلار ئۈزەڭلارغا قايتىدۇ، باشقىلارنى زىيان تارتقۇزمايسىلەر، ئۈزۈڭلارمۇ زىيان تارتمايسىلەر» [بەقەرە سۈرىسى 278 - 279 - ئايەتلەر]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جازانە ۋە جازانخورلارغا ئۇرۇش ئىبلان قىلدى، ھەمدە ئۇنىڭ جەمئىيەتكە بولغان خەتىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېدى: «جازانە بىلەن زىنا بىر يۇرتتا كۆرۈنسە، ئۇ يۇرتنىڭ خەلقى ئۆزلىرىنى ئاللاھنىڭ ئازابىغا لايىق قىلغان بولىدۇ»⁽¹⁾.

ئىسلام جازانىنى چەكلىگەن يالغۇز ساماۋى دىن ئەمەس. چۈنكى يەھۇدىيلارنىڭ تەۋراتىدا مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن: «قېرىندىشنىڭ نامراتلىشىپ قالسا، ئۇنىڭدىن پايدا ياكى مەنپەئەت تەلەپ قىلماي پۇل قەرز بەرگىن» [چىقىش پارىسى 22 - 24]

خرىستىئان دىنىدا بولسا، لوقا ئىنجىلىدا مۇنداق دېيىلگەن:

«ياخشى ئىشلارنى قىلىڭلار، پايدىنى كۈتمىگەن ھالدا قەرز بېرىپ تۇرۇڭلار، شۇنداقتا ساۋابىڭلار كۆپ بولىدۇ» [6 \ 24 - 25]

ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، تەۋراتقا بۇرمىلىغۇچى سوغۇق قوللار تېگىپ، يۇقىرىدىكى (قېرىندىشنىڭ) دېگەن سۆزنىڭ ئۇقۇمىنى يەھۇدىي قېرىنداشقا خاس قىلىپ قويغان. تەۋراتنىڭ تەسنىيەتۈل ئىشتىرا پارىسىدا مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن: «ياتقا ئۆسۈم بىلەن قەرز بەر، لېكىن قېرىندىشىڭغا ئۆسۈم بىلەن قەرز بەرمە» [23 - 19]

(1) - ھاكىم ھەزرىتى ئىبنى ئابباستىن رىۋايەت قىلىپ (سەنەدى توغرا) دېگەن. ئەبۇ يەئلامۇ ياخشى سەنەد بىلەن ھەزرىتى ئىبنى مەسئۇدىن رىۋايەت قىلغان.

جازانى چەكلەشنىڭ ھېكمىتى

ئىسلام جازانە مەسىلىسىدە قاتتىق چىڭ تۇرۇپ، ئۇنىڭ ھاراملىقىنى تەكىتلىگەنلىكى پەقەتلا ئىنسانىيەتنىڭ ئەخلاقى، ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي مەنپەئەتىنى كۈزلىگەنلىكتۇر. ئىسلام ئالىملىرى جازانىنى ھارام قىلىشنىڭ ھېكمىتى ھەققىدە بىر قانچە سەۋەبلەرنى كۆرسەتكەن بولۇپ، يېڭى تەتقىقاتلار بۇ سەۋەبلەرنىڭ ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن. ھەمدە ئۇنى تەكىتلەپ تولۇقلىغان. بۇ ھەقتە ئىمام رازى تەپسىرىدە بايان قىلغان سەۋەبلەر بىلەن بولدى قىلىمىز:

بىرىنچىدىن: جازانە باشقا بىر ئىنساننىڭ مېلىنى بەدەلسىز ئېلىۋېلىشنى تەقەززا قىلىدۇ. چۈنكى بىر تەڭگىنى ئىككى تەڭگىگە ساتىدىغان كىشى بىر تەڭگىگە بەدەلسىز ئىگە بولغان بولىدۇ. كىشىلەرنىڭ پۇل - مېلى ئېھتىياجىغا زىچ باغلانغان بولۇپ، ئۇنى ئورۇنسىز يەۋېلىشنىڭ چوڭ ھاراملىق تەرىپى بار. ھەدىستە شۇنداق كۈرسىتىلگەن:

«ئىنساننىڭ پۇل - مېلىنىڭ ھاراملىقى، قېنىنىڭ ھاراملىقىغا ئوخشاش»⁽¹⁾.

شۇڭا ئۇنىڭ پۇل - مېلىنى بەدەلسىز ئېلىش ھارام بولۇشى كېرەك.

ئىككىنچىدىن: جازانەگە تايىنىش كىشىلەرنى ھەرخىل ھۈنەر - كەسىپلەر بىلەن شۇغۇللىنىشتىن توسۇپ قويدۇ، چۈنكى بىر تەڭگە ئىگىسى جازانە كېلىشىمى ئارقىلىق نەق ياكى نېسى بولسۇن

(1) - ئەبۇ نەئىم (ئەلھىلىيە) ناملىق كىتابىدا رىۋايەت قىلغان.

ئارتۇق بىر تەڭگىنى قولغا كەلتۈرەلسە، بۇنداق تىرىكچىلىك قىلىش ئۇنىڭغا يەتتىگىلى تۇيۇلىدۇ - دە، ھۈنەر - كەسىپ، تىجارەت ۋە سانائەتلەرنىڭ جاپا - مۇشەققەتلىرىنى تارتىش ئۇنىڭغا ئېغىر كېلىدۇ. مانا بۇ ئەھۋال خەلقنىڭ مەنپەئەت يوللىرىنىڭ ئۈزۈلۈپ قېلىشىغا ئېلىپ بارىدۇ. مەلۇمكى، تىجارەت، ھۈنەر - كەسىپ، سانائەت ۋە گۈللەندۈرۈش قاتارلىقلار بولمىسا، دۇنيا تەرەققى قىلمايدۇ. (ئىقتىسادىي قاراشمۇ بۇ ھېكمەتنى قوبۇل قىلىدۇ ئەلبەتتە).

ئۈچىنچىدىن: جازانە، كىشىلەر ئارىسىدا قەرز ئارقىلىق ياردەم قىلىش روھىنىڭ يوقۇلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. چۈنكى جازانە چەكلەنسە بىر تەڭگىنى قەرز بېرىپ، كېيىن شۇ بىر تەڭگىنى قايتۇرۇپ ئېلىشقا كۆڭۈل رازى بولىدۇ. ناۋادا جازانگە يول قويۇلسا، مۇھتاجنىڭ ئېھتىياجىدىن پايدىلىنىپ، بىر تەڭگە ئورنىغا ئىككى تەڭگە ئالغۇسى كېلىدۇ. مانا بۇ ئەھۋال ياخشىلىق قىلىش، خەير - ئېھسان قىلىش ۋە قىيىن ئەھۋاللار ئاستىدا ئەسقىتىش قاتارلىق ئېسىل روھلارنى يوقۇتۇپ قويدۇ. (ئەخلاقىي جەھەتتىن بۇنىڭغا تەن بەرمەي بولمايدۇ).

تۆتىنچىدىن: كۆپىنچە ئەھۋالدا قەرز بەرگۈچى باي، قەرز ئالغۇچى كەمبەغەل بولىدۇ. ئۇنداقتا جازانىنى يولغا قويغانلىق، بايغا ئاجىز كەمبەغەلنىڭ پۇل - مېلىنى ئارتۇق ئېلىۋېلىشقا يول قويغانلىق بولىدۇ - دە، بۇ ئىش رەھىمدىللىككە زىت كېلىدۇ⁽¹⁾. (مانا بۇ ئىجتىمائىي مەنپەئەتنى كۆزلەش).

(1) - فەخرۇررازى تەفسىرى، 7 - توم.

بۇنىڭ مەنىسى: جازاندا كۈچلۈكنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئاجىزنىڭ سۈيىنى سىقىپ چىقىرىش دېگەندەك ئىللەت بار بولۇپ، جازاننىڭ نەتىجىسى: باي تېخىمۇ بەك بېيىپ، كەمبەغەل تېخىمۇ بەك كەمبەغەللىشىشتۇر. بۇ ئەھۋال جەمئىيەتتىكى بىر تەبىقىنىڭ باشقا بىر ياكى بىر قانچە تەبىقىلەرنىڭ قان تەرى بەدىلىگە بۆدۈلۈپ كېتىشىگە ئېلىپ بارىدۇ. دە، جەمئىيەتتە ھەسەت ۋە ئۆچمەنلىك پەيدا قىلىدۇ. جەمئىيەت تەبىقىلىرى ئوتتۇرىدا ئۆزئارا سىنىپىي كۈرەش ئوتىنى ياقىدۇ. ھەرتۈرلۈك قارىغۇلارچە ئىنقىلاب ۋە بۇزۇق پىكىرلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. يېقىنقى تارىخىمۇ جازانە ۋە جازانخورلارنىڭ ئىقتىساد، سىياسەت، يەرلىك ۋە خەلقئارا تىنچلىققا نەقەدەر خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى.

ئۆسۈم يېگۈزگۈچى ۋە جازانە كېلىشىمنى يازغۇچى

ئۆسۈم يېگۈچى - پۇل - مېلىنى قەرز ئالغۇچىغا بېرىپ تۇرۇپ، ئۇنى ئۆسۈمى بىلەن قايتۇرۇپ ئالدىغان كىشىدۇر. بۇنداق ئادەم ئاللاھنىڭ ۋە كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە شەكسىز مەلئۇندۇر. لېكىن ئىسلام ئۆزىنىڭ ھارام قىلىشتىكى قائىدىسى بويىچە بۇ جىنايەتنى ئۆسۈم يېگۈچىگىلا قارىتىپ قويماي، بەلكى ئۆسۈم يېگۈزگۈچىنىمۇ يەنى باشقىلاردىن ئالغان قەرزگە ئۆسۈم بېرىدىغاننىمۇ، ئۆسۈم كېلىشىمنى يازغۇچىنىمۇ ۋە ئۆسۈم كېلىشىمگە گۇۋاھ بولغۇچىلارنىمۇ بۇ جىنايەت گۇناھىغا شېرىك دەپ قارىدى.

ھەدىستە مۇنداق كۆرسىتىلگەن: « ئاللاھ تائالا ئۆسۈم يېگۈچىگە، يېگۈزگۈچىگە، ئۇنىڭغا گۇۋاھ بولغۇچىغا ۋە ئۇنى يازغۇچىغا لەنەت قىلغاندۇر »⁽¹⁾.

ئەگەر ئۆسۈم بەرگۈچى پەۋقۇلئادە جىددىي زۆرۈرەت تۈپەيلىدىن ئۆسۈم بىلەن قەرز ئېلىشقا مەجبۇر بولۇپ قالغان بولسا، تۆۋەندىكى شەرتلەر تېپىلسا، جازانىڭ گۇناھى پەقەتلا ئۆسۈم ئالغۇچىغا، گۇۋاھچىغا ۋە يازغۇچىغا بولىدۇ، قەرز ئالغۇچىغا بولمايدۇ:

1 - ئېھتىياج ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان تولۇقلىغۇچى ئېھتىياج بولماستىن، ھەقىقىي زۆرۈر ئېھتىياج بولمىشى شەرت. زۆرۈر ئېھتىياج دېگىنىمىز - ئەگەر قەرز ئالمىسا ھالاكەتكە چۈشۈپ قالىدىغان، ئوزۇق - تۆلۈك، سوغۇقتىن ساقلايدىغان كىيىم - كىچەك، يېقىلغۇ ۋە دورا قاتارلىقلاردا ھاياتىغا زۆرۈر بولغان نەرسىلەرنى ئۆسۈم بىلەن قەرز ئالمىسا باشقا ھېچقانداق يول بىلەن قامدىيالمايلىق ھالىتىدىكى مۇھتاجلىقتۇر. ئەمما پۇلنى تېخىمۇ ئاۋۇتۇش ياكى تىجارەت دائىرىسىنى تېخىمۇ كېڭەيتىش بولسا، بۇنداق زۆرۈر مۇھتاجلىق دائىرىسىگە كىرمەيدۇ.

2 - بۇنداق زۆرۈر ئەھۋالدا زۆرۈر بولغان مىقداردىن ئارتۇق قەرز ئالماسلىقى شەرت. مەسىلەن: توققۇز تەڭگىگە زۆرۈر ئېھتىياجى بولغان ئەھۋالدا ئون تەڭگىنى ئۆسۈم بىلەن قەرز ئالسا، ئۆسۈم گۇناھى يەنىلا ئۆسۈم بەرگىچىگىمۇ بولىدۇ.

3 - يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، ئۇ ماددىي قىيىنچىلىقتىن قۇرتۇلۇش ئۈچۈن بارلىق يوللارنى مېڭىپ بولغان بولمىشى شەرت.

(1) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى، نەسائى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان. تىرمىزى (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

مۇسۇلمان قېرىنداشلىرى ئۇنىڭغا ياردەم بېرىشى ۋاجىب. ناۋادا ئۆسۈم بىلەن قەرز ئېلىشتىن باشقا ھېچقانداق چارە تاپالمىسا، بۇنداق ئەھۋالدا ھاياتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن شۇ ئەھۋالغا لايىق قەرز ئالسا ئاللاھ كەچۈرىۋېتەر.

4 - بۇنداق مەجبۇر بولۇپ قالغاندا ئۆسۈملۈك قەرزنى ياقتۇرۇپ ئەمەس، كۆڭلىدە ئۇنىڭغا نەپەت بىلدۈرۈپ ئېلىشى شەرت. شۇنداق قىلغاندىلا ئاللاھ ئۇنىڭغا چىقىش يولى قىلىپ بېرىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەرز توغرىسىدا ئاللاھدىن پاناھ تىلەيدۇ

مۇسۇلمان كىشى بىلىشى كېرەك بولغان ئىسلام ئەھكاملىرىدىن بىرى بولسا: ئىسلام دىنىنىڭ مۇسۇلماننى تۇرمۇش ۋە كۈندىلىك ھاياتىدا ئوتتۇرا ھال بولۇشقا بۇيرىغانلىقىدۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

﴿ئىسرەپ قىلماڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن ئىسرەپ قىلغۇچىلارنى ياقتۇرمايدۇ﴾ [ئەنئام سۈرىسى 141 - ئايەت]

﴿وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا ﴿۲۶﴾ إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾

﴿ئىسرەپ قىلمىغىن، ئىسرەپ قىلغۇچىلار ھەقىقەتەن شەيتانلارنىڭ قېرىنداشلىرىدۇر﴾ [ئىسرە سۈرىسى 26 - 27 - ئايەت]
قۇرئان كەرىم مۆمىنلەردىن پۇل خەجلەشنى تەلەپ قىلغاندا، ئۇلاردىن پەقەت پۇل - مالىرىنىڭ بىر قىسمىنىلا خەجلەشنى تەلەپ

قىلغان. تاپقان پۇلىنىڭ بىر قىسمىنى خەجلىگەن كىشى ئادەتتە نامراتلىشىپ قالمايدۇ. بۇنداق ئوتتۇراھال بولۇش مۇسۇلماننى قەرز ئېلىشقا مۇھتاج قىلمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ قەرز ئېلىشنى مۇسۇلمان ئۈچۈن ياقىتۇرمىغان. چۈنكى قەرز دېگەن، ئەركىن، ھۆر ئادەمنىڭ نەزىرىدە كېچىسى غەم، كۈندۈزى خارلىقتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ قەرز توغرىسىدا ئاللاھدىن پاناھ تىلەپ مۇنداق دەيتتى: «ئى پەرۋەردىگارم! قەرزگە بوغۇلۇپ كىشىلەرگە خار بولماسلىق ئۈچۈن سەندىن پاناھ تىلەيمەن»⁽¹⁾. يەنە مۇنداق دېگەن: «كۈپۈر ۋە قەرز توغرىسىدا ئاللاھدىن پاناھ تىلەيمەن» بىرسى ئۇنىڭدىن: «ئى رەسۇلۇللاھ! كۈپۈر بىلەن قەرزنى بىر جۈپ دەپ قارامسەن؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋابەن: «ھەئە» دېگەن⁽²⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامىزىدا مۇنداق دەيتتى: «ئى ئاللاھ! مەن گۇناھ ۋە قەرزگە بوغۇلۇپ قېلىش توغرىسىدا سەندىن پاناھ تىلەيمەن» ئۇنىڭغا: «ئى رەسۇلۇللاھ! سەن قەرزگە بوغۇلۇپ قېلىشتىن بەك كۆپ پاناھ تىلەيدىكەنسەن» دېيىلگەندە، مۇنداق جاۋاب بەرگەن: «ئادەم قەرزگە بوغۇلۇپ قالغاندا، سۆزلىسە يالغان سۆزلەيدىغان، ۋەدە قىلسا ۋەدىسىدە تۇرمايدىغان بولۇپ قالىدۇ»⁽³⁾.

بۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەرزنىڭ ئەخلاققا بولغان خەۋپ - خەتىرىنى كۆرسەتكەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە ئۆلۈكنىڭ قەرزنى ئادا قىلماي ياكى قەرزنى ئادا قىلغۇدەك پۇل - مال قويۇپ كەتمىگەن ئادەم

(1) - ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام نەسائى ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

ئىكەنلىكىنى بىلسە، ئۇنىڭغا جىنازا نامىزى ئوقۇمايتتى، بۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنى بۇنداق ئاقىۋەتتىن ئاگاھلاندۇراتتى. كېيىنچە قەرزنى ئادا قىلماي تۇرۇپ ئۆلۈپ كەتكەنلەرنىڭ قەرزىنى جىھاد ئولجا - غەنېمەتلىرىدىن ئادا قىلىۋەتتى⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن:

«شەھىدىنىڭ قەرزىدىن باشقا ھەممە گۇناھى كەچۈرۈۋېتىلىدۇ»⁽²⁾.

مانا بۇ يوليورۇقلارغا ئاساسەن، مۇسۇلمان كىشى قاتتىق ھاجىتى بولمىسا قەرز ئالماسلىقى، قەرز ئېلىشقا مەجبۇر بولغاندا چوقۇم ئادا قىلىش نىيىتى بىلەن ئېلىشى كېرەك. ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «كىمكى ئادا قىلىش نىيىتى بىلەن قەرز ئالسا، ئاللاھ ئۇنىڭدىن ئادا قىلىۋېتىدۇ، كىمكى قايتۇرۇپ بەرمەسلىك نىيىتىدە قەرز ئالسا، ئاللاھ ئۇنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ»⁽³⁾.

ئەگەر موھتاج بولۇپ قالغان چاغدا ئالغان ئۆسۈمىسىز قەرزنىڭ ئەھۋالى بۇنداق بولىدىغان بولسا، جازانە ئۆسۈملىرى بىلەن قەرز ئالسا ئەھۋال نېمە بولماقچى؟

ئارتۇق باھادا نېسى سېتىش

بۇ يەردە شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، مۇسۇلمان كىشى بىر نەرسىنى نەق پۇل بىلەن سېتىۋالسىمۇ بولىدۇ ياكى رازىلىشىپ پۇلىنى كېچىكتۈرۈپ بەرسىمۇ بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

(1) - ئىمام مۇسلىم ھەزرىتى جابىر ۋە ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇلاردىن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئۆيىدىكىلەرگە بىر يەھۇدىدىن نېسىگە ئاشلىق سېتىۋېلىپ،
ئۇنىڭغا بىر ساۋۋتى رەنىگە قويغان⁽¹⁾.

ئەگەر ساتقۇچى خۇددى بۈگۈنكى كۈنلەردە كۆپىنچە
تجارەتچىلەر قىلىۋاتقاندا، كېچىكتۈرۈش سەۋەبىدىن باھانى
ئاشۇرسا، بەزى فەقھلەر زاماننىڭ مۇقابىلىگە مالنىڭ ئاۋۋىشى
جەھەتتىن جازانىگە ئوخشاپ قالغانلىقىغا ئاساسلىنىپ بۇنداق
سودىنى ھارام دەپ قارىغان.

ئەمما ئالىملارنىڭ كۆپچىلىكى ئۇنى جائىز دەپ قارىغان.
چۈنكى ھەرقانداق نەرسە ئەسلىدە ھالال بولسۇن، ھارام دەيدىغانغا
بىر دەلىل يوق. ھەمدە بۇ سودا جازانىگە بەزى جەھەتتىن
ئوخشىسىمۇ ھەممە جەھەتتىن ئوخشاپ قالمايدۇ. ساتقۇچى بەزىبىر
نەرسىنى كۆزدە تۇتۇپ باھانى ئاشۇرسا بولىدۇ. ئەمما باھا
باشقىلاردىن ئورۇنسىز پايدىلىنىۋېلىش ۋە ئېنىق زۇلۇم قىلىشقا
ئېلىپ بارىدىغان دەرىجىدە ئاشۇرۇلسا، باھانى ئاشۇرۇش ھارام
بولسۇن.

ئىمام شەۋكانى مۇنداق دەيدۇ: «ھەنەفىيلەر ۋە شافىئىيلەر،
زەيد ئىبنى ئەلى⁽²⁾، ئەلمۇئەييىد بىللاھ⁽³⁾ ۋە ئالىملارنىڭ
كۆپچىلىكى جائىزلىقىنى بىلدۈرىدىغان دەلىللەرنىڭ ئومۇمىغا
ئاساسەن بۇ سودىنى جائىز دەپ قارىغان، دەلىللەر بۇنى ئېنىق
كۆرسىتىدۇ»⁽⁴⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - زەيد ئىبنى ئەلى ئىبنى ھۈسەين ئىبنى ئەلى ئىبنى ئەبى تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، كاتتا ئالىم

ۋە زەيدىيە مەزھىبىنىڭ ئىمامى، ھ 120 - ياكى 121 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - ئەلمۇئەييىد بىللاھ: ئەھمەد ئىبنى ئەلھۈسەين ئىبنى ھارۇن، ئەھلى بەيتكە مەنسۇپ، زەيدىيە

مەزھىبى ئالىملىرىدىن. ھ 411 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(4) - (نەبىلۇل ئۇتار)، 5 - توم، 153 - بەتكە قاراڭ. ئىمام شەۋكانى يەنە مۇنداق دەيدۇ: "بىز بۇ

مەسىلە ئۈستىدە ئايرىم بىر رسالە تۈزۈپ، ئۇنى تولۇق دەلىللەر بىلەن تەتقىقلاپ چىقتۇق.

رسالەنىڭ ئىسمى: (شفاء العليل في حكم زيادة الثمن لمجرد الأجل).

مالغا ئالدىن پۇل ئۆتكۈزۈپ قويۇش

يۇقىرىقى مەسىلىنىڭ ئەكسىچە، مۇسۇلمان كىشى مالنىڭ پۇلىنى نەق بېرىپ، مالنى مەلۇم مۇددەتتە كېيىن تاپشۇرۇۋالسىمۇ بولىدۇ، بۇ ئىسلام فقھىدا (سەلەم) دەپ ئاتىلىدۇ.

بۇ، مەدىنىدە بولۇپ كەلگەن بىر خىل سودا مۇئامىلىسى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئىسلام شەرىئىتىنىڭ مۇئامىلىلەردىكى تۈزۈمىگە ئۇيغۇن قىلىش ئۈچۈن بەزى ئۆزگەرتىشلەرنى كىرگۈزۈپ ئۇنىڭغا بىر قانچە شەرتلەرنى بەلگىلىگەن.

ھەزرىتى ئىبنى ئابباس مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەندە كىشىلەرنىڭ مېۋىلەرگە بىر يىل ياكى ئىككى يىل بۇرۇن پۇل ئۆتكۈزۈپ قويۇپ سودا قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ مۇنداق دېگەن:

«كىمكى مالغا ئالدىن پۇل ئۆتكۈزۈپ قويدىكەن، كەمچەننى ئېنىق، ئېغىرلىقنى ئېنىق ۋە مالنى تاپشۇرۇپ ئالدىغان ۋاقىتنى ئېنىق بەلگىلەپ پۇل ئۆتكۈزسۇن»⁽¹⁾.

كەمچەندە، ئېغىرلىقتا ۋە مۇددەتتە مۇشۇنداق بەلگىلىۋېلىش بولسا، سودىدا نامەلۇملۇق ۋە تالاش - تارتىش بولمايدۇ.

مەدىنىلىكلەر يەنە مۇئەييەن دەرەخلەرنىڭ مېۋىسىگە ئالدىن پۇل ئۆتكۈزۈپ قويۇشنى، بۇنداق سودىلاردا نامەلۇملۇق بولغاچقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن توسىتى، چۈنكى، ئاشۇ

(1) - ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

بەلگىلەنگەن دەرەخلەرگە ئاپەت تېگىپ قېلىپ، مېۋە بەرمەي قېلىشى مۇمكىن.

دېمەك: بۇنداق سودا - مۇئامىلىنىڭ ساغلام شەكلى: مۇئەييەن دەرەخنىڭ مېۋىسىنى ياكى مۇئەييەن زېمىننىڭ بۇغدىيىنى دەپ شەرت قىلماي، مۇنچە كىلو ياكى مۇنچە چارەك دەپ ئۆلچەمنى شەرت قىلىپ سودىلىشىشتۇر.

ئەگەر بۇ كېلىشىمىدە دېھقاندىن ئورۇنسىز پايدىلىنىۋېلىش بولۇپ قالسا، سودا بۇنداق ئەھۋالدا ھارام بولۇپ قالىدۇ.

ئىش بىلەن دەسمايىنىڭ ھەمكارلىشىشى

بەزى كىشىلەر مۇنداق دېيىشى مۇمكىن: «ئاللاھ تائالا تالانت ۋە ئىقتىدارنى ھېكمەت بىلەن مەلۇم مىقداردا تارقاتقان، كۆپىنچە ئەھۋالدا كىشىدە ئىقتىدار ۋە تەجرىبە بولغىنى بىلەن، قولىدا كۆپ پۇل بولمايدۇ ياكى پەقەتلا پۇلى يوق بولىدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە، يەنە بىر كىشىدە كۆپ پۇل بولغىنى بىلەن تەجرىبىسى ئاز ياكى پەقەتلا تەجرىبىسى بولىدۇ. ئۇنداقتا پۇل ئىگىسى تەجرىبە ئىگىسىگە پۇلىنى بەرسە، پۇلىنى ئىشلىتىپ پايدا تاپسا، پۇل ئىگىسى تەجرىبە ۋە كۈچ ئىگىسىدىن، تەجرىبە ۋە كۈچ ئىگىسى پۇل ئىگىسىدىن پايدىلانسا بولمامدۇ؟ بولۇپمۇ بەزى چوڭ ئىشلار كۆپ كىشىلەرنىڭ پۇل ۋە كۈچ بىلەن ھەسسە قوشىشىغا قاراپ قالىدۇ. بەزى كىشىلەر ئارتۇق كۆپ پۇلى بولغان بىلەن ئۇنى ئىشلىتىشكە ئىقتىدارى ياكى ۋاقتى بولمايدۇ. ئۇنداقتا بۇ پۇللار تەجرىبە ئىگىلىرىنىڭ باشقۇرۇشىدىكى چوڭ ئىشلاردا ئىشلىتىلسە بولمامدۇ؟»

جاۋاب: ئىسلام شەرىئىتى پۇل ئىگىسى بىلەن تەجرىبە ۋە كۈچ ئىگىسىنىڭ ھەمكارلىشىشىنى توسىمىغان. لېكىن ئىسلام شەرىئىتى بۇ ھەمكارلىقنى ئادىل ۋە مۇستەھكەم ئۇل ئۈستىگە قۇرغان. ئەگەر پۇل ئىگىسى ئىش ئىگىسى بىلەن شېرىكلىككە رازى بولغان بولسا، بۇ شېرىكچىلىكنىڭ بارلىق نەتىجىلىرىگە مەسئۇل بولۇشنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك. شۇڭا ئىسلام شەرىئىتى فەقەھلەر (مۇزارابە) ياكى (قىراز) دەپ ئاتىغان بۇنداق كېلىشىملەردە پايدا ئالغاندا پايدىغا ھەر ئىككى تەرەپنىڭ شېرىك بولۇشىنى، زىيان تارتقاندىمۇ زىيانغا ھەر ئىككى تەرەپنىڭ شېرىك بولۇشىنى شەرت قىلىدۇ. ھەربىر تەرەپنىڭ ئالدىنقى پايدا - زىيىنى ئىككى تەرەپنىڭ كېلىشىشىگە قاراپ بولىدۇ. مەسىلەن: ئۇلار بىر تەرەپكە %50 ياكى %30 ياكى %25 ياكى ئۇنىڭدىن ئاز ياكى ئۇنىڭدىن كۆپ بەلگىلەپ، قالغىنىنى يەنە بىر تەرەپكە بەلگىلىسە بولىدۇ. دېمەك: پۇل ئىگىسى بىلەن ئىش ئىگىسى ئوتتۇرىسىدىكى ھەمكارلىق ئىككى تەڭتۇش شېرىكنىڭ ھەمكارلىقىدىن ئىبارەت بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە پايدا - زىياندىن ئاز بولسۇن ياكى كۆپ بولسۇن مەلۇم پىرسەنت بەلگىلەنگەن بولىدۇ. ئەگەر پايدا تېپىلسا، پايدىنى بەلگىلەنگەن شەرت بويىچە بۆلىشىدۇ. ناۋادا زىيان تارتىپ قالسا، تارتقان زىيان بۇرۇن تاپقان پايدىدىن چىقىرىلىدۇ. ناۋادا تارتقان زىيان چىققان پايدىنى يەپ كېتىپ پايدىدىن ئېشىپ چۈشسە، ياكى تېخى ھېچ پايدا ئالمىغان بولسا، ئېشىپ چۈشكەن مىقداردا زىيان دەسمايىگە بولىدۇ. بۇ ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس، چۈنكى پۇل ئىگىسى پۇلدىن بىر قىسمىنى زىيان تارتقان بولىدۇ. ئۇنىڭ شېرىكى بولغان كۈچ ئىگىسىمۇ ئاقتۇرغان تەرىنى ۋە سەرپ قىلغان كۈچىنى زىيان تارتقان بولىدۇ.

بۇنداق كېلىشىمىدە ئىسلامنىڭ تۈزۈمى ئەنە شۇنداق. ئەمما، ھەسسەلەپ كۆپ پايدا بولسىمۇ ياكى قاتتىق ئېغىر زىيان بولسىمۇ ئاشمايدىغان ياكى كېمەيدىغان تولۇق كاپالەتلىك پايدا بەلگىلەش بولسا، ئېنىق ئادىللىققا خىلاپلىق قىلغانلىق، كۈچ ئىگىسىگە قارشى پۇل ئىگىسىگە يان باسقانلىق، ھاياتنىڭ ئېلىپ - بېرىدىغان قانۇنىيىتى بىلەن كەجلەشكەنلىك، ھەمدە ھېچقانداق ئىش قىلماي ۋە ھېچقانداق خەتەرگە يولۇقماي كەسكىن پايدىنى كۆزلەشكە قىزىقتۇرۇشنىڭ دەل ئۆزىدۇر. مانا بۇ مەينەت جازانىنىڭ روھىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زېمىن ئىگىسى بىلەن كۈچ ئىگىسى ئوتتۇرىدىكى تېرىقچىلىق كېلىشىمىنى تۈزگەندە، كېلىشىمدە ئىككى تەرەپنىڭ بىرسىگە، مۇئەييەن بىر زېمىننىڭ ھوسۇلىنى ياكى ھوسۇلدىن بىر چارەك ياكى بىر تاغار دەپ مۇئەييەن بىر مىقدارنى بەلگىلەشنى چەكلىگەن⁽¹⁾. چۈنكى بۇ، جازانخورلۇققا ۋە قىمارۋازلىققا ئوخشاپ قالىدۇ. بەلكى، زېمىن شۇ بىرەيلەنگە بەلگىلەنگەن بىر چارەك ياكى بىر تاغاردىن باشقا ھوسۇل بەرمەسلىكى مۇمكىن، ياكى پەقەتلا ھوسۇل بەرمەسلىكىمۇ مۇمكىن. بۇنداق ئەھۋالدا پۈتۈن پايدىمۇ بىرەيلەنگە، پۈتۈن زىيانمۇ بىرەيلەنگە بولغان بولىدۇ. مانا بۇنى ئادالەت قوبۇل قىلمايدۇ.

تېرىقچىلىق كېلىشىمىنى بۇزىۋېتىدىغان شەرتلەرنى ئېنىق چەكلىگەن يۇقىرىقى ھەدىس، مېنىڭ قارىشىمچە ئالىملارنىڭ پۇل بىلەن ئىش قىلىش كېلىشىمىدە ئىككى تەرەپنىڭ بىرىگە ھەرقانداق

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئەھۋال ئاستىدا كاپالەتلىك پايدا بەلگىلەنمەسلىك شەرتىنى قويۇشقا بىردەك ئىتتىپاقلىشىشنىڭ ئاساسدۇر⁽¹⁾.

ئۇلارنىڭ قارشىچە: بۇ يەردىكى پۇل ئىشلىتىش كېلىشىمى بىلەن، ئۇ يەردىكى تېرىقچىلىق كېلىشىمنىڭ بۇزۇلۇش سەۋەبى ئوخشاش. ئۇلارنىڭ دېيىشىچە: ئەگەر بىرەيلەنگە مەلۇم مىقداردا پۇل بەلگىلىسە، بەلكى شۇ مىقداردىن ئارتۇق پايدا ئالالماي قېلىشى مۇمكىن، بۇنداق ئەھۋالدا ئۇ تەرەپ پايدىنىڭ ھەممىنى ئالغان بولىدۇ. بەلكى پەقەت پايدا ئالالماسلىقىمۇ مۇمكىن... بەلكى ئىنتايىن كۆپ پايدا بولۇپ قېلىشىمۇ مۇمكىن. بۇنداق ئەھۋالدا مەلۇم مىقداردا پايدا بەلگىلىگەن كىشى زىيان تارتىپ قالىدۇ⁽²⁾.

مانا بۇ، ھەرقانداق مۇئامىلىنى ئېنىق، مەھكەم ئادالەت ئۈستىگە قۇرىدىغان ئىسلام روھىغا مۇۋاپىقتۇر.

دەسمايە ئىگىلىرىنىڭ شېرىكلىشىشى

مۇسۇلمان كىشى پۇل - مېلىنى خالىغان بىر ئىشقا سېلىپ پايدا ئالسا بولغىنىدەكلا، پۇلىنى باشقا بىر تەجرىبە ئىگىسىگە بېرىپ پۇل ئىشلىتىش كېلىشىمى بويىچە پايدا ئالسىمۇ بولىدۇ. تىجارەت، سانائەت ياكى ھەرقانداق ئىش - ئوقەتلەردە باشقا پۇل

(1) - دوكتور مۇھەممەد يۈسۈپ مۇسا (ئىسلام ۋە ھازىرقى قىيىن مەسىلىلەر) دېگەن رسالىسىدە شەيخ مۇھەممەد ئەبدۇھ بىلەن شەيخ ئابدۇل ۋاھاب خاللاڧنىڭ: "فەقھلەرنىڭ پۇل بىلەن ئىش قىلىش كېلىشىمىگە قويۇۋالغان بۇ شەرتىگە يا قۇرئاندىن ياكى سۈننەتتىن دەلىل يوق" دېگەنلىكىنى نەقىل قىلىپ، ئۇ ئىككىيلەننىڭ قارىشىغا بىرقەدەر مايىل بولغان. لېكىن مېنىڭ قارىشىمچە: تېرىقچىلىق كېلىشىمىدە كەلگەن ھەدىس باشقا كېلىشىملەرنى قىياس قىلىشقا ئاساس بولالايدۇ. ۋاللاھۇ ئەلەم.

(2) - (ئەلمۇغنى) 5 - توم، 34 - بەتكە قاراڭ.

ئىگىلىرى بىلەن شېرىكلىشىپ پايدا ئالسىمۇ بولىدۇ. چۈنكى بەزى ئىشلار كۆپىنىڭ ئەقلىگە، كۆپىنىڭ كۈچىگە ۋە كۆپىنىڭ دەسمايسىگە قاراشلىق بولۇپ قالىدۇ. بۇنداق ئىشلارنى قىلىشقا بىر كىشى يالغۇز كېلىدۇ. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾

﴿ياخشى ئىشقا ۋە تەقۋادارلىققا ياردەملىشىڭلار﴾ [مائىدە

سۈرىسى 2 - ئايەت]

شەخس ۋە جەمئىيەتكە ياخشىلىق ئېلىپ كېلىدىغان ياكى ئۇنىڭدىن يامانلىقنى توسىدىغان ھەرقانداق ئىش ئەگەر ياخشى نىيەت بىلەن قىلىنسا، ياخشى ئىش ۋە تەقۋادارلىققا كىرىدۇ.

دېمەك: ئىسلام بۇنداق شېرىكلىشىپ قىلغان ئىشلارغا رۇخسەت قىلىپلا قالماستىن، بەلكى ئۇ ئىش ئاللاھ ھالال قىلغان دائىرە ئىچىدە بولۇپ جازانە، ئالدامچىلىق، زۇلۇم، تاماخورلۇق ۋە ھەرخىل خىيانەت قاتارلىق يامان ئىشلاردىن يىراقلا بولىدىكەن، ئىسلام بۇ ئىشنى قوللاپ قۇۋۋەتلەپ، ئۇنىڭغا دۇنيادا ئاللاھنىڭ بەرىكىتى، ئاخىرەتتە ساۋابى ئاتا قىلىنىدىغانلىقىغا ۋەدە بېرىدۇ. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ:

﴿شېرىكلەر بىر - بىرىگە خىيانەت قىلمىسلا، ئاللاھنىڭ قولى

ئۇلار بىلەن بىللە، ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرى شېرىكىگە خىيانەت قىلسا، ئاللاھ ئۇلاردىن قولىنى ئۈزىدۇ﴾⁽¹⁾.

ئاللاھنىڭ قولى: مۇۋەپپەقىيەت قىلىش، ياردەم بېرىش ۋە بەرىكەت

بېرىشتىن كىنايدۇر.

(1) - ئىمام دارقۇتنى رىۋايەت قىلغان.

بىر ھەدىس قۇدىسىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿ئىككى شېرىك بىر - بىرىگە خىيانەت قىلمىسلا، مەن ئۇلارنىڭ ئۈچىنچىسىمەن (يەنى ئۇلارنىڭ مېلىغا بەرىكەت ئاتا قىلىمەن، ئۇلارنىڭ ماللىرىنى ساقلايمەن)، ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرى شېرىكىگە خىيانەت قىلسا، مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن چىقىپ كېتىمەن (يەنى بەرىكەتنى كۆتۈرۈۋېتىمەن)﴾⁽¹⁾.

بۇ ھەدىسنىڭ يەنە باشقا بىر رىۋايىتىدە كېلىشىچە:

«ئۇلارنىڭ ئارىسىغا شەيتان كىرىدۇ» دېگەن⁽²⁾.

سۇغۇرتا شىركەتلىرى

يېڭى پەيدا بولغان مۇئامىلىلەر ئىچىدە (سۇغۇرتا شىركەتلىرى) دەپ ئاتالغان مۇئامىلە بار بولۇپ، بۇ مۇئامىلە: ھايات سۇغۇرتىسى ۋە ھادىسە - ئاپەتلەر سۇغۇرتىسى قاتارلىق بىرقانچە تۈرگە بۆلىنىدۇ. ئۇنداق بولسا بۇ شىركەتلەرنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟ ئىسلام بۇنىڭغا قانداق قارايدۇ؟

بۇ سۇئاللارغا جاۋاب بېرىشتىن بۇرۇن سۇغۇرتا شىركەتلىرىنىڭ تەبىئىتىگە، ھەمدە سۇغۇرتىغا قاتناشقان كىشى بىلەن سۇغۇرتا شىركىتىنىڭ مۇناسىۋىتىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىگە قاراپ باقايلى. ياكى باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، مۇنداق سۇئال قويۇپ باقايلى: سۇغۇرتا شىركىتىدە سۇغۇرتىغا قاتناشقان كىشى سۇغۇرتا شىركىتىگە قاتناشقان بولامدۇ؟ ناۋادا شۇنداق بولىدىغان

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان، ھاكىم (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

(2) - بۇ قوشۇمچىنى رازىين جامىئىدە رىۋايەت قىلغان.

بولسا، ئىسلام كۆرسەتمىلىرى بويىچە سۇغۇرتىغا قاتناشقان ھەربىر كىشى پايدا - زىيان تۈزۈمىگە بوي سۇنۇشى كېرەك.

ھادىسە - ئاپەتلەرگە قارشى سۇغۇرتىدا سۇغۇرتىغا قاتناشقۇچى، بىر يىلدا مەلۇم مىقداردا پۇل تۆلەيدۇ. ئەگەر سۇغۇرتا قىلغان دۇكان، زاۋۇت - كارخانا، ماشىنا قاتارلىقلار ھادىسە - ئاپەتكە ئۇچرىماي سالامەت قالسا، سۇغۇرتا شىركىتى تۆلەنگەن پۇلنىڭ ھەممىگە ئىگە بولغان بولىدۇ - دە، ئۇنىڭدىن ھېچنەرسە قايتۇرۇلمايدۇ. ناۋادا ئۇنىڭغا بىر ھادىسە ياكى ئاپەت يۈز بەرسە، كېلىشكەن مىقداردا تۆلەپ بېرىدۇ. بۇ مۇئامىلە تىجارەت ۋە ئۆزئارا شېرىكلىشىش تەبىئىتىدىن ئىنتايىن يىراقتۇر.

ھايات سۇغۇرتىسىغا كەلسەك، ئەگەر 2000 دوللەر مىقدارىدىكى بىر ھايات سۇغۇرتىسى بار دەپ قارىساق، بۇنىڭغا قاتناشماقچى بولغان بىر كىشى بىرىنچى قېتىملىق سۇغۇرتىغا قاتنىشىش پۇلىنى تۆلەپ بولغاندىن كېيىن ئۆلۈپ كېتىپ قالسا، ئۇ كىشى 2000 دوللەرنى تولۇق ئېلىشقا ھەقلىق بولغان بولىدۇ. ناۋادا ئۇ تىجارەت شېرىكى بولغان بولسا، ئۆز پۇلى بىلەن پۇلنىڭ پايدىسىدىن باشقا نەرسىگە ھەقلىق بولمىغان بولاتتى.

بۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ كىشى سۇغۇرتا شىركىتىگە بىر مۇددەت پۇل تۆلەپ بولغاندىن كېيىن بەدەل تۆلىيەلمەي قالسا ياكى سۇغۇرتىدىن چېكىنىشىنى خالىسا، بۇرۇن تۆلەپ بولغان بەدەللىرىنىڭ ھەممىنى ياكى كۆپ بىر قىسمىنى زىيان تارتقان بولىدۇ. دېمەك: بۇنداق كېلىشىم ئاز دېگەندە بۇزۇق شەرتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان كېلىشىمدىن ئىبارەت بولىدۇ.

«سۇغۇرتا شىركىتى بىلەن سۇغۇرتىغا قاتناشقۇچى ئۆزئارا رازى بولدى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئەتلىرىنى ئۆزلىرى بىلىشىدۇ»

دېگەندەك سۆزلەرنىڭ پەقەت قىممىتى يوق. چۈنكى جازانىدە، ئۆسۈم يېگۈچى بىلەن ئۆسۈم تۈلگۈچى ھەر ئىككى يەلەن رازىلىشىدۇ، قىمار ئوينىغۇچىلارمۇ رازىلاشقان ھالەتتە ئوينىدايدۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ مۇئامىلىلىرى يالغۇز بىر تەرەپنىڭلا پايدىسى، ياكى زۇلۇم ياكى باشقىلارنىڭ ھەققىنى ئورۇنسىز يەۋېلىش قاتارلىقلارنى مەقسەت قىلغاچقا، ئۇلارنىڭ رازىلىقى ئىناۋەتسىز بولىدۇ.

دېمەك: ھەرقانداق مۇئامىلىدە ئاساس _ ئادالەتتۇر. باشقىلارغا زىيان يەتكۈزۈش ھارامدۇر.

سۇغۇرتا شىركەتلىرى ھەمكارلىشىش قۇرۇلمىلىرىمۇ؟

ئەگەر سۇغۇرتا شىركىتى بىلەن سۇغۇرتىغا قاتناشقۇچى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ھېچقايسى جەھەتتىن شېرىك بىلەن شېرىكى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە ئوخشىمىسا، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت نېمە مۇناسىۋىتى بولماقچى؟ بۇ ھەمكارلىشىش مۇناسىۋىتىمۇ يا؟ ئۇنداق بولمىسا بۇ ئورۇنلار بىر گورۇپ ئىئانە قىلغۇچىلار ئۆزئارا بىر - بىرىگە ياردەم قىلىش مەقسىتىدە مەلۇم مىقداردا قاتنىدىغان ھەسسگە تايىنىدىغان ھەمكارلىشىش قۇرۇلمىلىرىمۇ؟

لېكىن ھەرقانداق بىر جامائەت ئۆز ئەزالىرىنىڭ بېشىغا كەلگەن ئاپەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىشتا ساغلام ھەمكارلىشىشى ئۈچۈن، بۇ مەقسەتتە توپلىنىدىغان پۇل - ماللارغا بىرقانچە شەرت قويۇلىدۇ:

1 - ھەربىر كىشى قېرىنداشلىق ھەققىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ئۆز پۇلىدىن بىر كىشىلىك ھەسسنى ئىئانە شەكلىدە بېرىشى،

مۇشۇنداق توپلانغان پۇللاردىن مۇھتاجلارغا ياردەم قىلىنىشى كېرەك.

2 - ئەگەر توپلانغان بۇ مەبلەغنى ئىشقا سېلىپ كۆپەيتمەكچى بولغاندا، ئىسلام يول قويغان ھالال يوللار ئارقىلىقلا ئىشقا سېلىنىشى كېرەك.

3 - ھادىسىگە ئۇچراپ قالسا مەلۇم مىقداردا بىر مەبلەغ قايتۇرىۋېلىش شەرتى بىلەن بىرنەرسە ئىئانە قىلىشقا بولمايدۇ. لېكىن جامائەتنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ ئۇنىڭغا جامائەت پۇلىدىن زىياننىڭ ھەممىنى ياكى بىر قىسمىنىڭ ئورنىنى تولۇقلايدىغان بىر مىقداردىكى مەبلەغ بېرىلىدۇ.

4 - ئىئانە دېگەن بەدەلسىز بېرىلگەن نەرسە ياكى ياردەمدۇر. ئۇنىڭدىن يېنىۋېلىش ھارامدۇر. ئىئانە قىلىنسا بۇ ھەقتىكى شەرىئەت ھۆكۈمى رىئايە قىلىنىشى كېرەك⁽¹⁾.

بەزى ئىسلام ئەللىرىدە ھەمكارلىشىش جەمئىيەتلىرى مۇشۇ شەرتلەرگە ئۇيغۇن پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ. بۇنداق جەمئىيەتلەردە ھەرىكىتى ئىئانە تەرىقىدە ئايلىق بەدەل تۆلەيدۇ. ئەمما ئۇ، تۆلىگەن بەدەللىرىنى قايتۇرىۋالالمايدۇ ياكى ئۇنىڭدىن يېنىۋالالمايدۇ، ياكى بەدەل تۆلىگەندە ئاپەتكە ئۇچرىغاندا مەلۇم مىقداردا مەبلەغ قايتۇرۇپ ئېلىشنى شەرت قىلمايدۇ.

سۇغۇرتا شىركەتلىرىگە بولۇپمۇ ھايات سۇغۇرتىسىغا يۇقىرىدىكى شەرتلەر ھېچقايسى جەھەتتىن ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. چۈنكى:

(1) - شەيخ مۇھەممەد غازالى: (ئىسلام ۋە سوتسىيالىزم مېتودلىرى)، 131 - بەتكە قاراڭ.

1 - سۇغۇرتىغا قاتناشقۇچى شەخسلەر پۇلنى ئىئانە قىلىش مەقسىتىدە بەرمەيدۇ. پۇل تۆلىگەندە ئىئانە قىلىش ئۇلارنىڭ خىيالىغىمۇ كېلىپ باقمايدۇ.

2 - سۇغۇرتا شىركەتلىرى قولىدىكى پۇل - مەبلەغلەرنى ھارام قىلىنغان جازانە - ئۆسۈم ئىشلىرىدا كۆپەيتىدۇ. مۇسۇلمان كىشى جازانە ئارىلاشقان ئىشقا قاتناشسا بولمايدۇ.

3 - سۇغۇرتىغا قاتناشقۇچى شەخس، شەرت قىلىنغان مۇددەت توشقاندىن كېيىن نەچچىگە بۆلەپ تۆلىگەن پۇلنىڭ ھەممىنى ئېلىپلا قالماي، ئۇنىڭ بىلەن بىللە بىر مىقدار ئارتۇق پۇلنى قېتىپ ئالىدۇ، بۇ ئۆسۈم بولماي نېمە؟

ھەمدە سۇغۇرتا تۈزۈمىنىڭ ھەمكارلىشىش روھىغا زىت كېلىدىغان تەرەپلىرىدىن بىرى بولسا: قول ئىلكىدە بار بايغا، مۇھتاج كەمبەغەلگە قارىغاندا كۆپرەك بېرىشتۇر. چۈنكى باي شەخس چوڭراق مەبلەغ بىلەن سۇغۇرتىغا قاتنىشىدۇ، شۇڭا ئۆلۈم ياكى ئاپەت يۈز بەرگەندە بايغا كەمبەغەلدىن كۆپرەك نېسىۋە بېرىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە بولسا، ھەمكارلىشىش دېگەن مۇھتاجغا باشقىلاردىن كۆپرەك بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ.

4 - كىمكى سۇغۇرتا كېلىشىمىدىن يانماقچى بولسا، قايتۇرۇپ ئالىدىغان پۇلنىڭ كۆپ قىسمى كېمەيتىلىدۇ، بۇ كېمەيتىش ئىسلام شەرىئىتىدە ئورۇنسىز كېمەيتىشتۇر.

مېنىڭچە: ئاپەتكە قارشى سۇغۇرتا كېلىشىمىگە بىرقانچە تۈزىتىش كىرگۈزۈش ئارقىلىق ئۇنى ئىسلامغا ئۇيغۇن مۇئامىلەلەرگە يېقىن بىر شەكىلگە كەلتۈرۈش مۇمكىن. ئۇ بولسىمۇ: (بەدەل ئېلىش شەرتى بىلەن ئىئانە قىلىش كېلىشىمى) بولۇپ، بۇ كېلىشىمگە قاتناشقۇچى شەخس شىركەتكە تۆلەيدىغان

پۇلنى كېيىنچە بېشىغا كېلىدىغان بالايى - ئاپەتلەرنى يەتتىگىلىتىش ئۈچۈن شىركەتتىن پۇل ئېلىش شەرتى بىلەن شىركەتكە ئىئانە قىلىدۇ، بۇنداق مۇئامىلە بەزى ئىسلام مەزھەبلىرىدە جائىزدۇر.

ناۋادا سۇغۇرتا كېلىشىمى ئۇنىڭغا ئۆزگەرتىلسە، ھەمدە شىركەتنىڭ بارلىق مۇئامىلىلىرى جازانە - ئۆسۈم ئىشلىرىدىن پۈتۈنلەي خالىي بولسا، بۇنداق كېلىشىم جائىزلىققا يۈزلىنىدۇ. ئەمما ھايات سۇغۇرتىسى مېنىڭچە، ئىسلام يول قويغان مۇئامىلىلىرىدىن خېلىلا يىراق.

ئىسلام سۇغۇرتا تۈزۈمى

ئىسلامنىڭ بۈگۈنكى سۇغۇرتا شىركەتلىرىنىڭ ھازىرقى شەكلى ۋە ھازىرقى مۇئامىلىلىرىگە قارشى تۇرغانلىقى، ئىسلامنىڭ سۇغۇرتا قىلىش (ئامانلىققا كاپالەتلىك قىلىش) مەسلىسىگە تۈپتىن قارشى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرمەيدۇ. ئەكسىچە، ئىسلام ھازىرقى سۇغۇرتا تۈزۈمىگە مەزمۇن ۋە ئۇسۇل جەھەتتىن قارشى كېلىدۇ. ئەمما، ئىسلامنىڭ مۇئامىلە تۈزۈمىگە زىت كەلمەيدىغان باشقىچە سۇغۇرتا قىلىش ئۇسۇللىرى تېپىلسا، بۇنداق ئەھۋالدا ئىسلام ئۇنى قوللاپ قارشى ئالىدۇ.

بۇنىڭدىن قەتئىينەزەر، شۈبھىسىزكى، ئىسلام، ئىسلام دۆلىتىگە تەۋە بولغانلارنىڭ ئامانلىقىغا ئۆزىگە خاس ئۇسۇل بىلەن كاپالەتلىك قىلغان. بۇنداق كاپالەتلىك قىلىش يا جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئۆزئارا بىر - بىرىگە كاپالەتلىك قىلىشى ئارقىلىق ياكى ھۆكۈمەت ۋە دۆلەت خەزىنىسى ئارقىلىق بولىدۇ. چۈنكى، دۆلەت

خەزىنىسى ئىسلام ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدىكى بارلىق گەرەجدانلار ئۈچۈن ئومۇمىي سۇغۇرتا شىركىتىدۇر.

ئىسلام شەرىئىتىدە يەنە: شەخسلەرنى ئاپەت يۈز بەرگەندە ئامان قىلىش، ئۇلارنىڭ بېشىغا كەلگەن بالايى - ئاپەتلەرنىڭ تەسىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ كېتىشكە كاپالەتلىك قىلىش تۈزۈمى بار. بىز يۇقىرىدا بالايى - ئاپەتكە ئۇچرىغان كىشى باشقىلاردىن ياردەم سورىسا بولىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ ئۆتتۇق⁽¹⁾، بۇنىڭغا ئاساسەن بىر شەخس بالايى - ئاپەتكە ئۇچرىسا، زىياننىڭ ھەممىنى ياكى بىر قىسمىنى تولۇقلاش ئۈچۈن ھۆكۈمەتتىن ياردەم سورىسا بولىدۇ.

شۇنىڭدەك، ئۆلگەندىن كېيىن ۋارىسلىرىنى ئامان قىلىش تۈزۈمىنى شۇ ھەدىستە ئېنىق كۆرۈۋالالايمىز:

«مەن ھەربىر مۇسۇلمانغا ئۆزىدىن بەكرىق ئىگە بولمەن، كىمكى مال - دۇنيا قويۇپ كەتسە، مال - دۇنياسى ۋارىسلىرىغا قالدۇ، كىمكى قەرز ياكى كىچىك بالىلىرىنى قويۇپ كەتسە ماڭا قالدۇ، ئۇلارغا مانا مەن ئىگە»⁽²⁾.

ئىسلام ئۆز ئەۋلادلىرىنى ئامان قىلىش ئۈچۈن بەلگىلىگەن تۈزۈملىرىنىڭ ئەڭ كاتتىسى بولسا: زاكات بېرىلىدىغانلار قاتارىدىكى «قەرزگە بوغۇلۇپ قالغانلار» ئۈلۈشىدۇر. بۇرۇنقى ئالىملىرىمىزنىڭ بەزىلىرى «قەرزگە بوغۇلۇپ قالغۇچى» دېگەن سۆزنى: ئۆيى كۆيۈپ كەتكەن ياكى پۇل - مېلىنى كەلكۈن ئاپىتى ۋەيران قىلىۋەتكەن ياكى تىجارىتىنى ئاپەت ۋەيران قىلغان ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش كىشى دەپ چۈشەندۈرگەن.

(1) - بۇ كىتابنىڭ ھۈنەر - كەسىپ ۋە پۇل تېپىش بابىغا قاراڭ.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

بەزى فەقىھلەر بۇنداق كىشىگە، بۇرۇنقى ھالىتىگە قايتىپ قەدەنى رۇسلىۋېلىشى ئۈچۈن زىيىنى نەچچە مىڭ بولسىمۇ زاكات پۇلىدىن بېرىلسە بولىدۇ دەپ قارىغان⁽¹⁾.

زىرائەت زېمىنىدىن پايدىلىنىش

مۇسۇلمان كىشى تېرىلغۇ يەرگە ئىگە بولسا شەرىئەتكە ئۇيغۇن يوللار ئارقىلىق ئۇ زېمىندىن يا زىرائەت تېرىش ياكى جىرىم تىكىش ئارقىلىق ئوبدان پايدىلىنىشى كېرەك.

تېرىلغۇ يەرنى تېرىماي بىكارغا تاشلاپ قويۇش نېمەتنى بىكار قىلىۋەتكەنلىك ۋە مال - مۈلۈكنى زايى قىلىۋەتكەنلىك بولغانلىقتىن ئىسلام ئۇنى يامان كۆرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مالنى زايى قىلىۋېتىشتىن توسقان.

تېرىلغۇ يەر ئىگىسى يېرىدىن بىرقانچە شەكىلدە پايدىلىنىدۇ.

تېرىلغۇ يەردىن پايدىلىنىش ئۇسۇللىرى

بىرىنچى ئۇسۇل: يەردىن ئۆزى خەۋەر ئېلىپ زىرائەت تېرىپ تاكى مېۋە - ھوسۇل بەرگەنگە قەدەر ئۆزى سۇغۇرۇپ ئۆزى پەرۋىش قىلىش. بۇ ياخشى بىر ئىش بولۇپ، تىكىلگەن كۆچەت، تېرىلغان زىرائەتتىن ھەرقانداق بىر ئىنسان ياكى ھايۋان ياكى ئۇچارقۇشلار پايدىلىنىپلا قالسا، ئىگىسىگە ئاللاھ ساۋاب بېرىدۇ. پەيغەمبەر

(1) - بۇ ھەقتە تېخىمۇ كۆپىراق مەلۇمات ئۈچۈن بىزنىڭ (فقھۇززاكات) ناملىق كىتابىمىزنىڭ "ئەلغارمۇن" يەنى "قەرزگە بوغۇلۇپ قالغانلار" بابىغا قارالسۇن.

ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى ئىچىدە ئەنسالارنىڭ كۆپىنچىسى يەرلىرىنى ئۆزلىرى تېرىتتى.

ئىككىنچى ئۇسۇل: يەرنى ئۆز ئىگىسى تېرىيالمىدىغان بولۇپ قالسا، باشقىلارغا ئۆزىنىڭ سايمان، ئۇرۇق ۋە ياردەمچىلىرى بىلەن تېرىپ پايدىلىنىۋېلىشى ئۈچۈن بېرىپ تۇرۇپ، تېرىۋالغۇچىدىن ھېچقانداق بىرنەرسە ئالماسلىق. بۇ يولسا ئىسلام تەرغىب قىلغان ياخشى بىر ئىشتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «تېرىلغۇ يېرى بار ئادەم ئۇنى تېرىسۇن ياكى ئۇنى قېرىندىشىغا تېرىۋېلىشى ئۈچۈن بېرىپ تۇرسۇن»⁽¹⁾.

يەنە بىر ھەدىستە ھەزرىتى جابر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زامانىدا بىر مىقدار ھوسۇل ياكى باشقا نەرسىلەرنى بېرىپ يەرنى باشقىلارغا تېرىتتۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە مۇنداق دېدى: «كىمنىڭ يېرى بولسا ئۇنى ئۆزى تېرىيالىسا تېرىسۇن، بولمىسا قېرىندىشىغا بېرىپ تۇرسۇن، بولمىسا ئۇنى تاشلاپ قويسۇن»⁽²⁾.

دەسلەپكى دەۋردىكى بەزى ئالىملار بۇ ھەدىسنىڭ تاشقىرىدىن كۆرۈنگەن مەنىسىگە ئاساسەن: «زېمىندىن پايدىلىنىش پەقەت مۇشۇ ئىككى خىل يول ئارقىلىقلا بولىدۇ» دەپ قارىغان. ئۇلارنىڭ قارىشىچە: «ئۇنى ياكى ئۆزى تېرىشى ياكى ئۇنى تېرىپ پايدىلىنىۋالدىغان كىشىلەرگە بەدەلسىز بېرىپ تۇرىشى كېرەك. باشقىلارغا بېرىپ تۇرغاندا، يەرنىڭ ئىگىدارچىلىقى ئۆز ئىگىسىگە، ھوسۇل - مېۋىسى تېرىغۇچىغا بولىدۇ».

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئىمام ئىبنى ھەزم رىۋايەت قىلىشىچە: ئىمام ئەۋزائى مۇنداق دېگەن: «ئەتا، مەكھۇل⁽¹⁾، مۇجاھىد ۋە ھەسەن ئەلبەسىرى قاتارلىقلار مۇنداق دەپ قارايتتى: ئاق يەر تەڭگە ياكى تىللا بىلەن ئىجارىگە بېرىلمەيدۇ. ھوسۇلنى ئۆلەشمەك كېلىشىمى بىلەنمۇ باشقىلارغا بېرىپ تېرىلمايدۇ. پەقەتلا ئۇنى يا ئىگىسى تېرىيدۇ ياكى باشقىلارغا بىكارغا بېرىپ تۇرىدۇ».

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباستىن: «بۇ ھەدىستىكى: «باشقىلارغا بىكارغا بېرىپ تۇرسۇن» دېگەن بۇيرۇق بېرىپ تۇرۇشنىڭ ۋاجىبلىقىنى بىلدۈرمەيدۇ. ئۇ پەقەتلا بېرىپ تۇرۇشنىڭ ياخشى ئىش ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ» دەپ قارىغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان. چۈنكى ئىمام بۇخارى ئەمرۇ ئىبنى دىنار⁽²⁾ دىن رىۋايەت قىلىشىچە: ئۇ مۇنداق دېگەن: «مەن (ئىبنى ئابباسنىڭ كاتتا شاگىرتلىرىدىن) تاۋۇس⁽³⁾ قا: «ئىش ھەققى بېرىپ يەر تېرىتقۇزمىغان بولساڭ! چۈنكى ساھابىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى چەكلىگەن دېيىشىۋاتىدۇ» دېدىم. بۇنى ئاڭلاپ تاۋۇس ماڭا: «ئۇلارنىڭ ئەڭ بىلىملىكى (ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى دېمەكچى) ماڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنى چەكلىمىگەنلىكىنى، ھەمدە «قېرىندىشىڭلاردىن مەلۇم مىقداردا ھوسۇل تەلەپ قىلغاندىن، يېرىڭلارنى بىكارغا بېرىپ تۇرغىنىڭلار ياخشىراق» دېگەنلىكىنى ئېيتقان» دېدى⁽⁴⁾.

(1) - مەكھۇل ئىبنى ئەبى مۇسلىم ئەششىامى، تابىئىي ۋە كاتتا فەقىھ. 112 - 118 - يىللىرى ئابلىقىدا ۋاپات بولغان - ت.
 (2) - ئەمرۇ ئىبنى دىنار ئەلبەككى، كاتتا تابىئىي ۋە زاماندىكى مەككىلىكلەرنىڭ مۇپتسى. 125 - ياكى 126 - ھ. ۋاپات بولغان - ت.
 (3) - تاۋۇس: زەكۋان ئىبنى كەيسان ئەلبەمانى، تابىئىي ۋە كاتتا ئالىم. ھ. 106 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.
 (4) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

تېرىلغۇ يەردىن پايدىلىنىش كېلىشىمى

ئۈچىنچى ئۇسۇل: يەرنى ئىككىنچى بىر شەخسكە تېرىقچىلىق كېلىشىمى بويىچە تېرىشقا بېرىشتۇر. بۇ كېلىشىم بويىچە: ئىككىنچى شەخس يەرنى تېرىيدۇ، سۇغرىدۇ ۋە پەرۋىش قىلىدۇ، يەردىن ھوسۇل ئالغاندا كېلىشىم بويىچە ھوسۇلنىڭ %50 نى ياكى %30 نى ياكى ئۇنىڭدىن ئاز ياكى كۆپ مەلۇم بىر پىرسەنتنى ئالىدۇ. تېرىقچىلىققا كېتەرلىك ئۇرۇق، سايما ۋە ھايۋان قاتارلىقلارنى قايسى تەرەپ چىقىرىدىغان بولۇپ كېلىشكەن بولسا شۇ تەرەپ چىقىرىدۇ. بۇ ئۇسۇل ئىسلام فىقھىدا: (يەر تېرىش كېلىشىمى) دەپ ئاتىلىدۇ.

ئىككى سەھىھ ھەدىس كىتابىدا كەلگەن بىر ھەدىستە: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيبەر ئاھالىسى بىلەن، خەيبەر زېمىنىدىن چىقىدىغان زىرائەت ياكى مېۋە ھوسۇلنىڭ يېرىمىنى ئۇلارغا بېرىش شەرتى بىلەن تېرىقچىلىق كېلىشىمى تۈزگەن» دېيىلگەن. بۇ ھەدىسنى ساھابىلەردىن ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، ئىبنى ئابباس، ۋە جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

بۇ شەكىلدىكى تېرىقچىلىق كېلىشىمىنى جائىز دەپ قارىغانلار مۇشۇ ھەدىسكە تايىنىدۇ. ئۇلار مۇنداق دەيدۇ: "بۇ توغرا ھەم مەشھۇر بىر مۇئامىلە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تا ۋاپات بولغىچە بۇ مۇئامىلىنى قىلغان، ئۇندىن كېيىن راشىد خەلىپىلەرمۇ تا ۋاپات بولغىچە مۇشۇ مۇئامىلىنى قىلغان، ئۇلاردىن كېيىن ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىمۇ بۇ مۇئامىلىنى قىلغان، مەدىنىدە بۇ مۇئامىلىنى قىلمىغان بىرمۇ ئائىلە قالمىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن

كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىمۇ مۇشۇنداق مۇئامىلە قىلغان، بۇنداق ئۇزۇن داۋاملاشقان مۇئامىلە ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى ئەمەلدىن قالدۇرۇش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىدا بولىدۇ، ئەمما، تاكى ۋاپات بولغانغا قەدەر قىلىپ ۋاپاتىدىن كېيىن ئۇنىڭ خەلىپىلىرى ئەمەل قىلسا، ھەمدە بارلىق ساھابىلەر بۇنىڭغا بىردەك ماقۇل كېلىپ ئۇلاردىن بىرىمۇ بۇنىڭغا قارشى تۇرمىغان تۇرسا، بۇ مۇئامىلە قانداقمۇ ئەمەلدىن قالدۇرۇلسۇن؟ ئەگەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زامانىدىلا بۇ ئىش بىكار قىلىنغان بولسا، ئۇنى بىكار قىلغاندىن كېيىن قانداقسىگە يەنە ئۇنى قىلغان؟ خەبەردە كېلىشىم تۈزۈلگەنلىك ۋە قەسى شۇنداق مەشھۇر ۋە قە تۈرۈقلۈك ئۇنىڭ بىكار قىلىنغانلىقى قانداق بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىلىرىگە يەتمەي قالغان؟ بۇ مۇئامىلىنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانلىقىنى رىۋايەت قىلغان كىشى ئۇلارغا بۇنى ئېيتماي نەگە كەتكەن؟⁽¹⁾.

تېرىقچىلىقتىكى بۇزۇق كېلىشىم

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زامانىدا يەنە بىر خىل تېرىقچىلىق كېلىشىمى بولۇپ، بۇ كېلىشىمدە تالاش - تارتىشقا سەۋەب بولىدىغان نامەلۇملۇق ۋە قاراڭغۇلۇق بولغانلىقتىن، ھەمدە ئىسلام ھەممە ساھەلەردە رىئايە قىلىدىغان ئادالەت روھىغا خىلاپلىق قىلىش بولغانلىقتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرنى بۇنداق مۇئامىلىنى قىلىشتىن توسقان.

(1) - ئىمام ئىبنى قۇدامە: (ئەلمۇغنى)، 5 - توم، 384 - بەت.

بۇ كېلىشىمىدە: زېمىن ئىگىسى يەرنى تېرىغۇچىغا شەرت قويۇپ ئۇنىڭغا: «ماۋۇ يەرنىڭ ھوسۇلىنى مەن ئالىمەن، ياكى ماۋۇ تەرەپنىڭ ھوسۇلىنى مەن ئالىمەن ياكى ھوسۇلنىڭ مەلۇم مىقدارىنى ئالىمەن، مەسىلەن: بەش چارەك ياكى بەش تاغار دېگەندەك بەلگىلەنگەن مىقدارىنى مەن ئالىمەن، قالغىنى ساڭا بولىدۇ، ياكى قالغىنىنى تەڭ ئۆلۈشمىز» دەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئادالەتنىڭ ئاز ياكى كۆپ بولسۇن ھەممە ھوسۇلدا ھەر ئىككى تەرەپنىڭ شېرىك بولۇشىنى تەقەززا قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىبارغا ئالغان. ئەگەر بىر تەرەپكە مۇئەييەن نېسبە بەلگىلەنگەن تەقدىردە، زېمىن شۇ بەلگىلەنگەن مىقداردىن باشقا ئارتۇق ھوسۇل بەرمەي قالسا، ئۇ چاغدا بۇ تەرەپ پۈتۈن ھوسۇلنى ئالغان بولىدۇ، ئىككىنچى تەرەپكە ھېچنەرسە قالمايدۇ. ئەگەر ماۋۇ بەش مونىڭ ھوسۇلىنى مەن ئالىمەن، قالغىنى ساڭا بولسۇن دېگەن بولسا، بۇ بەش مودىن ھوسۇل چىقماي قېلىپ ھېچ نەرسىگە ئېرىشەلمەي قالىدۇ. ئىككىنچى تەرەپ قالغان يەرلەردىن چىققان بارلىق ھوسۇلغا ئىگە بولىدۇ. ئۇنداقتا ھەر ئىككى تەرەپ پىرسەنت بويىچە كېلىشىپ، ھوسۇلدىن تەڭ بەھرىمەن بولۇشى كېرەك. ناۋادا ھوسۇل كۆپ چىقسا بۇنىڭدىن ھەر ئىككى تەرەپ بەھرىمەن بولىدۇ، ئاز چىقسا بۇنىڭدىن ھەر ئىككى تەرەپ زىيان تارتىدۇ، ناۋادا ھېچقانداق ھوسۇل چىقمىسا، زىياننى ھەر ئىككى تەرەپ تارتقان بولىدۇ. بۇنداق كېلىشىم ھەر ئىككى تەرەپنىڭ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلىدۇ.

ئىمام بۇخارىنىڭ ئېيتىشىچە: ھەزرىتى رافى ئىبنى خادىج رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «بىز مەدىنىدە ئەڭ كۆپ يەر ئىگىسى ئىدۇق، بىز بىر تەرەپنىڭ ھوسۇلىنى يەر ئىگىسى ئېلىش شەرتى بىلەن يەرنى ئىجارىگە بېرەتتۇق، بەلكى بەزىدە يەر

ئىگىسىگە بەلگىلەنگەن زېمىندىن ھوسۇل چىقماي، قالغان يەردىن چىقىپ قالاتتى، ياكى ھەممە يەردىن چىقماي پەقەت يەر ئىگىسىگىلا بەلگىلەنگەن يەردىن ھوسۇل چىقىپ قالاتتى، شۇڭا بۇنىڭدىن چەكلەندۈق» .

ئىمام مۇسلىم ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان:

«كشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زامانىدا ئېرىق - ئۆستەننىڭ باش - ئايىغىدا ۋە قىرغاقلىرىدا ئۆسكەن نەرسىلەرگە ۋە مۇنچە چارەك دېگەندەك مەلۇم مىقدار ھوسۇلغا يەرنى ئىجارىگە بېرىشەتتى، بەزىدە ماۋۇ ساق قېلىپ ئاۋۇ ۋەيران بولاتتى، ياكى ئاۋۇ ساق قېلىپ ماۋۇ ۋەيران بولاتتى، كشىلەرنىڭ بۇنىڭدىن باشقا شەكىلدە ئىجارىگە بېرىدىغان ئۇسۇلى يوق ئىدى، شۇ سەۋەبتىن يەرنى ئىجارىگە بېرىش چەكلەنگەن» .

ئىمام بۇخارىنىڭ يەنە بىر ھەدىسىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەر تېرىلغۇ يەرلىرىڭلارنى قانداق قىلىسىلەر؟» دەپ سورىغاندا، ساھابىلەر: «بىز يەرلىرىمىزنى چىققان خورما ياكى ئارپىنىڭ تۆتىنىڭ بىرى بىلەن بىللە بىر قانچە تاغارغا كېلىشىپ ئىجارىگە بېرىمىز» دەپ جاۋاب بەرگەن. بۇنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «ئۇنداق قىلماڭلار» دېگەن.

بۇنىڭ مەنىسى: ئۇلار ئالدى بىلەن مەلۇم ئۆلچەمدە مەسىلەن: بىر تاغار ياكى ئىككى تاغار ھوسۇلنى ئېلىشنى بەلگىلەپ، ئۇندىن كېيىن قالغىنىنى پىرسەنتلەشتۈرۈپ ئۆلۈشىنى كېلىشەتتى. مەسىلەن: ساڭا %25 ماڭا %75 دېگەندەك.

بۇنداق مۇئامىلىنى چەكلەشتىن شۇنى كۆرۈۋالالايمىزكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەمئىيەتتە تولۇق ئادالەتنى ۋۇجۇتقا چىقىرىشقا، ھەمدە مۆمىنلەر جەمئىيىتىدىن ھەرقانداق جىدەل -

ماجرا ئۇرۇقلىرىنى يىراقلاشتۇرۇشقا ئىنتايىن ھېرىسمەن ئىدى. ھەزرىتى زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئېيتىشىچە: «ئىككى كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بىر زېمىن توغرىسىدا تالاش - تارتىش قىلىپ كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا:

«ئەگەر ھەمىشە مۇشۇنداق جىدەللىشىدىغان بولساڭلار بۇندىن كېيىن ئېتىزلىرىڭلارنى ئىجارىگە بەرمەڭلار» دېگەن⁽¹⁾.

ئەسلىدە زېمىن ئىگىسى بىلەن يەرگە ئىشلىگۈچى بىر - بىرىگە كەڭ قورساقلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشى ۋاجىبتۇر. مەسىلەن: زېمىن ئىگىسى ھوسۇلنىڭ كۆپ قىسمىنى ئالمەن دەپ تۇرۇۋالمايلىقى، ئىشلىگۈچىمۇ زېمىن ئىگىسىنىڭ ھەققىنى يەۋالمايلىقى كېرەك. شۇڭا ھەزرىتى ئىبنى ئابباس مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېرىقچىلىق كېلىشىمنى چەكلىمىگەن، لېكىن ھەر ئىككى تەرەپنى بىر - بىرىگە ياخشى مۇئامىلە قىلىشقا بۇيرىغان»⁽²⁾.

مانا بۇ سەۋەبتىن ھەزرىتى تاۋۇسقا: «بۇ تېرىقچىلىق ئىشىنى قىلمىغان بولساڭ! چۈنكى ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى چەكلىگەن دېيىشىۋاتىدۇ» دېيىلگەندە، ئۇ: «مەن ئۇلارغا ياردەم قىلىۋاتمەن ھەم بېرىۋاتمەن» دەپ جاۋاب بەرگەن⁽³⁾.

دېمەك: ئۇنىڭ مەقسىتى ئىشلىگۈچىلەرنىڭ ئاچ قېلىشىغا قارىماي زېمىندىن ھوسۇل ئېلىشلا بولماستىن، ئۇلارغا ياردەم

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تېرمىزى رىۋايەت قىلىپ، (سەھىھ) دەپ باھا بەرگەن.

(3) - ئىمام ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان.

قىلىشتىن ئىبارەت بولغان. مانا مۇسۇلمان جەمئىيەت دېگەن شۇنداق بولۇشى كېرەك.

بەلكى بەزى زېمىن ئىگىلىرى زېمىنلىرىنى تويىماس نەپىسلىرىنى تويغۇزالمايدىغان يوقلاڭ بىر نەرسىگە ئىجارىگە بېرىپ ئەۋارە بولۇشنىڭ ئورنىغا يەرلىرىنى يا تېرىماي ياكى باغ بەرپا قىلماي بىكار تاشلاپ قويۇشنى ئەۋزەل كۆرىشى مۇمكىن، شۇنچا ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىز ئۆز خىلاپىتىدىكى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارغا: "يەرنى ھوسۇلنىڭ تۆتتەن بىرىگە ياكى ئۈچتىن بىرىگە ياكى بەشنىڭ بىرىگە... ياكى ئۈچتىن بىرىگە ئىجارىگە بېرىڭلار، ھەرگىز ئۇنى تېرىماي خاراب قىلىپ تاشلاپ قويماڭلار" دەپ بۇيرىغان.

تېرىلغۇ يەرنى پۇلغا ئىجارىگە بېرىش

تۆتىنچى ئۇسۇل: يەرنى مەلۇم مىقداردا پۇل مۇقابىلىگە تېرىۋالغۇچىغا ئىجارىگە بېرىشتۇر. بۇ ئۇسۇلنى كۆپلىگەن مەشھۇر ئالىملار بەزى ھەدىسلەرگە تايىنىپ جانىز دەپ قارىغان. باشقىلار بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يەرنى كىراغا بېرىشنى چەكلىگەنلىكى ھەققىدىكى سەھىھ ھەدىسلەرگە ئاساسلىنىپ ئۇنى چەكلەنگەن ئىش دەپ قارىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زېمىننى كىراغا بېرىشنى چەكلىگەنلىكىنى بەدر غازىتىغا قاتناشقان ئىككى مۇپىسپىت ساھابە، يەنە ھەزرىتى رافى ئىبنى خادىج، جابىر، ئەبۇ سەئىد، ئەبۇ ھۇرەيرە ۋە ئىبنى ئۆمەر قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى رىۋايەت قىلغان⁽¹⁾.

(1) - (ئەلمۇھەللا)، 8 - توم، 212 - بەت.

يەرنى كىراغا بېرىش چەكلىمىسىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيپەرلىكلەر بىلەن تېرىقچىلىق كېلىشىمى تۈزگەنلىكى ھەمدە ۋاپاتىدىن كېيىنمۇ راشىد خەلىپىلىرى زامانىدا شۇ كېلىشىم داۋاملاشقانلىقى ئۈچۈن، پەقەت تېرىقچىلىق كېلىشىملا مۇستەسنا قىلىنغان.

بۇ مەسىلىگە شەرىئەت بەلگىلىمىلىرىنىڭ تەدرىجىي ئۆزگىرىشى جەھەتتىن قارايدىغان بولساق، ئىمام ئىبنى ھەزىمنىڭ ئېيتقىنى توغرا چىقىدۇ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەندە مەدىنىلىكلەر يەرلىرىنى ئىجارىگە بېرىشەتتى. يەرلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئىلگىرىمۇ ۋە پەيغەمبەر بولۇپ ئەۋەتىلگەندىن كېيىنمۇ ئىجارىگە بېرىلىپ كەلگەنلىكىدە شەك يوق، كېيىن بىرقانچە ساھابىلاردىن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زېمىنى كىراغا بېرىشتىن ئومۇمەن توسقانلىقى» ئىسپاتلاندى. شۇنىڭ بىلەن يەرنى ئىجارىگە بېرىش كەسكىن چەكلەندى. كىمكى كەسكىن چەكلەنگەن ئىشقا قايتا رۇخسەت قىلىندى، ھەمدە بۇ چەكلىمە ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى دەيدىكەن، ئۇ يالغانچى دەپ قارىلىدۇ. پەقەتلا زېمىنى، چىقىدىغان ھوسۇلنىڭ %25 ياكى %30 دېگەنگە ئوخشاش ھوسۇلنىڭ بىر قىسمىغا ئىجارىگە بېرىشكە بولىدىغانلىقىغا دەلىل بار. ئۇ بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زېمىنى ئىجارىگە بېرىشنى چەكلىگەندىن كېيىن بىر قانچە يىللار ئۆتكەندە خەيپەر زېمىنىنى شۇنداق ئىجارىگە بەرگەنلىكى، ھەمدە ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە شۇ كېلىشىم بويىچە ئىش قىلغانلىقىدۇر»⁽¹⁾.

دەسلەپكى دەۋردىكى ئالىملاردىن بىر گورۇپ مۇشۇ قاراشتا بولغان. مەسىلەن: ئۇلۇغ تابىئىي ۋە يەمەن ئالىمى تاۋۇس يەر -

(1) - (ئەلمۇھەللا)، 8 - توم، 224 - بەت.

زېمىننى ئالتۇن - كۈمۈشكە ئىجارىگە بېرىشنى يامان كۆرەتتى، ھوسۇلنىڭ بىر قىسمىغا ئىجارىگە بېرىشنى مەيلى دەپ قارايتتى. ئۇنىڭغا بەزىلەر: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زېمىننى ئىجارىگە بېرىشتىن توسقان» دەپ داۋىلى قويغاندا، ئۇ: «مۇئاز ئىبنى جەبەل (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يەمەنگە ئەۋەتكەن ئەلچىسى) كېلىپ بىزگە تېرىلغۇ يەرلەرنى چىقىدىغان ھوسۇلنىڭ ئۈچتىن بىرى ياكى تۆتتىن بىرىگە ئىجارىگە بەردى. بىز شۇنچا تا بۈگۈنگە قەدەر شۇنداق قىلىپ كېلىۋاتىمىز» دېگەن. بۇ سۆزدىن ئۇ، يەرنى پۇل بىلەن ئىجارىگە بېرىشنى چەكلەنگەن دەپ قاراپ، ھوسۇلنىڭ بىر قىسمىغا ئىجارىگە بېرىشنى ھالال دەپ قارايدىغاندەك كۆرىنىدۇ.

بۇنداق قاراش مۇھەممەد ئىبنى سىيرىين ۋە ھەزرىتى ئەبۇ بەكرىنىڭ نەۋرىسى ئەلقاسىم ئىبنى مۇھەممەد تىنمۇ رىۋايەت قىلىنغان. ئۇلارنىڭ قارىشىچە: يەرنى ھوسۇلنىڭ ئۈچتىن بىرى ياكى تۆتتىن بىرى ياكى ئوندىن بىرىنى ئېلىشقا ئىجارىگە قويسا بولمايدۇ، يەر ئىگىسى ھېچقانداق چىقىمىنى ئۆز ئۈستىگە ئالمايدۇ. ئۇلارنىڭ يەنە زېمىننى ئىجارىگە بېرىشتىن چەكلەنگەنلىكىمۇ رىۋايەت قىلىنغان.

يەنە تابىئىي ئالىملاردىن باشقا بىر گۇرۇپپىنىڭ زېمىننى ئىجارىگە بېرىشنى پۇل بىلەن بولسۇن ياكى ھوسۇلنىڭ بىر قىسمى بىلەن بولسۇن ئومۇمەن چەكلەنگەنلىك رىۋايەت قىلىنغان. لېكىن ئۇلار ھوسۇلنىڭ بىر قىسمىغا يەرنى ئىجارىگە بېرىشكە بولىدىغانلىقىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ خەلىپىلىرى ۋە ھەزرىتى مۇئاز ئىبنى جەبەلنىڭ قىلغان ئەمەلىي ئىش - ھەرىكىتى ئىسپات بولىدىغانلىقىنى رەت قىلالمايدۇ. دېمەك: يەرنى ھوسۇلنىڭ بىر قىسمىغا ئىجارىگە بېرىش بىرىنچى ئەسىردە مۇسۇلمانلارنىڭ ئەمەلىيىتىدىن قانۇنلۇق ئىش بولۇپ مۇئەييەنلەشكەن. ئەمما،

زېمىننى پۇلغا ئىجارىگە بېرىشنى چەكلەش بولسا، ئىسلام كۆرسەتمىلىرىگە ۋە ئەقىلگە مۇۋاپىق چەكلەشتۇر.

قىياس⁽¹⁾ تېرىلغۇ يەرنى پۇلغا ئىجارىگە بېرىشنى چەكلەشنى تەقەززا قىلىدۇ

ئىسلام ئاساسلىرى ۋە ئۇنىڭ ئېنىق كەسكىن كۆرسەتمىلىرىگە توغرا قىياس قىلغاندا، تېرىلىدىغان ئاق يەرنى پۇلغا ئىجارىگە بېرىش چەكلىنىدۇ. چۈنكى:

1 - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زېمىننى چىقىدىغان ھوسۇلنىڭ بىر چارەك ياكى بىر تاغار دېگەندەك مۇئەييەن بىر قىسمىنى زېمىن ئىگىسىگە بەلگىلەپ ئىجارىگە بېرىشنى چەكلىگەن. پەقەتلا پىرسەنتلەشتۈرۈپ %25 ياكى %33 ياكى %50 دەپ مەلۇم پىرسەنتنى بەلگىلەپ ئىجارىگە بېرىشكە رۇخسەت قىلغان. بۇنداق بولۇشى ئىككى تەرەپنىڭ ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا پايدا - زىيانغا تەڭ شېرىك بولۇشى ئۈچۈندۇر. چۈنكى پىرسەنتكە پۈتۈشكەندە، زىرائەتكە ئاپەت تەگمەي ھوسۇل بەرگەن تەقدىردە، ھەر ئىككى تەرەپ بۇنىڭدىن بەھرىمەن بولىدۇ. ئاپەت تېگىپ ھوسۇل چىقماي قالسىمۇ ھەر ئىككى تەرەپ زىياننى كۆتۈرۈشتە شېرىك بولغان بولىدۇ. ئەمما ئىككى تەرەپنىڭ ھەر بىرىگە ھەرقانداق ئەھۋال يۈز

(1) - قىياس: مۇجتەھىدنىڭ نەزىرىدە ھۆكۈمى مەلۇم بولمىغان بىر مەسىلىگە ھۆكۈم ئېلىشنى ئوخشاش بولغانلىقتىن باشقا بىر مەسىلىنىڭ ھۆكۈمىنى بېرىشتىن ئىبارەت. بۇ تەرىقىدە ھۆكۈم چىقىرىش ئىسلام شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ تۆت ئاساسىنىڭ تۆتىنچىسىدۇر. بۇ تۆت ئاساس: قۇرئان كەرىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى، ئىجمائ (يەنى بىر ئەسىردىكى بارلىق مۇجتەھىد ئالىملارنىڭ مەلۇم مەسىلىنىڭ شەرىئى ھۆكۈمىگە بىردەك ئىتتىپاقلىشىشى)، ۋە قىياس-ت.

بېرىشىدىن قەتئىينەزەر مۇئەييەن بىر نەرسە بەلگىلىۋېلىش، ھەمدە قارشى تەرەپنىڭ تۆككەن تەرىپنىڭ ھېچقانداق نەرسىگە ئېرىشمەستىن بىكار ئېقىپ كېتىشىگە پەرۋا قىلماسلىق، جازانخورلۇق ۋە قىمارۋازلىققا نېمىدېگەن ئوخشاش! زېمىنى پۇلغا ئىجارىگە بېرىشنى مۇشۇ ئاساستا تەھلىل قىلىدىغان بولساق، جازانخورلۇق ۋە قىمارۋازلىق بىلەن بۇنداق چەكلەنگەن يەر تېرىش كېلىشىمى ئوتتۇرىدا ھېچقانداق پەرق قالمايدۇ ئەلبەتتە. چۈنكى، زېمىن ئىگىسىنىڭ يېرىنى ئىجارىگە بېرىشتىن قولغا كېلىدىغان نېسبۇسىنى ئېلىشى چوقۇم بىر ئىش، ئەمما ئىجارىگە ئالغۇچى بولسا، زېمىننىڭ ھوسۇل بېرىش ياكى بەرمەسلىكىنى بىلمەيدىغانلىقى ئۈچۈن پايدا ئېلىش ياكى زىيان تارتىشنى بىلمەيدۇ. دېمەك ئۇ، ئۆز كۈچى ۋە تەرى بىلەن قىمار ئوينىغۇچىغا ئوخشاپ قالىدۇ.

2- ئۆز ئىگىدارچىلىقىدىكى بىر نەرسىنى باشقا بىر كىشىگە ئىجارىگە بېرىدىغان كىشى ئىجارە بېرىلگەن نەرسىنى ئىجارە ئالغۇچىغا تەييارلاپ، ئۇنىڭدىن پايدىلىنالايدىغان قىلىپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن، ھەمدە ئۇ نەرسىنىڭ ئىستېمال قىلىش ئارقىلىق ئاستا - ئاستا ئۇپرايدىغانلىقى ۋە قىممىتىنىڭ كېمىدىغانلىقى بەدىلىگە ئىجارە ھەققىنى ئېلىشقا لايىق بولىدۇ. ئۇنداقتا زېمىننى ئىجارىگە ئالغۇچىغا تەييارلاپ بېرىش ئۈچۈن زېمىن ئىگىسى نېمە قىلىپ بەرگەن؟ زېمىننى زىرائەت ئۆستۈرۈشكە يەر ئىگىسى ئەمەس ئاللاھ تەييارلاپ بەرگەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە يەر، تېرىش بىلەن قانداق ئۇپراپ قالىدۇ؟ زېمىن دېگەن بىنا ۋە ئۆسكۈنىلەردەك ئۇپراپ كەتمەيدۇ.

3 - بىر كىشى ئۆي ئىجارىگە ئالسا ئۆيدە تۇرۇش ئارقىلىق ھېچقانداق توسالغۇسىز ئۇنىڭدىن بىۋاسىتە پايدىلىنالايدۇ.

ئۇسكۈنە ئىجارىگە ئالسىمۇ شۇنداق پايدىلىنىدۇ. ئەمما تېرىلغۇ يەر ئىجارىگە ئالغاندا، ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشى بىۋاسىتە ھەم كەسكىن ئەمەس. چۈنكى ئۇ، يەرنى ئىجارىگە ئالسا ئۇنىڭدىن ئۆيىدىن پايدىلانغاندەك پايدىلىنالمىدۇ. بەلكى ئۇ، بولمىشى ناتايىن بىر پايدىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن چاپلىق ئىشلەپ تەر ئاققۇزۇشى كېرەك. دېمەك: زېمىننى ئىجارىگە قويۇشنى ئۆيىنى ئىجارىگە قويۇشقا ئوخشۇتۇپ قىياس قىلىش توغرا قىياس قىلىش ئەمەس.

4 - سەھھ ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زىرائەت ۋە مېۋىلەرنى پىشمىغان چېغىدىلا تەبىئىي ئاپەتتىن ساق قالمىدۇ - قالمامدۇ مەلۇم بولماستىن، ئېتىزدا ۋە شېخىدا تۇرغۇزۇپ سېتىشنى چەكلىگەنلىكى ئىسپاتلانغان. بۇنىڭ سەۋەبىنى مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: «ناۋادا ئاللاھ تائالا مېۋە ياكى ھوسۇل بەرمىسە، قېرىندىشىڭلارنىڭ پۇلىنى نېمىگە ئاساسەن ھالال قىلىپ ئالسىلەر؟».

ئەگەر بۇ سۆز پىششىققا يېقىنلىشىپ ئەمما ئاپەتتىن ساق قېلىشى كەسكىن بولمىغان مېۋىنى ساتقان ئادەمگە قارىتا ئېيتىلغان سۆز بولسا، بىر كەتمەنمۇ چېپىپ باقمىغان، بىر دانە ئۇرۇقمۇ سېلىپ باقمىغان ئاق يەرنى باشقىلارغا پۇلغا ئىجارىگە بېرىدىغان ئادەمگە نېمە ئېيتىلىشى كېرەك؟ بۇ ئادەمگە: ئاللاھ تائالا مېۋە - ھوسۇل بەرمەي قالسا، قېرىندىشىڭنىڭ پۇلىنى نېمىگە ئاساسەن ھالال دەپ ئالسىن؟ دەپ ئېيتىشى تېخىمۇ لايىق ئەمەسمۇ؟

مەن كېۋەزلىكلەرنى قۇرۇت يەپ بىكار قىلىۋەتكەنلىكىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. نەتىجىدە يەر ئىگىلىرى ئىجارە ھەققىنى تەلەپ قىلدى. ئىجارىگە ئالغۇچىلار بولسا ئىمزا قويغان كېلىشىم بويىچە

ئىجارە ھەققىنى تۆلەشكە مەجبۇر بولدى. بۇنىڭدىكى تەڭلىك قەيەردە؟ ئىسلام رىئايە قىلىدىغان ئادالەت بۇنىڭدا بارمۇ؟

ئادالەت چوقۇم، پايدا - زىيان ھەر ئىككى تەرەپكە بولىدىغان يەر تېرىش كېلىشىمى بىلەنلا ۋۇجۇتقا چىقىدۇ⁽¹⁾.

ئىمام ئىبنى تەيمىيە تېرىلغۇ يەرنى ئىجارىگە بېرىشنى جائىز دەپ قارىسىمۇ، ئىسلام شەرىئىتىنىڭ ئادالىتى ۋە پىرىنسىپلىرىغا مۇۋاپىق كېلىدىغان تېرىقچىلىق كېلىشىمى ئىكەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ مۇنداق دېگەن: «تېرىقچىلىق كېلىشىمى ئىجارىگە بەرگەندىن بەكراق ھالال، ھەمدە ئادالەت ۋە شەرىئەت ئاساسلىرىغا بەكراق يېقىندۇر. چۈنكى تېرىقچىلىق كېلىشىمىدە ئىككى تەرەپ پايدا - زىياننى تەڭ تارتىدۇ. ئەمما ئىجارىگە بەرگەندە، يەر ئىگىسى ئىجارە ھەققىنى تولۇق تاپشۇرۇپ ئالىدۇ، ئىجارىگە ئالغۇچى بولسا، ھوسۇل يا ئالىدۇ يا ئالمايدۇ»⁽²⁾.

ئىمام ئىبنى قايىم ئۆز دەۋرىدىكى ئەسكەر ۋە بەگلەرنىڭ دېھقانلارغا سالغان جەۋر - زۇلۇملىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ناۋادا ئەسكەر ۋە بەگلەر دېھقانلارغا ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بەلگىلىگەن، راشىد خەلىپىلەر ئىجرا قىلغان تۈزۈم بويىچە مۇئامىلە قىلغان بولسا، قازانمۇ ياغ چۆمۈچمۇ ياغ بولۇپ ئۇلارغا ئاللاھ ئاسمان - زېمىننىڭ بەرىكىتىنى ئېچىۋەتكەن بولاتتى، زۇلۇم بىلەن ئالغان ھوسۇلنىڭ نەچچە ھەسسىسىنى ئالغان بولاتتى. ئەپسۇسكى، ئۇلارنىڭ نادانلىقى ۋە زالىملىقى گۇناھ ۋە زۇلۇمدىن باشقىنى قىلدۇرمىدى. نەتىجىدە، ئاخىرەتتە جازالىنىپلا قالماي، دۇنيادىمۇ بەرىكەتتىن مەھرۇم قىلىندى. ئەگەر ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى

(1) - بۇ ھەقتە ئىمام ئىبنى ھەزم (ئەلمۇھەللا) 8 - تومدا، ئىمام ئىبنى تەيمىيە (ئەلقاۋائىدۇننۇرانىيە) دە، ۋە ئۇستاز ئەبۇ ئەئلامەۋدۇدى (ئىسلامدا يەر ئىگىدارچىلىقى) دا بايان قىلغان مەزمۇنغا قاراڭ.

(2) - ئىمام ئىبنى تەيمىيە: (ئەلھىسبەتۇ فىل ئىسلام)، 21 - بەت.

بەلگىلىگەن، ساھابىلەر ئىجرا قىلغان، بىزنىڭ قىلىشىمىز كېرەك بولغان توغرا تۈزۈم قايسى؟ دەپ سورالسا، جاۋابى: يەر ئىگىسى ۋە يەر تېرىغۇچى تەڭ ئادالەتتىن بەھرىمەن بولالايدىغان، بىر تەرەپكە يان باسمايدىغان تېرىقچىلىق كېلىشىمدۇر. ئەمەلىيەتتە يۇرتنى خاراب قىلىپ، كىشىلەرنى بۇزۇپ، بەرىكەت ۋە توقچىلىقنى توسۇپ، ھوقۇق ئىگىلىرىنى ھارام يېيىشكە يان بېسىش ۋە ناھەقچىلىق قىلىش سەۋەب بولغان.

بۇنداق ئادىل تېرىقچىلىق تۈزۈمى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرى ۋە ئۇنىڭ راشىد خەلىپىلىرى دەۋرىدىن تارتىپ مۇسۇلمانلار قىلىپ كېلىۋاتقان ئىشتۇر. مۇھاجىرلاردىن ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى جەمەتى، ئۆمەر جەمەتى، ئوسمان جەمەتى، ئەلى جەمەتى ۋە باشقا جەمەتلەر قىلىپ كەلگەن ئىشتۇر. يەنە بۇنى كاتتا ساھابىلەردىن ھەزرىتى ئىبنى مەسئۇد، ئۇبەي ئىبنى كەئب، زەيد ئىبنى سابىت ۋە باشقىلار توغرا دەپ قارىغان. ھەمدە بۇ، ھەدىس ئالىملىرىدىن ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل، ئىسھاق ئىبنى راھۇۋەييە⁽¹⁾، مۇھەممەد ئىبنى ئىسمائىل ئەلبۇخارى، داۋۇد ئىبنى ئەلى⁽²⁾، مۇھەممەد ئىبنى ئىسھاق ئىبنى خۇزەيمە⁽³⁾، ئەبۇ بەكرى ئىبنى ئەلمۇنزىر⁽⁴⁾ ۋە مۇھەممەد ئىبنى نەسر ئەلمەرۋەزى⁽⁵⁾ قاتارلىقلارنىڭ قارىشىدۇر. بۇ يەنە لەيس ئىبنى سەئىد⁽⁶⁾، ئىبنى ئەبى لەيلا⁽⁷⁾، ئەبۇ يۈسۈف ۋە

(1) - ئىسھاق ئىبنى ئىبراھىم، ئىبنى راھۇۋەييە دەپ تونۇلغان، ھەدىس ۋە فىقھدا كاتتا ئىماملارنىڭ بىرى، ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمىلەرنىڭ ئۇستازى. ھ. 237 - ياكى 238 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - داۋۇد ئىبنى ئەلى ئىبنى خالەق، فىقھى ئىماملىرىنىڭ بىرى، زاھىرىي مەزھەبىنىڭ ئاساسچىسى. ھ. 270 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - ئىبنى خۇزەيمە دەپ تونۇلغان، كاتتا ھەدىسشۇناس ئالىم ۋە ئۆز زامانىدىكى نىشاپۇرنىڭ ئىمامى. ھ. 311 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(4) - ئىبنى ئەلمۇنزىر: مۇھەممەد ئىبنى ئىبراھىم. نىشاپۇرلۇق مۇجتەھىد فىقھى، فىقھدا مىسلىسىز ئەسەرلەر قالدۇرغان. ھ. 319 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(5) - ئەلمەرۋەزى، فىقھدا ۋە ھەدىستە يېتىشكەن ئىمام، ھ. 294 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(6) - لەيس ئىبنى سەئىد ئەلبەسىرى، تالانتلىق فىقھى ئىمامى. ھ. 175 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(7) - ئىبنى ئەبى لەيلا، زامانىدىكى كۈفە قازىنى ۋە كاتتا فىقھى. ھ. 148 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

مۇھەممەد ئىبنى ئەلھەسەن قاتارلىق ئىماملارنىڭ كۆپچىلىكىنىڭ مەزھىبىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيپەرلىكلەر بىلەن خەيپەر زېمىنىدىن چىقىدىغان مېۋە ۋە زىرائەت ھوسۇلىنىڭ يېرىمىنى ئېلىشقا كېلىشىم تۈزگەن. ۋاپات قىلغانغا قەدەر بۇ كېلىشىمگە ئەمەل قىلغان. بۇ كېلىشىم ھەزرىتى ئۆمەر يەھۇدىيلارنى خەيپەردىن چىقىرىۋەتكەنگە قەدەر داۋاملاشقان. بۇ كېلىشىمدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەرنى گۈللەندۈرۈشكە كېتىدىغان چىقىم بىلەن چېچىلىدىغان ئۇرۇق چىقىمىنى خەيپەرلىكلەر كۆتىرىدۇ دەپ شەرتلەشكەن.

شۇڭا ئالىملارنىڭ قاراشلىرىنىڭ توغرىسى: ئۇرۇقنى ئىككى تەرەپ ئۆز ئۈستىگە ئالسا بولغىنىدەك، يەر تېرىغۇچى يالغۇز ئۆز ئۈستىگە ئالسىمۇ بولىدۇ دېگەن قاراشتۇر. ئىمام بۇخارى سەھىھىدە ئېيتىشىچە: "ھەزرىتى ئۆمەر كىشىلەر بىلەن ئۇرۇقنى ئۆمەر چىقارسا، ھوسۇلنىڭ يېرىمىنى ئالىدۇ، ئەگەر ئۇرۇقنى يەر تېرىغۇچىلار چىقارسا، ئۇلار ھوسۇلنىڭ مۇنچىلىكىنى ئالىدۇ، يەنى يېرىمدىن كۆپرەكنى ئالىدۇ دەپ تېرىقچىلىق كېلىشىمى تۈزگەن"⁽¹⁾.

تېرىقچىلىق كېلىشىمى ھەققىدىكى ھەدىسلەرنىڭ ھەممىسىدە يەر تېرىغۇچىنىڭ ھوسۇلنىڭ يېرىمدىن ئاز ئالغانلىقى مەلۇم ئەمەس، بەلكى بەزىلىرىدە يېرىمدىن كۆپ ئالغانلىقى مەلۇم، شۇڭا يەر تېرىغۇچىنىڭ ئالدىغان ھەسسسى ھوسۇلنىڭ يېرىمدىن ئاز بولماسلىقىغا كۆڭۈل خاتىرجەم بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ خەلىپىلىرىمۇ خەيپەر يەھۇدىيلىرى بىلەن شۇنداق مۇئامىلە

(1) - ئىمام ئىبنىل قايىم: (ئەتتۇرۇقۇلھۆكىمىيە) 248 - 250 - بەتلەر.

قىلغان⁽¹⁾. شۇڭا قۇرۇق يەر ئىگىسىنىڭ نېسبۇسى ئىشلىگۈچىنىڭكىدىن ئارتۇق بولۇپ كېتىشى تازا لايىق ئىش ئەمەس.

ھايۋاناتلارنى بېقىشتا شېرىكلىشىش

بىزنىڭ يۇرتلىرىمىزدا بولۇپمۇ يېزىلاردا بىر خىل مۇئامىلە بار بولۇپ، بۇنىڭدا ئىككى تەرەپ ھايۋاناتلارنى بېقىشتا شېرىكلىشىدۇ. بىر تەرەپ دەسماينىڭ ھەممىنى ياكى بىر قىسمىنى بەرسە، يەنە بىر تەرەپ ھايۋانلاردىن خەۋەر ئېلىپ باقىدۇ. كېيىن پايدىنى ئىككى تەرەپ ئۆزئارا بۆلىشىۋالىدۇ.

بۇنداق شىركەتكە بولغان قارىشىمىزنى ئوتتۇرىغا قويۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ شەكىللىرىنى بايان قىلىپ ئۆتۈشىمىز زۆرۈر:

بىرىنچى شەكلى: كالا - موزايىلارنى سەمىرىتىش ئۈچۈن بېقىشتا شېرىكلىشىش ياكى كالا - گومۇشلارنى سۈت چىقىرىش ئۈچۈن بېقىشقا شېرىكلىشىشتەك ئىككى تەرەپ پەقەتلا تىجارەت مەقسىتىدە شېرىكلىشىشتۇر.

ئەسلىدە بۇنىڭدا بىرىنچى تەرەپ پۇل چىقىرىشى، ئىككىنچى تەرەپ ئىش ۋە كۈچ چىقىرىشى كېرەك. ئۇ بولسىمۇ بېقىش ۋە پەرۋىش قىلىشتۇر. يەم - خەشەك قاتارلىقلارغا قىلغان چىقىمىنى بىر تەرەپ ئۆز ئۈستىگە ئالماستىن ھەر ئىككى تەرەپ تەڭ كۆتىرىشى، مال سېتىلغاندا كەتكەن چىقىمىنى مال سېتىلغان پۇلدىن

(1) - بۇ ھەقتە ئىمام ئىبنى ھەزم (ئەلبۇھەللا) دا، ئىمام ئىبنى تەيمىيە (ئەلقاۋئىدۇننۇرانبىيە) دە ۋە ئۇستاز ئەبۇل ئەئلامەۋدۇدى (ئىسلامدا يەر ئىگىدارچىلىقى) دا بايان قىلغان مەزمۇنغا قاراڭ.

چىقىرىۋېتىپ، قالغان پايدىنى شەرتلەشكەن بويىچە ئۆز ئارا ئۆلۈشۈپ بېلىش كېرەك.

دېمەك: بىر تەرەپ چىقىمىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ، قىلغان چىقىم بەدىلىگە ھېچ نەرسىگە ئېرىشەلمىسە ئادىللىق بولمايدۇ.

ئىككىنچى شەكلى: بىر تەرەپ پۇل چىقىرىپ يەنە بىر تەرەپ بېقىپ پەرۋىش قىلىپ شېرىكلىشىش. لېكىن باققۇچى مالدىن چىقىدىغان سۈتتىن، ياكى مالنى تېرىقچىلىقتا ئىشلىتىپ سۇغۇرۇش ۋە يەر ئاغدۇرۇش ئارقىلىق پايدىلىنىۋېلىش.

ئەگەر بېقىلغان مال سۈت چىقىدىغان ۋە ئىشلەتكىلى بولىدىغان چوڭراق ھايۋان بولسا، بۇ شەكىلدە مۇئامىلە قىلسا مەيلى، ئىككىنچى تەرەپ قىلغان چىقىم بىلەن پايدىلانغان سۈت ۋە ئىش تەڭلەشمەسلىكى راس، ھەمدە چىقارغان كۈچ بىلەن پايدىلىنىۋالغان نەرسىنىڭ دەل ئۇدۇل چىقىشىمۇ ناتايىن، شۇڭا بۇنىڭدا بىر خىل قاراڭغۇلۇق بار، لېكىن بىز شەرىئەتتە بۇنىڭغا ئوخشىغان ئىشلاردا رۇخسەت قىلىنغانلىقى ئۈچۈن، بۇ ئازغىنە نامەلۇمۇقنى ئېتىبارغا ئالماي، بۇ ئىشنى جائىز دەپ قارىدۇق.

گۆرۈ (رەنە) ھەققىدىكى سەھىھ بىر ھەدىستە گۆرۈ قويۇلغان نەرسە ھايۋان بولسا، ئۇنى مىنىپ، سۈتىنى سېغىپ ئىچسە بولىدۇ دەپ كۆرسىتىلگەن. ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«مىنىلدىغان مال گۆرۈ قويۇلغان بولسا، چىقىمى قىلىنىپ مىنىلىدۇ، سېغىن كالا گۆرۈ قويۇلغان بولسا، چىقىمى قىلىنىپ

سېغىپ ئىچىلىدۇ، مىنىپ سۈتىنى سېغىپ ئىچىدىغان كىشى ئۇنى باقىدۇ»⁽¹⁾.

مانا بۇ ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايۋاننى بېقىشقا كېتىدىغان چىقىمىنى، مىنىلىدىغان ھايۋاننى مىنىش، سېغىلىدىغان ھايۋاننى سېغىپ سۈتىنى ئىچىش بەدىلىگە ھېسابلىغان.

ئەگەر بۇنداق گۈرۈ قويۇش شەكلى، قىلغان چىقىمنىڭ مىنىش ۋە سېغىشتىن ئالدىدىن پايدىدىن كەم ياكى ئارتۇق بولۇپ قېلىشىغا قارىماي، كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىگە گۈرۈ ئارقىلىق ھۆججەتلىشىشكە بولغان ئېھتىياجغا ئاساسەن جائىز قىلىنسا، بۇنىڭ ئەينىسى ئېھتىياج بولغانلىقتىن يۇقىرىدىكى ھايۋانات شىركىتى شەكلىدىمۇ جائىز قىلىنسا بولىدۇ.

بۇ ھەدىستىن يەكۈنلەپ چىقارغىنىمىز ئۆزىمىزگە خاس قاراشتۇر، بۇنىڭ توغرا بولىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئەمما، سۈتى ۋە ئىشىدىن پايدىلانغىلى بولمايدىغان كىچىك موزايىلاردا، پۇل بىر تەرەپتىن، چىقىم بىر تەرەپتىن بولىدىغان ئاساستا شېرىكلىشىش بولسا، ئىسلام قائىدىلىرى بۇنىڭغا رۇخسەت قىلمايدۇ. چۈنكى بۇنىڭدا چىقىم قىلغۇچى قىلغان چىقىمنىڭ مۇقابىلىگە مالنىڭ سۈتى ياكى كۈچىدىن پايدىلىنالمىدۇ. ئىككىنچى تەرەپ بولسا ئۇنىڭ قىلغان چىقىمىدىن پايدىلىنىدۇ. بۇ، ئىسلام بارلىق مۇئامىلىلەردە كۆزلەپ كەلگەن ئادالەتكە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ.

ئەگەر ئۇلار موزايىلارنىڭ سۈتى ياكى كۈچىدىن پايدىلىنىدىغان ۋاقىت كەلگىچە چىقىمىنى تەڭ كۆتۈرۈپ تۇرسا، مېنىڭچە جائىز بولىدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ھەزرىتى ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان.

ئۈچىنچى

كۆڭۈل ئېچىش ۋە ئارام ئېلىشتا

ئىسلام ئەمەلىي دىندۇر. ئۇ خىيال ئاسمىندا ئۇچۇپ يۈرمەستىن ئىنسان بىلەن بىللە ھەقىقەت ۋە ئەمەلىيەت زېمىنىغا دەسسەپ تۇرىدۇ. ئۇ ئىنسانلارغا قاناتلىق پەرىشتىلەرگە مۇئامىلە قىلغاندەك ئەمەس، بەلكى، يەپ - ئىچىپ، كوچىلاردا مېخىپ يۈرىدىغان ئادەمزات دەپ قارىغان ھالدا مۇئامىلە قىلىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسانلارنىڭ بارلىق سۆزلىرىنىڭ زىكىر، جىم تۇرۇشىنىڭ تەپەككۈر، ئاڭلىشىشنىڭ قۇرئان، ھەمدە ۋاقىت ئۆتكۈزىدىغان يەرلىرىنىڭ مەسجىد بولۇشىنى پەرز قىلىپ بەلگىلىمىدى. ياكى شۇنداق بولىدۇ دەپمۇ پەرەز قىلمىدى. ئۇلارنىڭ ئىنسانلىقىنى، ھەمدە ئۇلاردىكى ئاللاھ ياراتقان تەبىئەت ۋە مايىللىقىنىمۇ ئېتىراپ قىلدى. چۈنكى ئۇلۇغ ئاللاھ ئۇلارنى يەپ - ئىچىدىغان قىلىپ ياراتقاندا، خوش بولىدىغان، كۈلۈپ ئويىنايدىغان قىلىپ ياراتقان.

ئارىلاپ - ئارىلاپ

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەزى ساھابىلىرى مەنىۋى يۈكسەپلىش جەھەتتىن شۇنداق يۇقىرى بىر دەرىجىگە يەتكەن ئىدىكى، ئۇلار كەسكىن جىددىيلىك ۋە ئارىلىق تاشلىماي ئىبادەت بىلەن شۇغۇللىنىشىمىز كېرەك، ھاياتتىكى ۋە دۇنيادىكى بارلىق

نازۇ - نېمەت، ھوزۇر - ھالاۋەتتىن يۈز ئۇرۇپ، پەقەت ئويۇن - تاماشا قىلىپ كۆڭۈل ئاچماي، پۈتۈن ئوي - پىكرىمىز بىلەن ئاخىرەتكە يۈزلىنىشىمىز كېرەك دەپ ئويلىغان.

بۇ ھەقتە ئۇلۇغ ساھابە ھەزرىتى ھەنزالە ئەل ئۈسەيدى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالايلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كاتىبلىرىدىن بىرى بولغان بۇ ساھابە مۇنداق دەيدۇ: «ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى ماڭا ئۇچراپ: «قانداق ئەھۋالنىڭ ئى ھەنزالە؟» دەپ سورىدى. مەن: «ھەنزالە مۇناپىق بولدى» دېدىم. ئۇ: «سۈبھەنەللاھ! نېمە دەۋاتىسەن؟» دېدى. مەن: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا بولغىنىمىزدا، بىزگە جەننەت بىلەن دوزاخنى خۇددى بىز كۆزىمىز بىلەن كۆرگەندەك ئەسلىتىدۇ. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىن شۇنداق چىقىشىمىز بىلەنلا، خوتۇن، بالا - چاقا، مال - دۇنيا بىلەن كۆڭۈل ئېچىش بىلەن بولۇپ كېتىمىزدە، ئاڭلىغانلىرىمىزنىڭ كۆپ قىسمىنى ئۇنتۇپ قالغىمىز» دېدىم. ئەبۇ بەكرىمۇ: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، بىزمۇ شۇنداق قىلىمىز» دېدى.

ھەزرىتى ھەنزالە مۇنداق دەيدۇ: «شۇنداق قىلىپ ئەبۇ بەكرى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىردۇق، مەن: «ئى رەسۇلۇللاھ! ھەنزالە مۇناپىق بولدى» دېدىم. بۇنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «نېمە بولدى؟» دەپ سورىدى. مەن: «ئى ئاللاھنىڭ رەسۇلى! بىز سېنىڭ قېشىڭدىكى چاغدا بىزگە جەننەت بىلەن دوزاخنى خۇددى كۆزىمىز بىلەن كۆرگەندەك ئەسلىتىسەن. سېنىڭ قېشىڭدىن يېنىپ چىققاندا خوتۇن، بالا - چاقىلىرىمىز بىلەن ئوينۇشۇپ، ئىش - ئوقتىمىز بىلەن بولۇپ كېتىمىز، ئاڭلىغانلىرىمىزنىڭ كۆپىنچىسىنى ئۇنتۇپ كېتىمىز» دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «جېنىم ئىلكىدە

بولغان ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سىلەر مېنىڭ قېشىمدا ۋە زىكىر ئەسناسىدا بولغىنىڭلاردەك داۋاملىشىدىغان بولساڭلار، پەرىشتىلەر سىلەر بىلەن ياتاقلىرىڭلاردا ياتقىنىڭلاردا ۋە يوللىرىڭلاردا ماڭغىنىڭلاردا تەبرىكلەپ كۆرۈشكەن بولاتتى. لېكىن ئى ھەنزالە! ئارىلاپ - ئارىلاپ» ئۇ: «ئارىلاپ - ئارىلاپ» دېگەن بۇ سۆزنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىدى»⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ۋە ئىنسانچىلىق

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى مۇكەممەل بىر ئىنسانىي ھايات ئۈچۈن ئەڭ گۈزەل ئۆرنەك ئىدى. ئۇ (ئەلەيھىسسالام) ئۆزى يالغۇز بولغان چاغلاردا، ئىككى پۈتى ئىششىپ كەتكەنگە قەدەر ئۇزۇن - ئۇزۇن ناماز ئوقۇپ يىغلايتتى. ھەقتە چىڭ تۇرۇشتا، ئاللاھدىن باشقىسىغا پەرۋا قىلمايتتى. لېكىن تۇرمۇش ۋە كىشىلەر بىلەن بولغاندا، ئوبدان نەرسىلەرنى ياقىتىدىغان، ئوچۇق چىراي بولۇپ تەبەسسۇم قىلىدىغان، ئوينۇشۇپ چاقچاق قىلىدىغان، ئەمما، چاقچىقىدىمۇ ھەقتىن باشقىنى دېمەيدىغان ئىنسان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خوشاللىقنى ۋە خوشاللىق كەلتۈرىدىغان نەرسىلەرنى ياخشى كۆرەتتى. غەم - قايغۇنى ۋە غەم - قايغۇنى كەلتۈرىدىغان قەرز ۋە بىئارامچىلىقنى يامان كۆرەتتى. ئۇنىڭ زىيىنى ھەققىدە ئاللاھدىن پاناھ تىلەپ مۇنداق دەيتتى:

﴿ئى ئاللاھ! مەن سېنىڭ نامىڭ بىلەن غەم - قايغۇدىن پاناھ تىلەيمەن﴾⁽²⁾.

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.
(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقچاقلىرى ھەققىدە مۇنداق رىۋايەت قىلىندۇ: بىر قېرى ئايال كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنى جەننەتكە كىرگۈزۈشى ئۈچۈن ئاللاھقا دۇئا قىلغىن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالغا: «ئى پالانى خېنىم! جەننەتكە قېرى ئايال كىرمەيدۇ» دېدى. قېرى ئايال جەننەتكە كىرەلمەيدىكەنمەن دەپ كۆڭلى يېرىم بولدى ۋە يىغلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى كۆرۈپ ئۆزىنىڭ دېمەكچى بولغان مەقسىتىنى چۈشەندۈرۈپ، قېرى ئايالنىڭ جەننەتكە ھەرگىزمۇ قېرىلىق ھالىتىدە كىرمەيدىغانلىقىنى، بەلكى، ئاللاھ ئۇنى قايتىدىن ياش قىز قىلىپ يارىتىدىغانلىقىنى، شۇڭا جەننەتكە ياش قىزچاق ھالىتىدە كىرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ھەمدە ئۇ ئايالغا ئاللاھنىڭ بۇ سۆزىنى ئوقۇپ بەردى:

﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً ۖ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ۖ عُرْبًا أَثْرَابًا﴾

﴿شۈبھىسىزكى بىز ھۆرلەرنى يېڭىدىن شۇنداق ياراتتۇقكى، ئۇلارنى قىز، ئەرلىرىگە ئامراق، تەختۈش قىلدۇق﴾ [واقىئە سۈرىسى 35 - 37 - ئايەتلەر]⁽¹⁾.

قەلبلەر زېرىكىدۇ

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پاك ساھابىرىمۇ شۇنداق ئىدى، كۈلۈپ - ئويناپ، قىزىقچىلىق قىلىشاتتى، بۇ ئۇلارنىڭ نەپسىنىڭ ھەققىنى تونۇغانلىقىدىن، ئىنسان تەبىئىتىگە لايىق ئىش قىلغانلىقىدىن، كۆڭۈلنى ئۆز يولىدا ئارام ئالدۇرغاندىلا جىددىي

(1) - ئەبۇ ئىبنى ھۇمەيد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

ئىشلارنىڭ ئۇزۇن يولىنى داۋاملاشتۇرغىلى بولىدىغانلىقىنى ياخشى چۈشەنگەنلىكىدىن ئىدى.

ھەزرىتى ئەلى ئىبنى ئەبى تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «بەدەنلەر ھېرىپ - تالغاندەك قەلبلەرمۇ زېرىكىدۇ، شۇڭا ھېكمەت بىلەن ئىش قىلىڭلار». يەنە مۇنداق دەيدۇ: «قەلبلەرنى پات - پات ئارام ئالدۇرۇپ تۇرۇڭلار، چۈنكى قەلبكە بېسىم قىلىنسا قارىغۇ بولۇپ قالىدۇ».

ھەزرىتى ئەبۇ دەردا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «ھەقىقەتتە تېخىمۇ بەكراق ياردىمى بولۇشى ئۈچۈن ئازراق ئويۇن - تاماشا بىلەن كۆڭلۈمنى ئارام ئالدۇرىمەن».

دېمەك: مۇسۇلمان كىشى كۆڭلىنى ئاچىدىغان نەرسە بىلەن چاقچاق قىلىپ قىزىقچىلىق قىلسا، ئۆزىنىڭ ۋە ھەمسۆھبەتلىرىنىڭ كۆڭۈللىرىنى ھالال ئويۇن - تاماشا بىلەن ئاچسا بولىدۇ.

لېكىن بۇنى ھەمىشە قىلىدىغان، مەجبۇرىيىتىنى تاشلاپ قويۇپ جىددىي پەيتلەردە چاقچاق قىلىۋېرىدىغان بىر ئادەتكە ۋە خۇيغا ئۆيلاندۈرۈۋالماستىكى كېرەك. شۇڭا مۇنداق دېيىلگەن: «سۆزۈڭدىكى چاقچاق تاماققا تۈز سالغانچىلىك بولسۇن». ھەمدە مۇسۇلمان كىشى باشقىلارنىڭ قەدىر - قىممىتى، ئىززەت - نۇمۇسىنى ئويۇن - چاقچاق ۋە قىزىقچىلىق ئويىپكىتى قىلىۋالسا بولمايدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! ئەر كىشىلەر باشقا ئەر كىشىلەرنى مەسخىرە قىلمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغانلار مەسخىرە قىلغۇچىلاردىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن﴾ [ھۇجۇرات سۈرىسى 11 - ئايەت]

شۇنىڭ بىلەن بىللە، كۈلدۈرۈش ئۈچۈن يالغان سۆزلەيدىغان بولۇۋالسىمۇ بولمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن ئاگاھلاندىرۇپ مۇنداق دەيدۇ:

«كشىلەرنى كۈلدۈرۈش ئۈچۈن سۆزىدە يالغان سۆزلەيدىغان ئادەمنىڭ ھالىغا ۋاي! ئۇنىڭ ھالىغا ۋاي! ئۇنىڭ ھالىغا ۋاي!»⁽¹⁾.

ھالال ئويۇن - تاماشادىن مىساللار

ئويۇن - تاماشانىڭ تۈرلىرى كۆپتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنىڭ ھاردۇقىنى چىقىرىش ۋە زېرىكىشىنى تۈزۈش ئۈچۈن تۈرلۈك ئويۇن تاماشالارنى يولغا قويغان بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتا بۇ ئويۇن - تاماشالار ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىنى ئىبادەت ۋە ۋەزىپىلەرنى تېخىمۇ تېتىك ۋە تېخىمۇ كۈچلۈك ئىرادە بىلەن ئورۇنداشقا تەييارلاش بىلەن بىللە، ئۇلارنى بۇ ئويۇن - تاماشالار ئارقىلىق ساغلاملىققا چېنىقتۇرۇپ، ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشقا تەييارلايدۇ. بۇلارنىڭ بەزىلىرى تۆۋەندىكىلەردۇر:

يۈگۈرۈش مۇسابىقىسى

ساھابىلەر (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) يۈگۈرۈپ مۇسابىقىلىشتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭغا يول قوياتتى. ھەزرىتى ئەلى تېز يۈگىرىدىغانلاردىن بىرى ئىدى.

(1) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ، ئايالى ھەزرىتى ئائىشە (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نىڭ كۆڭلىنى ئېچىش ۋە ساھابىلىرىگە ئۆرنەك بولۇش ئۈچۈن ھەزرىتى ئائىشە بىلەن يۈگۈرۈپ مۇسابىقىلىشتى.

ھەزرىتى ئائىشە مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەن بىلەن يۈگۈرۈشتە بەسلەشكەن ئىدى، مەن بېسىپ چۈشتۈم، كېيىن سەمىرىپ قالغان چېغىمدا بەسلەشسەم، مېنى يېڭۋالدى، ھەمدە: «ئۆتكەنكى بىلەن تەڭلەشتۈق» دېدى⁽¹⁾.

چېلىشىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈچتۈڭگەرلىكتە نام چىقارغان رۇكانە ئىسىملىك بىر چېلىشىچى پالۋان بىلەن چېلىشىپ ئۇنى بىر نەچچە قېتىم يەرگە يىقتىغان⁽²⁾.

يەنە بىر رىۋايەتكە كۆرە، ئۇ ئادەم قاتتىق كۈچلۈك بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن چېلىشقاندا: «بىر قويدىن» دېگەن⁽³⁾. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يىقتىغاندا، ئۇ: «يەنە بىر قويغا قايتا چېلىشايلى» دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئىككىنچى قېتىم يىقتىغاندا، ئۇ: «يەنە بىر قېتىم چېلىشايلى» دېگەن. شۇنداق قىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئۈچىنچى قېتىم يىقتىغاندا، ئۇ: «ئۆيدىكىلەرگە نېمە دەرمەن؟ بىرىنىڭمۇ بۆرە يەپكەتتى دەرمەن، يەنە بىرسى يۈتۈپ كەتتى دەرمەن، ئۈچىنچىسىگە

(1) - ئىمام ئەھمەد ۋە ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(3) - بۇ ۋەقە چوقۇم قىيام چەكلىنىشتىن ئىلگىرى بولغان بولۇشى كېرەك، ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ شەرتكە ماقۇل كەلمىگەن بولۇشى كېرەك. شۇڭا ئۇنى ئىجرا قىلىنغان.

نېمە دەرمەن؟» دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بىز سېنى يىقتىقانىڭ ئۈستىگە قوي تۆلتىپ ئولتۇرمايمىز، قويلىرىڭنى كۆتەر» دېگەن.

فقھى ئالىملىرى بۇ ھەدىسلەردىن: يۈگۈرۈش مۇسابىقىسىنىڭ يوللۇق ئىكەنلىكىنى يەكۈنلەپ چىققان. مۇسابىقە خاس ئەرلەر ئارىسىدا بولسۇن ياكى مەھرەم ۋە ئۆز ئاياللىرى بىلەن بولسۇن ئوخشاش.

يەنە بۇ ھەدىسلەردىن: مۇسابىقىلىشىش ۋە چېلىشىشنىڭ، مويىسىپىتىلىك، ئىلىم، شەرەپ ۋە پەزىلەت قاتارلىق ئالاھىدىلىكلەرگە زىت كەلمەيدىغانلىقىنى يەكۈنلەپ چىققان. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېشى ھەزرىتى ئائىشە بىلەن بەسلەشكەندە ئەللىكتىن ھالقىغان ئىدى.

مەرگەنلىك

ھالال ئويۇن - تاماشالارنىڭ يەنە بىرى: ئوقيا ۋە نەيزە ئېتىپ ئويناشتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەرگەنلىك سورۇنلىرىدىن ئۆتكەندە ساھابىلىرىگە: «ئېتىڭلار! مەن سىلەر تەرەپتە» دەيتتى (1).

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەرگەنلىكىنى پەقەتلا بىر ئويۇن ياكى بىر ھەۋەس ئەمەس، بەلكى، ئاللاھ تائالا تەييارلاشقا بۇيرىغان كۈچنىڭ بىر تۈرى دەپ قارىغان. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾

«دۈشمەنلىرىڭلار ئۈچۈن قولۇڭلاردىن كېلىشىچە كۈچ، ۋە جەڭ ئېتى تەييارلاڭلار» [ئەنفال سۈرىسى 60 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن:

«دىققەن قىلىڭلار! كۈچ - ئوق ئېتىشتۈر، كۈچ - ئوق ئېتىشتۈر، كۈچ - ئوق ئېتىشتۈر، كۈچ - ئوق ئېتىشتۈر»⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن:

«ئوق ئېتىڭلار! چۈنكى ئۇ سىلەرنىڭ ئويۇنلىرىڭلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى»⁽²⁾.

لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەرگەنلىك مەشىقىدە جانلىق نەرسىلەرنى قارىغا ئېلىپ ئېتىپ ئويناشتىن قاتتىق ئاگاھلاندۇرغان. (بۇرۇن جاھىلىيەتتە شۇنداق قىلىشاتتى).

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) بىر گورۇپ كىشىلەرنىڭ شۇنداق قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جانلىق نەرسىنى قارىغا ئېلىپ ئېتىپ ئوينىغانلارغا لەنەت قىلغان»⁽³⁾.

بۇنداق قىلغانلارنىڭ لەنەتلىنىش سەۋەبى: ئۇنىڭدا مالنى زاپا قىلىۋېتىشتىن باشقا، ھايۋاننى ئازابلانما ۋە ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىش بولغانلىقىدۇر. شۇڭا كىشىلەرنىڭ ئويۇن - تاماشالىرى باشقا جانلىق كائىناتلارنى ئازابلانما بىلەن بولماسلىقى كېرەك.

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - بەزى ۋە تابارنى ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

مانا بۇ سەۋەبتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايۋانلارنى بىر - بىرى بىلەن سوقۇشتۇرۇشنى چەكلىگەن⁽¹⁾. بۇرۇن جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەرەبلەرنىڭ بەزىلىرى ئىككى قوچقار ياكى ئىككى ئۆكۈزنى ئۆلگىچە ياكى ئېغىر يارىلانغۇچە ئۈسۈشتۈرۈپ ئويىناپ تاماشا كۆرىشەتتى.

ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: «ھايۋان سوقۇشتۇرۇشنىڭ چەكلىنىشى: ئۇنىڭدا، تاماشا قىلىشتىن باشقا ھېچقانداق پايدىسىز بىر ئىشتا ھايۋاننى قىيناپ، ماغدۇرسىزلىنىدۇرۇش بولغانلىقى ئۈچۈندۇر».

نەيزىۋاللىق ئويۇنى

نەيزىۋاللىق ئويۇنىمۇ مەرگەنلىك ئويۇنىغا ئوخشايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز مەسجىدى ئىچىدە ھەبەشسىتانلىقلارغا نەيزە ئويۇنى ئويناشقا يول قويۇپ، ئايالى ھەزرىتى ئائىشەنى ئۇلارنىڭ ئويۇنىنى كۆرگىلى قويغان، ھەمدە ئۇلارنى قىزىقتۇرغان ھالدا: «ھەبەشسىتان يىگىتلىرى! قېنى نوچلىق-ئىلغارنى كۆرسىتىڭلار!» دېگەن.

ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ تەبىئىتى كەسكىن بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ئويۇنىنى تازا ياقتۇرماي ئۇلارنى توسماقچى بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى توسقىلى قويىمىغان. ھەدىستە مۇنداق كەلگەن: ھەبەشسىتانلىقلار نەيزىلىرى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ئويىناۋاتقاندا، ھەزرىتى ئۆمەر كىرىپ كەلدى - دە، يەردىن

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

چالما ئېلىپ ئۇلارغا ئاتقاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئى ئۆمەر، ئۇلارنى ئوينىغىلى قويغىن» دېدى⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدى ئىچىدە بۇنداق ئويۇنلارغا يول قويۇشى ئىنتايىن ئاليجاناب كەڭ قورساقلىقتىن بولغان بولۇپ، بۇ، مەسجىدنىڭ دىن بىلەن دۇنيانى جۇغلايدىغان، ھەم جىددىي پەيتلەردە ھەم ئويۇن پەيتلىرىدە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇچرىشىش مەركىزى ئىكەنلىكىنىڭ ئىسپاتىدۇر. بىراق، بۇ مەسجىدتە ئوينالغان ئويۇن ھېچقانداق مەنىسىز بىر ئويۇن بولماستىن، بەلكى ئۇ، ھەم ئويۇن ھەم تەنتەربىيە ھەم مەشقتۇر. ئالىملار بۇ ھەدىسكە ئاساسەن مۇنداق دېگەن: «مەسجىد مۇسۇلمانلار جامائىتىگە مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنىڭ ئورنىدۇر. شۇڭا ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتىگە باغلىق ھەرقانداق ئىشنى مەسجىدتە قىلسا بولىدۇ».

كېيىنكى ئەسىرلەردىكى مۇسۇلمانلار مەسجىدلىرىنىڭ قانداق بولۇپ كۈچ ۋە ھەركەتلىنىش روھىدىن قۇرۇق قېلىپ، كۆپىنچە ئەھۋاللاردا بىكار تەلپەلەرنىڭ ئۇۋىسىغا ئايلىنىپ قالغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى ئوبدانراق تەكشۈرۈپ بېقىشى كېرەك.

بۇ ھەدىس يەنە، ئاياللارغا قانداق مۇئامىلە قىلىش، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى مۇشۇنداق ھالال ئويۇن - تاماشا بىلەن ئېچىش ھەققىدە مۇھىم بىر كۆرسەتمىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دەيدۇ: «مەن ھەبەشىستانلىقلارنىڭ ئويۇنىنى كۆرۈپ تاكى زېرىكىپ بولدى دېگەنگە قەدەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تونى بىلەن مېنى يۆگەپ

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

تۇردى. شۇنچا ئويۇن - تاماشاغا قىزىقىدىغان ياش قىزلىرىنىڭ تەبىئىتىگە قاراپ ئىش قىلىنغان»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا يەنە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىدە قىز دوستلىرىم بىلەن قورچاق ئوينىمايتتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىگە كىرىپ قالسا، ئاداشلىرىم ئۇنىڭ ھەيۋىتىدىن قورقۇپ مۆكۈۋالاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى مۆكۈۋالغان يەرلىرىدىن چىقىرىپ، مەن بىلەن ئوينىغىلى قوياتتى»⁽²⁾.

چەۋەندازلىق ئويۇنلىرى

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَالْحَيْلَ وَالْبَعَالَ وَالْحَمِيرَ لَتَرْكُبُوهَا وَزِينَةً﴾

﴿ئاللاھ ئاتنى، قېچىرنى ۋە ئېشەكنى مىنىشىنغان ئۈچۈن ۋە زىننەت ئۈچۈن ياراتتى﴾ [نەھل سۈرىسى 8 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

﴿ئاتلارنىڭ پىشانىسىغا ياخشىلىق پۈتۈلگەن﴾⁽³⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن: ﴿ئوق ئېتىنچلار! ئات چاپتۇرۇڭلار!﴾⁽⁴⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھنى ياد ئېتىش بولمىغان ھەرقانداق ئىش مەنسىزدۇر. لېكىن تۆۋەندىكى تۆت خىسلەت بۇنىڭ

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(4) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

سىرتىدا: ئوق ئېتىشىنى مەشق قىلىش، ئېتىنى چېنىقتۇرۇش، ئايالى بىلەن ئوينۇشۇش ۋە سۇ ئۇزۇشنى ئوگىنىش»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئۆمەر مۇنداق دېگەن:

«بالىلىرىڭلارغا سۇ ئۇزۇشنى، ئوق ئېتىشىنى ئوگىتىڭلار، ئۇلارنى ئاتقا سەكرەپ مەنلەيدىغان دەرىجىدە ئات چاپتۇرۇشنى ئوگىنىشكە بۇيرۇڭلار».

ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھنىڭ ئېيتىشىچە:
«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئات مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈپ، بىرىنچى بولغاننى مۇكاپاتلىغان»⁽²⁾.

بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەم ئويۇن ھەم تەنتەربىيە ھەم مەشق بولغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا تەرغىب ۋە تەشۋىق قىلىپ شۇنداق قىلغان.

ھەزرىتى ئەنەس⁽³⁾ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زامانىدا قول باغلىشامتىڭلار؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ قول باغلىشامتى؟» دەپ سورالغاندا، ئۇ: «ھەئە، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى ئۇ (سەبھە) ناملىق بىر ئاتقا قول باغلاشقان ئىدى، ئۇ ئات بىرىنچى بولدى، بۇنىڭدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خوش بولۇپ كەتتى» دېگەن⁽⁴⁾.

ئالدىنغان مۇكاپاتنى مۇسابىقىگە قاتناشقۇچىلاردىن بىرى ياكى مۇسابىقىگە قاتناشمىغانلاردىن بىرى بېرىدىغان بولسا، قول باغلاشماق ھالال بولىدۇ، ئەمما مۇسابىقىگە قاتناشقۇچىلار تەڭ پۇل

(1) - ئىمام تابارانى ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(3) - ھەزرىتى ئەنەس: ئەنەس مالىك ئەلەنسارى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمەتچىسى.

ھ. 92 - ياكى 93 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(4) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

چىقىرىپ ھەممە پۇلنى مۇسابىقىدا ئۇتقان ئادەم ئالىدىغان بولسا بۇ چەكلەنگەن قىمارنىڭ دەل ئۆزىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىمار ئويناشقا ئىشلىتىلىدىغان بۇنداق ئاتنى «شەيتاننىڭ ئېتى» دەپ ئاتاپ، ئۇنىڭدىن پۇل تېپىشىنىمۇ گۇناھ، ئۇنىڭغا ھەلەپ بېرىشىنىمۇ گۇناھ، ئۇنى مىنىشىنىمۇ گۇناھ دەپ قارىغان⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دېگەن: «ئاتلار: راھمان⁽²⁾ نىڭ ئېتى، ئىنساننىڭ ئېتى ۋە شەيتاننىڭ ئېتى دەپ ئۈچ خىل بولىدۇ. راھماننىڭ ئېتى بولسا: ئاللاھ يولىدا ئىشلىتىلىدىغان ئات بولۇپ، ئۇنىڭ ھەلىپى، تېزىكى، سۈيدۈكى قاتارلىق ھەرقانداق نەرسىسىدە ياخشىلىق بار، ئەمما شەيتاننىڭ ئېتى بولسا: قىمار ياكى قول باغلىشىشقا ئىشلىتىلىدىغان ئاتتۇر، ئىنساننىڭ ئېتى: ماددىي جەھەتتىن پايدىلىنىدىغان ئات بولۇپ، ئۇ نامراتلىقنى يۈگەيدۇ»⁽³⁾.

ئوۋ ئوۋلاش

ئوۋ ئوۋلاش ئىسلام يول قويغان پايدىلىق ئويۇن - تاماشالارنىڭ بىرىدۇر. ئەمەلىيەتتە ئوۋ، ئوق ۋە نەيزىدەك قوراللار بىلەن بولسۇن ياكى ئىت ۋە بۈركۈت قاتارلىق ھايۋاناتلار بىلەن بولسۇن ھەم كۆڭۈل ئېچىش ھەم تەنتەربىيە ھەم جان بېقىشتىن ئىبارەتتۇر. ئىسلامنىڭ بۇ ھەقتىكى قويغان شەرت ۋە كۆرسەتمىلىرىنى بىز يۇقىرىدا 2 - بابتا بايان قىلىپ ئۆتتۈق.

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(2) - راھمان: ئاللاھنىڭ گۈزەل ئىسىملىرىدىن بىرى بولۇپ، ناھايىتى مېھرىبان دېگەن مەنىدە.

(3) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئىسلام دىنى ئىككى ئەھۋالدىلا ئوۋ ئوۋلاشتىن چەكلىگەن:

بىرىنچىسى: ھەج ۋە ئۆمرىگە نىھام باغلىغان ھالەت بولۇپ، بۇ ھالەتتە ئىنسان تولۇق تىنچلىق باسقۇچىدا بولغان بولىدۇ، شۇڭا ئۆلتۈرسە، قان تۆكسە بولمايدۇ، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ:

﴿بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! سىلەر ئوۋنى نىھامدا ياكى ھەرەمدە تۇرۇپ ئۆلتۈرمەڭلار﴾ [مائىدە سۈرىسى 95 - ئايەت]

﴿وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا﴾

﴿مادامكى سىلەر نىھامدا ياكى ھەرەمدە ئىكەنسىلەر، قۇرۇقلۇق ھايۋانلىرىنى ئوۋلاش سىلەرگە ھارام قىلىندى﴾ [مائىدە سۈرىسى 96 - ئايەت]

ئىككىنچى ھالەت: مەككىدىكى ھەرەم رايونى بولۇپ، ئىسلام بۇ رايوننى ئۈستىدە ماڭغان، ئاسمىندا ئۇچقان ياكى تۇپرىقىدا ئۆسكەن ھەرقانداق جانلىق كائىناتلار ئۈچۈن تىنچلىق ۋە ئامانلىق رايونى قىلىپ بەرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ رايون ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ:

﴿ئوۋلىرى ئوۋلانمايدۇ، دەل - دەرەخلىرى كېسىلمەيدۇ، ئوت - چۆپلىرى قىرقلمايدۇ﴾⁽¹⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

نەرد⁽¹⁾ ئويناش

قىمار ئارىلاشقان ھەرقانداق ئويۇن ھارامدۇر. ئوينىغان ئادەم يا ئۇتتۇرىدىغان يا ئۇتىدىغان ھەرقانداق نەرسە قىمار قاتارىغا كىرىدۇ. بۇنداق قىمارنى قۇرئان كەرىم ھاراق، تىكلەنگەن تاشلار ۋە پال ئوقلىرى بىلەن بىللە بىر قاتاردا بايان قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ مۇنداق دېگەن:

«كىمكى ھەمراھىغا: كەل! قىمار ئوينايلى دېسە، سەدىقە بېرىۋەتسۇن»⁽²⁾.

دېمەك: قىمار ئويناشقا قىلىنغان تەكلىپنىڭ ئوزلا سەدىقە بېرىپ يۇيۇش كېرەك بولغان گۇناھ ھېسابلىنىدۇ.

نەرد ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان ئويۇنلارغا قىمار ئارىلاشسا، بارلىق ئالىملار ئۇنى ھارام دەپ قارايدۇ.

ناۋادا ئۇنىڭغا قىمار ئارىلاشسا، ئالىملارنىڭ كۆپچىلىكى ئۇنى ھارام دەپ قارايدۇ. بەزى ئالىملار: ھارام ئەمەس مەكرۇھ دەپ قارايدۇ. ھارام دەپ قارىغانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەدىسىگە ئاساسلانغان: «كىمكى نەردە شىر⁽³⁾ ئوينىسا، خۇددى قولىنى چوشقىنىڭ گۆشى بىلەن قېنىغا بۇلىغاندەك بولىدۇ»⁽⁴⁾.

(1) - كىتابنىڭ ئەھدەچە تېكىستىدە (نەرد) ۋە (تاۋىلە) دەپ يېزىلغان بولۇپ، ئىككىسى بىر ئويۇننىڭ ئىسمىدۇر. بۇ ئويۇندا ئاتقان ئۇرۇقنىڭ شەكلىگە قاراپ تاشلار ئورنىدىن يۆتكىلىدۇ، ئۇنۇش تەلەپكە تايىنىدۇ، بۇ ئويۇن (دامكا) ئويۇنى بىلەن خەنزۇلاردىكى (ماجاڭ) ئويۇنىغا ئوخشايدۇ.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - نەردە شىر: ئەسلى پارسچە سۆز بولۇپ شىر دېگەن قوشۇمچە شىرە ۋە تاتلىق دېگەن مەنىدە.

(4) - ئىمام ئەھمەد، مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.

يەنە ھەزرىتى ئەبۇ مۇسا⁽¹⁾ (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى نەرد ئويىنايدىكەن ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلغان بولسۇن»⁽²⁾.

بۇ ئىككى ھەدىس قىمار ئارىلاشسۇن ياكى ئارىلاشمىسۇن نەردكە ئوخشىغان ئويۇنلارنىڭ ھاراملىقىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىمام شەۋكانى مۇنداق دەيدۇ: «ئىبنى مۇغاففەل⁽³⁾ ۋە ئىبنى مۇسەيبەنىڭ قىمار ئارىلاشمىغان ھالەتتە نەرد ئويناشقا رۇخسەت قىلغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان». ئۇلار يۇقىرىقى ھەدىسلەرنى قىمار ئوينىغانلارغا قاراتقان بولسا كېرەك.

شاھمات ئويناش

شاھمات ئويۇنى مەشھۇر ئويۇنلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئالىملار ئۇنى ئويناشنىڭ ھۆكۈمى ھەققىدە: مۇباھ، مەكرۇھ ۋە ھارام دەپ ئۈچ خىل قاراشتا بولغان.

ھارام دەپ قارىغانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنغان بىر قانچە ھەدىسكە ئاساسلانغان بولسىمۇ، لېكىن ھەدىس مۇتەخەسسسلرى بۇنى رەت قىلغان. ھەمدە شاھماتنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە ئەمەس، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن ساھابىلەر دەۋرىدىلا پەيدا بولغانلىقىنى، شۇڭا بۇ ھەقتە رىۋايەت

(1) - ئەبۇ مۇسا: ئابدۇللاھ ئىبنى قايس ئىبنى سەلىم ئەلئەششەرى، كاتتا ساھابە. ھ - 42 - ياكى 44 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(2) - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، ئىبنى ماجە ۋە ئىمام مالک (ئەلىمۇۋەتتا) دا رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئابدۇللاھ ئىبنى مۇغاففەل ئەلمۇزەنى، ساھابە، ھ - 57 - ياكى 60 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

قىلىنغان ھەدىس بولسا قوبۇل قىلىنمايدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن. ئەمما ساھابىلەرنىڭ شاھىماتقا قارىتا قاراشلىرى بولسا ئوخشاش بولمىغان. ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) شاھىمات ھەققىدە: «ئۇ، نەردىتىنمۇ يامان» دېگەن. ھەزرىتى ئەلى: «ئۇ، قىمارنىڭ بىر خىلى» دېگەن. (بەلكى ئۇ قىمار ئارىلاشقان شاھىمات ئويۇنىنى كۆزدە تۇتقان بولشى مۇمكىن).

يەنە بەزىلەردىن شاھىماتنىڭ مەكرۇھلىقى رىۋايەت قىلىنغان.

يەنە بىر قىسىم ساھابە ۋە تابىئىيلاردىن شاھىماتنى مۇباھ دەپ قارىغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان. ئۇلارنىڭ ئىچىدە: ھەزرىتى ئىبنى ئابباس، ئەبۇ ھۇرەيرە، ئىبنى سىيرىين، ھىشام ئىبنى ئۇرۇۋە⁽¹⁾، سەئىد ئىبنى ئەلمۇسەيبە ۋە سەئىد ئىبنى جۇبەير قاتارلىق زاتلار بار.

بىز مۇشۇ مەشھۇر زاتلارنىڭ قارىشىنى توغرا قاراش دەپ قارايمىز، چۈنكى بىز يۇقىرىدا ئېيتقىنىمىزدەك: ئۇ ئەسلىدە ھالال نەرسە، تېخى ئۇنىڭ ھاراملىقىغا ھېچقانداق بىر ئىسپات يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭدا كۆڭۈل ئېچىشتىن باشقا، زېھىن چېنىقتۇرۇش ۋە پىكىرنى مەشىق قىلدۇرۇش قاتارلىق پايدىلار بار. شۇڭا بۇ نەرد ۋە نەرد قاتارىدىكى ئويۇنلارغا ئوخشىمايدۇ. بۇ جەھەتتىن ئالىملار مۇنداق دېگەن: "نەرد قاتارلىق ئويۇنلار تەلەپكە تايانغانلىقى ئۈچۈن پال ئاچقانغا ئوخشايدۇ، شاھىمات بولسا، ماھىرلىق ۋە ئەقىل ئىشلىتىشكە تايانغانلىقى ئۈچۈن مەرگەنلىك مۇسابىقىسىغا ئوخشايدۇ".

(1) - ھىشام ئىبنى ئۇرۇۋە ئىبنى ئەزۇبەير، تابىئىي ۋە مەدىنىنىڭ كاتتا فەقھلىرىدىن بىرى. 146ھ - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

شاھماتنى مۇباھ دەپ قارىغانلار تۆۋەندىكى ئۈچ شەرت بىلەن مۇباھ دېگەن:

1 - شاھمات سەۋەبىدىن نامازنى كېچىكتۈرۈپ قويماسلىق شەرت، چۈنكى ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ خەتىرى ۋاقىت ئوغۇرلاپ، مۇھىم ئىشلارنى كېچىكتۈرۈشتۇر.

2 - ئۇنىڭغا قىمار ئارىلىشىپ قالماسلىقى شەرت.

3 - ئوينىغاندا، سەت، ناچار سۆزلەرنى قىلىشتىن ساقلىنىش شەرت.

بۇ ئۈچ شەرتكە ياكى ئۇنىڭ بىرىگە رىئايە قىلمىغان تەقدىردە، ئۇنى مۇباھ دەپ قارىغانلارمۇ ئۇنى ھارام دەپ قارايدۇ.

ناخشا - مۇزىكا

كۆڭۈلنى ئېچىپ خوش قىلىدىغان ۋە قۇلاققا ياقىدىغان ئويۇن - تاماشالارنىڭ بىرى ناخشىدۇر. ئۇ، ھېسسىياتنى قوزغايدىغان، ئەخلاقنى بۇزىدىغان، ھەمدە مىللەتنى مۇھىم غايىلىرى ۋە چوڭ مەسىلىلىرى ئۈستىدە غەم يېيىشتىن گۈل قىلىدىغان خەتەرلىك قورالدىر. بۇنداق ئويۇن - تاماشانىڭ يامان يېرى شۇكى: ئۇ، تارىختىن بۇيان راھەت - پاراغەت ۋە شاراب سورۇنلىرى بىلەن چېتىلىپ، ئىپپەت - نۇمۇس ۋە تىرىشچانلىق پەزىلەتلىرىنى يوقاتقان بىر قىسىم بىكار تەلەپلەرنىڭ تۇرمۇشىنىڭ ئايرىلماس بىر پارچىسى بولۇپ قالغانلىقى، ھەمدە تارىختىن بۇيان سۇيۇقلۇق ۋە يالغۇچلىق بىلەن سۈپەتلەنگەن، دىن ئەھكاملىرى ۋە تەقۋادارلار

ئەخلاقىدىن يىراقلاشقان كىشىلەرنىڭ ناخشىنى كەسىپ قىلىۋالغانلىقىدۇر .

بۇ سەۋەبتىن دىنىي تۇيغۇ كۆپىنچە ئەھۋاللاردا ئۇنىڭدىن نەپرەتلەنگەن ۋە نەپرەتلەندۈرگەن، ئىسلام ئۆلىمالىرىمۇ ئۇنىڭغا قارىتا: ھارام، مەكرۇھ ۋە مۇباھ دېگەندەك ئوخشاشمىغان قاراشلاردا بولغان .

ئەمەلىيەتتە ئالىملار بىر قىسىم ناخشىلارنىڭ ھاراملىقىغا بىردەك ئىتتىپاقلاشقان، شۇنىڭدەك يەنە بىر قىسىم ناخشىلارنىڭ مۇباھلىقىمۇ ئىتتىپاقلاشقان، يەنە بىر قىسىم ناخشىلاردا بولسا قاراشلىرى ھەر خىل بولغان .

ھەممەيلى بىردەك ھارام دەپ قارىغان ناخشىلار بولسا: گۇناھنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ياكى گۇناھقا تەرغىب - تەشۋىق قىلغان ناخشىلاردۇر .

ئەمدى ھەممەيلى بىردەك مۇباھ دەپ قارىغان ناخشىلار بولسا: كىشى ئۆزى ئۆزىگە غىشىپ ئوقۇيدىغان پاكىز ناخشا، ئايالى ئېرىگە ئوقۇپ بېرىدىغان ناخشا، پادىچىلار پادىغا ئوقۇپ بېرىدىغان ناخشا، يەنە ئاياللار توي - تۆكۈنلەردە ئۆزئارا ئوقۇشىدىغان ئەنئەنىۋى ناخشىلار ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان ناخشىلاردۇر .

ئۇندىن باشقا ناخشىلاردا بولسا قاراشلار ئوخشاشمايدۇ .

مېنىڭ قارىشىمچە: ناخشىنىڭ ئۆزىدە چاتاق يوق بولۇپ، ئۇ، ئىسلام ھالال قىلغان نەرسىلەر قاتارىغا كىرىدۇ. لېكىن گۇناھ، ناخشا مەزمۇنى ياكى ناخشا بىلەن چېتىلىپ كېلىدىغان ئەھۋاللاردا بولۇپ، بۇنىڭ سەۋەبىدىن ناخشا، ھالال دائىرىدىن ھارام دائىرىگە چېكىنىپ قالىدۇ .

تېخى ناخشا ئوقۇش ھېيت - بايرام، توي - تۆكۈن، ئۇزۇن سەپەردىن قايتىش، زىياپەت ۋە تۇغۇت مۇناسىۋەتلىرىدەك خوشال - خوراملىق پەيتلىرىدە مۇستەھەب بولىدۇ.

ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئېيتىشىچە: ئۇلار تويدا كېلىنىنى بىر ئەنساننىڭ ئۇيىگە يۆتكەپ ئاپارغان، قايتىپ كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئى ئائىشە! ئويۇن - تاماشا بولىدۇمۇ؟ ئەنسالار ئويۇن - تاماشاغا ئامراق»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئىبنى ئابباس مۇنداق دەيدۇ: «ھەزرىتى ئائىشە تۇغقانلىرىنىڭ بىرىنى بىر ئەنسانغا ياتلىق قىلغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ: «قىزنى يۆتكىدىڭلارمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «ھەئە» دەپ جاۋاب بېرىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىز بىلەن بىللە ناخشا ئوقۇيدىغانلارنى ئېلىپ باردىڭلارمۇ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇلار: «ياق» دېيىشتى، بۇنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەنسالار غەزەلگە ئامراق خەلق، قىزنى يۆتكىگەندە:

بىزلەر كەلدۇق، بىزلەر كەلدۇق ئەسسالام دەڭلار، ئەسسالام دەيلى

دەپ ناخشا ئوقۇيدىغانلارنى بىللە ئەۋەتسەڭلار بولماسمىدى؟» دېدى⁽²⁾.

يەنە ھەزرىتى ئائىشەنىڭ ئېيتىشىچە: قۇربان ھېيت كۈنلىرىنىڭ بىرىدە بىز مىنادىكى چاغدا، يېنىمدا ئىككى قىز داپ چېلىپ ناخشا ئوقۇۋاتاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىيىمىگە يۈگۈنۈپ ياتاتتى، ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى كىرىپ ئۇلارغا تاپا قىلدى،

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ يۈزىنى ئېچىپ: «ئى ئەبۇ بەكر! ئۇلارنى توسمىغىن، چۈنكى بۇ ئايەم كۈنلىرى» دېدى⁽¹⁾.

ئىمام غازالى (ئىھيا) دا⁽²⁾ ئىككى قىزنىڭ ناخشا ئوقۇغانلىقى، ھەبەشسىستانلىقلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدە نەيزە ئوينىغانلىقى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارنى قىزىقتۇرۇپ: «قېنى نوچلىقلىقلارنى كۆرسىتىڭلار» دېگەنلىكى، يەنە ھەزرىتى ئائىشەگە: «كۆرۈشنى خالامسىز؟» دېگەنلىكى، ھەمدە ھەزرىتى ئائىشە زېرىكىپ بولدى دېگىچە بىللە تۇرۇپ بەرگەنلىكى ۋە ھەزرىتى ئائىشەنىڭ قىز دوستلىرى بىلەن قورچاق ئوينىغانلىقى ھەققىدىكى ھەدىسلەرنى بىر قۇر بايان قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دەيدۇ: "مانا بۇ ھەدىسلەرنىڭ ھەممىسى ئىككى سەھىھ كىتابتا بار، بۇ ھەدىسلەر ناخشا بىلەن ئويۇننىڭ ھارام ئەمەسلىكىگە ئېنىق پاكىت، يەنە بۇ ھەدىسلەردە تۆۋەندىكى بىر نەچچە خىل رۇخسەت دەلىللىرى بار:

1 - ئويۇنغا رۇخسەت بار، چۈنكى ھەبەشسىستانلىقلار نەيزە ئويۇنى ئوينىغاندا ئۈسۈل ئوينىيدىغانلىقى ھەممىگە ئايان.

2 - ئۇنى مەسجىدتە ئوينىغانلىقى.

3 - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «قېنى نوچلىقلىقلارنى كۆرسىتىڭلار» دېگەن سۆزى ئويناشقا قىلىنغان بۇيرۇق ۋە تەلەپ تۇرسا ئۇنى قانداقمۇ ھارام دېگىلى بولسۇن؟

4 - ھەزرىتى ئەبۇ بەكر ۋە ھەزرىتى ئۆمەرنى ئۇلارنى توسقىلى قويماي «بۇ ئايەم كۈنلىرى» دەپ سەۋەب كۆرسىتىشى،

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - (ئىھيا ئۈلۈمىدىن) ئادەتلەر بۆلىمى، ناخشا ئاڭلاش بابغا قاراڭ.

چۈنكى ئايەم كۈنلىرى خوشاللىق كۈنلىرى، ناخشا - ئويۇن بولسا خوشاللىق كەلتۈرىدىغان نەرسىلەردۇر .

5 - ھەزرىتى ئائىشەگە بىللە كۆرۈشۈپ بېرىش ئۈچۈن ئۇزۇن تۇرغانلىقى ۋە ئاڭلىغىلى قويغانلىقى. بۇ، ئاياللار ۋە بالىلارغا سىلىق مۇئامىلە قىلىپ، ئۇلارغا ئويۇن - تاماشا كۆرسىتىش ئارقىلىق كۆڭلىنى ئېچىشنىڭ، ئويۇن - تاماشانى قاتتىق چەكلەپ تەركىدۇنيا بولۇۋېلىشتىن ئەۋزەل ئىكەنلىكىگە دەلىلدۇر .

6 - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باشتىلا ھەزرىتى ئائىشەگە: «كۆرۈشنى خالامسىز؟» دېگەن سۆزى⁽¹⁾.

7 - ئىككى قىزغا داپ چېلىپ ناخشا ئوقۇشقا رۇخسەت قىلغانلىقى...» .

يەنە كۆپلىگەن ساھابە ۋە تابىئىيلارنىڭ ناخشا ئاڭلىغانلىقى ۋە ناخشا ئاڭلىسا بولىدۇ دەپ قارىغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان .

ئەمما ناخشىنى چەكلەش توغرىلۇق كەلگەن ھەدىسلەر بولسا، ئۇنىڭ ھېچبىرى ھەدىس ئالىملىرىنىڭ تەنقىدىدىن خالىي بولمىغان، قازى ئەبۇ بەكرى ئىبنۇل ئەرەبى مۇنداق دەيدۇ: «ناخشىنى ھارام دەيدىغان ھېچقانداق سەھھ دەلىل يوق». ئىمام ئىبنى ھەزم مۇنداق دەيدۇ: «ناخشىنىڭ ھاراملىقى توغرىسىدا رىۋايەت قىلىنغان ھەدىسلەرنىڭ ھەممىسى يالغان» .

لېكىن ناخشا - ئۇسسۇل كۆپىنچە ئەھۋاللاردا راھەت - پاراغات، ھاراق ۋە ئەيش - ئىشەرەت سورۇنلىرى بىلەن چېتىلىپ قالغاچقا، كۆپىنچە ئالىملار ناخشا - مۇزىكىنى ھارام دەپ قارىغان ياكى قاتتىق يامان دەپ قارىغان. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى مۇنداق دېگەن: ناخشا

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان .

تۆۋەندىكى ئايەتتە زىكىر قىلىنغان «بەھۇدە گەپ - سۆز» دۇر.
ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾

﴿بەزى كىشىلەر بىلىمىسىزلىكتىن، ئاللاھنىڭ يولىدىن ئازدۇرۇش ئۈچۈن بەھۇدە گەپلەرنى سېتىۋالىدۇ ۋە ئاللاھنىڭ يولىنى مەسخىرە قىلىدۇ، ئەنە شۇلار خور قىلغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ﴾
[لوقمان سۈرىسى 6 - ئايەت]

ئىمام ئىبنى ھەزم مۇنداق دەيدۇ: «ئايەتتە سۈپەتلەنگەن ئىشنى قىلغان كىشى كاپىر بولىدۇ، ئەگەر ئاللاھنىڭ دىنىنى مەسخىرە قىلسا، ھەتتاكى دىندىن ئازدۇرۇش ئۈچۈن قۇرئان سېتىۋالسىمۇ كاپىر بولۇپ كېتىدۇ، بۇنىڭدا ھېچقانداق ئىختىلاپ يوق، ئاللاھ تائالا ئايەتتە ئەنە شۇنداق قىلغانلارنى ئەيىبلەگەن. لېكىن بەھۇدە سۆزنى ئاللاھ يولىدىن ئازدۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، ئۆزىنى ئارام ئالدۇرۇش ۋە كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈن سېتىۋالغانلارنى ئەيىبلەمگەن».

بەزىلەر مۇنداق دېگەن: ناخشا ھەق سۆز ئەمەس، ئۇنداق بولىدىكەن ئۇ چوقۇم ئازغۇنلۇق ۋە گۇمراھلىق بولىدۇ، ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېگەن:

﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾

﴿ھەقىقەتتىن قالسا، گۇمراھلىقتىن باشقا نەرسە مەۋجۇت ئەمەس﴾ [يۇنۇس سۈرىسى 32 - ئايەت]

ئىمام ئىبنى ھەزم ئۇلارغا مۇنداق دەپ رەددىيە بەرگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەمەللەرنىڭ قوبۇل بولۇشى نىيەتكىلا باغلىق، ھەركىم نىيەتكە قاراپ مۇكاپاتلىنىدۇ ياكى جازالىنىدۇ» دېگەن. شۇڭا كىمكى ناخشا ئاڭلاش ئارقىلىق گۇناھقا يېقىنلاشماقچى بولسا، ئۇ پاسىقتۇر. ناخشىدىن باشقا نەرسىلەرمۇ شۇنداق، كىمكى تېخىمۇ ياخشى ئىبادەت قىلالايدىغان بولۇش ئۈچۈن ھەمدە ياخشى ئىشلارنى تېخىمۇ تېتىك ھالەتتە قىلىش ئۈچۈن ئۆزىنى ئارام ئالدىرۇشنى مەقسەت قىلسا، گۇناھكار بولمايدۇ. بۇنىڭ قىلغان ئىشى ھەق ئىش بولىدۇ. كىمكى تائەت ياكى گۇناھ ئىشىنى مەقسەت قىلمىسا، قىلغان ئىشى بىھۇدە بىر ئىش بولۇپ، بۇ كەچۈرۈلۈپ كېتىدۇ، خۇددى ئادەم باغ بوستانلىرىغا سەيلىگە چىققاندا دەرۋازىسى ئالدىدا كۆچىغا قاراپ ئولتۇرغانغا، ياكى كىيىم - كېچەكلىرىنى كۆك ياكى يىشىل بويۇلغانغا ئوخشاشتۇر».

ناخشا - مۇزىكىنىڭ مۇباھ بولۇشىنىڭ شەرتلىرى

1 - ناخشا مەزمۇنى ئىسلام ئاداب - ئەخلاقى ۋە كۆرسەتمىلىرىگە زىت كەلمەيدىغان بولۇشى كېرەك. مەسىلەن: ھاراقنى قەدىرلەپ، ھاراق ئىچىشكە تەشۋىق قىلىدىغان ناخشا بولسا، بۇنداق ناخشىنى ئوقۇش ۋە ئاڭلاش ھارام بولىدۇ.

2 - ناخشا مەزمۇنى ئىسلام كۆرسەتمىلىرىگە زىت كەلمىگەن تەقدىردىمۇ، ناخشىچى ناخشىنى ئورۇنداشتا سۇيۇقلۇق قىلىپ قەستەن شەھۋەت قوزغاپ ئەخلاقسىزلىق ۋە پىستەن - پاساتقا قىزىقتۇرىدىغان بولسا، ئۇ، بۇ ئورۇنداش ئۇسۇلى ئارقىلىق ئوقۇغان ناخشىنى ھالال دائىرىدىن ھارام دائىرىگە يۆتكىۋېتىدۇ.

3 - ئىسلام دىنى ھەرقانداق نەرسىدە ئىسراپ قىلىش، چېكىدىن ئاشۇرىۋېتىشكە قارشى تۇرغان، ئۇ ھەتتا ئىبادەت قىلىشتىمۇ چېكىدىن ئاشۇرىۋېتىشكە قارشى تۇرغان تۇرسا، ئويۇن - تاماشا ۋە ۋاقىت زايى قىلىشتا چېكىدىن ئېشىپ كېتىشكە قارشى تۇرمايمۇ؟ ۋاقىت = ھايات ئەمەسمۇ؟

شەكسىزكى، زۆرۈر ئەمەس ئىشلاردا ۋاقىت ئىسراپ قىلىنسا، زۆرۈر ئىشلارنىڭ ۋاقتىنى ئىگەللىۋالىدۇ، بۇ ھەقتە مۇنداق دېيىلگەن: «ئىسراپلا بولىدىكەن، چوقۇم يېنىدا زايى بولغان بىر ۋاجىب باردۇر» .

4 - بەزى ناخشا - مۇزىكىلارغا ھەركىم ئۆزى باھا بەرسە بولىدۇ، مەسىلەن: ناخشا ياكى مۇزىكا ھېسسىياتنى قوزغاپ، بۇزۇقچىلىققا سەۋەب بولىدىغان بولسا، ئۇنىڭدىن دەرھال يىراقلىشىپ، قەلبىگە ۋە ئەخلاقىغا يامان تەسىر بېرىدىغان شامال ئېغىزىنى توسۇۋېتىشى كېرەك.

5 - ناخشا، ھاراق - شاراب ئىچىلىدىغان سورۇنلاردا ئوقۇلۇش ياكى يالغۇنچىلىق ۋە ئەخلاقسىزلىقتەك باشقا ھارام قىلىنغان نەرسىلەر بىلەن چېتىلسا، بۇنداق ئەھۋالدىكى ناخشىنى ئوقۇش، كۆرۈش ۋە ئاڭلاش ھارام بولىدىغانلىقىدا ھېچقانداق ئىختىلاپ يوق، مانا شۇنداق شارائىتتا ئوقۇلغان ناخشىنى ئېيتقان ۋە ئاڭلىغانلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قاتتىق ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق دېگەن: «ئۈممىتىمىدىن بىر قىسىم كىشىلەر مۇزىكىلار بىلەن ئايال ناخشىچىلار ئويۇن كۆرسىتىۋاتقان يەرلەردە ئولتۇرۇپ، ھاراقنى ھەرخىل ئىسىملار بىلەن ئاتاپ ئىچمەي قالمىدۇ، ئاللاھ

ئۇلارنى يەرگە يۈتكۈزۈۋېتىدۇ، ئۇلارنى مايىمۇن ۋە چوشقىلارغا ئايلاندۇرۇۋېتىدۇ»⁽¹⁾.

ئۇلارنى مايىمۇن بىلەن چوشقىغا ئايلاندۇرۇۋېتىشى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ سۈرىتىنى ئۆزگەرتىش شەرت ئەمەس، بەلكى، كۆڭۈل، ۋەجدان ۋە مەنىۋى دۇنياسىنى ئۆزگەرتسە، ئىنسان قىياپىتىدىكى بىر تەندە، مايىمۇننىڭ كۆڭلى، چوشقىنىڭ روھىي دۇنياسى شەكىللەنگەن بولىدۇ⁽²⁾.

قىمار ھاراقىنىڭ جۈپتىدۇر

قىمار دېگەن - ئوينىغۇچى ئۇتۇش ياكى ئۇتتۇرۇشتىن يەنى پايدا - زىياندىن خالىي بولمايدىغان ئويۇندۇر. ئىسلام دىنى نۇرغۇنلىغان ئويۇن - تاماشالارغا يول قويغىنى بىلەن، قىمار ئارىلاشقان ھەرقانداق ئويۇننى ھارام قىلىۋەتكەن. بىز يۇقىرىدا «كىمكى ھەمراھىغا: «كەل قىمار ئوينايمىز» دېسە، سەدىقە قىلىۋەتسۇن» دېگەن ھەدىسنى بايان قىلىپ ئۆتتۇق.

مۇسۇلمان كىشىگە قىمار ئويناپ كۆڭۈل ئېچىش ۋە بوش ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈش ھالال بولمىغاندەكلا، ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا پۇل تېپىش ئۈچۈن قىمار ئوينىشىمۇ ھالال بولمايدۇ.

ئىسلام قىمارنى كەسكىن ھارام قىلىش ئارقىلىق مۇنداق ئۇلۇغ غايىلەرنى كۈزلەيدۇ:

(1) - ئىبنى ماجە رىۋايەت قىلغان.

(2) - ناخشا - مۇزىكا ھۆكۈمى ھەققىدە تىخىمۇ چوڭقۇر ۋە كەڭرەك ئىزدىنىش ئۈچۈن دوكتور يۈسۈپ ئەلقارادادىيىنىڭ 250 بەتلەك (قىمھۇل غىنا ۋە لەۋىسىقا) دېگەن كىتابىغا قاراڭ. قەھرە 2001 - يىلى 1 - بېسىمى - ت.

1 - ئىسلام مۇسۇلمانلارنى پۇل تېپىش جەھەتتە ئاللاھ بەلگىلىگەن قانۇنىيەتلەرگە رىئايە قىلىپ، ئۆيلەرگە تامدىن ئارتىلىپ ئەمەس ئىشىكىدىن كىرىشنى، تەر ئاققۇزۇپ، سەۋەب قىلىپ پۇل تاپسۇن دەيدۇ.

قىمار - لاتارىيە ئويۇنلىرىمۇ شۇنداق - كىشىنى ئىشلەش ۋە تەر ئاققۇزۇشقا ئەمەس، تەلەي، تاسادىپىيلىق ۋە قۇرۇق ئارزۇلارغا تايىنىدىغان قىلىپ قويدۇ.

2 - ئىسلامدا ھەر بىر كىشىنىڭ مال - مۈلكىنىڭ ئۆزىگە خاس ھۆرمىتى بار، شۇڭا ئۇنى باشقىلار يا قانۇنلۇق سودا - سېتىق ئارقىلىق يا كۆڭلى رازى بولۇپ سوۋغا قىلىش ياكى سەدىقە بېرىش ئارقىلىق ئالمىسا، ھەقسىز ئېلىشى توغرا بولمايدۇ. قىمار ئويناپ ئېلىۋالسىمۇ باشقىلارنىڭ مال - مۈلكىنى ھەقسىز يەۋالغان بولىدۇ ئەلبەتتە.

3 - قىمار ئوينىغۇچىلار ئاغزىدا رازىلىقنى ئىپادىلىگەن بىلەن، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئۆچمەنلىك ۋە ئاداۋەت تۇغۇلىدۇ، چۈنكى ئۇلار ھەرزامان يا ئۇتىدۇ يا ئۇتتۇرىدۇ، يا پايدا ئالىدۇ ياكى زىيان تارتىدۇ. ئۇتتۇرىۋەتكەن قىمارۋاز بەزىدە لام - جىم دېمىگەن تەقدىردىمۇ، زىيان ئاچچىق بولغاچقا، ئاچچىقنى يۇتۇپ دەردىنى ئۆزى بىلىدۇ، ناۋادا چىدىماي ئۇرۇشۇپ قالسا، لەۋزىدە تۇرماي جىدەللىشىدۇ.

4 - ئوڭۇشسىزلىق ئۇتتۇرىۋەتكۈچىنى، بىرىنچى قېتىم ئۇتتۇرىۋەتكىنىنى قايتا ئۇتۇۋېلىش ئۈچۈن قايتا ئويناشقا ئىتتىرىسە، ئۇتقان ئادەم ئۇتۇش تاتلىق بولغاچقا، يەنە تېخىمۇ كۆپرەك ئۇتۇش ئۈچۈن قايتا ئوينىيدۇ، ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇتتۇرۇشقا باشلاپ غەلبە شادلىقىدىن، مەغلۇبىيەت غەمىگە يۆتكىلىدۇ.

مۇشۇنداق بولۇپ ئاخىرى ھەر ئىككىيلەن قىمار سورۇنىدىن كېتەلمەيدۇ. قىمار ئوينىغانلارنىڭ قىمارنى تاشلىيالماسلىقىنىڭ سىرى شۇدۇر.

5 - يۇقىرىقى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن قىمار شەخسكىلا خەتەرلىك بولۇپ قالماستىن بەلكى، پۈتۈن جەمئىيەتكىمۇ خەتەرى ئىنتايىن چوڭ. قىمار - ۋاقىت ۋە كۈچنى كۆيدۈرۈپ قىمارۋازلارنى، ئىستېمال قىلىپ ئىشلەپ چىقىرالمىدىغان، جەمئىيەتتىن پايدا ئېلىپ، جەمئىيەتكە پايدا يەتكۈزەلمەيدىغان بىكار تەلەپلەرگە ئايلاندۇرىۋېتىدىغان ئويۇندۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە قىمارۋازنىڭ ئۆزىگە، ئائىلىسىگە، مىللىتىگە ۋە پەرۋەردىگارىغا قارىتا ئورۇندىشى كېرەك بولغان بۇرچىنى ئادا قىلىشقا ھېچ ۋاقتى چىقمايدۇ.

قىمار ئۈستىلىگە باغلىنىپ قالغان ئادەمنىڭ قىمار ئۈچۈن دىنىنى، ئىپپەت - نۇمۇسىنى، ۋەجدانىنى ۋە مىللەت - ۋەتىنىنى سېتىۋېتىشى يىراق ئەمەس، چۈنكى ئۇنىڭ قىمارغا بولغان ساداقەتمەنلىكى باشقا ھەرقانداق نەرسىگە ساداقەتمەن بولۇشىغا توسالغۇ بولىدۇ.

شۇنداقلا، قىمار قىمارۋازغا ھەرقانداق نەرسىنى تىكىشكە ئادەتلەندۈرۈۋەتكەچكە، يوق پايدىنى كۆزلەپ دىنىنى، شەرىپىنى ۋە مىللىتىنىمۇ تىكىپ قىمار ئوينىشى ھەرۋاقىت مۇمكىن.

قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىدە ۋە ئەھكاملىرىدا ھازاق بىلەن قىمارنى بىر قاتاردا سانغانلىقى ھەقىقەتەن سەۋەبسىز بولمىغان، چۈنكى ھازاق بىلەن قىمارنىڭ شەخس ۋە ئائىلە، ۋەتەن ۋە ئەخلاققا كەلتۈرىدىغان زىيىنى ئوخشىشىپ كېتىدۇ. قىمارۋاز ھازاقكەشكە

بەك ئوخشايدۇ. بەلكى قىمارۋاز ئادەتتە ھاراقكەش كېلىدۇ، ھاراقكەشمۇ قىمارۋاز كېلىدۇ.

قۇرئان كەرىم بىزگە، ھاراق بىلەن قىمارنىڭ شەيتاننىڭ ئىشى ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ، ئۇلارنى تىكىلگەن تاش ۋە پال ئوقلىرى بىلەن بىللە بىر قاتاردا سانىشى، ھەمدە بىزنىڭ بۇنداق مەينەت نەرسىلەردىن يىراق تۇرۇشىمىزنىڭ كېرەكلىكىنى تەكىتلىشى ھەقىقەتەن توغرا. قۇرئان كەرىم مۇنداق دېگەن:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠١﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! ھاراق ئىچىش، قىمار ئويناش، بۇتلارغا چوقۇنۇش، پال ئوقلىرى بىلەن پال سېلىش شەيتاننىڭ ئىشى، پاسكىنا قىلىقلاردۇر، بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن شەيتاننىڭ ئىشىدىن يىراق بولۇڭلار. شەيتان ھاراق، قىمار ئارقىلىق ئارخىلاردا دۈشمەنلىك، ئاداۋەت تۇغدۇرماقچى، سىلەرنى نامازدىن ۋە ئاللاھنى ياد ئېتىشتىن توسماقچى بولىدۇ، سىلەر ئەمدى يانامسىلەر؟﴾
[مائىدە سۈرىسى 90 - 91 - ئايەتلەر]

لاتارىيە ئويۇنلىرىمۇ قىماردۇر

ھەرخىل تۈردىكى لاتارىيە ئويۇنلىرى قىمارنىڭ تۈرلىرى بولۇپ، قانداق ئاتالغۇ بىلەن ئاتىلىشىدىن قەتئىينەزەر ئۇنىڭغا سەل قارىغىلى بولمايدۇ.

بەزىلەر بۇنداق قىمارلارنى ئويۇشتۇرۇپ، ئۇنىڭدىن كەلگەن كىرىمنى (خەير - ساخاۋەت ئىشلىرىغا) ياكى (مېھىپىلارغا ياردەم) قىلىمىز دېگەندەك چىرايلىق ئىسىملار بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. قىمارنى بۇنداق مەقسەت بىلەن ئوينىغان ئادەم خۇددى خەير - ساخاۋەت ئىشلىرىغا ياردەم توپلاش ئۈچۈن پاھىشە قىلغان ئاياللارغا ئوخشايدۇ. بىز ئۇلارغا: «ئاللاھ پاكىتۇر، پاكىتنى باشقىنى قوبۇل قىلمايدۇ» دەيمىز.

بۇنداق ئۇسۇللار بىلەن ياردەم توپلىماقچى بولغانلار، جەمئىيەتتە خەير - ساخاۋەت سۆيەرلىك تۇيغۇسى، رەھىمدىلىق ۋە ياخشىلىق قىلىش روھى يوق، مۇشۇنداق چەكلەنگەن ئويۇن - تاماشا ياكى قىمار ئارقىلىق پۇل توپلىمىساق باشقا يول يوق دەپ پەرەز قىلىشىدۇ. ئەمما ئىسلام دىنى، جەمئىيەتكە بۇنداق قارىمايدۇ، بەلكى ئۇ، ئىنساندىكى ياخشىلىق قىلىش روھىغا ئىشىنىدۇ، شۇڭا ئېسىل غايىگە پاك چارىدىن باشقىنى قوللانمايدۇ، ئۇ چارە بولسا: ياخشىلىققا چاقىرىش، ئىنسانپەرۋەرلىك روھىنى قوزغاش ۋە ئاللاھ بىلەن ئاخىرەتكە بولغان ئىيماننى ئويغۇتۇشتۇر.

كىنو ۋە سەھنە ئويۇنلىرى

كۆپلىگەن مۇسۇلمانلار ئىسلامنىڭ كىنو - تىياتىر ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان سەنئەتلەرگە قانداق قارايدىغانلىقىنى، مۇسۇلمان كىشى ئۇنى كۆرسە بولامدۇ ياكى بولمامدۇ دەپ سورىشىدۇ.

شەكسىزكى، كىنو ۋە سەھنە سەنئەتلىرى باشقا قوراللارغا ئوخشاشلا ئاقارتىش ۋە كۆڭۈل ئېچىش قوراللىرىنىڭ مۇھىم بىرىدۇر. ئۇنى يا ياخشىلىققا ئىشلىتىمىز ياكى يامانلىققا، لېكىن ئۇنىڭ ئۆزى ھارام ئەمەس، ئۇنىڭغا بېرىلىدىغان ھۆكۈم ئوينىلىدىغان رولغا قاراپ بولىدۇ.

بىزنىڭ قارىشىمىزچە: ئۇ ھالال دۇر، بەلكى تېخى تۆۋەندىكى شەرتلەر تېپىلىپ قالسا، سەھنە سەنئەتلىرى مۇستەھەب ۋە لازىم بولىدۇ:

1 - مەزمۇنى ئىسلام ئەقىدىسىگە، شەرىئىتىگە ۋە ئەدەب - ئەخلاقلىرىغا خىلاپ كەلمەسلىكى، بۇزۇقچىلىق ۋە يالغۇچچىلىقتىن خالىي بولۇشى كېرەك. لېكىن شەھۋانىيلىققا، گۇناھقا، جىنايەتكە، بۇزۇق پىكىرلەرگە... تەشۋىق قىلىدىغان بولسا، ئۇ ھارام بولىدۇ. ئۇنى كۆرۈش مۇسۇلمان ئادەمگە ھارام بولىدۇ. ئىشلەپ چىقارسا ياكى ئىشلىنىشكە قاتناشسا تېخىمۇ بەك ھارام بولىدۇ.

2 - ئۇنى كۆرۈش دىنىي ياكى دۇنياۋى مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلىشقا توسالغۇ بولماسلىقى كېرەك. دىنىي مەجبۇرىيەتنىڭ ئەڭ بېشىدا ئاللاھ تائالا ھەربىر مۇسۇلمانغا ھەر كۈندە پەرز قىلغان بەش ۋاقىت ناماز تۇرىدۇ، شۇڭا مۇسۇلمان ئادەم بىر كىنو كۆرۈش ئۈچۈن - شام نامىزىدەك - بىر پەرز نامازنى زايىا قىلىۋەتسە بولمايدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿قَوْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾﴾

﴿شۇنداق ناماز ئوقۇغۇچىلارغا ۋايىكى، ئۇلار نامازنى غەپلەت بىلەن ئوقۇيدۇ﴾ [مائۇن سۈرىسى 4 - 5 - ئايەتلەر]

ئايەتتىكى «غەپلەت ياكى سەۋەنلىك» دېگەن سۆزگە نامازنى ۋاقتى ئۆتۈپ كەتكەنگىچىلىك كېچىكتۈرۈش دەپ مەنە بېرىلدى. قۇرئان كەرىم يەنە ھاراق بىلەن قىمارنىڭ ھارام قىلىنىشىنىڭ سەۋەبلىرىدىن بىرى، ئۇنىڭ ناماز ۋە ئاللاھنى ياد ئېتىشتىن توسۇش ئىكەنلىكى دەپ كۆرسەتتى.

3 - كىنو - تىياتىرخانىلاردا يات ئەر - ئاياللار چاپلىشىپ بىللە ئولتۇرما سلىقى كېرەك، چۈنكى بۇ ئويۇنلار قاراڭغۇدا قويۇلغاچقا، ئولتۇرۇشقا دىققەت قىلمىسا، پىتىنە ۋە گۇمان تۇغۇلىدۇ، ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «بىرىڭلارنىڭ بېشىغا يىڭنە ياكى جۇۋالدۇرۇز سانجىلىشى، ھالال بولمايدىغان ئايالنى تۇتقاندىن ياخشىراق»⁽¹⁾.

(1) - ئىمام بەيھەقى ۋە تابارانى رىۋايەت قىلغان، راۋىيلىرى ئىشەنچلىك.

تۆتىنچى

ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە

ئىسلام دىنى مۇسۇلمان جەمئىيەت ئەزالىرى ئوتتۇرىدىكى مۇناسىۋەتنى ئىككى چوڭ ئاساس ئۈستىگە قۇرغان:

بىرىنچىسى: ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىدىكى مەھكەم رىشتە بولغان قېرىنداشلىق رىشتىسىگە رىئايە قىلىش.

ئىككىنچىسى: ھەر بىر شەخسنىڭ ئىسلام قوغداپ بەرگەن قان، ئىپپەت - نۇمۇس ۋە مال - مۈلۈك قاتارلىق ھەقلىرىنى قوغداش.

ئىسلام مۇشۇ ئىككى چوڭ ئاساسقا زىيانكەشلىك قىلىدىغان ھەم مۇخالپ كېلىدىغان ھەرقانداق سۆز - ھەرىكەتلەرنى، كەلتۈرىدىغان ماددىي ۋە مەنىۋى زىيىنىنىڭ دەرىجىسىگە قاراپ ئۆز لايىقىدا ھارام قىلىۋېتىدۇ.

بۇ ئايەتتە قېرىنداشلىق ۋە شەخسلەرنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتىگە زىيان يەتكۈزىدىغان ھارام ئىشلاردىن ئۆرنەكلەر بار:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ بئسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿

﴿مۆمىنلەر ھەقىقەتەن قېرىنداشلاردۇر، قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئارىسىنى تۈزەڭلار، رەھمەتكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن ئاللاھدىن قورقۇڭلار. ئى مۆمىنلەر! ئەر كىشىلەر ئەر كىشىلەرنى مەسخىرە قىلمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغانلار مەسخىرە قىلغۇچىلاردىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ئاياللارمۇ ئۆزئارا مەسخىرە قىلىشىمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغۇچى ئاياللار مەسخىرە قىلغۇچى ئاياللاردىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن، بىر - بىرىڭلارنى ئەيىبلەمەڭلار، بىر - بىرىڭلارنى يامان لەقەم بىلەن چاقىرماڭلار، ئىماندىن كېيىن پىسقى بىلەن ئاتاش نېمىدېگەن يامان! تەۋبە قىلمىغانلار زالىملاردۇر. ئى مۆمىنلەر! كۆپ گۇمانلاردىن ساقلىنىڭلار، بەزى گۇمانلار ھەقىقەتەن گۇناھتۇر، مۆمىنلەرنىڭ ئەيىبىنى ئىزدەمەڭلار، بىر - بىرىڭلارنىڭ غەيۋىتىنى قىلماڭلار، سىلەرنىڭ بىرىڭلار ئۆلگەن قېرىنداشىڭلارنىڭ گۆشىنى يېيىشنى ياقتۇرامدۇ؟ ئۇنى ياقتۇرمايسىلەر، ئاللاھدىن قورقۇڭلار، ئاللاھ تەۋبىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر﴾
[ھۇجۇرات سۈرىسى 10 - 12 - ئايەتلەر]

ئاللاھ تائالا بۇ ئايەتلەرنىڭ بىرىنچىسىدە، مۆمىنلەرنىڭ قېرىنداش ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنى ئىنسانىيەتتىكى قېرىنداشلىق بىلەن دىنىي قېرىنداشلىق باغلاپ تۇرىدىغانلىقىنى، قېرىنداشلىقنىڭ ياتلاشماي ئۆزئارا تونۇشۇشنى، تاشلاشماي ئىزدىشىپ تۇرۇشنى، ئاداۋەتلەشمەي ئۆلپەتلىشىشنى، نەپرەتلىشىشمەي ياخشى كۆرۈشۈشنى ۋە بۆلۈنۈپ كەتمەي بىرلىشىشنى تەقەززا قىلىدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن.

يەنە ھەدىستە مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن: «ئۆزئارا ھەسەت قىلىشماڭلار، يۈز ئۆرۈشمەڭلار، ئاداۋەتلەشمەڭلار، ئاللاھنىڭ قېرىنداش بەندىلىرى بولۇڭلار»⁽¹⁾.

مۇسۇلمان مۇسۇلمان بىلەن تاشلىشىپ كەتسە بولمايدۇ

ئىسلام دىنى يۇقىرىقىلارغا ئاساسەن بىر مۇسۇلماننىڭ مۇسۇلمان قېرىندىشىغا سوغۇق مۇئامىلە قىلىپ، ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپ مۇناسىۋەتنى ئۈزۈۋېتىشىنى ھارام قىلىۋەتكەن. خاپا بولۇشۇپ قالغانلارغا ئاچچىقى يانغىچە ئۈچ كۈنلا رۇخسەت قىلغان. ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئىككىيلەن كۆڭلىدىكى ئاچچىقى يامانلىق، ئاداۋىتى يامانلىق ۋە تەكەببۇرلۇق ئىللەتلىرى ئۈستىدىن غەلبە قىلىپ، ئەپلىشىش ۋە يارىشىشقا ھەرىكەت قىلىشى كېرەك، چۈنكى قۇرئان كەرىم مەدھىيىلىگەن سۈپەتلەرنىڭ بىرى بولسا:

﴿اذَلَّةَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿مۆئمىنلەرگە كۆيۈنىدىغان﴾ [مائىدە سۈرىسى 54 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمان كىشى مۇسۇلمان قېرىندىشىنى ئۈچ كۈندىن ئارتۇق تاشلىۋەتسە ھارام بولىدۇ. ئۇ ئۈچ كۈن ئۆتكەندە ئۇچرىسا ئۇنىڭغا سالام قىلسۇن، ناۋادا سالىمىنى ئىلىك ئېلىپ جاۋاب قايتۇرسا ئەجرىنى ھەر ئىككىيلەن تەڭ ئالىدۇ، سالامغا جاۋاب قايتۇرمىسا گۇناھ ئۆزىگە

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

بولسۇ، سالام قىلغۇچى تاشلىۋېتىشنى ئاياغلاشتۇرغان ھېسابتا بولسۇ»⁽¹⁾.

ئىسلام دىنى سىلە - رەھىم قىلىشنى پەرز قىلغان ۋە تاپىلغان ئورۇق - تۇغقانلارنى تاشلىۋېتىش تېخىمۇ قاتتىق ھارام بولسۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

«بىر - بىرىڭلاردىن نەرسە سورىغاندا نامى بىلەن سورايدىغان ئاللاھدىن قورقۇڭلار، رەھىمنى ئۈزۈپ قويۇشتىن ساقلىنىڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن سىلەرنى كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر» [نسا سۈرىسى 1 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورۇق - تۇغقانلار ئوتتۇرىدىكى بۇ سىلە - رەھىمنىڭ ئاللاھنىڭ نەزىرىدە نەقەدەر قىممەتلىك ئىكەنلىكىنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دەيدۇ: «رەھىم (تۇغقانچىلىق) رىشتى ئەرشكە ئېسىلغان بولۇپ، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مېنى ئۇلىغانى ئاللاھ ئۇلىغاي، مېنى ئۈزۈۋەتكەننى ئاللاھ ئۈزۈۋەتكەي»⁽²⁾. يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ئۈزگۈچى جەننەتكە كىرمەيدۇ»⁽³⁾.

بەزى ئالىملار ئۈزگۈچى دېگەن سۆزنى سىلە - رەھىمنى ئۈزگۈچى دەپ يەشكەن، بەزىلەر يول كەسكۈچى (قاراقچى) دەپ يەشكەن، بۇ، خۇددى بۇ ئىككىسىنى بىردەرىجىدىكى ئادەملەردەك ھېس قىلدۇرىدۇ.

ۋاجىب بولغان سىلە - رەھىم تۇغقان تۇغقىنىغا بىر ياخشىلىققا بىر ياخشىلىق، بىر يوقلاشقا بىر يوقلاش ئارقىلىق

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

تەڭمۇ - تەڭ مۇئامىلە قىلىشتىن ئىبارەت ئەمەس، چۈنكى بۇ ئۇنىڭ تەبىئىي مەجبۇرىيىتى، لېكىن ۋاجىب بولغىنى: ئۇنى تاشلىۋەتكەن تەقدىردىمۇ ئۇلارنى يوقلاپ تۇرۇشتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «تەڭگە - تەڭ يوقلاپ تۇرغۇچى تۇغقانچىلىق رىشتىسىنى تۇتاشتۇرغان ھېسابلانمايدۇ، تۇغقانچىلىق رىشتىسىنى تۇتاشتۇرغۇچى بولسا، باشقىلار تەرەپىدىن ئۈزۈۋېتىلگەن رىشتىنى ئۇلىغان ئادەمدۇر»⁽¹⁾.

بۇلارنىڭ ھەممىسى تاشلىۋېتىش ۋە مۇناسىۋەتنى ئۈزۈش ھەق ئۈچۈن ۋە ئاللاھ ئۈچۈن بولمىغان تەقدىردە شۇنداق بولىدۇ. چۈنكى ئاللاھ ئۈچۈن سۆيۈش، ئاللاھ ئۈچۈن نەپرەتلىنىش ئىماننىڭ ئەڭ مۇستەھكەم تۇتقىلىرىنىڭ بىرىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلىرى تەبۇك غازىتىغا چىقىمىغان ئۈچ كىشىدىن ئۇلارغا كەڭ زېمىن تار كەلگەنگە قەدەر ئەللىك كۈن مۇناسىۋەتنى ئۈزگەن. ئۇلار بىلەن ھېچكىم ئولتۇرۇپ قويىمىغان، سۆزلەشمىگەن ۋە سالاملاشمىغان. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە ئۇلارنىڭ تەۋبە قىلغانلىقىنى، تەۋبىسىنىڭ قوبۇل قىلىنغانلىقىنى بايان قىلغانغا قەدەر ئەھۋال شۇنداق داۋاملاشقان⁽²⁾.

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەزى ئاياللىرىدىن قىرىق كۈن مۇناسىۋەتنى ئۈزگەن.

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئومەرنىڭ بىر ئوغلى دادىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان: «ئاياللارنى مەسجىدلەردىن توسماڭلار» دېگەن مەزمۇندىكى ھەدىسكە بوي

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

سۇنىمغانلىقى ئۈچۈن ئوغلىدىن ۋاپات بولغانغا قەدەر مۇناسىۋىتىنى ئۈزگەن⁽¹⁾.

ئەمما تاشلىشىش ۋە مۇناسىۋەتنى ئۈزۈش ئاللاھ ئۈچۈن بولماي دۇنيا ئۈچۈن بولىدىغان بولسا، دۇنيا ئاللاھنىڭ ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ نەزىرىدە مۇسۇلمان بىلەن قېرىندىشى ئارىلىقىنى بۇزۇپ يۈز ئورۇشۇشكە سەۋەب بولۇشقا يارمايدۇ، ئاداۋەتنى تۈگەتمەسلىكنىڭ ئاقىۋىتى ئاللاھنىڭ مەغپىرىتى ۋە رەھمىتىدىن مەھرۇم قىلىنىش تۇرسا، قانداقمۇ دۇنيانى دەپ مۇسۇلمان قېرىنداشتىن يۈز ئۆرگىلى بولسۇن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «جەننەتنىڭ دەرۋازىسى دۈشەنبە ۋە پەيشەنبە كۈنلىرى ئېچىلىپ، ئاللاھ تائالا ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەيدىغان ھەرقانداق بەندىنى كەچۈرىۋېتىدۇ، پەقەتلا قېرىندىشى بىلەن ئوتتۇرىسىدا ئاداۋەت بولغان ئادەمنىلا كەچۈرمەي: «بۇ ئىككىسى ئەپلەشكىچە ساقلاڭلار، بۇ ئىككىسى ئەپلەشكىچە ساقلاڭلار» دەيدۇ»⁽²⁾.

ھەق ئىگىسىگە قېرىندىشى ئۈزرە ئېيتىپ كېلىشى كۇپايە، ئۇ ئۆزىرىسىنى قوبۇل قىلىپ ئاداۋەتنى تۈگىتىۋېتىشى كېرەك، ئۆزىرىسىنى قوبۇل قىلماي قايتۇرىۋەتسە ھارام بولىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنداق قىلغانلارنى قىيامەت كۈنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆلىدىن سۇ ئىچەلمەيدۇ دەپ ئاگاھلاندۇرىدۇ⁽³⁾.

(1) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەقتە ئىمام سۇيۇتى (الزجر بالجر) يەنى (مۇناسىۋەتنى ئۈزۈش ئارقىلىق ئەدەبلەش) دېگەن كىتابىنى تۈزۈپ چىقىپ، بۇ چارىنىڭ يوللۇق ئىكەنلىكىگە كۆپلىگەن ئايەت - ھەدىسلەردىن دەلىل كەلتۈرگەن.

(2) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام تابارىنى رىۋايەت قىلغان.

ياراشتۇرۇش

زىددىيەتلەشكەنلەر قېرىنداشلىق روھىنىڭ تەلپىگە ئاساسەن ئەپلىشىپ كېتىشى ۋاجىب بولسا، جەمئىيەتنىڭمۇ بۇ ھەقتە ئورۇندىشى كېرەك بولغان مەجبۇرىيىتى بار، چۈنكى ئىسلام جەمئىيىتى ئوزئارا ھەمكارلىشىدىغان، بىر - بىرىگە كاپالەتلىك قىلىدىغان جەمئىيەت بولغاچقا، جەمئىيەت ئەزالىرىنى بىر - بىرى بىلەن ئاداۋەتلەشكەن ۋە ئۇرۇشۇپ قالغان ھالەتتە كۆرۈپ تۇرۇپ، ئوتنى ئۆچۈرمەي ئويۇن كۆرۈپ تۇرسا بولمايدۇ.

بۇنداق ئەھۋالدا، ئەقىل ۋە ئىقتىدار ئىگىلىرى پەقەت ھەقىقەت كۆزلەپ، ھېچكىمگە يان باسماي ئىككى تەرەپنى ياراشتۇرۇش ئۈچۈن ئارىلىشىشى كېرەك بولىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

﴿قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئارىسىنى تۈزەڭلار، رەھمەتكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن ئاللاھتىن قورقۇڭلار﴾ [ھۇجۇرات سۈرىسى 10 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى تەرەپنى ياراشتۇرۇشنىڭ پەزىلىتىنى ۋە ئاداۋەت - ئۆچمەنلىكنىڭ خەتىرىنى بايان قىلىپ ساھابىلىرىگە: «سەلەرگە ناماز، روزا ۋە سەدىقىدىنمۇ ئەۋزەلرەك بىر ئىشنى كۆرسىتىپ قويايمۇ؟» دېگەندە ساھابىلەر: «ماقۇل ئى رەسۇلۇللاھ» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «ئىككى تەرەپنى ياراشتۇرۇش، چۈنكى ئىككى مۇسۇلماننىڭ

ئارىسىنىڭ بۇزۇلۇشى بىر ئۈستىرادۇر، چاچ چۈشۈرۈۋېتىدىغان ئۈستىرا ئەمەس، دىنى چۈشۈرۈۋېتىدىغان ئۈستىرادۇر»⁽¹⁾.

مەسخىرە قىلماسلىق

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئايەتلەردە ئاللاھ تائالا قېرىنداشلىق رىشتىسىنى ساقلايدىغان ۋە كىشىلەرنىڭ ھەق - ھوقۇقىنى قوغدايدىغان بىرقانچە نەرسىلەرنى بايان قىلغان:

بۇ نەرسىلەرنىڭ بىرىنچىسى بولسا: كىشىلەرنى مەسخىرە قىلماسلىق بولۇپ، ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغان بىر مۆمىن كىشىگە باشقىلارنى مەسخىرە قىلىش ياكى بەزى سەخسىلەرنى كۆڭۈل ئېچىش ۋە كۈلكە پەيدا قىلىش تېمىسىغا ئايلاندۇرۇۋېلىشى ھارامدۇر. چۈنكى بۇنداق قىلىش مەخپى تەكەببۇرلۇق ۋە نىقابلانغان مەغرۇرلۇق بولۇپ، بۇ باشقىلارنى ھاقارەتلىگەنلىك ھەمدە ئاللاھنىڭ نەزىرىدىكى ياخشى - يامانلىق ئۆلچەملىرىنى بىلمىگەنلىكتۇر، شۇڭا ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿لَا يَسْحَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ﴾

﴿ئەركىشىلەر ئەركىشىلەرنى مەسخىرە قىلمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغانلار مەسخىرە قىلغۇچىلاردىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ئاياللارمۇ ئۆزئارا مەسخىرە قىلىشمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغۇچى ئاياللار مەسخىرە قىلغۇچى ئاياللاردىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن﴾ [ھۇجۇرات سۈرىسى 11 - ئايەت]

(1) - ئىمام تىرمىزى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

ئاللاھنىڭ نەزىرىدىكى ئەۋزەللىك: تاشقى قىياپەت، جىسىم ياكى مال ۋە يۈز - ئابرويغا ئەمەس، بەلكى ئىمان، ئىخلاص ۋە ئاللاھ بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنىڭ ياخشى بولۇشىغا تايىنىدۇ. ھەدىستە مۇنداق كۆرسىتىلگەن: «ئاللاھ سىلەرنىڭ شەكلىڭلارغا ۋە مال مۈلكىڭلارغا قارىمايدۇ، لېكىن قەلبىڭلارغا ۋە ئەمەللىرىڭلارغا قارايدۇ»⁽¹⁾.

ئۇنداقتا، ئەر ياكى ئايال بولسۇن بىر كىشى بىر كىشىنى بەدىنىدىكى بىر مېيىپىلىققا ياكى چىراي كۆرىنىشىدىكى سەتلىك ياكى كەمبەغەللىكى تۈپەيلىدىن ئەيىبلىشى ياكى مەسخىرە قىلىشى قانداقمۇ توغرا بولسۇن؟

بىر كۈنى ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ ئىنچىكە پاچاقلىرى ئىچىلىپ قالغاندا، سۈرۈندىكىلەرنىڭ بەزىلىرى كۈلۈشۈپ كەتكەن، بۇنى كۆرۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا مۇنداق دېگەن:

«ئۇنىڭ پاچاقلىرىنىڭ ئىنچىكىلىكىدىن كۈلۈشۈۋاتامسىلەر؟ ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنىڭ مۇشۇ ئىككى پاچىقى تارازىدا ئوھۇد تېغىدىنمۇ ئېغىرراق كېلىدۇ»⁽²⁾.

قۇرئان كەرىم مۇشرىكلارنىڭ، مۆمىنلەرنى بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ بىلال ۋە ئامباردەك ئاجىزلىرىنى قانداق مەسخىرە قىلغانلىقىنى، قىيامەت كۈنىدە ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنىڭ ئەكسىچە بولۇپ بۇ دۇنيادا مەسخىرە قىلغانلارنىڭ ئۇ دۇنيادا مەسخىرە قىلىنىدىغانلىقىنى بايان قىلغان:

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد ۋە تابالىسى رىۋايەت قىلغان.

﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿۳۴﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿۳۵﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿۳۶﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿۳۷﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿۳۸﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿۳۹﴾﴾

﴿كاپىرلار ھەقىقەتەن مۆمىنلەرنى مەسخىرە قىلىپ كۆلەتتى. مۆمىنلەر ئۇلارنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە، ئۇلار ئۆزئارا كۆز قىسىشاتتى. ئۆيلىرىگە قايتقاندا مۆمىنلەرنىڭ غەيۋىتىنى قىلىپ مەزە قىلغان ھالدا قايتىشاتتى. مۆمىنلەرنى كۆرگەندە «بۇلار شەكسىز ئاداشقانلار» دېيىشەتتى. ئۇلار مۆمىنلەرنى كۆزىتىشكە ئەۋەتىلگىنى يوق. بۈگۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) مۆمىنلەر كاپىرلاردىن كۈلىدۇ﴾ [مۇتاففىفىن سۈرىسى 29 - 34 - ئايەتلەر]

ئاياللارنىڭ بىر - بىرىنى مەسخىرە قىلىشى كەڭ تارقالغان ئادەتلەرنىڭ بىرى بولغاچقا، بۇنىڭدىن بۇرۇن يۇقىرىدا ئۆتكەن ئايەت ئاياللارنىڭمۇ بىر - بىرلىرىنى مەسخىرە قىلىشىنىڭ ھاراملىقىنى ئېنىق ۋە ئايرىم ئىپادىلىگەن.

تىل ئۆزاتماسلىق

ئىككىنچىسى بولسا تىل تەككۈزمەسلىك بولۇپ، بۇ ئەرەبچىدە سانجىش ۋە پاتۇرۇش مەنىسىنى ئىپادىلەيدىغان سۆز بىلەن بايان قىلىنغان. لېكىن بۇ يەردە ئەيىبلەمەك كۆزدە تۇتۇلىدۇ، چۈنكى كىشىلەرنى ئەيىبلەيدىغان ئادەم ئەمەلىيەتتە ئۇلارغا پىچاق ياكى نەيزە سانجىغاندەك بولىدۇ، بەلكى سانجىلىشتا تىل ھەممىدىن قاتتىقراق سانجىلىشى مۇمكىن. بۇ ھەقتە مۇنداقمۇ دېيىلگەن:

تىغ يارىسى تۇتار ئاقبەت تىل يارىسى ساقايىماس پەقەت

ئايەتتىمۇ بۇ چەكلىمە ئىنتايىن گۈزەل بىر ئۇسلۇب بىلەن
ئىپادىلەنگەن:

﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾

﴿ئۆزۈڭلارغا تىل ئۇزاتماڭلار﴾ [ھۇجۇرات سۈرىسى 11 - ئايەت]

بۇنىڭ مەنىسى: بىر - بىرىڭلارغا تىل ئۇزاتماڭلار
دېگەنلىكتۇر، لېكىن قۇرئان كەرىم مۆمىنلەر جامائىتىگە خۇددى
ئۇلار بىر كىشىدەكلا خىتاب قىلغان. چۈنكى ئۇلار ئۆزئارا
ھەمكارلىشىشتا ۋە بىر - بىرىگە كۆيۈنىشتە مۇستەھكەم
جامائەتتۇر. ئۇنداق بولدىكەن كىمكى قېرىندىشىغا تىل ئۇزۇتۇپ
ئۇنى ئەيىبلەسە، ئۇ ئۆزىنىڭ بىر پارچىسى بولغانلىقى ئۈچۈن
ئەمەلىيەتتە ئۆزىگە تىل ئۇزاتقان ۋە ئۆزىنى ئەيىبلەگەن بولىدۇ.

لەقەم قويماسلىق

ئۈچىنچىسى بولسا باشقىلارغا يامان لەقەم بىلەن ياكى
مەسخىرە قىلىدىغان ياكى كىشى يامان كۆرىدىغان لەقەم بىلەن
چاقىرىپ ئازار بەرمەسلىكتۇر. چۈنكى بۇ قېرىنداشلىق رىشتىسىگە
تاجاۋۇز قىلغانلىق ۋە كىشىلەرنى بىر - بىرىدىن يىراقلاشتۇرغانلىق
بولۇپ بۇ ئىش ئېسىل ئەدەب - ئەخلاققا زىت كېلىدۇ.

يامان گۇمان قىلماسلىق

ئىسلام دىنى جەمئىيەتنى گۇمان ۋە شۈبھىگە ئەمەس، ئۆزئارا ئىشەنچ ۋە كۆڭۈل ساپلىقى ئۈستىگە قۇرىدۇ. شۇڭا ئايەت ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ تۆتىنچىسىنى مۇنداق بايان قىلغان:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! كۆپ گۇمانلاردىن ساقلىنىڭلار، بەزى گۇمانلار ھەقىقەتەن گۇناھتۇر﴾ [ھۇجرات سۈرىسى 12 - ئايەت]

ئايەتتە گۇناھ بولىدىغان گۇمان يامان گۇماندۇر.

شۇڭا بىر مۇسۇلماننىڭ مۇسۇلمان قېرىندىشىغا قارىتا ئېنىق بىر پاكىت ياكى سەۋەب تېپىلمىغۇچە يامان گۇمان قىلىشى ھارام بولىدۇ.

شەكسىزكى، كىشىلەر ئەسلىدە بىگۇناھ بولىدۇ. يامان گۇمان ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا بىگۇناھ ئادەمنى قارىلاشقا سەۋەب بولسا بولمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ھەرگىز يامان گۇمان قىلىپ قالماڭلار، چۈنكى يامان گۇمان سۆزنىڭ ئەڭ يالغىندۇر»⁽¹⁾.

ئادەملەر ئىنسانىي ئاجىزلىق تۈپەيلىدىن بەزى كىشىلەرگە قارىتا بولۇپمۇ مۇناسىۋىتى يامانلىشىپ قالغان كىشىلەرگە قارىتا شۈبھە ۋە گۇماندىن خالىي بولالمايدۇ، لېكىن بۇنداق تۇيغۇلارنىڭ ئارقىغا كىرمەسلىك كېرەك. بۇ ھەقتە ھەدىستە مۇنداق كۆرسىتىلگەن:

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

«گۇمان قىلساڭ ئېنىقلاپ يۈرمە»⁽¹⁾.

باشقىلارنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرۇن تەكشۈرمەسلىك

بەشىنچىسى بولسا باشقىلارنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرۇن تەكشۈرمەسلىكتۇر. چۈنكى باشقىلارغا ئىشەنمەسلىك ئىچكى جەھەتتىن يامان گۇمان قىلىشقا ئىتتىرىپلا قالماستىن تاشقى جەھەتتىن باشقىلارنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرۇن تەكشۈرۈشتەك ئەمەلىي جىسمانىي ھەرىكەتكىمۇ ئىتتىرىدۇ. ئىسلام دىنى ئىچى بىلەن تېشى تەڭ پاكىز جەمئىيەت قۇرۇشنى كۆزلىگەچكە باشقىلارنىڭ ئەيىبىنى ئىزدەشنى يامان گۇمان قىلىشقا بىللە جۇپلاپ چەكلىگەن. ئەمەلىيەتتە ھەدىستە مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن:

«ھەرگىز يامان گۇمان قىلماڭلار! چۈنكى يامان گۇمان سۆزىنىڭ ئەڭ يالغىنىدۇر»

«باشقىلارنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرۇن تەكشۈرۈپ يۈرمەڭلار، كوچىلاپ يۈرمەڭلار»

كىشىلەرنىڭ خۇسۇسىي ھەق - ھۆرمىتىنى يوشۇرۇن مائارىپ ۋە ئېنىقلاپ يۈرۈش بىلەن دەپسەندە قىلىشقا بولمايدۇ. ھەتتاكى ئۇلار ئۆزلىرىگىلا مۇناسىۋەتلىك شەخسىي گۇناھ ئىشلارنى قىلىپ يۈرگەن تەقدىردىمۇ، ئۇنى ئوچۇق - ئاشكارا قىلمىسا، ئۇنى مائارىپ يۈرمەسلىك كېرەك.

ساھابىلەردىن ھەزرىتى ئوقبە ئىبنى ئامىرنىڭ كاتىبى ئەبۇلھەيسەم مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئوقبە ئىبنى ئامىرغا مۇنداق

(1) - ئىمام تابارىنى رىۋايەت قىلغان.

دېدىم: «بىزنىڭ خوشنىلىرىمىز ھاراق ئىچىشىدۇ، مەن ساقچى چاقىرتىپ ئۇلارنى قولغا ئالدۇرىۋىتىمەن». ئۇ ماڭا: «ئۇنداق قىلمىغىن، ئۇلارغا نەسھەت قىل، ۋە تەھدىت سال» دېدى. مەن: «مەن ئۇلارنى توستۇم، لېكىن ئۇلار گەپ ئاڭلىمىدى، ساقچىغا مەلۇم قىلىپ ئۇلارنى قولغا ئالدۇرىۋىتىمەن» دېدىم. ئوقبە ماڭا: «ھەرگىز ئۇنداق قىلما، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى بىر ئەيىبنى يۈگىسە خۇددى تىرىك كۆمۈلگەن بىر قىز بالىنى قەبرىسىدىن تىرىك قۇتقۇزىۋالغانغا ئوخشاش» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم» دېدى⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنىڭ يوشۇرۇن ئەيىبلىرىنى ئىزدەپ يۈرۈشنى تىلى بىلەن ئىمان ئېيتتۇق دەپ دىللىرىدا ئىشەنمىگەن مۇناپىقلارنىڭ سۈپەتلىرىدىن دەپ قاراپ ئۇلارغا كۆپ جامائەت ئالدىدا قاتتىق دەككە بەرگەن. ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەنبەرگە چىقىپ ئۈنلۈك ئاۋازدا مۇنداق دەپ خىتاب قىلدى:

«ئى ئاغزىدا مۇسۇلمان بولۇپ، ئىمان دىلىغا ئۆتمىگەنلەر، مۇسۇلمانلارغا ئازار بەرمەڭلار، ئۇلارنىڭ مەخپى ئەيىبلىرىنى ئېنىقلاپ يۈرمەڭلار، كىمكى مۇسۇلمان قېرىندىشىنىڭ يوشۇرۇن ئەيىبىنى ئىزدەپ يۈرىدىكەن ئاللاھ ئۇنىڭ ئەيىبىنى ئىزدەيدۇ، ئاللاھ بىرىنىڭ ئەيىبىنى ئىزدەپ قالسىلا، ئۇنى چوقۇم رەسۋا قىلىۋېتىدۇ»⁽²⁾.

كىشىلەرنىڭ خۇسۇسىي ھايات مەخپىيەتلىكىنى قوغداش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆي ئىگىسىنىڭ رۇخسىتىسىز

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، نەسائى، ھاكىم ۋە ئىبنى ھىببان سەھىھەدە رىۋايەت قىلغان، ھەدىسنىڭ لەيىزى ئىبنى ھىبباننىڭ رىۋايىتىدۇر.

(2) - ئىمام تىرمىزى رىۋايەت قىلغان، ئىبنى ماجەمۇ بۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان ھەدىس رىۋايەت قىلغان.

ئۆيگە قاراشنى قاتتىق ھارام قىلغان، ھەمدە قارىغۇچىغا ئۆي ئىگىسىدىن كەلگەن زىياننى بىكار قىلىۋەتكەن. ھەدىستە مۇنداق دېگەن:

«كىمكى بىر كىشىنىڭ ئۆيىگە رۇخسىتسىز قارىسا، ئۆي ئىگىسى ئۇنىڭ كۆزىنى قويۇۋەتسە بولىدۇ»⁽¹⁾.

يەنە كىشىلەرنىڭ رازىلىقىنى ئالماي، ھەمدە ئۇقتۇرماي ئوغرىلىقچە پاراخلىرىنى تىخشاشنى ھارام قىلىپ مۇنداق دېگەن: «كىمكى باشقىلارنىڭ پارىخىنى ئوغرىلىقچە تىخشايدىكەن، قىيامەت كۈنى قولىغا ئېرىتىلگەن قوغۇشۇن تۈكىلىدۇ»⁽²⁾.

قۇرئان كەرىم بىرسىنى يوقلاپ ئۆيىگە بارغان كىشىنىڭ ئۆيىگە كىرىشكە ئىجازەت بېرىلمىگىچە ۋە ئۆيدىكىلەرگە سالام قىلمىغۇچە كىرمەسلىكىنى ۋاجىب قىلغان:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۱۹﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤَدَّبَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! باشقىلارنىڭ ئۆيلىرىگە ئىجازەت سورىمىغۇچە ۋە ئۆي ئىگىسىگە سالام بەرمىگىچە كىرمەڭلار، ۋەز - نەسەھەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن بۇ سىلەرگە ياخشىدۇر. ئەگەر باشقىلارنىڭ ئۆيلىرىدە ھېچ ئادەم بولمىسا سىلەرگە ئىجازەت بېرىلمىگىچە كىرمەڭلار، ئەگەر سىلەرگە قايتىڭلار دېيىلسە، قايتىپ كىتىڭلار، قايتىپ كېتىش سىلەر ئۈچۈن ئەڭ ياخشىدۇر، ئاللاھ سىلەرنىڭ

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

قىلىدىغان ئەمەللىرىڭلارنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر» [نۇر سۈرىسى 27 -
28 - ئايەتلەر]

ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «قانداق بىر كىشى ئىجازەت قىلىنىشتىن بۇرۇن پەردىنى قايرىپ قارىسا، ھارام ئىش قىلغان بولىدۇ»⁽¹⁾.

باشقىلارنىڭ يوشۇرۇن ئەيىبلىرىنى ئىزدەش ۋە شەخسىي مەخپىيەتلىكىنى مازاپ كۈزىتىش ھەققىدىكى چەكلىمىلەر ھاكىم ۋە مەھكۇملارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان ئومۇمىي چەكلىمىلەردۇر. ھەزرىتى مۇئاۋىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئىيتقان:

«سەن كىشىلەرنىڭ يوشۇرۇن ئەيىبلىرىنى ئىزدەپ يۈرسەڭ ئۇلارنى بۇزىۋېتىسەن ياكى بۇزىۋەتكىلى تاس قالسەن»⁽²⁾.

ھەزرىتى ئەبۇ ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان:

«ھاكىم كىشىلەردىن گۇمانلاپ تەكشۈرۈپ يۈرسە ئۇلارنى بۇزىۋېتىدۇ»⁽³⁾.

غەيۋەت قىلماسلىق

يۇقىرىدىكى ئايەتلەر چەكلىگەن نەرسىلەرنىڭ ئالتىنچىسى بولسا: غەيۋەت قىلماقتۇر.

(1) - ئىمام ئەھمەد ۋە ترمىزى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىبنى ھىببان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

﴿وَلَا يَعْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾

﴿بىر - بىرىڭلارنىڭ غەيۋىتىنى قىلماڭلار﴾ [ھۇجۇرات سۈرىسى

12 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە تەربىيە قىلىپ كەلگەن ئادىتى بويىچە غەيۋەتنىڭ ئۇقۇمىنى ۋە چەك چېگرىسىنى سۇئال - جاۋاب بىلەن كۆرسىتىپ ئۇلاردىن مۇنداق دەپ سورىغان:

«غەيۋەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلەمسىلەر؟» ساھابىلار: «ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىشكەندىن كېيىن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپ چۈشەندۈرگەن: «قېرىندىشىڭ ھەققىدە ئۇ يامان كۆرىدىغان سۆزلەرنى قىلىش غەيۋەتتۇر» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «قېرىندىشىم ھەققىدە سۆزلىگەنلىرىم راست بولسىچۇ؟» دەپ سورالغاندا مۇنداق دەپ جاۋاب بەرگەن: «ئۇنىڭ ھەققىدە ئېيتقانلىرىڭ راست بولسا ئۇنىڭ غەيۋىتىنى قىلغان بولسىن، ناۋادا ئۇنىڭ ھەققىدە ئېيتقانلىرىڭ يالغان بولسا، ئۇنىڭغا قارا چاپلىغان بولسىن»⁽¹⁾.

بىر كىشىنىڭ شەكىل قىياپىتى، ئەدەب - ئەخلاقى، يۈرۈش - تۇرۇشى، نەسىبى ۋە ئۆزىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان ھەرقانداق نەرسە ھەققىدە ئېيتىلغان يامان سۆزلەر كىشى يامان كۆرىدىغان سۆزلەر قاتارىغا كىرىدۇ. ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دېگەن: «مەن سافىيە (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىدىن بىرى) نىڭ نېمە ئارتۇقچىلىقى بار؟ ئۇ دېگەن ئۇنداق، مۇنداق (يەنى بويى پاكار) دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا:

(1) - ئىمام مۇسلىم، ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى ۋە نەسائىيلار رىۋايەت قىلغان.

«شۇنداق بىر سۆز ئېيتتىڭكى، ئۇنى ناۋادا دېڭىز سۈيىگە ئارىلاشتۇرسا، دېڭىز سۈيىنى بولغىيالايدۇ» دېدى»⁽¹⁾.

كەسكىن قىلىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، غەيۋەت قىلماق - باشقىلارنى يىقتىشتۇر. سورۇندا يوق بولغان كىشىلەرنىڭ ئىززەت - نۇمۇسى، ھەق - ھۆرمىتى ۋە ئىچكى ئىشلىرىنى تىلغا ئېلىپ، غاجلاپ زىدىلەشتۈر. ئۇ ئارقىدىن سانجىلغان پىچاق بولغانلىقى ئۈچۈن، قورقۇنچاقلىق ۋە پەسكەشلىكنىڭ ئىسپاتىدۇر. بىكار تەلەبلەرنىڭ ئىشى بولغانلىقى ئۈچۈن سەلبىيلىكنىڭ ئالامىتىدۇر. غەيۋەت ھەۋەسكارلىرىنىڭ تىلىدىن ساق قالىدىغانلار ئىنتايىن ئاز بولغانلىقى جەھەتتىن، غەيۋەت - يىقىش، چىقىش ۋە بۇزۇش سايمىنىدۇر.

شۇنچا قۇرئان كەرىمنىڭ غەيۋەتنى يىرگىنىچلىك ۋە نەپەرەتلىنەرلىك يامان بىر شەكىلدە تەسۋىرلىشى ئەجەپلىنەرلىك ئىش ئەمەس:

﴿وَلَا يَعْزِبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾

﴿بىر - بىرىڭلارنىڭ غەيۋەتنى قىلماڭلار، سىلەرنىڭ بىرىڭلار ئۆلگەن قېرىندىشىڭلارنىڭ گۆشىنى يېيىشنى ياقىتۇرامۇ؟ ئۇنى ياقىتۇرمايسىلەر﴾ [ھۇجۇرات سۈرىسى 12 - ئايەت]

ئىنسان ھەرقانداق بىر ئىنساننىڭ گۆشىنى يېيىشتىن يىرگىنىدىغان تۇرسا، ئۆز قېرىندىشىنىڭ گۆشى ياكى تاپىنى قانداقمۇ يېسۇن؟

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە بەيھەقى رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەربىر پۇرسەتتە بۇ قۇرئانىي تەسۋىرلەشنى دىللارغا ئورنىشى ئۈچۈن تەكرار - تەكرار تەكىتلەپ تۇرغان.

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئولتۇراتتۇق، سورۇندا ئولتۇرغانلاردىن بىرى ئورنىدىن قوپۇپ كېتىشى بىلەنلا، باشقا بىرسى ئۇ كىشى ھەققىدە غەيۋەت قىلىشقا باشلىدى، بۇنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «چىشىڭنى كۆچىلىۋەت» دېدى. ئۇ كىشى: «مەن گۆش يېمىگەن تۇرسام نېمىشقا چىشىمنى كۆچىلايدىكەنمەن؟» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «چۈنكى سەن قېرىندىشىڭنىڭ گۆشىنى يېدىڭ» دېدى»⁽¹⁾.

ھەزرىتى جابىر مۇنداق دەيدۇ: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئىدۇق، تۇيۇقسىز سېسىق بىر پۇراق كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە: «بۇ پۇراقنىڭ نېمىلىكىنى بىلەمسىلەر؟ بۇ مۆمىنلەرنىڭ غەيۋىتىنى قىلىدىغانلارنىڭ پۇرىقى» دېدى»⁽²⁾.

بۇلار بىزگە ئىسلامدا كىشىلىك ھوقۇقنىڭ نەقەدەر ئۇلۇغلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. لېكىن ئىسلام ئۆلىمالىرى ھارام قىلىنغان غەيۋەت دائىرىسىدىن ئىستىسنا قىلغان بەزى غەيۋەت شەكىللىرى بولۇپ، بۇنىڭدا زۆرۈر بولغان مىقداردىن ئېشىپ كەتمەسلىك كېرەك. مەسىلەن:

(1) - ئىمام تابارانى رىۋايەت قىلغان. راۋىيلىرى سەھىھنىڭ راۋىيلىرىدۇر.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان. راۋىيلىرى ئىشەنچلىك.

1- زۇلۇم قىلىنغان كىشى، زۇلۇم قىلغۇچى ئۈستىدىن ئەرر قىلىشتا، ياكى دەردىنى تۆكەشتە زۇلۇم قىلغۇچىدا ھەققى بار بولغان يامان سۈپەتلەرنى ئېيتىپ ئەرر قىلسا، بۇنىڭغا رۇخسەت قىلىندۇ.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾

﴿زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىدىن باشقا كىشىنىڭ ئاشكارا يامان سۆز قىلىشىنى ئاللاھ ياقنۇرمايدۇ، ئاللاھ ئاڭلىغۇچىدۇر، بىلگۈچىدۇر﴾
[ئىسا سۈرىسى 148 - ئايەت]

2- بەزىدە تىجارەتتە شېرىك بولۇش، ياكى كۈيۇغۇل قىلىۋېلىش ياكى مۇھىم بىر ۋەزىپە تاپشۇرۇش ئۈچۈن بىر كىشى ھەققىدە سوراپ قىلىنىشى مۇمكىن، بۇنداق ئەھۋالدا يوق ئادەمنىڭ ھەق - ھۆرمىتىنى قوغداش مەجبۇرىيىتى بىلەن، باشقىلارغا نەسەت قىلىپ، توغرا مەسلىھەت بېرىش مەجبۇرىيىتى قارىمۇ - قارشى كېلىپ قالىدۇ. بىراق نەسەت قىلىش مەجبۇرىيىتى بەكراق مۇھىم ۋە ئۇلۇغ بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇ ھەممىنىڭ ئالدىدا تۇرىدۇ. ھەزرىتى قايسىنىڭ قىزى فاتىمە ئۆزىگە ئەلچى بولۇپ كەلگەن ئىككەيلەن ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مەسلىھەت سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ بىرىنى: «ئۇ ھېچنېمىسى يوق بىر قەلەندەر» دېگەن. يەنە بىرى ھەققىدە: «ئۇنىڭ قولىدىن تاياق چۈشمەيدۇ» يەنى (ئاياللارنى كۆپ ئۇرغاق) دېگەن.

3- پەتۋا سوراڭ ئۈچۈن ھەققەتنى ئېيتىش.

4- يامان ئىشلارنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن باشقىلاردىن ياردەم تەلەپ قىلىش.

5 - يەنە: بىر كىشىنىڭ ئۆزى يامان كۆرىدىغان ئىسمى، سۈپىتى ياكى لەقىمى بولسا، لېكىن ئۇ كىشىنى باشقىلاردىن ئايرىپ تونۇش ئۈچۈن كىشىلەر ئارىسىدا تونۇلغان پالانى تاز ياكى پالانى قارىغۇ دېگەندەك نام، سۈپەت ۋە لەقەملەر بىلەن تىلغا ئېلىشمۇ مۇشۇ خىلدىن ھېسابلىنىدۇ.

6 - گۇۋاھچىلارنىڭ، ھەدىسلەرنى يەتكۈزگۈچىلەر (راۋىيلار) نىڭ، بۇ ئىشلارنى ئادا قىلىشقا لايىق ياكى لايىق ئەمەسلىكىنى ئېنىقلىغاندا، ئۇلاردىكى لايىقەتسىزلىككە مۇناسىۋەتلىك يامان تەرەپلىرىنى سۆزلەشمۇ شۇنداق⁽¹⁾.

مۇنداق ئەھۋاللاردا باشقىلارنىڭ يامان گېپىنى قىلىشقا بېرىلگەن رۇخسەت ئىككى شەرتكە باغلىق: 1 - ئېھتىياج. 2 - نىيەت.

1 - شۇخا باشقىلارنىڭ يامان گېپىنى قىلىشقا زۆرۈر بىر ئېھتىياج بولمىغان ھالدا، بىر كىشىنىڭ يامان گېپىنى قىلىشقا رۇخسەت يوق، ئەگەر ئېھتىياج دارىتمىلاش بىلەن قامدالسا، ئېنىق ئىپادىلەشكە بولمايدۇ، ياكى ئومۇملاشتۇرۇپ سۆزلەش بىلەن قامدالسا، مەلۇم بىر شەخسنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ سۆزلەشكە بولمايدۇ. مەسىلەن: پەتۋا سورىغۇچى كىشى: «مۇنداق بىر ئىش قىلىپ سالغان ئادەمنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟ دەپ سورىيالايدىغان تۇرۇقلۇق پالانى مۇنداق قىلدى، بۇنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟» دەپ سورىمىسىمۇ بولىدۇ. باشقىلارنىڭ يامان گېپىنى قىلىشقا مەجبۇر بولۇپ قالغان بۇنداق ئەھۋاللارنىمۇ پەقەتلا راست سۆزنى قىلىشى،

(1) - بۇ ھەقتە ئىمام غازالى: (ئىھيا ئۇلۇمىددىن)، مۇھلىكات بۇلۇمى، تىل ئايەتلىرى بابىغا، ئىمام نەۋۋەينىڭ (سەھىھۇل مۇسلىم شەرىھى) گە ۋە ئىمام شەۋكانىنىڭ غەيبەتنىڭ جاۋىز بولىدىغىنى بولمايدىغىنى ھەققىدىكى (رافئۇررىبىيە) دېگەن كىتابىغا قاراڭ.

ھەقىقەتنى سۆزلىشى كېرەك، بولمىسا باشقىلارغا تۆھمەت قىلغانلىق ۋە قارا چاپلىغانلىق بولىدۇ - دە سۆزى ھاراملىققا يۈزلىنىدۇ.

2- بۇنداق ئەھۋاللاردا - باشقا ھەرقانداق ئەھۋاللاردا بولغىنىدەك - نىيەت بىردىنبىر ئايرىغۇچى پاسىل ھېسابلىنىدۇ، ھەركىشى ئۆز ئىچىدىكىنى باشقىلاردىن ئوبدانراق بىلىدۇ، ئەرر قىلىش بىلەن ئۆچ ئېلىشنىڭ ئوتتۇرىسىنى، پەتۋا سوراڭ بىلەن باشقىلارنى رەسۋا قىلىشنىڭ ئوتتۇرىسىنى، غەيۋەت بىلەن تەنقىدنىڭ ئوتتۇرىسىنى، نەسبەت قىلىش بىلەن كىشىلەرنى باشقىلارنىڭ ئالدىدا چۈشۈرۈشنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان نەرسە پەقەتلا نىيەتتۇر. شۇڭا مۆمىن ئادەم ئۆزىدىن ھېساب ئېلىشتا پىخسىق شېرىكتىنىمۇ چىڭراق، ئۆزىنى سوراق قىلىشقا زوراۋان ھاكىمدىنمۇ قاتتىقراق بولىشى كېرەك.

بۇ ھەقتە ئىسلام دىنى ئاڭلىغۇچىنى غەيۋەت قىلغۇچىنىڭ شېرىكى دەپ قاراپ، ئۇنىڭ غەيۋىتى قىلىنغان قېرىندىشىنى قوغداپ ھىمايە قىلىشى كېرەكلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن. ھەدىستە مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن:

«كىمكى قېرىندىشىنىڭ ئىززەت - شەرىپىنى قوغدىسا، ئاللاھ ئۇنى چوقۇم ئوتتىن ئازات قىلىۋېتىدۇ»⁽¹⁾.

«ئاللاھ تائالا دۇنيادا قېرىندىشىغا كەلگەن يامانلىقنى قايتۇرغان كىشىنىڭ يۈزىدىن قىيامەت كۈنى ئوتنى قايتۇرىدۇ»⁽²⁾.

شۇڭا قېرىندىشىنىڭ ئىززەت - نۇمۇسى، ھەققى - ھۆرمىتىگە قارشى تاجاۋۇزچى تىللارنى ياندۇرۇپ بۇنداق بۇرچنى ئادا قىلالىمىغان

(1) - ئىمام ئەھمەد ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تېرمىزى سەھىھ سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

كشى، ئەڭ ئاز دېگەندە، سۆز باشقا بىر تېمىغا يۆتكەلگەنگە قەدەر بۇ سورۇندىن ئايرىلىشى كېرەك، بولمىسا ئاللاھ تائالانىڭ:

﴿تَكُفْرًا إِذَا وُثِّلَهُمْ﴾

﴿بولمىسا گۇناھتا ئۇلارغا ئوخشاش بولۇپ قالسىلەر﴾ [نسا سۈرىسى 140 - ئايەت] دېگەن ئايىتىگە ئاساسەن غەيۋەت قىلغۇچىلار گورۇھىغا ئەزا بولۇپ قالىدۇ.

گەپ توشماسلىق

يۇقىرىدىكى ئايەتلەر چەكلىگەن نەرسىلەرنىڭ يەتتىنچىسى بولسا: گەپ توشۇشتۇر. ئىسلامدا غەيۋەت قىلىش تىلغا ئېلىنسىلا، ئىسلام قاتتىق ھارام قىلغان ئىللەتلەرنىڭ بىرى بولغان گەپ توشۇش ۋە سۇخەنچىلىك قىلىش ئىللىتى ئۇنىڭ بىلەن بىللە تىلغا ئېلىنىدۇ. گەپ توشۇش ئىللىتى دېگىنىمىز - بىر كىشىنىڭ باشقا بىر كىشى ھەققىدە ئاڭلىغانلىرىنى، كىشىلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت پەيدا قىلىدىغان ۋە مۇناسىۋەتنى يامانلاشتۇرىدىغان شەكىلدە شۇ كىشىگە يۆتكەشتىن ئىبارەتتۇر.

قۇرئان كەرىم بۇ رەزىل ئىللەتنى مەككە دەۋرىنىڭ دەسلەپلىرىدە ئېيىلەپ مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلَّ حَلْفٍ مَّهِينٍ ۖ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ﴾

﴿قەسەمخور، پەس، غەيۋەتخور، سۇخەنچىگە ئىتائەت قىلمىغىن﴾ [قەلەم سۈرىسى 10 - 11 - ئايەتلەر]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: «جەننەتكە سۇخەنچى كىرمەيدۇ»⁽¹⁾. توشقان گەپنى، سورۇنغا ئاشكارا قاتنىشىپ ئاڭلىغان بولسۇن ياكى ئوغرىلىقچە ئاڭلىغان بولسۇن ھەر ئىككىسى ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا ئۇيغۇن كېلىدۇ. يەنە مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: «ئاللاھنىڭ ئەڭ يامان بەندىلىرى، گەپ توشغۇچىلار، دوست - بۇرادەرلەرنى بىر - بىرىدىن ئايرىغۇچىلار ۋە پاك ئادەملەرنى ئەيىبلەگۈچىلەردۇر»⁽²⁾.

ئىسلام دىنى، زىددىيەتنى يوقۇتۇش ۋە ياراشتۇرۇش ئۈچۈن ياراشتۇرغۇچىغا ئىككى تەرەپنىڭ بىر - بىرىگە قارىتا قىلغان يامان سۆزلىرىنى يوشۇرۇپ، ئىككى تەرەپ بىر - بىرىگە قارىتا دېمىگەن ياخشى سۆزلەرنى ئۆز ئىچىدىن چىقىرىپ دېيىشكە رۇخسەت قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىككى تەرەپنى ياراشتۇرۇش ئۈچۈن ياخشى سۆزلەرنى قىلغان ياكى ياخشى سۆزلەرنى توشۇغان ئادەم يالغانچى ئەمەس»⁽³⁾.

يامان بىر سۆزنى ئاڭلىغان ھامان باشقىلارغا يېقىنچىلىق قىلىش ياكى زىيان ئۇرۇش ئۈچۈن ئۇنى دەرھال توشۇيدىغانلاردىن ئىسلام دىنى قاتتىق نەپرەتلىنىدۇ. بۇ خىلدىكى كىشىلەر ئاڭلىغان گەپلەرنى ئەينەن ئۆز پېتى يۆتكەمەيدۇ، ئۇلاردىكى بۇزغۇنچىلىق قىلىش روھىي ئۇلارنى ئاڭلىغان سۆزگە سۆز قېتىپ توشۇشقا، ئەگەر ھېچ گەپ ئاڭلىمىغان بولسا، ئويدۇرۇپ چىقىرىشقا ھەيدەيدۇ. ئۇلار ياخشى سۆزنى ئىشتىسە يوشۇرۇپ، يامان سۆزنى ئىشتىسە تارقىتىدۇ، پەقەت ھېچ نەرسە ئىشتىمىگەن بولسا، ئۆز ئىچىدىن يالغاننى توقۇپ چىقىرىدۇ.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

بىر كىشى خەلىپە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىزنىڭ ھوزۇرىغا كىرىپ باشقا بىرسىنىڭ خەلىپە ھەققىدە قىلغان يامان گەپ - سۆزلىرىنى مەلۇم قىلغان، خەلىپە بۇنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا: "خالىساڭ سېنىڭ دېگەنلىرىڭنى تەكشۈرۈپ باقايلى، ناۋادا سەن يالغانچى بولساڭ بۇ ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا داخىل بولسەن:

﴿بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ جَاءَ كُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾

﴿ئەگەر سىلەرگە بىر پاسىق ئادەم بىرەر خەۋەر ئېلىپ كەلسە، ئېنىقلاپ كۆرۈڭلار﴾ [ھۇجۇرات سۈرىسى 6 - ئايەت] ناۋادا راست سۆزلىگەن بولساڭ بۇ ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا داخىل بولسەن:

﴿هَمَّازٌ مِّثْلَ نَبِيمٍ﴾

﴿غەيۋەتخور، سۇخەنچى﴾ [قەلەم سۈرىسى 11 - ئايەت] خالىساڭ سېنى كەچۈرۈۋەتەيلى» دېدى. ئۇ كىشى: «ئى ئەمىرلىمۈمىنن، كەچۈرگەيلا، ئىككىنچى بۇنداق قىلمايمەن» دېدى.

كىشىلەرنىڭ ئىززەت - نۇمۇسىغا تىل تەككۈزمەسلىك

يۇقىرىدىكى ئايەتلەر چەكلىگەن نەرسىلەرنىڭ سەككىزىنچىسى بولسا: كىشىلەرنىڭ ئىززەت - نۇمۇسىغا تىل تەككۈزۈشتۈر. بىز يۇقىرىدا ئىسلام دىنىنىڭ ئىززەت - نۇمۇسىنى قانداق قوغدىغانلىقىنى، ھەتتاكى كىشىلەرنىڭ ھەق - ھۆرمىتىنى چېقىلغىلى بولمايدىغان ئۇلۇغ نەرسە دەپ قارىغانلىقىنى كۆردۈك. بىر كۈنى ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر كەبىگە قاراپ مۇنداق

دېگەن: «سەن ۋە سېنىڭ ھۆرمىتىڭ نېمە دېگەن ئۇلۇغ! بىراق مۆمىن كىشىنىڭ ھۆرمىتى سېنىڭكىدىنمۇ بەك ئۇلۇغ!»⁽¹⁾.

مۆمىننىڭ ھەق - ھۆرمىتى ئۇنىڭ ئىززەت - نۇمۇسىغا، جېنىغا ۋە مېلىغا چىقىلغىلى بولماسلىقتا گەۋدىلىنىدۇ.

ۋىدالىشىش ھەجىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلار توپلۇمىغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دېگەن:

«سىلەرنىڭ مۇشۇ جايدا، مۇشۇ ئايدا، مۇشۇ كۈنۈڭلار قانداق ھۆرمەتلىك ۋە ئۇلۇغ بولسا، سىلەرنىڭ مال - مۈلكىڭلار، ئىززەت - نۇمۇسۇڭلار ۋە قانلىرىڭلارمۇ سىلەرگە شۇنداق ھۆرمەتلىك ۋە ئۇلۇغدۇر»

ئىسلام دىنى ئادەمنىڭ يوق يېرىدە راست بولغان تەقدىردىمۇ ئۇ يامان كۆرىدىغان سۆزدىن ھەربىر شەخسنىڭ ئىززەت - نۇمۇسىنى قوغدىغان تۇرسا، ئاساسى يوق، يالغان سۆزلەردىن قوغدىماي تۇرارمۇ؟ بۇنداق ئەھۋالدا ئۇ ئىنتايىن چوڭ گۇناھ بولىدۇ. ھەدىستە مۇنداق كۆرسىتىلگەن:

«كىمكى بىر كىشىنى ئۇنىڭدا بولمىغان بىر ئىيىب بىلەن ئەيىبلىسە، تاكى ئۇنىڭ سۆزى راستقا ئايلانغۇچە، ئاللاھ ئۇنى جەھەننەم ئوتىغا سولاپ قويدۇ»⁽²⁾.

يەنە ھەزرىتى ئائىشەنىڭ دېيىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھنىڭ نەزىرىدە جازاندىنمۇ قاتتىقراق گۇناھ قايسى بىلەمسىلەر؟» ئۇلار: «ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «ئاللاھنىڭ نەزىرىدە جازاندىنمۇ يامان

(1) - ئىمام ترمىزى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تابارانى رىۋايەت قىلغان.

گۇناھ، مۇسۇلمان ئادەمنىڭ ھەق - ھۆرمىتى، ئىززەت - شەرپىگە تاجاۋۇز قىلىشتۇر» دېگەن⁽¹⁾. كېيىن بۇ ئايەتنى ئوقۇغان:

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾

﴿مۆمىن ئەرلەر ۋە مۆمىن ئاياللارغا ئۇلار قىلمىغان ئىشلارنى چاپلاپ ئازار بېرىدىغانلار، بوھتان قىلىش جىنايىتىنى ۋە ئېنىق گۇناھنى ئۈستىگە يۈكلىۋالغان بولسۇن﴾ [ئەھزاب سۈرىسى 58 - ئايەت]

بۇ تۈرلۈك زىيانكەشلىكنىڭ ئەڭ يامىنى نام - شەرپىگە تاجاۋۇز قىلىشتۇر. نام - شەرپىگە تاجاۋۇز قىلىش - ئىپپەتلىك مۆمىن ئاياللارغا قارا چاپلاش بولۇپ، بۇنداق قىلىش ئۇلارنىڭ ۋە ئائىلىلىرىنىڭ يامان ئاتلىق بولۇپ قېلىشى، كىلەچەكلىرىنىڭ ۋەيران بولۇشى جەھەتتىن، ھەمدە مۆمىنلەر جەمئىيىتىدە ئەخلاقسىزلىقنىڭ يېيىلىشىغا سەۋەب بولىدىغانلىقى جەھەتتىن ئىنتايىن خەتەرلىك جىنايەت ھېسابلىنىدۇ.

شۇڭا يەنە مېر ئەلەيھىسسالام بۇنى يەتتە چوڭ ھالاك قىلغۇچى گۇناھلار قاتارىدا سانغان. قۇرئان كەرىمىمۇ بۇنداق قىلغۇچىلارغا قاتتىق ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق دېگەن:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْسِنَاتِ الْعَافَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿يَوْمَئِذٍ يُؤْفِكُهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾﴾

(1) - ئىمام ئىبنى ئەبى ھاتەم، ئىبنى مەردۇئەييە ۋە بەييەقى رىۋايەت قىلغان.

﴿يامان ئىشتىن بىخەۋەر تۇرغان ئىپپەتلىك مۆمىن ئاياللارغا قارا چاپلايدىغانلار دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە چوقۇم لەنەتكە ئۇچرايدۇ (يەنى ئاللاھنىڭ رەھىمىتىدىن يىراق قىلىنىدۇ) ئۇلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ. شۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ئۇلارنىڭ تىللىرى، قوللىرى ۋە پۇتلىرى ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىدىن ئۇلارنىڭ زىيىنىغا گۇۋاھلىق بېرىدۇ. شۇ كۈندە ئاللاھ ئۇلارغا تولۇق تېگىشلىك جازاسىنى بېرىدۇ، ئۇلار ئاللاھنىڭ ئاشكارا ھەق ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ﴾ [نۇر سۈرىسى 23 - 25 - ئايەتلەر]

يەنە مۇنداق دېگەن:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿مۆمىنلەر ئۈستىدە يامان سۆزلەرنىڭ تارىلىشىنى ياقىتۇرىدىغان ئادەملەر، شۈبھىسىزكى، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابقا قالىدۇ، ئاللاھ (سىرلارنى ۋە نىيەتلەرنى) بىلىپ تۇرىدۇ، سىلەر بىلمەيسىلەر﴾ [نۇر سۈرىسى 19 - ئايەت]

ئادەم ئۆلتۈرمەسلىك

يۇقىرىدىكى ئايەتلەر چەكلىگەن نەرسىلەرنىڭ توققۇزىنچىسى بولسا: ئادەم ئۆلتۈرمەسلىكتۇر. ئىسلام دىنى ئىنسانىي ھاياتنى ئۇلۇغلىغان ۋە قوغدىغان، ھەمدە ئىنسان ھاياتىغا تاجاۋۇز قىلىشنى ئاللاھقا تېنىشتىن قالسىلا ئاللاھنىڭ نەزىرىدە ئەڭ چوڭ جىنايەت دەپ قارىغان. بۇنى قۇرئان كەرىم مۇنداق كۆرسەتكەن:

﴿أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾

﴿كىمكى ناھەق ئادەم ئۆلتۈرمىگەن ياكى يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلمىغان بىر ئادەمنى ئۆلتۈرسە، ئۇ پۈتۈن ئىنسانلارنى ئۆلتۈرگەندەك بولىدۇ﴾ [مائدە سۈرىسى 32 - ئايەت]

چۈنكى پۈتۈن ئىنسانىيەت بىر ئائىلىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭدىن بىر جانغا قىلىنغان جىنايەت ئەمەلىيەتتە پۈتۈن ئىنسانىيەتكە قىلىنغان جىنايەت ھېسابلىنىدۇ.

ئەگەر ئۆلتۈرۈلگۈچى مۆمىن كىشى بولسا، جىنايەت تېخىمۇ ئېغىرلىشىدۇ.

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾

﴿كىمكى بىر مۆمىننى قەستەن ئۆلتۈرىدىكەن، ئۇنىڭ جازاسى جەھەننەم بولىدۇ، ئۇ جەھەننەمدە مەڭگۈ قالىدۇ، ئاللاھنىڭ غەزىبىگە ۋە لەنتىگە دۇچار بولىدۇ، ئاللاھ ئۇنىڭغا قاتتىق ئازاب تەييارلايدۇ﴾ [نسا سۈرىسى 93 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿پۈتۈن دۇنيانىڭ يوق بولۇشى ئاللاھنىڭ نەزىرىدە بىر مۇسۇلمان ئادەمنى ئۆلتۈرۈشتىن يەڭگىلىق﴾⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دەيدۇ:

(1) - ئىمام مۇسلىم، تىرمىزى ۋە نەسائىلار رىۋايەت قىلغان.

«مۆمىن كىشى ھارام قان تۆكمىسىلا، دىننىڭ كەڭچىلىكىدە قېلىۋىرىدۇ»⁽¹⁾.

يەنە مۇنداق دەيدۇ: «مۇشربك ھالىتىدە ئۆلگەن ئادەم بىلەن بىر مۆمىننى قەستەن ئۆلتۈرگەن ئادەمنىڭ گۇناھىدىن باشقا ھەرقانداق گۇناھنى ئاللاھ كەچۈرۈپتەشى مۇمكىن»⁽²⁾.

مۇشۇ ئايەت ۋە ھەدىسلەرگە ئاساسەن ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) قاتلىنىڭ قىلغان تەۋبىسى قوبۇل بولمايدۇ دەپ قارىغان، بەلكى ئۇ تەۋبىنىڭ قوبۇل بولۇشى ئۈچۈن باشقىلارنىڭ ھەققىنى ئىگىلىرىگە قايتۇرۇشى شەرت، لېكىن ئۆلتۈرۈلگۈچىگە ھەقنى قانداقمۇ قايتۇرغىلى ياكى ئۇنىڭ رازىلىقىنى ئالغىلى بولسۇن؟ دەپ شۇنداق قارىغاندۇر.

باشقىلار بولسا: ھەقىقىي چىن كۆڭلىدىن قىلغان تەۋبە چوقۇم مەقبۇل بولىدۇ، بۇنداق تەۋبە شېرىكىنىمۇ يۇيىدىغان تۇرسا، ئۇنىڭدىن تۆۋەن گۇناھلارنى ئەلبەتتە يۇيىدۇ دەپ قارايدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۗ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

«ئۇلار ئاللاھقا ئىككىنچى بىر مەبۇدىنى شېرىك قىلمايدۇ، ئاللاھ ھارام قىلغان ناھەق ئادەم ئۆلتۈرۈش جىنايىتىنى قىلمايدۇ، زىنا قىلمايدۇ، كىمكى بۇ گۇناھلارنى قىلىدىكەن، ئۇ جازاغا

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد، ئىبنى ھىببان ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

ئۇچرايدۇ. قىيامەت كۈنى ئۇنىڭغا ھەسسەلەپ ئازاب قىلىنىدۇ، ئۇ مەڭگۈ ئازاب ئىچىدە خارلانغان ھالدا قالىدۇ. پەقەت تەۋبە قىلغان، ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارلا بۇ ھالدا قالمايدۇ، ئاللاھ ئۇلارنىڭ گۇناھلىرىنى ياخشىلىققا ئالماشتۇرىدۇ، ئاللاھ تولىمۇ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر ۋە مەرھەمەت قىلغۇچىدۇر» [فۇرقان سۈرىسى 68 - 70 - ئايەتلەر]

ئۆلتۈرگۈچى ۋە ئۆلتۈرۈلگۈچى ھەر ئىككىلەن ئوتتا

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمان بىلەن ئۇرۇشۇش ۋە جەڭلىشىشنى كۈپۈرنىڭ بىر تۈرى دەپ قاراپ، بۇنى بىر تۈگە ياكى بىر ئات ئۈچۈن ئۇرۇش ئېلان قىلىپ قان تۆكىدىغان جاھىلىيەت دەۋرى ئەرەبلىرىنىڭ ئىشلىرىدىن بىرى دەپ ھېسابلىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«مۇسۇلمان بىلەن تىللىشىش پاسىقلىق، ئۇرۇشۇش كۈپۈردۇر»⁽¹⁾ «مەندىن كېيىن بىر - بىرىڭلارنىڭ كاللىسىنى چاپىدىغان كاپىرلار بولۇپ قالماڭلار»⁽²⁾.

«ئەگەر ئىككى مۇسۇلماننىڭ بىرى قېرىندىشىغا قورال كۆتۈرسە ھەر ئىككىسى جەھەننەمنىڭ گىرۋىكىگە كېلىپ قالىدۇ، ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرى ھەمراستىنى ئۆلتۈرسە جەھەننەمگە ھەر ئىككىسى تەڭ كىرىدۇ» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: "ئى رەسۇلۇللاھ، بۇغۇ قاتىل بولغانلىقتىن جەھەننەمگە كىردى، ئۆلتۈرۈلگۈچى نېمە ئۈچۈن جەھەننەمگە كىرىدۇ؟" دەپ سورالغاندا،

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

مۇنداق دەپ جاۋاب بەرگەن: «چۈنكى ئۇ ھەمراستىنى ئۆلتۈرۈشنى خالىغان»⁽¹⁾.

بۇ سەۋەبتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قورالنى چېنەپ قويۇشتەك ئاددىي بىر ئىش بولسىمۇ، ئۆلتۈرۈش ۋە ئۇرۇشقا ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق ئىش - ھەرىكەتنى چەكلەپ مۇنداق دېگەن: «بىرىڭلار قىرىندىشىغا قورال چېنىمىسۇن، چۈنكى ئۇنى شەيتان قولىدىن چىقىرىۋەتسە ئوت ئازگاللىرىنىڭ بىرىگە چۈشۈپ كېتىشى مۇمكىن»⁽²⁾.

((كىمكى قىرىندىشىغا قورال چېنىسە تاكى ئۇنى تاشلىغانغا قەدەر پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا لەنەت ئوقۇيدۇ، بىر ئانا، بىر دادىدىن بولغان قىرىندىشى بولسىمۇ شۇنداق))⁽³⁾.

تېخى باشقا بىر ھەدىستە مۇنداق دېگەن:

«بىر مۇسۇلماننىڭ بىر مۇسۇلماننى قورقۇتۇشى ھارام»⁽⁴⁾.

گۇناھ يالغۇز قاتىل بىلەنلا چەكلەنپ قالمايدۇ. بەلكى ھەرقانداق بىر سۆز ياكى ھەرقانداق بىر ئىش - ھەرىكەت بىلەن ئۇنىڭغا قېتىلغان ئادەم، ھەتتاكى ئۆلتۈرۈش جىنايىتى ئۈستىدە قاراپ تۇرغانلارمۇ، ھەربىرى ئۆز لايىقىدا ئاللاھنىڭ غەزىبىگە ئۇچرىماي قالمايدۇ. چۈنكى ھەدىستە مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن.

«بىر ئادەم ناھەق ئۆلتۈرىلىدىغان يەردە ئويۇن كۆرۈپ قاراپ تۇرماڭلار! چۈنكى كۆرۈپ تۇرۇپ، ئۇنى قوغدىمىغان ئادەمگە لەنەت تېگىدۇ»⁽¹⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(4) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە تابارانى رىۋايەت قىلغان، راۋىيلىرى ئىشەنچلىك.

ئىسلام دۆلىتى توختاملاشقان ۋە كاپالەتلىك قىلغان كاپىرلارنى ئۆلتۈرمەسلىك

يۇقىرىدىكى ئايەت - ھەدىسلەر، مۇسۇلماننى ئۆلتۈرۈش ۋە مۇسۇلمان بىلەن ئۇرۇشۇش ھەققىدە دېيىلگەن، چۈنكى بۇ ئايەت - ھەدىسلەر، ئىسلام جەمئىيىتىدىكى مۇسۇلمانلارغا قانۇن - تۈزۈم ۋە كۆرسەتمە بولۇپ كەلگەن. بۇنىڭ مەنىسى. مۇسۇلماندىن باشقىسىنىڭ جېنى ۋە قېنىغا خالىغانچە چېقىلسا بولىدۇ دېگەنلىك ئەمەس. چۈنكى پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ ئىنسانىي جەھەتتىن جېنى ۋە قېنىغا زىيانكەشلىك قىلىشنى ئاللاھ ھارام قىلغان. پەقەتلا غەيرىي مۇسۇلمان مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇشىدىغانلاردىن بولغان ئەھۋالدىلا، ئۆزىنىڭ جېنىنى ئۆزى ھالال قىلىپ بەرگەن بولىدۇ. ئەمما كاپىر، ناۋادا ئىسلام دۆلىتىدە ياشايدىغان، ئىسلام دۆلىتى كاپالەتلىك قىلىدىغان گەرەجدان، ياكى مۇسۇلمانلار كېلىشىم - ئەھدىنامە تۈزۈش ئارقىلىق چېقىلماسلىققا ۋەدە قىلغان كاپىر بولسا، ئۇنىڭ جېنى ھىمايە قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ جېنىغا مۇسۇلماننىڭ زىيانكەشلىك قىلىشى ھارام بولىدۇ. بۇ ھەقتە ئىسلام پەيغەمبىرى مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ:

«كىمكى مۇسۇلمانلار چېقىلماسلىققا كېلىشىم تۈزگەن بىر كاپىرنى ئۆلتۈرسە، جەننەتنىڭ پۇرىقىنى پۇرىيالىمايدۇ، ھالبۇكى جەننەتنىڭ پۇرىقى قىرىق يىللىق مۇساپىدىن كېلىپ تۇرىدۇ»⁽²⁾.

(1) - ئىمام تابارانى ۋە بەيھەقى ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

يەنە بىر رىۋايەتتە مۇنداق كەلگەن: «كىمكى ئىسلام دۆلىتى كاپالىتى ئاستىدىكى بىر كاپىرنى (يەنى زىممىنى) ئۆلتۈرسە جەننەت پۇرىقىنى پۇرىيالمايدۇ»⁽¹⁾.

قانداق ئادەمنى ئۆلتۈرۈشكە بولىدۇ

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾

﴿ئاللاھ ئۆلتۈرۈشنى چەكلىگەن ئادەمنى ئۆلتۈرمەڭلار، ھەق ئۆلتۈرۈش بۇنىڭ سىرتىدا﴾ [ئەنئام سۈرىسى 151 - ئايەت]

قۇرئان كەرىم بايان قىلغان بۇ ھەق تۆۋەندىكى ئۈچ خىل جىنايەتنىڭ بىرىگە بېرىلگەن جازادىن ئىبارەتتۇر:

بىرىنچىسى: ناھەق ئادەم ئۆلتۈرۈش جىنايىتى، شۇڭا كىمگە ئادەم ئۆلتۈرۈش جىنايىتى ئىسپاتلانسا، ئۇنىڭدىن جانغا - جان قىساس ئېلىش ۋاجىب بولىدۇ. بۇ ئېغىر جازا، شۇنداق ئېغىر جىنايەتلەرگە خاتىمە بېرىش ئۈچۈن بېرىلىدۇ.

﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ﴾

﴿ئى ئەقىل ئىگىلىرى! سىلەرگە قىساستا ھاياتلىق بار (يەنى كىشى بىراۋنى ئۆلتۈرگەن تەقدىردە ئۆزىنىڭمۇ ئۆلتۈرۈلىدىغانلىقىنى بىلسە، ئۇ، ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن ياندىۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ئۆزىمۇ،

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان.

ئۇ ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەممۇ ئۆلۈشتىن ساقلىنىپ قالدۇ)»
[بەقەرە سۈرىسى 178 - ئايەت]

ئىككىنچىسى: بۇرۇن ئۆيلەنگەن بىر كىشى زىنا - باھىشە جىنايىتى سادىر قىلسا، بۇ جىنايەتنى نەق مەيداندا ۋە جىنايەت ئۈستىدە ياخشى كىشىلەردىن تۆت كىشى ئېنىق كۆرۈپ، بۇنىڭغا گۇۋاھلىق بەرسە، ياكى جىنايەتچى ئۆزى سوتچى ئالدىدا تۆت قېتىم ئىقرار قىلسا ئۇنىڭغا ئۆلۈم جازاسى بېرىلىدۇ.

ئۈچىنچىسى: ئىسلام دىنىغا كىرىپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭدىن قايتىپ چىقىپ كېتىش، ھەمدە بۇنى مۇسۇلمان جامائىتىگە مەيدە قېقىش شەكلىدە ئېلان قىلىش جىنايىتى. مەلۇمكى ئىسلام دىنى ھېچكىمنى دىنغا كىرىشكە زورلىمايدۇ، لېكىن ئىسلام دىنى ئويۇنچۇق قىلىپ ئويناشنى قەتئىي رەت قىلىدۇ. يەھۇدىيلار شۇنداق ئوينىغان:

﴿أَمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَّهَ النَّهَارَ وَآكْفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

﴿مۆمىنلەرگە نازىل قىلىنغان ۋەھىگە ئەتىگىنى ئىمان كەلتۈرۈپ، كەچقۇرۇنلۇقى يېنىۋېلىڭلار، (شۇنداق قىلساڭلار) ئۇلار (ئىماندىن) قايتىشى مۇمكىن﴾ [ئال ئىمران سۈرىسى 72 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئادەم ئۆلتۈرۈشكە مۇشۇ ئۈچ خىل ئەھۋال ئاستىدىلا رۇخسەت قىلىپ مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمان بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈش پەقەت ئۈچ جىنايەتنىڭ بىرى بىلەنلا ھالال

بولدۇ: جانغا - جان، ئۆيلەنگەن تۇرۇپ زىنا قىلىش، دىندىن چىقىپ مۇسۇلمانلار جامائىتىدىن ئايرىلىش»⁽¹⁾.

بىراق بۇ ئۈچ خىل جىنايەت بىلەن ئادەم ئۆلتۈرۈش ھوقۇقى، قالايمىقانچىلىق يۈز بېرىپ جەمئىيەت ئامانلىقىغا تەسىر يېتىپ ھەركىم ئۆزىنى سوتىچى ۋە ئىجرا قىلغۇچى قىلىۋالماستىكى ئۈچۈن، ھاكىمنىڭ قولىدا بولىدۇ. پەقەتلا، قەستەن ئادەم ئۆلتۈرۈش جىنايىتى سادىر بولۇپ، جانغا - جان قىساس ئېلىش كېرەك بولغاندا، ئىسلام دىنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ تۇغقانلىرىغا، ھاكىمنىڭ نازارىتى ئاستىدا جانغا - جان ئالغان ھالدا ئۆلۈم جازاسىنى ئۆز قولى بىلەن ئىجرا قىلىشقا رۇخسەت قىلغان. بۇ رۇخسەت ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئۆچمەنلىكنى سۈمۈرۈپ تاشلاش ۋە ئۇلاردىكى ھەرقانداق ئىنتىقام ئېلىش رىغبىتىنى پەسەيتىش ئۈچۈن بولۇپ، ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن:

﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾

﴿كىمكى ناھەق ئۆلتۈرۈلدىكەن، قىساس ياكى تۆلەم ئېلىش ياكى ئەپۇ قىلىۋېتىش ھوقۇقىنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسىگە بەردۇق، ئىگىسى قىساس ئېلىشتا چەكتىن ئېشىپ كەتمىسۇن، ئاللاھ ئۇنىڭ ئىگىسىگە مەدەت كاردۇر﴾ [ئىسرا سۈرىسى 32 - ئايەت]

ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالماستىكى

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئادەم ئۆلتۈرۈش جىنايىتى ھەققىدىكى چەكلىمىلەرنىڭ ھەممىسى باشقىلارنى ئۆلتۈرۈشنى ئۆز ئىچىگە ئالغاندەكلا، ئۆزى - ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇڭا قايسى بىر كىشى قانداق بىرنەرسە بىلەن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالسا، ئۇ ئاللاھ تائالا ئۆلتۈرۈشنى ھارام قىلغان بىر ئىنساننى ئۆلتۈرگەن بولىدۇ.

ئىنساننىڭ ھاياتى ئۆز مۈلكى ئەمەس، چۈنكى ئۇ ئۆزىنى يارىتىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئەزالىرىدىن بىر ئەزانى ياكى ھۈجەيرىلىرىدىن بىر ھۈجەيرىنىمۇ يارىتالغان ئەمەس، ئۇنىڭ جېنى بولسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا تاپشۇرغان بىر ئامانەتتۇر. ئۇنى ئوبدان ئاسرىمىسا بولمايدىغان تۇرسا، ئۇنىڭغا زىيانكەشلىك قىلىپ، ئۇنىڭدىن قۇرتۇلۇپ كېتىش قانداق بولماقچى؟ ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

﴿ئۆزۈڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن سىلەرگە ناھايىتى مېھرىباندۇر﴾ [ئىنسا سۈرىسى 29 - ئايەت]

ئىسلام دىنى مۇسۇلمان كىشىنى ھەر تۈرلۈك قىيىنچىلىقلارغا ۋە جاپا - مۇشەققەتلەر ئالدىدا قەيسەر ۋە كۈچلۈك ئىرادىلىك بولسۇن دەيدۇ. ئۇنىڭغا ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا كىچىككىنە بىر بالايىناپەت ياكى مۇۋەپپەقىيەتسىزلىككە دۇچ كەلگەندە، ياشاشتىن ۋاز كېچىپ، ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشقا رۇخسەت قىلمايدۇ. چۈنكى مۆمىن دېگەن، يېتىش ئۈچۈن ئەمەس جىھاد قىلىشقا، قېچىش ئۈچۈن ئەمەس، كۆرەش قىلىشقا يارىتىلغان. ئۇنىڭ ئىمانى بىلەن ئەخلاقى ھايات مەيدانىدىن قېچىشقا قەتئىي يول قويمايدۇ. چۈنكى مۆمىندە،

ئۇپرىماس قورال، تۈگمەس ئوق - دورا باردۇر، ئۇ بولسىمۇ ئىمان ۋە ئەخلاق تۇر.

بۇنداق قەبىھ جىنايەتنى سادىر قىلغۇچىلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ رەھمىتى بولغان جەننەتتىن مەھرۇم بولۇپ، ئاللاھنىڭ غەزىبى بولغان دوزاخقا لايىق بولىدىغانلىقى بىلەن ئاگاھلاندۇرغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«سىلەردىن بۇرۇنقى ئۈمىمەتلەرنىڭ بىرىدە يارىدار بىر كىشى بولۇپ، ئۇ ئاغرىققا چىداپ تۇرالمىغان، ئاخىرى پىچاق بىلەن قولىنى كەسكەن، نەتىجىدە قان ئېقىۋىرىپ ئۆلگەن. ئاللاھ تائالا بۇ ئادەم ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «بەندەم ئۆزى ئالدىراپ كەتتى، شۇڭا مەن ئۇنى جەننەتتىن مەھرۇم قىلىدىم»⁽¹⁾.

ئەگەر بۇ ئادەم ئاغرىقىغا چىدىيالمىغان بىر يارا ئۈچۈن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىپ جەننەتتىن مەھرۇم قالغان بولسا، ئاز ياكى كۆپ زىيان تارتقان سودا، ياكى ئۆتەلمىگەن بىر ئىمتىھان، ياكى ئۆيلىنەلمىگەن بىر قىز سەۋەبىدىن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدىغانلارنىڭ ئەھۋالى قانداق بولماقچى؟

ئىرادىسى ئاجىز كىشىلەر، يۈرەكنى تىرتىدىغان قاتتىق ئاگاھلاندۇرۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان شۇ ھەدىسنى دىققەت قىلىپ ئاڭلىسۇن:

«كىمكى ئۆزىنى تاغدىن تاشلاپ ئۆلىۋالغان بولسا، جەھەننەم ئوتىغا تاشلىنىپ ئۇنىڭدا ئەبەدى - ئەبەد مەڭگۈ قالىدۇ، كىمكى زەھەر ئىچىپ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغان بولسا، جەھەننەمنىڭ ئوتىدا قولىدا زەھەرنى ئىچكەن ھالدا مەڭگۈ ۋە ئەبەدى - ئەبەد قالىدۇ، كىمكى ئۆزىنى بىر تۆمۈر بىلەن ئۆلتۈرۈۋالغان بولسا، قولىدىكى

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

تۆمۈر بىلەن ئۇرۇلغان ھالدا جەھەننەمنىڭ ئوتىدا ئەبەدى - ئەبەد مەڭگۈ قالدۇ»⁽¹⁾.

باشقىلارنىڭ مال - مۈلكىگە چېقىلماسلىق

يۇقىرىدىكى ئايەت، ھەدىسلەر چەكلىگەن نەرسىلەرنىڭ ئونىنجىسى:

باشقىلارنىڭ مال - مۈلكىگە چېقىلماسلىقتۇر. مۇسۇلمان كىشى ھالال ۋە قانۇنلۇق يوللار ئارقىلىق قانچىلىك مال - مۈلك تاپسا بولمايدۇ، بەزى دىنلار ۋە ئېتىقادلار بايلارنى يامان كۆرسىمۇ، لېكىن ئىسلام دىنى بايلارغا قارىتا مۇنداق قارايدۇ: «ياخشى ئادەم ئۈچۈن ياخشى مال يارىشىدۇ»⁽²⁾.

ئىسلام دىنى شەخسلەرگە خۇسۇسىي مال - مۈلك ئىگىدارچىلىق ھەققىنى بەرگەچكە، بارلىق ئەخلاقىي كۆرسەتمىلىرى ۋە قانۇنىي بەلگىلىمىلىرى ئارقىلىق شەخسلەرنىڭ بۇ ھوقوقىنى ئوغرىلاش، بۇلاش ۋە قاقتى - سوقتى قىلىشتىن قوغدىغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مال - مۈلككە چېقىلىشنىڭ ھاراملىقىنى، جان ۋە ئىززەت - نۇمۇسقا چېقىلىشنىڭ ھاراملىقى بىلەن بىر قاتاردا سانغان، ھەمدە ئوغرىلىقنى ئىمانغا زىت كېلىدىغان نەرسە دەپ قاراپ مۇنداق دېگەن:

«ئوغرى مۆمىن ھالىتىدە ئوغرىلىق قىلمايدۇ»⁽³⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

﴿ئوغىرىلىق قىلغۇچى ئەرنىڭ، ئوغىرىلىق قىلغۇچى ئايالنىڭ قىلمىشىنى جازالاپ، ئاللاھ تەرەپىدىن ئىبىرەت قىلىش يۈزىسىدىن قوللىرىنى كېسىڭلار، ئاللاھ (ئۆز ئەمرىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا) غالىپتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾ [مائىدە سۈرىسى 38 - ئايەت]

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿مۇسۇلمان كىشى قېرىندىشىنىڭ بىر تال تاياقچىلىك نەرسىسىنى رازىلىقسىز ئالسا بولمايدۇ﴾⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزنى، ئاللاھ تائالا مۇسۇلمان كىشىنىڭ مال - مۈلكىنى قاتتىق ھارام قىلغانلىقى ئۈچۈن دېگەن. ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنْكُمْ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! بىر - بىرىڭلارنىڭ ماللىرىنى (ئوغىرىلىق، خىيانەت قىلىش، بۇلاش، جازانخورلۇق، قىمار ئويناش قاتارلىق) ناھەق يول بىلەن يەۋالمىڭلار، ئىككى تەرەپ رازى بولۇشۇپ قىلىشقان سودا - سېتىق ئارقىلىق ئېرىشىلگەن نەرسە بۇنىڭدىن مۇستەسنا﴾ [نسا سۈرىسى 29 - ئايەت]

(1) - ئىبنى ھىبان سەھىھدە رىۋايەت قىلغان.

پارا ھارامدۇر

پارا يېمەك، كىشىلەرنىڭ مال - مۈلكىنى ناھەق يەۋېلىشنىڭ بىر تۈرى بولۇپ، پارا - بىر ئىشنى قىلدۇرۇش ياكى دۈشمىنىڭ ئىشنى قىلدۇرماستىن، ياكى ئۆزىگە ياكى دۈشمىنىڭ ئۆزى ياقىتۇرىدىغان ھۆكۈم چىقىرىش ۋە شۇنىڭدەك ئىشلار ئۈچۈن ھاكىم ياكى ئىشچى - كادىرغا بېرىلگەن پۇل - مال ۋە مەنپەئەت قاتارلىق نەرسىلەردۇر .

ئىسلام دىنى ھاكىم ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى بارلىق ئىشچى - كادىرلارنىڭ پارا ئېلىشىنى ھارام قىلغاندەكلا، مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئۇلارغا پارا بېرىشىنىمۇ ھارام قىلغان. بۇنىڭ بىلەنلا قالماي، ئوتتۇرىدا تۇرۇپ ۋاستىچىلىك قىلىشىنىمۇ چەكلىگەن. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

﴿بىر - بىرىڭلارنىڭ ماللىرىنى ناھەق يەۋالماڭلار، بىلىپ تۇرۇپ كىشىلەرنىڭ بىر قىسىم ماللىرىنى زۇلۇم بىلەن يەۋېلىش ئۈچۈن ھاكىملارغا پارا بەرمەڭلار﴾ [بەقەرە سۈرىسى 188 - ئايەت]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ مۇنداق دېگەن:

﴿ھۆكۈم قىلىشتا پارا بەرگەن ۋە پارا ئالغان ئادەمگە ئاللاھنىڭ لەنتى بولسۇن﴾⁽¹⁾.

ھەزرىتى سەۋبان⁽¹⁾ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن:

(1) - ئىمام ئەھمەد، تىرمىزى ۋە ئىبنى ھىببان سەھىھىدە رىۋايەت قىلغان.

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پارا بەرگۈچىگە، پارا ئالغۇچىغا ۋە ئوتتۇرىدا تۇرغۇچىغا لەنەت قىلغان»⁽²⁾.

پارا ئالغۇچى ئەگەر پارنى باشقىلارغا زۇلۇم قىلىش ئۈچۈن ئالغان بولسا، ئۇنىڭ گۇناھى نېمە دېگەن ئېغىر! ناۋادا ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم قىلىپ بېرىش ئۈچۈن ئالغان بولسا، ئۇ ئۆزى پۇلسىز ئادا قىلىشى كېرەك بولغان بۇرچىنى ئادا قىلىشقا پارا ئالغان بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى راۋاھە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى يەھۇدىيلارنىڭ خورمىلىرىنى باھالاپ باج بەلگىلەشكە بۇيرۇپ ئەۋەتكەندە، يەھۇدىيلار ئۇنىڭغا بىر ئاز پۇل بەرمەكچى بولغان، لېكىن ئابدۇللاھ ئۇلارغا مۇنداق دېگەن: «ماڭا تەڭلىگەن پۇلۇڭلار چوقۇم ھارام پۇلدۇر، بىز ئۇنى ھەرگىزمۇ يېمەيمىز»⁽³⁾.

ئىسلام دىنىنىڭ پارنى ھارام قىلىشى ھەمدە ئۇنىڭغا قول تىققان ھەرقانداق كىشىگە قاتتىق پوزىتسىيە بىلدۈرۈشى ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس، چۈنكى پارخورلۇق بىر جەمئىيەتتە تارقىلىدىكەن، ئۇ جەمئىيەتتە مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىش روھىنىڭ ئورنىغا، مەنپەئەتۈزلىق روھى تارقىلىپ، بۇرۇن قىلىش كېرەك بولغان ئىشنى كېچىكتۈرۈپ، كېچىكتۈرۈش كېرەك بولغان ئىشنى بۇرۇن قىلىش، ناھەق ھۆكۈم قىلىش ياكى ھەق ھۆكۈم قىلماي تۇرىۋېلىش قاتارلىق بۇزۇقچىلىق ۋە ناھەقچىلىق ئىللەتلەرنى چوقۇم ئومۇملاشماي قالمايدۇ.

(1) - سەئۇدان ئىبنى بۇجدۇد، ئەبۇ ئابدۇللاھ، ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىتتۇبلىپ ئازات قىلىۋەتكەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىدە بولغان. ھ-54-يىلى ۋاپات بولغان-ت.

(2) - ئىمام ئەھمەد ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مالىك رىۋايەت قىلغان.

خەلقنىڭ ھۆكۈمەت كادىرلىرىغا قىلغان سوۋغاتلىرى

قانداق شەكىلدە بولسا بولسۇن، قايسى ئىسىم بىلەن ئاتالسا ئاتالسۇن ئىسلام پارنى ھارام قىلىۋەتكەن. شۇڭا پارنى (سوۋغا - سالام) دەپ ئاتىۋالسىڭىزمۇ، بۇ ئاتاش ئۇنى ھارام دائىرىدىن ھالال دائىرىگە چىقىرالمىدۇ. ھەدىستە مۇنداق كۆرسىتىلگەن:

«بىز مائاش بەلگىلەپ بىر خىزمەت تاپشۇرغان ئادەم مائاشىدىن تاشقىرى ئالغان ھەرقانداق نەرسە ھارامدۇر»⁽¹⁾.

ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىزنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە ئۇنىڭغا بىر سوۋغا ئىبەرتىلگەن، خەلىپە بۇنى رەت قىلغان، بىرسى ئۇنىڭغا: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سوۋغا - سالامنى قوبۇل قىلاتتىغۇ؟» دېگەندە، ئۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قىلىنغىنى راست سوۋغا ئىدى، لېكىن بۇ بىزگە بىرىلگەن پارا» دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەزد قەبىلىسىگە زاكات توپلاش ئۈچۈن بىر كىشىنى ئەۋەتكەن ئىدى، ئۇ كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا قايتىپ كەلگەندە، پۇل - مالنىڭ بىر قىسمىنى تاپشۇرماي ئېلىپ قېلىپ: "ماۋۇ سىلەرنىڭ، ماۋۇ ماڭا قىلىنغان سوۋغات" دەپ تۇرىۋالغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن غەزەبلەنگەن ۋە مۇنداق دېگەن:

«ئەگەر سۆزۈڭ راست بولغان بولسا، ئاتاڭنىڭ ياكى ئاناڭنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرۇپ باققىنە ساڭا سوۋغا - سالاملار كېلەمدىكىن كەلمەمدىكىن؟» كېيىن مۇنداق دېگەن: «سىلەرنىڭ بىرىڭلارغا

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

خىزمەت تاپشۇرسام، قايتىپ كېلىپ ماۋۇ سىلەرنىڭ، ماۋۇ مېنىڭ سوۋغىتىم دېگىنىنىڭ نېمىسى؟ سوۋغا - سالامنى ئاتا - ئانىسىنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرۇپ ئالسا بولمامدۇ؟ جېنىم ئىلكىدە بولغان ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، قايسى بىرىڭلار ھەقسىز بىر نەرسىنى ئېلىۋالدىكەن، ئۇ ئاللاھنىڭ ئالدىغا قىيامەتتە شۇ نەرسىنى يۈدۈپ كېلىدۇ، شۇڭا ھېچقايسىڭلار قىيامەت كۈنى مۆرەيدىغان تۈگە - كالا، ياكى ماياقلايدىغان قوي كۆتۈرۈپ كېلىپ قالمىغىسىلەر»، كېيىن: قولىۋىقىنىڭ ئېقى كۆرۈلگىدەك ھالەتتە قولىنى ئىگىز كۆتۈرۈپ: «ئى ئاللاھ، يەتكۈزگەندىمەن؟» دېدى⁽¹⁾.

ئىمام غازالى مۇنداق دەيدۇ: «پارىنىڭ ھۆكىمى شۇنداق ئېغىر بولغاچقا، سوتچى، ۋالىي ۋە شۇلاردەك ئىشچى - خىزمەتچىلەر ئۆزلىرىنى ئاتا - ئانىسىنىڭ ئۆيىدە دەپ قاراپ، خىزمەت مەنەسپىدىن ئېلىپ تاشلىنىپ ئۆيىدە ئولتۇرغان ۋاقىتتا كېلىپ تۇرىدىغان سوۋغاتلارنى خىزمەت قىلغاندىمۇ ئالسا بولىدۇ، خىزمەتتە بولغانلىقىم ئۈچۈن بېرىلگەن سوۋغا دەپ قارىغان نەرسىلەرنى ئالسا بولمايدۇ، ئاغىنە - بۇرادەرلىرى قىلغان سوۋغاتلارنى خىزمەتتە ئىشلىمىگەن بولسام كېلەرمىدى ياكى كەلمەسىمدى دەپ شەك قىلىپ قالسا، بۇنىڭدىن ئۆزىنى تارتىشى كېرەك»⁽²⁾.

(1) - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم.

(2) - (ئىھيا ئۇ ئۇلۇمىدىن) ئادەتلەر بۆلىمى، ھالال - ھارام بابى 138 - بەت.

زۇلۇمدىن قۇرتۇلۇش ئۈچۈن پارا بېرىش

كىمكى ئۆز ھەققىنى ئېلىش ئۈچۈن پارا بېرىشتىن باشقا چارە تاپالماي قالغان بولسا، ياكى بېشىغا كەلگەن ناھەقچىلىقتىن پارا بېرىشتىن باشقا يول ئارقىلىق قۇرتۇلالمىسا، زۇلۇمدىن قۇرتۇلۇپ ھەققىگە ئېرىشكەنگە قەدەر سەۋر قىلىپ تۇرۇشى ئەۋزەلدۇر.

ناۋادا ئۆز ھەققىنى ئېلىش ياكى باشقىلارنىڭ زىيانكەشلىكىدىن ساقلىنىش ۋە قۇرتۇلۇش ئۈچۈن باشقا بارلىق چارىلەرنى قوللۇنۇپ نەتىجىگە ئېرىشەلمەي ئىلاجسىزلىقتىن پارا بەرسە، بۇنداق ئەھۋالدا باشقىلارغا زىيان سالىمىغاندىن كېيىن ئۇ كىشىگە پارا بەرگۈچىنىڭ گۇناھى بولمايدۇ، بارلىق گۇناھ ئالغۇچىغا بولىدۇ.

بۇنىڭغا بەزى ئالىملار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى زاكات ئېلىشقا لايىق بولمىسىمۇ بەك قاتتىق زاكات سوراپ تۇرىۋالغان كىشىلەرگە زاكات بەرگەنلىكى توغرىسىدىكى بۇ ھەدىسنى دەلىل قىلىپ كۆرسەتكەن.

ھەزرىتى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئېيتىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«بەزىلىرىڭلار مېنىڭ قېشىمدىن زاكاتنى قولتۇقىغا قىستۇرغان ھالدا چىقىپ كېتىسىلەر، لېكىن ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئۇ بىر ئوتتىن باشقا نەرسە ئەمەس» ھەزرىتى ئۆمەر: «ئى رەسۇلۇللاھ، بۇنىڭ ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئوت ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا نېمىشقا ئۇنى بېرىسەن؟» دەپ سورىغاندا، مۇنداق دەپ جاۋاب بەرگەن: «قانداق قىلىمەن؟ سورىمىسا ئۇلارنىڭ

كۆڭلى ئۈنمەيدۇ، ئاللاھ تائالا ماڭا بېخىللىقنى راۋا كۆرمەيدۇ»⁽¹⁾.

ئەگەردە قاتتىق تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋېلىش بېسىمى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى، تەلەپ قىلغۇچىغا ئوت بولغان نەرسىنى بېرىشكە قىستىغان بولسا، باشقىلاردىن ھەقنى ئېلىش ياكى باشقىلارنىڭ زۇلۇم، ۋە زىيانكەشلىكلىرىدىن ساقلىنىش ۋە قۇرتۇلۇش ئۈچۈن پارا بەرسە ئەلبەتتە بەرگۈچىگە گۇناھ بولماس.

كىشىنىڭ ئۆز مال - مۈلكىنى ئىسرەپ قىلىشى ھارامدۇر

باشقىلارنىڭ مال - مۈلكىگە ئاشكارا ياكى يوشۇرۇن ھالدا تاجاۋۇز قىلىش ھارام بولغاندەكلا، ھەر كىشى ئۆزىنىڭ مال - مۈلكىنى بۇزۇپ - چېچىپ، يوق قىلىۋېتىشىمۇ ھارامدۇر.

چۈنكى شەخسنىڭ مال - مۈلكىدە پۈتۈن مىللەتنىڭ ھەققى بار بولىدۇ. مىللەت، ھەرقانداق مۈلۈك ئىگىسىنىڭ ئارقىسىدىكى مۈلۈك ئىگىسىدۇر. بۇ سەۋەبتىن ئىسلام دىنى، ئۆزىنىڭ مېلىنى بۇزۇپ يوق قىلىۋېتىدىغان گالۋاڭ كىشىلەردىن ئۆز پۇل - مېلىنى بىر تەرەپ قىلىش ھوقۇقىنى ئېلىپ، ئۇنى مىللەتكە بەرگەن. بۇ ھەقتە قۇرئان كەرىم مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾

(1) - ئەبۇ بەئلا يىخسى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان، ئىمام ئەھمەدمۇ بۇنىڭغا يېقىن رىۋايەت قىلغان، راۋىيلىرى سەھىھنىڭ راۋىيلىرىدۇر.

﴿ئاللاھ تىرىكچىلىكخىلارنىڭ ئاساسى قىلغان ماللىرىخىلارنى ئەخمەقلەرگە تۇتقۇزۇپ قويماڭلار، ئۇلارنى يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەكلەر بىلەن تەمىنلەڭلار، ئۇلارغا چىرايلىق سۆز قىلىڭلار﴾
[ئىسا سۈرىسى 5 - ئايەت]

دېمەك بۇ ئايەتتە ئاللاھ تائالا پۈتۈن مىللەتكە مۇنداق دەپ خىتاب قىلغان: ماللىرىخىلارنى ئەخمەقلەرگە تۇتقۇزۇپ قويماڭلار. كۆرۈنۈشتە بۇ مال - مۈلۈك ئۇلارنىڭ بولغىنى بىلەن، لېكىن ھەربىر شەخسنىڭ مال - مۈلكى ھەقىقەتتە مىللىتىنىڭ مال - مۈلكىدۇر.

ئىسلام - توغرىلىق ۋە ئوتتۇرا ھاللىق دىنىدۇر، ئىسلام ئۈممىتىمۇ ئوتتۇرا ھال ئۈممەتتۇر، مۇسۇلمانمۇ بارلىق ئىشلىرىدا نورمالدۇر. مانا بۇ جەھەتتە ئاللاھ تائالا مۆمىنلەرنى خۇددى ئۇلارنى پىخسىقلىق ۋە بېخىللىقتىن توسقاندەكلا، ئىسراپ قىلىش ۋە بۇزۇپ چىقىشتىن توسقان. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

﴿ئى ئادەم بالىلىرى! ھەر ناماز ۋاقتىدا كىيىمىڭلارنى كىيىڭلار، يەڭلار ئىچىڭلار، ئىسراپ قىلماڭلار، ئاللاھ ئىسراپ قىلغۇچىلارنى ھەقىقەتەن ياقىتۇرمايدۇ﴾ [ئەئراف سۈرىسى 31 - ئايەت]

﴿وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا ۖ إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾

﴿بۇزۇپ چاچمىغىن، بۇزۇپ چاچقۇچىلار ھەقىقەتەن شەيتانلارنىڭ قېرىنداشلىرىدۇر﴾ [ئىسرا سۈرىسى 26 - 27 - ئايەتلەر]

پۇل - مالنى ئورۇنسىز يەرلەرگە خەجلەپ بۇزۇپ - چېچىش دېگەن ئاللاھ ھارام قىلغان ھاراق، زەھەرلىك چېكىملىك ۋە ئالتۇن قاچا - قوچىلارنى سېتىۋېلىشتەك ئاز ياكى كۆپ بولسۇن ئورۇنسىز يەرلەرگە پۇل خەجلەش بىلەن بولىدۇ.

ياكى پۇل مالنى ئۆزىگە ۋە باشقا كىشىلەرگە ئورۇنسىز خەجلەپ بۇزۇپ - چېچىپ زايى قىلىۋېتىش ئارقىلىق بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پۇل - مالنى زايى قىلىۋېتىشتىن توسقان⁽¹⁾.

ئەمما ئىسراپ قىلىش بولسا، زۆرۈر بولمىغان نەرسىلەرگە كېيىن يوقسۇز بولۇپ قالىدىغان شەكىلدە ئۆز نۇرمىسىدىن ئارتۇق ئاشۇرۇپ پۇل خەجلەشتۇر.

ئىمام رازى ئاللاھ تائالانىڭ:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَمَلُ﴾

﴿ئۇلار سەندىن نېمىنى سەدىقە قىلىش توغرىلىق سورايدۇ، ئېھتىياجىدىن ئارتۇقنى سەدىقە قىلىڭلار دېگىن﴾ [بەقەرە سۈرىسى 219 - ئايەت] دېگەن ئايىتىنىڭ تەپسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ تائالا كىشىلەرنى پۇل - مالنى خەجلەش جەھەتتە تەربىيەلەپ ئۆز پەيغەمبىرىگە مۇنداق دېگەن:

﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا ۗ إِنَّ

الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾

﴿تۇغقانغا، مىسكىنگە، يولۇچىغا ھەققىنى بەرگىن، بۇزۇپ چاچمىغىن، بۇزۇپ چاچقۇچىلار ھەققىتەن شەيتانلارنىڭ

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

قىرىنداشلىرىدۇر» [ئىسرا سۈرىسى 26 - 27 - ئايەتلەر] يەنە مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾

﴿قولۇشنى بويىنۇغغا باغلىۋالمىغن، بەكمۇ ئېچىۋەتمىگىن﴾
[ئىسرا سۈرىسى 29 - ئايەت]. يەنە مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْشُرُوا﴾

﴿خىراجەت قىلغاندا ئىسراپچىلىقىمۇ قىلمايدىغانلار،
بىخىللىقىمۇ قىلمايدىغانلار﴾ [فۇرقان سۈرىسى 67 - ئايەت].

يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«ئەگەر بىرىڭلاردا بىر نەرسە بولسا، ئالدى بىلەن ئۆزىگە، ئاندىن كېيىن باقىدىغان خوتۇن بالىلىرىغا، ئاندىن باشقىلارغا خەجلىسۇن»⁽¹⁾. يەنە مۇنداق دېگەن:

«سەدىقنىڭ ئەڭ ياخشىسى مۇھتاج بولۇپ قالمايدىغان ھالەتتە بېرىلگىنىدۇر»⁽²⁾. يەنە ھەزرىتى جابر ئىبنى ئابدۇللاھ مۇنداق دېگەن:

«بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئىدۇق، بىر ئادەم تۇخۇمدەك چوڭلۇقتا بىر كالىك ئالتۇننى كۆتۈرۈپ كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ بۇ سەدىقنى ئالغىن، ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى مەندە ئۇنىڭدىن باشقا نەرسە يوق» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇ كىشىدىن يۈزىنى ئۆرۈۋالدى، كېيىن ئۇنىڭغا قاراپ ئاچچىقلىغان ھالدا: «ئۇنى ئەكەلگىن» دەپ

(1) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام تايبارنى ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان، بۇنىڭغا يېقىن سەھىھ ھەدىسىمۇ بار.

ئالتۇننى ئۇنىڭ قولىدىن ئالدى، ئاندىن كېيىن ئۇنى ئىگىسىگە تەگسە ئاغرىيدىغان شەكىلدە ئاتتى - دە مۇنداق دېدى: «بەزىلىرىڭلار بار - يوق پۇل - مېلىنى ئەكىلىپ سەدىقە بېرىۋېتىپ، كېيىن كىشىلەردىن تىلەپ ئولتۇرسا بولمايدۇ. سەدىقە دېگەن، كېيىن يوقسۇل بولۇپ قالمايدىغان شەكىلدە بولىدۇ، ئالتۇننى قولۇڭغا ئال، بىزنىڭ ئۇنىڭغا ھاجىتىمىز يوق» دېدى⁽¹⁾. يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالا - چاقىلىرىغا بىر يىللىق ئوزۇقنى ساقلاپ قويدىغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان⁽²⁾. يەنە دانالار مۇنداق دېگەن: «ئوتتۇرا ھاللىق پەزىلەتتۇر، شۇڭا ئارتۇق خەجلەش ئىسراپتۇر، بەك ئاز خەجلەش پىخسىقلىقتۇر، نورماللىق پەزىلەتنىڭ دەل ئۆزىدۇر». ئاللاھ تائالانىڭ:

﴿حُذِ الْعَفْوَ﴾ ئېھتىياجىدىن ئارتۇقنى ئالغىن ﴿ئەئراف

سۈرىسى 199 - ئايەت] دېگەن بۇيرىقىدىنمۇ مۇشۇ مەنە مەقسەت قىلىنىدۇ. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ شەرىئىتىمۇ مۇشۇ خۇسۇسىيەتكە تايىنىدۇ. چۈنكى: يەھۇدىيلارنىڭ شەرىئىتى پۈتۈنلەي قاتتىقچىلىققا، ناسارالار شەرىئىتى تولۇق يۇمشاقلىققا تايىنىدۇ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ شەرىئىتى بولسا، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىدە ئوتتۇراھال تۇرىدۇ، شۇڭا ئۇ ھەممىدىن مۇكەممەل شەرىئەتتۇر»⁽³⁾.

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(3) - پەخرۇر رازى تەفسىرى 6 - توم، 51 - بەتتىن ئازغىنە قىسقارتىپ ئېلىدى.

بەشىنچى

غەيرىي مۇسۇلمانلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلەردە

ئەگەر ئىسلامنىڭ غەيرىي مۇسۇلمانلارغا مۇئامىلە قىلىشتىكى كۆرسەتمىلىرىنى ھالال - ھاراملىق جەھەتتىن يىغىنچاقلايدىغان بولساق، ئاللاھ تائالانىڭ كىتابىدىكى ئىككى ئايەت بىزگە يېتەرلىك بولۇپ، بۇ ئىككى ئايەت بۇ ھەقتە دەستۇر بولۇشقا مۇناسىپ. بۇ ئىككى ئايەت:

﴿لَا يَنْهَاكُمْ اللَّهُ عَنْ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۖ إِنَّمَا يَنْهَاكُمْ اللَّهُ عَنْ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

﴿كۇففارلاردىن سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلمىغان ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارمىغانلارغا كەلسەك، ئاللاھ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلاردىن، ئۇلارغا ئادىل بولۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسمايدۇ، شۇبھىسىزكى ئاللاھ ئادىللارنى ياخشى كۆرىدۇ. ئاللاھ ئىسلام دىنى ئۈچۈن سىلەر بىلەن ئۇرۇشقان، سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارغان ۋە سىلەرنى ھەيدەپ چىقىرىشقا ياردەملەشكەنلەرنى دوست تۇتۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسىدۇ، كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتىدىكەن، ئۇلار زالىملاردۇر﴾ [ئەلمۇتمەھىنە سۇرىسى 8 - 9 - ئايەتلەر]

بىرىنچى ئايەت مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇشمىغان، مۇسۇلمانلارنى يۇرتلىرىدىن چىقىرىۋەتمىگەن، غەيرىي مۇسۇلمانلارغا (يەنى مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇشمايدىغان ۋە دۈشمەنلىك قىلمايدىغانلارغا) ئادالەت ۋە ئىنساپ بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا تەرغىب قىلىپلا قالماستىن، بەلكى ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشقىمۇ تەرغىب قىلغان. «ياخشىلىق قىلىش» سۆزى بارلىق ياخشىلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، دېمەك بۇ، ئادالەت ۋە ئىنساپ قىلىش دەرىجىسىدىنمۇ ئۈستۈنرەك تۇرىدىغان مۇئامىلىلەرنى بىلدۈرىدۇ. شۇڭا ئىنسانىي مەجبۇرىيەتلەرنىڭ ئەڭ مۇھىمى ھەققىدە توختالغاندا، ئۇنى - «ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش» دەپ ئىپادىلەيمىز.

ئاللاھ تائالا: «شۈبھىسىزكى ئاللاھ ئادىللارنى ياخشى كۆرىدۇ» دېگەنلىكى ئۈچۈن بىز بۇ ئايەت ياخشىلىق قىلىشقا تەرغىب قىلغان دېدۇق. مۆمىن دېگەن داۋاملىق ئاللاھ ياخشى كۆرىدىغان ئىشلارنى ۋۇجۇتقا چىقىرىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ. ئايەتتىكى: «ئاللاھ توسمايدۇ» دېگەن ئىبارە تەرغىب ۋە تەشۋىق مەنىسىگە زىت كەلمەيدۇ. چۈنكى بۇ ئىبارە كىشىلەرنىڭ چۈشەنچىسىدىكى «باشقا دىندىكىلەر ياخشىلىق قىلىشقا، ئادالەت بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا ۋە چىقىشىپ ئۆتۈشكە يارمايدۇ» دېگەن پىكىرنى تازىلاش ئۈچۈن قوللىنىلغان بولۇپ، بۇ ئىبارە ئارقىلىق ئاللاھ تائالا مۆمىنلەرنى باشقا دىندىكى بارلىق كاپىرلارغا ياخشىلىق قىلىشتىن ئەمەس بەلكى، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى دۈشمەنلىك قىلىپ مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇشىدىغان كاپىرلارغا ياخشىلىق قىلىشتىن توسىدىغانلىقىنى بايان قىلغان.

بۇ ئىبارىگە ئاللاھ تائالانىڭ ساڧا - مەرۋە (1) ھەققىدە (جاھىلىيەت دەۋرىدە يېنىدىكى بۇتلار تۈپەيلىدىن بەزى كىشىلەر ئۇنىڭ ئارىسىدا مېڭىش پائالىيىتى قىلىشتىن سىقىلىپ قالغاندا) نازىل قىلغان ئايەتلىرى خېلىلا ئوخشاپ قالىدۇ:

﴿فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا﴾

﴿ساڧا بىلەن مەرۋە ھەققىدەن ئاللاھ بەلگىلىگەن دىن پائالىيەتلىرىدىن دۇر، ھەج ياكى ئۆمرە قىلغان ئادەم ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مېڭىش پائالىيىتى قىلسا گۇناھ بولمايدۇ﴾ [بەقەرە سۈرىسى 158 - ئايەت]

دېمەك: ساڧا - مەرۋىنى تاۋاپ قىلىش ۋاجىب بولسىمۇ، ئاللاھ تائالا بۇ ئايەتتە كىشىلەرنىڭ خاتا چۈشەنچىلىرىنى توغرىلاش ئۈچۈن «گۇناھ بولمايدۇ» دېگەن ئىبارىنى قوللانغان.

كىتابىيلارغا (يەھۇدە - ناسارالارغا) ئايرىم قاراش

ئىسلام دىنى باشقا دىندىكىلەر قايسى دىندا بولىشىدىن قەتئىينەزەر ھەتتاكى يۇقىرىدىكى ئىككى ئايەتنىڭ چۈشۈشىگە سەۋەب بولغان بۇتپەرەس مۇشرىكلەر بولغان تەقدىردىمۇ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىش ۋە ئادالەت - ئىنساپ بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى چەكلىمەيدىغانلىقىنىڭ ئۈستىگە، يەھۇد ۋە خرىستىئانلاردىن تەركىب تاپقان كىتاب ئەھلىگە ئىسلام دۆلىتى ئىچىدە ياكى سىرتىدا ياشىسۇن ئالاھىدە قارايدۇ. مەسىلەن: قۇرئان كەرىم ئۇلارغا پەقەتلا

(1) - ساڧا بىلەن مەرۋە كەئبە يېنىدىكى ئىككى تاغنىڭ نامى بولۇپ، ھەج ۋە ئۆمرە پائالىيىتىدە بۇ ئىككى تاغ ئوتتۇرىسىدا مېڭىش پائالىيىتى بولىدۇ. ھازىر ھەر ئىككىسى ھەرەم مەسجىدىنىڭ ئىچىدە ت.

«ئى كىتاب ئەھلى» ياكى «ئى كىتاب بىرىلگەنلەر» دەپ خىتاب قىلىدۇ. بۇ ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ئەسلىدە سەماۋى دىن مەنسۇبلىرى ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلىدۇ. شۇڭا ئۇلار بىلەن مۇسۇلمانلار ئوتتۇرىسىدا بىر خىل يېقىنچىلىق بولۇپ، بۇ يېقىنچىلىق ئاللاھ تائالا بارلىق پەيغەمبەرلەرگە تاپشۇرۇپ ئەۋەتكەن دىننىڭ بىرلىكىدە ۋە ئۇ دىننىڭ ئاساسلىرىدىن نامايەن بولىدۇ:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾

«ئاللاھ سىلەرگە نۇھنى بۇيرىغان، ساخا بىز ۋەھىي قىلغان، ئىبراھىمنى، مۇسانى ۋە ئىيسانى بىز بۇيرىغان: «دىننى (ئاللاھنى بىر دەپ ئىيمان ئېيتىش ۋە پەيغەمبەرلەر ئېلىپ كەلگەن شەرىئەتلەرگە ئىشىنىشتىن ئىبارەت بولغان ئىسلامنى) ساقلاپ قېلىڭلار، بۇ ئاساستا ئىختىلاپلاشماڭلار» دېگەندىن ئىبارەت بولغان تاپشۇرۇقنى بايان قىلىپ بەردى» [شۇرا سۈرىسى 13 - ئايەت]

مۇسۇلمانلار ئاللاھ تائالانىڭ بارلىق كىتابلىرى ۋە بارلىق پەيغەمبەرلىرىگە ئىمان كەلتۈرۈشى كېرەك بولۇپ ئۇلارنىڭ ئىمانى بۇنىڭسىز ۋۇجۇتقا چىقمايدۇ:

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

«ئىيتىڭلاركى، «ئاللاھقا، بىزگە نازىل قىلىنغان ۋەھىيگە، ئىبراھىمغا، ئىسمائىلغا، ئىسھاققا، يەئقۇبقا ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا نازىل قىلىنغان ۋەھىيگە، مۇسا، ئىسا ۋە بارلىق پەيغەمبەرلەرگە

نازىل قىلىنغان كىتابلارغا ئىمان ئېيتىش، ئۇلاردىن ھېچ بىرىنى ئايرىۋەتمەيمىز، (يەنى يەھۇد - ناسارالاردەك، ئۇلارنىڭ بەزىسىگە ئىمان ئېيتىپ بەزىسىنى ئىنكار قىلمايمىز). بىز ئاللاھقا بويىسۇنغۇچىلارمىز» ﴿ [بەقەرە سۈرىسى 136 - ئايەت]

كىتاب ئەھلى (يەھۇد - ناسارالار) قۇرئانى ئوقۇيدىغان بولسا، ئۇنىڭدا ئۇلارنىڭ كىتابلىرىغا، پەيغەمبەرلىرىگە قارىتا نۇرغۇن مەدھىيەلەشلەرنى كۆرىدۇ.

ئەگەر مۇسۇلمانلار كىتاب ئەھلى بىلەن مۇنازىرىلىشىپ قالسا، ئاداۋەت ۋە ئۆچمەنلىك پەيدا قىلىدىغان جىدەل - ماجىرادىن ساقلىنىشى كېرەك:

﴿وَلَا تَجَادُلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۖ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَّ وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

﴿ئەھلى كىتاب بىلەن پەقەتلا ئەڭ چىرايلىق رەۋىشتە مۇنازىرىلىشىڭلار، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى زۇلۇم قىلغۇچىلار بۇنىڭ سىرتىدا، ئېيتىڭلاركى، «بىزگە نازىل قىلىنغان كىتابقا ۋە سىلەرگە نازىل قىلىنغان كىتابقا ئىمان ئېيتىش، سىلەرنىڭ ئىلاھىڭلار ۋە بىزنىڭ ئىلاھىمىز بىردۇر، بىز ئاللاھقا بويىسۇنغۇچىلارمىز» ﴿ [ئەنكەبۇت سۈرىسى 46 - ئايەت]

يەنە ئۇلاردىن ئۆيلىنىش، خاتىرجەملىك، دوستلۇق ۋە مېھماندارچىلىقنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تورۇقلۇق ئىسلام دىنى ئۇلار بىلەن قۇدىلىشىش، ئۇلارنىڭ قىز - ئاياللىرىغا ئۆيلىنىشكە، ھەمدە ئۇلار بوغۇزلىغان گۆشلەرنى يېيىشكە رۇخسەت قىلغان. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ جِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ جِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾

﴿كىتاب بېرىلگەنلەرنىڭ تامىقى سىلەرگە ھالالدۇر ۋە سىلەرنىڭ تامىقىڭلار ئۇلارغا ھالالدۇر، مۆمىنلەردىن ئىپپەتلىك ئاياللارنى ۋە سىلەردىن ئىلگىرىكى ئەھلى كىتابلاردىن ئىپپەتلىك ئاياللارنى نىكاھىڭلارغا ئالساڭلار سىلەرگە ھالالدۇر﴾ [مائىدە سۈرىسى 5 - ئايەت]

بۇلارنىڭ ھەممىسى بارلىق كىتاب ئەھلى ھەققىدىكى ئومۇمىي قاراش بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە خرىستىئانلارنىڭ ئالاھىدىرەك ئورنى بار، چۈنكى قۇرئان كەرىم ئۇلارنى مۇسۇلمانلارغا يېقىنراق دەپ قارىغان:

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَبَهُمْ مَوَدَّةَ لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾

﴿«بىز ناسارا» دېگەن كىشىلەرنىڭ دوستلۇق جەھەتتە مۆمىنلەرگە ھەممىدىن يېقىن ئىكەنلىكىنىمۇ چوقۇم بايقايسەن، بۇ، ناسارالارنىڭ ئىچىدە ئۆلىمالار، راھىبلار بولغانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ تەكەببۇرلۇق قىلمايدىغانلىقىنى ئۈچۈندۇر﴾ [مائىدە سۈرىسى 82 - ئايەت]

ئىسلام دۆلىتىدە ياشايدىغان غەيرىي مۇسۇلمانلار (زىممىيلار)

يۇقىرىدىكى كۆرسەتمىلەر دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى يەھۇد - ناسارالارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ ئىسلام

دۆلىتى سايسى ئاستىدا ياشايدىغانلىرىنىڭ ئالاھىدە ئورنى بولۇپ، ئۇلارنى مۇسۇلمانلار (زىمىمەت ئەھلى) دەپ ئاتاپ كەلگەن. (زىمىمەت) دېگەن سۆز (ئەھدە) دېگەن مەنىدە بولۇپ، بۇ سۆز ئۇلارنىڭ ئىسلام سايسى ئاستىدا خاتىرجەم ۋە بىخەتەر ياشاشقا كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن ئۇلارغا ئاللاھنىڭ، پەيغەمبەرنىڭ ۋە بارلىق مۇسۇلمانلار جامائىتىنىڭ ئەھدە بەرگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

ئۇلار بۈگۈنكى ئىستىلاھتا ئىسلام دۆلىتىدىكى (گەرەجدانلار) بولۇپ، دەسلەپكى ئەسىردىن تارتىپ بارلىق مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ مۇسۇلمانلار بىلەن ھوقۇقتا تەڭ ۋە بارابەر ئىكەنلىكىگە بىردەك ئىتتىپاقلاشقان. دىن ۋە ئىتتىقاد ئىشلىرىدا ئىسلام ئۇلارنىڭ ئەركىن ئىتتىقاد قىلىشىغا يول قويغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زىمىمەت ئەھلىنى مۇسۇلمانلارغا قاتتىق تاپىلغان، ھەمدە بۇ تاپىلاشلارغا خىلاپلىق قىلغۇچىلارنىڭ ئاللاھنىڭ غەزىبىگە ۋە ئازابىغا ئۇچرايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ ئاگاھلاندۇرغان ھالدا مۇنداق دېگەن:

«كىمكى بىر زىمىمىغا ئازار بەرسە، ماڭا ئازار بەرگەن بولىدۇ، كىمكى ماڭا ئازار بەرسە ئاللاھقا ئازار بەرگەن بولىدۇ»⁽¹⁾.

«كىم بىر زىمىمىغا ئازار بېرىدىكەن، قولۇم ئۇنىڭ ياقىسىدا، مەن ياقىسىدىن ئالغان ئادەمنى قىيامەت كۈنى يەڭمەي قالمايمەن»⁽²⁾.

«كىمكى بىر زىمىمىغا زۇلۇم قىلىدىكەن ياكى ھەققىنى تولۇق بەرمەيدىكەن ياكى ئۇنىڭغا تاقىتى يەتمىگۈدەك خىزمەت

(1) - ئىمام تابارانى (ئەلمۇئەجەم ئەلئەۋسۇت) تا ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئەلخەتەبى ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

يۈكلەيدىكەن ياكى ئۇنىڭ رازىلىقىسىز بىر نەرسىنى ئېلىۋالدىكەن، قىيامەت كۈنى مەن ئۇنىڭ بىلەن داۋالاشمەن»⁽¹⁾.

ئىسلام خەلىپىلىرى غەيرىي مۇسۇلمان گەرەجدانلارنىڭ ھوقوقىنى قوغداپ كەلدى، ئىسلام قانۇنشۇناسلىرىمۇ ھەر خىل مەزھەبتە بولشىدىن قەتئىينەزەر زىممىيلارنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى تەكىتلىدى.

مالىكى مەزھەب قانۇنشۇناسلىرىدىن شىھابۇددىن ئەلقارافى⁽²⁾ مۇنداق دەيدۇ:

«زىمەت كېلىشىمى ئۈستىمىزگە مەجبۇرىيەت ئېلىپ كېلىدۇ، چۈنكى زىممىيلار بىزنىڭ بويىنىمىزدا، بىزنىڭ ھىمايمىز ئاستىدا ۋە بىزنىڭ قوغدىشىمىزدا بولۇپ، ئۇلارغا ئاللاھنىڭ، پەيغەمبىرىنىڭ ۋە ئىسلام دىنىنىڭ ئەھدىسى بېرىلگەن. شۇڭا كىمكى ئۇلارغا بىر ئېغىز يامان سۆز بىلەن بولسىمۇ ياكى يوق يېرىدە تىلاش ۋە سۆكەش ئارقىلىق، ياكى ھەرقانداق بىر ئازار بېرىدىكەن ياكى ئازار بېرىشكە ياردەم بېرىدىكەن، ئۇ ئاللاھنىڭ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋە ئىسلام دىنىنىڭ قىلغان ئەھدىسىنى دەپسەندە قىلغان بولىدۇ»⁽³⁾.

زاھىرىي فەقھ ئىبنى ھەزم مۇنداق دەيدۇ: «قانداق بىر كاپىرغا زىممىيلىك ئەھدى بەرسەك، دۈشمەنلەر ئۇنى بىزنىڭ يۈرتىمىزغا ئىزدەپ كەلسە، ئاللاھنىڭ ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھدىسى بېرىلگەن ئادەمنى قوغدىشىمىز، ئەھدىنى تاشلاپ قويماي دۈشمەننىڭ ئالدىغا ئۇرۇشۇش ئۈچۈن قۇرال

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئەھمەد ئىبنى ئىدرىس ئىبنى ئابدۇرراھمان ئەلقارافى، ئاناقلق شەرىئەتشۇناس ۋە مالىكى مەزھەب كاتتا فەقھلىرىنىڭ بىرى. ھ 684 - يىلى ۋاپات بولغان - ت.

(3) - (ئەلفۇرۇق) ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.

- ياراق بىلەن قوشۇن تارتىپ چىقىشىمىز، ھەمدە كېرەك بولغاندا قۇربان بولۇشىمىز بىزگە ۋاجىب بولىدۇ، چۈنكى ئۇنى تاپشۇرۇپ بېرىش ئەھدىنامىگە خىلاپلىق قىلغانلىقتۇر»⁽¹⁾.

غەيرىي مۇسۇلمانلار بىلەن دوست بولۇش ۋە ئۇنىڭ مەنىسى

بەلكى مۇنداق بىر سۇئال ئالدىمىزغا كېلىشى ياكى ئوتتۇرىغا قويۇلۇشى مۇمكىن، ئۇ بولسا: قۇرئان كەرىم كاپىرلارنى دوست تۇتۇشنى، ئۇلارغا يېقىنلىشىشنى قاتتىق چەكلىگەن تۇرسا، ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىش ھەمدە ئۇلار بىلەن چىقىشىپ بىللە چىرايلىق ياشاش قانداق ئەمەلگە ئاشىدۇ؟ چۈنكى قۇرئان كەرىم مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿قَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! يەھۇدىيلارنى ۋە ناسارالارنى دوست تۇتماڭلار. ئۇلار بىر - بىرلىرىگە دوستلاردۇر. سىلەردىن كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتىدىكەن، ئۇمۇ شۇلاردىن سانىلىدۇ، ئاللاھ زالىم قەۋمنى ھەقىقەتەن ھىدايەت قىلمايدۇ. دىللىرىدا كېسەللىك (يەنى مۇناپىقلىق) بارلارنىڭ (زامان ئۆزگىرىپ كاپىرلار زەپەر تاپسا) ئۆزىمىزگە بىر پالاكەتچىلىك كېلىشىدىن قورقىمىز دەپ، ئۇلار بىلەن دوست بولۇشقا ئالدىرىغانلىقىنى كۆرسەن﴾ [مائىدە سۈرىسى 51 - 52 - ئايەتلەر]

(1) - ئىبنى ھەزىمىنىڭ (مەراتىبۇل ئىجما) ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.

جاۋاب: بۇ ئايەتلەر بارلىق يەھۇد - خرىستىئان ۋە باشقا كاپىرلارنىڭ ھەممىنى پۈتۈنلەي ئۆز ئىچىگە ئالمايدۇ. ئەگەر بىز ئومۇملاشتۇرۇۋېتىدىغان بولساق، بۇ ئايەتلەر قايسى دىنغا مەنسۇپ بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ياخشىلىق قىلىدىغانلارغا يېقىنلىق قىلىشقا رۇخسەت قىلغان، ھەمدە يەھۇد - ناسارالار بىلەن قۇدىلىشىشقا ۋە ئۇلاردىن ئۆيلىنىشكە رۇخسەت قىلغان باشقا ئايەتلەرگە زىت كېلىپ قالىدۇ. ئاللاھ تائالا ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى دوستلۇق ۋە مېھىر - مۇھەببەت ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾

﴿ئاراڭلاردا (يەنى ئەر - خوتۇن ئارىسىدا) مېھىر - مۇھەببەت ئورناتقانلىقى ئاللاھنىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر﴾ [رۇم سۈرىسى 21 - ئايەت]

يەنە ناسارالار ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى﴾

﴿«بىز ناسارا» دېگەن كىشىلەرنىڭ دوستلۇق جەھەتتە مۆمىنلەرگە ھەممىدىن يېقىن ئىكەنلىكىنى چوقۇم بايقايسىن»﴾

[مائىدە سۈرىسى 82 - ئايەت]

كاپىرلارنى دوست تۇتاسلىق ھەققىدىكى بۇ ئايەتلەر بولسا، ئىسلامغا دۈشمەنلىك قىلىپ، مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرىشىدىغان كاپىرلارغا قارىتىلغان بولۇپ، بۇنداق ئەھۋالدا مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئۇلارغا دوستلۇق ئىزھار قىلىپ يېقىنلىشىشى، ئۇلار بىلەن كۆڭلىدىكى سۆزنى قىلىپ سىردىشىشى، ئۆز مىللىتى ۋە قېرىنداشلىرىنى تاشلاپ قويۇپ ئۇلار بىلەن ئاپاق - چاپاق بولۇشى

كەسكىن ھارام بولىدۇ. بۇنى يەنە باشقا ئايەتلەرمۇ ئېنىق ئىپادىلەيدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُؤًا مَّا عَشْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۸﴾ هَاتَتْهُمُ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! ئۆزۈڭلاردىن بولمىغانلارنى (يەنى مۇناپىقلارنى) سىرداش قىلىۋالماڭلار، ئۇلار سىلەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلىشتا بوشاخلىق قىلىپ قالمايدۇ، ئۇلار سىلەرنىڭ مۇشەققەتتە قىلىشىڭلارنى ئارزۇ قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىكى ئېغىزلىرىدىن مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ دىللىرىدا يوشۇرغان دۈشمەنلىكى تېخىمۇ چوڭدۇر. شۈبھىسىزكى، ئەگەر چۈشىنىدىغان بولساڭلار، سىلەرگە نۇرغۇن ئايەتلەرنى بايان قىلدۇق. (ئى مۆمىنلەر جامائەسى!) سىلەر ئۇلارنى ياخشى كۆرىسىلەر، ئۇلار سىلەرنى ياخشى كۆرمەيدۇ﴾ [ئالى ئىمران سۈرىسى 118 - 119 - ئايەتلەر]

دېمەك: بۇ ئايەتلەر بىزگە ئاشۇ كاپىرلارنىڭ سۈپەتلىرىنى، ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىدە مۇسۇلمانلارغا ئاداۋەت ساقلايدىغانلىقىنى، بۇ ئاداۋەتنىڭ ئەسىرىنى تىللىرى ئىزھار قىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ.

ئاللاھ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾

﴿ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغان بىر قەۋمنىڭ ئۇلارنىڭ ئانىلىرى، ئوغۇللىرى، يا قېرىنداشلىرى، يا ئورۇق -

تۇغقانلىرى بولغان تەقدىردىمۇ ئاللاھ بىلەن ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن قارىلاشقانلارنى دوست تۇتقانلىقىنى كۆرمەيسەن» [مۇجادەلە سۈرىسى 22 - ئايەت]

ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن قارىلاشقانلىقىنى پەقەتلا كۆپۈرلۈك بىلەنلا بولماستىن، بەلكى ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارغا دۈشمەنلىك ئىزھار قىلىش ۋە قارشى تۇرۇشۇمۇ شۇنداق تۇر.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ لِقُومٍ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر مېنىڭ دۈشمىنىمنى ۋە سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلارنى دوست تۇتماڭلار! ئۇلار سىلەرگە كەلگەن ھەقىقەتكە (يەنى ئىسلامغا، قۇرئانغا) تانغان، پەرۋەردىگارنىڭلارغا ئىمان ئېيتقىنىڭلار ئۈچۈن پەيغەمبەرنى ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارغان تۇرۇقلۇق ئۇلارغا دوستلۇق ئىزھار قىلىسىلەرغۇ» [مۇمتەھىنە سۈرىسى 1 - ئايەت]

مانا بۇ ئايەت، پەرۋەردىگار بىز ئاللاھ دېيىشتىن باشقا ھېچقانداق جىنايىتى يوق مۇسۇلمانلارنى يۇرتلىرىدىن چىقىرىۋېتىپ، ئاللاھ ۋە پەيغەمبەرگە قارشى جەڭ ئېلان قىلغان مەككە مۇشرىكلىرىنى دوست تۇتماسلىق ھەققىدە نازىل بولغان.

مانا ئاشۇنداق كاپىرلارنى ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا دوست تۇتۇشقا، ئۇلارغا يېقىنلىق قىلىشقا قەتئىي بولمايدۇ. شۇنداق بولسىمۇ قارىغان كەرىم ئۇلارنىڭ تۈزۈلۈپ قېلىشىدىن ئۈمىدىنى پۈتۈنلەي ئۈزۈۋەتمەي، مۆمىنلەرنى ئۇلارنىڭ ئەھۋاللىرىنىڭ ئۆزگىرىپ، كېيىنچە ئۇلار بىلەن يېقىن ئۆتۈپ قېلىشقا قارىتا

ئۈمىدلىنىدۇردى. ئەينى سۈرىدە بىر قانچە ئايەتتىن كېيىن مۇنداق دەپ كۆرسەتتى:

﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

﴿بەلكىم دۈشمىنىڭلار مۇسۇلمان بولۇپ سىلەر بىلەن بىر دىندا بولسا، بۇرۇن دۈشمەنلەشكەنلەر بىلەن ئاللاھ ئاراڭلاردا دوستلۇق پەيدا قىلىپ قالار، ئاللاھ قادىردۇر، ئاللاھ بۇرۇنقى دوستلۇق ئىزھار قىلىشىڭلارنى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، كۆپۈرلۈك قىلىپ كېيىن تەۋبە قىلغانلارغا مېھرىباندۇر﴾ [مۇمتەھىنە سۈرىسى 7 - ئايەت]

قۇرئان كەرىمنىڭ ئۇلارغا قارىتا باغلىغان بۇ ئۈمىدى، ئاداۋەت ئاچچىقىنى پەسەيتىشكە يېتەرلىكتۇر. خۇددى ھەدىستە كۆرسىتىلگەندەك:

«دۈشمىنىڭنى بوشراق يامان كۆرگىن، بەلكى كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ سېنىڭ دوستۇڭ بولۇپ قېلىشى مۇمكىن»⁽¹⁾.

ئىسلام ۋە مۇسۇلمان دۈشمەنلىرى كۈچلۈك بولغان ئەھۋالدا ئۇلارغا يېقىنلىشىش ۋە دوستلۇق ئىزھار قىلىشنىڭ ھاراملىقى تېخىمۇ كەسكىنلىشىدۇ ۋە ئېغىرلىشىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ كۈچىدىن قورققىدەك ياكى ئۇلاردىن مەنپەئەت يەتكۈدەك ئەھۋال بولسا، مۇناپىق، خائىن ۋە ۋىجدانسىزلار ئازراق مەنپەئەتنى كۆزلەپ، ياكى ياخشى كۈننىڭ يامىنى كەلسە بىزنى ھىمايە قىلىدۇ، بىزنى باقىدۇ

(1) - ئىمام تىرمىزى ۋە يەنە ئىمام بەيھەقى (شۇئەبۇل ئىيمان) دا ھەزرىتى ئەبى ھۇرەيرىدىن رىۋايەت قىلغان، ئىمام سۈيۈتى بۇ ھەدىسكە (ياخشى) دەپ باھا بەرگەن، بۇ ھەدىسنىڭ بېشى: «دوستۇڭنى بوشراق ياخشى كۆرگىن، بەلكى كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ سېنىڭ دۈشمىنىڭ بولۇپ قېلىشى مۇمكىن». ئىمام بۇخارىيۇ «ئەلئەدەبۇل مۇفرااد» تا بۇ ھەدىسنى ھەزرىتى ئەلدىن (مەۋفۇقى) رىۋايەت قىلغان.

دەپ ئويلاپ ئۇلارغا دوست بولۇش ۋە خىزمەت كۆرسىتىپ ياخشىچاق بولۇش ئۈچۈن يۈگۈرىشىدۇ.

خۇددى ئاللاھ تائالا قۇرئاندا دېگەندەك:

﴿تَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾

﴿دىللىرىدا نىپاق بارلارنىڭ (زامان ئۆزگىرىپ كاپىرلار زەپەر تاپسا) ئۆزىمىزگە بىر پالاكەتچىلىك كېلىشتىن قورقىمىز دەپ، ئۇلار بىلەن دوست بولۇشقا ئالدىرىغانلىقىنى كۆرسەن، ئاللاھ (رەسۇلۇللاھقا، مۇسۇلمانلارغا) غەلبە (يەنى مەككىنى پەتھى قىلىشنى) ئاتا قىلىدۇ، ياكى بىر ئىشنى (يەنى ئۇلارنىڭ مۇناپىقلىقىنى پاش قىلىشنى) مەيدانغا كەلتۈرىدۇ - دە، كۆڭلىدە يوشۇرغىنى، (يەنى مۆمىنلەرنىڭ دۈشمەنلىرىنى دوست تۇتقانلىقى) ئۈچۈن ئۇلار نادامەت چېكىدۇ)) [مائىدە سۈرىسى 52 - ئايەت]

﴿بَشِّرِ الْمُتَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۳۸﴾ الَّذِينَ يَخْذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾

﴿ئى مۇھەممەد) مۇناپىقلارغا قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدىغانلىقىنى بىشارەت بەرگىن. ئۇلار مۆمىنلەرنى قويۇپ، كاپىرلارنى دوست تۇتىدىغانلاردۇر، ئۇلار كاپىرلارنىڭ قېشىدىن ئىززەت تەلەپ قىلامدۇ؟﴾ [نېسا سۈرىسى 138 - 139 - ئايەتلەر]

مۇسۇلماننىڭ غەيرى مۇسۇلماندىن پايدىلىنىشى

مۇسۇلمانلار - مەيلى ھۆكۈمەت مەيلى خەلق بولمىسۇن - ھەر قايسى ساھەلەردە ئۆزلىرىگە تايىنىشى، باشقىلارغا مۇھتاج بولۇپ قالماسلىقى كېرەك. شۇنداقتمۇ غەيرى مۇسۇلمانلاردىن، سانائەت، يېزا - ئىگىلىك، سەھىيە ۋە دىنغا بىۋاسىتە مۇناسىۋىتى بولمىغان ساھەلەردە پايدىلانسا بولىدۇ.

بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەت قىلغاندا ئابدۇللاھ ئىبنى ئورەيقتىن - ئۇ مۇشرىك تۇرۇقلۇق - يول باشلىغۇچى قىلىش ئۈچۈن كىرالىغانلىقىنى كۆردۈق. ئالىملار مۇنداق دەيدۇ: «كاپىر دېگەنلىك ئۇنىڭغا ھېچقانداق ئىشتا ئىشەنچ قىلغىلى بولمايدۇ دېگەنلىك ئەمەس. چۈنكى يول باشلاشتىمۇ، بولۇپمۇ مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشتەك جىددىي ۋەزىيەتتە يول باشلاشتىمۇ بەكرىق خەتەرلىك ئىش يوق».

بۇنىڭ بىلەنلا بولدى قىلماستىن، ئالىملار يەنە مۇسۇلمانلارنىڭ رەئىسى غەيرى مۇسۇلمانلاردىن - خۇسۇسەن ئەھلى كىتابتىن - ھەربىي ئىشلاردا پايدىلانسا، ئۇلارغا مۇسۇلمانلاردەك ئولجا - غەنىمەتلەردىن بۆلۈپ بەرسە بولىدۇ دەپ قارىغان.

زۇھرى رىۋايەت قىلىشىچە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇرۇشتا بىرقانچە يەھۇدىدىن پايدىلانغان، ھەمدە ئۇلارغا ئولجا - غەنىمەتتىن بۆلۈپ بەرگەن. يەنە سافۋان ئىبنى ئۇمەييە مۇشرىك

ھالىتىدىكى چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ھۈنەين غازىتىغا چىققان⁽¹⁾.

بىز پايدىلىنىدىغان كاپىر مۇسۇلمانلارغا ياخشى قاراشتا بولىشى شەرت. ناۋادا زىيانكەشلىك قىلىش ئېھتىمالى بولسا ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشقا بولمايدۇ. چۈنكى بىز مۇسۇلمانلارنىڭ ئىچىدىن ياردەم قىلماي تۇرۇۋالدىغان، غۇلغۇلا، پىتنە - پاسات تارقىتىپ قوشۇننىڭ مۇستەھكەملىكىگە تەسىر يەتكۈزىدىغان كىشىلەردىن پايدىلىنىشنى چەكلىگەن تۇرساق، ئىشەنچ قىلغىلى بولمايدىغان كاپىرلاردىن ئەلبەتتە پايدىلىنىشقا بولمايدۇ⁽²⁾.

مۇسۇلمان كىشى كاپىرغا سوۋغا قىلسا، ھەمدە كاپىردىن سوۋغا قوبۇل قىلسا، سوۋغىتىغا سوۋغات بىلەن جاۋاب قايتۇرسا بولىدۇ. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ كاپىر پادىشاھلار سوۋغا ئەۋەتكەندە قوبۇل قىلغان⁽³⁾.

ھەدىس ئالىملىرى مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كاپىرلاردىن سوۋغا قوبۇل قىلغانلىقى ھەققىدە ھەدىسلەر كۆپ.

ئىسلام دىنى ئىنساننى، ئىنسان بولغانلىقى جەھەتتىن ھۆرمەتلەيدىغان تۇرسا، ئۇ ئەھلى كىتاب ياكى ئامانلىق بېرىلگەن ۋە ئىسلام دۆلىتى گەرەجىدە بولغان تەقدىردە ھۆرمەتلىمەسمۇ؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدىن بىر جىنازا ئۆتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىنازا ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرغان. بەزىلەر: «ئى رەسۇلۇللاھ! بۇ بىر يەھۇدىيىنىڭ جىنازىسى!» دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇ بىر ئىنسان ئەمەسمۇ؟»

(1) - سەئىد ئىبنى مەنسۇر (سۈنەن) ناملىق كىتابىدا رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام ئىبنى قۇدامە: (ئەلبۇغنى)، 8 - توم، 41 - بەتكە قاراڭ.

(3) - ئىمام ئەھمەد ۋە تېرمىزى رىۋايەت قىلغان.

دېگەن⁽¹⁾. شۇنداق، ھەر بىر ئىنساننىڭ ئىسلامدا يۇقىرى ئورنى ۋە ئىززەت ھۆرمىتى بار.

ئىسلام ئومۇميۈزلۈك بىر رەھمەتتۇر

ئىسلام دىنى جانلىق ھەر قانداق نەرسىگە رەھىمدىلىق قىلىشنى تاپىلاپ، تىلىسىز ھايۋانلارغا قاتتىقلىق قىلىشنى چەكلەۋاتقان تۇرسا، مۇسۇلماننىڭ غەيرىي مۇسۇلمانغا يامانلىق قىلىشى ياكى ئازار بېرىشىنى قانداقمۇ راۋا كۆرسۇن؟

ئىسلام دىنى (ھايۋانغا مۇلايىملىق قىلىش جەمئىيەتلىرى) پەيدا بولۇشتىن 13 ئەسىر ئىلگىرى ھايۋانغا سىيلىقلىق، مۇلايىملىق ۋە مېھىر - شەپقەت قىلىش پرىنسىپىنى تىكلەپ، ھايۋانغا ياخشىلىق قىلىشنى ئىماننىڭ بىر پارچىسى، ئۇنىڭغا ئازار بېرىش ۋە باغرى قاتتىقلىق قىلىشنى دوزاخقا كىرىشنىڭ بىر سەۋەبى قىلىپ بەلگىلىگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە سۆزلەپ بېرىشچە: «بىر ئادەم ئۇسسۇزلۇقتىن ھاسىراپ كەتكەن بىر ئىتنى كۆرۈپتۇ ۋە قۇدۇققا چۈشۈپ، چوربىغا سۇ توشقۇزۇپ ئىتنى قانغىچە سۇغۇرۇپتۇ» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپ: «ئاللاھ ئۇنىڭ بۇ ئىشىغا رەھىمەت ئېيتىپ ئۇنى كەچۈرۈۋەتكەن» دېگەن. ساھابىلەر: «ئىي رەسۇلۇلاھ! ھايۋانلارغا ياخشىلىق قىلساقمۇ ساۋابقا ئېرىشەمدۇق؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

«ھەر بىر جانلىققا ياخشىلىق قىلىنسا ساۋاب بېرىلىدۇ» دېگەن⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ تائالانىڭ مەغپىرىتىگە ۋە رازىلىقىغا ئېرىشتۈرىدىغان بۇ ياخشى ئىشنىڭ يېنىغا ئاللاھ تائالانىڭ غەزىبىنى ۋە ئازابىنى كەلتۈرىدىغان بىر يامان ئىشنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئايال بىر مۈشۈكنى سولۇۋىلىپ، يا ئۇنىڭغا ئۆزى يېمەك بەرمەي يا ئۇ مۈشۈك ئۆزى بىر نەرسە تېپىپ يېيىشى ئۈچۈن ئۇنى قويۇپ بەرمەي قىيناپ ئۆلتۈرگەنلىكى ئۈچۈن دوزاخقا كىرگەن»⁽²⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايۋانلارنىڭ ھايۋانلىقىغا شۇ دەرىجىدە مېھىر - شەپقەت ۋە باغرى يۇمشاقلىق قىلغان ئىدىكى، بىر كۈنى يۈزىگە داغلاپ تامغا ئۇرۇلغان بىر ئېشەكنى كۆرۈپ خاپا بولغان ھالدا مۇنداق دېگەن:

«ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ھايۋاننىڭ يۈزىنىڭ ئەڭ چېتىڭىلا بەلگە ئۈرىمەن»⁽³⁾.

يەنە بىر ھەدىستە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالدىدىن يۈزىگە بەلگە ئۇرۇلغان بىر ئېشەكنى ئېلىپ كېتىۋاتقان كىشىلەرگە مۇنداق دېگەن: «مېنىڭ ھايۋاننىڭ يۈزىگە بەلگە قويغان ياكى يۈزىگە ئۇرغان ئادەمگە لەنەت قىلغانلىقىمنى ئاڭلىمىدىڭلارمۇ؟»⁽⁴⁾.

بىز يۇقىرىدا ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئومەر نىڭ بىر توخنى ئوقيا بىلەن نىشانلاپ ئوق ئېتىشىنى مەشق قىلىۋاتقان بىر قانچە كىشىنى كۆرگەندە ئۇلارغا: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جانلىق

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(3) - ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

(4) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان.

نەرسىنى نىشانلاپ ئوق ئېتىپ ئوينىغان ئادەمگە لەنەت قىلغان»
دېگەنلىكىنى بايان قىلغان ئىدۇق.

ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس مۇنداق دېگەن:
«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايۋانلارنى كۈشكۈرتۈپ ئۆزئارا ئۇرۇشقا
سېلىشنى چەكلىگەن»⁽¹⁾. يەنە ھەزرىتى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:
«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايۋانلارنى ئاхта قىلىشنى قاتتىق
چەكلىگەن»⁽²⁾ دەپ رىۋايەت قىلغان.

قۇرئان كەرىم مۇ جاھىلىيەت دەۋرى ئەرەبلىرىنىڭ ھايۋانلارنىڭ
قۇلاقلىرىنى پىچىشتەك ئادەتلىرىنى قاتتىق ئەيىبلەگەن ۋە بۇنداق
قىلىشنى شەيتاننىڭ يولپۇرىقى دەپ كۆرسەتكەن⁽³⁾.

بىز يۇقىرىدا بوغۇزلاش ھەققىدە توختالغىنىمىزدا، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ بوغۇزلىنىدىغان ھايۋاننى جېنىنى قىينىماي ئەڭ
ئاسان ۋە تىز چارە ئارقىلىق بوغۇزلاشنى تاپىلىغانلىقىنى،
پىچاقلارنى ئوبدان بىلەشكە بۇيرىغانلىقىنى، پىچاقنى
بوغۇزلىنىدىغان ھايۋانغا كۆرسەتمەسلىكىنى، ھەمدە بىر ھايۋاننى
بىر ھايۋاننىڭ كۆز ئالدىدا بوغۇزلاپ سويمايلىقىنى تاپشۇرغانلىقىنى
بايان قىلىپ ئۆتتۇق.

ھايۋانلارغا رەھىمدىللىق قىلىشتا خىيال ۋە تەسەۋۋۇر قىلىش
دائىرىسىنى ھالقىغان بۇنداق رەھىمدىللىقنى دۇنيا كۆرۈپ
باقمىغان.

(1) - ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان.

(2) - ئىمام بەزىر سەھىھ سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان.

(3) - نىسا سۈرىسى 119 - ئايەتكە قاراڭ.

خاتىمە

بىز بۇ كىتابتا پەقەتلا تاشقى ئەزا ۋە سىرتقى كۆرۈنۈشتىكى ئىش - ھەرىكەتكە مۇناسىۋەتلىك ھالال - ھارام ئەھكاملىرىنى بايان قىلىشنى مەقسەت قىلدۇق. ئەمما ئىچكى دۇنيا، قەلب، ئىرادە، ۋە تۇيغۇ - ھېسسىيات قاتارلىقلارغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنىڭ ئىچىدىكى ئىسلام يول قويغان ھالال ئىشلار بولسۇن ياكى ئىسلام يول قويمىغان بەلكى قاتتىق چەكلىگەن ھەسەتخورلۇق، تەكەببۇرلۇق، رىياخورلۇق، مۇناپىقلىق، پىخسىقلىق، ۋە ھېرىسمەنلىك قىلىشتەك ھارام ئىشلار بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسى كىتابقا كىرگۈزۈلمىدى.

ئەمەلىيەتتە بۇ ئىچكى ئىللەتلەر ئىسلام ھارام قىلغان ۋە قاتتىق ئۇرۇش ئېلان قىلغان چوڭ گۇناھلار قاتارىغا كىرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىللەتلەرنىڭ زىيىنىدىن ئاگاھلاندىغان، ھەمدە ئۇنىڭ بەزىلىرىنى بىزدىن بۇرۇن ئۆتكەن (مىللەتلەر كېسىلى) دەپ سۈپەتلىگەن ۋە ئۇنى چاچنى ئەمەس دىنى كېسىپ چۈشۈرۈۋېتىدىغان (ئۇستىرا) دەپ ئاتىغان.

قۇرئان كەرىمنى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنى ئوقۇغان ھەرقانداق ئادەم، قۇرئان ۋە ھەدىستە ھەر قانداق شەخس ۋە جەمئىيەتنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئۇتۇققا ئېرىشىشى ئۈچۈن ئىنسان قەلبىنىڭ ساغلام بولىشىنى ئاساس ۋە ئۇل قىلغانلىقىنى كۆرىدۇ:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾

﴿ھەرقانداق بىر قەۋم ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمىگىچە، ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمەيدۇ﴾ [رائىد سۈرىسى 11 - ئايەت]

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۸۸﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾

﴿ئۇ كۈنى ھېچ كىشىگە مال ۋە ئوغۇللار پايدا يەتكۈزەلمەيدۇ. پەقەت ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا پاك قەلب بىلەن كەلگەن ئادەمگىلا پايدا يەتكۈزۈلىدۇ﴾ [شۇئەرا سۈرىسى 88-89_ ئايەتلەر]

بۇ سەۋەبتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەشھۇر بىر ھەدىستە مۇنداق دەپ بايان قىلغان: «ھالال ئېنىق، ھاراممۇ ئېنىق، بۇلارنىڭ ئارىسىدا گۇمانلىق نەرسىلەر بار. ئىنسانلارنىڭ كۆپىنچىسى بۇلارنىڭ ھالال ياكى ھارام ئىكەنلىكىنى بىلىشمەيدۇ. دىننى ۋە ئىپتىتىنى ساقلاش نىيىتى بىلەن بۇلارنى كىم تەرك قىلسا ئامان بولىدۇ. بۇنىڭ قايسى بىرسىنى قىلغان كىشى ھارامنى قىلىپ سېلىشقا تاس قالىدۇ. بۇ خۇددى چەكلەنگەن رايون ئەتراپىدا پادىسىنى ئوتلاتقان كىشىنىڭ ھەرقانداق پەيتتە چەكلەنگەن رايونغا كىرىپ قىلىشقا تاس قالغىنىغا ئوخشايدۇ. ھەر پادىشاھنىڭ بىر چەكلەنگەن رايونى بولىدۇ. ئاللاھنىڭ چەكلەنگەن رايونى بولسا ھارام قىلغان نەرسىلىرىدۇر». ئۇنىڭدىن كېيىن قەلبنىڭ قىممىتى ۋە ئۇنىڭدىكى تۈرتكىلەر، مايىللىقلار ۋە ئىرادە - خاھىشلارنىڭ، ئىنسان ئىش - ھەرىكەتلىرىنىڭ ئاساسىي ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەپ مۇنداق دېگەن: «دەققەت! جىسىمدا بىر چىشلەم گوش بار، ئۇ تۈزۈلسە پۈتۈن جىسىم تۈزۈلىدۇ. بۇزۇلسا پۈتۈن جىسىم بۇزۇلىدۇ، ئۇ بولسىمۇ قەلبتۈر» .

دېمەك: قەلب - بەدەن ئەزالىرىنىڭ رەئىسى ۋە باققۇچىسىدۇر. ئەگەر مۇشۇ باققۇچى تۈزۈلسە پادىمۇ تۈزۈلۈپ كېتىدۇ. ئەگەر بۇزۇلسا پادىمۇ بۇزۇلۇپ كېتىدۇ.

ئاللاھنىڭ ھوزورىدىمۇ ھەرقانداق ئىش - ھەرىكەتنىڭ قوبۇل بولۇش ئۆلچىمى شەكىل بىلەن تىل بولماستىن، قەلب بىلەن نىيەتتۇر. «ئاللاھ تائالا سىلەرنىڭ شەكىللىرىغا قارىمايدۇ، قەلبىڭلارغا قارايدۇ». «بارلىق ئەمەل نىيەتكە باغلىق بولىدۇ. ھەربىر كىشى نىيەتلىكىنى تاپىدۇ».

مانا بۇ قەلبىي ئەمەللەرنىڭ ئىسلامدىكى ئورنى. لېكىن بىز بۇلارنى بۇ كىتابتا بايان قىلىمىدۇق. بۇنىڭ سەۋەبى: بۇ قەلبىي ئەمەللەر (ھالال - ھارام) بابىدىن (ئەخلاق) بابىغا بەكرەق مۇناسىپ، شۇڭا مۇسۇلمانلاردىن چىققان ئەخلاق ۋە تەسەۋۋۇق ئالىملىرى بۇلارغا كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۇنىڭ ھارام قىلىنغانلىرىنى (قەلب ئىللەتلىرى) دەپ ئاتىغان. ھەمدە ئۇنىڭ پەيدا بولۇش سەۋەبلىرىنى تەتقىق قىلىپ، قۇرئان ۋە ھەدىس سايسى ئاستىدا ئۇنى داۋالاش يوللىرىنى كۆرسەتكەن. ئىمام غازالى (ئىھيا ئۇلۇمىدىن) ناملىق داڭلىق ئەسىرىدە بۇ ئىللەتلەر ھەققىدە ئالاھىدە توختۇلۇپ ئۇلارنى (ھالال قىلغۇچى ئىللەتلەر) دەپ ئاتىغان. چۈنكى بۇ ئىللەتلەر دۇنيادا ۋەيران بولۇپ زىيان تارتىشنىڭ سەۋەبى بولسا، ئاخىرەتتە يامان ئاقىۋەتكە قېلىش ۋە دوزاخقا كىرىشنىڭ سەۋەبىدۇر. بىز ھارام قىلىنغان ئىشلارنى بايان قىلغىنىمىزدا، مەقسىتىمىز ئۇنىڭ پەقەت ئىجىبابى قىسمىنىلا بايان قىلىش ئىدى. چۈنكى ھارام قىلىنغان نەرسىلەر ئىككى قىسىمغا بۆلىنىدۇ: يا چەكلەنگەن ئىشنى قىلىش (بۇ ئىجىبابى قىسمى). يا ۋاجىبىنى ئادا قىلماسلىق (بۇ سەلبىي قىسمى).

بۇ ئىككىنچى قىسمى بەزىدە باشقا مەسىلىلەرگە ئەگىشىپ بايان قىلىنىپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن كىتابنى يېزىشتىكى ئەسلىي مەقسەت بۇ ئەمەس. ناۋادا بىز بۇ ئىككىنچى قىسىمدىكى ھارام ئىشلارنى يازدىغان بولساق، بىز باشقا بىر تېمىغا يۆتكىلىپ كېتىپ، مۇسۇلماننىڭ قىلىشى كېرەك بولغان بارلىق ۋاجىباتلارنى بايان قىلىشىمىز كېرەك بولۇپ قالاتتى، چۈنكى بۇنداق ۋاجىباتلارنى قىلماسلىق ياكى ئۇنىڭغا سەل قاراش شەكسىز ھارامدۇر. مەسىلەن: ئىسلامدا ئىلىم ئۈگىنىش ھەربىر ئەر - ئايالغا پەرزدۇر. مۇسۇلماننىڭ ئۆزىنى بىلىمىسىزلىك قاراڭغۇلىقىغا تاشلىۋېتىشى بولسا ھارامدۇر. يەنە ناماز، روزا ۋە ھەج قاتارلىق ئىبادەتلەر ئىسلامنىڭ ئاساسىي تۈۋرۈكلىرى بولۇپ، مۇسۇلماننىڭ بۇلارنى ئۆزىسىز تاشلىشى ھارامدۇر. كىمكى بۇلاردىن بىرنى ئۆزىسىز تاشلايدىكەن، ئۇ چوڭ گۇناھلارنىڭ بىرىنى قىلغان بولىدۇ. كىمكى ئۇنىڭغا سەل قاراپ، ئۇنى كۆزگە ئىلمايدىكەن، ئۇ ئىسلام بىلەن مۇناسىۋىتىنى ئۈزگەن بولىدۇ.

مىللەت ۋە ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش ھەمدە ئاللاھ ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ دۈشمىنى قورقۇتۇش ۋە ئۇلارغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن قولدىن كېلىشىچە كۈچ - قۇۋۋەت تەييارلاش، ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا بارلىق مىللەتنىڭ ئىسلامىي بۇرچى بولسا، رەھبەرلىك ئورنىدىكىلەرنىڭ مەخسۇس مەجبۇرىيىتىدۇر.

شۇنچا، قاچانكى بىر مۇھىم ۋاجىب تاشلاپ قويۇلسا، ئىنتايىن چوڭ ۋە خەتەرلىك گۇناھ سادىر بولغان بولىدۇ. ئومۇمىي ۋە خۇسۇسىي ھاياتتىكى ۋاجىباتلارنىڭ ھەممىسى ئەنە شۇنداق.

بىز بۇ كىتابتا چوڭ - كىچىك ھالال - ھاراملارنىڭ بىرىنىمۇ قويمىي بايان قىلىدۇق دېيەلمەيمىز. بىزگە پەقەت بۇ سەھىپىلەردە مۇسۇلمان شەخسنىڭ كىشىلىك ھاياتى ياكى ئائىلە تۇرمۇشى ياكى

ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلىرىدە بىلىشى كېرەك بولغان، بولۇپمۇ كۆپىنچە كىشىلەرنىڭ ھۆكۈمىنى ياكى ھېكمىتىنى بىلمەيدىغان ياكى بىلىشمۇ ئۇنىڭغا سەل قاراپ ئەمەل قىلىشقا سۇسلۇق قىلىدىغان ھالال ۋە ھارام ئىشلارنىڭ ئەڭ مۇھىملىرىنى بايان قىلغانلىقىمىز كۇپايە.

مېنىڭ قارىشىمچە بىز بۇ كىتابتا ئىسلامنىڭ ھالال - ھاراملىرىدىكى ئۇلۇغ ھېكمەتلىرىنى ئېنىق كۆرسەتتۇق. بۇنىڭدىن ھەربىر ئەقىل ئىگىسى شۇنى ئېنىق كۆرىۋالالايدۇكى: ئاللاھ تائالانىڭ ھالال ھۆكۈملىرى ئارقىلىق كىشىلەرنى ئەركىلىتىشى ياكى ھارام ھۆكۈملىرى بىلەن ئۇلارنى سىقىشىنى خالىمىغان. پەقەتلا ئۇلارنى تۈزىدىغان، دىن ۋە دۇنيالىرىنى قوغدايدىغان، جانلىرىنى، ئەقىل - ئىدراكلىرىنى، ئىپپەت - نۇمۇسلىرىنى، ئەخلاقلىرىنى، مال - مۈلۈكلىرىنى قوغدايدىغان، ھەمدە شەخس ۋە مىللەتلەرنىڭ مەۋجۇدىيىتىنى ساقلايدىغان قانۇن - تۈزۈم بەلگىلەپ بەرگەن.

بۇ يەردە شۇنىڭغا دىققەت قىلىش كېرەككى، بۇ زېمىندا ئىنسانلار تەرەپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان ھەرقانداق قانۇن كەمتۈك ۋە يېتەرسىز قانۇندۇر. چۈنكى ئۇنى ئوتتۇرىغا قويغۇچىلار - شەخسلەر، ھۆكۈمەتلەر ياكى پارلامېنتلار بولمىشىدىن قەتئىينەزەر - دىن ۋە ئەخلاق ئامىلىغا كۆز يۇمغان ھالەتتە، ئۆزلىرىنى پەقەتلا ماددىي مەنپەئەت دائىرىسىگە قامىۋالدى. داۋاملىق تار دائىرىدىكى مىللەتچىلىك ۋە ۋەتەنپەرۋەرلىك سىزىقىدىن ھالقىيالماي چوڭ دۇنيا ۋە كەڭ ئىنسانىيەت ئۇقۇمىغا كۆڭۈل بۆلمەيدۇ.

ئۇلار ئەرته ۋە كىلچەكتە نېمە بولمىشىدىن خەۋەرسىز ھالدا پەقەتلا بۈگۈنكى كۈنلەر ۋە ھازىرقى زامانغىلا قانۇن بەلگىلەيدۇ.

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئىنسانلار بولغاچقا، ئۇلاردا
ئىنسانلاردىكى ئاجىزلىق، كەمچىللىك، شەھۋەت ۋە ھەۋەسلەر بار.

﴿إِنَّهٗ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾

﴿ئۇ (ئىنسان) ھەقىقەتەن ئۆزىگە زۇلۇم قىلغۇچىدۇر﴾ [ئەھزاب
سۈرىسى 72 - ئايەت]

شۇڭا ئىنسانلار ئوتتۇرىغا قويغان قانۇنلارنىڭ نەزەر دائىرىسى
تار ۋە يۈزەكى، خاراكتېرى ماددىي، ئۈنۈم مۇددىتى ۋاقىتلىق ۋە
چەكلىك بولۇشى تەبىئىي.

يەنە بۇنداق قانۇنلارنى چىقارغان ئىنسانلارنىڭ كۆپىنچە
ئەھۋاللاردا شەخسىي ھەۋەسلىرىگە ئەگەشكەن ياكى جامائەت
پىكىرىنى رازى قىلغان ھالدا قانۇن بەلگىلىشىمۇ ئەجەبلىنەرلىك ئىش
ئەمەس.

بۇنىڭغا تۆۋەندىكى بىر مىساللا دەلىل بولالايدۇ: ئامېرىكا
قوشما شىتاتلىرى ھاراقنىڭ شەخسكە، ئائىلىگە ۋە جەمئىيەتكە
كەلتۈرىدىغان زىيان ۋە ئاپەتلىرىنىڭ ئېغىرلىقىغا قانائەتلەنگەن
تۇرۇقلۇق، ئىلگىرىكى ھاراقنى چەكلىگەن قانۇنلارنى ئەمەلدىن
قالدۇرۇپ ھاراققا يول قويدى. ئەمما ئىسلام قانۇنى بۇنداق
ئەيىبلەردىن پۈتۈنلەي خالىي.

ئىسلام قانۇنى بولسا، مەخلۇقلىرىدىن خەۋەردار، ئۇلارغا
نېمىنىڭ پايدىلىق، نېمىنىڭ زىيانلىق ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان
ياراتقۇچى زات بەلگىلىگەن قانۇندۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾

﴿ئاللاھ بۇزغۇچى ۋە تۈزگۈچىنى بىلىپ تۇرىدۇ﴾ [بەقەرە سۈرىسى 220 - ئايەت]. ياراتقۇچى زات مەخلۇقلارنىڭ تەبىئىتىنى ياخشى بىلىدۇ. ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (مەخلۇقاتلىرىنى بىلمەمدۇ؟ ئۇ زات شەيئىلەرنىڭ نازۇك تەرەپلىرىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن تولۇق خەۋەرداردۇر) [مۈلك سۈرىسى 14 - ئايەت]

ئىسلام قانۇنى بولسا، ھېچقانداق نەرسىنى بىكارغا ھالال ياكى ھارام قىلىۋەتمەيدىغان ھېكمەتلىك تەئىرنىڭ قانۇنى بولۇپ، ئۇ زات ھەر قانداق نەرسىنى مەلۇم ئۆلچەم بىلەن ياراتقان، ھەر قانداق قانۇننىمۇ ئۆلچەم بىلەن بەلگىلىگەن.

ئىسلام قانۇنى بولسا، بەندىلىرىگە قولايلىق خالايدىغان، ئۇلارنى قىيىناشنى خالىمايدىغان مېھىر - شەپقەتلىك پەرۋەردىگارىنىڭ قانۇنىدۇر. ئۇ زات بەندىلىرىگە، ئانا بالىسىغا مېھرىبانلىق قىلغاندىنمۇ بەكرىق شەپقەتلىكتۇر.

ئىسلام قانۇنى بولسا، چەكسىز قۇدرەتلىك، بەندىلىرىگە مۇھتاج بولمايدىغان، مەلۇم جىنس، ئىرق ۋە گورۇھقا يان باسمايدىغان پۈتۈن جاھاننىڭ ئىگىسى ۋە پەرۋەردىگارى بەلگىلىگەن قانۇندۇر.

ھالال - ھارام ۋە باشقا ھەرقانداق ئاللاھ بەلگىلىگەن قانۇن - تۈزۈملەردە مۇسۇلمان ئادەم ئاشۇنداق ئېتىقاد قىلىدۇ. شۇڭا بۇ قانۇن ھۆكۈملەرنى ئۇنىڭ ئەقلى تولۇق قانائەتلەنگەن، قەلبى تولۇق رازى بولغان، ھەمدە ئىجرا قىلىشقا تولۇق بەل باغلىغان ھالدا قوبۇل قىلىدۇ. چۈنكى ئۇ، دۇنيا سائادىتى بىلەن ئاخىرەتتە نىجاتلىققا ئېرىشىشنىڭ ئاللاھنىڭ بۇيرۇق - چەكلىمىلىرىگە ۋە ھالال - ھاراملىرىغا بويسۇنۇشى ئارقىلىقلا مۇمكىن بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ.

ئۇنداق بولىدىكەن، ئىككى دۇنيا سائادىتىگە ئېرىشىش ئۈچۈن ئاللاھ تائالا سىزغا چەك - چېگرىغا رىئايە قىلىش كېرەك.

بۇنىڭغا دەسلەپكى دەۋر مۇسۇلمانلىرىنىڭ تۇرمۇشىدىن ئىككى مىسال ئېلىپ، ئۇلارنىڭ ھالال - ھارام جەھەتتە ئاللاھنىڭ چەك - چېگرىسىغا قانداق رىئايە قىلغانلىقىنى، ئاللاھنىڭ ئەمرىنى ئىجرا قىلىشقا قانداق ئالدىرىغانلىقىنى كۆرۈپ باقايلى:

بىرىنچىسى: ھاراقنىڭ ھارام قىلىنىش جەريانى بولۇپ، بىز يۇقىرىدا بۇنى بايان قىلىپ ئۆتتۇق. ئەرەبلەر قەدەھ ۋە ھاراق سورۇنلىرىغا ئامراق ھاراقكەشلەر ئىدى. ئاللاھ ئۇلارنىڭ بۇ ئەھۋالنى بىلگەچكە، ھاراقنى كەسكىن ھارام قىلىشتا تەدرىجى ھارام قىلىش ئۇسۇلىنى قوللاندى. ئاخىرىدا ئايەت نازىل بولۇپ ئۇنى ﴿رَجِسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ «شەيتاننىڭ پاسكىنا ئىشىدۇر» [مائدە سۈرىسى 95 - ئايەت] دەپ ئۈزۈل - كېسىل ھارام قىلىۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاراقنى ئىچىشنى، سېتىشنى ۋە كاپىرلارغا سوۋغا قىلىشنى ھارام قىلىۋەتتى. نەتىجىدە مۇسۇلمانلار ھاراقتىن پۈتۈنلەي قولىنى ئۈزگەنلىكىنى ئېلان قىلغان ھالدا، ئۆيلىرىدىكى ھاراق ۋە ھاراق كوزىلىرىنى ئېلىپ چىقىپ مەدىيە كۆچىلىرىغا تۆكۈۋەتكەن.

بۇ يەردە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدىغىنى شۇكى، بەزى مۇسۇلمانلارغا ھاراقنى ھارام قىلغان ئايەت يېتىپ بارغان چاغدا، قوللىرىدا تېخى يېرىمىنى ئىچىپ، يېرىمى قالغان مەي قەدەھلىرى بار ئىدى، ئۇلار دەرھال قوللىرىدىكى قەدەھلەرنى تاشلاپ، ئاللاھ تائالانىڭ ﴿سىلەر ئەمدى يانامسىلەر﴾ [مائدە سۈرىسى 91 - ئايەت] دېگەن سۆزىگە بىنائەن: «بولدى بىز ياندۇق» دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئەگەر بىز ئىسلام مۇھىتىدا ھاراققا قارشى كۆرەش قىلىش ۋە ئۇنى يوقۇتۇشتىكى بىر ئېنىق ئۇتۇقنى، ئامېرىكا قوشما شىتاتلىرى بىر چاغلاردا قانۇن ۋە كۈچ بېسىمى بىلەن ھاراققا قارشى جەڭ ئېلان قىلغاندا ئۇچرىغان ئېغىر مەغلۇبىيەت بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرىدىغان بولساق، بىز ئەلبەتتە، ئىنسانلارنى پەقەتلا كۈچ بىلەن ھوقۇققا تايىنىشتىن بۇرۇن ئىمان بىلەن ۋىجدانغا تايىنىدىغان ساماۋى قانۇنلا تازەپ، ئوڭشايدىغانلىقىنى بىلىۋالايلىمىز.

ئىككىنچى مىسال بولسا، جاھىلىيەت دەۋرىدىكى يالغۇچچىلىق ھارام قىلىنىپ، يۆگىنىش پەرز قىلىنغان چاغدا دەسلەپكى دەۋر مۇسۇلمان ئاياللىرىنىڭ بىلدۈرگەن پوزىتسىيىسى بولۇپ، جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئاياللار ياقىلىرىنى ئوچۇق قويۇپ مېڭىش ئىدى. كۆپىنچە ئەھۋاللاردا، ماڭلاي چاچلىرىنى ۋە بويۇن - قۇلاقلىرىنى ئېچىپ يۈرىشەتتى. ئاللاھ تائالا مۆمىن ئاياللارغا كونا جاھىلىيەت دەۋرىدىكى يېرىم - يالغۇچ كىيىنىش ۋە ياسىنىش ئۇسۇلىنى ھارام قىلىپ، ئۇلارنى جاھىلىيەت ئاياللىرىدىن پەرىقلىنىشكە، ئەدەبلىك بولۇشقا بۇيرىدى. ياغلىقلىرىنى مەيدە، بويان ۋە قۇلاقلىرىنى يۆگەيدىغان شەكىلدە ئارتىپ، جاھىلىيەت دەۋرى ئاياللىرىنىڭ كىيىنىش ئۇسۇلىغا ئوخشىمايدىغان شەكىلدە كىيىنىشكە، تەققى - تۇرقىدا، يۈرۈش - تۇرۇشىدا يۆگىنىشكە ۋە ئەدەبلىك بولۇشقا بۇيرىدى.

بۇ ھەقتە مۇسۇلمانلارنىڭ ئانىسى ھەزرىتى ئائىشە (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) دەسلەپكى ئىسلام جەمئىيىتىدىكى مۇھاجىرلار ۋە ئەنسارلارنىڭ ئاياللىرىنىڭ، ئاياللار ھاياتىدا ئىنتايىن ئەھمىيەتلىك بولغان كىيىم - كېچەك ۋە زىبۇ - زىننەت توغرىسىدا چوڭ ئۆزگەرتىش پەيدا قىلغان ئىلاھىي قانۇننى قانداق كۈتۈۋالغانلىقىنى سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ پىشقەدەم

مۇھاجىر ئاياللارغا رەھمەت قىلسۇن! ئاللاھ تائالا: ﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ (لېچەكلىرى بىلەن كۆكرەكلىرىنى ياپسۇن) [نۇر سۈرىسى 31 - ئايەت] دېگەن ئايەتنى نازىل قىلغاندا، ئۇلار پۈركەنجىلىرىنى يىرتىپلا باشلىرىغا ئارتىۋالغان ئىدى»⁽¹⁾.

بىر كۈنى يەنە ھەزرىتى ئائىشە (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) بىرنەچچە ئاياللار بىلەن ئولتۇرۇپ پاراڭلاشقاندا، قۇرەيش ئاياللىرىنىڭ پەزىلى ۋە ئارتۇقچىلىقلىرى تىلغا ئېلىندى. ھەزرىتى ئائىشە بۇنى ئاڭلاپ مۇنداق دېدى: «توغرا! قۇرەيش ئاياللىرىنىڭ ئارتۇقچىلىقىدا گەپ يوق، لېكىن ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئەنسايلارنىڭ ئاياللىرىدىنمۇ ئەۋزەلرەك، ئاللاھنىڭ كىتابىغا ئىشىنىشتە ئۇلاردىنمۇ بەكرىق سەمىمىي ئىشىنىدىغان ئاياللارنى كۆرمىدىم. نۇر سۈرىسىدىكى ﴿لېچەكلىرى بىلەن كۆكرەكلىرىنى ياپسۇن﴾ دېگەن ئايەت نازىل بولغاندا ئەرلەر ئاياللىرىغا، نۇر سۈرىسىدە ئاياللار ھەققىدە نازىل بولغان ئايەتلەرنى ئوقۇپ بەرگەن. ھەر بىر ئەر كىشى ئۆزىنىڭ ئايالى، قىزى، ئاچا - سىڭىللىرى ۋە ئورۇق - تۇغقانلىرىغا ئايەتلەرنى ئوقۇپ بەرگەندە ئۇلاردىن بىرمۇ ئايال قالماستىن ھەممىسى ئاللاھ نازىل قىلغان قۇرئان ئايەتلىرىگە ئىشەنگەن ۋە ئەمەل قىلغان ھالدا، دەرھال گۈللۈك كىيىملىرىنى يىرتىپ بېشىغا ئارتىۋالغان. ئەرتىسىدىن تارتىپلا رەسۇلۇللاھنىڭ ئارقىسىدا باشلىرىنى يۆگىگەن ھالدا خۇددى بېشىغا قارغا قوندۇرىۋالغاندەك تۇرىدىغان بولغان ئىدى»⁽²⁾.

ئاللاھ بەلگىلىگەن ھۆكۈملەرگە قارىتا مۆمىن ئاياللار ئىككىلەنمەستىن ياكى ساقلاپ كۈتۈپ تۇرماستىن دەرھال ئىجرا

(1) - ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

(2) - بۇنى ئىمام ئىبنى كەسىر نۇر سۈرىسى تەفسىرىدە بايان قىلغان.

قىلىش پوزىتسىيىسىنى ئەنە شۇنداق بىلدۈرگەن. توغرا، ئۇلار باشقا ئارتىشقا مۇناسىپ، مەيدىسىنىڭ ئوچۇق يېرىنىمۇ تولۇق يۆگەيدىغان ياغلىق تېپىلغۇچە ياكى بازاردىن سېتىۋالغۇچە بىرەر - ئىككى كۈن ساقلاپ تۇرماستىن قولغا چىققان رەختنىڭ قانداق بولىشىغا قارىماستىن مۇناسىپ دەپ قاراپ، رەخت تاپالمىغان بولسا كىيىم - كېچەكلىرىنى يىرتىپلا سىرتقى كۆرۈنىشىنىڭ قانداق بولۇپ كېتىشىگە پەرۋا قىلماي باشلىرىغا ئارتىۋالغان. ھەزرىتى ئائىشە ئانىمىزنىڭ سۈپەتلىشىچە: «ئۇلار خۇددى باشلىرىغا قاراغا قوندۇرىۋالغاندەك» كۆرۈنگەن.

بىز بۇ يەردە تەكىتلەيدىغىنىمىز شۇكى، ھالال - ھارام ئەھكاملىرىنى بىلىشنىڭ ئۆزىلا يېتەرلىك ئەمەس. چۈنكى چوڭراق ھالال - ھارام ئەھكاملىرى ھەربىر مۇسۇلمان خەۋەردار بولغۇدەك دەرىجىدە ئېنىق ۋە مەلۇم. شۇنداق تۇرۇقلۇقمۇ كۆپلىگەن مۇسۇلمانلار بىلىپ تۇرۇپ، ھارام ئىشلارنى قىلىشىدۇ.

دېمەك:

ھەممە ئىشنىڭ ئاساسىي بولغان تەقۋادارلىق (ئاللاھ دىن قورقۇش) بولمىسا بولمايدۇ. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا: مۇسۇلمان كىشىنى ھالالنىڭ سىرتىغا چىقارماي، ھارامنى قىلىپ سېلىشتىن ياندۇرىدىغان، ئويغاق ۋە پاك ۋىجدان بولمىسا بولمايدۇ. بۇنداق ۋىجدان پەقەتلا ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىش بىلەنلا پەيدا بولىدۇ. شۇڭا قانداق بىر چاغدا مۇسۇلمان كىشى ئۆز دىنىنىڭ ۋە شەرىئىتىنىڭ چەك - چېگرىسىنى تونۇغۇدەك ئىلىم بىلەن ئاڭغا ۋە بۇ چەك - چېگرىغا يېقىنلاپ ياكى ئۇنىڭدىن چەتنەپ كېتىشتىن ساقلايدىغان ئويغاق ۋىجدانغا ئىگە بولسا، ياخشىلىقنىڭ ھەممىگە ئېرىشكەن بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەقىقەتەن راست ئېيتقان: «ئەگەر ئاللاھ تائالا بىر كىشىگە چوڭ ياخشىلىق ئاتا

قىلماقچى بولسا، ئۆزىنى ئۆزىگە ۋەز - نەسبەت قىلغۇچى قىلىپ بېرىدۇ⁽¹⁾ (يەنى ۋىجدانىنى ساپ ۋە سەگەك قىلىدۇ).

كىتابىمىزنى ئىلگىرىكى پىشقەدەملىرىمىزدىن قالغان شۇ دۇئا بىلەن ئاخىرلاشتۇرايلى:

ئى ئاللاھ! ھالال قىلغان نەرسىلىرىڭنى يېتەرلىك قىلىپ، بىزنى ھارام قىلغان نەرسىلىرىڭگە مۇھتاج قىلمىغايىسەن! تائىتىڭنى يېتەرلىك قىلىپ، بىزنى گۇناھ ئىشلارنى قىلىشقا مۇھتاج قىلمىغايىسەن! ئۆز پەزىلىڭ بىلەن سەندىن ئۆزىڭگە مۇھتاج قىلمىغايىسەن!

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾

﴿جىمى ھەمدۇ - سانا بىزنى بۇ نېمەتلەرنى ھاسىل قىلىشقا يېتەكلىگەن ئاللاھقا بولسۇنكى، ئاللاھ بىزنى يېتەكلىمىگەن بولسا، توغرا يول تاپمىغان بولاتتۇق﴾ [ئەئراق سۈرىسى 43 - ئايەت]

پۈتۈن ھەمدۇ - سانا ئالەملەرنىڭ ئىگىسى ئاللاھقا خاستۇر .

(1) - ئىراقى مۇنداق دېگەن: بۇ ھەدىسنى ئىمام دەيلىمى (ئەلفىردەۋس) ناملىق كىتابىدا ياخشى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان .